॥ श्री कल्याणसागरसूरिभ्यो नमः ॥

॥ प्रस्तावना ॥

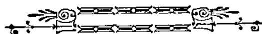
सुज्ञ वांचकवृंदोने विदित थाय के, श्रीआदीश्वर जगवानना सर्व वृत्तांतने सूचवनारा एवा आ रासनी रचना विक्रम संवत १७२४ मां श्रीअंचलगछना आचार्य श्रीउदयसागरजीमहाराजना विद्वान् शिष्य श्रीदर्शनसागरजी नामना उपाध्यायजीए गुजरातमां सुरत शेहेरमां चतुर्मास रही करेली छे, एम आ रासने अंते आपेली ग्रंथकर्तानी पोतानीज प्रशस्तिपरथी स्पष्ट समजाय छे. आ रासनी रचना केटलेक अंशे मारवाडी जाषाना शब्दोथी मिश्रित थयेली प्राचीन गुजराती जाषामां थयेली छे, अने तेथी आ रासना कर्ता श्रीदर्शनसागरजीनुं मूळ वतन कदाच मारवाडमां होवानुं अनुमान थाय छे, तथा पाछळथी तेमनो निवास गुजरातमां लांबी मुदतसुधी थयेलो संजवे छे.

परंतु तेमना संसारीपणानां ज्ञाति, निवासस्थान, माता, पिता आदिक संबंधि बीजो कंइं इतिहास मळी शक्यो नथी, केमके जैन मुनिउं प्रायें करी पोतानी संसारीपणानी हकीकत प्रसिद्ध करता नथी. कर्ताए आ रास आगमगच्छना श्रीसिंहरतनसूरिना शिष्य श्रीहेमचंद्रजीना तथा जैनसंघना आग्रहथी रच्यो छे, एम तेनी प्रशस्तिमां जणाव्युं छे. आ ग्रंथनुं प्रमाण सर्व मळी ८१३७ श्लोकोनुं छे, तथा कर्ताए श्रीहेमचंद्राचार्यकृत आदिनाथचरित्र, श्रीविनयचंद्राचार्यकृत आदिनाथचरित्र, श्रीधनेश्वरसूरिकृत शत्रुंजयमाहात्म्य, तथा श्रीजयशेखरसूरिकृत श्रीउपदेशचिंतामणिनी टीका, एम सर्व मळी चार प्राचीन ग्रंथोने अनुसारे आ रासनी रचना करी छे, एम पण कर्ताए पोतेज जणावेलुं छे. एकंदरे आ ग्रंथनी रचना भव्य जनोने घणो उपकार करनारी छे, तथा कर्तानी कुदरतनुं रसमय अने अलंकारिक वर्णन करवानी विद्वत्ताभरेली शक्तिने सूचवनारी छे. आ ग्रंथ छपावी प्रसिद्ध करवामां कच्छ वराडीया निवासी शेठ हीरजी रायसीए तेमज बीजा घणा श्रद्धालु श्रावक श्राविकाउंए आर्थिक सहाय आपेली छे. अने ते सहाय माटे हालमां विच-

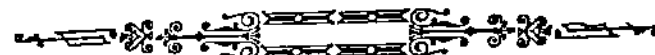
रता श्रीमदंचलगच्छीय क्रियोद्धारक संवेगी त्यागी वैराग्यवंत मुनिमहाराज श्रीगौतमसागरजी महाराज, तथा तेमना शिष्य श्रीनीतिसागरजी महाराजना शिष्य श्रीधर्मसागरजी महाराजे भव्य श्रावक श्राविकाउने उपदेश आपी, प्रयास करी जनसमुदायपर घणोज उपकार करेलो छे, तथा मुंबइ निवासी कच्छ अंजारवाळा शेठ सोमचंद धारसीए छपावी प्रसिद्ध कर्यो छे, माटे भव्यजनो आ ग्रंथ वांची समजी पोताना आत्मानुं सार्थक करशे, एज विनंति.

जामनगर.
सां. १९७९ना माहा शुद १५

ली. पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज
(जामनगरवाळा)

॥ ११ ॥

शुद्धिपत्रम्.

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
साथे	साथे	१	२१	तो	तेह	९	१०
तुजने	मुजने	८	१२	ललना	ललनासू० ॥१२॥	१०	६
वली	वलीवली	८	२१	दीजीयें	दीजीयें, दाने दोलतथाय	१०	७

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
दातार	दाता जब्बांहि	१०	१०
स्वास	खास	१५	३
प्रणामे	प्रणमे	१५	१७
पाथरेण	पायरेण	१७	१७
मुक्ताहारनरे	मुक्ताहारना	१९	१७
देरि	देवि	२१	५
तापास	तापस	२१	१७
कछ	कच्छ	२१	१७
कछ	कच्छ	२१	१७
देखामी	देखामी	२२	११

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
वाजंवाजे	वाजांवाजे	२२	१५
टाण	ठाण	२३	७
उतपात	उपताप	२३	१३
कही	नही	२३	१३
मनमन	मन	२३	२०
धाये	थाये	२४	१९
देखुं	देखुं हुं	२६	२१
जाण	जाम	३२	१६
हावे	होवे	३४	१
विनारे	विनारेहां	३४	८

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
आटा	आव्या	३६	२२	विपपयसुख	विपयसुख	६७	१७
निककंकिणी	निकलंकिणी	३८	२१	करीपावकोरे	पावकोरे	६८	१३
श्लोकरे	लोकरे	४४	४	२२	१	७३	१७
देवुं	नवि देवुं	४४	१३	व्रजलें	व्रजलें	७५	१८
मानेमाने	माने	४४	२०	जय होवे	जयशब्द होवे	७६	६
प्रीणीरे	प्राणीरे	४८	६	दीसेरे	नवीदीसेरे	८१	२०
मुच	मुज	४९	३	शुश्रूता	शुश्रूशा	८३	२२
संप	साप	६१	१०	त्रारुं	त्रोडुं	८७	२
परोपकागाय	परोपकाराय	६२	१५	धनमने	धरमने	८७	३
दिध्ये	दिव्यै	६४	२२	दिलगें	दिनलगें	८७	६

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
सुख	सुर	८७	६
आलातन	आसातन	१०५	८
सिद्धित्तां	सिद्धिमां	११०	१०
दंपणी	दंपती	११३	५
अविछेदके	अविछेदके	११५	१२
हानवी	मानवी	११६	१६
यीगीसर	योगीसर	११८	४
एमवे	एहवे	१२१	२
दंता	गजदंता	१२३	१२
अविछेद	अविच्छेद	१२४	२०
उछेद	उच्छेद	१२४	२१
उसमांग	उतमांग	१२५	१८
श्रीवछ	श्रीवच्छ	१२८	५
चालीस	चालीससहस	१२८	८
विनाननो	विमाननो	१२८	१०
मनभां	मनमां	१२९	९
वामको	वामाको	१३१	२
गथ	गच्छ	१३२	३
श्रीअमर	श्रीअमरसागर	१३२	६
गनिविरचितेध्य	गणिविरचिते	१३२	१२

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
अनेय	अमेय	१३२	१७	अविछेदरे	अविछेदरे	१५२	६
गणीने	गुणीने	१३२	१८	विछेदन	विछेदन	१५५	६
यहुक्तं	यदुक्तं	१३३	३	इछापूरण	इछापूरण	१५६	११
युवला	युगला	१३३	१२	संवछरी	संवछरी	१५६	१३
खारीखी	सारीखी	१४५	७	महाकत्थ	महाकछ	१५८	१५
उछांहिं	उछांहिं	१४५	१४	षण	पण	१५९	१९
उछां	उछांहिं	१४७	५	इछे	इछे	१६०	४
उछांहिं	उछांहिं	१५०	६	कछ	कछ	१६०	२०
विछेद्	विछेद्	१५०	७	उछांहिं	उछांहिं	१६१	१६
अविछेदरे	अविछेदरे	१५१	१९	उछाहिं	उछांहिं	१६१	१८

अशुद्ध	शुद्ध	पानां	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
१८	१७	१६५	१६	स्वंडे	खंडे	२७२	२
१९	१८	१६५	१८	अविछेद्	अविच्छेद्	१७४	१८
रुर्द्र	रुर्द्र—५४	१६६	३	महोछवे	महोछवे	१७७	१२
५४	५५	१६६	३	उंछव	उंछव	१८०	११
उत्थाहिंहो	उछांहिंहो	१६७	१५	करणविवि	करणविधि	१८१	१७
२०	रा०	१६९	१३	स्लेछ	स्लेछ	१९३	१२
उठांहिंहो	उछांहिंहो	१६९	१५	छांदी	छांदी	१८४	५
रामांचो	रोमांचो	१६९	१५	३७	३६	१८७	९
शुममति	शुन्नमति	१७०	८	स्वछ	स्वछ	१८८	१८
चचित्त	सचित्त	१७०	११	स्वेछायें	स्वेछायें	१८९	७

शुद्धिपत्रम्.

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
३१	३२	१९९	१४
कह्युंरे	कह्युंरेहो	१९९	१५
३२	३३	१९९	१६
३३	३४	१९९	१७
ऐरारण	ऐरावण	२००	१५
इछे	इछे	२००	१५
पि०	वि०	२०१	१५
दक्षिर	दक्षिण	२०२	१०
महोछव थाते	महोच्छवथावे	२०३	८
स्ती	स्त्री	२०३	८
प्रजाणें	प्रमाणे	२०३	१८
पछिम	पश्चिम	२०४	५
महोछव	महोछव	२०४	१२
जीतवाकाच	जीतवाकाज	२०५	१२
महोछव	महोछव	२०६	१६
म्लेछने	म्लेछने	२०७	२१
म्लेछजातिहो	म्लेछजातिहो	२०८	१
षक्री	चक्री	२०८	१८
घीडा	घोडा	२१०	९
पछिम	पछिम	२१०	१६

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
आगमांहें	आगममांहें	२१०	१८
वाज	पाज	२१०	१९
जक्रीतणो	चक्रीतणो	२११	१५
क्रोथवशें	क्रोधवशें	२११	२१
म्लेछ	म्लेछ	२१२	४
इछता	इछता	२१२	११
स्वेछायें	स्वेछायें	२१२	१६
म्लेछ	म्लेछ	२१३	६
म्लेछ	म्लेछ	२१३	१३
म्लेछ	म्लेछ	२१३	१९

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
वज्रशीलाना	वज्रशीलाना	२१४	५
पछिम	पछिम	२१५	११
म्लेछ	म्लेछ	२१५	११
उछांहिं	उछांहिं	२१७	१५
दिव्ग	दिव्य	२१७	१२
उछांहें	उछांहें	२२०	१७
पद्कंपज	पद्पंकज	२२२	६
नधि	निधि	२२४	५
महोछव	महोछव	२२५	२
करीरेलाल	करीहोलाल	२२७	२२

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
पापंतरे	पावंतरे	२२७	४
चर्मतणी	चर्ममणी	२३१	५
धमपम	धपमप	२३३	४
॥	॥ हुं० ॥	२३६	२
सवावीस	सतावीस	२४२	१२
सुख	मुख	२४४	१९
इति	इतजत	२४६	२०
ज्ञातिनी	ज्ञामिनी	२४७	१०
जननरे	जननेरे	२४७	१०
अयरक्षक	अंगरक्षक	२४९	६
वसुधानाध	वसुधानाथ	२५०	३
ने	कटु	२५०	२१
राजराज	राज	२५३	१४
१२	२१	२५४	१५
मोकय्यो	मोकल्यो	२५४	१६
संग्रामकातेरे	संग्रामकामेरे	२५६	१७
कोपकछिन	कोपकठिन	२५६	१८
माहिं	नहिं	२६१	१४
लश्कतरणा	लश्करतणा	२६४	९
चीरीयारे	चीरीयारेलो	२६५	१९

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
नृणतुल्य	तृणतुल्य	२६६	१
काथें	कामें	२६८	८
ह्ययें	ह्यथें	२६८	९
तल	तस	२६८	१७
रातनारि	रतनारि	२६९	१०
पोतोनो	पोतानो	२७६	१२
अपराघे	अपराधे	२७९	७
[illegible]	चित्तमे	२८३	४
सोढें	सोहे	२८६	१३
जेह्में	जेह्ने	२८६	१५
नयि	नवि	२८७	१०
रिपुधूमि	रिपुभूमि	२७०	११
क्ररी	क्ररी	२७०	२१
मुवि	मुनि	२८७	१०
गह्र	गह्र	२९०	६
पूज्यरंदर	पूज्यपुरंदर	२९०	१६

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
अन्यपरें	अन्यपरें	२९३	११	उंगणीस	उंगणत्रीस	३१६	११
पण	पणपण	२९३	११	विरचे	विरचे	३२३	९
सन्यना	सैन्यना	३०१	१	आवीउंर	आवीउंरे	३२३	१७
वादवा	वांदवा	३०१	२	उंद्रमाल	इंद्रमाल	३२६	७
असमयें	अनुसमयें	३०३	७	नाहहो	नाहेहो	३३१	१७
भोजती	शोभती	३१०	३	पुरपालकरे	पुरपारकरे	३३३	२१
एकतासीस	एकताळीस	३१४	१८	जेहेर	जेहरे	३३४	५
पुरुपपुंमरीक	पुरुषपुंमरीक	३१६	१०	पछिमं	पछिम	३३८	६

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
गोधूमचूणं	गोधूमचूर्ण	३४२	२१
घीरज	धीरज	३४८	१९
महोठव	महोछव	३५०	६
शिवका	शिविका	३५०	११
गर	गय	३५४	११
२३	३२	३५५	२०
मूतलमांहें	भूतलमांहें	३५६	३
गंड्यो	ठाड्यो	३५६	६
वचेवचे	वचे	३५८	३
इणीपरे	इणीपरे	३५९	३
पठिम	पछिम	३५९	२२
स्वठ	स्वछ	३६३	१३
धरे	घरे	३६३	१७
दीठी	दीठो	३६३	२१
ज्ञाननोत्पत्ति	ज्ञानोत्पत्ति	३६६	१९

आ पुस्तक नीचेने शिरनामेथी मळशे—

१ शा. सोमचंद धारशी.

ठे. मांडवी–शाकगली. मुंबइ–३.

२ पंडित हीरालाल हंसराज.

जामनगर–(काठीयावाड.)

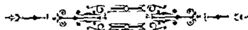

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीकल्याणसागरसूरिभ्यो नमः ॥

॥ अथ श्रीआदिनाथजीनो रास प्रारभ्यते ॥

(कर्ता–अंचलगच्छालंकार–श्रीदर्शनसागर उपाध्यायजी)

॥ दोहा ॥ स्वस्तिश्रीशोभासूमति । दायक श्रीभगवान ॥ वंदुं गोमीपासजिन । केवलज्ञान-निधान ॥ १ ॥ शासननायकसमरियें । वर्द्धमान जिनचंद ॥ गोतमादि गणधर नमुं । साचो सुरत-रुकंद ॥ २ ॥ वली प्रणमुं श्रुतदेवता । ज्ञानसयलभंडार ॥ मोहतिमिरनिवारिणी । कलियुगपरमा-धार ॥ ३ ॥ अंचलगच्छे अधिपति । उदयसागरसूरींद ॥ पदपंकज ते गुरुतणा । प्रणमुं परमाणंद ॥ ४ ॥ सदगुरुना सुपसायथी । दानतणें अधिकार ॥ आदिनाथजिनवरतणो । रास रचुं सुवि-चार ॥ ५ ॥ ढाल १ ली ॥ राग जयतसिरि ए देशी ॥ जंबूद्वीप सोहामणो । लाखजोयणविस्तारोरे

॥ पश्चिममहाविदेहखेत्रमां । क्षितिप्रतिष्टपुर सारोरे ॥ जं० ॥ १ ॥ वाव कुवा वनखंरूसुं । गढ
कांगरां अति सोहेरे ॥ अनेक लोक वसे तिहां । दिनदिन दोलत होएरे ॥ जं० ॥ २ ॥ जिनव-
रचैत्यें शोजतुं । पोषधशाला साररे ॥ देवपूजा परजावना । धर्मध्यान अपाररे ॥ जं० ॥ ३ ॥ प्र-
सन्नचंद्र तिहां नरपति । राजकला परवीणोरे ॥ न्यायें दाशरथीसमो । दीपें रूपनो खाणोरे ॥
जं० ॥ ४ ॥ समरांगणमां जेहनी । क्रीमा करे तरवाररे ॥ वैरिनरींदनी जयसिरि । भोगवे अतिमनो-
हाररे ॥ जं० ॥ ५ ॥ तस पटराणी गुणवती । रूपे रंजा जीतीरे ॥ कमलादे अभिधाधरु । नूपति
धरे अतिप्रीतिरे ॥ जं० ॥ ६ ॥ ते पुरमां व्यवहारिर्ज । धनसारथवाह सोहेरे ॥ पुरुषलक्षण पांच
धारतो । नविजनना मन मोहेरे ॥ जं० ॥ ७ ॥ दान सुपात्रे दीये सदा । गुणवंतसुं धरे रागरे ॥
संतोषे स्वजनवर्गनें । जाणक शास्त्रनो मागरे ॥ जं० ॥ ८ ॥ रणमांहें ऊूकार ठे । व्यापारकलानो जा-
णरे ॥ दानधनना सहायथी । करे उपकार सुजाणरे ॥ जं० ॥ ए ॥ तेहनी धनवती नारजा । पति-
व्रतागुणे सोहेरे ॥ उजली कीरती जेहनी । जैनीजनमन मोहेरे ॥ जं० ॥ १० ॥ ते साथे सुख भो-

गवे । सारथवाह सोनागीरे ॥ नोग नोगवतां व्यतिक्रम्या । वहु वर्ष थयो सुखरागीरे ॥जं०॥११॥
एक दिन सारथवाहजी । सुखनिद्रित थयो ज्यारेरे ॥ जामिनी ठेल्ला पहोरमां । देखे सुपन इ-
स्युं त्यारे रे ॥ जं० ॥ १२ ॥ सायरमझ प्रवहण रह्यो । निज आतमने तिहां नालेरे ॥ सुपन देखीने
जागीउं । मन संशय हुउं आलेरे ॥ जं० ॥ १३ ॥ जेटलें उठीने वेठो थयो । तेटलें नाखे एहवी
वाणीरे ॥ मंगलपाठक आवीनें । सारथपति सुणो विन्नाणीरे ॥ जं० ॥ १४ ॥ हे स्वामी तुजनें थ-
जो । लक्ष्मीतणी सुप्रभातरे ॥ एटले दिनकर उगीउं । निज किरणें निवार्यों ध्वांतरे ॥ जं० ॥१५॥
प्रनातना कारज करी । व्यवहारी धननामरे ॥ भूषण सवि पहेरी करी । सनामाहें वेठो जामरे
॥ जं० ॥ १६ ॥ तदवसरे तिहां आवीउं । सुपनपाठक एक चंगरे ॥ सुपनशास्त्रनो पारगो । उचित-
ठाणे वेठो मन रंगरे ॥ जं० ॥ १७ ॥ ए पहेला अधिकारनी । प्रथम ढाल वखाणीरे ॥ उवझाय
दर्शनसागरे । निसुणो तुमें नविप्राणीरे ॥ जं० ॥ १८ ॥

॥ डुहा ॥ सारथवाह पाठकप्रतें । जंपे जोमी हत्थ ॥ सुपन में दीठुं रयणीमां । सांनल तुं

ते तत्थ ॥ १ ॥ सुखनिद्रा सुतो हतो । शय्यामांहें सार ॥ वारिधिपोतमध्ये रह्यो । निज आतम उदार ॥ २ ॥ ए सूपन देखी करी । थयो संशय मनमांहि ॥ एहनुं फल मुजने कहो । पाठक मन उछांहि ॥ ३ ॥ पाठकजी नापे मुदा । सांजल सारथवाह ॥ ए सुपनथी तुजने थशे । धरमवृद्धि अथाह ॥ ४ ॥ ए संसार सागर अछे । प्रवहणसम जिनधर्म ॥ ते माटे तुज धरमनो । होस्ये संबंध ए मर्म ॥ ५ ॥ श्रीजिनधरमप्रसादथी । पामीश परमानंद ॥ आतमपरिणति शुध करी । थाइस सहजानंद ॥ ६ ॥ सुपनपाठकना मुखथकी । सांजली सुपनविचार ॥ सारथवाह प्रमुदित थयो । दीये तस दान अपार ॥ ७ ॥ ढाल २ जी गिरिथी नदीयां उतरेरे लो ॥ ए देशी ॥ सुपनपाठकने विसरजीउंरे लो । सारथपतियें ते वाररे ॥ सुगुणनर ॥ अन्यदा समयें शेठजीरे लो । इच्छा करे मनोहाररे ॥सु०॥ वात सुणो वारुपरेरे लो । श्रोता देई कानरे ॥ सु० ॥ सांजलतां लहीयें सनमानरे ॥ सु० वा० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ वसंतपतने जायवारे लो । बाहिर कर्यां प्रस्थानरे सु० ॥ ढोल निसाण वजमावीयांरे लो । उद्घोषणा करी सांनरे सु० ॥ वा० ॥ २ ॥ सांजलजो सहु

पुरजनारे लो। मुज वेण सूणो रसालरे सु०॥ जेहने वसंतपुर आववुंरे लो । ते आवजो सहु सुवि-
शालरे सु० ॥ वा० ॥ ३ ॥ द्रव्यहीनने धन देउंरे लो । यानहीनने यानरे सु० ॥ संबलहीनसंबल
देउंरे लो । मानहीनने मानरे सु० ॥ वा० ॥ ४ ॥ उद्घोषणा करी एहवीरे लो । मिलिया लोकना
वृंदरे सु०॥ तीरथ देश धन छतारे लो । आव्या उद्याने अमंदरे सु० वा० ॥५॥ इण अवसर गुरु
आवीयारे लो । श्रीधर्मघोष सुरींदरे सु० ॥ सूरिगुणें करी राजतारे लो । मुख सोहे पूनमचंदरे
सु० ॥ वा० ॥ ६ ॥ सारथवाह उठो थईरे लो । वांदे गुरुना पायरे सु० ॥ हाथ जोडी मान मोक-
तोरे लो । वंदना करे निरमायरे सु० वा० ॥ ७ ॥ पूछे शेठजी पूज्यनेरे लो । स्ये हेतें आव्या स्वा-
मरे सु० ॥ सूरि कहे ताहरा साथमांरे लो । आवीसुं वसंतपुरगामरे सु० ॥ वा० ॥ ८ ॥ सूरिवच-
न निसुणी करीरे लो । हरख्यो सारथवाहरे सु० ॥ धन धन हुं कृतपुन्य हुंरे लो । मोटामां मुख्य
अवाहरे सु०॥वा०॥९॥ माहरा साथ संजोगमांरे लो । तुमसरीखा गुरुरायरे सु० ॥ पवित्र साथ मा-
हरो थशेरे लो । आवो सुखे अमायरे सु० ॥वा०॥१०॥ शेठे रसोइया तेडीयारे लो । आपे वाक्य

रसालरे सु०॥ अन्नपान तुमें आपजो रे लो। एह मुनिने मयालरे ॥सु०॥वा०॥११॥ रसवतीकारक शेठना रेलो। हरख्या मनहमोजाररे सु०॥ आज्ञा तुमारी पालसुंरेलो। आपीशुं मुनिने आहाररे सु० ॥वा० ॥१२॥धर्मघोष आचार्यजीरेलो। शेठने कहे हितवाणरे सु०॥ असूजतो आहार मुनि नवि लीयेरे लो। होये मारगनी हाणरे सु०॥वा०॥१३॥ अणकराव्युं अणकर्युंरे लो। असंकलपीउं अन्नपानरे सु०॥ सूजतो आहार मुनिवर ग्रहेरे लो। मुनिमार्गे पामे मानरे सु० ॥वा०१४॥ सूरि कहे शेठ सांजलोरे लो। वारिए साधुने जेणरे सु० ॥ कुपवापी सरमां रह्युंरे लो। वारि न ग्रहीयें तेणरे सु० ॥ वा० ॥ ॥१५॥ एहवे समयें कोइ माणसेरे लो। जाजन आम्र जरायरे सु० ॥ जेटणुं कीधुं शेठनेरे लो. त्रं-दे लागी पायरे सु० वा० ॥ १६ ॥ गुरुरागी सौजागीओरेलो। शेठजी चतुर सुजाणरे सु० ॥ गुरुने कहे ए फलावलीरेलो। ग्रहो तुमें मुनिजाणरे सु०वा० ॥ १७ ॥ तदनंतर सूरि कहेरेलो। सचित्त-फल सहकाररे सु० ॥ मुनिने सेवन फरसवुंरेलो। नवी कलपे आचाररे सु० वा० ॥ १८ ॥ तो खावानी शी वातरीरेलो। साधु मारग नहि एहरे सु० ॥ शेठ पयंपे हरखथीरेलो। तुमें साचुं

कह्युं तेहरे सु० वा० ॥ १९ ॥ डुक्कर व्रत छे मुनितणांरेलो । शेठ विमासें चित्तरे सु ॥ असमथी एक दिन नवि पलेरे लो । पूज्य छो तमो पवित्तरे सु० वा० ॥ २० ॥ सारथपति कहे सुरिनेरेलो । जे तुम कलपे आहाररे सु० ॥ तेह आपीसुं स्वामिनेरेलो । प्रसन्न थइ मुजताररे सु० वा० ॥२१॥ आहार करी आज साथमांरेलो । तुम्हें आवो मुनिरायरे सु० ॥ शेठजी कही थानकें गयारेलो । वंदी पूज्यना पायरे सु० वा० ॥ २२ ॥ ए पहेला अधिकारनीरेलो । बीजी सुंदर ढालरे सु० ॥ उवज्झाय दर्शनसागररेलो । ए कही मंगलमालरे सु० वा० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ शुभ मुहुरत शुभ लगनमां । शेठ करे परियाण ॥ वसंतपुर जावाभणी । रथारूढ सुजाण ॥ १ ॥ शुभ शकुन थायेथली । शोळ सजी शणगार ॥ सामी सोहवसुंदरी । आवे हरख अपार ॥ १ ॥ सामी मालण मलपती । आप्यां फूल रसाल ॥ आशिष दीधी एहवी । फलशे मनोरथमाल ॥ ३ ॥ कुंआरी कन्याकने । अक्षत पूरी थाल ॥ तिलक करी तेणे कह्युं । शेठ वरजो अबला बाल ॥ ४ ॥ कामिनी करिआकीकलो । हसितवदन धरी हेज ॥ पुत्रकलत्रसुं परिवर्यो ।

तुमें वधजो अधिके तेज ॥ ५ ॥ वेद भणंतां वेदीए । दीधो आशिरवाद ॥ गणिका गहगहती कहे । तुमें लहेजो अति आह्लाद ॥ ६ ॥ खप्पर पूरित जोगणी । करती उदय उचार ॥ नगर-पोळथी आगळें । वदुं हवे शकुनविचार ॥ ७ ॥ खर डावो स्वर ऊचरे । कुर्कर जिमणो थाय ॥ डावो स्वर ल्याली करे । अणचिंत्युं सुख थाय ॥ ८ ॥ भारद्वाज ने नोलीउं । जंबू चाष मयूर ॥ दहिया पूठी दरसणे । लहेसो संपत्तिपूर ॥ ए ॥ भेरव बोली जीमणी । जीमणी रूपारेल ॥ सूकर दंरू उलालतो । गर्जित गज रंगरेल ॥ १० ॥ डावी देवी चह (२) चही । डावी बोली चील ॥ जिमणो सांढ धरूकीउं । आगल लहेशो लील ॥ ११ ॥ इस्यां शुकन श्रवणे सुणी । चाल्यो सा-रथवाह ॥ रुडे शकुन रुडुं थशे । एम धरे मनमांह ॥ १२ ॥ गुरु पण निज परिवारसुं । चाल्या साथसंजोग ॥ परमेष्ठी हृदयें धरी । तेहथी मंगल जोग ॥ १३ ॥ ढाल ॥ इडर आंबा आंबलीरे, ए देशी ॥ हवे सारथपति तिहांथकीरे । चाल्यो मन आनंद ॥ चतुरंगी सेना सजीरे। भेरी नाद अमंद, वालेसर वात सुणो सुखकार ॥ एहथी थाशे जयजयकार, वा० वा० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥

प्रयाण नेरी नंकारडेरे। एक हय पाम्यो त्रास ॥ एहवा सूरजने थयारे। मानुं सात हय उल्हास वा०वा०॥२॥ तुरंगमखूरचूरित धरारे। व्योमगतरेणु राश॥ तेणे उपालंभ पामीउंरे। उच्चैःश्रवा हय खास ॥ वा०वा० ॥ ३ ॥ एहवा घोमा साथमांरे। आव्या ठे तिहां नूर ॥ वली पोठीया साथमांरे। जेहने मुखरूं नूर ॥ वा० वा० ॥ ४ ॥ पिठ पइठ कंठाल ठे रे। खंधाला श्रीकार ॥ उंचशृंग उंचा घणारे। मानुं ए पर्वत सार ॥ वा० वा० ॥ ५ ॥ बलहद घंटानादथीरे। वासित थइ दस दीस ॥ वाठरुआ लेइ तदारे। गाय चमरी गइ नस्स ॥ वा० वा० ॥ ६ ॥. गामां घणां तिहां चालीयांरे। करियाणें भरपूर ॥ चक्रचितकारश्रेणियेंरे। तेडेइ रमा हजूर ॥ वा० वा० ॥ ७ ॥ महाकाय महा-खंधलारे। नीरतणा वहेनार ॥ मही पाम्या जाणे जलधरुरे। महीषा कष्ट सहनार ॥ वा०वा० ॥ ॥ ८ ॥ वली तेहीज साथमांरे। उंटनी चाली कतार ॥ बहुभार पीमित देहनीरे। पग पग दीसे मनोहार ॥ वा० वा० ॥ ए ॥ मारग पर्वत उल्लंघतीरे। उंट घणानी श्रेण ॥ साथ पछवाडे चाल-तोरे। माणीजड नामा सयण ॥ वा० वा० ॥ १० ॥ धनने बेहु पासे वलीरे। घोडे थया असवार ॥

सुभट घणा मुख आगलेरे । चाल्या जाए मनोहार ॥ वा० वा० ॥ ११ ॥ मारगे झोजना पामतारे । गढपती वहु तिणवार ॥ सारथवाह परसीध थयोरे । जस महिमा प्रचार ॥ वा० वा० ॥ १२ ॥ सारथपति तिहां चालतेरे । चोर गया अति दूर ॥ गाम गाम सुभट राखवेरे । वाजे मंगल तूर ॥ वा० वा० ॥ १३ ॥ इण वेलायें आवीयोरे । ग्रीषम ऋतु डुखकार ॥ दिनकर तपे अति आकरोरे । सोषवतो रस सार ॥ वा० वा० ॥ १४ ॥ तापप्रते उपजावतोरे । देहीने तीणवार ॥ वधतें दिवस रवियें कर्योरे । खलतणो आचार ॥ वा० वा० ॥ १५ ॥ सूरजकांत मणिपरेरे । ज्वालासहित सदाय ॥ वाये लूना वायरारे । लोकोने डुखदाय ॥ वा० वा० ॥ १६ ॥ उष्णकालना दिवसमांरे । परिपक्व ने सुखकार ॥ सहकार फल मधुरां तदारे । आव्यां मारगमोझार वा० वा० ॥ १७ ॥ सूरजकीरणा संजोगथीरे । झीणी वेलु तिहांय ॥ पगदाझणुं लोकांतणेरे । थाये अति जिहांय ॥ वा० वा० ॥ १८ ॥ तरुके नल्या तुयें हयारे । पंथी जन अनेक ॥ वृक्षतणी गयें रह्यारे । सुख पांमे वीवेक ॥ वा० वा० ॥ १९ ॥ पाणीतणी परवें गयारे । साथतणा ते लोग ॥ पाणी पीधां सु-

खीया थयारे। पामें इंद्रियजोग ॥ वा० वा० ॥ २० ॥ इंधणें जाठी जिम तपेरे। तिम एह सूरज ताप ॥ तापें साथना लोकनेरे। बहुला दुःखनो व्याप ॥ वा० वा० ॥ २१ ॥ सरिताकांठे पेशीनेरे। कमलिनी जांजे नार ॥ प्रायें स्वजातिमां देखीयेंरे। वैर होवे अपार ॥ वा० वा० ॥ २२ ॥ ग्रीषमऋतु वारणजणीरे। आव्यो वर्षाकाल ॥ जगजनताप निवारणोरे। जनतानें प्रतीपाल ॥ वा० वा० ॥ २३ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे। त्रीजी ढालरसाल ॥ उपझाय दर्शन इम कहेरे। होजो मंगलमाल ॥ वा० वा० ॥ २४ ॥

॥ दुहा ॥ वर्षाऋतु तेणे समे। प्रगव्यो वाटमऊार ॥ ग्रीषमनी थिति छेदतो। वारक चालणहार ॥ १ ॥ रसखयकारी उष्णऋतु। क्यां नाशी गयो एह ॥ विद्युतरूप दीपक करी। जुए घनाघन तेह ॥ २ ॥ वारंवार तिहांकणे। मेह जमाडे वीज ॥ उंबारीया सम जाणीयें। न रहे कोइने धीज ॥ ३ ॥ वरसाद वरस्या अतिघणा। चाल्यां नदीयें पूर ॥ कांठा पंथिहृदयपरें। जांग्या अतिहि सनूर ॥ ४ ॥ पाणीयें कांठे करी। कादव बहुला थाय ॥ डुखे जवायें वाटमां। गाउ सो

जोजन थाय ॥ ५ ॥ गाम्रां चाली नवी शके । कचराली भूमांहे ॥ पलदीया खूंची रह्या । चित्राम-णपरे त्यांहें ॥ ६ ॥ पगले पगले तिहांकणे । पडिया ऊंट अपार ॥ ढींचणलगें खूंची गया । लोकां वाटमझार ॥ ७ ॥ दुःखें जइ शके मार्गमां । खरकांटे अतिरुद्ध ॥ सारथपति इम चिंतवी । अटवी वासो कीध ॥ ८ ॥ ढाल ॥ जीहो जाणुं अवधि प्रयुंजीने ॥ ए देशी ॥ जीहो धनसारथपति तिहांकणे । जीहो जापे एहवी वात ॥ जीहो सांजलजो सहु को नरा । जीहो इहां रहेवुं अवदात ॥ चतुरनर समजो चित्तमझार । एहथी थाशे परम करार ॥ च० ॥ ए आंकणी ॥१॥ जीहो कीहां खोहलां कीहां खांदरा । जीहो कीहां परवतनी झोल ॥ जीहो मारग चोर मेहातणा । जीहो देखे अधिक दंदोल ॥ च० ॥२॥ जीहो दीसे सावज सांबरा । जीहो रींछ जरख ने रोझ ॥ जीहो आरणजेंसा अतिघणा । जीहो लहे वहंता खोज ॥ च० ॥ ३ ॥ जीहो चउदिसि धावे चीतरा । जीहो सवल धडुके सिंह ॥ जीहो पण साथना लोकना । जीहो दिलमां न आवे बीह ॥ च० ॥४॥ जीहो गयवर दीसे गाजता । जीहो परवतजिस्या प्रचंड ॥ जीहो इसी ऊलंगी भूमिका । जीहो हवे आव्यो

वनखंरू ॥ च० ॥ ५ ॥ जीहो चंदनने चंपक वली । जीहो अशोकवल्ली सहकार ॥ जीहो फूलवृक्ष अतिफूटरां । जीहो मरुंने मंदार ॥ च० ॥ ॥ ६ ॥ जीहो अगर तगर वरनागना । जीहो तरुवर दीसे साग ॥ जीहो कटहरू कोठ प्रियंगुने । जीहो फणसली वरू पुन्नाग ॥ च० ॥ ७ ॥ जीहो जांबू नालेरी जली । जीहो दाकीम ने वली डाख ॥ जीहो कदली कणवीर अरणी वली । जीहो खदरी वदरी लाख ॥च०॥७॥ जीहो कुंद मचकुंद ने मोगरा । जीहो एलची लविंग एरंरू ॥ जीहो पीपल ने वळी खाखरा । जीहो रायण ने रोहंरू ॥ च० ॥ ए ॥ जीहो महुमां ने मींढल वळी । जीहो सीसमने सरसींग ॥ जीहो गुंदी गुगलणी तिहां । जीहो धव धामण नारंग ॥ च० ॥ १० ॥ जीहो अढार जाव वनस्पती । जीहो वंस वदाम विशेष ॥ जीहो वारु वृक्षें शोजतो । जीहो लखीउं न जाए लेख ॥ च० ॥ ११ ॥ जीहो वनखंरूथी आगल चल्या । जीहो गिरिनिरजरण अपार ॥ जीहो सारथवाह वासो वसे । जीहो सयल साथ सुखकार ॥ च० ॥ १२ ॥ जीहो वर्षाऋतु गालणजणी । जीहो पटमंरूप श्रीकार ॥ जीहो घासतणां कीधां ढापरां । जीहो लोके धन अनु-

सार ॥ च० ॥ १३ ॥ जीहो माणिजडे देखामीउं । जीहो पर्णकुटी आवास ॥ जीहो धरमघोषसूरीसरु । जीहो वासे वसे उल्लास ॥ च० ॥ १४ ॥ जीहो अण आववें धानने करी । जीहो जनवहुलता ज्यांहें ॥ जीहो लांबो काल तेणें करी । जीहो खीण थाये शंबल त्यांहें ॥ च० ॥ १५ ॥ जीहो सायलोक वनमां जमे । जीहो कंद मूल फल खाय ॥ जीहो निजजीवितना अरथीया । जीहो न जुए खातां कांय ॥ च० ॥ १६ ॥ जीहो माणिजद्र व्यवहारीउं । जीहो सारथवाहनोरे मित्र ॥ जीहो शेठने लोकनी वारता । जीहो दुखमानी कहे चित्र ॥ च० ॥ १७ ॥ जीहो सांजली वारता मित्रनी । जीहो शेठ कहे तिणवार ॥ जीहो नाथ उते हुं लोकने । जीहो होवे दुःख धिक्कार ॥ च० ॥ १८ ॥ जीहो साथदुःखसमूहनी । जीहो चिंता थइ चित्तमांहे ॥ जीहो सारथवाह सायरपरें । जीहो चलचित्त थावे त्यांहें ॥ च० ॥ १९ ॥ जीहो चिंतातुर ते शेठने । जीहो निद्रा न होवे खणमित्त ॥ जीहो रयणीमां पण जागतो । जीहो खेद धरे निज चित्त ॥ च० ॥ २० ॥ जीहो यामिनी छेला पहोरमां । जीहो पहोर वजामणहार ॥ जीहो मुहवुं कोइ वदतो हवो ।

जीहो सरलाशय तिणवार ॥ च० ॥ २१ ॥ जीहो विस्तारी कीरति जेहनी । जीहो प्रतिदिश अति-
हि सीकार ॥ जीहो विषम दशाप्रतें पामीउं । जीहो नाथ अमारो इणवार ॥ च० ॥ २२ ॥ जीहो
पण अमने पाले अछे । जीहो धन धना शावाश तुज ॥ जीहो एम सुणी धन चिंतवे । जीहो
कोइ देछे उपालंभ मुज ॥ च० ॥ २३ ॥ जीहो सारथपति वळी चिंतवे । जीहो माहरा साथ म-
झार ॥ जीहो कोइ अत्यंत दुखीउं अछे । जीहो हुं नवि लेउं तस सार ॥ च० ॥ ॥ २४ ॥ जीहो
चिंतवतां तिहां सांभर्या । जीहो श्रीधर्मघोष सुरींद ॥ जीहो अकृत अकारित एषणी । जीहो आ-
हार लीए मुणींद ॥ च० ॥ २५ ॥ जीहो कंद मूल फल नवि भखे । जीहो फरसे नवि वली हाथ
॥ जीहो हमणां शुं करता हुशे । जीहो आचारज इण साथ ॥ च० ॥ २६ ॥ जीहो पंथकारज
अंगीकरी । जीहो हुं इहां लाव्यो मुणींद ॥ जीहो लीधी खबर नही तेहनी । जीहो दुखमां
पाड्या अमंद ॥ च० ॥ २७ ॥ जीहो वचनमात्र पण जेहनी । जीहो में करी नवि औचित्य ॥ जीहो
तेहने केम देखाडवुं । जीहो निज मुखडुं अजुत्त ॥ च० ॥ २८ ॥ जीहो तोपण गुरुपासे जवुं । जीहो

तुजने घटतुं रे एह॥ जीहो निज अपराध खमावशुं। जीहो वंदी आचारज तेह ॥च० ॥ २९ ॥
जीहो इम चिंतवतां शेठने। जीहो वाहणुं वाह्युं रे जत्थ ॥ जीहो पवित्र वेष पहेरी करी। जीहो
आव्यो उपासरे तत्थ ॥ च० ॥ ३० ॥ जीहो पलासपत्रें ढांकीउं। जीहो जेहनी तृणनीरे जीत ॥
जीहो एहवे उपासरे शेठजी। जीहो पेठा थइ नीचिंत ॥ च० ॥ ३१ ॥ जीहो ए पहेला अधिका-
रमां। जीहो चोथी ढाल सबंध ॥ जीहो उवझाय दर्शनसागरें। जीहो कह्यो पुण्य अनुबंध ॥ च० ॥ ३२ ॥
॥ दुहा ॥ हवे धनसारथवाहजी। आव्या गुरुने पास ॥ पांचे अभिगम सांचवी। बेठा म-
न उल्लास ॥ १ ॥ सारथवाह वरणन करे। सद्गुरुजीनुं सार ॥ तुमें आचारज गुणनिला। आ सं-
सारमझार ॥ २ ॥ तारक भवसागरतणा। वारक चार कषाय ॥ छत्रीस गुण गुरु राजता। गतमोही
निरमाय ॥ ३ ॥ भविक जीव प्रतिबूझवो। उपगारी सिरदार ॥ परमागमज्ञाता तुमो। सत्यप्रति-
ज्ञाधार ॥ ४ ॥ वली वर्णन शुं करुं। सूरीश्वर महाभाग ॥ सुरगुरु पण नवी कही शके। तुम वर्ण-
ननो ताग ॥ ५ ॥ आचारजने वंदना। करे तीहां सारथवाह ॥ वली मुनिवरने वंदना। हरखें करे

अबाह ॥६॥ केइ मुनिवर एकमासना । उपवासी ठे त्यांय ॥ केइ दोमास उपवासीया । केइ त्रिमासी ज्यांय ॥ ७ ॥ चोमासी केइ तप करे । एहवा ठे अणगार ॥ अनहारिगुण जावना । करता तिहां निरधार ॥ ८ ॥ केइ मुनिवर ध्याने रह्या । केइ मौन धरंत ॥ केइ काउसगमां रह्या । केई सूत्र जणंत ॥ ए ॥ केइ देता वाचना । शिष्योने तिणवार ॥ केइ मुनि प्रमार्जना । करता ठे तिण ठार ॥ १० ॥ केइ अणगार तदा वली । गुरुवंदन करे सार ॥ धर्मकथा केइ करे । ए मुनिनो व्यवहार ॥ ११ ॥ श्रुत उद्देश केई करे । केइ समुद्देश करंत ॥ केई अनुज्ञा आपता । मुनिवर हरख धरंत ॥ १२ ॥ प्रणमे तेहना पयकमल । सारथवाह सुजाण ॥ धर्मलाज देता हवा । मुनिनी एहवी वाण ॥ १३ ॥ श्रीगुरुपदपंकजनिकट । शेठजी बेठा सार ॥ वीनवी श्रीगुरुने कहे । खबर न लीध लिगार ॥१४॥ आवो माहरा साथमां । में पूर्वे कह्युं जेह ॥ शरदगर्जारवसारिखुं । जाणो निष्फल तो ॥ १५ ॥ अणकहीउं कारजप्रतें । करे ते सज्जन होय ॥ कहिने पण जे नवि करे । ते मुज सरिखो जोय ॥ १६ ॥ ते दिनथी आजदिनलगें । में नवि वांद्या स्वाम ॥ विनय नमन उपासना ।

न क ठे प्रभु तांम ॥ १७ ॥ आहार पाणी वस्त्रनी । जगति न कीधी जेह ॥ ते अपराध खमजो सवि । तुमें उत्तम गुणगेह ॥ १८ ॥ ढाल ॥ देश मनोहर मालवो ॥ ए देशी ॥ सारथपतिवाणी सूणी । उत्तर दीये गुरुराय ॥ ललना ॥ एह वचन नवि जाषीयें । अम मन नहिं अपाय ॥ ललना ॥ सूरि कहे शेठ सांजलो ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ तें उपगार कीधा घणा । आव्या तुमचें साथ ॥ ल० ॥ क्रूरजीव जय टालीउ । ये साथलोक अन्नपाथ ॥ ल० ॥ सू० ॥ २ ॥ गुरु कहे तुम सहायथी । परीषह कीधा दूर ॥ ल० ॥ अमें संयमसुखीया रह्या । धर्मध्याने भरपूर ॥ ल० ॥ सू० ॥ ३ ॥ हवे जाषे सारथपती । पूज्य ठो गुणजंमार ॥ ल० ॥ सर्वसहानी उपमा । तुमें लहो अणगार ॥ ल० सू० ॥ ४ ॥ शेठजी कहे गुरुजीप्रते । प्रसन थइ मुज आज ॥ ल० ॥ साधुयुगलने मोकलो । मुज घर जिक्षाकाज ॥ ल० ॥ सू० ॥ ५ ॥ सूरि वलतुं इम कहे । वर्तमान संजोग ॥ ल० ॥ अवसरें मोकलीश साधुने । तुम घर निज आजोग ॥ ल० सू० ॥ ६ ॥ गुरु वांदी सारथपती । आव्यो निज आवास ॥ ल० ॥ वेलायें मुनिदोये आवीया । ज्यां सारथपतिवास ॥ ल० ॥ सू० ॥ ७ ॥ ते

वेला दैवयोगथी । नीपन्युं नही तिहां अन्न ॥ ल० ॥ सारथपति झांखो थयो । विलखाणो निज मन्न ॥ ल० सू० ॥ ८ ॥ निजघरमां इत उत फिरें । धनसारथवाह जेह ॥ ल० ॥ नोज्यवस्तुमां देखीउं । थीणुं घृत छे तेह ॥ ल० सू० ॥ ए ॥ सारथवाह कहे साधुनें । सूजतुं घृत छे अत्र ॥ल०॥ मुनिवरें पण मांफीयो । परूघो तिहां पवित्र ॥ ल० सू० ॥ १० ॥ धन्य हुं कृतपुण्य हुं । पुण्यतणो नजनार ॥ ल० ॥ इम चिंतवतो चित्तमां । सारथवाह उदार ॥ल०सू०॥११॥ घृतनुं दान दीधुं नक्षुं । उत्तम नावें त्यांहें ॥ ल० ॥ चित्त वित्तने पात्रनो । जोग मल्यो छे ज्यांहें ॥ ललना, दान सुपात्रें दीजीयें ॥ ए आंकणी ॥ दानभूषण तिहां पांच छे । आनंद अश्रुपात ॥ ल० ॥ रोमांचित थई देहमी । बहुमान मुनिने थात ॥ ल० दा० ॥ १३ ॥ मधुर वचन नाषे वली । अनुमोदना पात्रनी होय ॥ ल० ॥ एहवां नूषण प्रगटीयां । मुनिदाने तिहां जोय ॥ ल० दा० ॥ १४ ॥ आनूषण जिम गात्रने । दीपावे जगमांहि ॥ ल० ॥ तिम दान देवाने अवसरें । एणे शोन्ने दातार ॥ ल० दा० ॥ ॥ १५ ॥ रोमांचमिशें इम जाणीयें । प्रगट्यो बोधिअंकूर ॥ ल० ॥ अपवरग सुख पामशे । वाजशे

तास प्रिया अतिरूअमी । महासती सती नाम ॥ अपरा चंमरुद्रा अछे । राखेल गुण अन्निरास ॥ २ ॥ विरम्यो पहेली स्त्रीथकी । राजकुंअर नृपराज ॥ रुद्रासाथें विषयसुख । नोगवे वंछित काज ॥ ३ ॥ द्रव्योपार्जन जे करे । ते कुंअर निशदीन ॥ ते सघलुं आवी करी । दीए रुद्रा न्नणी धन्न ॥ ४ ॥ संतोपे नवी वचनथी । पहेली सती निज नार ॥ मरुधरमां वरसे नही । गिरिवरसे जल धार ॥ ५ ॥ चंमरुद्रा पूठी करी । गयो देशांतर जेह ॥ श्रीनृपराजकुंअर न्नलो । आव्यो धनपुर तेह ॥ ६ ॥ जयनामे तिहां राजवी । जीत्या दुसमन जोर ॥ अति प्राक्रमी गुणनीलो । जस प्रताप अतिघोर ॥ ७ ॥ जयनामा भूपतितणी । श्रीनृपराजकुमार ॥ सेवामां तत्पर थयो । एकमनो तिणवार ॥ ८ ॥ दारिद्र टालण अछे । बहु उपाय जगमांहे ॥ पण चार उपाय कह्या न्नला । ते सांन्नलो उछांहे ॥ ९ ॥ इक्षुक्षेत्र (१) ने राजसेव (२) । तिम वली सायर जाण (३) ॥ योनिपोषण वली जाणीयें (४) । चउ करे दारिद्रहाण ॥ १० ॥ राजसन्ना बेठा अछे । जयनामा राजंद ॥ पुकार करंतो आवीयो । कोइक नर डुखदंद ॥ ११ ॥ राजाने प्रणमी कहे । राज अरा-

हे राजन् मुज दुःखनी । शी जक तूज ॥ इहां कोइ मंत्री नथी । दुःख घणुं छे मूज ॥ १२ ॥ परमारनामे पल्लीपति । राजा छो जगतात ॥ १३ ॥ ते सांभलो तुमे इकमना । शी कहुं हुं वात ॥ ते सांभलो तुमे इकमना । गोधन धन परिवार ॥ १४ ॥ पल्लीपति तस्कर वड्यो । जां- भिल्लतणो सरदार ॥ तेणे ह्युं छे माहेरुं । गोधन धन परिवार ॥ १४ ॥ ते पुरुषनी वारता । नि- ग्या देश अपार ॥ तुज आणा माने नही । न गणे तूज लिगार ॥ १५ ॥ मैं पहेलां नवि सांजल्यो। सुणी जय राजान ॥ मंत्रीने कहेतो हवो । एह कीसुं अपमान ॥ १६ ॥ नृपवाणी सूणी करी। कोण छे एहनी जात ॥ कीहां एह वासो वसे । मंत्री कहे अवदात ॥१७॥ ढाल ॥ मालीकेरे बागमें दो मंत्री कहे तिणवार ॥ चोरतणी पालें वसे । पल्लीपति परमार ॥ १८ ॥ सचिव सुबुद्धि तव मुदा । इम जंपे वाणीलो नारिंग पकेलो, अहो दो नारिंग पकेलो ॥ ए देशी ॥ सचिव सुबुद्धि तव मुदा । इम जंपे वाणीलो ॥ अहो इ० ॥ पल्लीपति परमारजी । दुरातम प्राणीलो ॥ अहो दु० ॥ १ ॥ में उपाय कीधा घणा । तस निग्रह काजेलो ॥ अहो त० ॥ सुजट संख्याता मोकल्या । न चले तस राजेलो ॥ अहो न० ॥ २ ॥ ते परमारपल्लिपतें । हणी सुजटनी कोडीलो ॥ अहो ह० ॥ महोटां ते झांखां करी । इहां

आण्या दोकिलो ॥ अहो इ० ॥ ३ ॥ ते निसुणी तव उठीउ । नृपराजकुमारोलो ॥ अहो नृ० ॥ आज्ञा जो आपो तुमें । करुं तास प्रहारोलो ॥ अहो क० ॥ ४ ॥ हवे जय नामा नृपति । आपे सहु सेनालो ॥ अहो आ० ॥ नृपराज पण जंत्रा देइ । चाल्यो जय देनालो ॥ अहो चा० ॥ ५ ॥ नित्य प्रयाण करतोथको । देशविदेशने जोतोलो ॥ अहो दे०॥ श्रीनृपराज लश्कर लेइ। पाले तीहां पहोतोलो ॥ अहो पा० ॥ ६ ॥ पल्लिश श्रीपरमारजी । चढ्यो पर्वत किल्लोलो ॥ अहो च० ॥ गिरिडुरगजलडुरगमां । गिरिगढ मुसकिलेलो ॥ अहो गि० ॥ ७ ॥ ते नृपराज हवे दंतथी । ते दुरगमां आवेलो ॥ अहो ते० ॥ माहोंमाहें अतिघणी । लडाई थावेलो ॥ अहो ल० ॥ ८ ॥ रण करतां नृपराजनुं । गयुं लश्कर नाशीलो ॥ अहो ग० ॥ जील घणा पराक्रमी । देखे लोक तमासीलो ॥ अहो दे० ॥ ए ॥ राजकुंअर तिहांथकी । पाछो फिरी आवीलो ॥ अहो पा० ॥ मन चिंते मुज जाग्यथी । मलशे एह जावीलो ॥ अहो म० ॥ १० ॥ हवे उंसरी लशकरथकी । कुंअर एक जायगेलो ॥ अहो कुं० ॥ आवी बेठो ततखीणें । रुडुं मुज भागेलो ॥ अहो रु० ॥ ११ ॥ दिन दश पंच

आसन वेसण मांफीयां । पग धोवे उगांहिलो ॥ अहो प० ॥ २० ॥ धन्य दिवस आज माहरो । दीठो ज्ञरतारोलो ॥ अहो दी० ॥ आशीरवाद फल्या सहु । शुज्ञ लगन जयकारोलो ॥ अहो शु० ॥ २१ ॥ स्त्रीवचन सुणि हरखीयो । नृपराजकुमारोलो ॥ अहो नृ० ॥ हे प्रिये मुजने दीउ । ज्ञो-जन सुखकारो लो ॥ अहो ज्ञो० ॥ २२ ॥ स्त्रीयें ज्ञोजन आपीयुं । वली तक्रते पावेलो ॥ अहो व० ॥ पीयूशसम शीतल घणी । तरस सहु जावेलो ॥ अहो त० ॥ २३ ॥ शांत ताप थयो तेहनो । कुंअर अति हरख्योलो ॥ अहो कुं० ॥ ए अवसरे आपवाथकी । सतीरागने परख्योलो ॥ अहो स० ॥२४॥ पठवाडे नृपराजना । आव्या चाकर त्यांहिलो ॥ अहो आ० ॥ उंट बलद वेसर ज्ञरी । सोना रूपां ज्यांहिलो ॥ अहो सो० ॥ २५ ॥ ते देखी बलती हवी । रुडा तेह नारीलो ॥ अहो रु० ॥ हा मूरख में शुं कर्युं । धनकोफि हारिलो ॥ अहो ध० ॥२६॥ हवे ए सती सुखणी थशे । हुं दुखणी थाउंलो ॥ अहो हुं० ॥ हवे नृपराज तेफी करी । सुखसंपद पाउलो ॥ अहो सु० ॥२७॥ इम चिंती रुडाव-सा । आवी सती गेहेलो ॥ अहो आ० ॥ पगे लागी विनती करे । ज्ञरतारने नेहेलो ॥ अहो ज्ञ० ॥

॥ २८ ॥ ते स्त्रीना आग्रहथकी । नृपराज तिहां जावेलो ॥ अहो नृ० ॥ दूध साकरे पूरीउं । त्रा-जन स्त्री लावेलो ॥ अहो त्रा० ॥ २९ ॥ हवे कुंअर हसी करी । कहे इम स्त्रीनेलो ॥ अहो क० ॥ अवसर विण हुं शुं करुं । दुध त्राजन एहनेलो ॥ अहो दु० ॥ ३० ॥ यतः—समये जं धरिज्जइ । तं सुंदरि कंजियंपि रमणीयं ॥ पच्छावविहुणं पुण । लद्धं अमीयंपि विससरिसं ॥ १ ॥ ढाल ॥ इम कहीने तस घर तजी । प्रियाने घरे आवेलो ॥ अहो प्रिया० ॥ अवसरे शोभा दानथी । कुंअर रीझ पावेलो ॥ अहो कुं० ॥ ३१ ॥ ए पहेला अधिकारमां । कही छठी ढाललो ॥ अहो क० ॥ उवज्झाय दर्शनसागरे । लहो मंगलमाललो ॥ अहो ल० ॥ ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ धर्मघोषसूरीश्वरें । ए कहीउं संबंध ॥ धनसारथपति सांभली । हरख्यो पुण्यप्रबंध ॥ १ ॥ अवसरें वचन त्रापीयें । अवसर दीजें दान ॥ अवसरें वृष्टि होए वली । तो पामे सनमान ॥ २ ॥ गुरुचरणे प्रणमी हवे । कहे धन सारथवाह ॥ कृपा करी मुजने कहो । धरमकथा उछांह ॥ ३ ॥ धनवचन निसुणी करी । त्रापे श्रीगुरु वाण ॥ शीलसमान को धर्म नही । पालो चतुर

सुजाण ॥ ४ ॥ शीलतणा प्रभावथी । लहे अष्ट महासिद्ध ॥ जिम ऋषिदत्ता नारीयें । पामी छे नवनीध ॥ ५ तास कथानक सांजलो । श्रोता थइ उजमाल ॥ गुणवंतना गुण सांजले । थाये मंगलमाल ॥ ६ ॥ ढाल ॥ आठ टकानो कंकणोरे नणदल । थरक रह्यो मोरि बांह । कंकणो मूल लह्यो ॥ ए देशी ॥ मगधदेशमां जाणीयेंरे सूरिजन । रथमर्दनपुर सार ॥ वारु वयण सुणो। वयण सूणोरे रसाल । श्रीगुरुवयण सुणो ॥ ए आंकणी ॥ हेमरथनामें नरवईरे सूरिजन । आश्रितजन सुखकार ॥ वारु० ॥ १ ॥ तेनी सूयशा वल्लजारे सू० । शीलवती पति प्रेम ॥ वा० ॥ कनकरथपुत्र तेहने रे सू० । तिहां वसे मंगलखेम ॥ वा० ॥ २ ॥ लोको मकल सुखीया वसेरे सु०। डुख नही लवलेश ॥ वा० ॥ वज्रपंजरसम शहेरमांरे सू० । दुर्जन जय नही शेष ॥ वा० ॥ ३ ॥ एह नगरथी वेगलीरे सू० । नयरी कावेरी नाम ॥ वा० ॥ ते नगरीनो राजीउरे सू० । राजा सुंदर अनिराम ॥ वा० ॥ ४ ॥ आज्ञा अखंरु छे जेहनीरे सू० । इंद्रतणो अवतार ॥ वा० ॥ तेहनी पटराणी जलीरे सू० । वासुलदेवी मनोहार ॥ वा० ॥ ५ ॥ एम जाणी इहां उतरीरे सू०। अपछराने अनुकार

॥ वा० ॥ तेहनी एक पुत्री थईरे सू० । रुकमिणी रति अवतार ॥ वा० ॥ ६ ॥ हवे अवसर एकदा वलीरे सू० । उद्यान रमवा जाय ॥ वा० ॥ हाथणीनी परें मलपतीरे सू० । दीठी मायने ताय ॥ वा० ॥ ७ ॥ पुत्रीप्रतें देखी करीरे सू० । चिंते तात दिलमाहें ॥ वा० ॥ ए कन्याजोग किहांथकीरे सू० । वर मलवो उछाहें ॥ वा० ॥ ८ ॥ इस्यो अभिप्राय भूपनोरे सू० । लही मतिसागर प्रधान ॥ वा० ॥ कहे राजन तुमे सांभलोरे सू० । मुज वचन अमृतपान ॥ वा० ॥ ए ॥ रथमर्दनपुरराजवीरे सू० । हेमरथ नामें उदार ॥ वा० ॥ कनकरथ तस नंदनोरे सू० । जनताने सुखकार ॥ वा० ॥ १० ॥ गुणवंत ने न्यायी वलीरे सू० । ए वर पुत्री जोग ॥ वा० ॥ ए बेनो संग रूअडोरे सू० । भोगवशे सुखभोग ॥ वा० ॥ ११ ॥ मंत्रीवचन इम सांभलीरे सू० । हरख्यो सुंदर भूपाल ॥ वा० ॥ पासे हेमरथ रायनेरे सू० । प्रेपे लश्करपाल ॥ वा० ॥ १२ ॥ गुणसेन लश्करपालजीरे सू० । प्रणमे नृपना पाय ॥ वा० ॥ भेट मुकी मुख आगलेरे सू० । बेठो यथोचित ठाय ॥ वा० ॥ ॥ १३ ॥ भाखे हेमरथ भूपतिरे सू० । मुज मित्र सुंदरराय ॥ वा० ॥ छे कुशली परिकर वयोंरे सू० ।

तुं कहे जेण सुख थाय ॥ वा० ॥ १४ ॥ राजवचन सांभली तदारे सू०। गुणसेन भाषे वात ॥वा०॥ राजन तुम मित्रने अछे रे सू०। कुशल खेम सुखसात ॥ वा० ॥ १५ ॥ मोकल्यो हुं कारजवशेरे सू०। ते आव्यो तुम पास ॥ वा० ॥ वात सयल तुमने कहुंरे सू०। सांभलो नरपति खास ॥वा०॥ १६ ॥ छे नरपति अम भूपनीरे सू०। पुत्री रुखमणी नाम ॥ वा० ॥ तुम पुत्र कनकने आपवारे सू०। अम नृप धरे मन ठाम ॥ वा० ॥ १७ ॥ ए कारजें अमे आवियारे सू०। द्यो मुज उत्तर सार ॥ वा० ॥ ए वर कन्या जोमलीरे सू०। अनुरुप छे श्रीकार ॥ वा० ॥ १८ ॥ यतः—कुलं च शीलं च सनाथता च। विद्या च वित्तं च वपुर्वयश्च॥ एतानि सप्त प्रविलोक्य देया। ततःपरं भाग्यवशा हि कन्या ॥ १ ॥ ढाल ॥ गुणसेन वचन सुणी करीरे सू०। हेमरथ नरपाल ॥ वा० ॥ वात सहु अंगीकरीरे सू०। लेशुं सुख विशाल ॥ वा० ॥ २० ॥ हवे हेमरथ भूपतिरे सू०। लश्कर सज्ज करावी ॥ वा० ॥ रुडे दिवसे निजपुत्रनेरे सू०। मोकले भंभा देवरावी ॥ वा० ॥ ॥ २१ ॥ तातनो आदेश पामीउंरे सू०। कनकरथ कुमार ॥ वा० ॥ चाल्यो रुखमणी परणवारे सू०। लेई लश्कर

परिवार ॥ वा० ॥ २२ ॥ गावे मंगल वालिकारे सू० । वंदिजन विरुद जणंत ॥ वा० ॥ वाजे तुर परियाणनारे सू०। जयजयशब्द सुणंत ॥ वा० ॥ २३ ॥ पाखरिया करता हवा रे सू०। हेषारव तिण वार वा० ॥ कनकपलाण रतने जड्यारे सू० । तेजी तरल तुखार ॥ वा० ॥ २४ ॥ शृंगार्या मयगल वलीरे सू० । मद झरता मत्तवाल ॥ वा० ॥ काने चामर झलकतारे सू० । शोभे चित्रित जाल ॥ वा० ॥ २५ ॥ महा महोच्छवे नृपसुत चलेरे सू० । गाम गाम जनवृंद ॥ वा० ॥ सीमाडा राजा आवीनेरे सू० । प्रणामे ते नृपनंद ॥ वा० ॥ २६ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे सू० । सातमी ढाल रसाल ॥ वा० ॥ दर्शन कहे श्रोता घरेरे सू० । होजो मंगल माल ॥ वा० ॥ २७ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहेमरथसुत कनकजी । लेई जटपरिवार ॥ नित्य प्रयाण करतां थकां । कापी भूमि अपार ॥१॥ एहवा अवसरमां तदा । कोइ नर आवी ताम ॥ नृपनंदनने इम कहे । सांजल तुं अजिराम ॥ २ ॥ नरपुर नाम ए नगरनुं । इहां अरिदमन जूपाल ॥ क्षत्रियमां शिरशेहरो । राजा छे सुविशाल ॥ ३ ॥ तस देशमांहे हे विन्नु । हमणा आव्यो केम ॥ जा बीजे मारग वली ।

राखी मनमां नेम ॥ ४ ॥ नही तो युद्धतणी करो। सामग्री इणवार ॥ सांजली कुंअर हसी वदे। तुं सांभळ वचन उदार ॥ ५ ॥ सीधो ए मारग जलो । तिण आव्यो हुं अत्र ॥ जूत लाग्युं तुज जूपने । मुजथी टलशे तत्र ॥ ६ ॥ कनकरथे इम डुतने । वचन कह्यां अद्भूत ॥ डूते पण निज भूपने ॥ कह्यो वृत्तांत अजुत्त ॥ ७ ॥ ढाल ॥ किसके चेले किसके पूत । जीव एकीलो हे अवधूत ॥ जीयां जाणले ॥ ए देशी ॥ डूत वचन सुणी अरिदमनराय । कोपातुर अति आकुल थाय ॥ श्रोता सांजलो॥ कोण कनकरथ आव्यो आंहीं । मुज मनकमलने वालण दाह ॥ श्रो० ॥१ ॥ अ-रिदमनना सुजट घणाय । दीसे जुजार सबला सदाय ॥श्रो०॥ केई सुजट तरवारे दृष्टि । रणश्री डूतिका इम कहे शिष्ट ॥ श्रो० ॥ २ ॥ केइक कहे निज शक्ति अनुसार । लमाइ अमे करशुं नि-रधार ॥ श्रो० ॥ कोइ सुजट कोपें करी तत्थ । फरसे दाढी पोताने हत्थ ॥ श्रो० ॥ ३ ॥ हुं पुरुष बीजा निरमाल । कोइ कहे इम लेइ करवाल ॥ श्रो० ॥ हवे अरिदमन नामें भूप । मारग रुंध्यो जइने अनूप ॥ श्रो० ॥ ४ ॥ रणतुर वाजे तिहां अपार । जीत होजो इम कहे नरनार ॥ श्रो० ॥

वायुवेग ऊछलता पक्ष । तेणे ढांक्यो छे व्योम निरपक्ष ॥ श्रो० ॥ ५ ॥ तो सूरजनी शी करुं वात । हुं रहेवानी इहां अवदात ॥ श्रो० ॥ रणमांहें रहेवुं दुक्कर दीठ । शूरवीरने लागे मीठ ॥ श्रो० ॥ ॥ ६ ॥ खड्गधरने खड्गसुं प्रीत । जालावाळा जालासुं रीत ॥ श्रो० ॥ मुष्टिवाला मन मुष्टि धरंत । दंडधरा मन दंड करंत ॥ श्रो० ॥ ७ ॥ बाणवाला बाणने जपंत । गदाधरा गदा वहंत ॥ श्रो० ॥ एहवा सुजट दीसे तिहां कोडि । सज थइ युधें आव्या दोडि ॥ श्रो० ॥ ८ ॥ कुंताग्रजागे हणिया मत्त । इजथी निकल्युं शोणित रत्त ॥ श्रो० ॥ जुख्या यमने जाणुं ए दीध । विधिये जेटणुं खावानुं कीध ॥ श्रो० ॥ ए ॥ विरुदावलि मागध जणे त्यांहिं । नाशता दीठा कायर ज्यांहिं ॥ श्रो० ॥ कादव रुधिरनो थयो अपार । धड्डो सुजटना नाचे जयकार ॥ श्रो० ॥ १० ॥ थतुं हवुं महायुध तिणवार । वे लश्करनुं जन दुखकार ॥ श्रो० ॥ महायुध थातें बोले कुमार । वैरि मर्दन सांजल सुखकार ॥ श्रो० ॥ ११ ॥ ताहरी जुजा मद रोग छे जेह । घात काथथी टालुं तेह ॥ श्रो० ॥ तव वलतुं अरिदमन जुपाल । कहे सांजल तुं छे हजी बाल ॥ श्रो० ॥ १२ ॥ एहवुं पराक्रम क्यांथी

होय । बालकने तुं चित्तमां जोय ॥ श्रो० ॥ बालक ते दूधना पीनार । युद्धनुं कष्ट तो नवि सहे-नार ॥ श्रो० ॥ १३ ॥ नृपतिनां सुणी वचन कुमार । मान धरी जंपे तेणीवार ॥ श्रो० ॥ तुज माथानी खोपरी जेह । खम्गमांगें करी जांगुं तेह ॥ श्रो० ॥ १४ ॥ हवे दोइ तेह युद्ध करंत । बले देवता उपमा धरंत ॥ श्रो० ॥ अनुक्रमे मूक्या तेणे हथियार । जाग्या दंत गज थाये अनुहार ॥ ॥ श्रो० ॥ १५ ॥ ते बे बाहुयुद्ध करंत । वली मुष्टियुध वात धरंत ॥ श्रो० ॥ मुष्टिप्रहारथकी शस्त्रनो त्याग । करे दोय धोंकापाकनो लाग ॥ श्रो० ॥ १६ ॥ तेवार पछी ते कनककुमार । करतो हवो तस पादप्रहार ॥ श्रो० ॥ मूर्छा पाम्यो अरिदमनराय । जाग्यें चिंतित कारज थाय ॥ श्रो० ॥ १७ ॥ जीवाड्यो शीतल उपचार । करी कुमारें ततखण सार ॥ श्रो० ॥ थइ समाधि पाम्यो वैराग । ध्यावें चित्ते नही अम माग ॥ श्रो० ॥ १८ ॥ अहो संसार असारमझार । राजनी तृष्णा मोटी अपार ॥ श्रो० ॥ प्रांजल पंथे चालतो एह । निरपराधी वार्यो में तेह ॥ श्रो० ॥ १९ ॥ कुमरने खेदनुं कारण कीध । मानथकी में अपजश लीध ॥ श्रो० ॥ में उपार्ज्युं अंतरायकर्म । घणा कालनुं

जाणो ए मर्म ॥ श्रो० ॥ २० ॥ कर्मबंध करवो सुलभ । पण ते हरवो ठे दुलन्न ॥ श्रो० ॥ इम
न्नावतां अरिदमनराय । जातिस्मरण लहे सुखदाय ॥ श्रो० ॥ २१ ॥ स्वयंबुध थयो तेह नरिंद ।
देवें दीधुं लिंग मुणिंद ॥ श्रो० ॥ तथाविध मुनिराजने दीठ । प्रणमे कुमार करी अपीठ ॥ श्रो० ॥
२२ ॥ कुंअर कहे वली श्रीमुनिराज । तुं न्नवोदधि तारण जहाज ॥ श्रो० ॥ धन्य ठे तुजने तुं कृत-
पुण्य । न्नवभीत जनताने शरण्य ॥ श्रो० ॥ २३ ॥ सर्वसंगना त्यागथी आज । तें मुज जीत्यो तुं शि-
रताज ॥ श्रो० ॥ हे न्नुवनोत्तम तुज पायरेण । पवित्र हुउं हुं महान्नाग तेण ॥ श्रो० ॥ २४ ॥ ईम
शुणी करी मुनिने कुमार । प्रयाण करे वनहमोजार ॥ श्रो० ॥ पण वनमां नही नीरनवाण । एम
विचारि कहे एह वाण ॥ श्रो० ॥ २५ ॥ जाउं सेवक तुमें अटवीमांहे । पाणीनी खबर काढो उठांहे
॥ श्रो० ॥ तव ते चाल्यो सेवकसाथ । चालतां दीठुं सरोवरपाथ ॥ श्रो० ॥ २६ ॥ वली ते चाकरें
तलाव आसन्न । दिठी कन्या रूपें धन्न ॥ श्रो० ॥ क्रीमा करंती अतिमनोहार । जाणुं अपठरानो
अवतार ॥ श्रो० ॥ २७ ॥ क्रीमा मूकी तलावे जाय । कमलिनीपत्रें नीर भराय ॥ श्रो० ॥ उपवन

देवकुलमाहें सार । पेठी ते कन्या हरख अपार ॥ श्रो० ॥ २७ ॥ इण वेला एक तिहांकणे जाण । तापस आव्यो गुणनी खाण ॥ श्रो० ॥ उतावली थइ आसन देय । कन्या तापस ज्ञक्ति करेय ॥ श्रो० ॥ २ए ॥ तापस पण कुंअरीने त्यांहे । कंदमूलादिक आपे अबाह ॥ श्रो० ॥ ए कौतुक देखी घणीवार । अमें आव्या तुमपासे उदार ॥ श्रो० ॥ ३० ॥ सा कुमरी वली तापस तेह । स्वरूप न जाणुं अम संदेह ॥ श्रो० ॥ कनकरथ सांज्ञली नृपनंद । कुमरी किम मिलें ध्याये अमंद ॥ श्रो० ॥ ३१ ॥ पहेले अधिकारे आठमी ढाल । कही दरशने राग बंगाल ॥ श्रो० ॥ गुणीगुण सांज्ञली जस विशाल । ऋद्धि वृद्धि होवे मंगलमाल ॥ श्रो० ॥ ३२ ॥ सर्व गाथा ॥ ३ए ॥

॥ दुहा ॥ हवे कनकरथ कुंअर ते । ध्यावे कन्या जोग ॥ निद्रा पण आवे नही । अनुदिन धरतो शोक ॥ १ ॥ सेवक दर्शित मारगें । सुंदरी जोवा काज ॥ चाल्यो ते नृपनंदनो । वनमां थइ शुज्ञ साज ॥ २ ॥ नाम सुणी कन्यातणुं । श्रवण सुधारस सार ॥ तस मनमां इच्छा थइ । जाइ मलुं किण वार ॥ ३ ॥ नाममात्रना श्रवणथी । नरने लागे मोह ॥ स्त्री साची मोहनलता ।

कुमरे कीध अपोह ॥ ४ ॥ चालंतां वनमां तदा । जव आव्यो कूमार ॥ दीठी वटतरु हींचती । ते कन्या सुखकार ॥ ५ ॥ यौवनवयथी शोभती । दीठी कुंअरी सार ॥ नृपसुत चित्तमां चिंतवे । लावी हर्ष अपार ॥ ६ ॥ शुं ए वर देवांगना । रूप मनोहर अंग ॥ आवी छे नरलोकमां । करवा लीला रंग ॥ ७ ॥ अथवा शुं विद्याधरी । विद्या साधन काज ॥ आवी छे वनमां अहीं । नारीगण शिरताज ॥ ८ ॥ तजी कंटकयुत कमल शुं । लक्ष्मी आवी अत्र ॥ अथवा विधिए मुजनणी । कीधी एह पवित्र ॥ ए ॥ एम विचारी कुंअर ते । घोटकथी उतरंत ॥ देवकुलें जातो हवो । सवि परिवार सतंत ॥ १० ॥ कये उपाये एहने । हुं बोलावुं जाम ॥ सैन्यकोलाहल सांभली । अदृश्य थई सा ताम ॥ ११ ॥ अणदीठानुं दुख नही । दीठुं विघटे साल ॥ भूख्या भोजन दाखवी । जिम को करे विसराल ॥ १२ ॥ यतः—तनकफास तनमें चुभें । सो सालें निशदिन चित्त ॥ केशवदृगसें दृग चुभें । सो क्युं विसरे मित्त ॥ १३ ॥ ढाल ॥ धनरा ढोला ॥ ए देशी ॥ श्रीकनकरथ तिहांकणेरे । चिंतातुर अति थाय ॥ मनरा मान्या ॥ सैन्य उतार्यु तिण थलेरे । वासो वसे निरमाय ॥

म० ॥ १ ॥ जोवा लाग्यो सवि वनतणारे । ठेकाणा अने ठोर ॥ म० ॥ पण नवि लाध्ने कन्यकारे । दिलगिर थयो करे शोर ॥ म० ॥ २ ॥ जोतां जोतां दूरें गयोरे । तव दीठो प्रासाद ॥ म० ॥ दंड कलश धज लहलहेरे । गगनसुं मांडे वाद ॥ म० ॥ ३ ॥ चंद्रकांत जिम उजलोरे । मणितोरण झलकंत ॥ म० ॥ अष्टोत्तर शत स्फटिकनांरे । पावडीयां नीपंत ॥ म० ॥ ४ ॥ चिहुं दिशि सरखी झलहलेरे । वातायननी उल ॥ म० ॥ चोबारो प्रासाद जिनतणोरे । प्रौढी दीपें पोल ॥ म० ॥ ५ ॥ पोले प्रवेश कुंअर करेरे । कौतुकमात्र निमित्त ॥ म० ॥ चैत्य देखी अति हरखीयोरे । प्रभुगुण वासित चित्त ॥ म० ॥ ६ ॥ मणिमय थंभ चोकीतणारे । विविध जातिना उलोच ॥ म० ॥ मणिकंडुक मुक्ताफलारे । नही तिहां थावे संकोच ॥ म० ॥ ७ ॥ मणिमंडित कंचनतणारे । दंडे चामर ढलंत ॥ म० ॥ पुतली उभी कर ग्रहीरे । दिविउं ज्योति मिलंत ॥ म० ॥ ८ ॥ केसर कपुर सुगंधथीरे । वासित दश दिशि सार ॥ म० ॥ नमती देइ प्रदक्षणारे । पाम्यो हरख अपार ॥ म० ॥ ९ ॥ मूलगभारें निरखतोरे । ऋषभदेव जिणंद ॥ म० ॥

जव्यनयन सूधासमोरे । आनन पुनमचंद ॥ म० ॥ १० ॥ समतारसमां ऊीलतोरे । शांत सुधार-
स सिंधु ॥ म० ॥ गतदूषण जिनराजजीरे । जगजीवन जगबंधु ॥ म० ॥ ११ ॥ एहवा प्रजुजी
नीरखीनेरे । पाम्यो कुंअर आनंद ॥ म० ॥ जिम चंद्रमाने देखीनेरे । लहे चकोर आनंद ॥ म०
॥ १२ ॥ राजकुंअर वंदना करेरे । मन वचन काय विशुरू ॥ म० ॥ स्तवन कहीने उठीउरे । मं-
फपे वेठो विबुरू ॥ म०॥ १३ ॥ तिण वेलायें ते आवीउरे । कर ग्रही कुमरी एक ॥ म० ॥ ता-
पस गुणनो आगरोरे । सकल कलायें ठेक ॥ म० ॥ १४ ॥ मुक्ताहारनरे मिशयकीरे । शतचंद्रनी-
परें वक्र ॥ म० ॥ करतो जाणुं इम तदारे । तापस अतिज्ञणो दक्र ॥ म० ॥ १५ ॥ तापसने देखी
करीरे । कुंअर नमें तस पाय ॥ म० ॥ प्राणीने लिंगी पूज्य ठे रे । शास्त्रें एहवो न्याय ॥ म० ॥
१६ ॥ तदनंतर तापस कहे रे । किहांथी आव्या कुमार ॥ म० ॥ नाम तमारुं मुजने कहोरे ।
किहां जाशो निरधार ॥म०॥१७॥ मुज अवसर पूजातणोरे । तापस कहे इणिवार ॥म०॥ तुं प्रहजे
मुजहाथथीरे । फलादिक ए सार ॥ म० ॥ १८ ॥ रुषि अथवा गृहस्थने रे । सर्वने प्राहुणो होय

॥ म० ॥ इम विचारी तुमें ग्रहो रे । अर्घ्यादिक ए जोय ॥ म० ॥ १ए ॥ यतः—अग्निर्गुरुर्द्विजाती-नां ।वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ॥ पतिरेव गुरुः स्त्रीणां । सर्वस्याज्यागतो गुरुः ॥१॥ ढाल ॥ फलनाम कुंअर सांजलीरे । एवुं ध्यावे दिलमाहें ॥ म० ॥ मुज कारज सफल होशेरे । रुषिवचन मानुं उठांहें ॥म०॥२०॥ फलकंदादिकने ग्रहीरे । कुंअर गयो वटपास ॥म०॥ रागसागरनी चंद्रिकारे । कन्या देखे उल्लास ॥म०॥ ॥ २१ ॥ आवास तेणे देवरावीयारे । थापी त्यां घोटकशाल ॥ म० ॥ बीजे दिन वली तापसोरे । लावे फल ततकाल ॥ म० ॥ २२ ॥ कुंअरनी नक्ति साचवेरे । दानथी सवि वश थाय ॥ म० ॥ त्रीजे दिवस वळी तापसोरे । नक्ति करे सुखदाय ॥ म० ॥ २३ ॥ कुंअर कहे तापसप्रतंरे । स्वामि कहो मुज काज ॥ म० ॥ तव रुषि वलतुं इम कहे रे । तुं सांजल महाराज ॥ म० ॥ २४ ॥ वे वच्छनामा देशमांरे । नयरी मृत्तिका नाम ॥ म० ॥ राज करे हरिषेणजीरे । प्रियदर्शना अनि-राम ॥ म० ॥ २५ ॥ अन्यदा कालें भूपतिरे । ध्यातो हुवो मनमांहि ॥ म० ॥ माहरे नथी कोइ नंदनोरे । एह वडुं दुख आहिं ॥ म० ॥ २६ ॥ गलित योवन माहरुं थयुं रे । ॥ पाम्यो वली जरा

गात्र ॥ म० ॥ वदन न दीवुं पुत्रतुंरे । तेहथी हुं दुखपात्र ॥ म० ॥ २७ ॥ यतः—अपुत्रस्य गति- र्नास्ति । स्वर्गो नैव च नैव च ॥ तस्मात्पुत्रमुखं दृष्ट्वा । स्वर्गं गच्छति मानवः ॥ १ ॥ अपुत्रस्य गृहं शून्यं । दिशः शून्या ह्यबांधवाः ॥ मूर्खस्य हृदयं शून्यं । सर्वशून्या दरिद्रता ॥ २ ॥ ढाल ॥ शुं हुं जाउं आकाशमांरे । अथवा पेशुं पाताल ॥ म० ॥ ऊंपापात वली हुं करुं रे । जेम मले मुज वाल ॥ म० ॥ २८ ॥ एहवी चिंता राक्षसीरे । ग्रस्त कर्यो भरतार ॥ म० ॥ ते देखी प्रियदर्शनारे । एम कहे सुखकार ॥ म० ॥ २९ ॥ नाथजी चिंता मुज कहोरे । दीउं चिंताविभाग ॥ म० ॥ राजा कहे राणीप्रतेरे । तुं नवि चिंता लाग ॥ म० ॥ ३० ॥ तोये राणीना हठथकीरे । कहेतो हवो राजान ॥ म० ॥ पुत्रनी चिंता मोटी अछेरे । ए राज तृण समान ॥ म० ॥ ३१ ॥ कांइक हसी वलतुं कहेरे । प्रियदर्शना भरतार ॥ म० ॥ अजिता देवी आपणीरे । कुलदेवी सुखकार ॥ म० ॥ ॥ ३२ ॥ आराधन करो तेहनुंरे । पूरे सुतनी आश ॥ म० ॥ तुष्ट थशे कुलदेवतारे । प्रत्यक्ष काम- गवी खास ॥ म० ॥ ३३ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । नवमी ढाल मनोहार ॥ म० ॥ उवझाय द-

र्शनसागरेरे । कही श्रोता हितकार ॥ म०॥ ३४ ॥ सर्व गाथा ५० ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहरिषेण नूपालजी । निसुणी स्त्रीनी वाच ॥ अंगीकार करतो हवो । एह कह्युं मुज साच ॥ १ ॥ हवे कालीचोदसदिने । नाही धोई नूप ॥ श्वेत वस्त्र पहेरी करी । देवीघरें अनूप ॥ २ ॥ आवीने पूजा करे । कुंकुमादि वरद्रव्य ॥ पाणिसंपुट जोमी करी । विनवे स्तुतियें नव्य ॥ ३ ॥ जो मुजने देरि तमो । आपो पुत्र रतन्न ॥ तो हुं जीवीश सुखथकी । नाम जपुं प्रतिदिन्न ॥ ४ ॥ जो नवि आपो पुत्रने । मुज मस्तक जे एह ॥ तरवारें छेदो तुमें । एहमां नही संदेह ॥ ५ ॥ प्रसन्न थइ देवी हवे । सुतवर आपे सार ॥ राजन गांठे बांधजो । थाशे जयजयकार ॥ ६ ॥ अदृश्य थइ ते देवता । राजा वलीउ जाम ॥ परजाते प्रियदर्शना । हरि देखे सुपने ताम ॥ ७ ॥ ढाल ॥ घरे आवोजी आंबो मोहोरिउ ॥ ए देशी ॥ प्रियदर्शना पीउने इम कहे । में सुपन दीठुं श्रीकार ॥ राजा पिण इम वदतो हवो । सिंह सुपनें सुत उदार ॥ प्रियण ॥ ए आंकणी ॥ राजा पण निजनारीने । कहे देवीतणुं वचन ॥ ते राणी सद्दहती हवी । होशे मुज पुत्ररतन ॥ प्रिण

॥ २ ॥ नवमासें सुत जनमीउं । दुश्मनने जे वज्रपात ॥ माततात नाम दीए तदा । श्रुतसेन इति विख्यात ॥ प्रि० ॥ ३ ॥ जिम सुरतरु देवपरवतें । अंबरे जिम बीजनो चंद ॥ जिम सिंहपोत गिरिदरिविषे । तिम वाधें नृपनो नंद ॥ प्रि० ॥४॥ इम घणा दिवस गये थके । वक्र शिक्षित घोटके त्यांहिं ॥ अपहरी आण्यो इण आश्रमें । दूर देशथी राजा आंहिं ॥ प्रि० ॥ ५ ॥ हवे निसुणोजी कौतक वारता ॥ ए आंकणी ॥ ते घोडाने मूकी करी । आ सरोवर पाणी निपीय ॥ स्वेच्छाए तापास आश्रमें । राजा हरिषेण आव्यो तेय ॥ ह० ॥ ६ ॥ कच्छ महा कच्छ वंशमां । तपप्रवृत्तिरसिक शिष्यजुत्त ॥ जटाकलापकलित सदा । परब्रह्म ध्यावे निजचित्त ॥ ह० ॥ ७ ॥ जीवदयानो आगार छे । समतारस वासित मन्न ॥ विश्वभूति तापसप्रतें । नृप प्रणमी कहे धन धन्न ॥ ह० ॥ ८ ॥ तापस पण आशिष दीये । हरिषेण राजाने तेह ॥ किहांथकी तुमे आवीया । एकाकी नृप ससनेह ॥ ह० ॥ ९ ॥ तापस वचन सुणी करी । धरापाल भाषे इम वाण ॥ अश्व अपहारें आवीउं । मुज चरित्रने तुं जाण ॥ ह० ॥ १० ॥ तेवार पछी ए तापसें । निज धर्म कह्यो सुविचार ॥ ते सां-

जली। नृपचित्तमां ॥ जाण्यो संसार असार ॥ ह० ॥ ११ ॥ इण अवसर नृपतितणा ॥ पगलां देखी आवंत ॥ सैन्य सकल थयुं एकठुं । मास एक लगे ऋषि ठावंत ॥ ह० ॥ १२ ॥ तें हरिषेण राजा वली । करावे ऋषभ प्रासाद ॥ तेवार पछी ते तापसें । कृपा करी नृपने आह्लाद ॥ ह० ॥ १३ ॥ विषवेगनो वारक अछे । एहवो मंत्र दीउं मनोहार ॥ जगमाहें जोतांथकां । विद्यादान वडुं चित्त धार ॥ हण ॥ १४ ॥ राजा निजपुर पामीउं । पाले पृथिवीप्रति सार ॥ विषना टालण मंत्रथी । प्रसिद्ध हुउं हितकार ॥ ह० ॥ १५ ॥ एहवे अवसर तिहांकणे । कोइ दूत आवी कहे एम ॥ राजन् सांभल मुज वीनति । चित्तमां राखी बहु प्रेम ॥ हण ॥ १६ ॥ रमणीकपुरी मंजुलावती । तिहां प्रियदर्शन नरपाल ॥ तास विद्युतप्रभा नारजा । प्रियमती पुत्री विशाल ॥ ह० ॥ १७ ॥ तेह पुत्री सूती हती । आज रात्रें सरपें दष्ट ॥ तेहना मात पिता सहु । तेथी पम्यां बहुलें कष्ट ॥ह०॥१८॥ ते माटे कृपा करी धणी । पधारी करो उपकार ॥ ते सुणी नृपति त्यां गयो । थइ उंटणीयें असवार ॥ ह० ॥ १९ ॥ पेठो राजाने मंदीरे । देखाडी भूपें तेह ॥ काष्टतणी परें चेतना । नाठी जे

कन्यानी जेह ॥ ह० ॥ २० ॥ तेवार पछी हरिषेण वली । एक मंडल रचावे त्यांह ॥ सुरभि द्रव्य थी पूजीउं । मंत्र ध्यान करे भूप ज्यांह ॥ ह० ॥ २१ ॥ कणमालमांहें टालीउं । सर्व विष उदयनो प्रचार ॥ अचिंत्य छे मणि मंत्रनो । महिमा भूमिमझार ॥ ह० ॥ २२ ॥ एहवे जयजय नादनो । वळी लोकें कीध उच्चार ॥ वाजंवाजे तिहां अति घणां । श्रवणयुगल सुखकार ॥ ह० ॥ २३ ॥ ते देखी प्रियमती पुत्रिका । बोले एवां बहु बोल ॥ जय जय शब्द थाये घणो । केम वाजां वाजे अतोल ॥ ह० ॥ २४ ॥ केम मल्या छे लोको इहां । आपे उत्तर तस तात ॥ सांभल तुं मुज वात ॥ ह० ॥ २५ ॥ आ हरिषेण भूपे अहीं । तुज विष उतार्युं जाण ॥ सर्व दान माहें कह्युं । अहो अभयदान प्रधान ॥ ह० ॥ २६ ॥ वासरद्वयें तुं साजी थइ । तेहनी खुशाली निमित्त ॥ वाजिंत्र वाजें ए सवि । पुत्री धारो निज चित्त ॥ ह० ॥ २७ ॥ हवे प्रियमतीयें देखीउं । प्रेमनयणें श्रीहरिषेण ॥ तेणे जोयुं पण प्रेमथी । प्रेमनुं मूल छे नेण ॥ ह० ॥ २८ ॥ अहो दीधा मुज एमणे । मंत्रवैभवथी दश प्राण ॥ आपो पिता मुज एहणी । उपकार प्रतिकृति जाण

॥ ह० ॥ २९ ॥ हरिषेणने नृप हवे वीनवे । मुज पुत्री ग्रहो महाराज ॥ तेणे पण नाकारो कह्यो । मुज छे व्रत लेवा काज ॥ ह० ॥ ३० ॥ पण पराणे हरिषेणने । परणावी प्रियमती सार ॥ तेह साथे जोग जोगवे । घणा दिवसलगें कुमार ॥ ह० ॥ ३१ एक दिन ते वनमां गयो । विश्वभूति तापसनी पास ॥ प्रणमी व्रत लीधुं तेणे । राणीसहित बहु आश ॥ ह० ॥ ३२ ॥ ए पहेला अ-धिकारमां । कही दशमी सुंदर ढाल ॥ उवझाय दरशन इम कहे । जवि लहो नित्य मंगलमाल ।ह०।३३।

॥ दुहा ॥ कंदमूल फल आहरे। रुषिराजा हरिषेण ॥ कृतार्थ करे पंथीप्रतें । वन विचरंतो तेण ॥ १ ॥ गूढगर्न राणीतणो । नित्य वध्यो तिण टाण ॥ तापसमां विकृत हुउं । निंदा थइ तस हाण ॥ २ ॥ विश्वभूति वदे तदा ॥ सुण हरिषेण सुजास ॥ व्रतमां ए तुज नवि घटे । नारी जो-ग विलास ॥ ३ ॥ यतः—चारित्रेण विहीनः । श्रुतवानपि नो प्रशस्यते सद्भिः ॥ शीतलजलसंपूर्णः । कुलजैश्चांमालकूप इव ॥ १ ॥ ॥ दुहा ॥ विश्वभूति तापस हवे । निकल्यो त्यांथी रात्र ॥ वीजा वनमां जइ रह्यो । निर्मल व्रतनुं पात्र ॥ ४ ॥ तापस ते हरिषेणजी । सूनुं आश्रम देखी ॥ चिंता-

थी व्याकुल थयो । दैवतणी गति पेखी ॥ ५ ॥ हाहा दैवें शुं कर्यु । मुजने शोक संताप ॥ नाख्यो
ठे महाकष्टमां । दैवतणो उतपात ॥ ६ ॥ जगमां सुखीउ को कहो । नवि कोनुं स्थिर चित्त ॥ दैवें
को न विमंबिउ । तापस चिंते चित्त ॥ ७ ॥ इम ध्यातो ते तापसो । प्रिया सहित तिण ठार ॥
मनने स्थिर करी रह्यो । थाशे जयजयकार ॥ ८ ॥ ढाल ११ मी ॥ देशी नणदलनी ॥ श्रीहरिषेण
तापस तिहां । निज प्रियाने संजुतहो सुंदर ॥ वनमांहे रहेतांथकां । प्रसवीं पुत्री पवितहो सुंदर
॥ वात सुणो वारूपरें ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ मातपितायें तव दीउं । ऋषिदत्ता इति नाम हो ॥सुं०॥
करमसंयोगें तेहनी । मायें मरण कर्यु तामहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २ ॥ बापें बहु कष्टें करी । पुत्री
वधारी त्यांहेहो ॥ सुं० ॥ कोमल फलदानें करी । अष्ट वरसलगें ज्यांहेहो ॥ सुं० वा० ॥ ३ ॥ पुत्री
वररूपधारिणी । अपछरानो अवतारहो ॥सुं०॥ तरूणजन मन मन वश करे । रूपें वागुरासारहो
॥ सुं० ॥ ४ ॥ रूपवती कन्याप्रते । कोइ ग्रहें इति जाव हो ॥ सुं० ॥ तास जनक करतो हवो ।
अदृश्य अंजन वली जावहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ ५ ॥ उत्तम तपमहिमाथकी । सहु सीजें निज का-

जहो ॥ सुं० ॥ तपथी ऋद्धि वृद्धि संपजे । पामे जसस्माजहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ ६ ॥ कृत अंजन
कुमरीप्रतें । जे देखशे नर तेह हो ॥ सुं० ॥ ए कुमरीनो वर होशे । एहमां नही संदेह हो ॥ सुं० ॥
७ ॥ परिवार कोइ देखे नही । वली जिह्वनी लागे जीतिहो ॥ सुं० ॥ तेम विचारी में कीधुं ।
पुत्रीने अंजन प्रीतिहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ ८ ॥ एवी रीते कृतअंजना । क्रीका करंती बालहो ॥सुं०॥
वनतरुवरने सींचती । गमारुती बहुकाल हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ ए ॥ एह कथा माहरी अछे । त-
पोधन हुं हरिपेणहो ॥ सुं० ॥ ऋषिदत्ता पुत्री माहरी । कुलसुत परणो तेण हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥
१० ॥ तापस ऋषिना वयणथी । कनकरथ नृपनंद हो ॥ सुं० ॥ ऋषिदत्ता ते परणीजं । शुभ ल-
गन सुख कंद हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ ११ ॥ ते कन्याना लाभथी । संतुष्ट थई कुमार हो ॥ सुं० ॥
इम कहेतो हवो अन्य प्रिया । करवी नही चित्त धारहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १२ ॥ हवे तेहने प्रीत-
डी । वनवासीने थाय हो ॥ सुं० ॥ संसारिक सुख भोगवे । दिन केतांइ गमायहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥
१३ ॥ इक अवसर कुंअरप्रतें । हरिपेण कहे इम वाण हो ॥ सुं० ॥ जराजर्जर हुं थयो । मुज व-

चन सुणो गुणखाण हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १४ ॥ वह्निकुंममां पेसवा । इच्छुंछुं महाभागहो ॥ सुं० ॥
ए अंगजा माहरी हवे । भलावी तुजने आज हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १५ ॥ ऋषिदत्ता निजतातनी ।
वाणी नीसुणी रोइ हो ॥ सुं० ॥ दीनस्वरें कहेती हवी । मुज तातने वारो कोइहो ॥ सुं० ॥ वा०
॥ १६ ॥ हे तात किम एहवुं वदो । कर्ण कटुक दुःश्रावहो ॥ सुं० ॥ नवि करवी आतमहत्या ।
इम कर्ये थाये दोष दाहो हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १७ ॥ तापस कहे पुत्रीप्रतें । मंत्रपूत आतम जा-
सहो ॥ सुं० ॥ वह्निमां होम्याथकी । स्वर्गे गति थाये तासहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १८ ॥ यदुक्तं पुरा-
णे—मंत्रपूतैस्तनोरंशै-र्ये जुह्वति हुताशनं ॥ ते गच्छंति क्षणात्स्वर्गं । देवनारीभिरंचितं ॥ १ ॥ ढाल ॥
हे वत्से मुज करथकी । तुं ग्रहे आ रमणीक फल हो ॥ सुं० ॥ ए फलने वावेवें करी । थाये सु-
रतरुफल हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १९ ॥ मास षट्ने अंतरे । फल आपे देहीने एह हो ॥ सुं० ॥ ए
हवुं कही ते तापसो । पुत्रीने फल आपे तेह हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २० ॥ वळी तापस कुंअरने
कहे । मुज पुत्री रूमी रीतें हो ॥ सुं० ॥ स्नेहदृष्टिथी पालजो । वळी राखजो परम प्रीति हो

॥ सुं० ॥ वा० ॥ २१ ॥ पुत्रीने शरण तुं अछे । जिम गंगाने सागर जाण हो ॥ सुं० ॥ इम शिक्षा देइ तेहने । अग्निमां पेशे सुजाण हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २२ ॥ आतमप्रति साधतो हवो । तपोधन श्रीहरिषेण हो ॥ सुं० ॥ ऋषिदत्ता रोती हवी । तातपाडुका थापी तेण हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २३ ॥ नित्य प्रयाण करवे करी । रथमरदनपुर आवे हो ॥ सुं० ॥ हेमरथ निजताततने । कुंअर नमी सुख पावे हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २४ ॥ हवे कनकरथ ते प्रिया । जोगवे संसारसुख हो ॥ सुं० ॥ नानाविध क्रीडा करे । कंइ नवि पावे दुःख हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २५ ॥ इम करतां संसारमां । सुखसाता आधीन हो ॥ सुं० ॥ भूपति राणीने थयां । वर्ष पांच लयलीन हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥२६॥ एहवे कावेरी नयरीयें । राजा सुंदरपाणि हो ॥ सुं० ॥ कुंअरने ऋषिदत्तातणो । परण्या व्यतिकर जाणे हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २७ ॥ राजा सुंदरपाणिनी । पुत्री रुकमिणी सार हो ॥ सुं० ॥ तेणीये पण ए जाणीउं । मनमां दुःख अपार हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २८ ॥ ए पहेला अधिकारनी । ढाल अग्यारमी सार हो ॥ सुं० ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । श्रोताने जयजयकार हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २९ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ हवे रुकमणीयें त्यांहिं । तेड़ावी इक जोगणी ॥ सुलसा गुण अगाह । धर-मतणी ठे चोरटी ॥ १ ॥ रुकमणीये तस सर्व । वातो पोतानी कही ॥ जोगणी धरती गर्व । इम कहे रुकमिणीप्रतें ॥ २ ॥ वत्से तुज संतुष्ट । थइबुं हवे हुं जोगणी ॥ बांधी कनक पुष्ट । तुज आगल लावुं हवे ॥ ३ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ आसणारारे जोगी ॥ एदेशी ॥ सुलसा जोगणी कहे इम वाणी । हुं लावुं कनकरथ ताणीरे ॥ सांजल नृपपुत्री ॥ हुं वश आणुं त्रिजुवनलोका । वयरी-ने पड़ावुं पोकारे ॥ सां० ॥ १ ॥ आकरपी आणुं हुं मेरु । थंजुं सूरज इंडु वेहरे ॥ सां० ॥ हुं सु-कवुं वली नीलां काड़ । हुं पाड़ुं सूकी वाड़रे ॥ सां० ॥ २ ॥ हुं गगनेथी तारा पाड़ुं । दंडनी परें मेरु मांडुं रे ॥ सां० ॥ वळी साते सायरने शोषुं । निकलंकीने हुं दोषुंरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ टचली अंगुलीयें त्रिजुवन तोलुं । धरणीधर हाथें चोलुंरे ॥ सां० ॥ माया जवानी आदि जे देवी । ते सहुए हुं सेवीरे ॥ सां० ॥ ४ ॥ नवि लोपे कोइ माहरी आण । नवि चालुं कोणे पराणरे ॥सां०॥ जे मागे ते तुजने आपुं । लख्युं दैवतणुं उथापुंरे ॥ सां० ॥ ५ ॥ इम निसुणी चितमां आणंदी ।

बोले रायसुता पद वंदीरे ॥ सां० ॥ देई मोटुं आल पंपाल । पाडो ऋषिदत्ताने फालरे ॥ सां० ॥६॥ जिम पिउ थाये माहरे वश्य । काम करो ते अवश्यरे ॥ सां० ॥ तो तुमें मुजने वेचाती लीधी । जवसूधी सुखणी कीधीरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ पूरो एटली इछा महारी । हुं जाउं तुम बलिहारीरे ॥ सां० ॥ अंगीकरी रुकमणीनी वाणी । थइ सुलसा सपराणीरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ रथमरदन नगरमां आवे । ऋषिदत्तावरने जोवेरे ॥ जोगणी चरिताली ॥ ए आंकणी ॥ जिम पाराधी आवी रचे पास । मृगबंधन धरी उल्लासरे ॥ जो० ॥ ९ ॥ मीनजणी जिम धीवर ताकें । तिम जोगिणी कपटें न थाकेरे ॥ जो० ॥ रथमरदनपुरे कीधा दंदोला । शेरी शेरी करंकना ढोलारे ॥ जो० ॥ १० ॥ मंदिर मंदिर कीधी मारी । विलपंती सघळी नारीरे ॥ जो० ॥ जनअश्रुनी थइ निरझरणी । शोकानलमां थइ ते अरणीरे ॥ जो० ॥ ११ ॥ हाहाकार थयो सवि लोके । सवि जन थया व्याकुल शोकेरे ॥ जो० । ॥ बालक वृद्ध युवान सवि मार्या । हणतां कोइने न उगार्यारे ॥ जो० ॥ १२ ॥ जोगिणी ते जोगिनी जिम होती । जाणे आवी आपें जमदूतीरे ॥ जो० ॥ करती न थाके पापने

चोरी। रुपिदत्तासुं मांमी जोरीरे ॥ जो० ॥ १३ ॥ निशिमाहें अवस्वापिनी आपे। खड्गें करी म-
नुजने कापेरे ॥ जो० ॥ एवी रीतें ते नरने नारी। कुंअरमंदिरें नाखे संहारीरे ॥ जो० ॥ १४ ॥
रुपिदत्ताना अधरने रंगे। क्रोधथी शोणितसंगेंरे ॥ जो० ॥ वस्त्रोपर शोणित छटकावे। करजुग
पण रंगावेरे ॥ जो० ॥ १५ ॥ शय्यापासे पिशितकरंडा। नाखे ते जोगणी रंडारे ॥ जो० ॥ निद्रा
देइ निकळी जावे। मारी मारी जन सोर उठावेरे ॥ जो० ॥ १६ ॥ जागे निद्राथी कुमार ते जोरे
। मृतजनपरिदेवनसोरेरे ॥ जो० ॥ करुणा पामे जनने दुःखें। शोणित देखे सतीने मूखेंरे ॥ जो० ॥
॥ १७ ॥ तेणीना कर रुधिराला जासे। पिशितकरंड शय्यापासेरे ॥ जो० ॥ कुंअर चिंते मन शंका
पायो। विधियें अनरथ उठायोरे ॥ जो० ॥ १८ ॥ अरे आणे करी प्रजा बहुदुःस्था। मारीनी एह
व्यवस्थारे ॥ जो० ॥ शुं विष वरसे शशिनी कांति। हुइ अंधियारी रवि हुंतीरे ॥ जो० ॥ १९ ॥
शशिसम निरमल चरिता कांता। नवि देख्या दोषवृत्तांतारे ॥ जो० ॥ पण प्रत्यक्ष देखुं आंहीं।
हवे करुं शुं जाउं क्यांहींरे ॥ जो० ॥ २० ॥ एम चिंती कुंअर तेणीने जगावे। वनिता उठी आ-

पखजावेरे ॥ जो० ॥ जूंजा पावति चलके अलका । जाणुं नयन ते चंपककलिकारे ॥ जो० ॥
॥ २१ हवे कनकरथ पूछे विहाण । तुं सूकुलिणी सूजाणरे ॥ प्रिया साचुं जाषो ॥ समुद्रथी मर्यादा
किमही तजाय । छंडे गिरिवर किम निज ठायरे ॥ प्रि० ॥ २२ ॥ जेहथी जगतमां हांसी होवे ।
उत्तम ते किम जोवेरे ॥ प्रि० ॥ रेखामात्र में ताहरो न दीठो । ते केम ए वांक पेठोरे ॥ प्रि० ॥
॥ २३ ॥ एह असंभव महारे विशाल । खटके हइये जिम सालरे ॥ प्रि० ॥ कहेतां जीज न ऊ-
पडे संत । कह्याविण पण नवि सरंतरे ॥ प्रि० ॥ २४ ॥ थयो छे मरकीथी पुरें हाहा कार । सवि लोक
करेछे घोकाररे ॥ प्रि० ॥ दीसे अधर लोहीयाला तारा । तुज जनम पड्यो धिक्काराररे ॥ प्रि० ॥
॥ २५ ॥ कांइं कपट नवि राखो दिलमां । तुमें वात कहो मुज खिणमांरे ॥ प्रि० ॥ कुण कुल कुण
रूप ताहेरुं नाम । ए तुज कुण थयुं कामरे ॥ प्रि० ॥ २६ ॥ ए पहेला अधिकारे पजणी । बार-
मी ढाल सुखकरणीरे ॥ प्रि० ॥ उवझाय दर्शनसागरवाणी । निसुणो श्रोता हित जाणीरे प्रि० ।प्रि०।२७।
॥ दुहा ॥ रुपिदत्ता इम कंतनां । वचन सुणी तिणवार ॥ चिंते असंभव वारता । किम कहे

मुज भरतार ॥ १ ॥ इंद्रजाल शुं एह छे । अथवा सुपन विलास ॥ ए विलसित कोइ अरितणुं । पूरव कर्मविकास ॥ २ ॥ पापी देखी दूरथी । रुरुं वनमृगली जेम ॥ तृणमात्र डहर्युं नथी । दोष ए लाग्यो केम ॥ ३ ॥ में वूरुं कीधुं नथी । मन वचथी वली काय ॥ जो प्रतीति तुमने नहीं । धीज करुं हुं सहाय ॥ ४ ॥ अथवा अपराधीतणो । मस्तक छेदो हाथ ॥ शुं तमने हुं दाखवुं । उपाय करो मुज नाथ ॥ ५ ॥ कोमल कांता वचनथी । करुणा पायो कंत ॥ कहे सुंदरि निरदोष तुं । मुज मन कोइ न भ्रंत ॥ ६ ॥ पण एहवुं देखी करी । मुज मन अचरिज होय ॥ कही निज हाथें राजसुत । वनितानुं मुख धोय ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ कपूर होवे अति ऊजलोरे ॥ ए देशी ॥ हवे कनकरथ कुंअरजीरे । वनितानो बहु प्रेम ॥ चित्तमां धारी छावरेरे । वली कहे तास एमरे ॥ प्राणी सांभलो थीर करी मन्न ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ उत्तरीय वसनें करीरे । स्त्रीनुं लुहे मुख तेह ॥ टाढे मीठे बोलडेरे । मनवारे रुसनेहरे ॥ प्रा० ॥ २ ॥ जाणे अवटाये रखेरे । ए मुगधा निज चित्त ॥ मोहना वशथी कंतजीरे । एहवुं करे नित नित रे ॥ प्रा० ॥ ३ ॥ अवगुण सघला

ढावरेरे । जे जस वल्लन हुंत ॥ सरसवजेता दोषनेरे । द्वेषी मेरु करंतरे ॥ प्रा० ॥ ४ ॥ यतः—रागी अवगुण ना ग्रहे । देखो जगतकी चाल ॥ देखो श्याम गोपालकुं । लाल कहत सब बाल ॥ १ ॥ ॥ ढाल ॥ दिन केता इणिपरें गयारे । रथमरदनपुरमांहिं ॥ व्यापी मरकी अतिघणीरे । जनमनें ऊठे दाहरे ॥ प्रा० ॥ ५ ॥ लोकतणा तिहां ऊब्यारे । शोक अने संताप ॥ हेमरथ राजायें जाणीयुंरे । एह किस्यो उतपातरे ॥ प्रा० ॥ ६ ॥ क्रोधारुण थइ भूपतेंरे । वेगें तेडाव्यो तलार ॥ धूजतो कंपतो आवीउंरे । राजापासें निरधाररे ॥ प्रा० ॥ ७ ॥ पढी राजा तेहने कहेरे । सांजल तुं कोटवाल ॥ रे सुखलुवधो पापीयोरे । न करे जन संजालरे ॥ प्रा० ॥ ८ ॥ राजलोकनी चिंतनारे । न करे मूढ गमार ॥ में तो वहुदिन सांखीउंरे । हवे तुज न खमुं लगाररे ॥ प्रा० ॥ ए ॥ प्रगट करो उपद्रवतणुंरे । कारण बे अहीं कोण ॥ ए माहरी आणा शिर वहोरे । लावो खबर तुमे तोणरे ॥ प्रा० ॥ १० ॥ तेह सुणी ते इम कहे रे । थरथर ध्रुजते तन्न ॥ जयें करी अति चंचलोरे । गदगद कंठे वचन्नरे ॥ प्रा० ॥ ११ ॥ दीन नयन बे जेहनारे । तन वरसे प्रसेव ॥ गलें

शोष पमतो तदारे । सुण करुणा कर हेवरे ॥ प्रा० ॥ १२ ॥ परें परें शोध करी तेहनीरे । माहरी शक्ति अनुसार ॥ पण प्रगट थई किहां नहीरे । में जोयुं निरधाररे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ इण पुरे बहु पाखंमीयारे । तरत न लाजे केण ॥ कामण टूमण बहु करेरे । ए जग धूत्युं तेणरे ॥ प्रा० ॥ ॥ १४ ॥ ढंढेरो वजमावीयोरे । राजायें गामोगाम ॥ काढ्या सहु पाखंमीयारे । दोषित जोशी तमामरे ॥ प्रा० ॥ १५ ॥ जंगम ने जोगीजनारे । गणिका ने दरवेस ॥ जती सतीमठवासीयारे । काढ्या दरसनी अशेपरे ॥ प्रा० ॥ १६ ॥ सुकुं बलतां नीलुं बलेरे । अन्यायीने दोष ॥ पीमा पामे साधुजनारे । न गणे कांइ रोषरे ॥ प्रा० ॥ १७ ॥ इण अवसरें ते जोगणीरे । आवी राजडुवार ॥ प्रतिहारने कहे वीनवोरे । राजाने दरवाररे ॥ प्रा० ॥ १८ ॥ एकना अपराधें सर्वनेरे । कोप न कीजें चित्त ॥ रोग होते पाकातणेरे । पखालमांज अजुत्तरे ॥ प्रा० ॥ १९ ॥ दोषीने हुं परगट करुंरे । रांडे जणावी वात ॥ राय कहे जे गायनेरे । वाले गोवाल अवदातरे ॥ प्रा० ॥ २० ॥ जेह कहे ते कीजीयेंरे । जेह आपें नीमेम ॥ एवुं कहावी नृपतेंरे । सुलसा जोगणी तेमरे ॥ प्रा० ॥ २१ ॥

आवी सजामां जोगणीरे । पापणी अदभुत वेश ॥ तारुविजाग उंची अछेरे। वली जटाजुट केशरे ॥ प्रा० ॥ २२ ॥ आंख राती चीबी नाशिकारे । ललाट अंगुल चार ॥ काश्मीरमुद्रा श्रवणें वलीरे। खलकतो मेखलाजाररे ॥ प्रा० ॥ २३ ॥ कंठें माला शंखनीरे । जसमथी धूसर वान ॥ जालें चंदन आमी चीनरीरे। नख चार अंगुल मानरे ॥ प्रा० ॥ २४ ॥ मृगचामनी कंथा करीरे। उंढणी चित्रकचर्म ॥ ठत्र ग्रह्युं मोरपीठनुंरे। हाथमां दंरु कुधरमरे ॥ प्रा० ॥ २५ ॥ गामें गामें ऊजी रहेरे । शंखणीनो परिवार ॥ घूर्णितनयना घूमतीरे। जाणे कीधोठे जंगआहाररे ॥ प्रा० ॥ २६ ॥ उच्चरती उंचे स्वरेरे। आवी रही नृपतीर ॥ सज्यजनोने शांति करेरे। मंत्रथी पावन नीररे ॥ प्रा० ॥ २७ ॥ मुखथी वरुवरु वोलतीरे। जन जणावे मंत्र ॥ सीकोतरी जाशे नाशीरे। देखीने एहना तंत्ररे ॥ प्रा० ॥ २८ ॥ तव दृष्टिसंज्ञा भूपतेरे। दीधी वेठी तेह ॥ राजा कहे तुमे जोगणीरे। अम विघन निवारो एहरे ॥ प्रा० ॥ २९ ॥ तव कहे सुलसा जोगणीरे। सुणो तुमो नरनाह ॥ उपकार कारण विश्वनेरे। अवतर्या अमें प्रवाहरे ॥ प्रा० ॥ ३० ॥ कीजें उपकार शक्तिथीरे। एटलुं सार

संसार ॥ उपकार कारण रविशशीरे । सज्जनने जलधाररे ॥ प्रा० ॥ ३१ ॥ आज रातें देवी मुजनेरे कह्युं सुपन मोझार ॥ दरशनीपर राय कोपशेरे । जनमांहिं जाणी नाररे ॥ प्राण ॥ ३२ ॥ भूपने तुं जई इम कहेजेरे । स्यो दरशनीनो दोष ॥ संभाल मंदिर ताहरुंरे । मकर अवरशुं रोषरे ॥ प्रा० ॥ ॥ ३३ ॥ जे नहु आणी वनथकीरे । ते नारीरूप कराल ॥ अवतरी नगरना कयत्तणीरे । दीसती अति सुकुमालरे ॥ प्रा० ॥ ३४ ॥ अदृश्य थइ एहवुं कहीरे । मुज स्वप्नमाहें तेह ॥ हे राजन सघि दर्शनीरे । शामाटें कोपे हेवरे ॥ प्रा० ॥ ३५ ॥ ए पहेला अधिकारमांरे । तेरमी ढाल संबंध ॥ उवझाय दर्शने इम कह्योरे । सुणजो आगें प्रबंधरे ॥ प्रा० ॥ ३६ ॥

॥ दुहा ॥ सुलसा कहे मुज वचननो । तुज विश्वास न होय ॥ तो जोइ स्वयमेवथी । हृदय विचारी जोय ॥१॥ विस्मय पाम्यो हेमरथ । सांभली सुलसा वाण ॥ पछी विसरजी जोगणी । देई घणुं सन्मान ॥ २ ॥ हवे तेह भूमिपति । मनमांहें चिंतंत ॥ शुं खंपण मुज कुलविषे । एह किस्यो विरतंत ॥ ३ ॥ इम चिंती निज पुत्रने । रयणी राखी पास ॥ वधूचरित्र जोवात्तणी । नर राख्यो

छानो खास ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ देशी वणजारानी ॥ सुण प्राणीरे ॥ हेमरथ राजान । गूढ पुरुषने मोकले ॥ सु० ॥ सु० ॥ ऋषिदत्तानां चरित्र । जोवाने निशि आकुले ॥ सु० ॥ १ ॥ सु० जोइ जोगिणी वात । साची केकूमी वली ॥ सु० ॥ सु० ॥ तिण निशि नावी निद्र । कुंअरने सांजले वली वली ॥ सु० ॥ २ ॥ सु० ॥ चिंते कनककुमार । मुजप्रियाने दोहिली ॥ सु० ॥ वेला आवी संताप । किम सहसे प्रिया सोहिली ॥ सु० ॥ ३ ॥ सु० ॥ दिन दिन ढांकुं वांक । दीठे परतख वांकनें ॥ सु० ॥ सु० ॥ शुं होशे मुगधाने अल । लोक न ढांके गूझने ॥ सु० ॥ ४ ॥ सु० अदृश्य करणनी बुद्धि । मुज होये पंख समेतरे ॥ सु० ॥ हमणा जाउं स्त्रीने पास । जणावुं वात संकेतरे ॥ सु० ॥ ५ ॥ सु० ॥ जोइ माहरी वाट । सुती होशे ए मुज प्रिया ॥ सु० ॥ सु० ॥ एक पासें तातनी आण । एक पास ए प्राणप्रिया ॥ सु० ॥ ६ ॥ सु० कनकरथ दिलमाहिं । इम रह्यो अकटायरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ पंखी पांजरे परुंत । पण नवि चाले कांयरे ॥ सु० ॥ ७ ॥ सु० ॥ इण वेला जोगणी तेह । छानी रही करे घातरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ नवि देखे चाकर तास । देखे पिशित

संघातरे ॥ सु० ॥८॥ सु० ॥ ते नर जाणी वधूकृत्य । रायने जणावे वातरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ साची जोगणी वाणी । ऋपिदत्ता अवदातरे ॥ सु० ॥ ए ॥ सु० ॥ तव ते राजा कोपंत । त्रिवली ललाटें आरोपतो ॥ सु० ॥ सु० ॥ लोपीय लाजने तेण । पुत्रने एहवुं जाखतो ॥ सु० ॥ १० ॥ सु० ॥ रे रे पापिष्ट पुत्र । तुं तो वंश निकंदन ॥ सु० ॥ सु० ॥ निजकुल कलंक लगावे । ऋपिदत्ता काढो नंदन ॥ सु० ॥ ११ ॥ सु० ॥ सांजल पुत्र सुजाण । क्यांथी ए आणी राक्षसी ॥ सु० ॥ सु० ॥ मुज प्रजा-जीवितनाश । करवाने आणीसारिसी ॥ सु० ॥ १२ ॥ सु० ॥ वाल वृद्ध युवान । प्रजानो आण्यो अंतरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ सीकोतरी तुज नार । ए में लह्यो वृत्तांतरे ॥ सु० ॥ १३ ॥ सु० ॥ वलतो जंपे कुमार । दीनवयण विलखो थइ ॥ सु० ॥ सु० ॥ तेहथी एहवुं न होय । ए सरिखी वीजी नही ॥ सु० ॥ १४ ॥ सु० ॥ क्रोधे राजा जाषंत । रेरे तुं स्त्रीनो दासरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ छावरें प्रत्यक्ष वांक । नापित गुण तुज पासरे ॥ सु० ॥ १५ ॥ सु० ॥ हुं नवि सांखुं एह । अवगुण सगो नवि होयरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ माहरो विश्वास न तुज । तो तुं जईने जोयरे ॥ सु० ॥ १६ ॥ सु० ॥

वयण सुणी राजान । मन धरतो विषवादरे ॥ सुण ॥ सुण ॥ कुंअर नीचुं जोइ । आव्यो निज प्रासादरे ॥ सु० ॥ १७ ॥ सुण ॥ ऋषिदत्ताने देखंत । श्याम वदन गतरागरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ हे प्रिये राजा कोपंत । ए अपराध तुम लागरे ॥ सुण ॥ १८ ॥ सु० ॥ पूरव करम प्रसाद । ए कलंक तुजने चड्यो ॥ सु० ॥ सुण ॥ हुं पण दुखीउं अत्यंत । दुखसागरमाहें पड्यो ॥ सुण ॥ १९ ॥ सु० ॥ दुखी देखी न खमाय । हुं पण छांडुं प्राणरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ धैर्य करो हे कंत । मुजने करम प्रमाणरे ॥ सु० ॥ २० ॥ सुण ॥ हवे रूठो नरेश । सेवकने आदेश दीये ॥ सु० ॥ सु० ॥ झूंफीना केशने झालि । काढो कुल कलंक दीये ॥ सु० ॥ २१ ॥ सु० ॥ नमाफी छामो छाम । देई अपमान एहने ॥ सु० ॥ सु० ॥ हणो मसाण मझार । कुलखंपण छे जेहने ॥ सुण ॥ २२ ॥ सुण ॥ इम सुणी कनककुमार । मरवाने समरथ थयो ॥ सु० ॥ सुण ॥ ग्रही राख्यो तस हाथ । तुं स्त्री रागें वश थयो ॥ सु० ॥ २३ ॥ सु० ॥ ऋषिदत्ताने शीश । पट्टा पाड्या सातरे ॥ सुण ॥ सु० ॥ चूनो चोपड्यो शीश । चीलीफल दीयो हाथरे ॥ सु० ॥ २४ ॥ सुण ॥ माथे सूपडुं छत्र । लहकती चूंथा चामरे ॥ सुण ॥

॥ सुण ॥ जीव ठे कर्मनो दास । अवरसुं केसो रोषरे ॥ सुण ॥ ३३ ॥ सु० ॥ ए पहेले अधिकार । ढाल कही ए चौदमी ॥ सुण ॥ सु० ॥ उवझाय दर्शने एम । धर्म करो तुमे संजमी ॥सु०॥३४॥ सु० ॥

॥ दुहा ॥ वनमां सती शिरोमणी । चिंते मनह्मझार ॥ तुं धीरज धर प्राणीया । म धरीस दुःख लगार ॥ १ ॥ कर्मसाथें कुण नवि चले । करमें नड्या अनेक ॥ पंडित इम विचारतां । आणे हयें विवेक ॥ २ ॥ श्रीऋसहेसर वर्षलगिं । पाम्या नहीं आहार ॥ पूरव कर्मोदयथकी । परिषह सह्या अपार ॥ ३ ॥ घोर उपसर्ग सह्या घणा । चरणें रांधी खीर ॥ श्रवणें खीला करमथी । सहन कर्या महावीर ॥ ४ ॥ रामे श्यां श्यां दुख सह्यां । पूरव करम प्रसाद ॥ हैयां कंपे अवरनां । सुणतां होय विखवाद ॥ ५ ॥ वासुदेव बूव्या नही । करमें जे बलवंत ॥ स्वजन विरह तेणे लह्यो । जराकुमर थे अंत ॥ ६ ॥ द्यूतें हारी कामिनी । वन रझ्या पांडव पंच ॥ मत्स्येंद्रराय सेवा करी । महोटो करमप्रपंच ॥ ७ ॥ नल नरपति अति दुःखीउं । वनमां ठांडी नार ॥ अन्नपाक परमंदिरें । करे ते करम प्रचार ॥ ८ ॥ सत्यवादी हरिचंद्रजी । डुंबघर आणे नीर ॥ सुत तनु वनिता वेचीयां ।

किहां डुंगर ठे जोर ॥ क० ॥ देखतां हैयुं कमकमेरेहां । किहां मारग सिंहसोर ॥ क० ॥ ७ ॥ कुसुमसेजे विट खूंचतेरेहां । निद्रा न आवती जास ॥ क० ॥ वेला तेहने ए पमीरेहां । हाहा दैवविलास ॥ क० ॥ ८ ॥ सूर्यकिरण तनु जेहनेरेहां । नवि लागतां कीणवार ॥ क० ॥ रानमांहें ते रमवडेरेहां । रयणीमां इणवार ॥ क० ॥ ९ ॥ नवनीतसरखी कोमलीरेहां । हुंती जस तनुवाड ॥ क० ॥ ते ऋषिदत्ता तिणसमेरेहां । थइ वज्रथी अतिगाढ ॥ क० ॥ १० ॥ अनुमाने सा अणुसरेरेहां । दिशे दक्षिणनी ठांहिं ॥ क० ॥ पूरव पुण्यतणे वसेरेहां । मति हूई तास उठांहि ॥ क० ॥ ॥ ११ ॥ निज करें जे तरू रोपीयांरेहां । पीउसाथे आवंत ॥ क० ॥ ते तरु दीठां नयणलेरेहां । तव सा थई अतिसंत ॥ क० ॥ १२ ॥ अहिनाणी जे तरुतणीरेहां । आवी तात आराम ॥ क० ॥ ते देखी हईयुं दुख नर्युरेहां । राख्युं नवि रहे ठाम ॥ क० ॥१३॥ पाषाण पावकें पंरजलेरेहां । फाटे मल्याथकी वार ॥ क० ॥ सज्जन दीठे दुख सांजरेरेहां । आवे हईमावार ॥ क० ॥ १४ ॥ ऋषिदत्ता आवी तदारेहां । दीठुं पितानुं गेह ॥ क० ॥ रोवा लागी सरले स्वरेरेहां । आंसु वरसे मेह ॥ क०

॥ १५ ॥ दर्शन द्यो तात पुत्रिनेरेहां । तुम पुत्रिनी करो सार ॥ क० ॥ निराधारीने आधार द्योरेहां
। तुज पाखें सूनो संसार ॥ क० ॥ १६ ॥ ऋषिदत्ताना विलापथीरेहां । गिरि रोया ऊरणां व्याप
॥ क० ॥ तरु रोयां खग मृग जीवऊारेहां । देखी सती दुःख कांप ॥ क० ॥ १७ ॥ वनफलनो आ-
हार करीरेहां । पाले तापस आचार ॥ क० ॥ इम करतां केटले दिनेरेहां । चिंते मनहमोझार ॥
क० ॥ १८ ॥ पाकी बोरऊी स्त्री वलीरेहां । सूनी देखी चाहे मन्न ॥ क० ॥ वनिता सेलऊी वाऊी-
नेरेहां । देखी गले पुरुषनुं मन्न ॥ क० ॥ १९ ॥ यतः—राज्यं जोज्यं च शय्या च । नरवेश्म व
रांगना ॥ पंच शून्यं न मोक्तव्यं । परैरेव प्रज़ुज्यते ॥ १ ॥ ढाल॥ स्त्रीने शील निधानठेरेहां । ते राखुं
थइ सावधान ॥ क० ॥ ईम विमासी चिंतवेरेहां । ऋषिदत्ता गुणवान ॥ क० ॥ २० ॥ यतः—शीलं
नाम नृणां कुलोन्नतिकरं शीलं परं जूषणं । शीलं ह्यप्रतिपाति चित्तमनघं शीलं सुगत्यावहं ॥ शीलं
दुर्गतिनाशनं सुविपुलं शीलं यशस्कारणं । शीलं निर्वृतिहेतुरेवममलं शीलं तु कल्पद्रुमः ॥ १ ॥
इम चिंतवतां सांजल्युंरेहां । ऋषिदत्ताने सोय ॥ क० ॥ ताते पूरवे मूजनेरेहां । औषधी देखाऊी

दोय ॥ क० ॥ २१ ॥ हाथ बांधी एक औषधीरेहां । नारी ते हावे नर प्रधान ॥ क० ॥ अपरा क-
रमां राखतेरेहां । नर ते नारी सावधान ॥ क० ॥ २२ ॥ औषधी पुरुषनी कर ग्रहीरेहां । स्त्री फी-
टी हुइ नरजाति ॥ क० ॥ औषधीयोगें सुरूपतारेहां । ऋषिदत्ता नर अवदात ॥ क० ॥ २३ ॥ प-
वित्री नाखी दोय कानमांरेहां । मुनिवेष धरे आह्लाद ॥ क० ॥ ते आश्रमे रहेतीथकीरेहां । जि-
नपूजा करे साह्लाद ॥ क० ॥ २४ ॥ धरती धरम ध्याननेरेहां । संभारती पिउगुण चित्त ॥ क० ॥
हवे कनकरथ नृपसुतोरेहां । चिंते निज इम चित्त ॥ क० ॥ २५ ॥ तें तो ताहरे गुणें करीरेहां ।
हुं लीधो वेचातो दाय ॥ क० ॥ रणीउं छुं तुज नेहनोरेहां । उवेखी हवे कां जाय ॥ क० ॥ २६ ॥
फूल बिछाइ सेजडीरेहां । तुज पाखें शूलीसंचार ॥ क० ॥ जिहां जोउं तिहां तुज विनारे । मुज
सूनो सयल संसार ॥ क० ॥ २७ ॥ चंदन कोअचपरें दहेरेहां । शशिकर अगनि उठाय ॥ क० ॥
जोग संयोग शृंगार सहुरेहां । तुज पाखें ते न सोहाय ॥ क० ॥ २८ ॥ रयणी रोतां नीगमुंरेहां ।
टलवलतां दहाडो जाय ॥ क० ॥ एक खिण विरहे ताहरेरेहां । मुज वरससरीखी थाय ॥ क० ॥

॥ २९ ॥ पहेली माया राखवीरेहां । हवे कां निष्ठुर अति थाय ॥ क्षामोदरी दुख माहरुंरेहां ।
देखी तुज करुणा न आय ॥ क० ॥ ३० ॥ एम कनकरथ स्त्रीतणांरेहां । गुण समरे दिन रात
॥ क० ॥ टलवले फूरे दुखभरेरेहां । नवि गमे केहनी वात ॥ क० ॥ ३१ ॥ नवि गमे वीणा गाव-
वुंरेहां । नवि करे गात्र संजाल ॥ क० ॥ जोगीतणीपरें थइ रह्योरेहां । मेले नीसासा जाल ॥क०॥
॥ ३२ ॥ नोग भूषण सहु तज्यांरेहां । परिहर्या स्वाद उदार ॥ क० ॥ चंद्र चंदन तनु नित दहे-
रेहां । रति लहे नही य लगार ॥ क० ॥ ३३ ॥ अधघमी निशि निद्रा नहीरेहां । वहे आंसुधा-
र अखंड ॥ क० ॥ कामिनि गुण क्षण क्षण जपेरेहां । माने सवि अवर पाखंड ॥ क० ॥ ३४ ॥
प्रिये प्रिये करतो नित नमेरेहां । ग्रथिल थयो तेह कुमार ॥ न रहे वार्यो केहनोरेहां । नवि ग-
सें मित्रपरिवार ॥ क० ॥ ३५ ॥ परिवार सवि मातापितारेहां । विनवे परें परें जाण ॥ क० ॥ नवि
चित्त दीजें शोकमांरेहां । चतुरने एह प्रमाण ॥ क० ॥ ३६ ॥ कल्याण कोमी लेशे सहीरेहां । नर
जीवतो सुण स्वाम ॥ क० ॥ इम धीरने दीये धारणरेहां । करवा दुखविश्राम ॥ क० ॥ ३७॥ हवे

कपटपेटी जोगणीरेहां । करी डुष्ट एहवुं काज ॥ क० ॥ रुकमणीने जइ ते कहेरेहां । जाणे श्रो मने वडुं राज ॥ क० ॥ ३० ॥ पापणी रुकमिणी ते सुणीरेहां । उनमत्त नाचे भूर ॥ क० ॥ जेम दाय जीत्यो जूवटीरेहां । जिम विजयने पाम्यो सूर ॥ क० ॥ ३९ ॥ ए वात रुकमणी तातनेरेहां जणावी सुखकार ॥ क० ॥ तव सुंदरनृप मोकलेरेहां । हेमरथपासें दूत सार ॥ क० ॥ ४० ॥ ए पहेला अधिकारमांरेहां । पनरमी ढालें विलाप ॥ क० ॥ उवझाय दर्शन इम कहेरेहां । धरमथी होशे प्रताप ॥ क० ॥ ४१ ॥

॥ दुहा ॥ दूत आवीने इम कहे । कावेरीनो स्वाम ॥ मुजने तुम कने मोकल्यो । सांजल वेण अजिराम ॥ १ ॥ दूत कहे कर जोमीने । सूण वयण महाराज ॥ परणवा तुम सुत आवतो । पाछो वल्यो कुण काज ॥ २ ॥ मुज राजन वाटमी जुए । मया करो मन देव ॥ कनकरथ तुमें मोकलो । वीवाह कारण हेव ॥ ३ ॥ ते वात सुणी हेमरथ । सबंध जाणी सार ॥ सुतने परिकर सवि मली । विनवे वारंवार ॥ ४ ॥ सुण वंशदीपक नंदना । कुलतीलक आधार ॥ इक बोल मा·

रुइ। उत्तम महिलाण जं कयं पिम्मं ॥ कालिंदी कएहविरहे । अज्जवि कालत्तणं वहइ ॥ १ ॥
ढाल–कनकरथ इम करीय संताप । आण न लोपे ते निजबाप ॥सा०॥ कावेरी नयरीयें जाये । वाटें
शुन्न शकुन तिहां थाये ॥ सा० ॥ ६ ॥ शुन्न शकुने चिंते ते कुमार । रूपिदत्ता मले तो मुज सार
॥ सा० ॥ नही तो ए शुकने शुं होशे । जे न्नावी होशे ते बनशे ॥ सा० ॥ ७ ॥ चालतां चालतां
तिणे वनें आव्यो । जिहां परणी ते स्त्री मन नाव्यो ॥ सा० ॥ जोतां जोतां कानन कुमरें । स्त्रीना
डुःखथी हइयुं उन्नरे ॥ सा० ॥ ८ ॥ नयणे वरसे आंसुधार । पाडे पोकार कनककुमार ॥ सा० ॥
बूटी वेणें जिहां हींचंती । ए ते आंबाडाल खुचंती ॥ सा० ॥ ए ॥ ए ते सरोवर ज्यां हंसगमणी ।
फीलंती मुज मन सुखकरणी ॥ सा० ॥ कुसुमकंदुकें जिहां मुज हणती । सुखें आवो पिउ इम मुज
न्नणती ॥ सा० ॥ १० ॥ ते क्रीडानां स्थानक जोइ । हे हैया तुं फाटे न कांइ ॥ सा० ॥ गोरी
ताहरे विरहे थाय । ते वन खावा मुजने धाय ॥ सा० ॥ ११ ॥ इम विलपंतो कुंअर तेह । आव्यो
पोताने उतारे जेह ॥ सा० ॥ जमणुं अंग फरके त्यांहिं । आनंद पाम्यो कुंअर उछांहिं ॥ सा० ॥

॥ १२ ॥ यतः—शिरसः स्फुरणे राज्यं । वाहोश्च प्रियमेलकः ॥ दक्षिणचक्षुषः प्रीति– रधरस्य प्रियसंयागमः ॥ १ ॥ ढाल ॥ कनकरथ कुंअर चित्त चिंते । उत्तम इंगित एह सतंते ॥ सा० ॥ प्रियसंगमसूचक सुखकारी । दाहिण लोयण फुरे मनोहारी ॥ सा० ॥ १३ ॥ किहां मुज वरणी ते मनहरणी । प्रिया ऋषिदत्ता सुखनी करणी ॥ सा० ॥ तो ए इंगित किश्युं करशे । मुजने शुं स्त्रीतणुं सुख ए वरशे ॥ सा० ॥ १४ ॥ अथवा ए प्रियमेलक तीर्थ । हरख उपजावण एह समर्थ ॥ सा० ॥ प्रियजन संबंधी जे होय । ते दुखना विश्रामने जोय ॥ सा० ॥ १५ ॥ इम चिंतवतां जिनप्रासादे । कनकरथ आवे आह्लादे ॥ सा० ॥ ऋषिदत्ता मुनिवेष विराजे । ते भेट लावे कुंअरने काजे ॥ सा० ॥ १६ ॥ कनकरथ स्वय हाथे लेवे । मुनि करगत पुष्पादिक खेवे ॥ सा० ॥ संगमनुं कारण निज दिलमां । ध्यावे कुमार होशे हवे क्षणमां ॥ सा० ॥ १७ ॥ प्रेम सुकोमल नयने जोवे । तस मुख देखी मन सुख होवे ॥ सा० ॥ कनकरथ कुंअर गुणगेह । मुनि देखी मन थिरता लहेय ॥ सा० ॥ १८ ॥ मुनिने पूछे कुंअर तेह । क्यांथकी आव्या तुमें ससनेह ॥ सा० ॥ ऋषि कहे आतम

साधन करवा । गिरिगह्वर आश्रममां रमवा ॥ सा० ॥ १९ ॥ एकाकी मुजने अतिप्रीते । आ वनमां रहेतां सुखरीते ॥ सा० ॥ निवृत्ति उपजे ते मनहेतु । शुं लोक मेलवे सुखनो केतु ॥ सा० ॥ ॥ २० ॥ तीरथयात्रा करतो अत्र । आव्यो हुं इण वनमां पवित्र ॥ सा० ॥ वरस पांच हुआं ते वाते । जिनवरसेवा करुं सुखसाते ॥ सा० ॥ २१ ॥ इम निसुणीने कनककुमार । वदे वचन तेहने उदार ॥ सा० ॥ कृपा करी मुज आवो साथ । पछी जे करवुं ते करो नाथ ॥ सा० ॥ २२ ॥ ऋषि कहे एहवी करवी न वात । सुण नरपति मुनि रहे एकांत ॥ सा० ॥ राजसंगति मुनि नवि करे भूप । ए छे माहरां वयण अनूप ॥ सा० ॥ २३ ॥ कहे राजकुमार तव फेरी । सूणो ऋषिजी विनति हमेरी ॥ सा० ॥ वात जूदी छे संयमकेरी । प्रीतितणी छे वात अनेरी ॥ सा० ॥ २४ ॥ परमेश्वर जे मोटो कहीयें । भक्तिए आधीन तेह लहीयें ॥ सा० ॥ भक्तियें देव दानव वश कीजें । मन माने निज मन भेदीजें ॥ सा० ॥ २५ ॥ इम कुमरनो आग्रह जाणी । ऋषिदत्ता ऋषि माने वाणी ॥ सा० ॥ जिम दूधमाहें साकर भेली । तिम पाम्या बेहू रंगरेली ॥ सा० ॥ २६ ॥ हवे इक अ-

मां करी केलि ॥ २ ॥ के मुखमटकें मोहिजे । के मन मान्युं वेण ॥ के आंखडीयें जोलव्यो । के कुचकुंजरसेण ॥ ३ ॥ के तव कंठे किन्नरी । चतुरां चाल चलंत ॥ के कटिलंकें सिंहणी । कोमल उदर सुकंत ॥ ४ ॥ अहल्यासुं हरि मोहिजे । तुं तेहसुं रसपूर ॥ उत्तमने नेह नीचसुं । जिम मरीसाथ कपूर ॥ ५ ॥ अथवा जेथी मन मल्युं । ते निरगुणसुं रंग ॥ धतूरो हरने चढे । शशि उत्संग कुरंग ॥ ६ ॥ ते तापसनी ठोकरी । शुं दीठुं तेमांहें ॥ जस कारण हुं परिहरी । आणी अति उमांहें ॥ ७ ॥ रुकमिणी वाणी इम सुणी । मेलंतो नीसास ॥ रुपिदत्ता संभारतो । बोले कुमर उल्लास ॥ ८ ॥ ते ससनेही गोरडी । तीन भुवननो सार ॥ विक्रय लीधो मूजने । निजगुण तेह प्रकार ॥ ९ ॥ कंकर मणिमां अंतरो । जेतो सरसव मेर ॥ रुपिदत्ता अन्यस्त्रीविषे । तेतो दीसे फेर ॥ १० ॥ गंगावेलु समुद्रजल । जे गणी पामे पार ॥ तेहना गुण न गणी शके । जिह्वा सहस उदार ॥ ११ ॥ अमृतविण कांजी पीये । कोडा कलमवियोग ॥ तिम तस विरहें सरजीयो । तुज सखी स्त्रीजोग ॥ १२ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ हे मतवालें साजनां ॥ ए देशी ॥ तव कोपानलें

धगधगी । मनमां मत्सर आणीरे ॥ अदेखीने ऊठांठली । बोले रुकमिणी वाणीरे ॥ त० ॥ १ ॥
सुण प्रीतमभुज वीनती । स्वारथ सहू सपराणुंरे ॥ एक द्रव्य अभिलापथी । त्यां होये मत्सर जा-
णुंरे ॥ त० ॥ २ ॥ जो रुकमिणीनी तेणीयें । ज्यारे आशा कापीरे ॥ तो ते तापस डोकरी । में
केड्वी संतापीरे ॥ त० ॥३॥ आल चढाव्युं मारिनुं । महारुं वयर में वाल्युं रे ॥ पीड़ न शकुं ढोळी शकुं ।
साचुं वचन संजाल्युंरे ॥ त० ॥ ४ ॥ ते हती गाढी कुटीलिनी ॥ पण मुजसुं नवि चाल्युंरे ॥ सिं-
हने अष्टापद मळ्यो । माहरुं चिंतव्युं पाल्युंरे ॥ त० ॥ ५ ॥ काल भुजंगम कोपवी । फल ततखिण
तेणे लीधुंरे ॥ रुकमिणीसुं हठ केलवी । तेणीयें शुं शुभ कीधुंरे ॥ त० ॥ ६ ॥ धनधन सुलसा
जोगणी । पूरव जनमनी मायरे ॥ माहरे वयणे जेणीयें । कीधा सयल उपायरे ॥ त० ॥ ७ ॥
रुकमिणी रंगभरें इणीपरें । उनमत थइने बोलेरे । ऋषिदत्ता मुनिवेषिणी । सांभले कुमरने ठलेरे
॥ त० ॥ ८ ॥ कुंअर आणंद पामीउं । परमेसर मुज तूठोरे ॥ ऋषिदत्ता निकलंकिणी । अमीय
मेहलो वूठोरे ॥ त० ॥९॥ रुकमिणीनी वाणी सुणी । कनकरथ हवे कोपेरे ॥ अरुण ठाया थइ मुख-

तणी । जाणे क्रोधनो उत्तरो ऊंपेरे ॥ त० ॥ १० ॥ त्रिवली चढावी त्रीवणी । रथमर्दनपुररायोरे । अधर फसंतो खिणखिणे । कंपावतो निज वाहोरे ॥ त० ॥ ११ ॥ बोलेरे तुं सुण रुकमिणी । तें तारा स्वारथमाटेरे ॥ ए शुं कीधुं पापिणी । दुष्ट सापणी जिम काटेरे ॥ त० ॥ १२ ॥ परत्नवनो त्नय अवगणी । कीधी अंत्यज करणीरे ॥ अशुन्न हेतु त्नरणी थइ । में विण जाणे परणीरे ॥त०॥ ॥ १३ ॥ घरणी ते निरपराधिणी । सती वली मनहरणीरे ॥ वैतरिणीसमी तुं ठरी । ते तो गंगानी ऊरणीरे ॥ त० ॥ १४ ॥ निसरणी कुगतितणी । तुं अपजशवासनी पूरणीरे ॥ सुमतिपटनी कात-रणी । कोपानलप्रतें अरणीरे ॥ त० ॥१५॥ दंत्नी लंपट ने लोत्नणी । कामतणी अक्षोहिणिरे ॥ कूरु कपटतणी ठे गुरुणी । एवी अधम तुं ठो तरुणीरे ॥ त० ॥ १६ ॥ पापिणी ते सुलसा जोगणी । अधमाधममां वखाणीरे ॥ अपजशनी पटी वणी तुजने । ऊढणी दीधी आणीरे ॥ त० ॥ १७ ॥ मरणशरण ठे माहरे निश्चें । मनमां एम विचार्युंरे ॥ मंदिरनिकटें वली मरुं । कनकरथे इम धार्युंरे ॥ त० ॥ १८ ॥ तव कोलाहल अति थयो । आकुल सवि परिवारोरे ॥ सुणो कावेरीपति आवीयो ।

मनमां दुःख अपारोरे ॥ त० ॥ १९ ॥ वली वली वारे भूपति । वार्यो न रहे कुमारोरे ॥ रुपिदत्ताने संभारतो । वरसे आंसुधारोरे ॥ त० ॥ २० ॥ प्राणप्रियाप्रते जावतां । मुज मत वारो कोईरे ॥ विषमी विरहनी वेदना । रामे लही जग सोईरे ॥ त० ॥ २१ ॥ केहनो वार्यो नवि रहे । तव बोले रुपिराजोरे ॥ सुण विवेकी कुंअर तुं । ए शुं करे अकाजोरे ॥ त० ॥ २२ ॥ जे अविवेकी अजाण हे । ते करे आतमघातरे ॥ भव अनंता ते रुले । न लहे धर्मनी वातरे ॥ त० ॥ २३ ॥ सवि वंछित पामे घणां । साहसीक नर जीवंतरे ॥ भानुप्रधाने सरस्वती । जिम पामी गुणवंतरे ॥ त० ॥ २४ ॥ पुरुष मरे स्त्रीकारणे । एतो अवली रीतरे ॥ फोकट नरभव हारशो । चतुर विचारो चित्तरे ॥ त० ॥ २५ ॥ वली कुंअर रुपिने कहे । काष्टभक्षणे मुज सिद्धीरे ॥ रुपिदत्ता भवांतरे । प्रिया मले नवनीधीरे ॥ त० ॥ २६ ॥ इम कही कुंअर जेटले । पावक पेसवा इहेरे ॥ तेटलें वे हाथे करी । रुषि धरे कुंअरने नेहेरे ॥ त० ॥ २७ ॥ वली कुंअरने रुषि कहे । तुज प्रिया जीवती देखाडुंरे ॥ हरख्यो कनकरथ भूपति । हुं शिर चरणे नमाडुंरे ॥ त० ॥ २८ ॥ मुनि

बोल्या एह वातमां । लाज किस्यो मुज होयरे ॥ कुंअर कहे प्राण माहरा । में दीधा तुज जोयरे ॥ त० ॥ २९ ॥ तव मुनि कहे प्राण ताहरा । तुज कने रहो चिरकालरे ॥ अवसरे मागुं मुज आपजो । तुमें वाचाना प्रतिपालरे ॥ त० ॥ ३० ॥ इम कही परिअंच आंतरे । पेसे तापस तेहरे कौतुक जोवा घणा मल्या । सुरनरकिन्नर जेहरे ॥ त० ॥ ३१ ॥ तिण अवसर नरनारीउं । दिलमां आनंद धरतारे ॥ रुपिदत्ता निज रूपनें । औषधीयें परगट करतांरे ॥ त० ॥ ३२ ॥ ए पहेला अधिकारमां । ढाल सतरमी साररे ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । शीलथी जयजयकाररे ॥ त० ॥३३॥

॥ दुहा सोरठा ॥ वादलमांथी सूर्य । प्रगट थयो होये जिस्यो ॥ रण जीतें जिम सूर । दीपें जिम अति उल्लस्यो ॥ १ ॥ ते रिषिदत्ता नार । तेजें जगने जीपती ॥ दैवें दीधी सार । शीलगुणें अति दीपती ॥ २ ॥ सुरनर करी प्रशंस । कुसुमनी वृष्टि तिहां थई ॥ उतरी कष्टनी खींस । तेहनी लावठ सहु गई ॥ ३ ॥ रमझम कनकमंजीर । दीसे पूरणचंद्रमुखी ॥ पहेरण कोमल चीर । नवनवी भातें लिखी ॥ ४ ॥ कंचुककुच सोहंत । मोतीनी माला भजी ॥ रविशशि कुंडल राजंत । स-

वि सिंगार तेणें सजी ॥ ५ ॥ अधरे सुरंग तंबोल । हसती फूलमां खरे ॥ हीरा दंत अमोल । बोलती अमृतने झरे ॥ ६ ॥ क्षामोदरि गजचाल । वेणी भुजंगमिणी जिसी ॥ मानी नीवली मठराल । हरणीने नयणे हसी ॥ ७ ॥ ततखिणे मागधथोक । जयजय शब्दने भणे ॥ करे प्रशंसा लोक । ऊलट चित्तें घणे ॥ ८ ॥ जब दीठुं तस रूप । रुक्मिणी दासीसम गणी ॥ घटतुं मुज अनुरूप । जन कहे कुंअर गुणी ॥ ९ ॥ ढाल १८ मी ॥ धर्मजिनेश्वर गाउं रंगसुं ॥ अथवा रसीयानी देशी ॥ शीलधरमनो महिमा जाणीयें । शीलें सवि सुख होयरे भवियां ॥ शीलथी अष्ट महाऋद्धि संपजे । शीलसमो नही कोयरे भवियां ॥ शीलधरम० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ ए व्यतिकर सुणी कावेरीधणी । मनमां पाम्यो आणंदरे ॥ भ० ॥ कुमरने ऋषिदत्ता घर आवीया । गज चढ्या अति नरवृंदरे ॥ भ० शी० ॥ २ ॥ तव ते नवलसनेहें शोभता । शशिरोहिणी जेम रूपरे ॥ भ० ॥ संसारनां सुख विलसे निशदीने । सुरपरें तेहीज भूपरे ॥ भ० शी० ॥ ३ ॥ अपराध जाणी कठिन वाणी तदा । ठांमी रुकमणी ते नाररे ॥ भ० ॥ वळी कूडकपटनो एह करंडीउ । जोगणी सुलसा

धूताररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ४ ॥ सुलसाना नाक कान तिहां छेदीया । देशथकी काढी ते दूररे ॥ज०॥ कुंअरने रिषिदत्ता इम कहे । सांजल स्वामी सनूररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ५ ॥ पालीयें वाचा जे दीधी हती । तुम्हें पुरुष सुजाणरे ॥ ज० ॥ रुकमिणीउपर प्रेमने आणवो । मारीपरें शुज वाणरे ॥जण॥ ॥ शी० ॥ ६ ॥ इम निसुणी कुंअर प्रमुदित थयो । चिंते हृदय मोफाररे ॥ ज० ॥ देखो सज्जन- दुर्जनवचे आंतरो । थयो केवो ए विचाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ७ ॥ जेम कुठार छेदे चंदनप्रतें । पण मुखे परिमल होयरे ॥ ज० ॥ तिम रिषिदत्ता चतुर. शिरोमणि । करे उपकार तस जोयरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ८ ॥ सज्जन स्वजावें होये निरमला । चिंतवी एम कुमाररे ॥ ज० ॥ दिलथी कोपने दूरें परिहरी । मानी रुकमिणी नाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ए ॥ दिन केताइक रही श्वशुर- घरें । हवे चाल्या निज डूंगरे ॥ ज० ॥ अनुक्रमें चालंतो निज मोजथी । पहोतो हरख उत्तंगरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १० ॥ हेमरथराजायें उत्छव बहु कर्या । दीधां याचकनें दानरे ॥ ज० ॥ वंदी- जन जयजयरव करे । प्रजाने दीये सनमानरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ११ ॥ घरघर कुंकुमना होये

ठांटणां । सोहव करे गुणगानरे ॥ ज० ॥ कूम जाएयुं सहुए सुजसातणुं । ऋषिदत्ताने दीये मानरे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १२ ॥ ऋषिदत्ताना चरणकमल नमी । श्रीहेमरथजूमिपालरे ॥ ज० ॥ निज अप-
राध खमावे तिहांकणें । ताहरुं शील सुविशालरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १३ ॥ शुज मुहूरतें वली शुज
लगनमां । राज्ये थाप्यो कुमाररे ॥ ज० ॥ श्रीहेमरथें यशोजद्रसूरिनी । पासें दीक्षा ग्रही साररे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १४ ॥ पाली संयम त्रिकरणशुद्धिथी । वरशे मुक्तिनुं ठाणरे ॥ ज० ॥ रथमरद-
नपुरनो थयो अधिपती । राजा कनक सुजाणरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १५ ॥ कीरति त्रिजुवने जेहनी
विस्तरी । वळी अन्याय वारंतरे ॥ ज० ॥ राज्य पाले प्रजाने सुख दीये । सूजनवरग तारंतरे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १६ ॥ दिन दिन वधती दोलत रायनी । इम थया दिन केता तत्ररे ॥ ज० ॥
प्रसवे ऋषिदत्ता सुतरयणने । सिंहरथ कुंअर पवित्ररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १७ ॥ ऋषिदत्तासुं इक दि-
न गोखडे । वेठो ते नरनाहरे ॥ ज० ॥ जोवे शोभा निजनयरतणी । धरतो अंगें ऊमाहरे ॥ भ० ॥
॥ शी० ॥ १८ ॥ एहवे कनकरथ वसुधापति ॥ निरखे गगनमांहे ठांयरे ॥ भ० ॥ विसराल यइ त-

तखीणे देखतां । वैराग पामे अबाहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १ए ॥ जवनुं स्वरूप ते एहवुं चिंतवे । जेहवो संध्यानो रागरे ॥ ज० ॥ कुशअग्रे जलबिंदु जेहवुं । जेहवो नटनो वैरागरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ॥ २२ ॥ जेम अथिर दुरजननी प्रीतमी । नीरमाहें जिम लीहरे ॥ ज० ॥ घरवास चंचल जिम कामिनीतणो । तेम अथीर जव ईहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २१ ॥ एहवें श्रीयशोजद्रसूरीश्वरु । आव्या तिण पूरें साररे ॥ ज० ॥ हेमरथ राजरिषिसाथे अबे । करता उग्र विहाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ॥ २२ ॥ मंगलकारण गुरुनुं आववुं । सांभळी सप्रिय भूपरे ॥ ज० ॥ आवी श्रीगुरुजीने वांदीया । धरमलाज दीये अनुपरे ॥ ज० ॥ शी० ॥२३॥ धर्मतणी देशना दीये श्रीगुरु । सांजले राजाहो ते-हरे ॥ ज० ॥ सती ऋषिदत्ताने वळी पुरजना । सांजले ते ससनेहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २४ ॥ ज-न्मेदं न चिराय जूरिजयदा लक्ष्म्योऽपि नैव स्थिराः । किंपाकप्रतिजा नितांतकटवः कामाः क्षण-ध्वंसिनः ॥ आयुः शारदमेघचंचलतरं ज्ञात्वा तथा योवनं । हे लोकाः कुरुतादरं प्रतिदिनं धर्म-श्रियो लग्नके ॥ १ ॥ जत्थ य विसयकसाउ । चाउ सुरूप्प तत्तअणुराउ ॥ किरियासु अप्पमाउ ।

सो धम्मो सिवसुहो दाउं ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ दान सुपात्रें हो नविजन दीजीयें । दानें दारिद्यनाशरे ॥ न० ॥ दानथी वश थाये सहु जीवमा । टालीयें दुष्कृतपाशरे ॥ न० ॥ शी० ॥ २५ ॥ शीलधरमने नवि नित पालीयें । जेहथी दुर्गतिहाणरे ॥ न० ॥ शीलें संकट विकट नय टले । लहीयें गुणमणिखाणरे ॥ न० ॥ शी० ॥ २६ ॥ कर्मतपावन तपने आदरी । टालो अष्टविध कर्मरे ॥ न० ॥ अणहारी गुण तपथी नीपजे । लहीयें शिवपूरशर्मरे ॥ न० ॥ शी० ॥ २७ ॥ अनित्यादिक बारे नावना । नावीयें दिनप्रतें साररे ॥ न० ॥ भावना नावतो श्रीगुणसागरु । लहे केवल जयकाररे ॥ न० ॥ शी० ॥ २८ ॥ श्रीगुरुजीना मुखथी एहवी । सांनली देशना श्रीकाररे ॥ न० ॥ केई भविजन विरतिने आदरे । सफल करे अवताररे ॥ न० ॥ शी० ॥ २९ ॥ ए पहेले अधिकारें अढारमी । ढाल कही सुखकाररे ॥ भ० ॥ उवकाय दर्शनसागरें हरखथी । धरमथी क्षेम अपाररे ॥ भ० ॥ शी० ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ यशोनद्रगुरुरायनी । वाणी सांनली सार ॥ रिषीदत्ता पूछे तदा । विनय धरी श्री-

कार ॥ १ ॥ हे स्वामि कुण कर्मथी । एवाडुस कलंक ॥ केम जयंकर नीपन्युं । मुजने कलिमल-
पंक ॥ २ ॥ श्रीगुरुजी वलतुं कहे । रिषिदत्ताने त्यांहिं ॥ पूरवभव तुमें सांभलो । मन धरी मोद
उमांहिं ॥ ३ ॥ ढाल १ए मी ॥ वोंछीयानी देशी ॥ इणिही जंबूद्वीपमां । भरतक्षेत्रे मनोहाररे
लाल ॥ गंगपुर नयर सोहामणुं । अति दीपे सुरपुरी साररेलाल ॥ पूरवभव कहे केवली । तमें
सांजळजो चित्त लायरे लाल ॥ पूण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गंगदत्ताभिध भूपति । जाणुं पुरंदरनो अव-
ताररेलाल ॥ तेहनी पटरागी भली । गंगानामें सुविचाररेलाल ॥ पूर्व० ॥ २ ॥ गंगसेना पुत्री ते-
हनी । रूपें रतिने अनुहाररेलाल ॥ मुख सोहे पूनमचंदलो । सजेंठे शोले शणगाररेलाल ॥ पूर्व०
॥ ३ ॥ तेह नगरमाहें वसे । साधवी चंद्रजसा नामरे लाल ॥ जिनशासनकमलाकरे । विकस्वन
तरणि अजिरामरेलाल ॥ पूर्व० ॥ ४ ॥ गंगसेना ते नितप्रतें । जाये श्रमणीनी पासरे लाल ॥ बाला
लघुकरमी अछे । सांजले जिनवाणी पासरेलाल ॥ पूर्व० ॥ ५ ॥ श्रमणीनी संगतिथकी । रुचि-
वंती शुजपरिणामरेलाल ॥ उद्वेग पामी संसारथी । ब्रह्मव्रत धरे गुणधामरेलाल० ॥ पूर्व० ॥ ६ ॥

अनुक्रमे गंगदत्त नृपति । वीवाहसामग्री करावेरे लाल ॥ पुत्री कहे में व्रत ग्रह्युं । मुज मनडुं व्रतमां नावेरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ७ ॥ पुत्रीवचन निसुणी करी । राजा कहे तिणवाररे लाल ॥ व्रतमां ब्रह्मव्रत आकरुं । करममां मोहनिवाररेलाल ॥ पूर्व० ॥ ८ ॥ इंद्रियमां रसनेंद्रिय । जीतवुं अति दुष्कर जाणरेलाल ॥ चारे करमी जीवने । एहवी प्रभुजीनी वाणरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ९ ॥ यतः—
अख्खाणसणी कम्माण । मोहिणी तह वयाण बंभवयं ॥ गुत्तीण य मणगुत्ती । चउरो दुख्खेण जिप्पंति ॥ १ ॥ ढाल ॥ तातप्रतें पुत्री कहे । जोके दुक्कर व्रत एहरे लाल ॥ ग्रहवाथकी पालवुं भलुं । तुमें न धरो मन संदेहरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १० ॥ राजा पण कहेतो हवो । तुं पालजे निरतीचाररेलाल ॥ जावजीवलगें तेह छे । नवि चूकजे कुलाचाररे लाल ॥ पूर्व० ॥ ११ ॥ पुत्रीने वली इम कहे । करजे श्रमणीनी सेवरे लाल ॥ साधुसंगें कीरति लहे । उत्तम फल ततखेवरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १२ ॥ चंद्रजसा श्रमणी भली । तेहनीपासे कोइ नाररे लाल ॥ संसार दुःखथी उभगी । साहुणी थाये हितकाररे लाल ॥ पूर्व० ॥ १३ ॥ छठ्अठमादिक तप करे । दश पनरवली

उपवासरेलाल ॥ मासखमण तप ते । कृश थाये शरीर तासरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १४ ॥ ते श्रमणीने पुरतणां । लोक दीये आदर सनमानरे लाल ॥ तपथी रीझया प्राणीया । वली अशन वसन दीये पानरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १५ ॥ ते श्रमणीने वांदवा । आवे वारंवार लोकरेलाल ॥ नमन वंदन उपासना । करता जाए सहु श्लोकरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १६ ॥ ते तापसीनी सेवा करे । कीरति बोले जनवृंदरे लाल ॥ तेहनी प्रशंसा नवि सहे । गंगसेना महामतिमंदरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १७ ॥ युवती प्रायें अदेखणी । परनी न सहे परशंसरे लाल ॥ आपणपुं अधिकुं गणे । उठी अतिही नृशंसरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १८ ॥ निरगुण तेह गुणवंतने । नवि जाणे पोताने मन्नरे लाल ॥ आप गुणी गुणवंतनो । जे राग धरे ते धन्नरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १९ ॥ गंगसेना कहेती हवी । ए साधवी मांसने खायरे लाल ॥ रात्रें लोकोने हणे । दुरातमा राक्षसीप्रायरे लाल ॥ पूर्व० ॥ २० ॥ गंगसेना वळी इम कहे । ए वेषें राक्षसनाररे लाल ॥ नोज्य अनावे किम होये । एवी शक्ति तमो निरधाररे लाल ॥ पूर्व० ॥ २१ ॥ तेपर आल आरोपीयुं । जाण्यो एनो में धर्मरे लाल ॥ तप करे दिने निशि

आहरे। पापणी वांधे कुकर्मरे लाल ॥ पूर्व० ॥ २२ ॥ चंद्रयशा श्रमणी हवे कहे गंगसेनाने एमरे लाल ॥ जूठां डुर्घट वयणलां। तुं वोले पापिणी केमरे लाल ॥ पू० ॥ २३ ॥ देवुं नवि जांखवुं। कोइने अठतुं आलरे लाल ॥ एकवार आल जो दीजीयें। तो चढे दशवार आलरे लाल ॥ पूर्व० ॥ २४ ॥ साहुणी हितशिक्षा कहे। तुंसमकीतधारी जीवरे लाल ॥ ब्रह्मचर्यनी पालिका। सांजले जिनवाणी सदीवरे लाल ॥पूर्व०॥२५॥ उत्तम राजपुत्री अछे। तुं शामाटें निंदे एहरेलाल ॥ साधुनी जे निंदा करे। ते पापो नवि संदेहरे लाल ॥ पूर्व० ॥ २६ ॥ यतः श्रीविनयचंद्राचार्यकृतश्रीआदिनाथचरित्रे-निंद्ये वस्तुनि का निंदा। स्वजावे गुणवर्णनं ॥ अनिंद्यं निंद्यते यच्च। सा निंदा नरकावहा ॥ १ ॥ ढाल ॥ कषाय ने विषय वली। जिह्वा परनिंदाकाजरे लाल ॥ पोतानी स्तवना करे। एथी होये सुगति अपहाररे लाल ॥ पूर्व० ॥ २७ ॥ ते श्रमणीयें एणीपरें। प्रतिबोधी तोपण तेहरे लाल ॥ गंगसेना माने माने नही। अजिमानी कदाग्रही जेहरे लाल ॥ पूर्व० ॥ २८ यतः श्रीविनयचंद्राचार्यकृतादिचरित्रे—कषाय-विषया जिह्वा। परनिंदात्मसंस्तवाः। पंचैते क्रियमाणा हि। जवेयुः सुगतिच्छिदे ॥ १ ॥ ढाल ॥

निकाचित करमने बांधीयुं । गंगसेनायें तिणवाररे लाल ॥ श्रमणी कलंकना पापथी । थयो तुज राक्षसीउपचाररे लाल ॥ पूर्वं० ॥२९॥ रागद्वेषना वशथकी । वली रसनाने संवादरे लाल ॥ साधुने आल जे दीये । धरे मद वली उनमादरे लाल ॥ पूर्वं० ॥ ३० ॥ हसतां कर्म उपार्जीयें । वली दोहिलो तास विपाकरे लाल ॥ जोगवतां दुखीया घणुं । पामे कष्ट तिहां ते थाकरे लाल ॥ पूर्वं० ॥ ॥ ३१ ॥ शुद्ध शीलव्रत पालीने । कालमासें कर्यो तेणे कालरे लाल ॥ ते नगरीना जूपनी । तुं पुत्री हूइ विशालरे लाल ॥ पूर्वं० ॥ ३२ ॥ नाम दीधुं प्रियदर्शना । पुत्रीनुं पितायें साररे लाल ॥ जिनदीक्षाने आदरी । कपटें तप तपी अपाररे लाल ॥ पूर्वं० ॥ ३३ ॥ अनशन करी ईशानेंद्रनी । इंद्राणी थई मनोहाररे लाल ॥ देवलोकनां सुख जोगवे । निज पुण्यतणे अनुसाररे लाल ॥पूर्वं०॥ ॥ ३४ ॥ तिहांथकी चवी ऊपनी । पुत्री हरिषेणनी यायरे लाल ॥ कर्मतणो रह्यो लेश जे । तेणें लीधो एह अपायरे लाल ॥ पूर्वं० ॥ ३५ ॥ एहनां श्रीगुरुवयणलां । सुणी रुषिदत्ता तिणवाररे लाल ॥ जातिसमरणें निजतणा । पाछला देखे अवताररे लाल ॥ पूर्वं० ॥ ३६ ॥ रुषिदत्ताचरित्र

सुणी करी । क्षितिवासव लहे वैरागरे लाल ॥ सिंहरथनामे निजपुत्रने । राजपदवी ये महाभागरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ३७ ॥ श्रीजरतारें दीक्षा ग्रही । वळी पाली चारु चारित्ररे लाल ॥ केवलज्ञान लही करी । शिव पाम्या परम पवित्ररे लाल ॥ पूर्व० ॥ ३८ ॥ जेम तेणीयें विशुद्धीथी । नररूप करी राख्युं शीलरे लाल ॥ तिम बीजें पण पालवुं । एथी लहीयें मोक्षनी लीलरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ॥ ३९ ॥ धरमघोषसूरीश्वरे । कहिउं ए शीलदृष्टांतरे लाल ॥ धनसारथवाह पण ते सांजली । धरमनो राग धरे एकांतरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ॥ ४० ॥ प्रथम अधिकारें एह जाणजो । ढाल उंगणीसमी श्रीकाररे लाल ॥ उवझाय दर्शन कहे भविजनो । जिन धरमंथी जयजयकाररे लाल ॥पूर्व०॥४१॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वरु । ज्ञानतणो जंमार ॥ भविक जीव प्रतिबूझवे । वाणी दे जलधार ॥ १ ॥ धनसारथवाह पुनरपि । भाषे गुरुने एह ॥ संक्षेपें मुज धरमनुं । तत्व कहो मुनि तेह ॥ २ ॥ वलतुं श्रीगुरुजी कहे । सांजल चतुर सुजाण ॥ धर्मनुं मूल दया कही । निसुणो तास वखाण ॥ ३ ॥ जीवदया नित पालीयें । सुकृतक्रीडा जूमी ॥ डुष्कृत रज संहारवा । महावायुनी

थूमि ॥ ४ ॥ नावा भवसागरतणी । व्यसनाग्नि जलधार ॥ संकेतदूती श्रीतणी । भवि जाणो नि-
रधार ॥ ५ ॥ नीसरणी सुरलोकनी । शिवनी प्रियसखी सार ॥ दुरगतिनी ए अरगला । जीवदया
सुखकार ॥ ६ ॥ धर्मकल्पतरुवरतणी । सुंदर वाफी जेह ॥ सकल धरमनो सार ए । नवि जाणो
संदेह ॥ ७ ॥ हिंसा दुरगति मूल छे । जाणो निज दिलमांहिं ॥ जीवदया उपर कथा । दामन्नक
उछांहिं ॥ ८ ॥ ढाल ॥ २० मी ॥ मन मधुकर मोही रह्यो ॥ ए देशी ॥ इणही जंबूद्वीपमां । खेत्र
भरत सुखकाररे ॥ राजपुर नगरमांहिं वसे । सुनंद माछी धाररे ॥ इ० ॥ १ ॥ जिनदास नामें
तेहनो । मित्र महाबुद्धिवंतरे ॥ इक दिन माछीमित्रसुं । वन गयो क्रीडाकरंतरे ॥ इ० ॥ २ ॥ वन-
मांहें मुनिवर देखीउ । प्रसन्न वदन सुखकाररे ॥ जस दरिसण करवाथकी । पापनो थाये अप-
हाररे ॥ इ० ॥ ३ ॥ बे जण मुनिप्रत्यें वंदना । करीने हरख अपाररे ॥ तस मुख आगल वेसीया
। धर्म सुणे हितकाररे ॥ इ० ॥ ४ ॥ मुनिवरजी दीये देशना । जीवदयानी त्यांहींरे ॥ सुखकोडी
जननी अछे । हारिणी करमविवाहरे ॥ इ० ॥ पाप सहूनी टालणी । जिनशासननुं मूलरे ॥ वशी-

करणविद्या दया । जवि पालो अनुकूलरे ॥ इ० ॥ ६ ॥ यतः—कल्लाणकोमीजणणी । डुरंतदोगच्च-
दुक्कनिद्दलणी ॥ सग्गापवग्गहेऊ । इक्कुच्चिय होइ जीवदया ॥ ७ ॥ नवि खावुं कोइ जीवनुं ।
मांस वडुं डुखदाईरे ॥ पोताना जीवसारिखा । पर प्राण राखवा धाईरे ॥ इ० ॥ ८ ॥ मुनिवर व-
यणने सांजली । सुनंद कहे इम वाणीरे ॥ हे मुनिराज हवे पछी । वध न करुं कोइ प्राणीरे ॥इ०॥
॥ ए ॥ दोष वहूनुं गेह छे । मांसथी विरम्यो स्वामीरे ॥ मुज अवतार सफलो थयो । सेवा तुमारी
पामीरे ॥ इ० ॥ १० ॥ मुनिपासे अजिग्रह लही । जीवदयानो तेहरे ॥ वली मांसजक्षण नवि करुं ।
घेरें आव्यो ते ससनेहरे ॥ इ० ॥ ११ ॥ सुनंद धीवर अहनिशें । धर्म करे ऊजमालरे ॥ निवर्ते
सवि पापथी । इम गयो घणो कालरे ॥ इ० ॥ १२ ॥ इण अवसर हवे तिहांकणे । दुरजिक्ष थयो
महाकालरे ॥ धान्य सकल मिलें नही । थया लोको दुःख करालरे ॥ इ० ॥ १३ ॥ धान्यनुं नाम
पण नवि सुणे । तो आंखे देखवुं क्यांयेंरे ॥ मांसजोजन जन सहु करे । क्षुधातुर शुं नवि खायेंरे
॥ इ० ॥ १४ ॥ हवे तिहां ते सुनंदने । घरणी जापे बोलरे ॥ तुं नदीकांठे जाईने । जाल नाखे

अतोलरे ॥ इ० ॥ १५ ॥ मह्रा माछिलाने लावजे । निजकुटुंबने काजरे ॥ तो आपणने सुख उपजे । जीवित रहे वली लाजरे ॥ इ० ॥ १६ ॥ इम सांभली घरणीतणां । वयणां धीवर तेहरे ॥ पाछो उत्तर तिहां वदे । तुं प्रिये जाणजे एहरे ॥ इ० ॥ १७ ॥ ते जीवित शुं कामनुं । जिहां जीवहिंसा थायरे ॥ में निजगुरुपासें ग्रह्यो । दयाधरम निरपायरे ॥ इ० ॥ १८ ॥ धर्मनो भंग नहीं करुं । जिम सींच्युं निजवृक्षरे ॥ तव हसीने घरणी कहे । दीठो जा तुज पक्षरे ॥ इ० ॥ १९ ॥ वली तस नारी इम कहे । राखे तुं परप्राणरे ॥ कुटुंबनी हिंसा करे । तुं माठी सूजाणरे ॥ इ० ॥२०॥ तुं मूरख शीरोमणि । तुं छे वको चंडालरे ॥ कुटुंबनुं पोषण नवि करे। चालतो तुं दुष्कालरे ॥इ०॥ ॥ २१ ॥ हवे सुनंदधीवरतणा । शाला इणीपरे भाखेरे ॥ रामायें साचुं कह्युं । घरअरथें तुं जाल नाखेरे ॥ इ० ॥ २२ ॥ कुटुंबअरथें पातक किस्युं । तुं जोने हृदय विचारीरे ॥ साले सुनंदने हठथकी । नदीयें नाख्यो पुकारीरे ॥ इ० ॥ २३ ॥ नाखी जाल पण तिहांकणे । मच्छ पकडवा लाग्या जोररे ॥ मरणभयें तिहां तरफडे । दुःख पामे छे अघोररे ॥ इ० ॥ २४ ॥ ते माछलांप्रतें देखीने ।

दयावंत अति थायरे ॥ सुनंद विचारे चित्तमां । मुज किस्यो एह उपायरे ॥ इ० ॥ २५ ॥ मूकी जालने ततखिणे । आव्यो सुनंद निजगेहरे ॥ सालावचनथी बीजे दिने । गयो नदीयें तेहरे ॥ ॥ इ० ॥ २६ ॥ इम दिन त्रणलगें तिहांकणे । माछी नदीयें जायरे ॥ पापकरम करवाप्रतें । पण मनमां पस्तायरे ॥ इ० ॥ २७ ॥ माछिलाना संघटथकी । इक माछिलानी त्यारेरे ॥ पांख एक भांगी गई । जालथी काढ्या ज्यारेरे ॥ इ० ॥ २८ ॥ सुनंद साला आगले । कहे पाप लाग्युं सोयरे ॥ ॥ कुटुंबअर्थें कुण जीवडो । हिंसा करे दुख जोयरे ॥ इ० ॥ २९ ॥ ए पाप लाग्युं मोटकुं । बूढीश हुं किम एहरे ॥ जीवदया हुं हवे करुं । नही कुटुंब मुज नेहरे ॥ इ० ॥ ३० ॥ इम ध्याइ ते माछीयें । अनशन कर्युं तिणवाररे ॥ अरिहंतने संभारतो । करतो शरणां चाररे ॥ इ० ॥ ३१ ॥ ए पहेला अधिकारनी । बीसमी कही शुभ ढालरे ॥ उवझाय दर्शनसागरें ॥ सांभलो भवि उजमालरे ॥ इ० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ सुनंद माछी हवे शुभ—ध्याने कीधो काल ॥ मगधदेश राजग्रही । नयरी छे

सुविशाल ॥ १ ॥ नरवरमा तिहां जूपति ॥ पाले राज अखंम ॥ न्यायें दाशरथीसमो । तेज प्रताप प्रचंम ॥ २ ॥ त्यां निवसे व्यवहारियो । मणिकारनामें सार ॥ सुवर्णकोटी धारनो । अधिपति गुण-नंमार ॥ ३ ॥ तेहनी सुलसा नारजा । शीलवती सुविचार ॥ तेहनी कुंखे उपनो । सुनंदजीव मनोहार ॥ ४ ॥ तव मातायें देखीयुं । सुपन इस्युं श्रीकार ॥ फूलमाल निजकंठमां । गरभजीव अनुहार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २१ मी ॥ देशी अलबेलानो ॥ नव मासें सुत प्रसवीयोरेलाल सुलसानारी यें सार ॥ सुण प्रीणीरे ॥ तात तेनो उठव कोरेलाल । निज वित्तने अनुसार ॥ सु० ॥ नवियण भावें सांजलोरे लाल ॥ ए आंकणी ॥ सज्जन सहु संतोषियारेलाल । जमामी जरपूर ॥ सु० ॥ वहेन तेमावी आदरेरेलाल । मणिकारें हजूर ॥ सु० ॥ ज० ॥ २ ॥ फई आवी ते पुत्रनुंरेलाल । दीधुं दामनग नाम ॥ सु० ॥ फुलमाल दीठी सोहणेरेलाल । तिणमाटें एह नाम ॥ सु० ॥ ज० ॥ ३ ॥ अनुक्रमे वरस आठनोरेलाल । ते बालक थयो जाम ॥ सु० ॥ नवितव्यतायें नीपनोरेलाल । घरें मारीरोग ताम ॥ सु० ॥ ज० ॥ ४ ॥ मारी रोगना वशथकीरेलाल । मातानो थयो नाश ॥ सु० ॥

पिता पण मरणे गयोरेलाल । मरी गया वली दास ॥ सु० ॥ जण ॥ ५ ॥ रोग जयंकर जाणीने-रेलाल । लोक आतुर अति थाय ॥ सु० ॥ राजाना आदेशथीरेलाल । तस घरे वाकी कराय ॥सु०॥ ॥ ज० ॥ ६ ॥ यतः—ददाति दयया योऽन्नं । पयः पाययते तु यः ॥ तस्यांचलदलैर्लग्ना । मारिः प्रसरति क्षितौ ॥ १ ॥ ढाल ॥ जो वाडी न करीयें इण घरेरेलाल । ते पुरमां पसरे रोग ॥ सु० ॥ इम जाणी शेठने घरेरे लाल । कीधी लोकें अशोग ॥ सु० ॥ ज० ॥ ७ ॥ कुटुंबमांहे एक ऊगर्यो-रेलाल । सुत दामनग तेह ॥ सु० ॥ निसराय नहीं घरथकीरेलाल । दुखीउ थाये अछेह ॥ सु० ॥ ॥ जण ॥ ८ ॥ अनुक्रमे घरनी वाकीमांरे।लाल श्वाने कीधो प्रवेश ॥ सु० ॥ ते मारगथी नीकल्यो-रेलाल । दामनग सहतो कलेश ॥ सुण ॥ ज० ॥ ए ॥ नीखकारण जमतोथकोरेलाल । गयो साग-रपोतगेह ॥ सुण ॥ तस वारणे दोय मुनिवरेंरेलाल।दीठो दामनग तेह ॥ सु० ॥ भण ॥ १० ॥ ज्ये-ष्ठमुनि मुनिप्रतें कहेरेलाल । बालक लक्षणवंत ॥ सु० ॥ सागरपोतना घरतणोरेलाल । होशे स्वा-मी गुणवंत ॥ सु० ॥ ज० ॥ ११ ॥ यदूचे-जो आयन्नहमह नयण । तणुलक्खणेहिं मुणामि ॥ इह

वालउ एयह घरह । कम्मेण नविस्सई सामी ॥ १ ॥ ढाल ॥ नींत अंतर व्यवहारीयेंरे लाल । सांजल्युं रुषिनुं वेण ॥ सु० ॥ चित्तमां चिंते नही मुधारेलाल । मुनिना एहवां वेण ॥ सु० ॥ज०॥ ॥ १२ ॥ किम ए वाल मुज घरतणोरे लाल । स्वामी होशे मनोहार ॥ सु० ॥ मुनिराज खोटुं नवि वदेरे लाल । एहवो निश्चय मुजसार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १३ ॥ यतः—वज्जियरागदोसा । समसणि-तणमित्तसत्तुणो मुणिणो ॥ इयरनरुव न जंपंति । नूणमवियारियं अत्थं ॥ १ ॥ ढाल ॥ माहरा पुत्र जीवतेथकेरेलाल । ए केम होये नाह ॥ सु० ॥ पण उपाय कांइं कीजीयेंरेलाल । जेथी तेह पामे महावाह ॥ सु० ॥ ज० ॥ १४ ॥ एहवुं चित्तमां विचारिनेरेलाल । दामनग तेड्यो पास ॥सु०॥ मोदक आपुं तूजनेरेलाल । जो थाये मुज दास ॥ सु० ॥ ज० ॥ १५ ॥ दामन्नकने नोलवीरेलाल । राख्यो निज आवास ॥ सु० ॥ इक दिन शेठ तस तेमीनेरेलाल । जाये चंमालने वास ॥ सु० ॥ ॥ भ० ॥ हवे जुउ दुर्बुद्धि शेठनीरेलाल ॥ ए आंकणी ॥ बाहिर वेसामी रांकनेरेलाल । गयो सा-गर घरमांहिं ॥सु०॥१६॥ चंमालने तेमी करीरे लाल । वचन ठानां कहे त्यांहिं ॥ सु० ॥ ह० ॥१७॥

जो चंमाल एक माहरुंरेलाल । प्रयोजन कर तुं सार ॥ सु० ॥ वाल ए ठानो मारवोरेलाल ॥ तुज आपुं दोय हजार ॥ सु० ॥ ह० ॥ १८ ॥ वली कहे शेठ तेहनेरेलाल । मार्यानुं अहिनाण ॥सु०॥ मुजने तुं देखाडजेरेलाल । मान्युं वयण लोजाण ॥ सु० ॥ ह० ॥ १९ ॥ लोजवशें वहु जीवमारेलाल । करतां वीहे नही कांइ ॥ सु० ॥ लोभ जुंडो संसारमांरेलाल । दुःखनुंमूलछे प्राइं ॥ सु० ॥ ह० ॥ ॥ २० ॥ सवैया—दंज दिढावन पाप वढावन यावशें जीव सहे डुख जारे । जे वनमाहें करे तपसादिढ ते वहु संयम ते इन्ह टारे ॥ ध्यानदुलावत चित्त चलावत साधन याहि घनें पचि हारे । एक वुरो सवहि जगमें यह लालच काम विगारत सारे ॥ १ ॥ प्रीति विछोरत जोरत युद्ध विरुद्ध वढाइ करे चितकारें । ध्यारत जाहिं करें वधजीव हरें परद्रव्य भए वटपारें ॥ कीरति जाये विवेक विलाये अनेक विकार भजे धनवारें । एक वुरो सवही जगमें यह लालच काम विगारत सारे ॥ २ ॥ सागरपोत घरे आवीयोरेलाल । धरतो मन रौद्र ध्यान ॥ सु० ॥ इक दिन गाली वालनेरेलाल । मोकले चंमालथान ॥ सु० ॥ ह० ॥ २१ ॥ हवे चंमाल तेह वालनेरेलाल । नगरथी लेइ गयो दूर

॥ सु० ॥ चंमाल दिलमां चिंतवेरेलाल । बालक दीसे सनूर ॥ सुण ॥ ह० ॥ २२ ॥ अपराध शुं एणे कीधोरेलाल । जे माटे सागरपोत ॥ सु० ॥ मरावे ठे मुज हाथथीरेलाल । दामनकरूमो पोत ॥सुण॥ ॥ ह० ॥ २३ ॥ सर्वथा ए हुं नही करुंरेलाल । ए बालकनो घात ॥ सु० ॥ माहरा हाथ वहे नहीरेलाल । पापनी कुण करे वात ॥ सु० ॥ ह० ॥ २४ ॥ एम चिंति तेणे तिहांकणेंरेलाल । रोवरावी ते बाल ॥ सुण ॥ बे दी तेहनी अंगुलीरेलाल । जिम कमलनी नाल ॥ सु० ॥ ह० ॥ २५ ॥ चंमालें ते बालनेरेलाल । कहुं एहवुं वेण ॥ सु० ॥ जा तुं एह नगरथकीरेलाल । मारीश नही तुज जेण ॥ सुण ॥ ॥ ह० ॥ २६ ॥ रोतांथकां बाले कहुंरेलाल । हुं नही आवुं मुज मूक ॥ सु० ॥ मूक्यो दामन्नक चालीउरेलाल । न करे वेलाचूक ॥ सु० ॥ ह० ॥ २७ ॥ चंमाल पण तेह शेठनेरेलाल । देखाडे अंगुली खंम ॥ सु० ॥ देखी ते सागर शेठीउरेलाल । हरख्यो पाप प्रचंम ॥ सु० ॥ ह० ॥ ॥ २८ ॥ कृतार्थ माने निज चित्तमांरेलाल । पापी वमो ए डुष्ट ॥ सु० ॥ दुर्वार वैरिसमूहनेरेलाल । मारवे महासुख पुष्ट ॥ सुण ह० ॥ २९ ॥ ए पहेला अधिकारनीरेलाल । इकवीसमी शुभ ढाल ॥

॥ सु० ॥ उवझाय दर्शन इम कहेरेलाल । पुण्यथी मंगलमाल ॥ सु० ॥ ह्ए ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ श्री दामन्नक वाल ते । निकल्यो अटवी जाय ॥ सागरने गोवालीये । दीठो हरखीत थाय ॥ १ ॥ वालकने वोलावीयो । किहां रहो ठो मित्त ॥ वलतुं दामन्नक कहे । आवागमणनिमित्त ॥ २ ॥ सांभल तुं गोवालिया । मूरख हुं छुं वाल ॥ जननी मुजने ठे नही । ऊजम वंश विशाल ॥ ३ ॥ दुखनो मार्यो इण वने । आव्यो हुं निरधार ॥ दुखसंतापें तरुफडुं । तार तार मुज तार ॥ ४ ॥ वालक वचन सुणी करी । गोवालें तिणवार ॥ लावीने नारीप्रतें । सुत आप्यो सुखकार ॥ ५ ॥ गोवालणी हरखित थई । मुज गोलज प्रसाद ॥ पुत्र ए सुंदर आवीयो । जंपे वचन आह्लाद ॥ ६ ॥ वेयावच ते साचवे । करतो नित घरकाम ॥ ते वेने वल्लभ थयो । दामन्नक अभिराम ॥ ७ ॥ गोकुलमां वधतोथको । पाम्यो वन जोवन्न ॥ एहवे गोकुल देखवा । शेठ आव्यो इक दिन्न ॥ ८ ॥ दामन्नकने देखीने । पूछे शेठ गोवाल ॥ कोण सुलोचन कुंअर ए । मुजने कहो दयाल ॥ ए ॥ गोवालें तिहां भाखीउं । एकलो वनमोझार ॥ अनाथ ए फरतो हतो । में सुत

कीध उदार ॥ १० ॥ सागपोते धारीउं । ठिन्न अंगुली तेह ॥ दामन्नक ए रांकमो । मुज घर व-
सतो जेह ॥ ११ ॥ सागरपोत ते शेठीउं । चिंते चित्तमझार ॥ चंमाले नवि मारीउ । होशे क-
वण प्रकार ॥ १२ ॥ अथवा मुनिवर वयणलां । खोटां होवे केम ॥ ए वालक मुज घरतणो । पति
होशे मुज नेम ॥ १३ ॥ ढाल २२ मी ॥ राग धोरणी, वैरागी थयो ए देशी ॥ हवे सागरपोत
शेठजीरे । कहे गोवालने जाम ॥ माहरें जावुं निजघरेरे । वोले गोवाल तामरे ॥ पुण्य करो जना ।
पुण्यें नवनिधि थायरे । न होइ कदे मना ॥ ए आंकणी ॥ वहु दिवसें तुमें आवीयारे । गोकुल
देखणकाज ॥ ते पूरुं नवि जोइयुंरे । शी ऊतावल आजरे ॥ पु० ॥ २ ॥ शेठ कहे गोवालनेरे ।
माहरे महोटुं काम ॥ माटें हुं ऊतावलोरे । जाइश घरे अनिरामरे ॥ पुण ॥ ३ ॥ तव गोपालक
कहे शेठनेरे । जो ऊतावल काज ॥ तो लेख आपी मुज पुत्रनेरे । मोकलो तुमें महाराजरे ॥पु०॥
॥ ४ ॥ सागरपोतें मानीउंरे । लेख लख्यो सुविचार ॥ दामन्नकने आपीउंरे । निजघर मोकल्यो
उदाररे ॥ पु० ॥ ५ ॥ दामन्नक हवे चालीउंरे । आव्यो नगर उद्यान ॥ सूतो कामदेवदेहरेरे ।

निद्रा करे अति तांनरे ॥ पु० ॥ ६ ॥ एहवे सागरपोतनीरे । आवी पुत्रीरे त्यांह ॥ विषानाम छे जेहनुंरे । मदनपूजा उठांह ॥ पु० ॥ ७ ॥ कंदर्पदेव पूजा करीरे । तेणें दीठो कुमार ॥ दामन्नग सुजगाकृतिरे । विशाल लोचन साररे ॥ पु० ॥ ८ ॥ दामन्नकना कंठमांरे । वीठ्यो लेखने देख ॥ ऊखेकी विषा तदारे । वांचे अक्षर पेख ॥ पु० ॥ ए ॥ विशाल वक्ष छे जेहनुंरे । हसितवदन सुखकार ॥ नेत्ररूप गज थांजलोरे । ए कूमर हितकार ॥ पुण ॥ १० ॥ स्वस्ति श्री गोकुलथकीरे । सागरपोत सुजाण ॥ पुत्र समुद्रदत्तनेरे । पूछे कुशल कल्याणरे ॥ पु० ॥ ११ ॥ समाचार वली इम लीखेरे । अणधोई पदकज एह ॥ पुरुपने विष ऊतावलुंरे । देजो न करो संदेहरे ॥ पु० ॥ १२ ॥ यतः—पुंसोऽस्याधौतपादस्य । विषं वत्स प्रदीयतां ॥ नात्रार्थे कोऽपि संदेहो । विधेयो धीनिधे त्वया ॥ १ ॥ ढाल ॥ लेख वांची ते पुत्रिकारे । चिंते चित्तमोझार ॥ प्रेमथकी तातें जलोरे । मोकल्यो मुज जरताररे ॥ पु० ॥ १३ ॥ आजनो दिन अति रूअमोरे । वीवाह करवा वात ॥ पण विष देजो इम लिख्युंरे । ऊतावलें मुज तातरे ॥ पु० ॥ १४ ॥ आकार थानकनेविषेरे । ताते अनुस्वार

कीध ॥ तेहने शुरू करीश हुंरे। विचार करे इम सीधरे ॥ पुण ॥ १५ ॥ विचारी निज चित्तमांरे ॥ नेत्रनुं अंजन लेय ॥ थूंके शून्यने ठेकीनेरे। आकारने करेयरे ॥ पु० ॥ १६ ॥ तिमज वली लेख वीरूीउंरे। मूकयो कंठने जोरू ॥ विपा गई निजमंदिरेरे। दामन्नक आव्यो दोरूरे ॥ पुण ॥ १७ ॥ समुद्रदत्तने आपीउंरे। लेख तेणें श्रीकार ॥ वांचीने अवधारीउंरे। तात आदेश हितकाररे ॥पु०॥ ॥ १८ ॥ सामग्री वीवाहतणीरे। सज्ज कीधी क्षणमाहिं ॥ कुटुंबवरग सहु मेलव्योरे। मंरूप वांध्यो उठांहिंरे ॥ पुण ॥ १९ ॥ ते दिवस शुभ लगनमांरे। दामन्नक कुमार ॥ परण्यो वीपा कन्यकारे। उच्छव थाये अपाररे ॥ पु० ॥ २० ॥ सधवा गाये गीतनेरे। वाजे मंगलतूर ॥ नाति जमारूी शुभपरेंरे। कुंअर दीसे मुखनूररे ॥ पु० ॥ २१ ॥ यतः—आभरण किरण दिप्पंति देह। अहरीकाय सुरवहूरूव रेह ॥ घणकुंकुमकद्दम घरदुवार। खुप्पंति चलण नचंति नार ॥ १ ॥ ढाल ॥ एहवे तीहां आवीउंरे। सागरपोत व्यवहारि ॥ नगरपरीसरे लोकनारे। मुख वेण निसुणे साररे ॥ पु० ॥ ॥ २२ ॥ विपा पुत्री शेठनीरे। रूपें रंभा वखाण ॥ जमाइ पण जुगतो लह्योरे। दामन्नक सूजाण-

रे ॥ पु० ॥ २३ ॥ वयण सुणी ते लोकनांरे । चिंते शेठ दिलमाहिं ॥ ते दामन्नक रांकडेरे । पुत्री परणी उच्छांहेरे ॥ पु० ॥ २४ ॥ घरे आवी सवि निरखीयुंरे । नूपणनूपित देह ॥ दामन्नकने देखीनेरे । चिंतातुर थयो तेहरे ॥ पु० ॥ २५ ॥ में चिंतव्युं ते नवि थयुंरे । नावी हतुं तेह थाय ॥ पुण्य प्रबल जेहनां होवेरे । तास विघन पलायरे ॥ पु० ॥ २६ ॥ अणथावुं ते नवि होवेरे । थानार होय ते थाय ॥ नवितव्यता जो नवि होवेरे । करतलमाहेंथी जायरे ॥ पु० ॥ २७॥ ए स्वामी मुज घरतणोरे । थयो जमाई सुजाण ॥ गृहमंकन नारी कहीरे । स्त्रीने जमाई प्रमाणरे ॥ पु० ॥ ॥ २८ ॥ यतः—तीयां तिन्नि पीयारमां । कलि कज्जल सिंदूर ॥ अन्ये तिन्नि पियारमां । दूध जमाई तूर ॥ १ ॥ ढाल ॥ पण न सहुं जमाइनेरे । मुज ए साल समान ॥ घरनो पति ए नवि करुंरे । महाकुबुद्धिनिधानरे ॥ पु० ॥ २९ ॥ पुत्रीने विधवापणुंरे । थशे तोपण मने सूख ॥ ते सोनुं शा कामनुंरे । कान छेदी दे दुखरे ॥ पु० ॥ ३० ॥ जमाइ ते शा कामनोरे । डुखदाइ नितमेव ॥ माटे मरावुं एहनेरे । पामुं सुख ततखेव ॥ पु० ॥ ३१ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । बावीसमी सुं-

दर ढाल ॥ दर्शन कहे पुण्ययोगथीरे । लहीयें मंगलमालरे ॥ पु० ॥ ३२ ॥

॥ डुहा ॥ इम चिंती व्यवहारीउ । चंमालपाटक जाय ॥ निज जमाइ मराववा । विविध करे ते उपाय ॥ १ ॥ तेमी ते चंमालने । शेठ कहे वचन्न ॥ वालकने तें नवि हण्यो । दुःख पामुं प्रतिदिन्न ॥ २ ॥ चंमालें तिहां भांखीउं । वालक देखी मूज ॥ चितमां करुणा ऊपनी । काम न कर्युं में तूज ॥ ३ ॥ देखाम्यो ते वालने । कहे चंमाल वचन्न ॥ सागरपोतें वलतुं कह्युं । सांजल थिर करी मन्न ॥ ४ ॥ आज दिने मातंगवर । जमाइ मारो जरुर ॥ पादरदेवी पूजवा । आवशे तिहां सनूर ॥ ५ ॥ एम कही मातंगने । श्रेष्ठी आव्यो गेह ॥ वरवहुने तिहां मोकले । देवीमंदिर तेह ॥ ६ ॥ मातंग तेहने मारवा । आव्यो देवीसद्म ॥ जुउ धननी लालचें । करे एहवां छद्म मंदिरमां ठानो रह्यो । कर लेई तरवार ॥ वाट जुए जमाईनी । प्रसर्यो तिहां अंधकार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ नमोरे नमो श्रीसेत्रुंजा गिरिवर ॥ ए देशी ॥ चिंतवें परने ते पडे घरने । राज प्रजाने रूडुंरे ॥ पुण्यसंयोगे पाधरुं होवे । कूम जाए सवि जूठुंरे ॥ चिंतवे परने ते पडे घरने ॥ आंकणी

॥ १ ॥ हवे सागरपोतश्रेष्ठी तिहांकणे । बोलावे परिवाररे ॥ पादरदेवी पूजवा वरवहू । जाउ कुल आचाररे ॥ चीं० ॥ २ ॥ सामग्री सवि लेइ पूजानी । जाए जमाइ बजाररे ॥ चहुटें बेठा समुद्रदत्तें । बोलाव्या तिणवाररे ॥ चीं० ॥ ३ ॥ सांझ समय थयो सूर आथमीयो । प्रसर्यो जग अंधकाररे ॥ चोरनो जय ले बाहेर जातां । मत जाउ निरधाररे ॥ चीं० ॥ ४ ॥ कहो तुमें तो हुं तिहां जाई । करी आवुं तुम कामरे ॥ दामन्नकने हाटें बेसाडी । पहोतो देवी धामरे ॥ चीं० ॥ ५ ॥ देवीमंदिरमांहिं पेसंतां । मातंगे कीधो प्रहाररे ॥ समुद्रदत्तना प्राण गया तव । हैहै कर्मविकाररे ॥ चीं० ॥ ६ ॥ ते खबर आवी सागरपोतने । तेणे पण तजीया प्राणरे ॥ तव दामन्नक शेठना घरनो । स्वांमी हुउ थिर ठाणरे ॥ चीं० ॥ विरुदावली बोले जाचक जन । जाट जणे कल्याणरे ॥ धवल मंगल गाये गोरी सवि मिली । अहो अहो पुण्य प्रमाणरे ॥ चीं० ॥ ७ ॥ एक अवसर प्रजातसमयमां । आवी मागध कोकरे ॥ गाथा एहवी पन्नणे तिहांकणे । निसुणे ते ते गतशोकरे ॥ चीं० ॥ ए ॥ अणुपंखमावहतावि । आवया तस्स ऊस्सवा हुंति ॥ सुहदुख्ख क-

रथ फूडर्ड । जस्स कयंतो वहइ पक्खं ॥ १ ॥ ढाल ॥ गाथा जावारथ शेठ दामन्नके । स्वचरित्रने मलतोरे ॥ सांजली हरखदान दीये तव । त्रण हजार उल्लसतोरे ॥ वारता निसुणो भवियण भावे ॥ ए आंकणी ॥ ते दान जाणुं गामराजाएं । दामन्नकने तेडाव्योरे ॥ दान देवानुं कारण पूछ्युं । तेणे चरित्र निज भाव्योरे ॥ वा० ॥ ११ ॥ राजा पण संतुष्ट थईने । गामशेठ पद देवेरे ॥ दान सुपात्रें दीये मुनीने । विपुल जोगने जोगवेरे ॥ वा० ॥ १२ ॥ जीर्णोद्धार करावे दहेरांना । वली निपजावे प्रासादरे ॥ सद्गुरुवाणी सांजले प्रतिदिन । मनमां पामे आह्लादरे ॥ वा० ॥ १३ ॥ इक दिन चिंता ऊपनी तेहने । शुं पूर्वें कीधुं कर्मरे ॥ कष्टठेकाणे मुजने हूआ । उत्सव महा अतिशर्मरे ॥ वा० ॥ ॥ १४ ॥ केम जाणीशुं एह वारता । चिंते चित्तमोझाररे ॥ देवपूजादिक परजातकारज । करीयां अतिमनोहाररे ॥ वा० ॥ १५ ॥ एहवें धरम मित्र आवीने । कहेतो एहवी वातरे ॥ स्वामी उद्या- नमाहें आव्या । विमलसूरि अवदातरे ॥ वा० ॥ १६ ॥ दामन्नक वांदवाने जाए । वांदी थयो चित्तठायरे ॥ गुरु बेठा तिहां देशना देवे । मनना सांसा पलायरे ॥ वा० ॥ १७ ॥ वीतरागनी पूजा

करीयें । द्रव्यभाव दोय भेदरे ॥ पुष्ट निमित्तें उपादानने । भवि समरो अखेदरे ॥ वा० ॥ १८ ॥
गुर्वादिकनी सेवना करीयें । अशन वसन बहुमानरे ॥ ज्ञानभाजन गुरुगुण मणि आगर । सेवा
करो इक ध्यानरे ॥ वा० ॥ १९ ॥ सिद्धाचल अने श्रीगिरनारनी । तारंगानी साररे ॥ आबू अ-
ष्टापद समेतगिरिनी । जात्रा करो उदाररे ॥ वा० ॥ २० ॥ तीरथजात्रा करतां थाये । आरंभनी
निवृत्तिरे ॥ द्रव्यसफलता संघनी भक्ति । थाये समकीतनी प्रवृत्तिरे ॥ वा० ॥ २१ ॥ वळी बहु-
भजननुं हित होवे । जीरण चैत्य उद्धाररे ॥ तीरथ उन्नति शुभ भावे कीजें । जिनवचन करण
मनोहाररे ॥ वा० ॥ २२ ॥ तीरथना वली कारज चाले । मुक्तिनो आसन्न भावरे ॥ सुरनरपदवी
इत्यादिक गुण । प्रगटे जात्र प्रभावरे ॥ वा० ॥ २३ नवकारमंत्र महा समरीजें । चौद पूरवनो सा-
ररे ॥ नवकारनो महिमा छे महोटो । जाप जपो निरधाररे ॥ वा० ॥ २४ ॥ वली दश जातिना प-
चखाण करीयें । तप तपीयें श्रीकाररे ॥ पुद्गलीक अनादि निवारो । तप आतम हितकाररे ॥वा०॥
॥ २५ ॥ उत्तमपात्रें दानज देवुं । गृही दानें शुद्ध थायरे ॥ श्रावकधरम एम आदरतां । मुक्तितणां

सुख पायरे ॥ वा० ॥ २६ ॥ विमलबोध गुरुजीनी देशना । सांजली शेठें तेहरे ॥ पूछे पूरवजव तुमें भांखो । वारो मनसंदेहरे ॥ वा० ॥ २७ ॥ सूरी पण तस पूरवभवनी । वात कहे सुविशालरे ॥ जंबूद्वीपें जरतक्षेत्रें । राजपुर नयर विशालरे ॥ वा० ॥ २८ ॥ सुनंद माछी ताहेरुं नाम । इक दिन मुनिनी पासरे ॥ देशना निसुणी जीवदयानुं । तें व्रत लीधुं उल्लासरे ॥ वा० ॥ २९ ॥ व्रत पालतां केटलेक दिवसें । पड्यो वरु्यो डुकालरे ॥ आजीविका नवि चाले घरनी । घरणी थई विकरालरे ॥ वा० ॥ ३० ॥ हिंसा तो नवी करवी माहरे । पण जूखें टलवले बालरे ॥ माछीजवमां साला-वयणें । त्रणवार नाखी जालरे ॥ वा० ॥ ३१ ॥ तेमाटें त्रणवार इहां तुं । कष्टथानकने पायरे ॥ जालमां मच्छ मार्या तें बहुला । तुज कुलनो क्षय थायरे ॥ वा० ॥ ३२ ॥ माछिलाने तें राख्या तेथी । दीर्घ आयुष फल जाणोरे ॥ एक माछिलानी पांख जे जांगी । अंगुलीछेद ते जाणोरे ॥वा०॥ ॥ ३३ ॥ सालावचने हिंसा कीधी । मनें करी नवि होयरे ॥ तेमाटें डुखना थानकमां । सुख पाम्यो तुं जोयरे ॥ वा० ॥ ३४ ॥ जीवदयाना प्रजावथी एटली । संपदा पाम्यो सारीरे ॥ सांजली

जातिसमरण पामी । दीक्षा ग्रही सुखकारीरे ॥ वा० ॥ ३५ ॥ बहू वरसलगें संजम पाली । पहोता सरगमोझाररे ॥ तिहांथी चवीने महाविदेहे । वरसे मुगतिनाररे ॥ वा० ॥ ३६ ॥ एपहेला अधिकारनी सुंदर । त्रेवीसमी ढाल वखाणीरे ॥ दर्शनसागर कहे जीवयतना । करजो तुमें जवि प्राणीरे ॥ वा० ॥ ३७ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोप सूरीश्वरें । एह कह्यो दृष्टांत ॥ सारथवाहें सांभळ्यो । रोम रोम विकसंत ॥ १ ॥ पुनरपि स्वामी मुज कहो । धरमसबंधी वात ॥ जीवदयाऊपर कथा । भाषे गुरु अवदात ॥ २ ॥ यतः आदिचरित्रे–परप्राणैर्निजप्राणान् । सर्वे रक्षंति जंतवः ॥ निजप्राणैः परप्राणा– नेको जीमूतवाहनः ॥ १ ॥ दुहा ॥ सर्व धरमनुं मूल ए । जीवना राखो प्राण ॥ जिम जीमूतवाहन भलो । पाम्यो परम 'कल्याण ॥ ३ ॥ स्वामी तेह किहां हुओ । दया पाली तेणे केम ॥ ते भांखो विस्तारथी । धर्में प्रगटे प्रेम ॥ ४ ॥ एकमना सवि सांभलो । विकथानो करो त्याग ॥ आलस निद्रा परिहरी । धरी धरमसुं राग ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २४ ॥ मी थारा मोहला उपर मेह

झरुखे वीजली हो लाल झबूके वीजली ॥ ए देशी ॥ जंबूद्वीपमझार भरतखेत्र गुणनीलोहो लाल ॥ ज० ॥ तास विचालें शैल वैताढ्य ते अतिभलो हो लाल वै० ॥ विद्याधरनी श्रेणिमाहें कंचनपुरी हो लाल मा० ॥ जीमूतकेतु नृपाल जेणें जीत्या अरी हो लाल ॥ जे० ॥ १ ॥ कनकवती तस नार सोहे शुभ गुणवती हो लाल सो० ॥ पतिव्रता धरमनी पालक छे दिल दोलती हो लाल केछे० ॥ पण नवि नंदन तेहने ते नित दुख धरे हो लाल ते० ॥ अशन खाधुं पण तास शरीरमां नवि जरे हो लाल श० ॥ २ ॥ पुत्रविना निज जनमने निष्फल जाणती हो लालके नि० ॥ चिंतातुर निज नारीने कहे विद्यापति हो लालके ॥ क० ॥ चिंता न कर तुं नारी सरव रूडुं थशे हो लालके स० ॥ कहे वली सुरतरु सेव करो तुज सुत होशे हो लाल के करो० ॥ ३ ॥ आराध्यो पतिवचनें सुरतरु नारीयें हो लाल के सु० ॥ वृक्षें आप्यो पुत्र के दुःख निवारीयें हो लालके दु० ॥ जीमूतनृपें ओच्छव बहु पण तिहां कीयां हो लाल बहु० ॥ जाचक जनने दान वली तिहां बहु दीयां हो लाल वली० ॥ ४ ॥ जीमूतवाहननाम दीधुं ते पुत्रनुं हो लाल दी० ॥ महोटो हुउ तेह

बाल चलावे घरसूत्रनुं हो लाल च० ॥ शास्त्रकलानो जाण बहु ते बालको हो लाल ब० ॥ सकल कुटुंबने तारक तेहनो पालको हो लाल ता० ॥ ५ ॥ रूपें करी मनमत्थतणीपरें दीपतो हो लाल त० ॥ बहोतेर कला जंकार के दुसमन जीपतो हो लाल के डु० ॥ पुत्रने निरखी राय ते जीमूत इम कहे हो लाल के जी० ॥ वृद्ध थया अमें तेहथी दीक्षा मन वहे हो लालके दी० ॥ ६ ॥ अभूदं-यतः—गतोदंता दंताः पतितकलितः कुंतलजर—स्तमःक्षेत्रे नेत्रे स्वविषयपुटीनश्रुतिपुटी ॥ अभूदं-गं रंगद्वलिवलयवीचीकवलितं । तथाप्येतच्चेतस्तरुणमिव धावत्यनुदिनं ॥ १ ॥ जरा धूतारी धोवणे । धोया सार देश ॥ विणपाणी विण साबुएं । जला निखार्या केश ॥ २ ॥ नंगपरिक्कण नयण नारी उलखे नही नयणे । श्रवण वेद संजलण सो साद संजले न श्रवणे । पाणि हसति पिल्लण सो पोत बुट्टि नति पल्लें । चरण जे परवत चलें चाल अंगणे न चलें । बोलती जीह तरुभड वयण लहलह करती लल्लरा । जोबन रतन गमायके घरूपण म्हुं किस्युं कीऊ गोलो जरा ॥ ३ ॥ जरायष्टिप्रहारेण । कुब्जीभूतो हि मानवः ॥ गतं माणिक्यतारुण्यं । निरीक्षेत पदेपदे ॥ ४ ॥ ढाल ॥ तेमाटें

तुमो राज ग्रहो मुज करथकी हो लाल ॥ ग्र० ॥ इम कही तेहने राज दीयुं मन करी नकी हो लाल दी० ॥ जीमूतकेतु नृपाल कनकवती संजुतो हो लाल क० ॥ मलयाचलनी पास ग्रहे व्रत-ग्रहगतो हो लाल ॥ ग्र० ॥ ७ ॥ हवे न्यायें करी पाले प्रजा ते भूपती हो लाल प्र० ॥ जीमूतवाहन राय ते दिलनो दोलती हो लालके ॥ मधु कर नामे मित्र अछे इक तेहने हो लालके अ० ॥ प्रतिदिन प्रेमलता वधती हवी जेहने हो लाल व० ॥ ८ ॥ जीमूतवाहनइक दिन नगरमां इम कहे हो लाल न० ॥ परूह वजमावी तत्र के लोकने सुख वहे हो लालके लो० ॥ सांभलो सहु पुर लोक के जाचो मुजभणी हो लाल के जा० ॥ सुरतरुसम देउं वांछित हुं तो तुमभणी हो लाल के दे० ॥ ए ॥ कोइने अशन वसन दीये नरनाहजी हो लाल के दी० ॥ कोइने रहेवा मकान दीये अवाहजी हो लाल दी० ॥ कोइने तुरंगम दीये कोइने हाथीया हो लाल के को० ॥ दुःख पीमित कोइ जनने कर्या सुख साथीया हो लाल क० ॥ १० ॥ इक अवसर तेह नयरने वींटयुं दुसमने हो लाल वीं० ॥ नगरलोक ते देखीने दुख धरे निज मने हो लालके दु० ॥ जीमूत पण वींटाणो

सैन्यना जोरथी हो लालके सै० ॥ जिम चेतन वींटाये करम अघोरथी हो लाल क० ॥ ११ ॥ तव मधुकरवरमंत्री वदे तिहां रायने हो लाल व० ॥ डुख पामें पुरलोक नगररोध जोयने हो लाल न० ॥ ते माटें तुमें वात राजन मुज सांभलो हो लाल रा० ॥ गोत्री राजानें जीती काढो तस आमलो हो लाल का० ॥ १२ ॥ मंत्रीवचन सुणी नरपति वलतुं इम भणे हो लाल के व० ॥ लखमी कारणें अनरथ करतां नवि गणे हो लाल के क० ॥ गोत्रहत्या करवी इहां मुजने नवि घटे हो लाल के मु० ॥ गोत्री पूजवो नित्य के मित्र सदा घटे हो लाल के मि० ॥ १३ ॥ यतो नीतिशास्त्रे—दशविप्रसमा कन्या । दशकन्यासमोऽतिथिः ॥ दशातिथिसमो गोत्री । गोत्रिणं परिपूजयेत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ धन ते अनर्थनुं मूल कह्युं शास्त्रें खरुं हो लाल क० ॥ दोष तणुं कुलमंदिर छे ते आकरुं हो लाल के छे० ॥ मित्रद्रोह कुटुंब कलेश धनथी वधे हो लाल के ध० ॥ सर्वसंगनो त्याग करे ते गुण सधे हो लाल क० ॥ १४ ॥ जीमूतवाहन मित्रने भाखें इणि परें हो लाल के भा० ॥ सांभल मित्र सुजाण के वातनी चित्त धरें हो लाल के वा० ॥ पूर्वें राजपुर नगरमा मिल

ते चार हुआ हो लाल के मि० ॥ राजा मंत्री शेठ ब्राह्मण पुत्र जुजुआ हो लाल ब्रा० ॥ १५ ॥ प्रण ते चारे मित्र गया देशांतरे हो लाल ग० ॥ अटवीमोझार रह्या ते तरुतरु अंतरें हो लाल के त० ॥ दिनकर आथम्यो त्यांह राते चारे सज्जना हो लाल के चा० ॥ माहोंमाहें विचार करे ते इकमना हो लाल करे० ॥ १६ ॥ आपणमाहें एकेके चारे पहोरमां हो लाल के चा० ॥ जागवुं अहीं जरूरके अटवी अघोरमां हो लाल के अ० ॥ जागतां नवि नय थाय आपणने ईहांकणें हो लाल आ० ॥ पहेले पहोरे जागे नृपसुत शुभमने हो लाल के नृ० ॥ १७ ॥ एटलें तरुनो व्यंतर देवता बोलीयो हो लाल के दे० ॥ द्रव्य पको तुम आगळ इम कही चालीयो हो लाल के इम० ॥ वळी पण तेणे कह्युं अहीं अनरथ बहु थशे हो लाल के अ० ॥ ते सवि सांभली वयण कुमर चिंते शुं होशे हो लाल के चिं० ॥ १८ ॥ बीजे प्रहरे मंत्रीसुत के सांभले शुभपरें हो लाल के सां० ॥ यामिनी त्रीजे प्रहरे शेठसुत चित धरे हो लाल के शेठ० ॥ चोथे प्रहरे विप्रने पुत्रे सांभल्युं हो लाल के पु० ॥ अर्थ थाओ मुज पुण्यथी शुभ चिंतित मल्युं हो लाल के शु० ॥ १९ ॥

इम कहे तेह बाम्ब एटले तिहांकणे हो लाल के जों० ॥ सोनानो पुरुषो परखीउ जोयें ततखणें हो लाल के भों० ॥ हवे ते चारे मित्र रात्रिनी वारता हो लाल के रा० ॥ मांहोमांहें एम प्रजातें धार-ताहोलाल के प्र० ॥ २० ॥ बीजा पण धन देखीने जन हरखित थया हो लाल के ज० ॥ बाम्ब कहे मित्रने दारिद्र दूरे गयां हो लाल के दा० ॥ चारे मित्र थाइशुं धनना भागीआ हो लाल के ध० ॥ लहेशुं जोगसंजोग के जाग्य जागीयां हो लाल के जा० ॥ २१ ॥ सुवरण पुरुष रक्षण-जणी राख्या दोइ जणाहोलाल के रा० ॥ राजकुमरने सचिव पुत्र ते शुजमनां हो लाल के पु० ॥ बीजा दोये मित्र के भक्त लेवाजणीं हो लाल के ज० ॥ गया नगरमोझार ते मनचिंते धणी हो लाल के म० ॥ २२ ॥ विषमिश्रित भोजन जो दीजें दोयने हो लाल के दी० । तो थायें धनना स्वामी के रूडा होयनेहो लाल के रू० ॥ चिंतवी लाव्या जोजन विषनुं तिहांकणें हो लाल के वि० ॥ राजकुंअर मंत्रीसुतें खाधुं ततखिणें हो लाल के खा० ॥ २३ ॥ मरण पाम्या दोये मित्र महा अनरथ थयो हो लाल के म० ॥ जूउ धननी लालचें महादुख तिहां जयो हो लाल म० ॥

सोनानो पुरुषो देवें तिहांकणे अपहर्यो हो लालके ति० ॥ पापी गया दोय तेहके मनमां दुख धर्यो हो लालके म० ॥ २४ ॥ एणीपरें जीमूतवाहने कहीयुं मित्रनेहो लाल के क० । धन ते पापनुं भाजन थाये कुपात्रनें हो लाल के था० ॥ धन ते दुःखनुं मूल जुर्ज संसारमां हो लालके जु० ॥ मधुकर नामा मित्र तजो विकारमां हो लालके त० ॥ २५ ॥ तेमाटें गोत्रीनी हत्या हुं इहां नवि करुं हो लाल के हुं० ॥ माहरा तातनी सेवाने हुं चित्तमां धरुं हो लाल के हुं० ॥ केटला दिनलगें राजने तजीयुं ते नृपे हो लालके त० ॥ तापस तातनी सेवा करे ते सद्रूपे हो लाल के क० ॥ ॥ २६ ॥ प्रथमाधिकारनी ढाल के चोवीसमी कही हो लाल के चो० ॥ सांजलतां सुख थाये के मीठी साकरसही हो लाल के मी० ॥ जीमूतवाहनपेरे दया जे पालशे हो लाल द० ॥ उवझाय दर्शनसिंधु कहे सुख पावशे होलाल के क० ॥ २७ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे मलयाचलविषे । मलयाभिध पुर ॥ सार ॥ मलयसुंदर भूमिपति । वर्ते ते हितकार ॥ १ ॥ सुजगपणानी जूमिका । तेहनी स्त्री सुखकार ॥ मलयसुंदरी अभिधाधरु । पाले

कुल आचार ॥ २ ॥ तेहनी सुंदर पुत्रिका । मलयवती गुणराश ॥ चोसठ कलानी ओरडी । योवन-
वय सुविलास ॥ ३ ॥ ते देखी तस तातना । एह थया परिणाम ॥ स्वयंवरमंरूप मांडीओ । आवे
नृप अभिराम ॥ ४ ॥ भूचर खेचर ने वळी । आव्या वहुला भूप ॥ जीमूतवाहन पण तिहां ।
मित्रयुत आवे अनूप ॥ ५ ॥ ढाल २५ मी सोहलानी ॥ डुलह दुलह किसण दुलहणी राधिकाजी
॥ ए देशी ॥ सयंवर सयंवर मंरूप मांरूीओजो । राजाये हो त्यांहिं ॥ मोटा मोटा चंडुआ बांधीयाजी ।
सिंहासनहो उत्तांहिं ॥ सयं० ॥ १ ॥ भूतल भूतल गलीचा पाथर्याजी । थाप्या तकीयाहो सार
चिहुं दिशि चिहुं दिशि वेठा राजवीजी । मलयवती मनधार ॥ स० ॥ २ ॥ एहवे एहवे कुमरी मज्जान
करीजी । सजीया शोल शृंगार ॥ शिविका शिविकायें बेसी करीजी । साथें हो प्रतिहार ॥ स० ॥ ३ ॥
वेत्रणी वेत्रणी नृपगुण वर्णवेजी । ए अंगदेशनो राय ॥ कीरति कीरति जेहनी विस्तरीजी । मागध
हो गुण गाय ॥ स० ॥ ४ ॥ दरपण दरपणमां मुख जोवतीजी । नृपकुंअरनां हो रूप ॥ दिलमां दिलमां
नावें तेहनांजी । ठंडे हो तेह भूप ॥ स० ॥ ५ ॥ मगध मगध देशनो अधिपतिजी । अधिको हो

परताप ॥ राजा राजा रणांगण सूर एजी । न्यायीमां हो ठाप ॥स०॥६॥ ए वंग ए वंगदेशनो छत्र-
पतीजी। नामें हो ठत्रसेन ॥ रूपें रूपें अति रलीयामणोजी । जील्यो हो जेणे मीन ॥स०॥७॥ ए कुरु ए
कुरु देश कंबोजनोजी। थाये हो अश्वरतन्न ॥ जिहांकणे जिहांकणे एहवां नीपजे जी। वेगेंहो पवनके
मन्न ॥स०॥७॥ काश्मीर काश्मीर देशतणो धणीजी। राजाहो ठयलठबील ॥ जिहां बहु जिहां बहु
केसर नीपजेजी । रत्नकंबल हो सलील ॥ स० ॥ ए ॥ काशी काशी देशनो नरपतिजी । जिहां वहे
गंगाहो नीर ॥ स्नात्र स्नात्र करंतां पासनेजी । लहीयें हो भवतीर ॥ स० ॥ १० ॥ ए सूर ए सूर
देशतणो पतिजी । जिहां वहे यमुनाहो पूर ॥ ऋद्धि ऋद्धिनो पार न पामीयेंजी । तेज प्रताप पडूर
॥ स० ॥ ११ ॥ इणिपरे इणिपरे लाट करणाटनाजी । वेठाहो नूप अनेक ॥ जे मन जे मन मानें
ताहरेजी । ते वर परणोहो ठेक ॥ स० ॥ १२ ॥ अनुक्रमें अनुक्रमें कुंअरी चालतीजी । दीवीनगी-
परें थाय ॥ पुंठें पुंठें अंधारु अग्र प्रकाशताजी । यातुं इणिपरं जाय ॥ स० ॥ १३ ॥ सयंवरसयंवरमां
भमतांथकांजी । जीमूतवाहनराय ॥ देखी देखी वरमाला ठवेजी । नृपकंठे सुखदाय ॥ स० ॥

॥ १४ ॥ जय जय शब्द हुउं तदाजी । हरख्यो खेचरभूप ॥ पाणि पाणिग्रहण उच्छव करेजी । गाये गोरी अनूप ॥ स० ॥ १५ ॥ जीमूत जीमूतवाहन नृपतीजी । रह्या केताहो दिन्न ॥ मलय मलयवतीसुं सूख जोगवेजी । रहे सदा प्रसन्न ॥ स० ॥ १६ ॥ इकदिन इकदिन जीमूत नरपतिजी । रचीउं देवविमान ॥ दयिता दयिता साला मित्रसुंजी । जाये मलय उद्यान ॥ स० ॥ १७ ॥ मलया मलयाचल उद्यानमांजी । क्रीमा करे अपार ॥ चंदन चंदन वृक्षने देखीनेजी । जीमूत जापे तयार ॥ स० ॥ १८ ॥ श्रीखंम श्रीखंमतुं वर्णन करेजी । दश दिश वासे सुवास ॥ बीजा बीजा तरुवर ठे घणांजी । ए सम नही विलास ॥ स० ॥ १९ ॥ यतः—के के तमालफलमालरसालसाल–हिंतालतालकृतमालगणा न संति ॥ एकेन तेन जनसंमनचंदनेन । संवासितं वनमिदं मलयाचलस्य ॥ १ ॥ कांतेन किं तेन सुराचलेन । परोपकारंप्रति दुःस्थितेन ॥ करोति काष्टान्यपि चंदनानि । परोपकारी पुनरेष एव ॥ २ ॥ ढाल ॥ पहेले पहेले अधिकारे पचीसमीजी । कही ए शुज ढाल ॥ पाठक पाठक दर्शनसागरेंजी । श्रोताने मंगलमाल ॥ स० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ इणीपरें ते जीमूतनृप । वदतो तेणे ठाण ॥ चंदननां वर्णन करे । राजा चतुर सुजाण ॥ १ ॥ वनमाहें जोतांथकां । शैलतणे आकार ॥ दीठो ढगलो हाडनो । चिंते चित्तमझार ॥ २ ॥ शुं ए होशे इम कहे । मित्र पूछ्यो वसु त्यांह ॥ मित्र कहे नृप सांभलो । एहनी वात उछांह ॥ ३ ॥ इण वनमां सवि पन्नगा । खाधा गरुडे स्वाम ॥ सर्पक्षयना भयथकी । कष्ट थयुं उद्दाम ॥ ४ ॥ ते देखी अहिपति तदा । प्रार्थ्यो गरुडने आवी ॥ वारें वारें मोकलुं । इक इक अहि तेडावी ॥ ५ ॥ तेहने खाइ सुखी रहे । अहियें विनव्युं तत्थ ॥ गरुडपंखी खाये सदा । थाये अहिअनरत्थ ॥ ६ ॥ ते नागना अस्थितणो । ढगलो नगसम जोइ ॥ मित्रावसु मित्रें कह्यो । वृत्तांत निसुणे सोइ ॥ ७ ॥ जीमूतवाहन सांभली । करुणावंत उदार ॥ मुज वेठे ते गरुड किम । करे सरप अपहार ॥ ८ ॥ प्राणांत दुःख सही करी । दया धरी मनमांहि ॥ गरुडने प्रतिबूझवुं । छोडुं संप विवाह ॥ ९ ॥ यतः—मुदा यत्र प्राणान् तृणतिव परार्थप्रणयिनः । त्यजंतो लज्जंते कि-यदिति धिया तद्युगमगात् ॥ तृणं प्रायं प्रायं त्यजति न जनो यत्र समये । वयं जातास्तत्रेत्यहह

कृपणं जीवितधनं ॥ १ ॥ दुहा ॥ मलयवती जीमूतने । जंपे एहवां वेण ॥ हारुतणे थानक इहां । युक्त न रहेवुं केण ॥ १० ॥ नव परणित मुज नारीनें । हारु फरस न सुहाय ॥ तेमाटे आपण सहु । घर जइयें सुख थाय ॥ ११ ॥ तव जंपे हसी भूपति । धर्म महामंगलीक ॥ व्ययें करी निज प्राणने । अहीं राखीश अनलीक ॥ १२ ॥ ढाल २६ मी ॥ स्वामी सीमंधरा विनती ॥ ए देशी ॥ दंपती भांखतां तिहांकणे । आवी इक डोकरी नाररे ॥ हा पुत्र हा पुत्र विलपती । दैव तुं करेय संहाररे ॥ सांभलो कौतुक वारता । मीठीय अमीय समानरे ॥ सांण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तेटलें इक नर आवीउ । पहेरीउं रातडुं वत्थरे ॥ रक्तचंदन अंग चरचीउ । राजायें देखीउ तत्थरे ॥ सां० ॥ २ ॥ ते नर इम कहे मायने । मुज झरे लोहीनी धाररे ॥ शोकसायरमांहे बूडीउं । माजी बांह ग्रहीने ताररे ॥ सां० ॥ ३ ॥ पुत्रवचन निसुणी करी । डोकरी मेले माथे हत्थरे ॥ तेटले तेहनी भारजा । आवी ऊभी कहे तत्थरे ॥ सांण ॥ ४ ॥ आज मुज जगत्रय शून्य छे । कोण करे मुज सन्मानरे ॥ माहरे भूषण कुण करे । कुण करे मुज गुण मानरे ॥ सां० ॥ ५ ॥

कोण साथे करुं विभ्रम । पतिविना एकली नाररे ॥ वनमाहें वसती ते स्त्रिया । पारुती चीस पोकाररे ॥ सां० ॥ ६ ॥ एहवां दीननां वयणलां । सांजली जीमूतरायरे ॥ जरती प्रति ते इम वदे । कोण तुं पुत्र वहू थायरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ जरती कहे वीरा सांभलो । शंखचूड माहरो पुत्ररे ॥ एह स्त्री माहरी वहू अछे । चालतुं घरतणुं सूत्ररे ॥ सां० ॥ ८ ॥ माहरे एक छे नंदनो । तेहनी हुं अछुं मायरे ॥ गरुडने जक्ष्य ए मुज सुतो । ए दुख वडुं मुज थायरे ॥ सां० ॥ ए ॥ कोसीवयण हवे सांजली । बोलीउं जीमूत जूपरे ॥ तुम्हें जाउं सुखे त्रणे जणा । प्रसन्न करुं गरुडने अनूपरे ॥ सां० ॥ १० ॥ वध्य जूतलथकी जीमूतें । उठाड्यो शंखचूड तेहरे ॥ नरपति शिलापीठें सूवतो । नवि गणे मृत्युजय देहरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ वली शंखचूडने शीखव्युं । गरुड आवे तुज पासरे ॥ मायने तेडिने जायजे । महादेवतणे तुं आवासरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ मलयवती कहे कंथने । समयविना शुं करो कामरे ॥ चालोने निजघरे जाइयें । शुं करो एवडी मामरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ जीमूतवाहन कहे प्रिये । कोण तुं कोण हुं थायरे ॥ घरतणी मुज माया नथी । नथी मुज माय ने

तायरे ॥ सां० ॥ १४ ॥ त्यां घर ज्यां मुज आतमा । जाणुं हुं माहरे मन्नरे ॥ पीमित जंतु उपकारमो । जे करे तेहने धन्नरे ॥ सां० ॥ १५ ॥ यतः—कथं तपस्तीव्रतरं तपंति । चरंति तीर्थेषु कथं वृथैव ॥ सतां नितांतं सुकृतानि तानि । परोपकारव्रतमेव धत्ते ॥ १ ॥ परोपकाराय फलंति वृक्षाः । परोपकागाय वहंति नद्यः ॥ परोपकाराय डुहंति गावः । परोपकाराय सतां विभूतिः ॥ २ ॥ ढाल ॥ सांजली वाणी निजकंथनी । रोवती सा गइ गेहरे ॥ भाइ पण वहेन साथें गयो । दुःखनो नही तिहां बेहरे ॥ सां० ॥ १६ ॥ प्रवल वायुना जोगथी । नांयें पड्या गिरितणां वृक्षरे ॥ सायर क्षोजने पामीयो । उठ्या मगरमच्छलक्षरे ॥ सां० ॥ १७ ॥ शिलापीठ स्थानकें आवीउ । दीपती पांख बे जासरे ॥ सयल पंखीतणो ईश्वरु । एहवो गरुम उलासरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ जीमूतवाहनरायनुं । गात्र लेई ऊमीउ तेहरे ॥ चंचुवदनें करी पक्षीयें । गयणें नमामीउ जेहरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ गरुडपंखी हवे तिहांकणे । नृपतणां मांसनें खायरे ॥ अस्थिशेष जीमूतने मूकीउ । महापीडा दुःख उपायरे ॥ सां० ॥ २० ॥ गरुमपंखी ऊनो वेगलो । नूख्यो बे राजायें जाणरे ॥ गरुडने तेह

कहे वली । मुज शरीरनुं मांस तुं ताणरे ॥ सां० ॥२१॥ यतः—सिरामुखैः स्यंदत एव रक्त—मद्यापि देहे मम मांसमस्ति ॥ तृप्तिं न पश्यामि तथैव तावत् । किं भक्षणात्त्वं विरतो गुरुत्मन् ॥ १ ॥ ढाल ॥ गरुडपंखी कहे रायने । में ग्रह्युं लोही मांस तूजरे ॥ ॥ ताहरां धैर्यने जोईने । अचरिज थयुं चित्त मूजरे ॥ सां० ॥ २२ गरुडपंखी कहे पुनरपि । तुं कुण कुण अछे जातरे ॥ मलयवती एटलें आवती । साथे लेई मातने तातरे ॥ सां० ॥ २३ ॥ मित्रावसु मित्रवचनें करी । श्रीयुत आव्यो त्यांयरे ॥ जीमूतकेतु राजनतणो । तातजी खबरने आयरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ सासु ससरा अने भा-रजा । मातपिता परिवाररे ॥ रोवतां कुंअरने इम कहे । उठ उठ जीमूत साररे ॥ सां० ॥ २५ ॥ यतः—निराधारं धैर्यं कमिव शरणं यातु विनयः । क्षमः क्षांति वोढुं क इह विरता दानपरता ॥ हतं सत्वं सत्यं व्रजतु कृपणा क्वाद्य करुणा । जगज्जातं शून्यं त्वयि तनय लोकांतरगते ॥ १ ॥ ढाल ॥ इण वेला शंखचूड आवीने । गरुडप्रतें कहे बोलरे ॥ सर्व परिकर तुमो सांभलो । नही कोई जीमूत तोलरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ जीवितदान मुजने दीउं । जीमूतवाहने आयरे ॥ त्राण शर-

णागत वत्सलो । जीमूतवाहन रायरे ॥ सां० ॥ २७ ॥ अवगणी सयल कुटुंबने । जीमूत खगने कहेयरे ॥ माहरुं शरीर नखो तुमें । सवि अवर जंतु तजेयरे ॥ सां० ॥ २८ ॥ धैर्य देखी एम राय-नुं । वलो अविचल तस मन्नरे ॥ गरुड पंखी कहे हुं हवे । तुजपर थयो हुं प्रसन्नरे ॥ सां० ॥ ॥२९॥ हवे वर माग तुं नृपति । संतुष्ट थयुं मुज चित्तरे ॥ जीमूतवाहन तव कहे । सांभल पंखी पवित्तरे ॥ सां० ॥ ३० ॥ हिंसा सवि नागनी तुं करे । करे वली मोटकां पापरे ॥ भवोभव दुःखने पामशो । नरक निगोद संतापरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ रायवचने पंखी बूझीओ । हिंसाना कर्यां पचखा-णरे ॥ पोताने स्थानकें ते गयो । रायनां करत वखाणरे ॥ सां० ॥ ३२ ॥ जीमूतवाहन नृपतें । नागने जीवितदानरे ॥ देवराज्युं जन देखतां । पामीओ जश सनमानरे ॥ सां० ॥ ३३ ॥ मायजी जनकने तस प्रिया । सासु ससरा ने वली लोकरे ॥ परशंसा रायनी सहु करे । जाए निज गृहे गत-शोकरे ॥सां०॥३४॥ गोत्री राजायें ते जाणीयुं । नम्यो आवी जीमूतने पायरे ॥ जीमूतवाहन भूपति । राज पालें निरपायरे ॥सां०॥३५॥ अनुक्रमे महाविदेह खेत्रमां । लहेशे नरनो अवताररे ॥ संजम

पाली केवल-लही । पामशे मोक्ष निरधाररे ॥ सां० ॥ ३६ ॥ प्रथम अधिकारमां जाणवी । ढाल छवीसमी साररे ॥ पाठक दर्शन इम कहे । पालो दया सुखकाररे ॥ सां० ॥ ३७ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वरे । कह्यां दोय दृष्टांत ॥ दयाधरम वखाणीउं । अनुसरतो सिद्धांत ॥ १ ॥ धन सारथपति सांजली । दयाधरम लयलीन ॥ रोम रोम विकसित हुउं । जिनवाणी सुखपीन ॥ २ ॥ पुनरपि श्रीआचार्यजी । जापे धरम वचन्न ॥ महामंगल जिनधरम ठे । करजो जविप्रतिदिन्न ॥ ३ ॥ धरममूल समकीत कह्युं । लक्षण सम संवेग ॥ जस पसाय करमां रह्युं । कीडे अरिहंत तेग ॥ ४ ॥ देव जिनेश ने तत्त्वने । धारो मनह्मकार ॥ समतारसमां कीलतां । गुरु धारो निरधार ॥ ५ ॥ जीवादिक नव तत्त्वनुं । लक्षण ते ठे धर्म ॥ तेहथी इह भव सुख घणां । पामीजें शिवशर्म ॥ ६ ॥ धन सारथपति गुरुकन्हें । लेइ समकीत शुद्ध ॥ गुरुजीने प्रणमी करी । गृहे आव्यो विबुद्ध ॥ ७ ॥ वर्षाकाल व्यतिक्रम्यो । वाज्यां परियाण तूर ॥ जेरीना जंकारमा । नाद थ या जरपूर ॥ ८ ॥ त्यांथी धनसारथपति । साथ चलावे सार ॥ मारगमां रक्षा करे । जनने सुख उप-

चार ॥ ए ॥ चालतां केटले दिने । आव्युं वसंतपुर गाम ॥ साथ सहू त्यां ऊतर्यो । लेतो सुख विश्राम ॥ १० ॥ सारथपतिने कही करी । मुनिने लेई साथ ॥ गुरु पण तिहांथी विचरता । तारक जवोदधिपाथ ॥ ११ ॥ ढाल २७ मी ॥ राग धन्याश्री ॥ शांतिजिनने जामणे जाउं ॥ ए देशी ॥ दान सुपात्रें भवियण दीजें । वरीयें मंगलमालावे ॥ तीर्थंकरपदने पामीजी । लहीयें केवलकमलावे ॥ दा० ॥ १ ॥ हवे वसंतपुरे धनसारथपति । करीयाणां सहू वेंच्यांवे ॥ बीजां पण करियाणां लीधां । गामीमाहें सांच्यावे ॥ दा० ॥ २ ॥ तिहांथकी अनुक्रमें चाल्या । धनसारथवाह रायावे ॥ क्षितिप्रतिष्ठपुरमांहें पहोता । निजथानक सुख पायावे ॥ दा० ॥ ३ ॥ साधुदानथी जोग उपार्ज्या । मध्यम जावथी चवियावे ॥ बीजे भवे उत्तरकुरुखेत्रे । शेठ थया युगलीयांवे ॥ दा० ॥ ४ ॥ कल्पवृक्ष दश जातिना तेहथी । इच्छा पूरी थावेवे ॥ आउखुं पाली तिहांथी चवीया । सुधर्मदेवलोक पावेवे ॥ दा० ॥ ५ ॥ यतः—दानैः शुद्धो विनयमधुरः सार्थवाहो धनेशो । भूत्वा युग्मी विमलमतिमानाद्यकल्पं प्रपेदे ॥ दिव्यैर्जोगैर्निरवधिसुखः सर्वदैत्यारिसिंहो । जेजे पृथ्वीं जटजिनपतिनित्य-

जक्ति दधानः ॥ १ ॥ ढाल ॥ देवलोकनां सुख त्रीजा जवमां । मुनिदानने प्रजावें वे ॥ आगल लेशे सुखनी संपद । धरमतणा गुण गावेवे ॥ दा० ॥ ६ ॥ सोहमस्वामी पट्टपरंपर । अंचलगच्छ जग चावोवे ॥ धरममूरति सूरीश्वरपाटे । श्रीकल्याणसागरसूरि गावोवे ॥दा०॥७॥ तस पाट गगने दिनकरसरिखा । श्रीअमरसागरसूरींदावे ॥ सम्यग् ज्ञानक्रिया अभ्यासी । चरण करणना वृंदावे ॥दा०॥८॥ तस पदपंकजविकसनभास्कर । श्रीविद्यासागरसूरिरायावे ॥ अहनिश श्रुतसज्झायप्रसंगी । सिद्धांतरयणना दरियावे ॥ दा० ॥ ए ॥ तास पाट संप्रति जट्टारक । मुज गुरु परम सोहायावे ॥ उदयसागरसूरि वंछितपूरण । कल्पतरूनी गयावे ॥ दा० ॥ १० ॥ आचारज कीर्तिसागरसूरी । युवराजा सुखदायावे ॥ तसगुरुजाई दर्शनसागर । उवझाया कहायावे ॥ दा० ॥११॥ तेणें सतावीश ढालें पूरण । प्रथम खंम वखाण्योवे ॥ श्रोताजनने हितनुं कारण । सांजलतां कल्याणोवे ॥ दा० ॥ ॥ १२ ॥ धनसारथवाह पहेला जवमां । वीजे भवे युगलीयांवे ॥ त्रीजे जवे सुधर्मदेवलोके । सुख जोगवे मन रलियावे ॥ दा० ॥ १३ ॥

॥ इति श्रीअंचलगच्छाधिराज सकलभट्टारकभामिनीभालस्थलतिलकायमान ऐदंयुगीनसुविहितभट्टारकशिरःकोटीरहीरायमानपूज्यपुरंदरभट्टारक श्री १००८ श्री श्री उदयसागरसूरीश्वराणां शिष्य उपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणिविरचिते आदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृतानुसंधे त्रयोदशभवविचित्रे नृपराजऋषिदत्तादामन्नकजीमूतवाहनकथागर्भितो भवत्रयव्यावर्णनो नाम प्रथमः खंडः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥ ढाल २७ ॥ गाथा १००२ ग्रंथः ॥

॥ अथ द्वितीयः खंडः प्रारभ्यते ॥

प्रेमे प्रणमुं पासजिन । केवलज्ञान दिणंद ॥ परतापूरणपरगडो । सारे सेव सुरिंद ॥ १ ॥ वंभलीपीने प्रणमीयें । भगवइ अंगें जेह ॥ गोतमसरिखा जस नमे । हुं पण प्रणमुं तेह ॥ २ ॥ सुगुरुपदांबुज समरीयें । ज्ञानदृष्टि दातार ॥ गुरुदीवो गुरुदेवता । जाणो इण संसार ॥ ३ ॥ बीजो

खंम हवे कहुं । सांजलजो इक मन्न ॥ निद्रा विकथा परहरी । विकच अंग सुवदन्न ॥ ४ ॥ सुध-
र्मेसुरलोकथी चवी । भव चोथे जिहां जाय ॥ तास कथानक हुं कहुं । सुणजो जवि चित लाय
॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ॥ देशी चोपाइनी ॥ इणहि जंबूदीवऊार । जास लाख जोयण विस्तार ॥ पश्चि-
म महाविदेहे सार । गंधीलावती विजये उदार ॥ १ ॥ वैताढ्य पर्वत जाणो त्यांह । गंधारदेशे
गयविबाह ॥ गंधसमृद्ध नगरमंडाण । सोहे शतबल रायसुजाण ॥ २ ॥ विद्याधरनो ठे अधिपति ।
रूपें करी जीत्यो रतिपती ॥ चंद्रकांता नामे तस नार । जाणुं ऊर्वशीनो अवतार ॥ ३ ॥ तेहनी
कूखें सुरनो जीव । आवी उपनो पुण्य अतीव ॥ मातपितायें थाप्युं तस नाम । महाबल कुमर इति
अन्निराम ॥ ४ ॥ शीख्यो बहोतेर कलाकुमार । यौवन वय पाम्यो मनोहार ॥ विनयवती परणे
श्रीकार । जोगवे जोग भला संसार ॥ ५ ॥ यौवन वय अति सुंदर तास । कामिनीजनमृगने पास ॥
कंदर्पनुं तीक्ष्ण हथियार । जामिनी कामण निरधार ॥ ६ ॥ कुमरतणा पग समतल जाण । कठ-
पनी परें ऊंचा वखाण ॥ सिंहतणीपरें केमनो लंक । प्रसन्न वदन नथी कोइ वंक ॥ ७ ॥ सुरगिरि-

शिलासम हृदय वखाण ॥ मत्त बलदपरें खंध जाण ॥ नागपतिसम भुजबल जास । सकल सुभगता
होये तास ॥ ८ ॥ महाबल राजकुमर गुणवंत । माने षटदरसनना संत ॥ इम करतां दिन केता
जाय । शतबलने विमासण थाय ॥ ९ ॥ पोते राजा धीरजवंत । तत्व सयल जाणे विरतंत ॥ अ
नित्य जावना जावे चित्त । अथिर गात्र ए अपवित्त ॥ १० ॥ न्हवरावे एहने शुं थाय । बाह्य शो-
चे मेल नवि जाय ॥ नितपोषुं एहने आहार । साथे तनु न चाले निरधार ॥ ११ ॥ अनेकवार
सत्कार्यों जेह । पण पोतानो न थाये तेह ॥ अशुचिनुं घर छे एह देह । विणसंतां लागे न संदेह
॥ १२ ॥ सास खांस जराना रोग । दाघ ज्वर भगंदर सोग ॥ कुक्षिशूल अतिसार हि जाण । अजी-
रण मुहशूल वखाण ॥ १३ ॥ आंखरोग खरजना रोग । कान पीडानो होये जोग ॥ जलोदर कोढ
इत्यादिक नाम । प्रगटे पापतणे परिणाम ॥ १४ ॥ विष्टा मूत्र कफादिक गेह । देहनी साथें तजो
सनेह ॥ आउखुं विजलीनी परें जोय । चपल जाणो स्वमन सहु कोय ॥ १५ ॥ लक्ष्मी तरंगतरल
छे जिहां । सुपनसरिखा भोग छे तिहां ॥ काम क्रोधादिक बहुला ताप । तेणें रात्रिदिवस संताप

॥ १६ ॥ दुःखनां कारण विषयो कह्या । विषयानंदी सुखमन लह्या ॥ अहो विरक्त न थाये लोग । अशुचि कीटपरें जोगवे जोग ॥ १७ ॥ यतः—दुरंतविषयास्वाद–पराधीनमना जनः ॥ अंधोंधूमिव पादाग्र—स्थितं मृत्युं न पश्यति ॥ १ ॥ आपदां परमः पंथा । इन्द्रियाणामसंयमः ॥ तज्जयः संपदां स्थानं । येनेष्टं तेन गम्यतां ॥ २ ॥ ढाल ॥ ए संसार असार मझार । रतनसरीखो नर अवतार ॥ पुण्यसंयोगे लहीयें धर्म । जे आपे शिवपुरनुं शर्म ॥१८॥ दोष अढारथी दूर पलाय । सेवे चोसठ इन्द्र जस पाय ॥ श्रीवीतरागनी करीयें सेव । अविधि आसातन टालवी हेव ॥ १९ ॥ छकायना रक्षक मुनिराय । नमीयें शिर तेहना पाय ॥ मानवभवनो लेवा लाह । राज आप्युं कुंअरने उछांह ॥ २० ॥ महाबलने तेमावे राय । राज्यभार आपे सुखदाय ॥ शतबल नृप आचारजपासे । संयम लीधुं अति उल्लासे ॥ २१ ॥ रत्नत्रयो धरमने सेवे । साधु चारित्र मनमां लेवे ॥ मूलथकी उन्मूल्यो क्रोध । मुनिएं कीधो आतमशोध ॥ २२ ॥ जीत्या इंद्रिय ऋषिए पंच । वार्यो कंदर्पनो प्रपंच ॥ आतम आरामें मन वस्यो । परीसह सेना सनमुख धस्यो ॥ २३ ॥ मैत्रीआदें जावना

सार । जावे श्रीशतबल अणगार ॥ अमंद आनंदमाहें मन्न । परपरिणतिकृतदुखथी भग्न ॥ २४ ॥ धर्मध्यान तपमाहें लीन । आउखुं तिहां थयुं मुनिनुं खीण ॥ देवलोकमां जइ उपना । पुजलसुख-नी नही कांइ मणा ॥ २५ ॥ बीजे खंडे पहेली ढाल । पन्नणी लहीयें मंगलमाल ॥ उवऊाय दर्श-नसागर वाण । धरम करो श्रोता सुजाण ॥ २६ ॥

॥ डुहा ॥ हवे महाबल भूपति । न्यायें पाले राज ॥ आखंमलपरे अखंम ठे । आज्ञा तेज दिवाज ॥ १ ॥ सुंदर आरामश्रेणिमां । रमणीसंयुत नूप ॥ पंच विषयसुख नोगवे । क्रीमा करे अनूप ॥ २ ॥ गीतनाद थाये घणा । रसीया जन आवंत ॥ इंद्रियसुख रातो रहे । पण धर्म नवि पावंत ॥ ३ ॥ स्वेच्छाचारी नूपति । नोगविलासें व्याप ॥ रातदिवस गणतो नथी । नवि पावे संताप ॥ ४ ॥ अनेक प्रधाने परवर्यो । आव्यो निज आवास ॥ सनामध्य बेठो हवो । एकदा नृप उल्लास ॥ ५ ॥ बे प्रधान ठे भूपने । सयंबुध नामें सार ॥ रागी श्रीजिनधरमनो । उपकारी सिरदार ॥ ६ ॥ संभिन्नश्रोता मंत्रवी । महामिथ्यात्वी गाढ ॥ जैनधरमनो द्वेषीउं । शिवधर्म पाले

ठे वाढ ॥ ७ ॥ समकितदृष्टि जीवमो । जाणक शासनरीत ॥ मंत्री सयंबुध महामति । धरतो धरमनी प्रीत ॥ ८ ॥ सयंबुध मनमां चिंतवे । हा हा स्वामी मूढ ॥ विषयानंदे चेतना । जोमी ठे अतिगूढ ॥ ए ॥ लागो अनादि कालथी । मैथुनसंज्ञा जीव ॥ मोहतिमिर नयणें करी । पण नवि देखे अतीव ॥ १० ॥ धिक्कार पमो अम नृत्यने । स्वामीवंचक पाप ॥ अमसरिखा नवि बूझवुं । ए सबलो संताप ॥ ११ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ वाहलोजी वाहे ठे वांसलीरे ॥ ए देशी ॥ अनिहारें बूझवे सयंबुध रायनेरे । तुमें वारो विषयनो संग ॥ जम चेतनने उलखी करीरे । तुमें करवो धरम प्रसंग ॥ बू० ॥ १ ॥ अण खटद्रव्यमांहिं जाणीएंरे । पंच ते जम स्वरूप ॥ ज्ञानमयी एक तेहमांरे । चेतन शुद्ध अरूप ॥ बू० ॥ २ ॥ अ० विषयसन्नामाहें जीवमोरे । संतोष्यो नवि चित्त ॥ जिम कृपण नर चित्तथीरे । नवि लहे संतोष चित्त ॥ बू० ॥ ३ ॥ अण महीपालजी तुमें सांभलोरे । कामें वाह्या बहु लोक ॥ सापतणी परे जीवमारे । सेवंतां थाये शोक ॥ बू० ॥ ४ ॥
॥ अ० तृप्ति न होये सायरतणेरे । नदीजल पामी नूर ॥ सागरनीरे नवि हुवेरे । तृपति वमवानल

पूर ॥ बूण ॥ ५ ॥ अ० जिम यम सतुष्ट नवि होवेरे । जीवें करी तेह सदाय ॥ जिम इंधणें करी करी पावकोरे । धाप्यो नवि थाये कांइं ॥ बूण ॥ ६ ॥ अ० तिम ए संसारमां जीवमोरे । विषयें करी तृप्त न थाय ॥ क्यारे न हुर्ज न होय ठे रे । नवि होशे सुखने पाय ॥ बूण ॥ ७ ॥ अण कांवानी ठाय ने दुरजनारे । विषने विषयनां सुख ॥ पन्नग तीम ए सेवतांरे । लहीयें अति घणां डुख ॥ बू० ॥ ७ ॥ क्षणमात्र सुखने कारणेरे । सेवे जंतु बहु काम ॥ खाज खणंतां पामा परेंरे । तिम काम वधे उद्दाम ॥ बू० ॥ ए ॥ अ० नरकनो दूत काम अठे रे । व्यसनसागर ए काम ॥ कंद ए आपदवेलीनोरे । पापतरूनी ए काम ॥ बू० ॥ १० ॥ अ० मदन ए मींढलसारिखोरे । तेणें परवश जीव भूप ॥ आचारथी पमी करीरे । पडे संसारने कूप ॥ बू० ॥ ११ ॥ अ० स्त्री कही विषनीवेलमीरे । मूंकावे सयल लोक ॥ कामीमृगजन वागुरारे । स्त्रीथी पामीयें बहु शोक ॥ बू० ॥ ॥ १२ ॥ अण जे मित्र ताहरा इम कहेरे । खावुं पीवुं रंग भोग ॥ खावाना ते सहु सगारे । नवि जाणे हित परलोग ॥ बूण ॥ १३ ॥ अण वली ते मित्र तूजनेरे । स्त्रीनी कथागीत गान ॥ लीलाना वचनें

करीरे.। मोहावे ठे इक तान ॥ चू० ॥ १४ ॥ अ० माठा नरनी संगतिथकीरे । उत्तम कुलना जे लोक ॥ पुण्योदय होये किहांथकीरे । नित पामें वहुलो शोक ॥ चू० ॥ १५ ॥ अ० ते माटें पृथिवीपतिरे । तुमें पोते ठो चतुर सुजाण ॥ ठांकी व्यसन आसक्तिनेरे । धरमें थापो अप्पाण ॥ चू० ॥ ॥१६ ॥ अ० ठायाविण तरु शा कामनुंरे । जलविण सरोवर जेम ॥ निर्गंध फूले ते शुं होवेरे । दंत विना गज जेम ॥ चू० ॥ १७ ॥ अ० लावण्यविण रूपे शुं होवे रे । जिम राज्य विना परधान ॥ देवविना देहरुं किस्युंरे । जिम रयणी ससीयें हान ॥ चू० ॥ १८ ॥ अ० नवि सोहे साधु संयमविनारे । जिम लश्कर विण हथीयार ॥ आंखहीन मुख नवि सोहेरे । तेम धरमरहित अवतार ॥ चू० ॥ १९ ॥ अ० मोटा वंशनो उपनोरे । पण धरम ऊपार्जन हीन ॥ इह नव परनव श्वानपरेंरे । लहे एहुं धान ते दीन ॥ चू० ॥ २० ॥ अ० धरमहीन जे बारुवोरे । पापनो बंधक होय ॥ मांजारनीपेरे ऊमणोरे । म्लेच्छ योनिमां जाये सोय ॥ चू० ॥ २१ ॥ अ० धरमरहित जे जीवकारे । तेहनी गति होये जेह ॥ सांभलजो हवे हुं कहुंरे । तुमें धारो नवि संदेह ॥ चू० ॥ २२ ॥ अ०

विमाल साप ने सिंहनारे। दीपका चीतरानी जात ॥ सकरा गृध्रने नोळीयांरे। वली हिंसक जे अन्य जात ॥ वू० ॥२३ ॥ अ० ते अवतारने ते लहेरे। जेणें धरम कर्यो नवि जोर ॥ नरकमां जाए ते जीवकारे। परमाधामी पीडे घोर ॥ वू० ॥ २४ ॥ अ० एहवुं जाणी तुमे नविजनारे। धरम करो एकचित्त ॥ चउगइ नमण जेहथी टलेरे। वली आतम होय पवित्त ॥वू०॥२५॥ अ० धरम उपार्जन तत्परारे। नरमाहें शिरोमणि तेह ॥ संपदा सहुए आवी मलेरे। जिम पादपें लता जेह ॥ वू० ॥ २६ ॥ अ० आधि व्याधि उद्वेगतारे। जाये ठे धर्मथी नाश ॥ परम सुखोदय पामीयेंरे। वली आतमगुणनी राश ॥ वू० ॥ २७ ॥ इत्यादिक वचनें करीरे। बूझवे नरपतिने मंत्रि ॥ पण बूझयो नही भूपतिरे। पुजलसंगी परतंत्र ॥ वू० ॥ २८ ॥ अ० ए बीजा अधिकारनीरे। पन्नणी बीजी शुन्न ढाल ॥ उवकाय दर्शनसागरेरे। श्रोताने मंगलमाल ॥ वू० ॥ २९ ॥

॥ डुहा ॥ हवे संन्निन्न मंत्रवी। नामें बीजो जेह ॥ अमासरात्रिसम आकरो। मिथ्यात्वी ठे तेह ॥ १ ॥ ते बोल्यो विषसारिखुं। कर्णने कटुक वचन्न ॥ में जोयो सयंबुद्ध तुं। प्रतिबोधक

प्रतिदिन्न ॥ २ ॥ निज स्वामीने जोगना । हेतु मिलावे मित्त ॥ साचा सज्जन जाणवा । हितकारी
एक जित्त ॥ ३ ॥ भोग जोगवतां स्वामीने । विघनतणा करनार ॥ ते नर इण संसारमां । जाणो
तुमें गमार ॥ ४ ॥ यतः—गीअरस खीरस पन्नरस । अंग न लग्गां जांह ॥ संकलबद्धा सुणह जिम ।
गयो जमारो त्यांह ॥ १ ॥ ते माणसमां ढाढसी । जे पण हीआं कठोर ॥ ते सज्जन विण दीहमा ।
जे नीगमे ते ढोर ॥ २ ॥ रुजु स्वामी ए नाहरो । जिम तिम तुं सयंबुद्ध ॥ अधम पुरुषपरे धूतवे ।
तारी अवली बुद्ध ॥५॥ जोगवतां नवि रति होये । तो भोगफल किहां जाय ॥ जोगविना निष्फल सहु ।
नरजव मुधा गमाय ॥ ६ ॥ सयंबुध तुं सुण माहरुं । वचन इक मनोहार ॥ धर्म अधर्म कांइ नथी ।
पंचजूत उपचार ॥ ७ ॥ तव वलतुं कहे सचिवजी । सयंबुद्धनामें त्यांह ॥ नास्तिकवादी तुं अछे ।
गाढ मिथ्यातिमांहें ॥ ८ ॥ कामथकी जे सुख थयुं । ते सहु दुःखस्वरूप ॥ वस्तुगतें ते सुख नही ।
पाडे भवजलकूप ॥ ए ॥ यतः—जे उत्तुंग चढि फिर पतन । नही उत्तुंग हो कूप ॥ जे सुख अंतर
जय वसे । सो सुख हे डुखरूप ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे ताहरे गुरुयें कह्यो । धर्म नथी संसार ॥

॥ तो किम ए महीपति हुउं। दास तुं कवण प्रकार ॥ १० ॥ एटले राजा बोलीयो । नलुं संभाल्युं मित्त ॥ पितापितानुं वचन ए। धर्मकरण मुज चित्त ॥ ११ ॥ सयंबुद्ध अवसर लही। इणिपरे जांखे तास ॥ पूरवे ताहरा वंशमां। कुरु नृप हुउं उल्लास ॥ १२ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ थांपरिवारि मारा। साहेबा कामल मत जाजो ॥ ए देशी ॥ पूरवें पितामह ताहरो। राजा कुरुचंद ॥ कुरुमती तेहनी भारजा। तस सुत हरिचंद ॥ १ ॥ पण राजा ते डुरमति। कौलव धर्म पाले ॥ गम्य अगम्य जाणे नही। भक्ष्य अभक्ष्य न टाले ॥ २ ॥ यतः—रंफा चंफा दीक्षिता धर्मदारा। मांसं मद्यं जुज्यते पीयते च ॥ जिक्षा जोज्यं चर्मखंमं च शय्या। कौलो धर्मः कस्य नो जाति रम्यः ॥ १ ॥ ढाल ॥ महा आरंज परिग्रही। धरतो रौद्र ध्यान ॥ सात व्यसन सेवे सदा। मनमांहे अज्ञान ॥ ३ ॥ मारगने उल्लंघतो। उनमारग चाले ॥ तत्वघातक जमसारिखो। दयाधर्म न पाले ॥ ४ ॥ मृषावाद ते नित वदे। लीये अदत्तादान ॥ मैथुन परिग्रह सेवतो। न धरे धर्मध्यान ॥५॥ राजाने ते जीवितक्षये। देखे विपरीत धातु ॥ जाणुं ए नरक जावातणी। वाटतमीनी

जाति ॥ ६ ॥ कंटकमयी जाणे फूलनी । शय्या नृपाल ॥ कपूर बरास सुगंधप्रते । शबगंध निभाल ॥ ७ ॥ वैद्ये चिकित्सा कीजतां । राय वेदे असात ॥ रौद्रध्यानथी ते चवी । हुउं नारकी जात ॥ ८ ॥ हवे पछवाडे तेहने । सुत श्रीहरिचंद ॥ मृतकारज सहु साचवे । लौकिक अमंद ॥ ९ ॥ जनकना अघफल जाणीने । डुष्ट मृत्युने देखी ॥ सुत हरिचंद वैरागथी । हुउं धरमगवेखी ॥ १० ॥ धरमसंघातें नृपति । निज प्रेमने जोडे ॥ विषय कषायथी न्यारो रहे । रागद्वेषने मोडे ॥ ११ ॥ अन्यदा पूछीउं ते नृपे । बालमित्र सुबुद्धि ॥ प्रतिबोध दायक धरमनो । कहो धरम विशुद्ध ॥ १२ ॥ मित्रें श्रीजिनधरमनां । तिहां कीधां वखाण ॥ आदरतां जिनधरमने । पामे पद निरवाण ॥ १३ ॥ एकदा नगर उद्यानमां । शीलंधर मुनिराय ॥ केवलज्ञान तिहां उपनुं । देव वंदे पाय ॥ १४ ॥ ते उच्छवनी वारता । जाणी सुबुद्धि प्रधान ॥ रायने मंत्री वीनवे । थाउ सावधान ॥ १५ ॥ आदेश आप्यो सेवका । स्वामीना करे काज ॥ चतुरंगी सेना सजी । चाल्यो हरि महाराज ॥ १६ ॥ अश्वारूढ राजा थयो । वाध्यो महोटो नाद ॥ जइने केवली वांदीया । वारी नवसंताप ॥ १७ ॥

केवली दीये देशना । सांजली राजान ॥ केवलीने हवे पूछीयुं । कहो तात आख्यान ॥ १८ ॥ हे स्वामी माहरो पिता । चवी किहां उतपन्न ॥ ते जांखो कृपाकरी । मुजने सुप्रसन्न ॥ १९ ॥ वाचंयम कहे तेहने । जनक कुरुचंद ॥ सातमी नरके ऊपनो । दुख सहे अमंद ॥ २० ॥ ते सांजली हरिचंदजी । संवेगरस धार ॥ मुनि वंदी पुरमां गयो । आपे सुत राज्यजार ॥ २१ ॥ सुबुद्धिप्रतें राजा कहे । तुं रहे घरवास ॥ माहरा सुतने आगलें । कहेजे धरम उल्लास ॥ २२ ॥ मंत्री पण रायने कहे । माहरे तुम संघात ॥ दीक्षाना परिणाम छे । मुज मननी वात ॥ २३ ॥ वली पण कहे रायने । मुज सुत रतन्न ॥ तुज सुतने समजावशे । कही धरम वचन्न ॥ २४ ॥ तेवारपछी हरिचंदजी । सुबुद्धिसंयुत ॥ शीलंधर मुनिवरकन्हें । ग्रहे व्रत शुज मुहूर्त ॥ २५ ॥ चारित्र पाली भावथी । टाली दोष अनेक ॥ राजा सुबुद्धि मंत्रवी । थया देवता छेक ॥ ॥ २६ ॥ ए बीजा अधिकारनी । त्रीजी ढाल वखाणी ॥ उवझाय दर्शनसागरे । सांजलो जवि प्राणी ॥ २७ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहरिचंद जूपाजथी । अनेक थया राजान ॥ रुस्पक नामे भूपति । धीर महा-

मतिमान ॥ १ ॥ धन मणि कंचन भाजने । राखे मूर्छा जोर ॥ पुत्रोने नवि न्नालवे । आरंन्न परिग्रह घोर ॥ २ ॥ मणिमाली सुत तेहनो । सूर्यसम दीपंत ॥ बालपणें न्नव उभगो । विनयवंत सुमहंत ॥ ३ ॥ आर्तध्यान परवशपणे । मूर्छावासित भूप ॥ काल धरमने पामीउ । थयो अजगर सरूप ॥ ४ ॥ ते अजगर हवे दिनप्रते । फरतो न्नांडागार ॥ आर्तध्यानथी तेहनो । थयो सर्प अवतार ॥ ५ ॥ यतः —अट्टेण तिरिक्खगइं । रुद्दज्झाणेण गम्मए निरयं ॥ धम्मेण देवगइं । सिद्धिगइं सुक्कझाणेणं ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे पेसे न्नंमारगृह । तेहने करडे तेह ॥ द्रव्यतणा बहु लोन्नीया । उपजे त्यां ससनेह ॥ ६ ॥ इक अवसर ते घरविषे । मणिमाली पेसंत ॥ सुत दीठो ते अजगरे । विचार करे उलसंत ॥ ७ ॥ ऊहापोह करतांथकां । जातिसमरण ज्ञान ॥ ते अजगरने उपनुं । थयो शांतरस ध्यान ॥ ८ ॥ मणिमाली सुत सापने । देखी चिंते एम ॥ शुं ए पूरव न्नवतणो । संबंधि मुज नेम ॥ ए ॥ केवलीने पूछी करी । निश्चें जाण्यो तात ॥ तस आगल सुत बेशीने । कहे दयानी वात ॥ १० ॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ वीण म वाइसरे वीठल वारुं तूजने ॥ ए देशी ॥ म-

पाले ॥ अपवर्गनां सुख ते पामे । पापपंकने गाले ॥ ज० ॥ २४ ॥ यतः—एकाहमपि निर्मोहः । प्रव्रज्याप्रतिपालकः ॥ न चेन्मोक्षमवाप्नोति । तथापि स्वर्गभाग् भवेत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ मान्युं वयण मंत्रीनुं रायें । तजी पोतानुं राज ॥ पाटे थापे निजनंदनने । सारे आतमकाज ॥ ज० ॥ २५ ॥ दिन दुखीया अनाथजनोने । नृप देवरावे दान ॥ जाचकजन संतोष्या सघला । गुणीने दीधां मान ॥भ०॥२६॥ पंचप्रकारी अष्टप्रकारी । सत्तरभेदी सार ॥ इकवीसप्रकारी पूजा करावे । सघले चैत्ये उदार ॥ज०॥२७॥ त्यारपछी खमावी स्वजनने । लेइ तेहनी सीख ॥ कर्मगिरि भेदवाने पविसम । महाबलें ग्रही दीख ॥जण॥२८॥ बावीस दिनलगें संयम पाली । अंतें अनशन कीध ॥ चवी इशाने देव हुओ ते । ललितांग नाम लीध ॥ जण ॥ २९ ॥ श्रीप्रभनाम विमाने सोहे । दीव्याकार कामरूप ॥ पुण्यलक्षणलक्षितशरीर ते । धातुरहित स्वरूप ॥ भण ॥ ३० ॥ तेहनी देवी स्वयंप्रभनामे । हंसी-सम गति जास ॥ अगणितलावण्य गुणनी सरिता । वर्ते छे उल्लास ॥ ज० ॥ ३१ ॥ बीजे खंडे चोथी ढालें । एह कह्यो संबंध ॥ दर्शन कहे करजो भवि अहनिश । धर्मतणा अनुबंध ॥जण॥३२॥

॥ दुहा ॥ हवे ललितांगसुरवरु । दीपे रूप अपार ॥ यौवनवय उद्दाम अति । प्रगट्यो मदन विकार ॥ १ ॥ रयणतणी कटली पगे । कंदोरो कटि सार ॥ हाथे कंकण जोमलुं । बांहें अंगद धार ॥ २ ॥ पहेर्यो हार मोतीतणो । वक्षस्थलें मनोहार ॥ ग्रैवेयक शुज कंठमां । कुंमल कर्ण विचार ॥ ३ ॥ मस्तक पहेर्यो शुज मुकुट । इत्यादिक अलंकार ॥ दिव्य वस्त्र पहेरे सदा । अवधिज्ञान सुखकार ॥ ४ ॥ दुंदुभि वाजे तिहांकणे । जय जय रव तिहां थाय ॥ जय जय नंद कहे वली । मंगलपाठ गवाय ॥ ५ ॥ गीतवाजित्रना नादथी । कोलाहल बहु थाय ॥ विमान तव गाजी रह्युं । साचो निजपति पाय ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ५ मी ॥ अष्टापद गिरि यात्रा करणकुं । रावण प्रतिहरि आया ॥ पुष्पकनाम विमाने वेसी । मंदोदरी सुहाया ॥ ए देशी ॥ उतपत्तिशय्याथी उठतां । दीठा देवना वृंद ॥ ललितांग सुर चिंते इम चितमां । शुं ए मायाफंद ॥ नवियण भाव धरीने लाल । श्री जिनधर्म करीजें ॥ एहथी लहीयें अमरविमान । अनुक्रमें मुक्ति वरीजें ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सुपने शुं इंद्रजाल ए देखुं । वाजीगरनी माया ॥ मुज उद्देश करी सुर सघला । किम ए नाचण

प्रेरुं धरमने काम ॥ वय पाकी पोतानुं कीजें । वचन सुणो अभिराम ॥ भ० ॥ ए ॥ अवसर विण में तुजने विनव्यो । धरमविषे हे भूप ॥ तेहनुं कारण सांभळ थिर चित । हुं भांखुं तुं अनूप ॥ भण ॥ १० ॥ आज नंदनवनमाहें आव्या । दोय श्रीचारण साथ ॥ जगप्रकाशक प्रकटन पटु ते । वारी मोह उपाध ॥ भ० ॥ ११ ॥ इक थानक मलीया दोय मुनिवर । सूर्यशशी सम दीपे ॥ इंद्रियसुख वांछा नवि इहे । परपरिणतिने जीपे ॥ भण ॥ १२ ॥ वनमां श्रीगुरुजीने वंदन । हुं गयो तिहां महाराज ॥ ज्ञानातिशयें राजे मुनिवर । देशना द्ये सुखकाज ॥ भ० ॥ १३ ॥ ए असार संसारे भविजन । सार पदारथ धर्म ॥ धर्मसामग्री नरभवमांहें । जाणो प्रवचनमर्म ॥ भ० ॥ १४ ॥ दश दृष्टांते दोहिलो जाणो । लही मानव अवतार ॥ गिरिनदी उपल न्यायें करीने । अकाम निर्जरा धार ॥ भ० ॥ १५ ॥ धर्म धर्म सहुको कहे लोको । धर्म न जाणे मर्म ॥ धरमनाम लेई ते भवमां । साम्हां बांधे कर्म ॥ भ० ॥ १६ ॥ भवमां पडतां सयल जीवने । आलंबन धरे धाय ॥ धर्मथी आतमगुणने वरीयें । जेणें आवरण सवि जाय ॥ भ० ॥ १७ ॥ अष्ट करमना बंधन टलीएं

लहीयें शिवपुरराज ॥ जैन धरम आदरतां चेतन । पूरे वंछित काज ॥ ज० ॥ १७ ॥ सांजली देशना श्रीगुरुजीनी । में पूछ्युं इक वेण ॥ आयु छे महाबलनुं केटलुं । जांख्युं मासनुं तेण ॥ ज० ॥ ॥ १ए ॥ ते निसुणी आव्यो तुम पासे । भाइसम हितकार ॥ तेथी हवे धरम करवाने । सज्ज थाउ निरधार ॥ ज० ॥ २० ॥ महाबल राय कहे मंत्रीने । तुं छे महामतिमान ॥ मुजने परजव जातां बंधव । तें कीधो सावधान ॥ भ० ॥ २१ ॥ यतः आदिनाथचरित्रे—संसारमंदिरे दीप्ते । प्रमादोग्रकृशानुना ॥ व्यामोहनिद्रया सुप्तं । यो बोधयति स प्रियः ॥ १२ ॥ यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं यावज्जरा दूरतो । यावच्चेंद्रियशक्तिरप्रतिहता यावत्क्षयो नायुषः ॥ आत्मश्रेयसि तावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो महान् । संदीप्ते जुवनेऽथ कूपखननं प्रत्युद्यमः कीदृशः ॥ २ ॥ ढाल ॥ मास अवधि स्थितिमां केम थाये । महोटां धरमना काम ॥ साठीचोखा थोमा जलथी । किम थाये अजिराम ॥ भ० ॥ २२ ॥ एहवां नृपनां वाक्य सुणीने । सयंबुध कहे इम वाण ॥ विपवाद टाली थिर करो आतम । दीक्षा ग्रहो सुखठाण ॥ ज० ॥ २३ ॥ एक दिवस शुभ जावें करीने । दीक्षा जे जीव

आया ॥ ज० ॥ २ ॥ विनीत लोक ए किम इहां मुजने । स्वामी कहीने बोलावे ॥ ए श्रीमंत अने वली रमणीक । शुं ए घर सोहावे ॥ ज० ॥ ३ ॥ आनंदमंदिर मनने गमतुं । सेवा करवा जोग ॥ शुं ए आसन मांडयुं कोणे । उत्तम नरने जोग ॥ ज० ॥ ४ ॥ इम विचार करंतां तेहवे । आव्यो इक प्रतिहार ॥ हाथ जोडी मान मोडी विनवे । कहे वयण इम सार ॥ भ० ॥ ५ ॥ स्वामी आज अमें सुर सघला । सनाथ थया तुम देखी ॥ नमतानीपर अमृत नजरें । जुउ सुगुण गवेखी ॥ ज० ॥ ६ ॥ ए ईशान सुरलोक अछे वर । मनवंछितनो दाता ॥ प्रचुर अनश्वर शोभासंयुत । आश्रितजननो त्राता ॥ भ० ॥ ७ ॥ तें पुण्यें उपार्ज्यु ए शुभ । श्रीप्रभ नामे विमान ॥ सिंहासनपर बेशो स्वामी । हुकम करो सावधान ॥ भ० ॥ ८ ॥ ताहरी सभामंडन ए देवा । सामानिकने धारो ॥ त्रायस्त्रिंशक सुर ए जाणो । उपदेश दीये तुज सारो ॥ भ० ॥ ९ ॥ पर्षद देवा ए छे जाणो । मीठां वयणां बोले ॥ लीला गोष्टि विलास करंतां । कहे नवि मुजपति तोले ॥ ज० ॥ १० ॥ सात ए अनिकतणा तुमे जाणो । स्वामी मनह मझार ॥ नागरलोकसम प्रकीर्णक सुर ए । ताहरी आज्ञा

धार ॥ ज० ॥ ११ ॥ बखतर पहेरी सनमुख ऊजा । हाथ ग्रही करवाल ॥ छत्रीस जातिना शस्त्र धरीने । तुज तनुना रखवाल ॥ ज० ॥ १२ तुज पुर रक्षाना अधिकारी । चारे ए लोकपाला ॥ लोकोने सुखथानक करता । दीसे अति दुंदाला ॥ ज० ॥ १३ ॥ दाससरीखा अभियोग सुर ए । सेवा सारे तारी ॥ माठां कार्य तणा करनारा । किलबिष सुखदुखकारी ॥ भ० ॥ १४ ॥ ताहरा ए रमणीक प्रासाद । रतनतणा वखाण ॥ मनप्रसाद प्रगट करे तीहां । नथी एहवुं अहिठाण ॥ ज० ॥ १५ ॥ रतनमयी ए वापी जाणो । सुवर्णकमलें दीपे ॥ ताहरें ए क्रीडानां थानक । स्वछजलें करी ऊंपे ॥ ज० ॥ १६ ॥ क्रीडा करवा वन ए सुंदर । चैत्य घणां अहीं दीसे ॥ फूल फल पत्रादिक संयुत । जोतां हयडुं हीसे ॥ ज० ॥ १७ ॥ कंचन माणिक रतने जमीउं । तुज सन्नागृह सार ॥ आदित्यमंडलथी अधिकेरुं । सोहे कांति अपार ॥ ज० ॥ १८ ॥ अप्सरगण ए ऊजो ताहरी । सेवा उछव करवा ॥ करमां दर्पण वींझण लेइने । वारो पोतानो जरवा ॥ ज० ॥ १९ ॥ चारे जातिनां तूर वजाडे । ताहरां आनन आगें ॥ देवगायक ए जूउं सघळा । सज्ज थया तुज जागे ॥

ज० ॥ २० ॥ प्रतीहारना ए वयण सुणीने । अवधिज्ञाने देव ॥ उपयोग दीधो सांजर्यो निज जव । हवे सुरजव कहेव ॥ ज० ॥ २१ ॥ विद्याधरपति पूरवें होतो । माहरो मंत्री सुबुद्धि ॥ तेणें श्रीजिनधरम पमाड्यो । उपकारी शुचिशुद्धि ॥ भ० ॥ २२ ॥ दीक्षा पाली तेहज भवमां । अंतें अनशन कीध ॥ श्रीजिनधरमतणे प्रजावे । सुरपदवी में लीध ॥ ज० ॥ २३ ॥ इम संजारी सय्याथी उठ्यो । सहुने कह्यो वृतांत ॥ बांह आपी पडिहारे सुर ते । वेसे आसन उलसंत ॥ज०॥२४॥ जय जय होवे विमाने । देवें अजिषेक कीधो ॥ चामर वीजाये गंधर्वो गाये । ललितांगसुर नाम दीधो ॥ ज० ॥ २५ ॥ तिहांथी उठी जक्तें जावित । शुज मन चैत्य जाय ॥ शाश्वती प्रजु प्रतिमा पूजी । विविधपरें गुण गाय ॥ ज० ॥ २६ ॥ तदनंतर व्यवसाय सजामां । पुस्तकरयणने वांचे ॥ धर्मसंबंधी उद्यम ग्रहीने । जिन पूजे दिल साचे ॥ भ० ॥ २७ ॥ माणवकचैत्यें श्रीजिनदाढा । पूजे वली बहु भावे ॥ सम्यग दर्शन निरमल कारण । श्रीजिनभक्ति बतावे ॥ भ० ॥ २८ ॥ तेवार पछी सुधर्म सभामां । आवी सिंहासन बेठा ॥ छत्र धरे शिर चामर वीजे । देव सहूने ईठा

देवी तिहां । आवी बेठी जोर ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ माहरी सहीरे समाणी ॥ ए देशी ॥ गजगमणी रमणी मनहरणी । अमरी सयंप्रभा सारीरे ॥ श्रोता सांभलजो ॥ सुकुमाल अंहि तल ठे रे जेहना । उर्वशी रूपें हारीरे ॥ श्रोता सांभलजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें पोहोली गोल विराजे । साथलजोडी जेहनीरे ॥ श्रो० ॥ कंदर्पे भाथा दोय थाप्या । जाणी उपम एहनीरे ॥ श्रो० ॥ २ ॥ निर्मल वस्त्र विपुल नितंबे । देवी तीहां सोहतीरे ॥ श्रो० ॥ कलहंस कुल कांठे जिम तटिनी । राजे तिम मन मोहतीरे ॥ श्रो० ॥ ३ ॥ वज्र मध्य भागतणीपरें । पातलुं उदर ठे जेहनुं रे ॥ श्रो० ॥ पीन उन्नत कुच भार वहेवाथी । कविनी उपमा मानुंरे ॥ श्रो० ॥ ४ ॥ रेखात्रय अंकित कंठ जेहनो । अतिमनोहर विराजेरे ॥ श्रो० ॥ मदनराजानी जीतने कहेतो । मानुं शंखनी उपमा ठाजेरे ॥ श्रो० ॥ ५ ॥ अरुणतायें प्रवालने जीत्या । दोय अधरनी जेणेंरे ॥ श्रो० ॥ नाशावंस अतिघणो रूडो । हारी सूडी तेणेंरे ॥ श्रो० ॥ ६ ॥ पुनमचंद्र शोभा हरनारो । मुक्ताफलनो हारोरे ॥ श्रो० ॥ पहेर्यो सयंप्रभा निजग्रीवामां । परम उज्वल सुखकारोरे ॥ श्रो० ॥ ७ ॥

॥ भ० ॥ २९ ॥ बत्रीस बद्ध नाटक तिहां थावे । अपछरा मंगल गावे ॥ राजऋद्धि ठकुराई इणी- परें । भोगवे पुण्य प्रभावे ॥ भ० ॥ ३० ॥ इहांथी उठी लीलासदने । भोग भोगववा जाये ॥ स- यंप्रभा देवी गुणनी पेटी । तस वर्णन हवे थाये ॥ भ० ॥ ३१ ॥ बीजे खंडे पंचमी ढाले । एह क- ही शुभ वात ॥ उवझाय दर्शन कहे सुणो श्रोता । मूकी परनी तात ॥ भ० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ नाकिवर ललितांगना । भोग इहां जब थाय ॥ चारु चक्र आकारसम । मंडप वीकुरवाय ॥ १ ॥ पंचवरण वर रयणनुं । रमणीक भूतल जास ॥ व्यास आयामे जंबूसम । वृत्त क्षेत्र अति खास ॥ २ ॥ मध्यभागे तस कनकनो । सुंदर एक प्रासाद ॥ उंचपणे शत पांचसो । अरध विस्तृत आह्लाद ॥ ३ ॥ ते प्रासादनी भूमिका । नाना रत्न विचार ॥ ऊर्ध्व भाग पण एह- नो । पद्मलता विस्तार ॥ ४ ॥ ते मध्ये मणिपीठिका । जोजन अष्ट प्रमाण ॥ पोहोळी लांबी जा- णजो । जाडी चार वखाण ॥ ५ ॥ मणिपीठिकानी ऊपरे । कोमल शय्या एक ॥ पाथरणां तिहां पाथर्यां । पचरंगी अति छेक ॥ ६ ॥ रत्नश्रेणिना तिहां कर्यां । उंसीसां त्रिहुं कोर ॥ स्वयंप्रभा

देवी तिहां । आवी बेठी जोर ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ माहरी सहीरे समाणी ॥ ए देशी ॥ ग-
जगमणी रमणी मनहरणी । अमरी सयंप्रभा सारीरे ॥ श्रोता सांभलजो ॥ सुकुमाल अंहि तल
ठे रे जेहना । उर्वशी रूपें हारीरे ॥ श्रोता सांभलजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें पोहोली गो-
ल विराजे । साथलजोडी जेहनीरे ॥ श्रो० ॥ कंदर्पे भाथा दोय थाप्या । जाणी उपम एहनीरे
॥ श्रो० ॥ २ ॥ निर्मल वस्त्र विपुल नितंबे । देवी तीहां सोहतीरे ॥ श्रो० ॥ कलहंस कुल कांठे
जिम तटिनी । राजे तिम मन मोहतीरे ॥ श्रो० ॥ ३ ॥ वज्र मध्य भागतणीपरें । पातलुं उदर ठे
जेहनुं रे ॥ श्रो० ॥ पीन उन्नत कुच भार वहेवाथी । कविनी उपमा मानुंरे ॥ श्रो० ॥ ४ ॥ रेखा-
त्रय अंकित कंठ जेहनो । अतिमनोहर विराजेरे ॥ श्रो० ॥ मदनराजानी जीतने कहेतो । मानुं
शंखनी उपमा ठाजेरे ॥ श्रो० ॥ ५ ॥ अरुणतायें प्रवालने जीत्या । दोय अधरनी जेणेंरे ॥ श्रो० ॥
नाशावंस अतिघणो रूडो । हारी सूडी तेणेंरे ॥ श्रो० ॥ ६ ॥ पुनमचंद्र शोभा हरनारो । मुक्ता
फलनो हारोरे ॥ श्रो० ॥ पहेर्यो सयंप्रभा निजग्रीवामां । परम उज्वल सुखकारोरे ॥ श्रो० ॥ ७ ॥

नेहाला गंमस्थल जेहना । दर्पणजेवा मोहेरे ॥ श्रो० ॥ रतिपतिक्रीमा दोलालीला–तस्कर कान चित्त मोहेरे ॥ श्रो० ॥ ७ ॥ मदनधनुपलतानी शोजा । हरनारी भमरनी जोमीरे ॥ श्रो० ॥ कजलसरिखा केश ठे जेहना । मुखकज आवे नृङ्ग दोडीरे ॥ श्रो० ॥ ए ॥ रयणना जूषण सघले अंगे । पहेर्यां ठे मनोहारीरे ॥ श्रो० ॥ चालती कल्पलताना विभ्रम । हरनारी निरधारीरे ॥श्रो०॥ ॥ १० ॥ रूमां मूखकमल ठे जेहनां । अनेक अपठरावृंदरे ॥ श्रो० ॥ परिवारसहित सोहे ते देवी । जिम सरितायें गंगा आनंदरे ॥ श्रो० ॥ ११ ॥ कांतियें जीति विजली जेणें । सयंप्रजादेवी दीठीरे ॥ श्रो० ॥ ललितांगसुर आश्चर्यने पाम्यो । मनमां लागी मीठीरे ॥ श्रो० ॥ १२ ॥ पति देखी उठी थइ उनी । दिलमां नेह धरंतीरे ॥ श्रो० ॥ इक शय्यामां ते दोय वेठा । हावजावने करंतीरे ॥ श्रो० ॥ १३ ॥ ललितांगसुर सयंप्रजा देवी । वेठा इक थानकें राजेरे ॥ श्रो० ॥ एक क्यारामध्यजागमां रह्या । लतातरु दोये ठाजेरे ॥ श्रो० ॥ १४ ॥ अंतररहित मांहोमाहें । तेनुं चित्तडुं थयुं लयलीनरे ॥ श्रो० ॥ निविरू निगरू स्त्रीचिह्ने वंधाणुं । सुख भोग प्रेमें पीनरे ॥ श्रो० ॥ १५ ॥ घणो

काल देवी संघाते । ज्ञोगवतां तस जायरे ॥ श्रो० ॥ वृक्षथकी जेम पांदडुं त्रुटे । देवी गत्यंतर था-
यरे ॥ श्रो० ॥ १६ ॥ आयु खीण थयुं देवीनुं । कोइनुं चाले नवि जोररे ॥ श्रो० ॥ देवीने मरण-
दुखें करी दुखीउ । मूर्छा पाम्यो सुर घोररे ॥ श्रो० ॥ १७ ॥ क्षणमात्रें चेतना वली पामो । ते वि-
लाप करे वारंवाररे ॥ श्रो० ॥ विमानना देव करे वहु रोदन । पण किस्यो नही उपचाररे ॥ श्रो०
॥ १८ ॥ ललितांगने महाडुःख थयुं तिहां । वनमां प्रीति न पावेरे ॥ श्रो० ॥ क्रीडाशैलें रमवा
नवि जाये जलक्रीडा नवि थावेरे ॥श्रो०॥१९॥ हे प्रिये हे प्रिये किहां गइ तुं । मुजने दर्शन नापेरे ॥श्रो०॥
लोकविषे प्रिया मुखने जोवुं । तेहिज सुखने आपेरे ॥ श्रो० ॥ २० ॥ एहवे रायना मृत्यु थयाथी ।
थइ वैरागनी वुद्धिरे ॥ श्रो० ॥ श्रीसिद्ध आचारजनी पासे । दीक्षा लीये सयंबुद्धरे ॥श्रो०॥२१॥
चिरकाललगें संयमने पाली । ईशान देवलोके जायरे ॥ श्रो० ॥ इंद्रनो सामानिक सुर रूडो ।
दृढधरमा इति थायरे ॥ श्रो० ॥ २२ ॥ पूरवज्ञव संबंधना प्रेमे । दृढधर्मा सुर आवीरे ॥ श्रो० ॥ ल-
लितांगने आश्वासन देतो । मोटी मति मन ज्ञाविरे ॥ श्रो० ॥ २३ ॥ रे महाधैर्यतणा धरनारा ।

महिलामात्रने काजेरे ॥ श्रो० ॥ शुं मुंझाइ विलाप करे तुं । ए न करो दिल साजेरे ॥श्रो०॥२४॥ धीर पुरुष तुं प्राणने त्यागे । एह अवस्था न पामेरे ॥ श्रो० ॥ इत्यादिक सुरने तेणे । कहीयां वयण सुकामेरे ॥ श्रो० ॥ २५ ॥ ललितांग कहे दृढधर्म सुरने । शुं भाइ एहवुं वोलेरे ॥ श्रो० ॥ प्राणनो त्याग सुखे सहेवाये । स्त्रीनो विरह घणुं सालेरे ॥ श्रो० ॥ २६ ॥ यतः—संगमविरह वितर्के । वरमपि विरहो न संगमस्तस्याः ॥ संगे सैव यदेका । विरहे तु तन्मयं जगति ॥ १ ॥ ढाल ॥ निश्चें एक संसारमां जाणुं । सारंगलोचना सारीरे ॥ श्रो० ॥ जेह विना सवि संपद एहवी । मानुं थइ असारीरे ॥ श्रो० ॥ २७ ॥ तेहने दुखें दुखीउ सामानिक । देव ते अवधिज्ञानेरे ॥ श्रो० ॥ उपयोग देइने कहेवा लाग्यो । मुज वयण साचुं मानेरे ॥ श्रो० ॥ २८ ॥ खेद म कर तुं सांसतो थाय । हमणां वतावुं उपायरे ॥ श्रो० ॥ खबर काढंतां तुज प्रिया लाधी । सांभली वात सुखदायरे ॥ श्रो० ॥ २९ ॥ बीजे खंडे ढाल ए छट्ठी । भणतां मंगलमालरे ॥ श्रो० ॥ दर्शन कहे भवियां इक चित्तें । आगल वात रसालरे ॥ श्रो० ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ हवधरमां हवे तेहने । प्रिया पमारुण वात ॥ वारुपरें सघली कहे । हितकारक अवदात ॥ १ ॥ पूरवविदेहखेत्रमां । धातकीखंरुमऊार ॥ नंदीनामें गामकुं । नागिल दरिद्री धार ॥ २ ॥ भूख्यो तरस्यो नित रहे । चिंता जाल संताप ॥ हैरू हैरू सहुको करे । अंगे रोग बहु व्याप ॥ ३ ॥ उदरजरण न करी शके । चिंता थइ बहु तास ॥ आदरने नवि पामतो । आठे पहोर उदास ॥ ४ ॥ दारिद्र्यतणी ठे मूरति । साथें चालणहार ॥ नागसिरी तस गेहिनी । मंदभाग्य अवतार ॥ ५ ॥ ढाल ७ मी ॥ शील कहे जग हुं वमो ॥ ए देशी ॥ संसारिक सुख भोगवे । दरिद्री नागिल तेहरे ॥ नागसिरीसुं दिनप्रतें । जाये काल ससनेहरे ॥ सं० ॥ १ ॥ ऊपरा ऊपर पुत्री थइ । सत कालनिशासम जाणरे ॥ इम जाणुं घणां पापनी । साक्षात मूरति वखाणरे ॥ सं० ॥ २ ॥ चपल घणी वाचाल ठे । वर्जित लावण्य अंशरे ॥ कुरूप ठए पुत्री थइ । न करे जन परशंसरे ॥ ॥ सं० ॥ ३ ॥ खानारी बहु धान्यनी । निंदे जगना लोकरे । इह लोके नरक अठे । पुत्री घणी बहु शोकरे ॥ सं० ॥ ४ ॥ यतः—कुग्रामवासः कुनरेंद्रसेवा । कुभोजनं क्रोधमुखी च भार्या ॥ क-

न्यावहुत्वं च दरिद्रता च । षरू जीवलोके नरका वसंति ॥ १ ॥ कांसा कूटे जे धनवंतो । हरिया-
लीयें जे पड्यो ॥ वहु दीकरीयें जे पुत्रवंतो । ते नरने दैवें दव्यो ॥ २ ॥ जम्मंतीए सोगो । वड्ढं-
तीए विवड्ढए चिंता ॥ परिणीयाए दंमो । जुवई पिया डुक्खिउं निच्चं ॥ ३ ॥ ढाल ॥ दारिद्रें डु-
खीउं सदा । नाग्यरहित हवे तेहनीरे ॥ घरणी गर्जने धारती । कोइ होरू न आवे जेहनीरे ॥
॥ सं० ॥ ५ ॥ पुत्री सातमी जन्मने । सांजले बहु दुख पायरे ॥ हा हा दैवें नरभवे । नरक देखा-
की आयरे ॥ सं० ॥ ६ ॥ कुटुंबनार वह्यो नहीं । दरिद्री नागिल तेहरे ॥ देशांतर जातो रह्यो ।
परिवारनो मूकी नेहरे ॥ परदेशें नागिल गयो ॥ ७ ॥ ए आंकणी ॥ नागसिरि रोदन करे । वि-
लाप करे वहु सोररे ॥ रे नरतार किहां गयो । मुज नाखी पाप अघोररे ॥ प० ॥ ८ ॥ यतः—
रे दिव्व खए खारं । खरं खिवंतेण किं तए मुक्कं ॥ किं नत्थि कोइ अन्नो । जयंमि डुक्खाण जो-
गोत्ति ॥ १ ॥ हा विहि विहेसु मरणं । सरणं मह नत्थि कोइ जीयलोए ॥ गब्नइयाए दुस्सह-
दालिद्द डुमग्गि दड्ढाए ॥ २ ॥ अन्नं नास्त्युदकं नास्ति । नास्ति गेहे युगंधरी ॥ शाके च लवणं

नास्ति । तन्नास्ति यन्न जुज्यते ॥ ३ ॥ जसु घरि जेंस तुरी के पाको । जसु घर बलद नहीं सिंगा-
को ॥ जसु घर नारी न चुनी खलके । तसुघर दारिद्र लहरें लहके ॥ ४ ॥ ढाल ॥ इम विलाप
करे घणा । नागसिरी घरमांहेरे ॥ पुत्रीनुं नाम न पाडीयुं । रीस धरे मनमांहेरे ॥ प० ॥ ए ॥
निर्नामिका इति पुरजने । करी बोलावे सोयरे ॥ नेहरहित धवरावती । पुत्रीनो मोह न होयरे ॥
प० ॥ १० ॥ अनुक्रमें ते मोटी थइ । दुर्बलने दैव राखेरे ॥ माता आदर नवि दीये । अपमान
दीये लोकसाखेरे ॥ प० ॥ ११ ॥ पारकां काम करती फरे । माता करमसंयोगरे ॥ सुखनो छांटो
पामे नही । किहांथी होवे रंगजोगरे ॥ प० ॥ १२ ॥ अन्यदा कालतणे विषे । मोटा उत्सव थायरे
॥ मारगमां बालक सहु । मोदक खाता जायरे ॥ प० ॥ १३ ॥ ते देखी निरनामिका । आवी मा-
तानी पासेरे ॥ मोदक आपो मुज जणी । पामुं सुख उल्लासेरे ॥ प० ॥ १४ ॥ माता पुत्रीप्रतें क-
हे । घसती दांत वारंवाररे ॥ पापिणी मुजने शुं कहे । मोदक नथी इणीवाररे ॥ प० ॥ १५ ॥
जो हवे जाचीस मुज कन्हें । पुत्री लड्डुक साररे ॥ रज्जु बांधी ताहरे गले । देइश महोटो माररे

॥प०॥१६॥ जा जा आंखथी वेगली। ऊभी रहीश तो मारुंरे॥ जा अंबरतिलक गिरें। लेइ आव काष्टभारुंरे ॥प०॥१७॥ इम कही गलुं झालीने। माता घणी कठोररे॥ भूमिपीठें पाडती हवी। जननी वैरिणी घोररे ॥प०॥१८॥ सचेत थइ हवे तिहांथकी। क्रोधें रोती तेहरे॥ करमने दोष देतीथकी। मातानो वल्यो नेहरे॥ प०॥ १८॥ त्रासरू अग्निसारिखी। निसुणी मातानी वाणीरे॥ रज्जु ग्रही निरनामिका। गिरि जावे डुखनी खाणीरे॥ काष्ट लेवा पुत्री गइ॥ ए आंकणी॥ २०॥ पीये निरझरणा नीरने। नवां फलने खातीरे॥ काष्टखंरूने कर ग्रहे। इत उत गिरिमां जातीरे॥ का०॥ २१॥ ते वारें ते गिरिने विषे। युगंधर मुनिरायरे॥ एक रात्रि पडिमा सेवतां। केवलज्ञान उपायरे॥ का०॥ २२॥ ज्ञानोत्सव करवाजणी। देव आव्या बहु कोमीरे॥ नागर ग्रामीण जन घणा। मुनि वांदे कर जोमीरे॥ का०॥ २३॥ लोक संघातें आवती। हरखी हृदयनी मांहेंरे॥ सा निर्नामिका ठोकरी। मुनि दीठा उछांहेरे॥ का०॥ २४॥ ऋषि देखी दुख वीसर्युं। पामी परमानंदरे॥ वंदना करी गुरुरायने। सेवे पद अरविंदरे॥ का०॥ २५॥ केवली दीये देशना। वैरागरस तिहां पोषेरे॥

वैरागथी वहु प्राणीया। करमपम्लने शोपेरे ॥ का० ॥ २६ ॥ संसार सागर उपमा । कह्यो श्री तृ
गवानरे ॥ जनम जरा मरणें करी । चपल कल्लोल प्रधानरे ॥ का० ॥ २७ ॥ चार कषाय वचमां
पड्या । उल्लंघन नवि थायरे ॥ तेहने तरवानो हेतु छे । प्रवहण धर्मसहायरे ॥ का० ॥ २८ ॥ ते धर्म
श्रीजिनवरे कह्यो । रागद्वेषनो त्यागरे ॥ जवजयनां दुःखने वारे । लीजें सुख महाभागरे ॥ का० ॥
॥ २९ ॥ ते सांभली निरनामिका । गुरुप्रतें इम कहेतीरे ॥ हे स्वामि दयानिधी । दुःखथकी हुं
बीहतीरे ॥ का० ॥ पिता पण नाशी गयो । माताने अणवहालीरे ॥ कोह्या काननी कूतरी । का-
ढी मूकी कान झालीरे ॥ का० ॥ ३१ ॥ हे स्वामि दुख नवि होवे । सुख होवे सर्वप्रकारोरे ॥ मु-
जने ते धर्म प्रज्ञु कहो । सफल करुं अवतारोरे ॥ का० ॥ ३२ ॥ बीजे खंडे सातमी । पभणी सुंदर
ढालरे ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । आगल वात रसालरे ॥ का० ॥ ३३ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ दुहा ॥ श्रीयुगंधर केवली । कहे तिहां किण सार ॥ तप आदर करो जावथी । वारे दुख
निरधार ॥ १ ॥ पूर्वोपार्जित कर्मगिरि । जेदवा वज्रसमान ॥ रतिप्रति अनल समावज्रा । तप छे ज-

लदप्रधान ॥ २ ॥ इंद्रिय ग्राम अहितणां । विषवारण मंत्ररूप ॥ विघनतिमिर निवारवा । तप छे
दीपस्वरूप ॥ ३ ॥ लब्धि अठावीस जे कही । तप छे तेहनुं मूल ॥ दुविह नेद तपना कह्या ।
वारे करमना शूल ॥ ४ ॥ तपथी विघनपरंपरा । दूरे जाये नाश ॥ देव सहु सांनिध करे । जाये
नवना पाश ॥ ५ ॥ हे वत्से तुमें सांजलो । जाव धरी मनमांहिं ॥ दृढप्रहारी ऋषिनी परें । तप
करवो उछांहिं ॥ ६ ॥ निर्नामिका कहे हे प्रनु । नांखो संबंध तेह ॥ केवली कहे मुनिनी कथा ।
जाणी धरमसनेह ॥ ७ ॥ ढाल ७ मी ॥ नमो नमो मनक महामुनि ॥ ए देशी ॥ जंबूद्वीपमां जा-
णीएं । भरतखेलमोझाररे ॥ माकंदीपुर रूअडुं । सहु पुरमां सिरदाररे ॥ जं० ॥ १ ॥ नगरमांहें नहीं
वैरीनो । लवाडतणो नहीं चारोरे ॥ धरमतणा अभिलाषीया । लोक वसे अपारोरे ॥ जं० ॥ २ ॥
बंधन कुसुमविना तिहां । लोकोने दीसेरे ॥ नेहनो क्षय दीपमां होवे । लोकना हयमां हींसेरे ॥
॥ जं० ॥ ३ ॥ दंन रहेछे देहरे । न्यायनिपुण जन दीपेरे ॥ धनवंत तिहां व्यवहारीया । वेपार क-
रायें जीपेरे ॥ जं० ॥ ४ ॥ पर अपवाद बोले नहीं । पर गुण लेवा शूरारे ॥ परधन लेवा पांगला ।

लोक दीसे सनूरारे ॥ जं० ॥ ५ ॥ तिण पुरमां एक बाम्हवो । समुद्रदत्त इति नामरे ॥ तेनी सुन्नद्रा नारजा । शीलगुणें अन्निरामरे ॥ जं० ॥ ६ ॥ विनयवंत विवेकमां। समजु ठे ते नारीरे ॥ नवयौवनवय कंतसुं । सुख भोगवे मनोहारीरे ॥ जं० ॥ ७ ॥ न्नोग भोगवतां तेणीएं । प्रसव्यो पुत्र सुकुमालरे ॥ बीजतणा शशीनी परे । वाध्यो वय सुविशालरे ॥ जं० ॥ ८ ॥ जिम जिम वधे ते नंदनो । तिम तिम अन्याय करतोरे ॥ पापी पाप करम करे । नय मनमां नवि धरतोरे ॥ जं० ॥ ॥ ए ॥ कोइनी शीख माने नहीं । ऊवेखी निज तातरे ॥ लंठतणी संगति करे । अवगणे निज मातरे ॥ जं० ॥ १० ॥ मूरखलक्षण चित्त धरे । कामी क्रोधी सगर्वरे॥ लोकसाथे रांटी करे। प्रमाद करे अखर्वरे ॥ जं० ॥ ११ ॥ उपकार केहनो नवि गणे । चोरी करे सदायरे ॥ उन्नटवेषने पहेरतो । डुखदाइ कहायरे ॥ जं० ॥ १२ ॥ एकदा कोइक थानकें । तेणे पाड्युं खात्ररे ॥ खबर पमी कोटवालने । झाल्यो तेह कुपात्ररे ॥ जं० ॥ १३ ॥ राजहुकम थयो तेहने । ए पुर बाहिर काढोरे ॥ ब्राह्मणपुत्र तिहांथकी । निकले निर्दयी गाढोरे ॥ जं० ॥ १४ ॥ चोरनो पालें ते गयो । सेवे प-

ल्लीस्वामीरे ॥ थानकल्लाजथी निजमनें ॥ धन्य माने हितकामीरे ॥ जं० ॥ १५ ॥ पल्लीपतियें हर-
खथी । पुत्रपणें तस थाप्योरे ॥ वाम्हवपुत्रने शुजपरें । घरनो जार ते आप्योरे ॥ जं० ॥ १६ ॥ म-
रणसमे पल्लीपति । चोरे अवसर जाणीरे ॥ पाटे तेहने थापीउं । पाप करे अन्नाणीरे ॥ जं० ॥१७॥
प्राणीने निरदयपणे । आकरो करे प्रहाररे ॥ लोकें मली नाम थापीयुं । दृढप्रहार जयकाररे ॥
॥ जं० ॥ १८ ॥ नगर घणां जांजे चोर ते । पंथीजनने लुंटेरे ॥ वाले घणां तेह गामने । लोको
हयमां कूटेरे ॥ जं० ॥ १९ ॥ अन्यदा चोरने लेई करी । चाल्यो दृढप्रहारीरे ॥ कुशस्थल ग्रामने
जांगवा । जननें उदवेगकारीरे ॥ जं० ॥ २० ॥ तिण गामे एक वाम्हव वसे । देवशर्मा अजिधानरे ॥
सुखनो अंश नही तेहने । दरिद्री नही बहु मानरे ॥ जं० ॥ २१ ॥ वालके ब्राह्मणने कह्युं । आ-
पो पिताजी आजरे ॥ होंस छे खीर खावातणी । इच्छा पूरो महाराजरे ॥ जं० ॥ २२ ॥ जाणे न-
हीं गृहवातने । छे नथी एह स्वरूपरे ॥ वालक पिताने मागतां । खावुं लावो अनूपरे ॥जं०॥२३॥
चोर वालक अने जूपती । विप्रतणी वली जातरे ॥ परनी पीमा जाणे नही । जिम तिम प्रदेवानी

वातरे ॥ जं० ॥ २४ ॥ गाम सयल फरी करी । लाव्यो पय अपारोरे ॥ किंहाथी तंदुल आणीया । किहांथी खांड मनोहारोरे ॥ जं० ॥ २५ ॥ सामग्री सवि मेलवी । रांधना मांडी खीररे ॥ वालकने कहे बेसजो । नाही आवुं नदीतीररे ॥ जं० ॥ २६ ॥ एटले ब्राह्मणने घरे । धाडो चोरनो पेठोरे ॥ तेमांहीं एक चोरटो । खीर लेईने नाठोरे ॥ जं० ॥ २७ ॥ पुत्रनुं कांइ चाल्युं नही । रूए पाडी पोकाररे ॥ रुदन शस्त्र खरें कह्युं । बालने स्त्रीने साररे ॥ जं० ॥ २८ ॥ रोताथका नदीयें गया । बापने कहीयुं तेणेंरे ॥ खीरहांडी कोइ लेइ गयो । अमें जोतां पराणेंरे ॥ जं० ॥ २९ ॥ ते निसुणी द्विज चिंतवे । डुरबल घातक दैवरे ॥ अपरगृहे एह गाममां । शुं दुर्भिक्ष सदैवरे ॥ जं० ॥ ३० ॥ रक्तमुख क्रोधने वशें । आव्यो द्विज निज गेहरे ॥ जोगल लीधी हाथमां । मानुं जमदंड तेहरे ॥ जं० ॥ ३१ ॥ भूतावेशतणी परें । चोरने करे प्रहाररे ॥ ते देखी चोर नाशीया । पाडे बहुला पोकाररे ॥ जं० ॥ ३२ ॥ विप्रथी चोरने नाशतां । देखी तस्करनाहरे ॥ जमदूतनी परें दोडीयो । द्विजने करवा बाहरे ॥ जं० ॥ ३३ ॥ दोडनां तस्करस्वामिने । वचमां अंतरायकारीरे ॥ गाय एक

वेठी हती । गति छेदे निरधारीरे ॥ जं० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । आठमी ढाल वखाणीरे ॥
दर्शन कहे श्रोता सुणो । हिंसा डुरगतिखाणीरे ॥ जं० ॥ ३५ ॥

॥ डुहा ॥ दृढप्रहारो पल्लीपति । दुरगति प्रेर्यो ताम ॥ तरवारें करी छेदीउं । गोमस्तक छु-
खधाम ॥ १ ॥ गोहत्या चोरे करी । वाम्रव साहमो थाय ॥ रेरे पेसे किम घरे । इहांथी दूरें जाय
॥ २ ॥ द्विज कहे मुज श्रापथी । क्षय पाम्या जनवृंद ॥ ते निसुणी तस्करतणे । क्रोध वध्यो अ-
मंद ॥ ३ ॥ तरवारें करी तेहनुं । मस्तक छेद्युं घोर ॥ विप्र तणी हत्या करी । वक्रो निठोर ए चोर
॥ ४ ॥ हे पापिष्ट तें शुं कर्युं । मोटुं एह अकाज ॥ रंमापो मुजने दीउं । दुखमां नाखी आज ॥५॥
इम विलपंती ब्राह्मणी । आवी तस्करपास ॥ तास उदर विदारीउं । चोरे दुःखविलास ॥ ६ ॥ कु-
ष्मांमखंडतणीपरें । पेटना कोधा खंम ॥ गर्भ कंपे तिहां जयथकी । दीठो चोरे प्रचंम ॥ ७ ॥ मु-
ख आगल ते देखीने । चोरने करुणा थाय ॥ हे माता हे तातजी । विलपे पुत्र तिहां आय ॥८॥
मायतांयवियोगथी । किम ए जीवे बाल ॥ शुश्रूता कुण अंगनी । करशे लीलवहाल ॥ ए ॥ गो-

ब्राह्मणवनितातणी । वालकनी वली हिंस ॥ मोटां पातक लागीयां । लोक करे वहु खिंस ॥१०॥ शुं करुं हवे आपघातने । कूएं अंपापात ॥ शुं पेसुं पावकविपे । विष खाइ करुं घात ॥ ११ ॥ इम चिंतवतां चोर ते । पाम्यो मन वैराग ॥ तिहांथी वलिउं वनविषे । दीठा मुनि महाभाग ॥ १२ ॥
॥ ढाल ए मी ॥ वे वे मुनिवर वहेरण पांगर्यारे । लेई वीरकने आदेशरे ॥ ए देशी ॥ दृढप्रहारी मुनिने देखीनेरे । प्रणमे शुद्ध मनें तेहना पायरे ॥ साधुप्रते कहे हुं महापापीछुंरे । मेली थइ छे माहरी कायरे ॥ दृढप्रहारी मुनि देखीनेरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ आंखे पण मुजने जोवो नहीरे । वोलाववा नहीं हुं जोगरे ॥ स्वामी मुजथी कोइ पापी नथीरे । निर्दयी मुजथी कोइ न लोकरे ॥ दृढ० ॥ २ ॥ स्वामी अधर्मी मुजथी को नहीरे । अधमाधम हुं छुं दुर्भागरे ॥ एहवा मुजने तारक तुमें मल्यारे । उपकारी तमो महाभागरे ॥ दृढ० ॥ ३ ॥ तदनंतर मुनिवरे उपदिश्योरे । श्रीअणगारनो धर्मरे ॥ पंच महाव्रत सुधां पालवांरे । जिनशासनकेरो मर्मरे ॥ दृ० ॥ ४ ॥ विषयकषायने टालवारे । पालवा पंच आचाररे ॥ पंच सुमति त्रण गुप्तिनेरे । तेहना धरनारा अणगाररे ॥

॥ द० ॥ ५ ॥ वली भावे पचवीस जावनारे । एणीरीतें पाप पलायरे॥ निजपरिणाम समतारतारे । पाले मुनि दीक्षा निरमायरे ॥ द० ॥ ६ ॥ साधुधरमने चोरे सांजलीरे । ते श्रीगुरुजीने पासरे ॥ दीक्षा लीधी शुज्ञभावें करीरे । व्रत पाले मनने उल्लासरे ॥ द० ॥ ७ ॥ हत्या चारने ते टालवारे । मुनिवर करे तपअज्यासरे ॥ तपविना ए मुज जीवमोरे । केम करे करमनो नाशरे ॥ द० ॥ ८ ॥ दढप्रहारी गुरुपासे हवेरे । अज्ञिग्रह दोयने लेयरे ॥ जे दिन सांभरे पूरवपापनेरे । ते दिन चोविहार करेयरे ॥ द० ॥ ए ॥ क्षमा धरुं हमेशां निजमनेरे । एहवा अज्ञिग्रह लीधा दोयरे ॥ रंगाणो हुं वैरागथीरे । नथी माहरुं ईहां कोयरे ॥ द० ॥ १० ॥ कुशस्थल ग्रामने लुंटवारे । हत्या थइ जिणे गामरे ॥ आव्यो पाछो वली गाममांरे । करम खपाववाने कामरे ॥ द० ॥ ११ ॥ लोक कहे सहु तेहनेरे । महा पापी ए चंमालरे ॥ नटपरे वेषने मूकीनेरे । लुंटवा आव्यो करालरे ॥द०॥१२॥ हेरु ए रुपिना वेषथीरे । चारे हत्यानो करनाररे ॥ ए पापीने हजु मार्यो नथीरे । तर्जना थाए मुनिने अपाररे ॥ द० ॥ १३ ॥ जिक्षार्थी घरघरनेविषेरे । ज्यां पेसे रुषिजी तेहरे ॥ शटित श्वान-

परें तेहनेरे । पत्थर मारे मुनिने अबेहरे ॥ ह० ॥ १४ ॥ मार पडे घणो गाममांरे । तेम तेम क्षमा आणे चित्तरे ॥ ताहरां कर्यां जीव तुं भोगवेरे । दिल राखे परम पवित्तरे ॥ ह० ॥ १५ ॥ यष्टि प्रहार थाये अतिघणारे । मुष्टी मारे जनना थोकरे ॥ काउसगध्यानें मुनिवरने मुखेरे । धुलि नाखे बहु लोकरे ॥ ह० ॥ १६ ॥ इण रीतें बहु कदर्थनारे । करे ते गामना लोकरे ॥ प्रतिवासर मुनि सहु सहेरे । आणे न दिलमां शोकरे ॥ ह० ॥ १७ ॥ रे जीव तुं उतपात शुं करेरे । सांजली जनना एहवां वेणरे ॥ कीधुं करम लाजे जीवफोरे । न लहे अणदीधुं वळी तेणरे ॥ ह० ॥ १८ ॥ परिणाममाटे आकर्षीउरे ॥ तुजने एहवुं आव्युं पापरे ॥ ते जीव जोगवीश तुं एकलोरे । परहेतुमात्र उपतापरे ॥ ह० ॥ १९ ॥ उपार्ज्युं तें बे डुखरुंरे । कोरुी जनम जोगवायरे ॥ ते डुख सघलुं रुडा मनथकीरे । जोगवशे इंहां खिणमांयरे ॥ ह० ॥ २१ ॥ चारित्रगुण पामी निरमलोरे । समतारस मन धाररे ॥ अष्ट करमने तुं जीतीनेरे । उपार्जे शिवसुख साररे ॥ ह० ॥ २२ ॥ घणा काललगें दुख ते सही करीरे । परीसह उपसर्ग सहंतरे ॥ भावना भावंतां मुनिने ऊपनुंरे । केवलज्ञान महं-

तरे ॥ द० ॥ २३ ॥ अनुक्रमे शिवरमणी तिहां वरीरे। दढप्रहार मुनिरायरे ॥ तपना महिमाथी तस उपनुंरे। परम महोदय ठायरे ॥ द० ॥ २४ युगंधरे केवली कहेरे। निरनामिका चित्त धाररे ॥ तारे पण तप करवो शुद्धमनेरे। निज आतमने हितकाररे ॥ द० ॥ २५ ॥ निरनामिका गुरुने वंदीनेरे। भारो काष्ठनो तीहां पायरे ॥ आवी पोताने ते मंदिरेरे। मनमां हरख न मायरे ॥द०॥२६॥ ते दिवसथी निरनामिकारे। तप करे शुभ भावरे ॥ निज नामपरें संभारतीरे। केवलि महाप्रभावरे ॥ द० ॥ २७ ॥ यतः—सौभाग्यं भुवनाधिपत्वपदवीं रूपं ददात्यद्भुतं। लक्ष्मी कामपि संचिनोति तनुते कुंदावदातं यशः ॥ भोगान् मर्त्यसुरेंद्रयोरपि सुखं दत्ते प्रदत्ते शिवं। तत्किं यन्न ददाति सौख्यमतुलं तप्तं विशुद्धं तपः ॥१॥ ढाल ॥ ब्रह्मचर्यने ते पालतीरे। जाति जिनगृहे साररे ॥ तीन काल प्रभुनी पूजा करेरे। पामवा भवोदधि पाररे ॥ द० ॥ २८ ॥ चोथ छठ अठम पनर वलीरे। उपवास करंती मनने साररे ॥ निज काया जाजरी जाणीनेरे। तेणे पच्चख्या चारे आहाररे ॥ द० ॥ ॥ २९ ॥ अनशन करीने तिहां सूती अछेरे। निरनामिका तेह नाररे ॥ दढधरमा सुरे कहीरे।

वात ललितांगने साररे ॥ ढ० ॥ ३० ॥ दृढधरमाना कह्याथकीरे । ललितांग पर्वते जायरे ॥ निरनामिकाने देखामीडंरे । निजरूप अतिसुखदायरे ॥ ढ० ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे । नवमी ढाल रसालरे ॥ उवझाय दर्शन इम कहेरे । सुणतां मंगलामालरे ॥ ढ० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ रूप देखी सुरनुं तदा । कन्या मोही तेह ॥ कन्या सुरने पूछती । कोण तुमे कहेह ॥ १ ॥ सुर कहे सुज्ञगे सुणो । हुं बुं ललितांग देव ॥ ईशानसुरलोके वसुं । जाणो तुमे मुज हेव ॥ २ ॥ जो ताहरा मनमां हुवे । मुज संघाते प्रीति ॥ तो नियाणुं करजे सुखे । भोगवशुं सुखरीति ॥ ३ ॥ ते निसुणी निरनामिका । चिंते चित्तमझार ॥ ए तपनुं जो फल हुवे । तो थाउं देवी सार ॥ ४ ॥ अग्रमहिषी ए देवनी । पत्नी थाउं सार ॥ नियाणुं करती हवी । रूपवशें निरधार ॥ ५ ॥ ललितांगसुर निज कार्यने । साधी पहोतो स्वग्ग ॥ निज नारीने इछतो । जूए तेहनो मग्ग ॥ ६ ॥ ढाल १० मी ॥ साजण मारा हे आज हजारी ढोलो प्राहुणो ॥ ए देशी ॥ मरण पामी निरनामिका । प्रिया ललितांगनी थाय ॥ सुणो ज्ञविहे ॥ जोग सुख बहु जोगवे । उत्तम थानक

पाय ॥ १ ॥ सुणो नविहे ॥ तप धरम नित्य आदरो । तपथी सुरसुख थाय ॥ सु० ॥ तपथी नव-
निधि संपजे । दिनदिन सुजस गवाय ॥ सु० ॥ त० ॥ २ ॥ स्वयंप्रना नामें सुंदरी । ते साथे बहु
दिन ॥ सु० ॥ पंचप्रकार विषयसुख । भोगवतां माने धन्य ॥ सु० ॥ त० ॥ ३ ॥ इम करतां केटले
दिने । पोताने मरणना चिह्न ॥ सु० ॥ ललितांगसुर ते देखीने । हुर्ज दीए विमन ॥सु०॥त०॥४॥
तेजरहित मणिभूषणां । देखे ललितांगदेव ॥ सु० ॥ कल्पवृक्ष तिहां कांपतां । देखे ते सुर नित्य-
मेव ॥ सु० ॥ त० ॥ ५ ॥ कमलानी फूलमालने । दीठी ललितांगे तेह ॥ सु० ॥ श्री ह्रीं नाशने दे-
खतो । नही कोइ साथे नेह ॥ सु० ॥ त० ॥ ६ ॥ वस्त्ररंग विपरीतता । दीनपणुं मनमांहिं ॥सु०॥
आलस थाये अंगमां । कामभोगवांछनाहिं ॥ सु० ॥ त० ॥ ७ ॥ गात्र कंपे नित्य तेहनुं । रति न
लहे कोइ ठाय ॥ सु० ॥ दृष्टिविपर्यास तेहने । समीप मृत्यु जणाय ॥ सु० ॥ त० ॥ ८ ॥ गर्भावा-
सदुःख सांभरे । चिंता मोटी थाय ॥ सु० ॥ एहवी अवस्था देखीने । सयंप्रभा लागे पाय ॥ सु० ॥
॥ त० ॥ ए ॥ सयंप्रनादेवी कहे । सुणो ललितांग नाह ॥ सु० ॥ तुमे किम दीसो दूमणा । ना-

खो मारो अपराध ॥ सु० ॥ त० ॥ १० ॥ ललितांग देव वलतुं कहे । अपराध नहीं किस्यो तुज ॥
सुणो प्रियाहे ॥ ए आंकणी ॥ अपराध माहरो जाणजे । आयु थाडुं रह्युं मुज ॥ सु० ॥ त० ॥
॥ ११ ॥ नोगविषे हुं जागतो । सूतो धनमने काम ॥ सु० ॥ पूरवभवमां हुं हतो । विद्याधरनो स्वाम
॥ सु० ॥ त० ॥ १२ ॥ माहरें नाग्यें प्रेरीउ । मंत्री श्री स्वयंबुध ॥ सु० ॥ जैनधरम मुजने कह्यो ।
पाम्यो हुं प्रतिबोध ॥ सु० ॥ त० ॥ १३ ॥ दीक्षा बावीस दिन लगें । पाली में निरतीचार ॥ सु० ॥
चारित्रना परनावथी । पाम्यो सुरअवतार ॥ सु० ॥ त० ॥ १४ ॥ आटला दिलगें अनुभव्युं । सुख-
सुख इणें विमान ॥ सु० ॥ ऐश्वर्यता में नोगवी । मूकवुं हवे ए स्थान ॥ सु० ॥ त० ॥ १५ ॥
चववानुं मुज डुखडुं । लागे बे कठोर ॥ सु० ॥ अहनिश हुं उदवेगमां । कुरुं निजमनघोर ॥सु०॥
॥ त० ॥१६॥ एहवें इंद्र आदेशथी । दृढधरमा आव्यो मित्र ॥ सुणो नविहे ॥ नंदीश्वरे जिन पू-
जवा । जाशे इशानेंद्र पवित्र ॥ सु० ॥ त० ॥ १७ ॥ मित्र कहे तुमें आवजो । निज प्रिया संयुत
॥ सु० ॥ सफल करो निज आतमा । पहोंचजो एक मुहुत्त ॥ सु० ॥ त० ॥ १८ ॥ मित्रवचन इम

सांजली । हरखे ललितांग दिलमांहें ॥ सु० ॥ इंद्रहुकम मुजने नलो । नंदीसरे जाए उठांहिं ॥ सु० ॥ त० ॥ १९ ॥ साथें लीधो स्वयंप्रभा । विरची नव्य विमान ॥ सु० ॥ नंदीश्वरद्वीपे पहों-चीया । पूजी प्रतिमा प्रधान ॥ सु० ॥ त० ॥ २० ॥ शाश्वती प्रतिमा पूजीने । बेठो ललितांग सुर-राय ॥ सु० ॥ त्रिकरणयोगें वंदना । करतो हरख धराय ॥ सु० ॥ त० ॥ २१ ॥ समकीतवासी देव-नुं । आउखुं पूरुं थाय ॥ सु० ॥ कर्मवशी सहु जीव छे । नव छठो हवे पाय ॥ सु० ॥ त० ॥२२॥ ए बीजा अधिकारनी । दशमी ढाल गवाय ॥ सु० ॥ उवकाय दर्शन इम कहे । पुण्यथी सहु सुख थाय ॥ सु० ॥ त० ॥ २३ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीललितांगनाकिवरू । चवी उपन्या जिण ठाम ॥ छठो नव हवे वर्णवुं । सुणो श्रोता गुणधाम ॥ १ ॥ इणही जंबूद्वीपमां । पूरवविदेहमझार ॥ सीतानदी उत्तरतटें । विजय पुष्क-लावती सार ॥ २ ॥ लोहार्गलपुरने विषे । राजा सुवर्णजंघ ॥ तास प्रिया लक्ष्मीवती । वर्ने छे उ-छरंग ॥ ३ ॥ तस कूखें सुर उपनो । शुनस्वप्न देखे माय ॥ नव मासें सुत प्रसवीउ । जन्मोत्सव

बहु थाय ॥ ४ ॥ नाम ठव्युं वज्रजंघ इति । मावापें तिणवार ॥ अनुक्रमें मोटो हुउ । बहोतेर कलानो धार ॥५॥ स्वयंप्रज्ञा पण केटले । दिने चवी जिण ठार ॥ उपनी ते तुमें सांभलो । एह-नो बहु विस्तार ॥ ६ ॥ ते विजयमां जाणीयें । पुंमरिकिणी नगरी सार ॥ वज्रसेन चक्री तिहां । गुणवती नामे नार ॥ ७ ॥ तेहनी कूखें अवतरी । स्वयंप्रभा देवी तेह ॥ अनुपम शोज्ञा संयुता । लक्षणलक्षितदेह ॥ ८ ॥ श्रीमती नाम थापीउं । जाणी गुणनिष्पन्न ॥ पंच धाव पाले सदा । दिन दिन वधे तस तन्न ॥ ९ ॥ ढाल ११ मी ॥ श्रेणिक मन अचरिज नयो । हुं वमनागी राजारे ॥ ए देशी ॥ श्रीमती नामें कुंवरी । यौवनवयने पामीरे ॥ गुण धरती मृगलोचना । इहें बहुजन-कामीरे ॥ श्री० ॥ १ ॥ अन्यदा कालें श्रीमती । सर्वतोनद्रप्रासादेरे ॥ क्रीमा करवा मोदथी । चढे ठे आह्लादेरे ॥ श्री० ॥ २ ॥ मनोरमनामें उद्यानमां । सुस्थित महामुनिरायरे ॥ केवलज्ञाननी संपदा । पाम्या सुर तिहां आयरे ॥ श्री० ॥ ३ ॥ देव घणा ते देखीने । कुमरी चित्तमां चिंतेरे ॥ में पूर्वें किहां दीठडुं । ऊहापोह करंतेरे ॥ श्री० ॥ ४ ॥ विचारतां तिहां सांभर्यो । निशासुपनपरे

सारारे ॥ पूरवजव निज देखीया । मूर्छा पामी अपारारे ॥ श्री० ॥ ५ ॥ पूरवजवज्ञानजारने । वे-
हवातणी असमरथरे ॥ भूतितलें ते पमी गइ । लोक जुए बहु तत्थरे ॥ श्री० ॥ ६ ॥ जलभीना
केलिपांदडे । वातादिक उपचाररे ॥ वावना चंदन ठांटीआं । सज्ज थइ कुमरी तिवाररे ॥ श्री० ॥
॥ ७ ॥ चेतना पामी तेहवे । विचारे मनमांहेंरे ॥ पूरवजवनो ऊपनो । पति हमणां ठे किहांहेंरे ॥
॥ श्री० ॥ ८ ॥ ते विना जव माहरो । मघलो एळें जायरे ॥ अपर वरनो खप नथी । माहरे दिल
न सोहायरे ॥ श्री० ॥ ए ॥ इण जवें ललितांग परणवो । नवि होय एहनो संगरे ॥ सर्युं परणवे
माहरे । मन धरे मौन प्रसंगरे ॥ श्री० ॥ १० ॥ उपचार कीधा सोगमें । मौनव्रत नवि मूकेरे ॥
अन्य ठेकाणे गूमडुं । वीजे पटबंध ते चूकेरे ॥ श्री० ॥ ११ ॥ कुंवरी जूतलनेविषे । अक्षर लिखी
जणावेरे ॥ नीची भ्रकुटि संज्ञा करी । सखीपासें वस्तु अणावेरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥ इकदिन नगर-
उद्यानमां । क्रीमा करवा जायरे ॥ पंमिता धावमाता कहे । केम मौनी श्रीमती थायरे ॥ श्री० ॥
॥ १३ ॥ हे पुत्री मुजने कहो । निजमननो अभिप्रायरे ॥ वैद पण रोग जाणीने । उद्यम करे

प्रायरे ॥ श्री० ॥ १४ ॥ तदनंतर सा धावने । कहे पूरवजव वातरे ॥ कलाचारज गुरु धावने । क-
हेवुं साचुं अवदातरे ॥ श्री० ॥ १५ ॥ निसुणी पंमिता धाव ते । श्रीमतीनो वृत्तांतरे ॥ पटमां स-
घळुं आलेखीयुं । निजबुद्धे हरखंतरे ॥ श्री० ॥ १६ ॥ उपायविना नवि कार्यनी । सिद्धता थाये ज-
गमांहेरे ॥ बुद्धिथी सहु कारज सरे । जश होवे पगपगमांहेरे ॥ श्री० ॥१७॥ राजाना अंगणविषे ।
वस्त्रमंरूप धावें कीधोरे ॥ वाहिर पटने थापीउं । उपाय लीधो सीधोरे ॥ श्री० ॥ १८ ॥ ललितांग
नामे सुरवरू । स्वयंप्रभा ए ठे देवीरे ॥ वे नाम पटमांहिं लख्यां । वात सहूने कहेवीरे ॥ श्री० ॥
॥ १९ ॥ वज्रसेननृपतितणी । वरसगांठ तिहां आवेरे । देशदेशना राजवी । मिळीया सुखने पा-
वेरे ॥ श्री० ॥ २० ॥ पंमिता धात्री हरखथी । निज करमां पट लेईरे ॥ राजमार्गे सहु नृपने ।
देखाडे गुणगेहीरे ॥ श्री० ॥ २१ ॥ पट देखी एक राजवी । नंदीसरदेहरां वखाणेरे ॥ केटला शा
श्वत विंबने । देखी शुज मन आणेरे ॥ श्री० ॥ २२ ॥ चित्रामणनी रेखने । जोइ केइ प्रशंसेरे ॥
केइ रूपने जोइने । राजवी करे प्रशंसेरे ॥ श्री० ॥ २३ ॥ एहवे तिहांकणे आवीउं । डुरदर्शनभू-

पनंदरे ॥ दुर्दांतनामे कुंअरु । कपटकला आनंदरे ॥ श्री० ॥ २४ ॥ पट देखी असत्यथी । मूर्छा लही डुरदांतरे ॥ खीणमां लाधी चेतना । जंपे थइ प्रशांतरे ॥ श्री० ॥ २५ ॥ ए माहरा वृत्तांतने । पटमां कोणे आलेख्योरे ॥ पूरवभव मुज सांजल्यो । रात्रें सुपन जिम देख्योरे ॥ श्री० ॥ २६ ॥ ललितांग नामे देव हुं । स्वयंप्रज्ञा देवी माहरीरे ॥ मुज चरित्र पटमां लख्युं । जलुं थयुं वात सारीरे ॥ श्री० ॥ २७ ॥ पंमिता धाव कहे तेहने । कोण ए नगरी दीसेरे ॥ कोण ए गिरिवर रूअमो । दीठे हयडुं हींसेरे ॥ श्री० ॥ २८ ॥ दुरदांत कहे हवे धावने । नगरी पुंमरीकिणी नामरे ॥ सुरगिरिनामे ए गिरिवरु । देवक्रीमन अभिरामरे ॥ श्री० ॥ २९ ॥ एहवुं तेणे कह्ये थके । धात्री वलतुं जंपेरे ॥ कोण ठे ए मुनिवर जला । नाम कहो तुमे संपेरें ॥ श्री० ॥३०॥ ते कहे नाम नवि सांजरे । वली धाव इम बोलेरे ॥ कोण ए शैल सोहामणो । जथारथ तूं नवि बोलेरे ॥श्री०॥३१॥ जातीसमरण मूजने । धाव ते उत्तर वालेरे ॥ डुरदांत मौनपणें रह्यो । खोटुं किहां नवि चालेरे ॥ ॥ श्री० ॥ ३२ ॥ दृष्टांतर जातुंथकुं । कुडुं नाणुं नवि चालेरे ॥ धावे कपटी जाणीउ । उत्तर एह-

वो वालेरे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ ए बीजा अधिकारनी । इग्यारमी शुज ढालरे ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । आगल वात रसालरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥

॥ डुहा ॥ दुरदांतने कहे पंमिता । साचो ठे अजिराम ॥ ललितांगनामा देव तुं । देवी सयंप्रभा नाम ॥ १ ॥ पण ज्ञाने करी तेहनी । हुं जाणुं उतपत्ति । सांजल दुरदांत कुंअरु । देवदेवीनी स्थिति ॥ २ ॥ करमतणें दोषें करी । चवी स्वयंप्रजा तेह ॥ नंदीग्रामे कन्यका । होइ पंगु जेह ॥ ३ ॥ जाति समरण ऊपनुं । पांगलीने तिणवार ॥ पट सघलो आलेखीने । तेणे आप्यो मुज सार ॥ ४ ॥ धातकीखंडे जाय तुं । नंदीग्राम मोझार ॥ पांगलीने परणी करी । सफल करो अवतार ॥ ५ ॥ तुज वियोगडुक्खें करी । जीवे न जीवे तेह ॥ ते माटे उतावलुं । जावुं धरी सनेह ॥ ६ ॥ इम कहेती ते पंमिता । जाती बीजे ठाण ॥ तालोटा देइ कुंअरने । जंपे एहवी वाण ॥ ७ ॥ हे कुंअर तुज जाग्यनो । पुण्योदय ठे पमूर ॥ जे माटे एहवी प्रिया । पामीश सुख भरपूर ॥ ८ ॥ संतोषी कुलदेवता । परणवा जाउं सार ॥ पांगलीने परणो मुदा । सुख जोगवो संसार

॥ ए ॥ सुणी वचन सवि तेहना । झांखो थयो वदन्न ॥ डुख धरतो ते घर गयो । दीन थयो बहु मन्न ॥ १० ॥ एहवें लोहार्गलपुरे । वज्रजंघ भूपाल ॥ ते पण तिहांकणे आवीयो । पट जोवा सुविशाल ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ दिल लगोरे वादुरवरनी ॥ ए देशी ॥ निज चरित्र पटमांहें निरखी । हरख्यो वज्रकुमार ॥ मनहरणी शीतलकरणी पूरवन्नव अनुसरणी ॥ मनहर० ए आंकणी ॥ वज्रजंघनुं रूप ठे अद्भुत । तेजें जेसो दिनकार ॥ मन० पू० ॥ १ ॥ पट देखी पूरव न्नव समयों । कहेवा लाग्यो प्रीते ॥ म० ॥ ईशाने ललितांग अपर हुं । सुख न्नोगव्यां शुन्न रीते ॥ म० पू० ॥ २ ॥ स्वयंप्रन्ना देवीसुं विलसंतां । हुं चवीयो आयुजोग ॥ म० ॥ सुवर्णजंघनो वेटो हूउ । सुंदरवर्ण सुभोग ॥ म० ॥ पू० ॥ ३ ॥ धातकीखंडे नंदीग्रामे । ए निरनामिका कन्या ॥म०॥ अंबरगिरि ए पर्वत रूमो । जुगंधर मुनि वरेण्या ॥ म० ॥ पू० ॥ ४ ॥ गुरुवाणी निसुणीने बूफी । अनशन करीने सूती ॥ म० ॥ माहरे रूपें मोही ए कन्या । नियाणुं करे मोहभूति ॥ म० ॥ पू० ॥ ५ ॥ सयंप्रन्नानामें देवी हूइ ते । विलस्या मुजसुं न्नोग ॥ म० ॥ मुज मरणने अंतें चवीने । क्यां

ऊपनी कर्मसंयोग ॥ म० ॥ पू० ॥ ६ ॥ एणी रीतें निज चरित्रने कहेतो । वज्रजंघ सुखकार ॥
॥ म० ॥ पंडिताधावें साचुं मान्युं । खोटुं नही लगार ॥ म० ॥ पू० ॥ ७ ॥ पंम्रिता धात्री कुंवरीनी
पासे । पटमां सहू समजावे ॥ म० ॥ साची वात जाणी कुंअरीए । दिलमां हरख न मावे ॥म०॥
॥ पू० ॥ ८ ॥ धावें कुमरीवापने कहीउं । ए सघलो संबंध ॥ म० ॥ वज्रसेन चक्री सुणी हरख्यो ।
वर मह्यो पुण्यप्रबंध ॥ म० ॥ पू० ॥ ए ॥ पंम्रिता धावने गर्व घणेरो । ए खवर न लावे अनेरो
॥ म० ॥ निज मोटाइ पंम्रिता कहेती । मुज विण नही कोइ तेरो ॥ म० ॥ पू० ॥ १० ॥ किंचित्
हास करीने चक्री । इम कहे धावने त्यारे ॥ म० ॥ तुं तो प्रयत्नें एक ललितांगने । पामी धरे
हरख अपारे ॥ म० ॥ पू० ॥ ११ ॥ हुं तो अढार वली ललितांगने । जाणुं लीला मात्र ॥ म० ॥
तास कथानक शुन्नपरे भांखुं । सांन्नल सुंदर गात्र ॥ म० ॥ पू० ॥ १२ ॥ पच्छिम विदेहे सलिला-
वतीविजये । वीतशोका पुरी नाम ॥ म० ॥ जितशत्रु राजा ठे रूमो । पाले प्रजा अन्निराम ॥म०॥
॥ पू० ॥ १३ ॥ तस पटराणी दोय विराजे ॥ मनोहरी कैकेयी सार ॥ म० ॥ ते दोयने अनुक्रमे

हुआ । पुत्र दोय सुखकार ॥ म० ॥ पू० ॥ १४ ॥ अचल विभीषण नाम छे तेहनां । हरि बलदेव अवतार ॥ म० ॥ चार सात सुपन अनुसारें । थापना कीधी श्रीकार ॥ म० ॥ पू० ॥ १५ ॥ मरण पाम्यो जितशत्रु राजा । विभीषण राजने पाले ॥ म० ॥ बलदेव पदवी धरतो अचलजी । निज कीरति अजवाले ॥ म० ॥ पू० ॥ १६ ॥ एकदा समयें अचलने कहेती । वैरागथी एम वाणी ॥ ॥ म० ॥ शुभ भावें मनोहरी राणी । दीक्षा लेवा मति आणी ॥ म० ॥ पू० ॥ १७ ॥ पुत्रजी आ-ज्ञा आपो मुजने । संजमगुणने साधुं ॥ म० ॥ संसार में नो करूवो जाण्यो । हवे निज परिणतें वाधुं ॥ म० ॥ पू० ॥ १८ ॥ बाल्यावस्था क्रीडारसमां । तरुण वय कामने संगे ॥ म० ॥ वृद्धाव-स्थायें धर्म न कीधो । एम धरम कारज भंगे ॥ म० ॥ पू० ॥ १९ ॥ एहवां वयण सुणी जननीना । अचलजी एम पयंपे ॥ म० ॥ शुं माता तमो एहवुं भांखो । इम कहेतां मुज मन कंपे ॥ म० ॥ ॥ पू० ॥ २० ॥ तातजीए अम दोयने मूक्या । तुं किम मूकी जाय ॥ म० ॥ दाझ्या उपर लूण लगावो । तुज नवि घटतुं थाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २१ ॥ तेमाटे तुज आप्युं राजने । अमे जोगवीएं

माता ॥ म० ॥ अम मनडुं तुज चरणे वलग्युं । तुं ठे अमने त्राता ॥ म० ॥ पू० ॥ २२ ॥ तीरथ-
सरखीं पूजवा योग्य ठे । अमने तुं अहीं माय ॥ म० ॥ शामाटे व्रत इच्छा करती । घरमां रहो
सुखदाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २३ ॥ यतः—आस्तन्यपानाज्जननी पशूना—मादारलाभाच्च नराधमानां
॥ आगेहकृत्याच्च हि मध्यमाना—माजीवितात्तीर्थमिवोत्तमानां ॥ १ ॥ ढाल ॥ ए रीतें निषेधी पण
सा । व्रत आग्रहमां राची ॥ म० ॥ ज्ञानगर्भित वैराग्य मने जस । ते केम थाये काची ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ २४ ॥ संजमआग्रह आकरो जाणी । मातानो तिणवार ॥ म० ॥ अचलजी वलतुं इम
भाखे । सुण माता सुखकार ॥ म० ॥ पू० ॥ २५ ॥ जो तुं देवलोकमां सुर थाय । तो प्रतिबोधवा
मुज आय ॥ म० ॥ आज्ञा आपुं हुं त्यारे तुजने । नहीतो रहो इण ठाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २६ ॥
पुत्रवचनने मान्युं माताएं । दीक्षा लीधी शुभभावे ॥ म० ॥ अग्यार अंगने जणी श्रमणीजी । तप
वर्षकोमी वनावे ॥ म० ॥ पू० ॥२७॥ तप तपी लांतकदेवलोके । ते थयो इंद्रनो जीव ॥ म० ॥ काम
भोगनां सुखने विलसे । पुण्यप्रकृति अतीव ॥ म० ॥ पू० ॥ २८ ॥ वलदेव वासुदेव एक समयमां ।

दोय नाइ घोडे चढीया ॥ म० ॥ पण घोमा वक्रशिक्षित ते ठे । वेगें पवनसुं अधीया ॥ म० ॥ ॥ पू० ॥ २९ ॥ खेंची राख्या तोपण घोमा । अटवीमां लेइ जाय ॥ म० ॥ सेना सघली आकुल व्याकुल । मनमां उदवेग पाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ३० ॥ सेना सघली पृष्टे दोडें । पण नवि मालुम थाय ॥ म० ॥ प्रबल वायुएं पगनी पंक्ति । ठेकाए तिण ठाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ३१ ॥ तृषाक्रांत वासुदेव थाये । जल मागे वलदेव पास ॥ म० ॥ ते पण थाक्यो जलने गवेषे । फरे वनमांहें उदास ॥ म० ॥ पू० ॥ ३२ ॥ नमतां भमतां पाणी लाधुं । ज्यारे नीरने लावे ॥ म० ॥ त्यारे हरीयें प्राणने तजीया । आयुकरम खीण थावे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३३ ॥ हे वंधव तुमो पाणी पीउं । वलदेव कहे इम वेण ॥ म० ॥ वासुदेव तो वोल्या नांहीं । मुज अपराधवशेण ॥ म० ॥ पू० ॥ ३४ ॥ मूर्ठा पामेल हरीने जाणी । वलदेव तरूतले ठावे ॥ म० ॥ एहवे प्रतिवोध देवा काजे । लांतक इंद्रजी आवे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३५ ॥ विनीषणरूप धरी मुख आगल । प्रगट थयो ते इंद ॥ म० ॥ मूर्ठितरूप निज वंधवनुं । मुख आगें वीजुं अमंद ॥ म० ॥ पू० ॥ ३६ ॥ दोय रूप देखीने वलदेव

मनमां । संदेह पाम्यो त्यांहिं ॥ म० ॥ शुं बलदेव संदेह धरे ठे । इम कहे इंद्र उगांहिं ॥ म० ॥ ॥ पू० ॥ ३७ ॥ सुण बलदेव नाइ माहरा । तुं गयो जल लेवा काज ॥ म० ॥ तेहवे विद्याधर मुज संघाते । युद्ध करवा आव्या साज ॥ म० ॥ पू० ॥ ३७ ॥ त सहुने में साहमा जइने । जीत्या पुण्यप्रभावे ॥ म० ॥ तेटले कोइ विद्याधर तुजने । मुज मृतरूप देखावे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३ए ॥ व्यामोह कराव्यो ताहरा चित्तमां । वीजूं कांइ नवि धार ॥ म० ॥ तेमाटे अग्निसंस्कार शवने । करावो तुमे इण ठार ॥ म० ॥ पू० ॥ ४० ॥ आपण दोय तदनंतर निज पुरे । जइयें सुखसमाधि ॥म०॥ सयल प्रजागण सुखीउं करीए । वारी सघली आधि ॥ म० ॥ पू० ॥ ४१ ॥ शबने बाळी निजपुरे पहोता । ते दोय बल हरी नाता ॥ म० ॥ नवनवा उंछव शहेरमां थावे । गुणीजन जसने गाता ॥ म० ॥ पू० ॥ ४२ ॥ सनामांहें एक आसणमां । बेठा ते दोय नाय ॥ म० ॥ जेटलें हरिसुं गोष्टी मांडे । हरि अदश तेटले थाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ४३ ॥ बलदेवे हरिने नवि दीठो । दीठी मनोहरी मात ॥ म० ॥ प्रणमी कहे किहांथी आव्यां । भांखो सघली ते वात ॥ म० ॥ पू० ॥ ४४ ॥

मनोहरी कहे वत्स तुं सांजल । ताहरे वयणे वंधाणी ॥ म० ॥ सांजरतुं नथी कांइ तुजने । हवे सुण प्रतिबोधवाणी ॥ म० ॥ पू० ॥४५॥ पूर्वें दीक्षा में आदरी तेथी । मुज जीव थयो इंद ॥ म० ॥ छठा सुरलोकेथी आवी । सुत जाणो सुखकंद ॥म०॥ पू०॥४६॥ वनमांहे लघुबंधवमरणे । विखवाद तुं मन धारी ॥ म० ॥ में विजीषण रूप करीने । कर्यो तुज हर्ष अपारी ॥म०॥पू०॥४७॥ तेमाटे विष्णु मरणने देखी । सुत पामो प्रतिबोध ॥ म० ॥ संसारमांहें नवि मुंझाओ । निज आतम करो शोध ॥ म० ॥ पू० ॥४८॥ अशुचिथानक नरभवमांहे । अमें सुर नवि रहुं राय ॥ म० ॥ जासुं सुतजी अमे निज स्थाने । तुमे करो धरम उपाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ४९ ॥ श्रीअचलबलदेवजी राजा । पुत्रने राज्ये थापे ॥ म० ॥ निश्चल चित्ते दीक्षा लीए । पापतरुने कापे ॥ म० ॥ पू० ॥ ५० ॥ पुण्यप्रभावे ईशानसुरलोके । श्रीप्रज नामे विमान ॥ म० ॥ अचलजीव ललितांगसुर हूओ । एहनी देवी सयंप्रजा जाण ॥ म० ॥ पू० ॥ ५१ ॥ ते दोयने श्रीलांतकइंद्र । निजपासे पमाडे ॥ म० ॥ आंतरे आंतरे पूरवनेहे । इण रीति काल गमाडे ॥ म० ॥ पू० ॥ ५२ ॥ एक सागरना नव जाग करीएं । एवा

साते जाग ॥ म० ॥ ललितांग एटलुं आउखुं जोगवी । पामे मरणनो लाग ॥ म० ॥ पू० ॥ ५३ ॥ वली तिहांकणे बीजो उपजे । ते ललितांग कहेवाय ॥ म० ॥ सयंप्रजा नामे तेहनी देवी । सम आयु सघला गवाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ५४ ॥ निजपुत्रना नाम सरिखामाटे । लांतकेंद्र लांतके लावे ॥ म० ॥ इम अपरापर ललितांगमां रीके । मनमाहें आनंद पावे ॥ म० ॥ ५५ ॥ ते ललितांग सतर अतिक्रमीया । वली अढारमो एह ॥ म० ॥ सुवर्णजंघनो नंदन रूमो । जाणे तुं गुणगेह ॥ म० ॥ पू० ॥ ५६ ॥ चौद सागरनुं आउखुं जोगवी । लांतकेंद्र चक्री थाय ॥ म० ॥ वज्रसेन नाम ठे माहरुं । पंमिता धारो मनमांय ॥ म० ॥ पू० ॥ ५७ ॥ हुं थाइश तीर्थंकर इहां । ज्ञानें करीने जाणुं ॥ म० ॥ पंमिता मनमां गर्व करो नही । ज्ञानीथी कांइं न ठानुं ॥ म० ॥ पू० ॥ ५८ ॥ माणस मूकी तेमावे राजा । वज्रजंघने त्यांहें ॥ म० ॥ नृप कहे कुंअरने वाणी रूमी । पुत्री परणो उत्तांहें ॥ म० ॥ पू० ॥ ५९ ॥ पूरव जनम प्रिया ए ताहरी । हमणां पण तुज होय ॥ म० ॥ कुंअरे हा भणी राजा रीऊयो । जाग्य दशा लोक जोय ॥ म० ॥ पू० ॥ ६० ॥ विवाह सामग्री सज्ज

करावे । शुभ दिवसे शुभ लग्नें ॥ म० ॥ चोरी बांधी चित्त उल्लासें । स्वजन बहु थाये मगनें ॥ ॥ म० ॥ शू० ॥ ६१ ॥ वयरसेन चक्री हवे पुत्री । कुंअरने परणावे ॥ मनहरणी श्रीमती परणी । हुइ वज्रजंघ घरणी । मनहरणी श्रीम० ॥ ए आंकणी ॥ उंछव महोछव बहुला थावे । जाचकने दान देवरावे ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६२ ॥ वज्रजंघ श्रीमतीने परण्या । ससुरो प्रमुदित थाय ॥ म० ॥ जिम सागर श्रीकृष्णने लक्ष्मी । आपी रलियात थाय ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६३ ॥ वरवधूनी जोडी ए सारी । लोक कहे इम वाणी ॥ म० ॥ पुण्यसंयोगे कुंअरीयें रूडो । वर पाम्यो गुणखाणी ॥म०॥ ॥ हुइ० ॥ ६४ ॥ केटला दिनलगें श्वशुरगृहे ते । रही वज्रजंघ कुमार ॥ म० ॥ राजानी आज्ञा ग्रहीने । निज पुर जाये उदार ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६५ ॥ वहुने तेडी आव्यो साथे । वापने लाग्यो पाय ॥ म० ॥ सुवरणजंघ पूछे सुखसाता । तुमनें छे निरपाय ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६६ ॥ पुत्रने लायक जाणीने राजा । वज्रजंघने राज्ये थापे ॥ म० ॥ पोते दीक्षा ले शुभ भावे । मोहतरूने कापे ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६७ ॥ पुष्करपालने राज देइने । श्रीवज्रसेनराय ॥ म० ॥ दीक्षा पाली निरतीचारे ।

हुउं तीर्थंकरराय ॥ म० ॥ हुइण ॥ ६७.॥ श्रीमतीसाथे पंच प्रकारे । सुख विलसे वज्रजंघ ॥ मण ॥ राजनी पदवी सुखे समाधें । पाले पुण्य अत्नंग ॥ मण ॥ हुइ० ॥ ६ए ॥ अणपामें विजोग ते वेहू । गंगासायर जेम ॥ मण ॥ त्नोग त्नोगवतां नंदन आव्यो । वज्रगुप्त बहुप्रेम ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ७० ॥ ए बीजा अधिकारनी रूमी । बारमी ढाल सुणाई ॥ मण ॥ दर्शनसागर पत्नणे भवि नित । करवी वमी पुण्याइ ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ७१ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे पुष्करपालना । देश भांगी बहु जोर ॥ आवी सीमामा राजवी । करे अन्याय अघोर ॥ १ ॥ सहाय करवा तेहनी । चाल्यो वज्रजंघ राय ॥ सेना प्रबल ग्रही करी । विजय करण उपाय ॥ २ ॥ श्रीमती पण साथे चली । निज भरतार संयोग ॥ वाटे वहेतां आवीउं । शरकट वन बहुसोग ॥ ३ ॥ पंथी जने वार्या तदा । नवी जाउ इण माग ॥ दृष्टिविष इहां सर्प ठे । प्राण जवानो लाग ॥ ४ ॥ सन्मुख मार्ग तजी करी । जिम परियाणें शुक्र ॥ बीजे मारगें चालीयें । मानो वेण नृशक्र ॥ ५ ॥ यतः—प्रतिशुक्रं प्रतिबुधं । प्रत्यंगारकमेव च ॥ अपि शक्र-

पडिलाने मुनि दोय ॥ अन्नपान वसनादिकें । नावे नावना सोय ॥ १६ ॥ ढाल १३ मी ॥ हुं वारी धन्ना, हुं तुज जाण न देश ॥ ए देशी ॥ राजा कहे सुण श्रीमतीरे धन्या । ए संसार कलेश एहनें जे हित करी गणेरे धन्या । ठे मिथ्या आवेशरे ॥ सुज्ञानी राजा नावे नावना एम ॥ लागो मुनिसुं प्रेम । होसे परम खेमरे सुज्ञानी राजा । भावे नावना एम ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ धन्य ठे ए दोये साधुजीरे धन्या । निरमम ने निकषाय ॥ हिंसाथी जे वरजीयारे धन्या । खोटुं जंपे न कां-यरे ॥ सु० ॥ २ ॥ चउविह अदत्तने टालतारे धन्या । पुज्जलपरिणति टाळ ॥ धर्मक्षमा शुन्न ख-ड्गथीरे धन्या । क्रोध सुन्नटने खपालरे ॥ सु० ॥ ३ ॥ रागद्वेष विन्नावनेरे धन्या । नारे ते अण गार ॥ ज्ञानक्रिया गुण धारतारे धन्या । मैथुननो अपहाररे ॥ सु० ॥ ४ ॥ मार्दववज्रतणे वलेरे धन्या । ठेदे मान गिरिंद ॥ गारवशल्यने वारतारे धन्या । समतामन्न मुणिंदरे ॥ सु० ॥ ५ ॥ र-तनत्रयीने धारतारे धन्या । आर्जव धर्म तरवार ॥ मायावेली विनाशतारे धन्या । न करे लोन्न अणगाररे ॥ सु० ॥६॥ चारे सत्य धरे मुनिवरारे धन्या । मन वच काय अवक्र ॥ अविसंवादन यो-

गथीरे धन्या । ए ठे मुनिमांहे शक्ररे ॥ सु० ॥ ७ ॥ शांतरसें मन सींचियुंरे धन्या । निज चित्त रमें स्यादवाद ॥ केवलज्ञानने पामीयारे धन्या । वर्ते मुनि आह्लादरे ॥ सु० ॥ ८ ॥ इणीपरें साधुनी वर्णनारे धन्या । करनो ते नरराय ॥ पोते चिंते चित्तमांरे धन्या । क्यारे थईश गतमायरे ॥ सु० ॥ ए ॥ जरूसंगें हुं नित रमुंरे अप्पा । पुद्गलसुं मुज रीऊ ॥ धर्मक्रियानी वातमांरे अप्पा । करतां ऊपजे खीजरे ॥ सु० ॥ १० ॥ क्रोधी मानी मायी वलीरे अप्पा । लोजी लंपट होय ॥ ऐश्वर्यमदमां माचतोरे अप्पा । ताहरी परिणति जोयरे ॥ सु० ॥ ११ ॥ पांचे आश्रव सेवतोरे अप्पा । विरम्यो नवि हुं पाप ॥ निज धरमने मूकिनेरे अप्पा । पाम्यो विजावसंतापरे ॥ सु० ॥ १२ ॥ त्रिहुं कालें तुं आतमारे अप्पा । पुद्गलसंगी न होय ॥ जरूपरिणति निज मानतोरे अप्पा । चित्तमां चिंति तुं जोयरे ॥ सु० ॥ १३ ॥ तेमाटे हवे चेतजेरे अप्पा । लही नरजव अवतार ॥ सामग्री पामी धर्मनीरे अप्पा । करवो धर्म हितकाररे ॥ सु० ॥ १४ ॥ वली जावना जावे एहवीरे अप्पा । ए मुनिनीपरें मूज ॥ पंचम ज्ञान क्यारे थशेरे अप्पा । थइश परम विशुद्धरे ॥ सु० ॥ १५ ॥ मुनि

वंदी तिहांथी चल्योरे धन्या । आव्यो पोताने ढंग ॥ पुत्रने राजभार आपशुंरे धन्या । चित्त धरे श्रीवज्रजंघरे ॥ सु० ॥ १६ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे धन्या । सुंदर तेरमी ढाल ॥ उवझाय दर्शन इम कहेरे धन्या । आगल वात रसालरे ॥ सु० ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे श्रीवज्रजंघनो । श्रीवज्रगुप्त कुमार ॥ प्रकृतियें अतिलोभीयो । निर्दय कपटभंडार ॥ १ ॥ बहु धन आपी मंत्रिने । पाणीपरें भेदंत ॥ राजवरग सवि वश कर्यो । धर्मकृत्य छेदंत ॥ २ ॥ परदारानो लंपटी । महाविषयी नृपनंद ॥ पितामारणने कारणे । उपाय करे अमंद ॥ ३ ॥ श्रीवज्रजंघ भूपति । चिंते दिलमां एम ॥ प्रातसमें वज्रगुप्तने । आपीश राज हुं प्रेम ॥४॥ राज आपी निजपुत्रने । चारित्र लेइश शुद्ध ॥ पालीश निरतिचारथी । चेतन करी विशुद्ध ॥ ५ ॥ इम चिंतवी निज चित्तमां । सूतो श्रीराजान ॥ श्रीमती पण सूती हवी । निद्रान्तर शुभ ध्यान ॥ ६ ॥ बेहुने सूतां जाणीने । राज्यलोभी कुमार ॥ विषधूप करतो हवो । दया न आणी लगार ॥ ७ ॥ विचारतरु हिमसारिखो । लोभ कह्यो संसार ॥ पापपिता लोभज कह्यो । लोभें होय वि-

अमंदरे ॥ श्रो० ॥ २ ॥ रामविनोद ने वैद्यवल्लभ ॥ वा० ॥ वैद्यजीवन ते जाणे ॥ सारंगधर ने योगचिंतामणि । नाडीपरीक्षा मन आणेरे ॥ श्रो० ॥ ३ ॥ नाडी नाम बार ते जाणे ॥ वा० ॥ स्नायु पहेली कहीयें १ ॥ नाडी २ निशा ३ हिंस्रा ४ वली धमनी ५ । धारणी ६ धरर ७ लहीयेंरे ॥श्रो० ॥ ४ ॥ तनुकी ८ जीवित ए ज्ञाता १० शरका ११ ॥ वा० ॥ शरा १२ बारमी जाणे ॥ वात पित्त कफ त्रण जातिना । रोग वली मन आणेरे ॥ श्रो० ॥ ५ ॥ यतः—वाताद्वक्रगता नाडी । चपला पित्तवाहिनी ॥ स्थिरा श्लेष्मवती प्रोक्ता । सर्वलिंगं तु सर्वदा ॥ १ ॥ ढाल ॥ तेह नगरमां तेहज समयें ॥ वा० ॥ जनम्या चारे पुत्र ॥ मानुं धरमतणा ए भेद छे । के विष्णुभुजा पवित्ररे ॥श्रो० ॥ ६ ॥ ईशानचंद्र नरपति घरणी ॥ वा० ॥ कनकवती इणें नाम ॥ तेहनो पुत्र महीधरनीति । वल्लीवन सुखकामरे ॥ श्रो० ॥ ७ ॥ सुनासीर महेतानी पत्नी ॥ वा० ॥ लक्ष्मीवती अभिधान ॥ नंदन नामें तेणे जायो । दिन दिन वाधे प्रधानरे ॥ श्रो० ॥ ८ ॥ सारथवाह तिहां सागरदत्त ॥ ॥ वा० ॥ अभयमती तस नारी ॥ तस कूखें पूरणचंद्र हूउं । त्रीजो बाल सुखकारीरे ॥ श्रो० ॥

चित्तथी केम उवेखे ॥ ताहेरुं वैदक ज्ञान सफल ते । किम चतुर लोक देखेरे ॥ श्रो० ॥ २६ ॥ यतः—सति वित्ते न यैर्दत्तं । न शक्तो सत्वमादृतं ॥ चिकित्सा न कृता साधो । तेषां जन्म निरर्थकं ॥१॥ ढाल ॥ जे नें लोकना मूत्रविष्टादिक ॥वा०॥ गंधथी मलीनता पाई ॥ साधुचिकित्साजलथी धोईने । तुज आतम शुद्ध थाइरे ॥ श्रो० ॥ २७ ॥ नृपसुतनी वाणी निसुणीने ॥ वा० ॥ वैद्यसुत तव बोले ॥ रूडुं रूकुं तें मुज कहीयुं । नवि कोई तुज तोलेरे ॥ श्रो० ॥ २८ ॥ जीवानंद एम चिंते चित्तमां ॥ वा० ॥ बान्धव अने अद्वेषी ॥ वणिकजाति धूतारो नांही । अणईर्ष्या स्त्री न गवेषीरे ॥ श्रो० ॥ २९ ॥ शरीरी अने रोगें वर्जित ॥ वा० ॥ पंडित अने धनवंत ॥ गुणी अने वळी गर्व विनानो । राजपुत्र अने धर्मवंतरे ॥ श्रो० ॥ ३० ॥ एटलां वानां ए जगमांहें ॥ वा० ॥ नवि संभवे कदापि ॥ पण राजनंदनने धर्मनी बुद्धि । थई पुण्यप्रतापेरे ॥ श्रो० ॥ ३१ ॥ यतः—नागरज्ञातिरदुष्टा । शीतो वह्निर्निरामयः कायः ॥ पेयं सागरसलिलं । स्त्रीषु सतीत्वमसंभवत्येव ॥ १ ॥ ढाल ॥ चिकित्सा हुं करीश मुनिनी ॥ वा० ॥ मेलवी औषध जोग ॥ कारणयोगे कारजसिद्धि ।

थाये इम कहे लोगरे ॥ श्रो० ॥ ३२ ॥ ए बीजे अधिकारे चउदमी ॥ वा० ॥ ढाल कही शुभ री-
ति ॥ उवझाय दर्शन कहे ते मित्रने । दिन दिन वधी धर्मप्रीतिरे ॥ श्रो० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ जीवानंद कहे मित्रने । छे माहरे घरमांहिं ॥ लक्षपाक तेल रूअडुं । दोय पदारथ नांहिं ॥ १ ॥ गोसीसचंदन तिम वली । रतनकंबल नांहिं ॥ ते बे लावो मुदा तमो । चिकित्सा करुं उछांहिं ॥ २ ॥ पंच मिल कहे तेहने । अमे लावशुं सर्व ॥ एम कही चउटें गया । मुनि पण गयो अखर्व ॥ ३ ॥ रतनकंबल गोसीसने । हाटें गोते तेह ॥ वणिकने कहे मुज दीउ । कंबल चंदन जेह ॥ ४ ॥ वणिक पण कहेतो हवो । ते बन्नेनुं मूल ॥ लक्ष लक्ष दीनार छे । ते आपो अनुकूल ॥ ५ ॥ पुनरपि ते नैगम कहे । कहो प्रयोजन मुज ॥ ते कहे मुनिने औषधें । पासे आव्या तुज ॥ ६ ॥ ग्लान साधुनी भक्तिमां । पुण्य होय इम जाण ॥ तीर्थंकर पण नित कहे । धारो चतुर सुजाण ॥ ७ ॥ मित्र कहे नैगमप्रते । मोमांग्युं धन लेह ॥ पण अमने राजी करो । अवसर दुर्लभ एह ॥ ८ ॥ वाणी निसुणी तेहनी । वणिक चिंतवे एम ॥ जुउ योवनकालमां । मुनिभक्तें

रेरी ॥ ५ ॥ चाल्या कीटक जोर । वेदना थाय घणेरी ॥ ततखिण मुनि गतचेष्ट । हुउं मानुं मरेरी ॥ ६ ॥ रिषीदेहथी सवि कीट । बाहिर प्रगट थयारी ॥ जिम सूरजने ताप । द्रह सूके मीन गयारी ॥ ७ ॥ तदनंतरे जीवानंद । रयणकंबल ग्रहेरी ॥ महामुनि वींट्यां गात्र । रिपी शीतलता लहेरी ॥ ८ ॥ कंबल शीतलमांही । सहु कीट तिहां रह्यारी ॥ जिम नदीपूरें तणाय । गामलोक वृक्षें रह्यारी ॥ ९ ॥ हवे ते जीवानंद । जयणा चित्त धरेरी । कंबलमांहेला कीट । गोशबमांहें ठवेरी ॥१०॥ एवी रीतें त्रण वार । तैल अभ्यंग करेरी ॥ त्वग्मांस अस्थिना कीट । सघला दूर हरेरी ॥ ११ ॥ इम कीटकगणे सर्व । गोशब व्यापी रह्योरी ॥ जिम चौद राजलोक । सूक्ष्मनिगोद लह्योरी ॥ १२ ॥ अहो अहो वैद्यनी बुद्धि । मित्र वखाण करेरी ॥ नीरोगी मुनिवर कीध । जयणा चित्त धरेरी ॥ १३ ॥ मुनिप्रतें तेह वैद्य । चंदन लेप करेरी ॥ तेथी मुनिनुं गात्र । सुखसाताने धरेरी ॥ १४ ॥ तदनंतर औषधीयोग । मुनिनी कांति दीपेरी ॥ अद्भुत वर्ण सुवर्ण । तेजें भानु जीपेरी ॥ १५ ॥ षट् मित्र मिलीने त्यांहिं । वांदे भाव भलेरी ॥ खामणां मुनिने कीध ।

त्यांहिं । पुण्यपसाय खरोरी ॥२७॥ बीजे खंडे एह । पन्नरमी ढाल नणीरी ॥ दर्शन कहे ए वात । धर्म कारण सुणीरी ॥ २८ ॥

॥ दुहा ॥ अच्युत सुरलोकने विषे । सागरोपम बावीस ॥ आउखुं पूरण नोगवे । पहोतो मनह जगीस ॥ १ ॥ मनइच्छित सुखसंपदा । विलसे ते पट देव ॥ पंचावन पल्य आयुनी । देवीसुं मन सेव ॥ २ ॥ सामानिक सुरवर मुदा । त्रायत्रिंशक देव ॥ देव अंगरक्षक वली । सारे अहनिश सेव ॥ ३ ॥ बहु काल सुरलोकमां । विलस्यां सूख अनेक ॥ सुरलोकथी चवी करी । पट सुर अति सुविवेक ॥ ४ ॥ अग्यारमे नव उपना । ते निसुणो अधिकार ॥ निंदा विकथा परिहरी । गिरुआना गुण सार ॥ ५ ॥ ढाल १६ मी ॥ मोहनगारा हो राज रुमा माहरा । सांनल सुगुणा सुमा ॥ ॥ ए देशी ॥ जंबूद्वीप सोहामणोजी । धन धन पूर्वविदेह ॥ विजय पुष्कलावतीमां नलीजी । नयरी पुंडरिकिणी जेहके ॥ मोहनगारा हो राज रुमा माहरा । सांनल सुगुणा श्रोता ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वज्रसेन नृप जाणीयेंजी । बलवंत इंद्रसमान ॥ जेणे दुसमन जीतीयाजी । जसकीर-

तिनिधानके ॥ मो० ॥ २ ॥ तेहनी पटराणी भलीजी । धारणी नामे अनूप ॥ तेहनी कूखें अव-
तर्याजी । अनुकमे सूत सुरूपके ॥ मो० ॥३॥ वैद्यजीव तिहांथी चवीजी । थयो वज्रनाभ कुमार ॥
चोद सुपन मायें तदाजी । दीठा हरख अपारके ॥ मो० ॥ ४ ॥ पहेलो सुत ए जाणजोजी । बी-
जो राजपुत्र जीव ॥ बाहु नामें ते थयोजी । गुणगण जस अतीवके ॥ मो० ॥ मंत्रीसुतनो जीव
तेजी । सुबाहु नामें थाय ॥ शेठसारथवाह पुत्र तेजी । पीठ महापीठ गवाय के ॥मो०॥ ६ ॥ चे-
तन श्रीकेशवतणोजी । क्षत्रियकुल उतपन्न ॥ सुजसा नामें कुंवर थयोजी । रूपें रतिपति धन्नके ॥
॥ मो० ॥ ७ ॥ जस निर्मल सुजसा हवेजी । बालवयेंथी सार ॥ नृपअंगज वज्रनाभनीजी । सेवा
सारे उदारके ॥ मो० ॥ ८ ॥ पांचे नृपनंदन तथाजी । सुजसा नामें नंद ॥ मानुं नरभव पामी-
याजी । हरख धरे अमंदके ॥ मो० ॥ ए ॥ कला कौशल शीखीयाजी । पूर्वाभ्यास प्रसाद ॥ हा-
स्यविनोद करतांथकांजी । वर्ते ते आह्लादके ॥ मो० ॥ १० ॥ मोटा वज्रने धारताजी । वारंवार कु-
मार ॥ क्रीडा करवा अश्वनेजी । लेइ जाय वनह मोझारके ॥ मो० ॥ ११ ॥ एहवे सुरलोकांतिका-

जी । वज्रसेन नृपनी पास ॥ आवी वंदी वीनवेजी । वरतावो तीर्थ उल्लासके ॥ मो० ॥ १२ ॥ त्रिभुवनमां सवि जीवनेजी । तुज तीरथ हितकार ॥ निसुणी वाणी देवनीजी । नृपतिएं तिणवारके ॥ मो० ॥ १३ ॥ तदनंतर वज्रनाभनेजी । राज्यें स्थापे भूप ॥ जिम थापनाचारज प्रतेजी । शिष्य थापे अनूपके ॥ मो० ॥ १४ ॥ वरसीदान देई करीजी । श्रीवज्रसेन महाराय ॥ वहु क्षत्रियकुमारसुंजी । दीक्षा ग्रही सुखदायके ॥ मो० ॥ १५ ॥ मनपर्यवज्ञानने लहेजी । वज्रसेन रिषीराय ॥ पृथिवीपीठें विहरताजी । छद्मस्थ महामुनिरायके ॥ मो० ॥ १६ ॥ श्रीवज्रनाभ राजवीजी । निजबंधवने राज ॥ देश सहु वहेंची दीयाजी । दिन दिन अधिक दिवाजके ॥ मो० ॥ १७ ॥ सुजसा साथी तेहनोजी । जेम अरुण रवि पास ॥ तिम वज्रनाभ तेहनेजी । वेसाडे निजपासके ॥ मो० ॥ ॥ १८ ॥ घातिकर्ममलक्षयथकीजी । ऊपजे केवलज्ञान ॥ वज्रसेन अणगारनेजी । नमो नमो जिन सुविहाणके ॥ मो० ॥ १९ ॥ ते अवसर वज्रनाभनीजी । आयुधशालामांहिं ॥ चक्ररतन सूरजसमुंजी । उपनुं अतिहि उछांहके ॥ मो० ॥ २०.॥ बीजां तेर रयण वलीजी । हुआ नृपने त्यांहिं ॥

पुण्यप्रमाणे संपदाजी । पामीएं आ जगमांहिंके ॥ मो० ॥ २१ ॥ सेवाकारक नव निधीजी । प्रगट्यां पुण्यप्रताप ॥ श्रीवज्रनाजभूपनोजी । टलीउं सहु संतापके ॥ मो० ॥ २२ ॥ ते राजायें साधीयाजी । वसुधाना षट खंरू ॥ अन्निपेक चक्रीनो कर्योजी । नृपनुं पुण्य प्रचंरूके ॥ मो० ॥ २३ ॥ भोग जोगवतां तेहनेजी । थइ हवे धरमनी बुद्धि ॥ वयअनुसारे जाणीयेंजी । थाये लोकविशुद्धिके ॥ मो० ॥ २४ ॥ एकदा काले विचरताजी । नगरी पुंरूरिकीणी सार ॥ वज्रसेनजिन समोसर्याजी । जगजंतुसुखकारके ॥ मो० ॥ २५ ॥ जिन आव्या जाणी करीजी । चक्रवर्ती वंदन जाय ॥ वहुपरिवारे परिवर्योजी । प्रणमे प्रज्ञुना पायके ॥ मो० ॥ २६ ॥ इंद्र पाठळ वेसीयोजी । सुणवा प्रज्ञुनी वाणी ॥ कर्णपुटें अमृत पीयेजी । शांत सुधारस खाणीके ॥ मो० ॥ २७ ॥ स्वातिवृष्टि सारिखीजी । जिननी देशना थाय ॥ भविमन रूपी छीपमांजी । समकीतमोती मायके ॥मो० ॥२८॥ जिनवाणी निसुणी करीजी । नरपति करेय विचार ॥ आ संसार असार छेजी । तारक तात निरधारके ॥ मो० ॥ २९ ॥ मोहतिमिरने ज्ञेदवाजी । जगवंत भानुसमान ॥ करमरोगने वारवाजी ।

तातजी वैद्य प्रधानके ॥ मो० ॥ ३० ॥ शुं कहीयें वीजुं वलीजी । सहु डुख टालणहार ॥ अव्या-
बाध सुखदायकोजी । श्रीजिनवर हितकारके ॥ मो० ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीजी । सोलमी
ढाल गरिष्ट ॥ उवकाय दर्शन इम कहेजी । धर्म करो वरिष्टके ॥ मो० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ वज्रनाभ चक्री हवे । विनवे जिनने एम ॥ भक्तिभाव चित्तमां धरी । जिनसुं अ-
धिको प्रेम ॥ १ ॥ तुम सरिखा स्वामी छते । हुं पडिउं मोहजाल ॥ पंच विषयसुख मगनता । प्र-
भुजी महारी टाल ॥ २ ॥ राज्य अनर्थनुं मूल छे । कर्मनिबंधन एह ॥ जो धर्म इहां चिंतवुं ।
पापनुं कारण तेह ॥ ३ ॥ तात आपनो सुत थइ । जो भमुं भवमोझार ॥ पुरुषाकार मुजने कि-
स्यो । पस्ताउं चित्त धार ॥ ४ ॥ तुमें आप्युं ते राज्यने । में पाल्युं शुभ रीति ॥ संयमलक्ष्मी मुज
दीउ । पालीश मन धरी प्रीति ॥ ५ ॥ एम प्रभुने वीनवी । वंदी तेहना पाय ॥ घर आवी निज
पुत्रने । आपे राज निरमाय ॥ ६ ॥ वज्रनाभ चक्री तदा । धर्मचक्री जिनपास ॥ भवभवविचरणथी
डरी । ग्रहे दीक्षा उल्लास ॥ ७ ॥ बाहु आदि जे चार जण । ते पण लीए दीख ॥ सिंहपरे शुभ

औषधी । चंद्रदर्शनने सदभावेरे ॥ महा० ॥ ३ ॥ ते पद मुनिना श्लेषमजोगथी । कोढनो रोग जाये दूरेरे ॥ जिम कोई वेधकरससंयोगथी । ताम्र ते थाये कंचनपूरेरे ॥ महा० ॥ ४ ॥ मुनिना कर्णनेत्रथी उपनो । मेल ते चोपडे प्राणी देहरे ॥ आमय तेहना सवि जाता रहे । जगमां जस लहे नर सनेहरे ॥ महा० ॥ ५ ॥ अणिमादिक वली अष्ट सिद्धि नीपनी । मुनि तप चूरणने प्रतापरे ॥ पद ऋषिराया गुणमणि आगरा । हणिया भवजयना संतापरे ॥ महा० ॥ ६ ॥ श्रीवज्रनाभ पण निरदोषथी । चारित्र पाले भाव विशुद्धरे ॥ वीस थानक तपने आदरी । श्रीजिननामकर्म बद्धरे ॥ महा० ॥ ७ ॥ अरिहंतनी प्रतिमाने पूजीयें । तिम वली स्तवना ने गुणग्रामरे ॥ अवरणवाद आशातन टालवे । एक थानक सवि अभिरामरे ॥ महा० ॥ ८ ॥ मुक्तिनगरमां जे सिद्ध प्रभु रह्या । अविनाशी अजनें अविकाररे ॥ एकत्रीस गुण सिद्धना भावीयें । जे पदवी आराधे साररे ॥ महा० ॥ ९ ॥ यतः—संठाण ५ वन्न ५ गंध २ रस ५ फास ८ । वेय ३ अंग १ संग १ जणु १ रहियं ॥ इकतीसगुणसमिद्धं । सिद्धं बुद्धं च वंदामो ॥ १ ॥ ढाल ॥ त्रीजा पद सारें प्रवचननि-

यतः—अरिहंत १ सिद्ध २ चेईय ३ । सुर ४ धम्मे य ५ साहू ६ सूरीउ ७ ॥ उवज्झाय ८ पवयण ए दंसण १० । विणउं नत्तिपूआइ कायवा ॥ १ ॥

॥ ढाल ॥ एकादशमुं थानक सेवीयें । आवश्यक नामें जाणोरे ॥ इछा आदिक दश प्रकारनी । सामाचारी मनमां आणोरे ॥ महा० ॥ १८ ॥ बारमुं थानक शीलव्रत पालीयें । नव वाडें करी विशुद्ध धारोरे ॥ निरतीचारें व्रत सेवन करो । मंगलमाला थाये उदारोरे ॥ महा० ॥ १ए ॥ किरिया पदने गणो तेरमे । शुद्ध देशावगासिक लेयरे ॥ निज खेत्रें ठवो आतम नविजन । जिम निज करमां मोक्ष ग्रहेयरे ॥ महा० ॥ २० ॥ उग्र तपस्वी चौदमें थानकें । नव नव तपसुं करीयें रागरे ॥ बाह्य अन्यंतर नेदथी तप तपो । करीयें असमाधिनो परित्यागरे ॥ महा० ॥२१॥ नमीयें गोयम पन्नरमें पदे । अन्नादिकनो करी संविनागरे ॥ त्रिकरण योगें पदनी सेवना । द्ये मुक्तिनां सुख महानागरे ॥ महा० ॥ २२ ॥ सोलमें पदे वेयावच्च करो । आचारजने वली उवज्झायरे ॥ रत्नाधिक गुणचिंतक साधुनां । भक्तपानादिक उपायरे ॥ महा० ॥ २३ ॥ सयल दोषना परित्यागथी ।

कह्यो । सातमे सतावीसनो जाणरे ॥ आठमे पांच लोगसनो कह्यो । नवमे सरूसठ मनमां आण-
रे ॥ महा० ॥ ३० ॥ दशमें दशनो इग्यारमें पांचनो । बारमें नवनो काउसग होयरे ॥ पचीस १३
बार १४ पन्नरनो १५ कह्यो । चोवीस १६ सतर १७ एकावन १८ जोयरे ॥ महा० ॥ ३१ ॥ ऊगणी-
समें पदे सो लोगस कह्यो । वीसमें पचवीसनो होयरे ॥ ऊलीप्रतें एम काऊसग करो । खमासमण
तेतां जोयरे ॥ महा० ॥ ३२ ॥ ऊलीप्रतें उपवास कीजीयें । वीस वीस संख्या जाणरे ॥ सवि मि-
लि थाये उपवास चारसें। करतां लहीयें निश्चल ठाणरे ॥ महा० ॥३३॥ चोथ छठ अठमने करे।
नीवी एकासणुं करे जेहरे ॥ शुद्धातमपदनी भावना । तप करे यथाशक्ति तेहरे ॥ महा० ॥ ३४ ॥
॥ एक पद पण जिन नाम कर्मनुं । बंधन कारण होय परिणामेंरे ॥ श्रीवज्रनाभें सहू पद सेव्यां ।
उपार्ज्यु तीर्थंकर नामरे ॥ महा० ॥ ३५ ॥ यत आवश्यकनिर्युक्तौ—पूरिमेण पछिमेण य । एए
सव्वेहिं फासिया ठाणा ॥ मज्झिमएमिं जिणेहिं । एगं दो तिन्नि सव्वे वा ॥ १ ॥ ए बीजा अधि-
कारतणी भली । कही सतरमी ढाल रसालरे ॥ उवझाय दरशन सागर कहे सुणो । तपथी थावे

वच नित कीजीयें । सुख पामें मनोहार ॥ ए ॥ दो साधुए आदर्यों । आवे नहि कोइ तोल ॥ स-
त्रामध्ये गुण वर्णना । गुरुजी करे अमोल ॥ १० ॥ तेह वचन निसुणी करी । चित्त लागो उतपात
॥ पीठ महापीठ मुनिवरु । आरतध्याने व्याप ॥ ११ ॥ अमने को न वखाणता । आगममां लय-
लीन ॥ धर्मध्यान अप्रमादता । अध्यातमरस पीन ॥ १२ ॥ दोय ऋषि वली चित्तमां । चिंते एह
विचार ॥ जे उपकार करे नरा । जश पामे संसार ॥ १३ ॥ ईर्षाए उपजावियुं । अण आलोच्युं पाप
॥ स्त्रीकरमने बांधीयुं । ते वेए संताप ॥ १४ ॥ चोदलाख पूरवतणो । पाली व्रतपर्याय ॥ पट
मुनिजी करता हवा । संलेखना सुखदाय ॥ १५ ॥ ढाल १७ मी ॥ सयणांरे सुणो शांति जिणंदा ॥
ए देशी ॥ श्रीवज्रनाभ राज ऋषीवर । बहुदिन पाली व्रतराजरे ॥ निज आयु अंत निकट जाणी-
ने । करे आराधना काजरे ॥ श्रीवज्रनाभ राज ऋषीवर ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ ज्ञानाचारना अरु
अतिचार । जे मुज लागा दोषरे ॥ मिछा डुक्कड मुजने होजो । थाजो धरमनो पोषरे ॥श्री०॥२॥
निस्संकिय निक्कंखिय अडविह । दरशनाचारना दोषरे ॥ जे लागा मुजने ऋषिभवमां । मिछाडुक्क-

पर–परिवाद मायामोसरे ॥ मिथ्यादर्शन शल्यने जाणो । भवसंततिनो पोसरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥
पापस्थानक अढार वोसरावुं । मन वच कायने जोगरे ॥ पापनां शास्त्र जे हुं जणीउं । ते निंदुं ग-
त सोगरे ॥ श्री० ॥ १३ ॥ त्रिकरण शुद्धे जे शीलव्रत पाल्युं । ते अनुमोदुं जावेरे ॥ ग्लान साधुनो
वेयावच कीधो । पाप सयल शमावेरे ॥ श्री० ॥ १४ ॥ पद् आवश्यक में शुद्ध कीधां । तेहनी स्त-
वना कीजेंरे ॥ चउविह सरणां मुजने होजो । शाश्वत सुखने दीजेंरे ॥ श्री० ॥ १५ ॥ आहार उ-
पधिने वली ठांडुं । निज देहने वोसरावुंरे ॥ श्रीजिनवरनी साखें होजो । सिद्ध प्रभुने ध्यावुंरे ॥
श्री० ॥ १६ ॥ माहरो चेतन केटलां पापने । ठद्मस्थपणे नवि जाणेरे ॥ जे मुजने नवि सांजरे तेह-
ना । मिथ्याडुक्कड मन आणेरे ॥ श्री० ॥ १७ ॥ एम शुभ ध्याने तेह चवीने । राजऋषिनो जीवरे
॥ सर्वारथसिद्धि नाम विमाने । सुर हुउं सूख अतीवरे ॥ श्री० ॥ १८ ॥ बाहु आदिक जे पंच मु-
नीश्वर । ते पण तेह विमानेंरे ॥ त्रिदशपणें उपना निरमल ते । तेहवा तप प्रमाणेरे ॥ श्री० ॥
॥ १९ ॥ पुण्यें सर्वारथ सिद्धविमाने । सुरने सुख अपारो रे ॥ ते विवरीनें अमें कहुं हुं । सांजलो

नादें लीना नीना रहे । माने सुख अत्यंतरे ॥ श्री० ॥२९॥ तेंत्रीस सहस वरस पछी तिहांकिण। भूखतणी रुचि होयरे ॥ तेहने तुरत अमृतमय परिणमे । लवसत्तमसुर सोयरे ॥ श्री० ॥ ३० ॥ सासोसास साढासोल मासें । लीये तेहीज देवारे ॥ एक हाथनी काया सुंदर । सहु अहमिंद्रदेवारे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥ सेजविपे प्रथम समये सुर । जिम ऊपना जे व्योमप्रदेशरे ॥ तिम उत्तानशायी ते नवलगें । जाणजो एह विशेषरे ॥ श्री० ॥ ३२ ॥ यतः श्रीविशेषावश्यके—विजयाइसूववाए । जत्थोगाढो नवक्कउ जाव ॥ खेत्तेव चिट्ठइ तहिं । दवेसु देहसयणेसु ॥ १ ॥ ढाल ॥ सागरोपम तेंत्रीसनुं आयु । जातुं न जाणे तेहरे ॥ लीलामालमां अमितकालने । गमाडे ते ससनेहरे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ ए वीजा अधिकारतणी शुभ । अढारमी एह ढालरे ॥ उवझाय दर्शन कहे नवि सुणजो । आगल वात रसालरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीसर्वारथसिद्धिमां । पद् सुर तेह सुजाण ॥ मन इछित सुख भोगवे । मतिश्रुत-अवधिविनाण ॥ १ ॥ एकावतारी ते सहु चवी जिहां अवतार ॥ तेरमो भव हवे कहुं । आत-

नृपदंरिसणनिमित्त ॥ मे० ॥ राजकुलें जातो हवो । कर ग्रही ज्ञेट विनीत ॥ मे० ॥ सु० ॥ ए ॥
राजाए सनमानीउं । देइ पत्रवीटक सार ॥ मे० ॥ स्नेहनी नजरें देखीउं । तेहने तिणवार ॥ मे०
॥ सु० ॥ १० ॥ इणसमें राजदुवारमां । आवी कहे नर एम ॥ मे० ॥ राजन तुम उद्यानना । थइ
शोज्ञा बहु प्रेम ॥ मे० सु० ॥ ११ ॥ वसंत ऋतु शोज्ञावती । जोवा आवो महाराज ॥ मे० ॥ तस
वचन निसुणी करी । सामग्री करावे साज ॥ मे० ॥ सु० ॥ १२ ॥ पुरमां करावी उद्घोषणा । जा-
उं अम्हारे उद्यान ॥ मे० ॥ राजहुकम इम सांभली । लोक थया सावधान ॥ मे० ॥ सु० ॥ १३ ॥
नृप कहे श्रेष्टिपुत्रने । तुं पण आवजे तत्र ॥ मे० ॥ सागरदत्त हरखें भर्यो । निजगेहे आव्यो तत्र
॥ मे० ॥ सु० ॥ १४ ॥ सागरने एक मित्र छे । अशोकदत्त अज्ञिधान ॥ मे० ॥ सागरें कही तस
वारता । रायआणा सनमान ॥ मे० ॥ सु० ॥ १५ ॥ बीजे दिने उद्यानमां । निजपरिकरसमेत ॥
॥ मे० ॥ राजाजी जाता हवा । शोज्ञा देखण हेत ॥ मे० ॥ सु० ॥ १६ ॥ लोक आव्या उद्यानमां ।
सागरदत्त कुमार ॥ मे० ॥ अशोक मित्र तेमी करी । आवे हरख अपार ॥ मे० ॥ सु० ॥ १७ ॥

ग्यें आव्यो जेह ॥ मे० ॥ सु० ॥ २६ ॥ रूपें मयणसारिखो । ए पति होजो मुज सार ॥ मे० ॥ इम चिंतवी निजगृहविषे । प्रियदर्शना आवी सुखकार ॥ मे० ॥ सु० ॥ २७ ॥ कन्या चित्तमां धारतो । सागरदत्त कुमार ॥ मे० ॥ मित्रसहित घरे आवीउ । मन धरतो दुःख अपार ॥ मे० ॥सु०॥ ॥ २८ ॥ हवे चंदनदास शेठजी । तेणे जाण्यो वृत्तांत ॥ मे० ॥ रूडुं रूडुं केम रहे । जग ढांक्युं सतंत ॥ मे० ॥ सु० ॥ २९ ॥ माहरा सुतने नवि घटे । अशोकदत्तनो संग ॥ मे० ॥ जेम कदलीना वृक्षने । न घटे बदरीनो संग ॥मे०॥सु०॥३०॥ इम चिंतवी व्यवहारीए । निज पुत्रने तेडी पास ॥मे०॥ जिम मावत गजने दीए । तिम सीख दीए उल्हास ॥मे०॥सु०॥३१॥ हे वत्स शास्त्रनो पारगो । व्यवहारनो तुं जाण ॥ मे० ॥ तो पण अमारी सीखडी । प्रेम धरी मन आण ॥मे०॥सु०॥३२॥ आपणे वणिक जातिना । वेपार करी जीवंत ॥ मे० ॥ उद्भट वेष न पहेरीएं ॥ जेथी संत न निंदे सतंत ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३३ ॥ यौवनवये पण थायवुं । गुप्त पराक्रमधार ॥ मे० ॥ वणिकजाति वीहतांथकां । रहीएं इण संसार ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३४ ॥ अणघटतुं आपण कुलें । ते नवि शोभे लगार

श्रीगुरुजी पण आवीया । चंदन वंदन जाय ॥ वाणी निसुणी बूझियो । मन वैरागी थाय ॥ ८ ॥ गृह आवी निज पुत्रने । सोंप्यो घरनो जार ॥ दीक्षा लीधी जावथी । पाले निरतीचार ॥ ए ॥ वहु वरसलगें तप तपी । पहोतो स्वर्ग मोझार ॥ सुरलोंके सुख जोगवे । निज तपने अनुसार ॥ ॥ १० ॥ ढाल २ए मी ॥ ऊरमर वरसे मेह ऊबुके वीजलीरे ॥ ऊबुके वीजली ॥ ए देशी ॥ ते दोय दंपणी जोमीके राजे निरमलीरेके ॥राजे०॥ सरिखा बिहुंना चित्तके अजव जोमी जलीरेके ॥अ०॥ ते प्रियदर्शना नारि सागरदत्तं शोजतीरेके ॥ सा० ॥ चंडें करी जिम चंडिका अति विराजतीरेके ॥ अ० ॥ १ ॥ शीलवंत गुणवंत उतम कुल शुभमनारेके ॥ उ० ॥ विश्वासजाजन प्रेमपात्र छे एम-नारेके ॥ पा० ॥ हवे एकदिने सागरशेठ बाहिर गयोरेके ॥ शे० ॥ अवसर जाणी अशोकदत्त मन चपल थयोरेके ॥ म० ॥ २ ॥ आव्यो सागरगेहके स्त्रीने इम कहेरेके ॥ स्त्री० ॥ सांभल तुं प्रियदर्शना तुज पति इम वहेरेके ॥ तु० ॥ धनदत्त शेठनो बहूसंघाते एकलोरेके ॥ सं० ॥ नितप्र-ति वातमी करतो धर्मथी वेगलोरेके ॥ ध० ॥ ३ ॥ शुं प्रयोजन तत्र के छे तुज कंतनेरेके ॥ छे० ॥

द्वेगनुं तुमें कारण कहो मुज शुजमनारेके ॥ क० ॥ तव वलतुं कहे मित्र ते आंसू पाडतोरेके ॥
॥ आं० ॥ करडी होठने कारमी माया रचावतोरेके ॥ मा० ॥ ए ॥ रे सांजल मुज मित्र कारण
उद्वेगनुंरेके ॥ कार० ॥ शुं कहीयें तुम आगल गुह्यनी वातनुंरेके ॥ गु० ॥ कुठामें गूंवडुं तद्भत केम
जाये कह्युंरेके ॥ केम० ॥ तोपण तुजने कहुं इम मन सद्दहुंरेके ॥ इम० ॥ १० ॥ सागर कहे हवे
मित्रजी वेहेला जांखीयेरेके ॥ वे० ॥ गुह्यनी वात कहीने सवि दुःख नाखीयेरेके ॥ सवि० ॥ ते कहे
सांजल ताहरी प्रिया व्यजिचारिणीरेके ॥ प्रि० ॥ अमासनी उपमा लहे ते महापापणीरेके ॥ ते०
॥ ११ ॥ तुज मिलवाने हेत गयो हुं तुज घरेरेके ॥ गयो० ॥ तुज घरणी जोगवात कहे मुज चित्त
खरेरेके ॥ मु० ॥ ठल वल जेद जंजारके राक्षसिणीसमीरेके रा० ॥ रुंध्यो मुजने तेणीयें जोरथी
बहु दमीरेके ॥ जो० ॥ १२ ॥ तनुं मूकावी जिम तिम नाठो हुं तदारेके ॥ ना० ॥ जिम जलतंतु
बंधनथी करी नाशे मुदारेके ॥ क० ॥ तेमाटे संसारमां अंगना एहवीरेके ॥ अं० ॥ विषनी वेली
ए सम नही कोइ तेहवीरेके ॥ न० ॥ १३ ॥ ए उद्वेगनुं कारण सांभलो महामतीरेके ॥ सां० ॥

का० ॥ कपटी अशोकदत्त पण मरण वहेरेके ॥ प० ॥ ए त्रणे जीव चवीने ऊपजसे जिहांरेके ॥ ऊ० ॥ ते अधिकार विचार आगल कहीशुं इहांरेके ॥ आ० ॥ १९ ॥ ए बीजा अधिकारनी ढाल छे वीसमीरेके ॥ ढा० ॥ पाठक दर्शन कहे मीठी साकरसमीरेके ॥ मी० ॥ गुणवंतना गुण निसुणो प्रमादने मूकीनेरेके ॥ प्र० ॥ नवि थाये धरमना काज के वेला चूकीनेरेके ॥ वे० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ श्रीसागरदत्त शेठजी । प्रियदर्शना तस नार ॥ कपटी अशोकदत्त पण । त्रणे चवी निरधार ॥ १ ॥ जंबूद्वीपें जाणजो । दक्षिण भरतमझार ॥ तृतीयारें अवसर्पिणी । प्रति अठ भाग विचार ॥ २ ॥ स्त्रीभर्ता युग्मी थयां । भद्रक भाव प्रसाद ॥ अशोकदत्त कपटथकी । सितगज थयो आह्लाद ॥ ३ ॥ ढाल २१ मी ॥ नीदरडी हो वेरण हुइ रही ॥ ए देशी ॥ पांच भरत पांच ऐरवतें । दश क्षेत्रें हो कालचक्रने जाणके ॥ आरा बार संयुक्त छे । कालस्थिति हो हेतु विन्नाणके ॥ निसुणो आरानी वारता । चित्त चोखे हो देई निज कानके ॥ नि० ॥ ए आंकणी ॥ कालना दोय प्रकार छे । अवसर्पिणी हो उत्सर्पिणी भेदके ॥ अवसर्पिणीमां जाणजो । आरा षट्

हो होये सुखनां पालके ॥ नि० ॥ १० ॥ क्रोधरहित ते मानवी । गतमानी हो अनें निरमायके ॥ लोभे वार्जित ते नरा । स्वभावें हो अधर्म परिहाय के ॥ नि० ॥ ११ ॥ ते नरने दीये दिनप्रतें । मनवंछित हो कल्पवृक्ष सारके ॥ ते तरु छे दश जातिना । आगमथी हो कहुं तास विचारके ॥ नि० ॥ १२ ॥ मद्यांगा मद्यने दीये । भाजन दीये हो भृंगारक नाम के ॥ तूर्यांग नामें सुरतरू । दीये वाजां हो अति अभिरामके ॥ नि० ॥ १३ ॥ दीपशिखा दीपक दीये । ज्योतिपिका हो प्रकाश करंतके ॥ चित्रांगा फुलमाल दीये । चित्ररसा हो भोजन सतंत के ॥ नि० ॥ १४ मण्यंगा भूषण दीये । गेहाकारा हो आपे गृहसारके ॥ अनग्ना दशमो दीये । युग्मीनें हो वस्त्र मनोहारके ॥नि०॥ ॥ १५ ॥ कल्पतरू ए दश प्रकारनां । उत्तरकूरु हो क्षेत्रमझार के ॥ पुण्यसंयोगें पामीयें । सुख लहीयें हो मनगमतां अपारके ॥ नि० ॥ १६ ॥ पहेला आराने विषे । साकरसम हो मृत्तिकानो स्वादके ॥ सर्व काले जल मीठडां । नदीविषे हो पीतां आह्लादके ॥ नि० ॥ १७ ॥ प्रथमारक व्यतिक्रमे । आयुसंघेण हो घटतां नित जायके ॥ सुरतरु पण ऊंचां थयां । युगलीयां हो मंदभा-

हो आयु तस जाणके ॥ नि० ॥ २६ ॥ वज्रऋषभनाराच वली । संघेण हो कह्युं दोयनुं सारके ॥ समचतुरस्र संस्थानने । दोय धरता हो सुंदर आकारके ॥ नि० ॥ २७ ॥ कंचनवरणी देहनी । युग्मीनी हो दीपे मनोहारके ॥ ते स्थानके अशोकदत्तनो । जीव लहे हो गजनो अवतारके ॥ नि० ॥ ॥२८॥ श्वेत वरण चार दंत छे । ऐरावण हो परें राजे तेहके ॥ पूरवस्नेहना वशथकी । युग्मीने हो लागे वल्लभ जेहके ॥ नि० ॥ २९ ॥ गजारूढ युग्मीप्रतें । देखीने हो विस्मय धरे अन्यके ॥ विमलवाहन नाम तेहनुं । युगलीयां हो थापे अतिधन्यके ॥ नि० ॥ ३० ॥ तेहवा कालप्रभावथी । युग्मीने हो सुरतरु ममत्वके ॥ लाग्यो छे परस्परे । हीनपुण्ये हो थया मंदसत्वके ॥ नि० ॥ ३१ ॥ जिम आभूषण रतनना । लोकमांहे हो दुरलभ अति होयके ॥ तिम ते युग्मीने सुरतरु । फल दीए हो मुशकिल तिहां जोयके ॥ नि० ॥ ३२ ॥ ए बीजा अधिकारनी । एकत्रीसमी हो पभणी शुभ ढालके ॥ उवझाय दरशनसागरें । श्रोताने हो होय मंगलमालके ॥ नि० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ तिण वेला एक मैथुनक । जइ सुरतरु सेवंत ॥ बीजो युग्मी देखीने । ईर्ष्या मन

युग्मीने । करे काल वीधान ॥ १२ ॥ सुवर्णकुमारे ऊपनो । विमलवाहन देव ॥ चंद्रयशा पण तिहांकणे । देवी थइ ततखेव ॥ १३ ॥ हस्ती पण निज आयुने । पालीने उपजंत ॥ नागकुमारनिकायमां । जोगवे सुख सतंत ॥ १४ ॥ ढाल २२ मी ॥ आषाढभूति अणगारनेरे । कहे गुरु अमृतवाणीरे ॥ यीगीसर चेला भिक्षाने जमतांथकां हो लाल ॥ ए देशी ॥ हवे कुलगर बीजो वखोरे । चक्षुष्मा अभिधानरे ॥ चतुरनर ॥ राज करे पाले प्रजाहो लाल ॥ हाकार दंडनीति धारतोरे । युग्मीने दीए सनमानरे ॥च०॥ उत्तम मारगें थापतो हो लाल ॥१॥ चक्षुष्मा कुलगरतणेरे । चरमकाले तिहां होयरे ॥च०॥ यशस्वी नामें सुत हुउ हो लाल ॥ सुरूपा नामें दारिकारे । उपना मिथुनक दोयरे ॥च०॥ वज्रऋषभसंघेणधरु हो लाल ॥२॥ संस्थान वर्ण न्यून आउखुंरे । किंचित उंचुं थायरे ॥ च० ॥ सातसें धनुष तनुधरूहो लाल ॥ अनुक्रमे चक्षुष्मा चवी करीरे । सुवर्णकुमारें जायरे ॥ ॥ च० ॥ कांता नागनिकायमां हो लाल ॥ ३ ॥ यशस्वी पीतानी परेंरे । पाले युग्मी समुदायरे ॥ च० ॥ जिम गोपाल धेनूनेहो लाल ॥ हाकारनीति उल्लंघतांरे । युग्मी आन्यायी थायरे ॥च०॥

अग्निचंद्र कालधरम करी हो लाल ॥ उदधिकुमारें ऊपजेरे । प्रतिरूपा नागकुमाररे ॥ च० ॥ गत्यं-
तर वेहू पामीया हो लाल ॥ १० ॥ प्रसेनजित युग्मीनाथजीरे । तेहना राजनीमांहिंरे ॥ च० ॥
वे नीतिने उल्लंघता हो लाल ॥ युगलीयां एहवां थयांरे। लराइ मांहोमांहे वाहरे ॥च०॥ जिम कामी
लज्जा तजे हो लाल ॥ ११ ॥ बहु अनीति देखीनेरे । प्रसेनजित राजा सोयरे ॥ च० ॥ धिक्कार
नीति करतो हवो हो लाल ॥ हाकारमाकारधिक्कारनीरे । नीति त्रणे शिक्षा होयरे ॥ च० ॥ इणि-
रीतें युग्मीने पालतो हो लाल ॥ १२ ॥ आयुअंत्यवेलाविषेरे । तस चक्षुकांता नाररे ॥ च० ॥ मि-
थुनक तिहां प्रसविउं हो लाल ॥ मरुदेव पुत्रनाम थापीउंरे । श्रीकांता पुत्रीनुं साररे ॥ च० ॥
साढापंचशत तनुधरु हो लाल ॥ १३ ॥ हवे प्रसेनजित चवी करीरे । द्वीपकुमारमां जायरे ॥ च०
चक्षुकांता नागकुमारमां हो लाल ॥ श्रीकांता प्रसवे जोमलुंरे । नाभिमरुदेवा थायरे ॥ च० ॥ सु-
वर्णप्रियंगुवर्ण राजता हो लाल ॥ १४ ॥ धनुपंचशतपचवीसनोरे । सप्तम कुलगरकायरे ॥ च० ॥ म
रुदेव चविउं तिण समे हो लाल ॥ द्वीपकुमारें ते गयोरे । कांता नागनिकायरे ॥ च० ॥ गत्यंतर

गंगातट अवतरे नेहरे ॥ च० ॥ प्रकाश हुउं त्रण लोकमां हो लाल ॥ १९ ॥ गर्न्ने प्रनुजी आवी-
यारे । मरुदेवा माता तामरे ॥ च० ॥ महासुपन चौद देखीयां हो लाल ॥ पहेले वृषभ पेखीयोरे।
उज्ज्वल खंध अनिरामरे ॥ च० ॥ दीर्घ रुजु पुछ जेहनुं हो लाल ॥ २० ॥ कोटें कांचन घूघरीरे।
माला पहेरी मनोहाररे ॥ च० ॥ वृषन लक्षणें करी शोनतो हो लाल ॥ सुपन बीजें गज निर-
खीयोरे । चारे दंतने धाररे ॥ च० ॥ श्वेत वरण क्रम उन्नतोहो लाल ॥ २१ ॥ मद झरतो ते हा-
थीउरे । जंगम कैलास सोयरे ॥ च० ॥ त्रीजें सिंह अवलोकीउं हो लाल ॥ पीली आंख ठे तेह-
नीरे । लांबी रसना जोयरे ॥ च० ॥ दीर्घ केसरा तेहना हो लाल ॥ २२ ॥ चोथें लखमी देवतारे।
मरुदेवा देखे उछांहिरे ॥ च० ॥ पद्मलोचना राजती हो लाल ॥ दीसे गजसुंडा दंडसुंरे । करे अ-
भिषेक त्यांहरे ॥ च० ॥ माता इणीपरें देखती हो लाल ॥ २३ ॥ पांचमें फुलनी मालनेरे । देखे
मरुदेवा मायरे ॥ च० ॥ पंच वरणें करी दीपती हो लाल ॥ ठट्ठें सुपनें चंद्रनेरे । मोदनुं कारण
थायरे ॥ च० ॥ जिनअंबायें अवलोकीउं हो लाल ॥ २४ ॥ सातमें रवि देखतीरे । तिमिरनो जे

अर्थ कहे स्वप्ननो हो लाल ॥ ३० ॥ तुजने पुत्र उत्तम होशेरे । कुलगरज्ञातिअवसंतरे ॥ च० ॥ मतिप्रमाणे इम कहे हो लाल ॥ एमवे इंद्रासन कंपीउंरे । आकरुं अति प्रशंसरे ॥ च० ॥ उपयोग दीधो इंद्रे तदा हो लाल ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे । बावीसमी सुंदर ढालरे ॥ च० ॥ उवझाय दर्शन इम कहे हो लाल ॥ गुणीना गुण गावतांरे । होवे मंगलमालरे ॥ च० ॥ जसवाद लहीएं लोकमां हो लाल ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ उपयोग देई जाणीने । इंद्र सकल ततखेव ॥ सुरलोकेंथी आवीआ । जिनजननी प्रणमेव ॥ १ ॥ विनयपूर्वक पुरंदरा । जंपे जोडी हत्थ ॥ सुपन अरथ परगट करे । जिम वृत्ति सूत्र अरथ ॥ २ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ कूमखडानी देशी ॥ वृषभ सुपन देख्याथकी । तुज सुत होशे एम ॥ माताजी सांभलो ॥ मोहपंकें खुंच्यो धर्मरथ । उद्धरशे बहुप्रेम ॥ मा० ॥ १ ॥ गज दर्शनथी तुज सुत । मोटानो थाशे गोर ॥ मा० ॥ मोटां बलने पामशे । वारसे दुश्मन जोर ॥ मा० ॥ २ ॥ पुरुषसिंह तुज सुत थशे । सिंहदर्शनथी सार ॥ मा० ॥ धैर्यवंत पराक्रमी । अनंतवीर्य निरधार ॥मा०॥

देखीउं । तुमें सपनमोझार ॥ मा० ॥ सर्वगुण रयणायरो । थाशे नंदन सार ॥ १३ ॥ निर्धूम अग्नि दीठी जिकें । मुखमां पेसती मात ॥ मा० ॥ अन्यमतिना तेजनो । तुज सुत करशे घात ॥ ॥ मा० ॥ १४ ॥ चौद सुपन अनुसारथी । अम्हें जाणुं निरधार ॥ मा० ॥ चौद राजलोकनो पति । थाशे तुज सुत सार ॥ मा० ॥ १५ ॥ सुपन अरथ इम वर्णवी । प्रणमी मायना पाय ॥ मा० ॥ क्षणमांहें इंद्रो सहु । निज निज थानकें जाय ॥ मा० ॥ १६ ॥ मरुदेवा हरखीत थइ । निसुणी इंद्रनी वाण ॥ चतुर नर सांभलो ॥ ए आंकणी ॥ निशदिन गर्भने पालती । करती सफल विहाण ॥ च० ॥ १७ ॥ माता गर्भें शोभती । मेघमाला रवियें जेम ॥ च० ॥ शुक्ति शोभे मुक्ताफलें । गिरिगुहा सिंहे वली जेम ॥ च० ॥ १८ ॥ मरुदेवी मातातणा । कुच पुष्ट उन्नत थाय ॥ च० ॥ मानुं त्रिभुवनस्वामिने । स्तन्यपानहेतें न्याय ॥ च० ॥ १९ ॥ मातानां विशेषथी । विकस्यां लोचन दोय ॥ च० ॥ जिनवदन देखणभणी । इच्छा करतां जोय ॥ च० ॥ २० ॥ नितंबभाग पूर्वे पोहलो । तोपण पोहोळो थाय ॥ च० ॥ वर्षानाशे नदीतणा । तटभूमिपरें प्राय ॥ च० ॥ २१ ॥ सहजस्वभावे

॥ च० ॥ सुखसमाधें मिथूनक । प्रसव्युं माते गतशोक ॥ च० ॥३१॥ प्रसन्नता दश दिश पामती । ज्योत त्रिभुवने थाय ॥ च० ॥ अतिदुखीया नारकी । क्षणमात्र सुखने पाय ॥ च० ॥ ३२ ॥ वायरा वाया सुखतणा । गंधांबु वरशे मेह ॥ च० ॥ श्वासोश्वासने पामती । भूमिका धरे तेह ॥ ॥ च० ॥ ३३ ॥ प्रभुजीना जन्मोत्सवें । स्वयमेव देवलोक ॥ च० ॥ हरखभर्या करे नाद त्यां । टाले सुरजन शोक ॥ च० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । त्रेवीसमी भांखी ढाल ॥ दर्शन कहे श्रोता घरे । होजो मंगलमाल ॥ च० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ तव छप्पन कुमरीतणां । आसन कंपित थाय ॥ अवधि प्रयुंजी जाणती । दिलमां हरख न माय ॥ १ ॥ जाणी जगगुरुजन्मने । परिकरयुत आवंत ॥ ते संक्षेपें सांभलो । भविजन रस पावंत ॥२॥ चार हजार सामानिक । देवीनो परिवार ॥ सोल सहस ते जाणजो । आतमरक्षक सार ॥३॥ अनोपम कुलमहत्तरा । सुरी छे वली चार ॥ प्रत्येकें परिवार ते । वीस सहसने चार ॥४॥ सहु छपन कुमरीतणा । परिकरनो परिमाण ॥ लाख इग्यार वीस सहस । इकसो चोवीस जाण ॥५॥ ढाल २४ मी ॥ माई धन्न सु-

नीने वंदे धरी बहु भाव । सुगंध जल वरसावीने सवि रजने शमाव ॥ ६ ॥ पंचवर्णना फूलनी वृष्टिने करती तेह । तेमज तीर्थनाथना गुण गाती ससनेह ॥ तदनंतर तेरमा रुचकद्वीपनी वास । तस मान वखाणुं हुं डुगुण दुगुण परकास ॥ ७ ॥ एक लक्ष कोडीने सडसठ सहस कोड । वली सातसें कोडी बहोतेर कोडी जोड ॥ षोडश लख जोजन एहना शरनुं मान । वलयाने आकारें ठे तेरमो द्वीप वखाण ॥ ८ ॥ तसविषे मानुषोत्तर सरिखो पर्वत सार । चोरासी सहस वर उंचो रुचक भूधार ॥ तस मध्य पूरवदिशें वासिनी आठ कुमारी । नंदा नंदोत्तरा आनंदानंद वरधना सारी ॥ ९ ॥ विजया वैजयंती अपराजिता नाम । आवीने नमें जिननें जननीनें अभिराम ॥ दर्पण लेई करमां आवी तेह कुमारी । पूरवदिशें ऊभी गाए गीत अपारी ॥ १० ॥ दक्षिण रुचकंगीरिवासिनी कुमरी अष्ट । समाहार सुप्रदत्ता सुप्रबुद्धा गरिष्ट ॥ यशोधरा लक्ष्मीवती नामें सार । चित्रगुप्ता वसुंधरा आवी तिहां सुखकार ॥ ११ ॥ जिनने जननीने प्रणमे हरखसंघात । ग्रही कलश करमां दक्षिणे जिनगुण गात ॥ पश्चिमरुचकनी आठे दिशाकुमारी । आवे हरख धरंती निज

आसीस दीये एहवी गिरिसम आयु तुम थाजो। जगबंधव जगगुरु जगरक्षण दिवाजो ॥ इम कही ते देवी जिनवर कर्ण समीप। माहोंमाहें पाषाणगोला आस्फालें अप्रतीप ॥ १९ ॥ सूतीकाभुवनमां शय्यागत प्रभुमात। थापी सवि कुमरी जिनगुण मंगल गात ॥ इणीपरें दिसकुमरी जन्ममहोछव कार। जिनदर्शन निर्मल करती स्थिति सुविचार ॥ २० ॥ यतः—संवट्ट मेह आयंसगाय भिंगार तालियंटाय ॥ चामरजोइयरक्खं। करंति एयं कुमारीउ ॥ १ ॥ ए बीजे अधिकारे पन्नणी चोवीसमी ढाल। घर मंगलमाला लहीयें लक्ष्मी विशाल ॥ उवझाय वर दर्शनसागर कहे निसदीस। जिम जन्म कल्याणक गातां पहोंचे जगीस ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ आदिम तीर्थंकरतणो। जनम थयो जिण रात ॥ आसन कंप्यां इन्द्रनां। हुई अचरिज वात ॥ १ ॥ वली शाश्वत घंटातणां। समकालें थया नाद ॥ लगनवेलामां सामटां। वाजित्रना बहु साद ॥ २ ॥ सौधर्माधिपती तदा। कोपाटोपे रत्त ॥ लोचन कीधां तिम वली। कर ले पविने तत्त ॥ ३ ॥ भृकुटि चढावी पुरंदरे। थयो एहवो ते जाम ॥ नमी अनीकस्वामी भलो।

भरेजी ॥ ५ ॥ तुज जनम कल्याणक सार । महोछवें पवित्रित दिन गणुंजी ॥ नारकीने पण सू-
ख । क्षणमात्र लगें तुज जन्मतणुंजी ॥ ६ ॥ जंबूद्वीप जरतमोझार । अढार कोमाकोमी सागर
अंतरेजी ॥ धरमतरूनुं बीज । प्रजु वाव्युं तुमें निरंतरेंजी ॥ ७ ॥ पामी तुज चरणसरोज । कुण
नवि तरे जवि जीवमोजी ॥ प्रवहण रह्युं जेम लोह । पार पामें वारिधि वमोजी ॥ ८ ॥ जिन थु-
णी शक्र भणंत । हरिणगमेषीप्रतें इणीपरेंजी ॥ जंबूद्वीपे दाहिण जरत–मध्यखंडे नाजिकुलकर-
घरेजी ॥ ए ॥ मरुदेवा तस नारी । तेहनी कूखें अवतर्यो जिनवरुजी ॥ जनममहोछवहेत । तेमा-
वो तुमें सुरवरूजी ॥ १० ॥ इंद्रादेश पामेय । हरिणगमेषी हरख्यो घणुंजी ॥ अद्भुत नाद छे
जास । टोकरो वजाड्यो घंटातणोजी ॥ ११ ॥ सुघोषा नामे घंट । तेणें सर्व विमाननाजी ॥ साथें
वाज्या घंट । जेम गाये पंखीनी जामिनीजी ॥ १२ ॥ सवि सुर थया सावधान । हरिणगमेषी आ-
वी तदाजी ॥ मेघनिर्घोष गंभीर । मिष्ट वाक्य जांखे मुदाजी ॥ १३ ॥ भो भो निपुणो देव । हरि-
आदेश एकण चित्तेंजी ॥ दाहिण भरत मोझार । प्रथम तीर्थंकर उतपनेंजी ॥ १४ ॥ जनममहो-

हामणुंजी ॥ ऊपर बेठो शक्र । शोजा तस कीसी जणुंजी ॥ २५ ॥ इंद्र आगल अग्र सार । अग्रमहिषी बेठी जलीजी ॥ इंद्रने डावे पास । सामानिक सुर शुजपरीजी ॥ २६ ॥ पुरंदर दक्षिण पास । त्रण सभाना देवो रह्याजी ॥ इंद्रने पछिम जाग । सात कटक सूरा लह्याजी ॥ २७ ॥ कोणोगमें अन्य देव । बहु परिवारें परवर्योजी ॥ सिंहासने बेठो इंद्र । जिनगुणग्राम हृदयें धर्योजी ॥ २८ ॥ सुरलोकथी चालंत । असंख्य द्वीपोदहि उलंघीयाजी ॥ आव्या नंदीसर द्वीप । तिहां विमान संखेपीयांजी ॥ २९ दक्षिण जरत जंबूद्वीप । आदि तीर्थंकर जनम ग्रहेजी ॥ आवी सुधरमा इंद्र । प्रदक्षिणा उचित वहेजी ॥ ३० ॥ विमानथी उतरेय । जिनपासें इंदो गयोजी ॥ जिन दीठें प्रणाम । करी मन हरखित थयोजी ॥ ३१ ॥ जिनजननीने वांदी । पुरंदर इम भाखे तदाजी ॥ रतनकूखि तुं मात । धन्य कृतपुण्य तुं मुदाजी ॥ ३२ ॥ धर्मधुरा देहनार । जायो पुत्र त्रिजुवनतिलोजी ॥ हुं सुधर्मा इंद । जनमोछवे आव्यो जलोजी ॥ ३३ ॥ स्वामिनी तुमें चित्तमांहिं । जय नवि पामो मुजथकीजी ॥ माय दीधी अवस्वापिनी निंद । प्रतिबिंब जिननुं पासे मूकीजी ॥ ३४ ॥ ए

नामे विमानें वेसी । बीजो ईशान इंद्रजी ॥ अट्ठावीस लाख विमानना सुरने । तेडीने अतंद्रजी ॥ ज० ॥ २ ॥ मेरुमहीधरे जिनपासे आवी । वंदे प्रभुना पायजी ॥ स्वामीदरिसणे प्रथम भेटणुं । प्रणाम निरयें कहेवायजी ॥ ज० ॥ ३ ॥ इम सुमन विमाने आरोही । सनतकुमार इंद्र नामेजी ॥ बार लाख विमान सुर तेडी । मेरुगिरि आवे अभिरामेंजी ॥ भ० ॥ ४ ॥ अडलख विमानतणो ए अधिपति । साथें सुरने तेडीजी ॥ श्रीमाहेंद्र श्रीवछ विमाने । वेसी आवे मन मोडीजी ॥ भ० ॥ ५ ॥ चार लाख विमान सुरसंयुत । नंद्यावर्त विमानेजी ॥ ब्रह्मेंद्र आवे जिननी पासे । प्रणति करे बहु मानेजी ॥ भ० ॥ ६ ॥ पचास हजार सुरने संघातें । कामगव विमाने वेसीजी ॥ लांतकेंद्र आवे जिनपासें । रोमराजी अति विकसीजी ॥ ज० ॥ ७ ॥ चालीस विमानना सुरजुत । प्रीतिगम विमान रचीयांजी ॥ श्रीशुक्रनामा पुरंदर आव्यो । मेरुशिखर प्रभु नमीयाजी ॥ ज० ॥ ८ ॥ षट् सहस्र विमाननो स्वामी । सहस्रार इंद्र आवेजी ॥ मनोरम नाम विमानें वेसी । प्रभु प्रणमी सुख पावेजी ॥ ज० ॥ ९ ॥ विमल नाम विमानें आरोही । आनत प्राणत इंदजी ॥ वि-

लशा । तेटला जाणो रतननाजी ॥ भ० ॥ १७ ॥ तावंत कंचन रजतना जाणो । तावत सुवर्ण रत-
ननाजी ॥ रूपा रतनना तिम परिमाणें । तेटला स्वर्णरूप्यरतननाजी ॥ ज० ॥ १९ ॥ अष्टाधिक
सहस मृतिकाना । सर्व मिली एह प्रमाणजी ॥ अष्टसहस्र ने ऊपर चोसठ । कलशनुं मुख जो-
यणमानजी ॥ ज० ॥ २० ॥ पचीस जोजनना वली उंचा । बार जोजन विस्तारजी ॥ जोजन ए-
कनुं नालवुं कलशनुं । देवता करे उदारजी ॥ ज० ॥ २१ ॥ तिम वली ज्ञंगारक ने दर्पण । रतन-
करंरूक जाणोजी ॥ थाली पात्री ने पुष्पचंगेरिका । अरुहिय सहस वखाणोजी ॥ भ० ॥ २२ ॥
ततकाल ए वस्तु निपजावी । अच्युत सन्मुख ढोवेजी ॥ हुकम तुमारो माथे चढाव्यो । इंद्र ह-
रखित होवेजी ॥ ज० ॥ २३ ॥ इंद्र आज्ञाथी कलशने लेइ । अभिओग सुर ते जाएजी ॥ क्षीर-
समुद्रना जलने लेवा । प्रमुदित मनमां थाएजी ॥ ज० ॥ २४ ॥ पाणी लीधां अतिघणां निरमल ।
गंगासिंधुना तेमजी ॥ मागधादिक तीर्थना जलने । सरसव वली मन प्रेमजी ॥ भ० ॥ २५ ॥ चु-
लहिमवंत गिरि वैताढ्य पर्वत । वखारा देवकुरु जाणोजी ॥ उत्तरकुरु भद्रसाल नंदनवन । एहवां

इंदजी ॥ भगवंतना मुखआगें मूके । पावे चित्त आनंदजी ॥ ज० ॥ ३५ ॥ तदनंतर अष्टहिय स-
हस कुंज । जलें जिन न्हवरावेजी ॥ अच्युतेंद्र निर्मल भावे । मनमां मोदने पावेजी ॥ ज०॥ ३६ ॥
ते वेलाए वाजां वजाडे । बीजा देव तिहां आवीजी ॥ वीणा भेरी ताल तंबूरा । मृदंग सरणाइ
मन भावीजी ॥ ज० ॥ ३७ ॥ रविशशिमंडलनी शोभा । तेहने विडंबना करतीजी ॥ सोना रूपानी
झालर बाजे । विविध ध्वनिने धरतीजी ॥ भ० ॥ ३८ ॥ इण रीतें अच्युतेंद्र जिननी । अभिषेक
भक्ति बनावेजी ॥ मानुं सुमेरुशिखरे वरसंता । वारिद शोभा अणावेजी ॥ ज० ॥ ३९ ॥ गंधकाषा-
य वस्त्रें करी जिनतनु । लुही अच्युतस्वामिजी ॥ बावनाचंदने जिनने विलेपन । कीधुं मन अ-
भिरामीजी ॥ भ० ॥ ४० ॥ केइ अमर उत्तरासंग धारक । धूप ग्रही जिन धूपेंजी ॥ जिन ऊपर
बहु भक्ति करंतां । नवि पडीयें भवकूपेंजी ॥ भ० ॥ ४१ ॥ विविध जातिनां फूलनी वृष्टि । जिन ऊ-
पर सुर करताजी ॥ सुरभिगंध द्रव्य चूरण करीने । चारे दिशें वरसताजी ॥ भ० ॥ ४२ ॥ केइ वृं-
दारक जिनमुख आगें । मंगलीकनां गीत गाताजी ॥ केइ नाचे केइ तूर बजाडे । जिनने केई

मनोहार ॥ ७ ॥ प्रज्जुजीने कंठे तिहां । मुक्ताफलनी माल ॥ अंगद तिम पहेरावीयां । रतनतणा सुविशाल ॥ ८ ॥ ढाल ॥ २७ मी ॥ दीठो दीठोरे वामको नंदन दीठो ॥ ए देशी ॥ सुधर्मा इंद्र इम जिनजीने । अलंकृत तनुं सोहावे ॥ फूलमाला कंठें पहेरावी । पूजा अजब बनावेरे ॥ जवि जावें श्रीजिन सेवो ॥ ए आंकणी ॥ जिन सनमुख इंदो बेसीने । शक्रस्तव करे सार ॥ रोमांचित प्रज्जुजक्तें संयुत । थुणे जिनने श्रीकाररे ॥ ज० ॥ २ ॥ तुजने स्वामी नमस्कार होजो । तुम्हो वि-श्वना नाथ ॥ जवमरुधरमां सुरतरुसरिखो । त्रिज्जुवनकज दिननाथरे ॥ ज० ॥ ३ ॥ अव्याबाध आनंद सुखाकर । अज अक्षय पद लेवो ॥ अशरीरी अक्रियपदधारी । अविनाशी गुण देवोरे ॥ ॥ ज० ॥ ४ ॥ जगबंधव शरणागत वत्सल । महागोप धर्मसथवाह ॥ भरतक्षेत्रमां मोक्षनो मारग । देखाड्शो जगनाहरे ॥ ज० ॥५॥ तुम गुण कहेवा हुं नहि समरथ । गुणवंत परम कृपाल ॥ इत्या-दिक जिनजीने थुणीने । पामें हरख विशालरे ॥ ज० ॥ ६ ॥ निज अमरें परिवेष्टित इंदो । प्रथम जिन लेई करमां ॥ मरुदेवा अलंकृत जुवने । आवे एके पलमांरे ॥ ज० ॥ ७ ॥ तीर्थंकर प्रतिबिंब

मलीने । अठाइमहोछव कीधो ॥ शाश्वती प्रतिमा पूजीने। भक्तिनो लहावो लीधोरे ॥ भ० ॥ १६ ॥ जिम जिम आव्या तिम तिम सुरवर। निज निज गया ठाण ॥ प्रभुगुणगण गंगाजलें नाही। करता पवित्र अप्पाणरे ॥भ०॥१७॥ सोहमस्वामी पट्टपरंपर। विधिपक्ष गछ जग चावो ॥ युगप्रधान धर्ममूर्तिसूरीश्वर। ए गुरु दिलमां ध्यावोरे ॥भ०॥१८॥ तास पट्ट अंबुज विकसन नभमणि। श्रीकल्याणसागरसूरिंदा ॥ जस उपदेशथी आहेका मूक्या। कच्छहालार नरिंदारे ॥ भ० ॥ २० ॥ तस पट गगने चंद्र सुधाश्री। श्रीअमरसूरिराया ॥ श्रीविद्यासागरसूरि तस पाट। गच्छनायक सुखदायारे ॥ भ० ॥ २१ ॥ तस पट्ट अंबुज मधुकर सरिखा। श्रीउदयसागरसूरिराया ॥ जयवंता गुरु राजे गछमां। तेज प्रताप सवायारे ॥ भ० ॥ २२ ॥ आचारज कीर्तिसागरसूरि। श्रीयुवराज गवाया ॥ उवझायवर श्रीदर्शनसागर। ए संबंध कहायारे ॥ भ० ॥ २३ ॥ सतावीस ढालें करी रचिउं। ए बीजो अधिकार ॥ सांभलतां श्रोताघर होजो। नित नित जय जयकाररे ॥ भ० ॥ २४ ॥ इति श्रीअंचलगच्छाधिराज सकलभट्टारकभामिनीभालस्थलतिलकायमान ऐदंयुगीनसुविहितभट्टारकशिरकोटीरहीरायमानपूज्य-

अपार ॥ ५ ॥ चोखुं मन नविजन करी । मूकी कचपच वात ॥ कोण विमासण मन करे । पीतां दूधनी वात ॥ ६ ॥ कथा रसिक जिन ऋषभनी । वक्ता रसिक कहंत ॥ पण श्रोता रसिया विना । किम आस्वाद लहंत ॥ ७ ॥ यदुक्तं—विष वनिताने शोक । वली विष वये रंकापण ॥ विष दारिद्रीगोठी वली । विष कुलने खंपण ॥ विष स्वामिअपमान वली । विष चंचल गोरी ॥ विष गायनने खास । वली विष गलिया धोरी ॥ पुत्र कुपुत्र कुवास विष । विष विश्वास वैरी जना ॥ प्रीति कहे सुण चतुर नर । विष पंमित वचन सत्ताविना ॥ १ ॥ वाग्मी व्याससमासविद्प्रियकथः प्रस्तावचित्सत्यवाक् । संदेहच्छिदशेषशास्त्रकुशलो नात्यादिविक्षेपकृत् ॥ अव्यंगो जनरंजको जितसत्त्वो नाहंकृतो धार्मिकः । संतोषीति चतुर्दशोत्तमगुणा वक्तुः प्रणीता इमे ॥ २ ॥ नक्तो वक्तुरगर्वितः श्रुतरुचिश्चापल्यहीनः पटुः । प्रश्नज्ञश्च बहुश्रुतोऽप्यनलसो निद्रोज्झिताङ्गः सुधीः ॥ दांतात्मोक्तकथांतरः कृतगुणप्रीतिर्न निंदापरः । श्रोतुः पुंस इमे चतुर्दश गुणाः स्वर्गे । प्रशस्या विदुः ॥ ३ ॥ ॥ दुहा ॥ सन्य जना सवि सांजलो । मेली विकथा दूर ॥ जिनगुणरस श्रवणें सुणो । चिदानंद

लागे जेहरे ॥ श्री० ॥ ६ ॥ धाव पंच तेहने वली । मूके नही किण वारेरे ॥ पंच समिति जिम महामूनि । नवि मूके मनथी किवारेरे ॥ श्री० ॥ ७ ॥ स्वामी जनमथी किंचित्रि । ऊंठा जव वर्षमां थावेरे ॥ सौधर्मईंद्र देवलोकथी । वंश स्थापना करवाने आवेरे ॥ श्री० ॥ ८ ॥ नृत्यं रिक्त करें करी । नवि जावुं स्वामिनी पासेरे ॥ एहवी बुद्धिथी इंदलो । लाव्यो सेलडी मनने उल्लासेरे ॥ श्री० ॥ ९ ॥ यतः—रिक्तपाणिर्न पश्येत । राजानं दैवतं गुरुं ॥ निमित्तज्ञं विशेषेण । फलेन फलमादिशेत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ नाभिउत्संगे जिन तदा । बेठा छे हरख भरायरे ॥ अवधिज्ञानथी स्वामीयें । जाण्यो हरिचित्तनो अभिप्रायरे ॥ श्री० ॥ १० ॥ सेलडीसांठ ग्रहेवाभणी । तेहप्रते जिन कर खेपेरे ॥ अभिप्राय प्रभुनो जाणीने । वलतुं हरि एम पयंपेरे ॥ श्री० ॥ ११ ॥ ल्यो स्वामी एह ईक्षूने । तुमें इछा पूरी कीजेंरे ॥ जेमाटें ईक्षु ग्रही । इक्ष्वाकु वंश नाम दीजेंरे ॥ श्री० ॥१२॥ आदिनाथना तीर्थमां । सहु कारज इंद करेयरे ॥ युगलीयां समजे नही । माटे अधिकार एह धरेयरे ॥ श्री० ॥ १३ ॥ स्वामिना वंशने थापीने । पुरंदर गयो देवलोकरे ॥ प्रभुजी दिन दिन

जिनने आगेंरे ॥ केइ देवता पोपट थई । जिनना गुण गाए रागेंरे ॥ श्री० ॥ २२ ॥ विविध रूपें करी देवता । नाटक गीतविधिनें करतारे ॥ केई सुर प्रभुजीने निजपीठें । तुरंग थईने धरतारे ॥ श्री० ॥ २३ ॥ स्वामीने रमवाभणी । केई मोर थईनें नाचेरे ॥ हंस थई केइ देवता । जिनने अभ्के चित्त साचेरे ॥ श्री० ॥ २४ ॥ जिनमुख आगें केई सुरवरा । क्रौंच थई मीठुं जंपेरे । केइ सुर कोकिल थई करी । पंचम राग पयंपेरे ॥ श्री० ॥ २५ रूप करी केइ कलशनुं । निषादस्वर मुखे भापेरे ॥ हेठुं मुख करी शुंडादंडे । जिनचरणने ते गज फासेरे ॥ श्री० ॥ २६ ॥ रूप करी केइ वृषभनुं । शृंगथी खेखड खांगेरे ॥ प्रभुना नेत्रविनोदने । करे सुर राग अभंगेरे ॥ श्री० ॥ २७ ॥ केइ सुर महिषनुं रूप करी । अंजनगिरिसम कालारे ॥ ते सुरा माहोंमाहें झूझता । जिनने देखाडे युद्धचाळारे ॥ श्री० ॥ २८ ॥ जिनने विनोद करवाभणी । मल्ल थइ केइ सुर आवेरे ॥ वारंवार भुजाप्रतें । माहोंमाहें अथडावेरे ॥ श्री० ॥ २९ ॥ देवकुमारे ते प्रभु । सेवित निरंतर होयरे ॥ जेम योगीश्वर दिनप्रते । परमातम सेवतो जोयरे ॥ श्री० ॥ ३० ॥ एवी रीतें विनोदथी । सुर असुरें

करी हरखंतोरे ॥ लालितो पंचधावें करी । वलदचिह्न रुषन्न वधतोरे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥ अंगुष्टपान अवस्थायकी । आगल वयें गृहवासेरे ॥ वीजा जिन रांध्यां अन्नने । नित्य खाये मनने उल्लासेरे ॥ श्री० ॥ ३२ ॥ नाजिनंदनने देवता । फल आपे कल्पवृक्षरे ॥ प्रज्ञुजी ते फल नित्यप्रतें । समाधि करंत नक्षरे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ खीरसमुद्रना जलप्रतें । सुर लावी जिनने पायरे ॥ वाल अवस्था इम नोगवे । आनंदमां वासर जायरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । पहेली ढाल वखाणीरे ॥ उवझाय दर्शनसागरे । निसुणो तमें नवी प्राणीरे ॥ श्री० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ शिशुतावय उल्लंघीने । यौवनवय पावंत ॥ जिम रवि प्रातसमें तजी । मध्याहे ज्ञुतिवंत ॥ १ ॥ पग दोय स्वामिजीतणा । अति सुंदर सुकुमाल ॥ अंगें परसेवो नही । समतल वली सुविशाल ॥ २ ॥ प्रज्ञुजीना पदतलविषे । चक्रतणो आकार ॥ जे नर जिनने वांदशे । तस आरति संहार ॥ ३ ॥ स्वामिना पगतलविषे । शोन्ने शंखने कुंन्न ॥ पानहीमांहें साथीउं । देखावतो अचंन्न ॥ ४ ॥ मांसल वर्तुल उच्च ठे । अहिफणसुं उपमान ॥ एह अंगुष्ट शोन्नतो । श्रीजिन-

नो भवि जाण ॥ ५ ॥ पद्पंकजनी अंगुली । प्रज्ञुनी शोजे सार ॥ निश्चल दीपशिखापरें । उपमां तस मनोहार ॥ ६ ॥ पग अंगुलितलने विपे । नंदावर्त श्रीकार ॥ पृथिवीमां प्रज्ञुबिंब ते। लहेशे प्रतिष्ठा सार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ केसरवरणो हो काढी कसुंबो माहारा लाल ॥ ए देशी ॥ जिननी पानही हो गोल विराजे ॥ मारा लाल ॥ अहिफणसरिखी हो नखछवि राजे ॥ मा० ॥ जिनना चरणज हो कूर्मपरें उन्नत ॥ मा० ॥ नेहाला कांते हो लोमे वार्जित ॥ मा० ॥ १ ॥ जगपतिनी जंघा हो गोरी ठाजे ॥ मा० ॥ जिनना ढींचण हो वर्तुल राजे ॥ मा० ॥ सुकुमाल साथल हो केलिपरें दीपे ॥ मा० ॥ अतिघणां सुंदर हो त्रिज्ञुवन जीपे ॥ मा० ॥ २ ॥ कुंजरपरें गुप्तज हो मुष्क जिनना ॥ मा० ॥ पुरुषचिह्न गुप्तज हो सोहे प्रज्ञुना ॥ मा० ॥ ते चिह्नमाहें हो नसा नाहीं ॥मा०॥ नीचुं के उंचुं हो नानुं मोटुं नाही ॥ मा० ॥ ३ ॥ नही शिथिल सरल हो मृदु निरलोम ॥मा०॥ वर्तुल सुगंध हो इंद्रिय एम ॥ मा० ॥ जिननी केम्मीज हो लांबी विशाल ॥ मा० ॥ मांसाली जाम्मी हो कठिना नीहाल ॥ मा० ॥ ४ ॥ प्रज्ञुनी नाभि हो गंभीर सारी ॥ मा० ॥ ठाती उन्नत हो

अतिमनोहारी ॥ मा० ॥ सुंदर तेमां हो श्रीवत्स राजे ॥ मा० ॥ कंचन शिलपरे हो पोहोलो ठाजे ॥ मा० ॥ ५ ॥ जिनना खंध हो दृढ अने उन्नत ॥ मा० ॥ जिननी कक्षा हो रोमें वर्जित ॥मा०॥ नवि मेल गंध हो स्वेदे उज्झित ॥ मा० ॥ प्रभुजीनी भुजा हो लांबी राजित ॥ मा० ॥६॥ हस्तज शोभे हो उंन्हा जिनना ॥ मा० ॥ नवि वले स्वेद हो नवि काणां तननां ॥ मा० ॥ नव अंब पल्लव हो करतल दीपे ॥ मा० ॥ दंरू चक्र धनुष हो जगने जीपे ॥ मा० ॥ ७ ॥ श्रीवछ ध्वज हो वज्र विराजे ॥ मा० ॥ कमल चामर हो छत्र वली ठाजे ॥ मा० ॥ शंख घट सागरहो मंदिर करमां ॥मा०॥ मकर रुषभहो सिंह होये पगमां ॥ मा० ॥ ८ ॥ अश्व रथ स्वस्तिक हो चिह्न गजनुं ॥ मा० ॥ प्रासाद तोरण हो लक्षण द्वीपनुं ॥ मा० ॥ एणें करी अंकित हो जिनवरना कर ॥ मा० ॥ पगमांहें पण हो एणीपेरें मन धर ॥ मा० ॥ ९ ॥ जिनना अंगुष्ट हो अंगुली राती ॥ मा० ॥ सरला दीपे हो लोहीए माती ॥ मा० ॥ अंगुष्ट पर्वमां हो जव वली सोहे ॥ मा० ॥ जशरूप घोमा हो ते खावा मोहे ॥ मा० ॥ १० ॥ जिननो कंठज हो लांबो नहीं ॥ मा० ॥ रेखा त्रण माहें हो राजे

अतिही ॥मा०॥ गंत्रीर-नादें हो विडंब्यो शंख ॥मा०॥ उज्वल गुण गासे हो देव असंख ॥मा०॥ ॥ ११ ॥ निर्मल वर्तुल हो कांतज वदन ॥ मा० ॥ जिननुं दीपे हो मंगलसदन ॥ मा० ॥ चित्तमां जाणुं हो लंछन वर्जित ॥ मा० ॥ चंद्रमा आव्यो हो कलापूरित ॥मा०॥१२॥ प्रजुजीना कपोल हो मांसल राजे ॥ मा० ॥ सुंहाला दीपे हो अति नेह छाजे ॥ मा० ॥ साथे वसता हो लक्ष्मी सरस्वती ॥ मा० ॥ तेहनां दर्पण हो मानुं उल्लासती ॥ मा० ॥ १३ ॥ जिनना कान हो खन्ने अरुकत ॥ मा० ॥ मध्य आवर्तें हो सुभग चलकंत ॥ मा० ॥ जिनना होठ हो राता सोहे ॥ मा० ॥ मुचकुंदसरिखा हो बत्रीस दंत मोहे ॥ मा० ॥ १४ ॥ अनुक्रमे उदार हो क्रम उंचा वंश ॥मा०॥ एहवी नाशिका हो जिननी परशंश ॥ मा० ॥ जिननी दाढी हो नीची उंची नही ॥ मा० ॥ वर्तुल कोमल हो विराजे अतिही ॥ माण ॥ १५ ॥ नवांकी सरल हो तथा राती ॥मा०॥ कोमल जिह्वा हो प्रजुनी माती ॥ मा० ॥ बार अंग आगम हो अर्थ कहेनारी ॥ मा० ॥ रिपु आठने हो जे अपहारी ॥ मा० ॥ १६ ॥ जिननां लोचन हो सोहे रातां ॥ मा० ॥ कानने अंतें हो जाई पहोतां

लक्ष ॥ २ ॥ देव आनीत आसनें । वेशे श्रीजगवान ॥ अपछरगणें सेवित प्रन्नु । जोए गीत प्रधा-
न ॥ ३ ॥ एहवे तारुतरूतले । क्रीडा करण निमित्त ॥ कोइक मिथुनक आवीयुं । निसुणो तास
चरित्त ॥ ४ ॥ काकतालीय न्यायथी । नरने माथे त्यांह ॥ तारुनुं फल पक्तुं हवुं । मरण लहे म-
हावाह ॥ ५ ॥ मंद कषायपणाथकी । बालक सुरमां जाय ॥ अर्कतूल लघु नारथी । आकाशें
ऊमाय ॥ ६ ॥ पूर्वे मृतकना कलेवर । दरीये नाखे पंथी ॥ ते वेला तस देहनी । को नवि नाखे
पंथी ॥ ७ ॥ युग्मी देह पड्यो रह्यो । तेह थानक मोझार ॥ अवसर्पिणी कालहतणो । ए सघलो
उपचार ॥ ८ ॥ मावापे ते पुत्रिका । पाली कीधी पुष्ट ॥ नाम सुनंदा पामीयुं । मावापे संतुष्ट
॥ ए ॥ पुत्रीना केटले दिनें । चव्या मायने ताय ॥ एकाकी वनमां नमें । तस चित्तें न सुहाय
॥ १० ॥ शुं करुं शुं हुं नवि करुं । कन्या शोचे चित्त ॥ यूथज्रष्ट मृगलीपरे । डुख पामती ठे नित्त
॥ ११ ॥ ढाल ॥ ३ जो ॥ आसो मासे शरद पुनमनी रातजो ॥ तथा ॥ मारे ठाम धरमना सा-
ढा पचवीस देश जो ॥ ए देशी ॥ सुनंदा कन्या विचरे वनमोझार जो । जेणें रे रूपें करी जीती

सुनगा लावण्यकला सार जो ॥ एकाकी राजे जेहवी सुरी रम्यकारे जो ॥ ७ ॥ देखीने युग्मी लाव्या नाजिने पास जो । नाजिकुलकर देखी मनमां हरखीयोरे जो ॥ ए ऋषननाथनी थाउ धरमनी नारजो । एम जाणीने राखी तस मन मोहिउरे जो ॥ ७ ॥ हवे अवधिज्ञान प्रयोगें करी इंदजो । जाणीरे प्रजुजीनो विवाह अवसरुरेजो ॥ सुधर्मा इंद्र आव्यो जिनने घेर जो । जिनजीने प्रणमी चाकरपरें मनोहरुरे जो ॥ ए ॥ हाथ जोमीने विनति करे एम जो । ते अज्ञानी नर जे तुमने शीख दीयेरे जो ॥ तमो त्रण ज्ञानें करी जाणो सघळां कृत्य जो । तमने कहे ते नरनी हांसी होयेरे जो ॥ १० ॥ स्वामिनी जेहने माथे प्रसन्न दृष्टि जो । ते नर बोले स्वेछाचारे मोज-सुंरे जो ॥ निज स्वामिना अजिप्राय जाणीने जेह जो । बोले ते नर सेवक साचा खोजसुंरे जो ॥ ११ ॥ अजिप्राय जाण्याविना हुं जे बोलुं स्वामीजो । ते माटे महाराज कोपजो नवि तुमेंरे जो ॥ हुं चित्तमां जाणुं स्वामी तुमें वितराग जो । गर्जथी मांमी भवमां माचो नवि तुमेंरे जो ॥१२॥ वली धर्म अर्थ ने कामने अनपेक्ष जो । चोथो रे पुरुषार्थ साधन तुमों रसीरे जो ॥ तोपण लो-

कीधां जाणे धनुष मदननां सार जो । कोविद उपमा एहवी दीये चित्त खरेरे जो ॥ १ए ॥ मंरू-
पमांहें फटिकना चार शाख जो । नील रतननां तोरण तिहांकण वांधीयांरे जो ॥ कोइ स्थानके
स्फटिके वांधी रूमी भूमि जो । मनोहर लांवा कौसुंन्न वस्त्र तणावीयारे जो ॥२०॥ कोइक स्थानक-
मांहें वाव्या जव अक्षत जो । मंरूपमांहें वांध्या उज्वल चंडुआरे जो ॥ उल्लोचनी चारे दिशमां
मुक्तामाल जो । जाणुं आवी दिशिएं हरख रचावीयारे जो ॥ २१ ॥ चार रतनकलशनी श्रेणि शो-
न्ने त्यांह जो । देवोएं थापी ते गगनसुं वाद करे रे जो ॥ वांस नीला शोन्ने चोरीमांहें सार जो ।
स्वामीवंशनी वृद्धिसूचक चित्त धरेरे जो ॥ २२ ॥ इंद्ध कहे देवीने वली एहवी वाण जो । सुगं-
धाली वस्तु करो तुमें लली ललीरे जो ॥ तुमें धवल मंगल गाउ रुमां आज जो । वारणें स्वस्तिक
दीउ तुमें मन रलीरे जो ॥ २३ ॥ तुमें दधिदूर्वादिक मेलवो भली भात जो । वरवहुने अरघ
आपवाने भणीरे जो ॥ तुमें माहिरामांहें चित्रामण रचावो जो । अद्भुत शोन्ना थाये आपण सहु-
तणीरे जो ॥ २४ ॥ ठामें ठामें रुमां कमल थपावो जो । पकवान रूमां करजो वीवाह काजमांरे

पाठकवर दरशनसागर पनणे वाणी जो । गिरुआना गुण गातां नव निधि सवि लहेरे जो ॥२१॥

॥ दुहा ॥ अपठर सहु टोले मली । इंद्राणीने वेण ॥ हरखित चित्त थईथकी । आवी ज-क्ति धरेण ॥ १ ॥ मांकी रूमां आसणां । मंगल स्नान निमित्त ॥ सुमंगला ने सुनंदिका । वेसाडे एकत्त ॥ २ ॥ धवल मंगलने गावतां । वे वहुअरने तत्थ ॥ देवी अज्यंगन करे । सुंदर कोमल हत्थ ॥ ३ ॥ पहेलां सुगंध तेलथी । वहुनुं चोल्युं अंग ॥ तदनंतर करे उगटणां । वे वधूने उठ-रंग ॥ ४ ॥ सुक्ष्म चणाना लोटथी । मांहें सुगंध द्रव्य ॥ अंगें ऊगटणां कर्यां । अपठरगणें वहु जव्य ॥ ५ ॥ कंचन कुंज जलें करी । दो वहुने न्हवरावे ॥ गंधकषाय वस्त्रथी । वहूतनू लूवरावे ॥ ६ ॥ अपठर वहुना केशने । वींटे शीतल वत्थ ॥ कन्याना कुंतलप्रते । दीये धूप वली तत्थ ॥ ७ ॥ दो पगकन्याना तिहां । मेंदी रंग्या सार ॥ विलेपन कीधां अंगने । देवीयें तिण वार ॥७॥

॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ प्रणमुं गिरिजारे नंदन । भूमीसर अलवेसर कानन फेरे तुखार ॥ ए देशी ॥ कन्यानी ग्रीवाविषे । अपछरा तिण वार ॥ पोअल काढे अतिनवी । नयनकमल सुखकार ॥ १ ॥

अदभुत सोहे वनाव ॥ १२ ॥ नूपुर पगमां पहेरावीयां । रयणतणा श्रीकार ॥ ऊण ऊण नाद उठे तिहां । कन्यागुण गाये अपार ॥ १३ ॥ ए रीनें कन्यातणो । करी शृंगार श्रीकार ॥ देवीये वेसाफीयुं । माहेरामांहें तेवार ॥ १४ ॥ माहेरामां कंचन आसने । बेठी कन्या दोय ॥ जंगम कल्पतरुलता । मानुं आवी इहां जोय ॥ १५ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । सुंदर चोथी ढाल ॥ उवझाय दरशने कही । आगल वात रसाल ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ पाणिग्रहण कारजविषे । सज थावाने निमित्त ॥ आवी जिनने वीनवे । पुरंदर शुचचित्त ॥ १ ॥ हे स्वामि सवि लोकने । देखफावो सवि रीत ॥ भोगकरमने जोगवो । आणो अविहरू प्रीत ॥ २ ॥ इंद्र वचन प्रभु सांभली । जोगकरम निज जाण ॥ वीवाहे उद्यत थया । मानी इंद्रनी वाण ॥ ३ ॥ कन्याना कारजप्रते । करे इंद्राणी सार ॥ वरना कारज सवि करे । शक्र ते हरख अपार ॥ ४ ॥ ढाल ५ मी ॥ देशी विवाहलानी ॥ जुउं जुउं जिननुं स्वरूप । देखत मोहीयें त्रिभुवनभूप ॥ वदनकमल जिस्यो पुनमचंद । अम मन उलस्युं ठे जिणंद ॥ १ ॥ दंत हीरानी

मांडवाने वारणे त्यांहिं । शक्र पभणे वाणी उछांहिं ॥ तुमो इंद्राणी वाहिर आवो । कांइ विलंब नवि करावो ॥ ११ ॥ तोरण आव्या जिनवरराय । मोतीथालें वधावो सुखदाय ॥ अर्घ आपो अरिहंत करमां । आरण कारण करो हवे क्षणमां ॥१२॥ इंद्राणी इन्द्रनी वाणी । सुणी दिलमां हरख जिनराणी ॥ वेगें वाहिर आवी पहोती । जिनजीना मुखक्रांने जोती ॥१३॥ दधि दूर्वा अक्षत जिनने । इन्द्राणी तुं आपरे वरने ॥ मोतीए जिनने वधावो । तमें परणाना गीत गवावो ॥ १४ ॥ एम वरने अर्घ अपावे । सुरपति हरखने पावे ॥ त्राकें पहोंखे तिहां इन्द्राणी । जिनजीने पोंखावे पविपाणी ॥ १५ ॥ पोंखे रवाये प्रभुने त्यांहिं । इंद्राणी मनने उछांहिं ॥ धूसर मूशल सरीउं संवाई । इंद्राणी पोंखेरे जमाई ॥ १६ ॥ इंक्री पींक्री लूण उतारे । पोंखण अवसर चित्तमां धारे ॥ सरावसंपुट वाम पगे चांपे । तुज दुसमन जाजो कांपे ॥ १७ ॥ अर्घ देईने पोंखे इंद्राणी । आरण कारण कर लीधां ताणी ॥ माहिरामांहें क्षपभ सधावे । जोसी थइने सुरपति आवे ॥ १८ ॥ समय वरते थाउ सावधान । इंद्र कहे तमो तो सज्ञान ॥ इंद्राणी कन्या तुरत पधरावो । कोरां पानेत्र

तर चाले । इंद्राणी प्रतिज्ञा पाले ॥ २७ ॥ वरवहू साथे चोरीमां जाये । पूरव बारणे पेसे त्यांहें ॥ देवता अगनि प्रगटावे । वेदीकुंममां ज्योति जगावे ॥ २ए ॥ अग्निधूमनी चाली रेखा । दिशोदिशे जुए ठे लेखा ॥ स्वामी अग्निने प्रदक्षिणा देवे । सुमंगला सुनंदा साथे लेवे ॥ ३० ॥ प्रजुने दाहिणपासें नारी । पहेलुं मंगल होये सुखकारी ॥ वरवहू चोरीमाहें बेठा । सोवनकांति सोहे गरीठा ॥ ३१ ॥ धनुष पांचसें उच्च शरीर । सुरतरु मूकी कोण सेवे करीर ॥ परणे रुषन्न जिनवरराय । सेवे सुरवर जेहना पाय ॥ ३२ ॥ बीजुं मंगल ए तिहां थाये । हवे त्रीजुं मंगल गवाये ॥ जिनपासे सुमंगला नारी । रूपें जीती रति मनोहारी ॥ ३३ ॥ त्रीजुं मंगल वर्त्युं त्यारे । जय जय ध्वनि थाये अपारे ॥ हवे चोथुं मंगल थावे । जिन नारी सुनंदा पावे ॥ ३४ ॥ अपठर जन गाये गीत । निसुणे श्रीपरमपुनीत ॥ इंद्र ब्राह्मणरूप करावे । वामपासे कन्या दोये ठावे ॥ ३५ ॥ इंद्र मागे दक्षिणा आपो । जिनजी वारो नवसंतापो ॥ प्रजुयें अविहरु धन दीधुं । इंद्रें समकीत निरमल कीधुं ॥ ३६ ॥ रूमा आशीर्वाद तिहां दीधा । वहूवरना ठेडा जुदा कीधा ॥ इंद्रना मनोरथ

तदा । जोगवे कन्यासाथ ॥ राता माता नवि रहे । जगतारक जगनाथ ॥ ४ ॥ सातावेदनी क-
रम पण । विण भोगव्यां न खीण ॥ चित्तमां राखे असंगता । भोगसुखे नवि लीन ॥ ५ ॥ढाल॥
॥ ६ ठी ॥ माखीना गीतनी देशी ॥ अथवा हमीरीयानी देशी ॥ ल्ये लाहो जोवनतणो । दोय
कन्यासुं रंग ॥ रिषजजी ॥ पंच विषयसुख भोगवे । दिन दिन वधे उछरंग ॥ रिषजजी ॥ ल्ये ला-
हो जोवनतणो ॥ ए आंकणी ॥१॥ दोय कन्या अति निरमली । गुण सघलानुं धाम ॥रि०॥ देखीने
हरखे इंदलो । गोल मुख अभिराम ॥ रि० ॥ ल्येण ॥२॥ नविन प्रवालसम अधर जस । सिंहण-
लंकी तेह ॥ रिण ॥ वेणी जुजंगम सारीखी । सेंथो शिर धरे जेह ॥ रिण ॥ ल्ये० ॥ ३ ॥ नयने
अंजन आंजीयां । काने शोजे छे झाल ॥ रि० ॥ सुनंदा ने सुमंगला । हंससरिखी जेहनी चाल
॥ रिण ॥ ल्ये० ॥ ४ ॥ दांत दाडिमकली सारिखा । कुचद्वय श्रीफल जाण ॥ रिण ॥ नासा दीप-
शिखापरें । श्यामा चंपकवान ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥५॥ कटिमेखला कटितटविषे । पहेरे पीतांवर वस्थ
॥ रिण ॥ चरणे नेउर रणझणे । वोले छे वाणी पसरथ ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ ६ ॥ आप करें विधियें

एक एकथी वहु शोजतां । प्रसवीयां मन उल्लास ॥ प्रि० ॥ ल्येण ॥ १५ ॥ रमता ते कुमरें करी । शोजे रूपजकुमार ॥ रि० ॥ मेरुगिरि जिम सुरगणे । नदीतट हंसें श्रीकार ॥ रि० ॥ ल्येण ॥ १६ ॥ विंध्याचलें जिम हाथीया । क्रीमा करे उठांह ॥ रि० ॥ तिम ते सवि कुंअर मली । दिन दिन रमता त्यांहिं ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ १७ ॥ तिणवारें कालदोषथी । घट्यो सुरतरुनो प्रजाव ॥ रि० ॥ दिवस सूखें दीवातणो । तेजनी हानि वनाव ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ १७ ॥ माहोंमाहें युग्मीतणे । प्रगट्या चार कषाय ॥ रि० ॥ जिम पीपलाना वृक्षमां । लाखना कण प्रगटाय ॥ रि० ॥ ल्येण ॥ ॥ १९ ॥ हवे ते सघला युगलीयां । उल्लंघी त्रणें नीति ॥ रि० ॥ उत्तम पंथ तजी करी । अनाचारमां धरे प्रीति ॥ रि० ॥ ल्येण ॥ २० ॥ एकदा मिलीने युगलीयां । आव्यां स्वामिनी पास ॥रि०॥ ते सघलो असमंजस । विनती कहे उल्लास ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ २१ ॥ मति श्रुत अवधिज्ञानथी । जाणे सघल चरित ॥ रि० ॥ स्वामी युग्मी जनप्रतें । इम जांखे वचन पवित ॥ रि० ॥ ल्येण ॥ ॥२२॥ मर्यादा उल्लंघता । तस शिक्षा दातार ॥ रि० ॥ न्यायविधि निपुण होये । वारे ते अनाचा-

ढाल ॥ रि० ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । आगल वात रसाल ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ कुण कंपावे माहरुं । सिंहासन इणवार ॥ उपयोग दे पुरंदरो । जाणे चितमका-
र ॥ १ ॥ अवधिज्ञाने जाणीने । राज्यस्थापन काज ॥ ततखिण इंद्र आवीया । प्रणम्या श्रीजिन-
राज ॥ २ ॥ सौधर्मा इंद्रें तदा । कांचनवेदी कीध ॥ तिहां उत्तम सिंहासन । थाप्युं निर्मल ली-
ध ॥ ३ ॥ देवें आण्यां तीर्थजल । तेणे जिनशिरमांहिं ॥ अभिषेक सुंदर कर्यो । वाजित वाजें उछां-
॥ ४ ॥ पछी सर्व सुरासुरें । कंचनकलश भरेय ॥ अभिषेक जिननो कर्यो । आतम शुद्ध करेय ॥
॥ ५ ॥ ऊग्यो बीज शशीपरें । पहेलो ऋषभ राजान ॥ पंचांगें प्रणमे सुरा । मन वच तनु साव-
धान ॥ ६ ॥ श्रीखंडने घसी करी सुरांगना तिण वार ॥ करे विलेपन स्वामिने । मनमां हरख अ-
पार ॥ ७ ॥ मोती माणिकनां भलां । पहेराव्यां अलंकार ॥ जिम कल्पतरु नवपल्लवे । शोभे राय
श्रीकार ॥ ८ ॥ दिव्य वसन पहेरावीयां । चंद्रकिरणसम जेह ॥ चूआ सुगंध महमहे । जिनदेहे
ससनेह ॥ ९ ॥ स्वामिना शिरपर तिहां । वासवें धर्युं छत्र ॥ क्षीरोदधिसम ऊजलुं । जाणे जश ए

॥ १ ॥ यतः—धनुषां द्वादशशता–न्युच्चैस्त्वष्टशतं तले ॥ व्यायामे शतमेकं स । व्यधाहृत्रं सखा-
तिकं ॥ १ ॥ पूर्वढाल ॥ चोरासी चउटा जिहां । अयोध्या नगरी मोझाररे ॥ जे जोइयें ते तिहां
मले । नव नव वस्तु प्रकाररे ॥ न० ॥ २ ॥ सुरह्यिाना हाट सामटां । चूआ अगर चंपेलरे ॥ क-
पूर कस्तूरीना कूंपला । महमहे त्यां मोगरेलरे ॥ न० ॥ ३ ॥ गांधीये मांड्यांरे बहुअलां । केसर
तज ने नमालरे ॥ अंबर चंदन अतिघणां । तपखीर अबीर गुलालरे ॥ न० ॥ ४ ॥ तंबोली पण
तिहां घणा ॥ बेठा हाट विचालरे ॥ वाळी बीडां दीये पाननां । सुरभि काथो चुनालरे ॥ नए ॥
॥ ५ ॥ कीधी कंदोइयेंरे सूखडी । दीठे पाणी गले दाढरे ॥ घेवर लाडुने खाजलां । साटा मेसुव
ठे गाढरे ॥ नए ॥ ६ ॥ सोनार घाट घडे घणा । कुंडल त्रोटी कंदोररे ॥ मुकुट वींटीनेरे वेडला ।
पण ते चोटाना चोररे ॥ न० ॥ ७ ॥ मणीयारे मांड्यारे मूगीआ । प्रोयां मोती प्रवालरे ॥ कंकु
सिंदूरनारे कूंपला । जलो दीसे तिणे भालरे ॥ न० ॥ ८ ॥ दरीआई मांडीरे दोसीए । बुलबुल च-
समा बहुमूलरे ॥ सरबती मलमल ने दोरीया । पामरी ने पटकुलरे ॥ न० ॥ ए ॥ नाणावटी नी-

मीउं प्रासादरे ॥ नाभिराजाने वासते । सोनानो आह्लादरे ॥ न० ॥ १९ ॥ पूर्वदिशें भरततणो । सातभूमीउं आवासरे ॥ सर्वतोभद्र नामें अछे । वृत्ताकार सुखवासरे ॥ न० ॥ २० ॥ अगनिखूणें बाहूबलतणो । प्रासाद जाणो श्रीकाररे ॥ शेष कुमरनारे जाणीयें । ते दोयवीचें मनोहाररे ॥न०॥ ॥ २१ ॥ मध्य भागें आदिदेवनो । एकवीस भूमीउं साररे ॥ रयण प्रासाद इंदो करे । सोवनकलश सुखकाररे ॥ न० ॥ २२ ॥ व्यापारी व्यवहारीया । लील करे लख कोडरे ॥ वनिता पुत्रवती वहू । गात्रे कांइं नवि खोडरे ॥ न० ॥ २३ ॥ पुण्य करे परीगल सहू । उत्तम चाले आचाररे ॥ पाले प्रीति कर्या पछी । नगरतणां नर नाररे ॥ न० ॥ २४ ॥ राजमंदिर रलीयामणां । झरुखा मंडित चोमेररे ॥ गढ मढ देवल दीपता । फुटरी वाडी चोफेररे ॥ न० ॥ २५ ॥ वीयडा कूआने वावडी । नदी तलाव नवाणरे ॥ परिगल पाणी सहूको पीये । मीठुं अमीयसमानरे ॥ न० ॥ २६ ॥ वली धनदें भरावीयां । व्यापारीतणां गेहरे ॥ वस्त्र भूषण धन धान्यथी । खजाना अक्षय वली तेहरे ॥ ॥ न० ॥ २७ ॥ वज्र इंद्रनील रयणनां । घरनी ज्योति छे तिहांयरे ॥ भींत विना चित्रामण तिहां ।

॥ डुहा ॥ श्री ऋषन्न महीपालजी । चारे बुद्धिनिधान ॥ राजकार्य चलवे मुदा । एहवा क· र्या प्रधान ॥ १ ॥ चौर्यादिक राखणभणी । करे प्रजु कोटवाल ॥ सहु लश्करने राखवा । कर्या से· ना रखवाल ॥ २ ॥ घडावीया रथ नवनवा । लीधा वृषन्न गजराज ॥ नान्नितनय इम थापतो । अंगरक्षक सुखसाज ॥ ३ ॥ रविघोटक स्पर्धा करे । वलवंत ग्रीवा जास ॥ एहना घोमा धारतो । राजा ऋषन्न उल्लास ॥ ४ ॥ धैर्यादिक परीक्षा करी । रूमी स्त्रीने त्यांहिं ॥ नान्निसुत ग्रहतो हवो । निज मनने उठ्ठांहिं ॥ ५ ॥ जे जे नृपनी नीतिमां । जे जे जोइयें वस्त ॥ प्रगटावे स्वामी तिहां । निज विज्ञान प्रशस्त ॥ ६ ॥ कालदोषथी ते समें । सुरतरू विछेद जाय ॥ कंद मूल फल थ्यावली । न्नाग्यहीन नर खाय ॥ ७ ॥ शालि गोधूम मग चणा । उपना तृणपरें त्यांहिं ॥ काचा खाये मान· वी । क्षुधा पीडेल ज्यांहिं ॥ ८ ॥ पण ते नरना पेटमां । निरंतर डुःखे तेह ॥ तेणें प्रजुने वीनवी । निज दुःख कहे ससनेह ॥ ए ॥ तेहनी निसुणी वारता । स्वामी जंपे एम ॥ करमां मसळी तुमें भखो । अन्न जरसे तुम प्रेम ॥ १० ॥ इम करतां पण नरनणें । पेटे न जरे धांन ॥ वेदना थाये

मीजी कहे कालने दोषे । प्रगट्यो मूल तेउकायरे ॥ एकांत रूक्ष एकांत स्निग्ध । कालें अगनि न थायरे ॥ यु० ॥ ए ॥ तुमो एहनी पासे रहीने । पूरवे कही विधि तेणरे ॥ अगनिमांहे धान्य पकावी । खाउ तुमें अम वेणरे ॥ यु० ॥ १० ॥ ते मुग्ध लोकें तिम करतां । अन्न बल्युं वह्निमोझाररे ॥ आवी प्रभूने एम कहे जन । अगनि भूख्यो छे अपाररे ॥ यु० ॥ ११ ॥ स्वामी नवि कांइं अमने आपे । कूख भरे स्वयमेवरे ॥ सघलुं धान्य तो तेहीज एकलो । खाये छे अहमेवरे ॥ यु० ॥ १२ ॥ तेवारे प्रभु गजपर चढीने । कहे युग्मीउने एमरे ॥ लीलो पिंड तुमो लावी आपो । माटीनो मुज प्रेमरे ॥ यु० ॥ १३ ॥ माटीपिंडने प्रभु मगावी । कुंभस्थले थापी तेहरे ॥ हाथें विस्तारी प्रभुजीयें । पात्र आकार कर्यो जेहरे ॥ यु० ॥ १४ ॥ यत आदिचरित्रे विनयचंद्राचार्यकृते—स्थानभ्रंशखराधिरोपणशिरःस्थिविह्वसंधारण-प्रेंखत्पांशुनिवेशपादहननक्लेशभ्रमाद्याः क्रियाः ॥ धात्रा यद्यपि चक्रिरे मृदि तथाप्यूर्वीभवत्वादियं । पात्रीभूय परोपकारकृदभूत्तस्मात्कुलीनोऽद्भुतः ॥ १ ॥ ढाल ॥ पहेलुं शील्प जिनजीयें कीधुं । जनप्रतें कहे तेहरे ॥ बीजां भाजन तुम करजो । पछी थापजो अगनियें

वली कला बहोतेर स्वामी । शीखवे जरतने त्यांहिंरे ॥ भरत पण निज जाइ सुतने । एम प्रसरें विद्या ज्यांहिंरे ॥ युण ॥ २४ ॥ आपी विद्या रुडे पात्रें । प्रसरे ते शतशाखरे ॥ कुपात्रें ते अनरथ: कारण । एहवी शास्त्रें जाखरे ॥ यु० ॥ २५ ॥ यतः—विक्रियाकारि मंदाग्नौ । सुस्निग्धं जोजनं यथा ॥ तथाधिकविकाराय । कुपात्रे निहितं श्रुतं ॥ १ ॥ उपदेशो हि मूर्खाणां । प्रकोपायनहेतवे ॥ पयःपानं जुजंगानां । केवलं विषवर्धनं ॥ २ ॥ ढाल ॥ बाहुबलने प्रजु आपे । अनेक लक्षण जेदरे ॥ हस्ति अश्व स्त्रीपुरुषनां । धरावे मन अविछेदरे ॥ यु० ॥ २६ ॥ जमणे हाथे अढार लीपीने । ब्राह्मीने देखाडे स्वामीरे ॥ वाम हाथें सुंदरीने । देखमावे गणित अजिरामरे ॥ युण ॥ २७ ॥ मान उनमान वस्तुनां जे । वली वाहन सामानरे ॥ मोती प्रोवां हीरा वींधवा । देखडावे भगवानरे ॥ युण ॥ २७ ॥ राजा प्रत्यक्ष कुलपतिसाखें । थयो ए व्यवहाररे ॥ नागपूजा अने धनुर्वेद । चिकित्सा व्यवहाररे ॥ यु० ॥ २ए ॥ अर्थशास्त्र बंधघात-वधादिक व्यवहाररे ॥ एह जनक एह जननी । जार्या जाइ सुत आचाररे ॥ युण ॥ ३० ॥ माहरुं घर ने माहेरुं धन । एह विधि प्रकटायरे ॥ वी-

ढाल आठमी। कही चरित्र अनुसाररें॥ उवझाय दर्शनतणी वाणी। भवी धारो मनह्मोझाररे॥ यु०॥

॥ डुहा ॥ श्रीरुषजमहीपालजी । भेद करे वली चार ॥ उग्र भोग राजन्य क्षत्रिय । कुलना कीध प्रकार ॥ १ ॥ उग्र दंरुने जे करे । उग्रकुल जाणो तेह ॥ भोगकुल मंत्र्यादिक जला । रुषजें थाप्या जेह ॥ २ ॥ राजकुल ते जाणीयें । समवय प्रजु संघात ॥ शेष नर ते जाणीयें । क्षत्रियकुल अवदात ॥ ३ ॥ अपराध जेहनो जेहवो । तास तेहवो दंरु ॥ जिम चित्ररुांना चोरने । बूसटघात प्रचंरु ॥ ४ ॥ ए रीते व्यवहारने । नवो रचीने त्यांहिं ॥ जाणुं नवोढा स्त्री परें । सुख भोगवे जिन उठांहिं ॥ ५ ॥ दंरुथकी जन बीहता । न करे चोरी लगार ॥ खेत्र उद्यान घरतणी । न करे कोइ परचार ॥ ६ ॥ वर्षाकाले वरसतां । जलधर धान्यनिष्पत्ति ॥ न्यायधर्म श्रीरुषजनो । होये जनसंपत्ति ॥ ७ ॥ जनपद धान्यक्षेत्रें करी । ईक्षुवारुं वळी सार ॥ गोकुलें करी शोजतो । रुषजदेश श्रीकार ॥ ८ ॥ नृप अजिषेकथी मांरुीने । पृथ्वीने पालंत ॥ त्रेसठलाख पूरव तदा । राजा लील करंत ॥९॥ ढाल ॥ ए मी ॥ राग वसंत ॥ श्रीगिरनारे त्रण कल्याणक । यडुपतिकेरां

वरण फूलनी । गूंथी रूमी मालारे ॥ एहवी माला प्रियाने आपी । करतां मदनना चालारे ॥इ०॥ ॥ ए ॥ लीलासहित निज प्रिया तिहां । फूलना दमा नाखेरे ॥ प्रीतें नरतार निज हाथें झीले । जाणे स्मरशरनो रस चाखेरे ॥ इ० ॥ १० ॥ ए रीतें उद्याननीमाहें । नगरना लोक बहु रमतारे ॥ ते देखी चिंतवे स्वामिजी । एहवुं में किहां दीठुं भमतांरे ॥ इ० ॥ ११ ॥ इम चिंतवतां अवधि-ज्ञाने । प्रजुयें अनुत्तर सुखने दीठांरे ॥ पूर्वे भोगव्यां में तिहां बहुलां । पण तृप्ति न पाम्यो सुख मीठांरे ॥ इ० ॥ १२ ॥ पुनरपि चिंते स्वामी धिग ए । मोहपास डुखदाइरे ॥ विषयें व्याप्यो धिग ए आतम । नवि जाणें हितदाइरे ॥ इ० ॥ १३ ॥ अहो संसारना कूपमां चेतन । करमें पडे स्वय-मेवरे ॥ अरघटघटीन्यायें निरंतर । गमनागमन नितमेवरे ॥ इ० ॥ १४ ॥ धिग धिग मोहांध मन ठे नरनां । फोगट जनम गमायरे ॥ रातदिवस अफल तस होवे । आतमकाज नवि थायरे ॥इ०॥ ॥ १५ ॥ राग द्वेष मोहनी ए जगमां । नरमनमां जे धर्मरे ॥ मूलथकी उखेमी नाखे । जिम मूषिका तरुमर्मरे ॥ इ० ॥ १६ ॥ अहो मूढपणुं जुर्ज ए नरनुं । वमपरे क्रोध नधारेरे ॥ आतमसंप-

नीमांहे । रागांध दीये वळी कानरे ॥ ते नरनो स्वारथ वगडे तिहां । नवि थाये सावधानरे ॥इ० ॥ २५ ॥ भूतसरिखो थई पंच विषये । सुख लपटाये एह जीवरे ॥ धिग धिग ए जवअटवीमांहे । रहेवुं होय सदीवरे ॥ इ० ॥ २६ ॥ यत आदिनाथचरित्रे--जवारण्यं जीमं तनुगृहमिदं छिद्रबहुलं । बली कालश्चौरो नियतमसिता मोहरजनी ॥ गृहीत्वा ध्यानासिं विरतिफलकं शीलकवचं । समाधानं कृत्वा स्थिरतरदृशो जागृत जनाः ॥ १ ॥ ढाल ॥ इणी रीतें वैराग्यनी भावना । रसरंगित जगवानरे ॥ मोहपाशविछेदनकाजे । धर्मक्रिया सावधानरे ॥ इ० ॥ २७ ॥ स्वामिना परिणाम तो एहवां । थयां निश्चल मन ज्यारेरे ॥ नव लोकांतिक देवो ततखिण । जिनने वंदे त्यारेरे ॥ इ० ॥ ॥ २८ ॥ सारस्वत १ अने आदित्य २ । वह्नि ३ अरुण ४ गर्दतोय ५ नामरे ॥ तुषित ६ अव्याबाध ७ मरुत ८ रिष्ट ९ । नव नाम ए अभिरामरे ॥ इ० ॥ २९ ॥ ब्रह्मदेवलोके त्रीजे प्रतरे । रहेनारा ए देवरे ॥ चरणांबुज स्वामीना नमीने । विनती एम कहेवरे ॥ इ० ॥ ३० ॥ यतः श्रीश्रेणिकचरित्रे—श्रीब्रह्मलोके प्रतरे तृतीये । लोकांतिकास्तत्र वसंति देवाः ॥ एकावताराः परमायुरष्टौ । ज-

॥ डुहा ॥ स्वामीवचन इम सांभली । नरत बाहुबली नंद ॥ दीनस्वरे कहेता हवा । एहवां वचन अमंद ॥ १ ॥ स्वामी तुज चरणांबुजे । अमने लोटतां सूख ॥ रतनसिंहासने बेसतां । साहमुं होये दुःख ॥ २ ॥ पगें करी तुम आगलें । दोड्यां जे होये शर्म ॥ गज चढवुं ते सुख नही । अम मन जाणो मर्म ॥ ३ ॥ तुज पदपंकजठायमां । अमने जे ठे सूख ॥ उज्वल ठत्र धरावतां । साहमुं होये डुःख ॥ ४ ॥ तुज विरहे नृपसंपदा । अम्हारे शुं काम ॥ तुज सेवा क्षीरोदधि । आगें राज नकाम ॥ ५ ॥ पुत्रवयण निसुणी प्रज्ञु । कहे एहवी वाण ॥ अम्हें राज्य तज्युं सही । वरसुं अविचल ठाण ॥ ६ ॥ ते माटे मुज आणने । मानो पुत्र विनीत ॥ सिद्धादेशतणीपरें । धारो निश्चें प्रीत ॥ ७ ॥ नरतें वचन मानीजं । स्वामीनुं तिणवार ॥ राज्यें स्थाप्यो नरतने । घर घर हरख अपार ॥ ८ ॥ स्वामिना आदेशथी । सचिवादिक परिवार ॥ अभिषेक कीधो नरतनो । चामर वींजे नार ॥ ९ ॥ मुक्ता नूषण अंगमां । पहेराव्यां सुखदाय ॥ हरखकारी शशीपरें । भूपति प्रणमे पाय ॥ १० ॥ निज कल्याणनी वांठना । करता सेवे नूप ॥ इछापूरण सुरतरु । चक्री नरत अंनूप

शीना रची पालखीरे । हरियें प्रभुने काज ॥ जि० ॥ पालखीमां स्वामी चढ्यारे । लेवा संजमराज ॥ जि० ॥ ५ ॥ नरें उपाडी पालखीरे । तदनंतर सुरें त्यांहिं ॥ जि० ॥ इणी रीतें ऊपाडतारे । चाल्या मारगमांहिं ॥ जि० ॥ ६ ॥ गुहिरां गाजे घनपरेरे । वाजित्र नव नव छंद ॥ संजम रंग लागो ॥ ए आंकणी ॥ जय जय शब्द मुखे करेरे । हेजे मानववृंद ॥ सं० ॥ ७ ॥ बिहुंपासे चामर ढलेरे । श्रीऋषभने त्यांहिं ॥ सं० ॥ शिबिकामां प्रभु शोभतारे । शाश्वत जिनपरें ज्यांहिं ॥ सं० ॥ ८ ॥ अढलक दानें वरसतारे । जिम पुष्कर जलधार ॥ सं० ॥ लूण उतारे देवांगनारे । मनमां हरख अपार ॥ सं० ॥ ए ॥ भगवंतप्रतें देखवारे । सहु दोडे पुरलोक ॥ सं० ॥ स्वामीने देखणभणीरे । वृक्षें चडीया लोक ॥ सं० ॥ १० ॥ केई स्वामिने देखवारे । आरोहे मारगसद्म ॥ सं० ॥ रविआतपने नवि गणेरे । जिनभक्तें गतछद्म ॥ सं० ॥ ११ ॥ अश्वें चढ्या केई नरारे । अवलोकन निमित्त ॥ सं० ॥ दोडावी निज अश्वनेरे । जिन वंदे पवित्त ॥ सं० ॥ १२ ॥ केडे तेड्यां छोकरांरे । कभी जूए नार ॥ सं० ॥ जिनने वधावे तंदुलेंरे । स्त्रीउं केई तिणवार ॥ सं० ॥१३॥ बहु वरसलगें जीवजोरे ।

लतीरे । माता पली सार ॥ संण ॥ पुली वली अन्य नामिनीरे । आसीस दीये तिणवार ॥ सं० ॥
॥ २३ ॥ सिद्धार्थ उद्याने आवीयारे । जगपति रुपन त्यांहिं ॥ सं० ॥ शिविकाथी प्रनु ऊतरेरे ।
वेसे अशोकतरुठांहिं ॥ संण ॥ २४ ॥ वस्त्र माल्य भूपणप्रतेरे । तजीयां श्रीजिनराय ॥ सं० ॥ कोमल
देवदूष्य वस्त्रनेरे । खंधें थापे सुरराय ॥ सं० ॥ २५ ॥ चैत्रवदी आठम दिनेरे । उत्तरापाढा चंद्र-
योग ॥ संण ॥ दिवसना पछिम नागमांरे । जयरव थाये गतसोग ॥ सं० ॥ २६ ॥ नर अमर जुए
जिनप्रतेरे । वाजे बहु वाजित्र ॥सं०॥ चोमूठी लोच केशनोरे । करे जिनजी पवित्र ॥ सं० ॥ २७ ॥
चारे दिशननी शेपनेरे । मानुं दीये नगवान ॥ सं० ॥ लेवा केशप्रतें तदारे । इंद्र थयो सावधान
॥ सं० ॥ २८ ॥ सुधर्मा इंद्र प्रनुतणारे । केश ग्रहे वस्त्रमांहिं ॥ सं० ॥ वर्णान्तरना तांतणारे । कुं
तल शोने त्यांहिं ॥ सं० ॥ २९ ॥ शेप केशप्रतें जगपतीरे । उखेरुवा पंचम मूठ ॥ सं० ॥ केश ऊ-
खेडे तेटलेरे । हरियें माग्या पूठ ॥ सं० ॥ ३० ॥ कंचनकांति ताहरे खन्नेरे । केशवल्लरी ए सार ॥
सं० ॥ वायरे ऊलती शोनतीरे । मरकतमणिमनुहार ॥ सं० ॥ ३१ ॥ हरिवचने प्रनु राखीयारे ।

सारे सेव ॥ ४ ॥ अखंरु ब्रह्मचारी तुमो । तेजें दीपो जाण ॥ मदन तिमिर घूकालिने । नासण-
हार सुजाण ॥ ५ ॥ पदमात्रमां तुमें प्रजु । परिग्रह ठंड्यो सर्व ॥ निजपरिणति अंगी करी । वारो
मोह अखर्व ॥ ६ ॥ पंच महाव्रत भारने । वहेवा वृषजसमान ॥ भवसायर तरवाभणी । तुमो थ-
या सावधान ॥ ७ ॥ पंचमहाव्रतनी तमो । जगिनी धारो पंच ॥ समिति शुभमतें आदरी । टालो
कर्मप्रपंच ॥ ८ ॥ आत्मारामे मन वस्युं । वचन संवर तुम पास ॥ तनुचेष्टा दूरें तजी । तूज नमो
उल्लास ॥ ए ॥ राजामाहें प्रथम नृप । प्रथम यति तुमो सार ॥ तीर्थंकर पहेला तुमो । त्रिविध
नमो मनोहार ॥ १० ॥ ए रीतें प्रजुने थुणी । इंद्रादिक सवि देव ॥ नंदीश्वरद्वीपें गया । जिनवंदन
ततखेव ॥ ११ ॥ तिहां अठाइ महोत्सव । करी सुरा निज ठाण ॥ पहोता हर्षने धारता । पवित्र
कर्यो अप्पाण ॥ १२ ॥ नाथप्रतें प्रणमी करी । जरत बाहूबल नंद ॥ निज निज थानक सवि गया ।
जिनगुण धरत आनंद ॥ १३ ॥ ढाल ॥ ११ मी ॥ पन्नर कुलगर ऊपना । प्रतिश्रुतने सनमंत ॥
मेरे लाल ॥ ए देशी ॥ श्रीरुषजजिन महाव्रती । कछादिकसंजुत ॥ मेरे लाल ॥ विचरे पृथिवी-

प्रते । खाए नहीं व्रतमांहे ॥ मे० ॥ स्वादिष्ट जल पण नवी पीये । तनुशुश्रुष नवि चाहे ॥मे०॥
॥ श्री० ॥ १० ॥ नाहे नही एह दिनप्रते । विलेपन नवि दीए देह ॥ मे० ॥ वस्त्र आभूषण मा-
ल्यने । अंगीकरे नही एह ॥ मे० ॥ श्री० ॥ ११ ॥ रज लागे प्रभुने तनें । माथे दिनकर ताप
॥ मे० ॥ इछे नवि शय्याप्रते । नवि लागे थाक संताप ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १२ ॥ टाढ तरूकानी वे-
दना । तेणें क्लेश न हुंत ॥ मे० ॥ क्षुधाप्रतें गणता नथी । तरसप्रतें न गणंत ॥ मे० ॥ श्री० ॥
॥ १३ ॥ निद्राप्रतें नवि सेवता । अमनें न जूए आंखे ॥ मे० ॥ तो बोल्यानी वातकी । शी होवे
नवि भाखे ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १४ ॥ पुत्र कलत्र परिग्रहथकी । वरजित एह भगवान ॥ मे० ॥ अ-
म्हें नवि जाणुं शुं प्रभु । दिलमां ध्याये सावधान ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १५ ॥ भरतप्रमुख सज्जनतणुं ।
अमें नवि मान्युं कहेण ॥ मे० ॥ बुद्धिवंतें मन धारवां । तिर्यंचना पण वेण ॥ मे० ॥ श्री० ॥१६॥
कछमहाकछने तिण समें । बीजा कहे ते राय ॥ मे० ॥ स्वामिना अभिप्रायने । तुमें भाखो सुख-
दाय ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १७ ॥ खास सेवक तुमें तेहना । तुमने कहीयें तेण ॥ मे० ॥ अम सघ-

लानां सांजलो । एहवां सारां वेण ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १७ ॥ भूख जीपे ए प्रभू किहां । आपण कीटसमान ॥ मे० ॥ तरसने जिन जीपे किहां । किहां आपण नेक उपमान ॥ मे० ॥ श्री० ॥१९॥ आतप सहे प्रजुजी किहां । किहां ठायामत्कुण आप ॥ मे० ॥ टाढे नवि ध्रूजे प्रभु । टाढे थाये आपणने कांप ॥मे०॥श्री०॥२०॥ किहां जिन निद्रारहित ठे । निद्रावश आपण क्यांहिं ॥मे०॥ जिन क्यांयें आसन नवि रहे । आसन इछक आपण क्यांहिं ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २१ ॥ आजीविका करवाजणी । शुं लेइशुं निज राज ॥ मे० ॥ अथवा राज्य जरतें ग्रह्यां । नवि सीजे एको काज ॥ मे० ॥ ॥ श्री० ॥ २२ ॥ सेवा करीयें शुं भरतनी । आजीविकाने हेत ॥ मे० ॥ आपणे स्वामीने तजी । जातां लज्जा देत ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २३ ॥ तेमाटे तुमों वृद्ध ठो । वतावो शुभ पंथ ॥ मे० ॥ उत्तर वलतो कछ कहे । तुमें कहो शुं पलिमंथ ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २४ ॥ जो स्वयंजूरमणसमुद्रनो । ताग पामें नर कोय ॥ मे० ॥ तो जिनना अजिप्रायनो । पार पामे नर सोय ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २५ ॥ आगें स्वामी बोलता । हमणां मौन धरंत ॥ मे० ॥ मुखथी कंइ जांखे नही । एहवा ए भगवंत

॥ मेण ॥ श्री० ॥ २६ ॥ एकदा मलीने ते सहु । विचारी मनमांहिं ॥ मे० ॥ गंगातटें वनमां गया । कंदमूल खाए ज्यांहिं ॥ मेण ॥ श्री० ॥ २७ ॥ ते कालथी आज दिनलगें । वनवासी तापस जात ॥ मे० ॥ प्रवर्ती पृथिवीतलें । ऋषभदेव मन ध्यात ॥ मेण ॥ श्री० ॥ २८ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । इग्यारमी शुभ ढाल ॥ मेण ॥ पाठकवर दर्शन कहे । सुणतां मंगलमाल ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ कच्छ महाकच्छ नृपतणा । विनयवंत बे नंद ॥ स्वामिनी आज्ञायकी । गया परदेश अमंद ॥ १ ॥ केतो काल व्यतिक्रमी । नमि विनमि ए दोय ॥ पितासमीपे आवीया । तिण वनमांहे सोय ॥ २ ॥ पिताप्रतें देखी करी । चिंता लागी तास ॥ ऋषभनाथ स्वामी छते । केम हुआ नीरास ॥ ३ ॥ एह अवस्था तातनी । इण वनमां रहो केम ॥ किम ए फाटां लूगडां । नवि कोईसुं प्रेम ॥ ४ ॥ अंगराग गात्रे हतो । हमणां लागे रेत ॥ तेज गयुं सवि मुखतणुं । अम सार्थे नवि हेत ॥ ५ ॥ फूले वास्यो चोटलो । हमणां जटा छे जोर ॥ पूर्वे गज आरोहता । पगें किम चालो घोर ॥ ६ ॥ इम बोली दोये नंदना । नमी पिताने त्यांहिं ॥ केम अवस्था एहवी । पूछे ते

उठांहिं ॥ ७ ॥ कछ महाकच्छ पुत्रने । नापे निजवृत्तांत ॥ राज तजी रिसहेसरु । दीक्षा लीधी दांत ॥ ८ ॥ प्रजुयें सहू वसुंधरा । सुतने वहेंची दीध ॥ अम्हें पण साथे तदा । डुर्ग्रह व्रत ए लीध ॥ ए ॥ डुष्कर व्रत ए पालतां । थिर न रह्यां परिणाम ॥ क्षुधा तृषा न सही शकुं । चिंता लागी वाम ॥ १० ॥ व्रतमां पीमा पामतां । व्रत मूक्यां अमे आंहीं ॥ जिनपंथें न चली शकुं । नापसव्रत उठांहिं ॥ ११ ॥ गृहवासें नवि वांठना । वसवानी मनमांहिं ॥ गंगातट वसीयें अमो । लही शीतलतरुठांहिं ॥ १२ ॥ कंदमूल फल खाइने । करुं भव पूरण आंहिं ॥ भजन करुं जिनरा- जनुं । मनशुद्धें उठांहिं ॥ १३ ॥ तातवचन इम सांजली । प्रणमी दोय कुमार ॥ जिनपतिचरणे आवतां । जिनने वंदे सार ॥ १४ ॥ निस्संगी अरिहा प्रजु । ते नवि जाणे दोय ॥ जिनजी काउ- सगे रह्या । करे वीनति सोय ॥ १५ ॥ ढाल १२ मी ॥ कुकरू देखी कुकरूने मन मान्युं लाल । चिंते चित्तमोझार ॥ अहो मन मान्युं लाल ॥ ए देशी ॥ नमिविनमि जिन देखीने । मन मान्युं लाल ॥ वीनति करे एम । अहो मन मान्युं लाल ॥ तुमें परदेशे अम मोकल्या ॥ म० ॥ तुम

साथें बहु प्रेम ॥ अ० ॥ १ ॥ जरतादिक सवि पुत्रने ॥ म० ॥ वहेंची भूमिका दीध ॥ अ० ॥ भां-
खी अम बेहू जणी ॥ म० ॥ एह शुं तुमें कीध ॥ अ० ॥ २ ॥ हवे पण आपो अमभणी ॥ म० ॥
प्रसन्न करो अम्ह नाथ ॥ अ० ॥ दोष अमारो ठावरी ॥ म० ॥ तुमें विश्वना नाथ ॥ अ० ॥ ३ ॥
तुमें पण बोलता नथी ॥ म० ॥ तो आप्यानी शी वात ॥ अ० ॥ उत्तर कांइं न दीये प्रभु ॥म०॥
निरमम गुणें अवदात ॥ अ० ॥ ४ ॥ बीजाने नवि जाचीयें ॥ म० ॥ जो पण तूमथी काज ॥अ०॥
अम पुत्रनुं सीजसे ॥ म० ॥ उपकारी महाराज ॥ अ० ॥ ५ ॥ दोये एम निश्चय करी ॥ म० ॥
प्रभुजीनी करे सेव ॥ अ० ॥ नलिनीपत्रें नीर लेइने ॥ म० ॥ छटकाव करे नितमेव ॥ अ० ॥ ६ ॥
धर्मचक्री प्रभु आगळें ॥ म० ॥ प्रभाते फूलनो पुंज ॥ अ० ॥ नमि विनमि करे दिनप्रतें ॥ म० ॥
दोलतनो दीठ गंज ॥ अ० ॥ ७ ॥ बेहुपासे ऊभा रहे ॥ म० ॥ हाथे ग्रहीने तरवार ॥अ० ॥ मा-
नुं मेरुगिरिप्रतें ॥ म० ॥ रवि शशि शोभे सार ॥ अ० ॥ ८ ॥ त्रिणकालें प्रभूने नमी ॥ म० ॥
मांगे जिनने पास ॥ अ० ॥ स्वामी बीजो अमने नथी ॥ म० ॥ राज्य आपो उल्हास ॥अ०॥९॥

ची राज सवि पुत्रने ॥ म० ॥ आप्यां स्वामीयें त्यांहिं ॥ अ० ॥ अमने कांइं आप्युं नथी ॥ म० ॥ तेमाटें सेवुं उठांहिं ॥ अ० ॥ १८ ॥ प्रभुजी किहांथी आपशे ॥ म० ॥ अम नवी चिंता लगार ॥ अ० ॥ निश्चें राज ए आपशे ॥ म० ॥ प्रभु सेवा सुखकार ॥ अ० ॥ १९ ॥ वलतुं धरणेंद्र तस कहे ॥ म० ॥ मागो भरतनी पास ॥ अ० ॥ नमि विनमि कहे तेहने ॥ म० ॥ शुं भांखे वचन उदास ॥ अ० ॥ २० ॥ विश्वस्वामी प्रते मूकीने ॥ म० ॥ नही करीयें बीजो नाथ ॥ अ० ॥ कल्पपादपने मूकीने ॥ म० ॥ कोण घाले केरडे बाथ ॥ अ० ॥ २१ ॥ परमेश्वर विना अन्यने ॥म०॥ नवि जाचुं राजकाज ॥ अ० ॥ जिम चातक जलधरविना ॥ म० ॥ जाचे नहीं दिल साज ॥अ०॥ ॥ २२ ॥ भरतादिकने शुभ होजो ॥ म० ॥ तुं चिंता करे कांइं ॥ अ० ॥ स्वामीथकी राज्यसंपदा ॥ म० ॥ जमशे अमनें प्रायें ॥ अ० ॥ २३ ॥ नमि विनमिना वाक्यने ॥ म० ॥ सांभली हरख्यो तेह ॥ अ० ॥ कहेवा लाग्यो स्वामिनो ॥ म० ॥ दास हुं धरणेंद्र जेह ॥ अ० ॥ २४ ॥ प्रभु वांदवाने आवीयो ॥ म० ॥ पाताललोकथी आंहीं ॥ अ० ॥ जिनजीने तुमे सेवतां ॥ म० ॥ प्रतिज्ञा

दृढ मनमांहिं ॥ अ० ॥ २५ ॥ त्रिभुवनपतिनी सेवना ॥ म० ॥ राज आपे निरधार ॥ अ० ॥ हुं हुं दास ए स्वामिनो ॥ म० ॥ तुमें पण एहना सार ॥ अ० ॥ २६ ॥ स्वामिनी सेवा फले ॥म०॥ विद्याधरसंपत्ति ॥ अ० ॥ आपुं हुं तुम बिहुं जणी ॥ म० ॥ राज करो तुमें प्रीति ॥ अ० ॥ २७ ॥ गौरी प्रज्ञप्ति आदि देइ ॥ म० ॥ विद्या वसु (८) वेद (४) हजार ॥ अ० ॥ धरणेंद्रें दीधी तेहने ॥ म० ॥ पाठसिद्ध सुखकार ॥ अ० ॥ २८ ॥ विद्या जणतां मनतणी ॥ म० ॥ फलशे तुम शुभ सिद्धि ॥ अ० ॥ जइ वैताढ्यशैलमां ॥ म० ॥ वसावो नगरसमृद्धि ॥ अ० ॥ २९ ॥ वंदी रुषभदेवने ॥ म० ॥ धरणेंद्रने लेइ साथ ॥ अ० ॥ पुष्पक विमाने बेसीने ॥ म० ॥ दोय चाल्या सनाथ ॥ अ० ॥ ३० ॥ नमि विनमि निज तातने ॥ म० ॥ कहे फली प्रभुजी सेव ॥ अ० ॥ भरतने पण वारता ॥ म० ॥ दोय कहे ततखेव ॥ अ० ॥ ३१ ॥ मानी नरने मानती ॥ म० ॥ सिद्धिये होये हर्ष ॥ अ० ॥ पदप्रतिष्ठा पामतां ॥ म० ॥ मनमां थयो उतकर्ष ॥ अ० ॥ ३२ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी ॥ म० ॥ सुंदर बारमी ढाल ॥ अ० ॥ दर्शन कहे भवियण सुणो ॥ म० ॥ आगल

वात रसाल ॥ श्र० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ नमि विनमी दो राजवी । विनीतापुरमोझार ॥ स्वजनवर्ग सवि तेम्हीने । तेम्ही निज परिवार ॥ १ ॥ निज विमानें चढी करी । वैताढ्यशैलें जाय ॥ वैताढ्यनुं वर्णन करुं । सांजलतां सुखदाय ॥ २ ॥ प्रांते लवणसमुद्रना । तरंग लागे जास ॥ पूरवपच्छिमदिसविषें । ए मानदंरू विलास ॥ ३ ॥ बे जाग कीधा इण गिरी । भरतखेत्रना सार ॥ रजतवरण ए गिरितणो । धारी मनहमझार ॥ ४ ॥ पचास जोजन मित पृथु । दक्षिण उत्तरे जाण ॥ महीतलमां उंम्हो गिरि। पचीस कोश वखाण ॥ ५ ॥ उंचपणे वैताढ्यगिरि । पचीस जोजन मान ॥ दोय जुजा तस जाणीयें । गंगासिंधु उपमान ॥ ६ ॥ खंम्हप्रपात तमिस्रा गुफा । ठे गिरिमांहें दोय ॥ शाश्वत प्रतिमायुक्त ठे । जिनमंदिर शुज होय ॥ ७ ॥ लीलायानक देवनुं । विविध रतननो सार ॥ नव ग्रैवेयकसम गिरें । नव कूट मनोहार ॥ ८ ॥ भूतलथी ए गिरिविषे । ऊपर जोजन वीस ॥ दक्षिण उत्तर श्रेणिमां । व्यंतर रहे जगीस ॥ ए॥ जूतलथी दश जोयणे । ऊपर जईये ज्यांह ॥ दक्षिण श्रेणिने

विपे । पचास पूरी त्यांह ॥ १० ॥ ढाल १३ मी ॥ सदगुरुने चरणे नमी । गासुं गोमीराय महारा वाल्हा ॥ ए देशी ॥ पुरीनां नाम वखाणीयें । श्रोता निसुणो सार ॥ माह्रा वाल्हा ॥ पहेली कि- नरनरगीत १ ठे । नगरी नामें सुखकार ॥ मा० ॥ १ ॥ नाव धरीने सांभलो ॥ ए आंकणी ॥ वाहुकेतुपुरी २ जाणीयें । पुंमरीक ३ हरिकेत ४ ॥ मा० ॥ सेतु केतु ५ नगरी भली । सपरिकेत ६ समेत ॥ मा० ॥ ना० ॥ २ ॥ श्रीवाहु ७ श्रीगृह ८ तिम वळी । लोहार्गल ९ जस नाम ॥ मा० ॥ अरिंजय नगरी १० जाणीयें । स्वर्गलीलपुर ११ नाम ॥ मा० ॥ ना० ॥ ३ ॥ वज्रार्गलपुरी १२ जा- णीयें । वज्रविमोकडंग १३ ॥ मा० ॥ महीसार १४ तिम पुरजय १५ । सुकृत १६ मुख्यपइंग १७ ॥ मा० ना० ॥ ४ ॥ चतुरमुखी १८ ने वहुमुखी १९ । रताने २० विरता २१ नाम ॥ मा० ॥ आ- खंमलपुर २२ तिम वळी । विलासयोनि २३ गुणधाम ॥ मा० भा० ॥ ५ ॥ अयराजित २४ ने कांचीदाम २५ । सुविनय नत्र इंग २६ ॥ मा० ॥ क्षेमंकर २७ ने सहचिह्न २८ कुसुमपुरी २९ मन- रंग ॥ मा० ॥ ना० ॥ ६ ॥ सजयंती ३० ने इंदपुरी ३१ । जयंती ३२ विजयंती ३३ नाम ॥मा०॥

विजया ३४ क्षेमंकर ३५ जाणीयें । चंद्रभास पुर ३६ अभिराम ॥ मा० भा० ॥ ७ ॥ रविभास ३७ पुरी जाणीयें । समभूतलावास ३८ ॥ मा० ॥ सुविचित्र ३९ महाघन ४० जाणीयें । चित्रकूट ४१ त्रिकूट ४२ खास ॥ मा० ॥ भा० ॥ ८ ॥ वैश्रवणकूट ४३ शशिपुरी ४४ । रविपुरी ४५ मनोहार ॥ मा० ॥ विमुखी ४६ तिम वली वाहिनी ४७ । सुमुखी ४८ नित उद्योत ४९ सार ॥ मा० भा० ॥९॥ श्रीरथनूपुर चक्रवाल ५० । अंतिम पुरी ए जाण ॥ मा० ॥ मध्यभागें शोभती । नाम कह्यां वखाण ॥ मा० ॥ भा० ॥ १० ॥ नमीयें वसावी पोते पुरी । ते कही श्रुत अनुसार ॥ मा० ॥ तिम वली उत्तरश्रेणिमां । साठ नगर सुखकार ॥ मा० ॥ भा० ॥ ११ ॥ विनमीएं वसावी ए मुदा । धरणेंद्रने वचन्न ॥ मा० ॥ तेहनां नाम कहुं हवे । निसुणो एके मन्न ॥ मा० ॥ भा० ॥ १२ ॥ अर्जुनी १ नामें पहेली कही । बीजी वारुणी २ नाम ॥ मा० ॥ वैरिसंहारिणी ३ जाणीयें । कैलासवारुणी ४ नाम ॥ मा० ॥ भा० ॥ १३ ॥ विद्युत्दीप्त ५ ने किलकिल ६ । चारु चूडामणि ७ सार ॥ मा० ॥ चंद्रआभूषण ८ आठमी । वसवंत ९ नवमी सार ॥ मा० ॥ ॥ भा० ॥

॥ १४ ॥ ... ज्ञा १० कही । हंसगर्भा ११ शुन्न नाम ॥मा०॥ मेचक १२ बारमी जा·
णीमें ... १३ अभिराम ॥ मा० ॥ जा० ॥ १५ ॥ लक्ष्मीहर्म्य १४ चौदमी कही । पन-
... ॥ माण ॥ विमला १६ असुमत कृतवली १७ । शिवमंदिरा १७ अभिराम ॥
... ॥ १६ ॥ उंगणीसमी वसुमती १९ । सिद्धस्तुत वीसमी २० जाणं ॥ मा० ॥
...वीसमी २१ । केतुमालांका २२ वखाण ॥ मा० ॥ भा० ॥ १७ ॥ इंद्रकांता २३ त्रेवी-
...हानंदा नामें सार २४ ॥ मा० ॥ वीतशोका २५ पचवीसमी । विशोकापुरी २६ मनोहार
॥ जा० ॥ १९ ॥ कंमुदकुंदा एकत्रीसमी ३१ । गगनवल्लभा ३२ नाम ॥ मा० ॥ युवतीति·
क तेंत्रीसमी ३३ । अवनीतिलक ३४ अभिराम ॥ माण ॥ जा० ॥ २० ॥ सगंधर्वा पांत्रीसमी ३५ ।
छत्रीसमी मुक्ताहार ३६ ॥ माण ॥ अनिमिष विष्टप रूअडी ३७ । अग्निजाला ३७ मनोहार ॥माण॥
॥ जा० ॥ २१ ॥ गुरुज्वाला ३९ ने निकेतनपुरी ४० । जयश्री निवासङ्ग ४१ ॥ मा० ॥ रतनकुलिश
नगरी ४२ तिम । वसिष्ठाश्रया मनरंग ४३ ॥ मा० ॥ जाण ॥ २२ ॥ द्रविणजया ४४ सत्तइका ४५ ।

अलकतिलक २७ अ... ॥ मा० ॥ जा० ॥ १९ ॥

नद्रासवापुरी ४६ नाम ॥ मा० ॥ फेनशिखर सम्तालीसमी ४७। गोखीरशिखरा ४८ अन्तिराम ॥ मा० ॥ भा० ॥ २३ ॥ वैरीअक्षोन्नशिखरा वली ४९। गिरिशिखरा तिम जाण ५० ॥ मा० ॥ धरणी ५१ वारुणी ५२ दर्शना ५३। डुर्द्धर माहेंद्रा ५४ जाण ॥ मा० ॥ न्ना० ॥ २४ ॥ ठपन्नमी विजयापुरी ५६। वसुगंधिनी ५७ पुरी सार ॥ मा० ॥ सुरतसुरी ५८ रतनपुरी ५९। ठंगणसाठी मनोहार ॥ मा० ॥ न्ना० ॥ २५ ॥ ए पुरीमांहें रूअरी। साठमी जाणो एह ॥ मा० ॥ गगनवल्लन्ना ६० मध्यन्नागमां। वसावी बहुलें नेह ॥ मा० ॥ न्ना० ॥ २६ ॥ विनमि लघु न्नाश्ये। वसावी पुरी एह ॥ मा० ॥ दोय श्रेणि बहु शोन्नती। जोतां लागे सनेह ॥ मा० ॥ न्ना० ॥ २७ ॥ ग्राम अनेक वली कर्यां। बाहिर पूरां कीध ॥ मा० ॥ यथायोग्य थानक करी। जनने वहेंची दीध ॥ मा० ॥ ॥ न्ना० ॥ २८ ॥ जे जन जे जनपदथकी। लेई आण्यां त्यांहिं ॥ मा० ॥ तेहने नामे देशनां। नाम पाडे उन्नांहिं ॥ मा० ॥ न्ना० ॥ २९ ॥ ते सघली नगरीविषे। प्रतिसन्नाये सार ॥ मा० ॥ नाभिनंदन जिन थापना। तेणें कीधी मनोहार ॥ मा० ॥ न्ना० ॥ ३० ॥ धरणेंद्र हितशिक्षा नदे। विद्या-

धरने त्यांहिं ॥ माण ॥ नवि अन्याय करवो तुमें । विद्यामदथी आंहिं ॥ मा० ॥ भा० ॥ ३१ ॥ जिनने जिनना चैत्यनी । चरमशरीरी साध ॥ माण ॥ प्रतिमावंत अणगारने । जे करशे एहने वाध मा० भा० ॥ ३२ ॥ तेहथी विद्या दूरे जशे । जिम आलसुने बुद्धि ॥ मा० ॥ जे करशे हिंसाप्रते । तेहनी जाशे विद्यासमृद्धि ॥ माण ॥ भा० ॥ ३३ ॥ एहवी व्यवस्था थापीने । वेहू श्रेणिमोझार ॥ मा० ॥ नमि विनमि राजा करी । धरणेंद्र गयो निज ठार ॥ मा० ॥ भाण ॥ ३४ ॥ ते ते नगरीमां देहरां । नमिविनमियें कीध ॥मा०॥ प्रतिमा पूजे रूपभतणी । जनमनो लाहो लीध ॥मा०॥ ॥ भा० ॥ ३५ ॥ क्रीकार्थें मेरुगिरें । जाये ते भाई धाय ॥ मा० ॥ नंदीश्वरें कोइक समे । जिनवंदनने जाय ॥ मा० ॥ भाण ॥ ३६ ॥ किवारे विदेहक्षेत्रमां । जिनने वांदवा जाय ॥ मा० ॥ निजघरें शाश्वतजिनतणी । अरची सुखने पाय ॥ मा० ॥ भा० ॥ ३७ ॥ त्रिण वरग साधे दोई । भोग भोगवे स्त्रीसाथ ॥ मा० ॥ वहुल राज्यनी संपदा । करता थइ सनाथ ॥ मा० ॥ भा० ॥ ३८ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । सुंदर तेरमी ढाल ॥मा०॥ दर्शन कहे श्रोताघरें । होजो मंगलमाल ॥मा०भा०॥

॥ दुहा ॥ आर्य अनार्य देशमां । मौनपणे विहरंत ॥ अणहारी इक वर्ष ठे । चिंते चित्त न-गवंत ॥ १ ॥ दीपक जिम तेलें रहे । रहे जिम पादप वार ॥ तिम एह सयल जंतुनां । टके शरीर आहार ॥ २ ॥ वेतालीस दूषणरहित । मधुकरवृत्ति समान ॥ मध्याह्ने मुनिराजजी । ले आहार शुन्न मान ॥ ३ ॥ कछादिक जे रुषी थया । तस न मल्यो आहार ॥ तेमाटें नावे मुनी । करशे व्रतपरिहार ॥ ४ ॥ इम मनमां प्रनु चिंतवी । चाल्या निक्काकाज ॥ गजपुर नगरें आवीया । नि-क्कार्थी महाराज ॥ ५ ॥ ढाल १४ मी ॥ नथरो नगीनो महारो । हाररो हीरो महारो साहिबो ॥ ॥ वाहला मारा ॥ घमी इक करहो फूकारहो ॥ ए देशी ॥ श्रीगजपुर वर नयरमां । राजिंद मा-हरा ॥ राज करे तिहां राय हो । श्रीवाहुवलिनंदनो । राजिंद माहरा ॥ सोमप्रन्न सुखदाय हो ॥ नृपमां नगीनो महारो । दानमां नीनो महारो ॥ जिनगुणलीनो राजवी ॥ राजिंद माहरा ॥ श्री-श्रेयांसकुमार हो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तस सुत श्रीश्रेयांसजी ॥ रा० ॥ विनयचतुर सुजाण हो ॥ नीतिनिपुण दाक्षिणपटु ॥ रा० ॥ बहोतेर कला वखाणहो ॥ नृप० ॥ २ ॥ तेणे सुरगिरि सुपनमां

॥ रा० ॥ सामलो थयो दीठ हो ॥ दूधें पखालीने कर्यो ॥ रा० ॥ निरमल अतिही विसिठहो ॥ नृप ॥ ३ ॥ तिण रातें तेह नगरतणो ॥ रा० ॥ शेठ सुबुद्धि नामहो ॥ सहस किरण रविनां पड्यां ॥ रा० ॥ देखे सुपन अनिरामहो ॥ नृप ॥ ४ ॥ तेह किरण जोड्या सहू ॥ रा० ॥ श्रेयांसकुंअरे त्यांहिंहो ॥ तेज वध्युं ते सूर्यनुं ॥ रा० ॥ अदनुतकांति उन्नांहिंहो ॥ नृ० ॥ ५ ॥ तिण रातें सोमप्रन्नें ॥ रा० ॥ सुपन दीठुं वळी एम हो ॥ सहस योद्धासुं कोई नरो ॥ राण ॥ लमाइ करे प्रेमहो ॥ नृ० ॥ ६ ॥ लमतां ते नर हारीउ ॥ राण ॥ झांखुं थयुं तस मुख हो ॥ फरी श्रेयांसना सहायथी ॥ राण ॥ जय पाम्यो थयुं सुखहो ॥ नृ० ॥ ७ ॥ राजसन्नामांहिं ते मिल्या ॥ रा० ॥ कहे निज सुपननी वातहो ॥ फलनो निर्णय नवि थयो ॥ राण ॥ निज घेरं गया सुखसातहो ॥ नृप ॥ ८ ॥ सुपन अरथ कहेवानणी ॥ रा० ॥ पेठा प्रनु ढंगमांहिंहो ॥ कवि दीये एहवी उपमा ॥ रा० ॥ निक्षाने अरथें त्यांहिंहो ॥ नृ० ॥ ९ ॥ प्रनु अणहारी वरसलगें ॥ राण ॥ लीलामां आव्या स्वामिहो ॥ नगरलोकें तेह देखीने ॥ राण ॥ घेरथी दोमी तामहो ॥ नृ० ॥ १० ॥ ऊठी ऊठी दोमी करी ॥

रा० ॥ जनें वींट्या प्रज्ञु सारहो ॥ कहेवा लाग्या पुरजना ॥ रा० ॥ घेर आवो तुमें मनोहारहो ॥ नृ० ॥ ११ ॥ नहावाने जल ग्रहो तुमें प्रजू ॥ रा० ॥ तेल मरदन सामानहो ॥ स्नान करो अम मंदिरें ॥ रा० ॥ ते नवि ग्रहे जगवानहो ॥ नृ० ॥ १२ ॥ केई जन कहे स्वामीप्रतें ॥ रा० ॥ चंदन कपूर बरासहो ॥ विलेपन करी गात्रनें ॥ रा० ॥ शीतल थाउ उल्लासहो ॥ नृ० ॥ १३ ॥ केई कहे स्वामीने मुदा ॥ रा० ॥ पेहेरो भूषण अंगहो ॥ दया करी अम्ह उपरे ॥ रा० ॥ अम्ह मन करो उठरंगहो ॥ नृ० ॥ १४ ॥ वीनवे कोइ जिनवरप्रते ॥ रा० ॥ मुज घरें आवी स्वामीहो ॥ पहेरो डुकूल वस्त्रनें ॥ रा० ॥ कृतार्थ करो अम्ह धामहो ॥ नृ० ॥ १५ ॥ पगें चालो तुमें शुं प्रजु ॥रा०॥ बोले केई नर तामहो ॥ चढो ए गज ऊपरे ॥ रा० ॥ थाकनो ल्यो वीश्रामहो ॥ नृ० ॥ १६ ॥ कोई कहे हयने तुमें गही ॥ रा० ॥ अम्ह भगतने तारहो ॥ कोई कहे घोरूारथें चढो ॥ रा० ॥ नवि चालो पायविहारहो ॥ नृ० ॥ १७ ॥ केई जन प्रभूने वीनवे ॥ रा० ॥ ग्रहो पक्वफलसहका- रहो ॥ केई कहे नागरवेलोना ॥ रा० ॥ ल्यो पानबीमां सारहो ॥ नृ० ॥ १८ ॥ पूगीफल जावंतरी

विचारहो ॥ ए मूरति किहां वांदी हती ॥ रा० ॥ सेवी हती किण ठारहो ॥ नृ० ॥ ॥ २७ ॥ इम ध्यातां श्रेयांसने ॥ रा० ॥ जातिसमरणज्ञानहो ॥ दीठा पूरवभव आपणा ॥ रा० ॥ थयो जिनसेवा सावधानहो ॥ नृ० ॥ २८ ॥ चक्री वज्रनाभजी ॥ रा० ॥ पूरवविदेहमोझारहो ॥ ए नगवंतनो जीव हतो ॥ रा० ॥ तस सारथी हूं सारहो ॥ नृ० ॥ २९ ॥ ते भवमां प्रभुनो पिता ॥ रा० ॥ श्रीवज्रसेन नामहो ॥ एसरिखो लिंग धारतो ॥ रा० ॥ तीर्थंकर अभिरामहो ॥ नृ० ॥ ३० ॥ में पण ते दीठो सही ॥ रा० ॥ जिनपति तीरथस्वामहो ॥ तसपासें अमें दोय जणें ॥ रा० ॥ दीक्षा लीधी अभिरामहो ॥ ३१ ॥ अरिहंत वज्रसेन मुखथकी ॥ रा० ॥ में सांभली एहवी वाचहो ॥ जरतमां वज्रनाभजी ॥ रा० ॥ आदिजिन होसे साचहो ॥ नृ० ॥ ३२ ॥ सयंप्रभाभवथी मांझीने ॥ रा० ॥ अनुभवलगें जिनसाथहो ॥ फिरीउं माहरो आतमा ॥ रा० ॥ नवमें भवें ए जगनाथहो ॥ नृ० ॥ ३३ ॥ यतः—पुव भवा सो पिछइ । एगं दो तिन्नि जाव नवय भवा ॥ उवरिं तस्स अपस्सउं । सुह भावो जोइसरणस्स ॥ नृ० ॥ ३४ ॥ एहवे श्रेयांस कुमारने ॥ रा० ॥ सेलडी रस

लाद ॥ २ ॥ पंचवरणना फूलनी । वृष्टि करे घरवार ॥ चेलोत्क्षेप आकाशमां । अहो दान कहे सार ॥ ३ ॥ रुषभदेवनुं पारणुं । अक्षय पदेहुं शुद्ध ॥ त्रीजतिथि रविवासरे । कहे मोटा विबुद्ध ॥४॥ माटे अखात्रीज ए । पर्व थयुं शुभ नाम ॥ संप्रति वर्ने लोकमां । ते दिनथी अभिराम ॥५॥ प्रभुना पारणाथकी । सुर आववाथी त्यांहिं ॥ नर आवे सवि धसी मसी । श्रेयांसमंदिरमांहिं ॥६॥ लोक कहे श्रेयांसने । धन धन तुज अवतार ॥ जिनजीभणी तें आपीउं । ईक्षुरस श्रीकार ॥७॥ ॥ ढाल १५ मी ॥ ऊभी भावलदे राणी अरज करे छे । अबको चोमासो घेर कीजें हो गढबूंदी-वाला ॥ ए देशी ॥ लोक कहे श्रेयांस कुमरने । तुमें सफल कर्यो अवतारो हो ॥ दानधरमना रागीहो ॥ तुज शुभमति जागी ॥ तुज भवभयभावठ भागीहो ॥ दा० ॥ ए आंकणी ॥ तुमें निज-मंदिर वित्तें पूर्युं । थयो जश त्रिभुवनें सारोहो ॥ दा० ॥ १ ॥ ईक्षुरसें जिनने पडिलाभ्या । तुज किम एहवो विवेकहो ॥ दा० ॥ अम्हारें घर कांइं न लीधुं । श्रेयांस कहो तुमें छेकहो ॥दा०॥२॥ लोकवचन निसुणी कुमरजी । कहे लोकने तिणवारहो ॥ दा० ॥ स्वामी सचित्त वस्तु नवि लेवे ।

सावद्य लागे अपारहो ॥ दा० ॥ ३ ॥ नवि ग्रहे प्रभुजी सचित्त कन्याने । हयगयनुं शुं कामहो ॥ दा० ॥ जिनजीए सहु त्याग कर्या जे । नवि वंछे ए जिन दामहो ॥ दा० ॥ ४ ॥ विलेपन नवि अंगमां देवे । वली नला वस्त्र न पहेरेहो ॥ दा० ॥ वैरागी प्रभु कांइं न धारे । वर्त्ते संयमने घेरे-हो ॥ दा० ॥ ५ ॥ राजना चिह्नने प्रभु नवि ईहे । ए राज नरक देनारहो ॥ दा० ॥ संयमराजमां लीन सदा । स्वामी छे तेह नजनारहो ॥ दा० ॥ ६ ॥ सचित्त फलने ते नर लेवे । जे हिंसक नर होवेहो ॥ दा० ॥ परम अहिंसक ए स्वामी हूआ । नवपातकने खोवेहो ॥ दा० ॥ ७ ॥ परिग्रह-ग्रहने एणे छांड्यो । संगरहित भगवानहो ॥ दा० ॥ नवना कारण जे नवि वंछे । धरमें थया जे सावधानहो ॥ दा० ॥ ८ ॥ एषणीकने अचित्त आहार । ग्रहे प्रभूजी निरधारहो ॥ दा० ॥ ते तो मूरख तुमें नवि जाणो । कार्याकार्यविचारहो ॥ दा० ॥ ए ॥ ते जना वलतुं कुअरने जंपे । पूर्वे नवि प्रभुए कह्युं हो ॥ दा० ॥ आहार अचित्त अम्हें किम जाणुं । तुम वयणें ए लह्युं हो ॥दा०॥१०॥ पण ए आश्चर्य तुमें किम जाण्युं । ते कहो अमनें धीरहो ॥ दा० ॥ लोकवयण निसुणीनें उत्तर ।

दीये श्रेयांस वरूयीरहो ॥ दा० ॥ ११ ॥ जिनदरिसणथी मुजने उपनुं । जातिसमरण ज्ञानहो ॥ दा० ॥ ग्रंथदर्शनथी जिम मति ऊपजे । तिम में जाण्युं विज्ञानहो ॥दा०॥१२॥ ए जिनसाथें अरु नवताइं । हुं फर्यो सुरनरमांहेंहो ॥दा०॥ अरु भवनो नेह एहनें माहरे । तुमें धारो चित्तमांहेंहो ॥दाण॥१३॥ ईहांथी त्रीजा भवमां जिनना । जनक हता उछांहेंहो ॥दा०॥ तेहनुं नाम वज्रसेन जिनपति । तुमें धारो चित्तमांहेंहो ॥दा०॥१४॥ जिनपासें अम्ह वे जणें दीक्षा । लीधी मन रूडें भावेहो ॥दाण॥ मुजनें सांभरी ते सवि वात । दाननो विधि मन आवे हो ॥दा०॥१५॥ मुजने तातने सुबुद्धि शेठनें । सुपन फल्यां इण वारहो ॥दाण॥ ते विवरीने लोकनी आगें । कहे श्रेयांस कुमारहो ॥दाण॥ ॥१६॥ में श्याम मेरुगिरिने दीठो । पखाल्यो दूधें जेहहो ॥दाण॥ तपें करीने दुर्बल स्वामी । रस पारणें सोहे तेहहो ॥दा०॥॥१७॥ सहस पुरुषसुं जयवाद पाम्यो । रायें दीठो जेहहो ॥दा०॥ मुज पारणानी सांनिध्यें प्रभुजी । परीषहने जीतशे तेहहो ॥दा०॥१८॥ दीठा सुबुद्धियें सहस किरणां । रविना पडियां जेहहो ॥दाण॥ फरी ते पाछां श्रेयांसे जडीयां । अधिक शोभे रवि तेह हो ॥ दा० ॥ १९ ॥

तस भावारथ जवियण जाणो । स्वामी सूर्यसमानहो ॥ दाण ॥ सहस किरण ते देहनी कांति । पारणे देदीप्यमानहो ॥ दा० ॥ २० ॥ श्रेयांसनी वाणी निसुणीने । हरख्या सत्ताना लोकहो ॥ श्रेयांसनी प्रशंसा करतां । ते गया निज निज ठेकहो ॥ दा० ॥ २१ ॥ पारणुं करीने तिहांथी प्रजुजी । अन्यत्र कीधो विहारहो ॥ दा० ॥ इक थानकमां ठद्मस्थ जिनपती । नवि रहे ए व्यवहारहो ॥ दा० ॥ २२ ॥ भगवंत पारणस्थानकऊपर । रतननुं पीठ बंधावुंहो ॥ दा० ॥ नहीतो आसातना थाशे महोटी । कुंअर चिंतवे सोईहो ॥ दाण ॥ २३ ॥ इम चिंतिने ते जूमिऊपर । रतननुं पीठ बंधावेहो ॥ दा० ॥ प्रभूपगलां थाप्यां त्यांहिं । त्रिकालपूजा बनावेहो ॥ दा० ॥ २४ ॥ लोको पूठे श्रेयांसकुंअरने । ए मंमल किम कीधुंहो ॥ दा० ॥ उत्तर वलतो कुंअरे दीधो । आदिकर मंमल सीधुं हो ॥ दा० ॥ २५ ॥ ए मंडलनी पूजा करशे । ते लहेशे सुखसाताहो ॥ दा० ॥ थापनानिक्षेपो जिननो जाणो । नमतां शिवसुखदाताहो ॥ दाण ॥ २६ ॥ जिहां जिहां ग्रही जिक्षा प्रजुजीए । तिहां तिहां लोके पीठ कीधांहो ॥दा०॥ आजलगें पण लोकमां चाले । आदित्यपीठ प्रसि-

ऊांहो ॥ दा० ॥ २७ ॥ इण चोवीसीमां प्रथम दातारी । प्रथम थापनाकारहो ॥ दा० ॥ दानधर-
मनो उपदेशकारी । श्रीश्रेयांस कुमारहो ॥ दा० ॥ २७ ॥ त्रीजे खंडे ढाल पनरमी । दाननणे अधि-
कारहो ॥ दा० ॥ पाठक दर्शन कहे नवियणने । दान दीठं उदारहो ॥ दा० ॥ २ए ॥

॥ डुहा ॥ एक समे प्रजु विचरता । आव्या वहलीदेश ॥ तक्षशिला नयरीविषे । सांजसमे
सुविशेष ॥ १ ॥ नगरीना उद्यानमां । काउसगे रह्या जिणंद ॥ वनपालक जंपे जई । वाहूवलने अ-
मंद ॥ २ ॥ वाहूवल वहु हरखीयो । दीध वधामणी दान ॥ वनरक्षक वीसार्जियो । ते जाए निज
ठाण ॥ ३ ॥ पुररक्षकने नूपति । आज्ञा आपे एम ॥ रजनीमां नगरीप्रते । शणगारो वहु प्रेम ॥
॥ ४ ॥ चोरासी चहुटाप्रते । शोजा करावो आज ॥ पगले पगले केलिना । थंज करावो साज ॥५॥
तोरण वांधो प्रतिगृहें । प्रतिपंथ मांचा सार ॥ मंमावो वहु रयणना । मुज मनने सुखकार ॥ ६ ॥
फरकावो घरघरप्रतें । पताकिका श्रीकार ॥ सहस्त्र नुजा रची करी । जाणे नाचे पुर तिणवार ॥७॥
कुंकुमनां करो ठांटणां । चारे दिश पुरमांहिं ॥ विलेपन चोपडच्युं अंगमां । जाणे वसुधायें उछांहिं

॥ ८ ॥ जिनदर्शन उतकंठिता । नगरी विकसी त्यांहिं ॥ चंद्रसंयोगे जिम हुए । कुमुदवन उछांहिं ॥ ए ॥ परत्रातें जिन वंदीने । पोते थइश पवित्र ॥ जिनदर्शनथी लोकने । करीश पवित्र हुं तत्र ॥ १० ॥ इम ध्यातां ते भूपने । माससम थाये रात ॥ वहाणे वनथी विहरीया । पारी काउसग तात ॥ ११ ॥ ढाल १६ मी ॥ नदी जमुनाके तीर उडे दोय पंखीयां ॥ ए देशी ॥ प्रातसमें बाहुबली आवे वेगथी । निज काननमोझार मन आनंदथी ॥ मुकुटबद्ध नृपालनी साथें परवर्यो । निज निज मंत्रीसंयुत दासें अलंकर्यो ॥ १ ॥ लाखोगमें तुरंगसेना साथे चली । पाणीपंथा वायुवेगा ठे ते मनरुली ॥ मद झरता गजराज साथे घणुं दीपता । उंचा शोभे तेह घनाघन जीपता ॥ २ ॥ वसंतश्रीप्रमुख हजारगमें घणी । अंतेउर मंगाण के मंगने बहु बनी ॥ बिहुं पासे चामर ढले ते रायने । माथे उज्ज्वल छत्रके शोभा थायने ॥ ३ ॥ सोनेरी चोबदार आगल चले जेहने । अश्वारूढ पुरुष बहु साथें तेहनें ॥ रतनभूषण पहेर्या व्यवहारी अतिघणां । साक्षात देवतणी परें दीपे नही मणां ॥ ४ ॥ भद्रजाति मतंगज खंधे नृप चढ्यो । इंद्रतणीपरें राजे दिन दिन जस व-

व्यो ॥ शिरमां सोहे मुगटना हीरा झगमगे । चूलिकायें जिम मेरुगिरि तेजें तगतगे ॥ ५ ॥ मुक्ताफलना कुंमल कानें दोय वरू । जाणुं जंवूद्वीपना चंद्रमा सुखकरू ॥ सेवा करवा रायनी आव्या मन रली । पंक्ति उपमा दीये अद्भूत ए वली ॥ ६ ॥ मुक्ताफलनो हार हैयामां धारतो । वाजुवंध वाहुए पहेर्या सुखकारतो ॥ कंकण पहेर्यां हाथमें वाहूबलि वली । आंगलीएं वींटी पहेरी ठे मनरली ॥ ७ ॥ श्वेत जामो पहेर्यो वाहूवली राजवी । सवि अंगनूषण थाये शोना वहु अजिनवी ॥ वंदीजन विरुदावली वोले अतिघणी । इण रीते सामग्री करी जाए वनजणी ॥ ८ ॥ वनसमीपे आव्यो सेना लेईने । गजथी ऊतर्यो वाहुवली मन देईने ॥ ठत्रादिक राजचिह्न मूक्यां तेणे तिहां । वनमां पेठो राय के वहु सेना जिहां ॥ ए ॥ वनमां स्वामी दीठा नवि ते वाहूवले । पूठे वनपालकने रांजा अतिजलें ॥ स्वामी किहां गया ते सवि मुजने तुमें कहो । ते कहे अमें नवि जाणुं तुमें ए मन लहो ॥ १० ॥ नृप चिंते चित्तमाहें मनोरथ नवि फव्यो । प्रभाते वांदीश जई हुं ते माहरो टव्यो ॥ धिग धिग मंदजाग ताहरा अवतारने । दृष्टियें पण नवि देख्यो प्रभु

सुखकारने ॥ ११ ॥ जिन वांदवानो विलंब कर्यो ते मुज नड्यो । लोक अनुग्रह काज के मुज मनोरथ पड्यो ॥ धिग धिग मूढपणुं थयुं ए सवि माहरे । स्वारथनो थयो भ्रंश के जूउं ताहरे ॥ १२ ॥ यतः--अवाप्य धर्मावसरं विवेकी । कुर्याद्विलंबं नहि विस्तारा य ॥ तातो जिनस्तक्षशिलाधिपेन । रात्रिं व्यतिक्रम्य पुनर्न नेमे ॥ १ ॥ ढाल ॥ धिग धिग रजनी वैरिणी सारीखी मुज थई । धिग धिग माहरी मतिनें ग्रथिलता थई ॥ प्रभु चरणांबुज देखवा विघनकारण घणां । थयां माहरे आज के सांभली दीनमणां ॥ १३ ॥ परभात ते सुप्रभात थयो नवि ताहरे । रवि उग्यो नवि उग्यो से काम माहरे ॥ आंखो पण शा कामनी दीठा नवि प्रभू । इम चिंतवे नरराज के तक्षशिलाविभू ॥ १४ ॥ इण थानकविषे रातें काउसग प्रभु रह्यो । निरलज हुं मंदिरमां सूतो सुख वह्यो ॥ चिंतातुर बाहुबलने मंत्री इम कहे । शी शोचना महाराज करो शीख मन लहे ॥ १५ ॥ स्वामीना पगमांहें ध्वजमठ लंछना । ते दीठे जिन दीठा जाणो शुभमना ॥ एहवी सचिवनी वाणीने बाहुबलें सांभली । पदप्रतिबिंबने वांदे नरपति मनरुली ॥ १६ ॥

अंतेउर परिवार सहू वंदन करे । धन ए मंत्रिनी बुद्धिने सहू जन चित धरे ॥ कोई नवि चांपो प्रभूपगलांने ईकदा । मति ऊपनी बाहुबलिने शुभ भावें मुदा ॥ १७ ॥ तिण ठामें रतनमय धर्मचक्र थापीउं । बाहुबलें मिथ्यात्व आपणुं कापीउं ॥ आठ जोयण विस्तारे तेह वखाणीयें । एक जोयणनुं उंचुं धर्मचक्र जाणीयें ॥ १८ ॥ फूले पूज्युं चक्रने राजाये तिहां । परिवार सहू सेनाधिप पूजे बहू इहां ॥ गीत नाटिक वाजित्र वाजे सरले स्वरे । अठाइमहोछव सारो थाये बारूपरे ॥१९॥ रक्षक नरने थाप्या ते थानकविपे । राजाये पूजारा राख्या ते मनहर्षे ॥ धरमचक्रने वंदी निज नगरी गयो । बाहुबल नृपालने मन आनंद थयो ॥ २० ॥ ए त्रीजा अधिकारनी शोलमी ढाल कही । चरित्रने अनुसार के बुधजने संग्रही ॥ पाठकवर दर्शनसागर कहे भविजना । उद्यत थाउं धर्ममां करी निज शुभमना ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ ऋषभदेव अरिहा प्रभू । विविध अभिग्रह धार ॥ नानाविध तपविधिविपे । उद्यम कीध अपार ॥ १ ॥ अप्रतिहत गति जेहनी । वायुपरे भगवान ॥ मौन रह्या विचरे प्रभु ।

नाना देश सुथान ॥ २ ॥ यवन आरुंब इल्लादिक । म्लेछना देशमझार ॥ अनार्यने प्रतीति करे । दरशन देइ श्रीकार ॥ ३ ॥ सहे उपसर्गवर्गने । परिसहना सहेनार ॥ हजार वरस विचरिया । पृथिवीपीठे सार ॥ ४ ॥ विचरंता एकणसमे । अयोध्यापूरीस्वाम ॥ उपपुर पुरिमतालाभिध । नगरे गया गुणधाम ॥ ५ ॥ ते नयरथी जाणीयें । उत्तरदिशि मनुहार ॥ शकटमुख उद्यानमां । पेठा जिन श्रीकार ॥ ६ ॥ कीधो अठम तप जिनें । वटतरु अध भगवान ॥ काउसग धरी सप्तम गुण—ठाण लहे सावधान ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ झांझरीया मुनिवर धन धन तुम अवतार ॥एदेशी॥ अपूर्वकरण गुणे चढ्याजी । पभिवज्या आदिजिनदेव ॥ पृथक्त्ववितर्कसविचारनेजी । ध्यान सुकल ततखेव ॥ भवि भाव धरीने निसुणो जिननी वात ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तदनंतर अनिवृत्तिमांजी । चढीया श्रीअरिहंत ॥ सूक्ष्मसंपराय चढी करीजी । खीण कषाय भगवंत ॥ भ० ॥ २ ॥ शुकलध्याने करी लोभनेजी । हणीयो श्रीजिनराय ॥ कतकफले जलभिन्नताजी । अप्पा कर्यो निरपाय ॥ भ० ॥ ३ ॥ एकत्व वितर्क अविचारनेजी । नामे शूकल ध्यान ॥ पाम्या श्रीरिसहेसरूजी ।

हवे कहुं तास व्याख्यान ॥ ज० ॥ ४ ॥ खीणमोह अंतिमक्षणेजी । ज्ञानावरण पंच घात ॥ दरशनावरण चतुष्कनोजी । पंच अंतरायनो घात ॥ भ० ॥ ५ ॥ ध्यानानल जस्मीकर्याजी । घनघाती कर्म चार ॥ फागणवदी एकादशीजी । उतरापाढा नक्षत्र सार ॥ ज० ॥ ६ ॥ चंद्रमानो जोग आवीउंजी । ऊपनुं केवलज्ञान ॥ प्रजुजीने तिण अवसरेजी । लोकालोक विन्नाण ॥ ज० ॥ ७ ॥ जाव जाणे षट द्रव्यनाजी । वली देखे श्रीजगवंत ॥ जिनथी कंइ ठानुं नहीजी । सवि जाणे सतंत ॥ भ० ॥ ८ ॥ प्रसन्न थई दशदिश तदाजी । वायु वाया सुखदाय ॥ नारक जीवने दोय घडीजी । सुखसाता उपजाय ॥ ज० ॥ ए ॥ हवे अशेष इंद्रनाजी । आसन कंप्यां ताम ॥ कंपमिषे केवलतणीजी । वात कहे अजिराम ॥ भ० ॥ १० ॥ सुघोषा घंटारवेजी । सज थया देवलोकमांहें ॥ देव आव्या इंद्र आगळेजी । वात सुणंत उठांहें ॥ ज० ॥ ११ ॥ इंद्र कहे देवो सुणोजी । जिन पाम्या केवलनाण ॥ महोछव करवा जायसुंजी । पुरिमताल नगर सुठाण ॥ ज० ॥ १२ ॥ सुरपति वाणी सांजलीजी । हरख्या देवना वृंद ॥ निज निज वाहन सज करेजी । महोछवे पर-

मानंद ॥ भ० ॥ १३ ॥ ऐरावण नामें सुरोजी । गज थई आव्यो त्यांहिं ॥ रूप लखजोयण धरी-जी । हरिआगें ऊनो उवांहिं ॥ ज्ञ० ॥ १४ ॥ देहकांति सितगजतणीजी । उंपे अतिही अनूप ॥ मानुं दिशि विस्तारतीजी । लेपन चंदनस्वरूप ॥ भ० ॥ १५ ॥ गंडस्थलथी मद झरेजी । ते मय-गलने त्यांहिं ॥ स्वर्गांगणभूमिप्रतेंजी । मानुं करे छटकाव ज्यांहिं ॥ ज्ञ० ॥ १६ ॥ वींझणसरिखा कान छेजी । गजना चपल श्रीकार ॥ तेणें करी निवारतोजी । कपोलमधुकरवार ॥ ज्ञ० ॥ १७ ॥ शुज्ञ ग्रीवा छे जेहनीजी । लक्षणलक्षित अंग ॥ सुगंध दीर्घ निःश्वास छे जी । लांबी करांगुलीरंग ॥ ज्ञ० ॥ १८ ॥ लांबो होठ छे जेहनोजी । वली दीर्घ मेहन जास ॥ लांबो पूठ छे गजतणोजी । बिहुंपासे घाट छे तास ॥ भ० ॥ १९ ॥ हेमपट्ट जालस्थलेजी । राजे गजने सार ॥ पांचसेंवार मुख विकुर्व्याजी । गज शोज्ञे मनोहार ॥ज्ञ०॥२०॥ मुखे मुखें दंतूशलाजी । आठ आठ सोहे सफार ॥ दांते दांतें वापी ज्ञलीजी । अष्ट अष्ट जाणो विचार ॥ ज्ञ० ॥ २१ ॥ वावे वावे अरु अरुजी । सो-हे कमल श्रीकार ॥ कमले कमले पांखडीजी । लाख लाख संख्या विचार ॥ ज्ञ० ॥ २२ ॥ पांखडी

पांखमीप्रतेजी । बत्रीस बद्धनाटिक सार ॥ कर्णिककर्णिकाये जलोजी । रयणप्रासाद मनोहार ॥ ज० ॥ २३ ॥ प्रतिप्रासादे तिहां जलाजी । आठ आठ भद्रासन जोय ॥ रतनतणा वली शोभ-ताजी । सिंहासन एक एक होय ॥ ज० ॥ २४ ॥ प्रतिसिंहासने इंदलोजी । वेसे हरख उछांह ॥ प्रतिभद्रासने वेसतीजी । अग्रमहिषी गयवाह ॥ ज० ॥ २५ ॥ परिवारसह वासव हवेजी । गज-पर चढीया ताम ॥ देवलोकथी संचर्याजी । क्षणमात्र लागे जाम ॥ ज० ॥ २६ ॥ अनुक्रमे वपु सं-खेपतोजी । हाथीनुं तिणवार ॥ पोतानुं पण तिम वलीजी । आवे वनहमोझार ॥ ज० ॥ २७ ॥ उद्यानमांहे आवीयाजी । स्वामी छे जिण ठाण ॥ प्रभुजीने वांदी करीजी । वेठा यथोचित ठाण ॥ भ० ॥ २७ ॥ देवगण साथे ग्रहीजी । अच्युतादिक अन्य इंद ॥ ते पण आव्या उतावलाजी । उंछव करवा अमंद ॥ भ० ॥ २९ ॥ भुवनपतिना इंदलाजी । वीस आव्या तिण ठाण ॥ बत्रीस इंद व्यंतरतणाजी । दोय ज्योतिषीना सुजाण ॥ ज० ॥ ॥ ३० ॥ त्रीजे खंडे जाणजोजी । एह सत्तरमी ढाल ॥ दर्शन कहे श्रोता घरेजी । थाजो मंगल माल ॥ भ० ॥ ३१ ॥

॥ डुहा ॥ चार निकायना देवगण । आव्या काननमांहिं ॥ जे करणी ते सहु करे । ते भाखुं उवांहिं ॥ १ ॥ इंद्र आज्ञा ग्रही करी । वायुकुमारना देव ॥ जोयणप्रमाण क्षेत्रमां । तृण अस्थि संहरेव ॥ २ ॥ समवसरणनी नूमिका । चोखी कीधी जेह ॥ गंधांबुवृष्टि तिहां करे । मेघकुमार सनेह ॥ ३ ॥ व्यंतरसुरें तिहां वली । भूतल बांध्युं सार ॥ हेम रयण पाषाणथी । भक्तिथकी मनोहार ॥ ४ ॥ भूमिथकी उंचुं भलुं । सवा गाउ परिमाण ॥ पीठ बांध्युं नूतलविषे । व्यंतरसुरें सुजाण ॥ ५ ॥ ढींचणप्रमाणें व्यंतरें । कीधी फूलनी वृष्टि ॥ रतनमाणिक्यसुवर्णना । तोरण कीध विशिष्ट ॥ ६ ॥ चारे दिशियें बांधीयां । व्यतरदेवे सार ॥ हवे वप्रत्रयवरणना । निसुणो खास विचार ॥ ७ ॥ ढाल १७ मी ॥ करेलनां घमी देरे ॥ ए देशी ॥ नुवनपतिना अधिपती । रूपानो गढ सार ॥ विरचे निजमन हरखथी । प्रजुनक्तें मनोहार ॥ चतुरनर चित देरे समोसरण विचार । चतुरनर चित देरे सुणतां हरख अपार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ भूतलथी ते मांमीने । दश हजार सोपान ॥ एटलो उंचो गढ रच्यो । देवतायें तिण थान ॥ च० ॥ २ ॥ एकेकुं पगथालीयुं । एक

हाथ पोहोळुं जाण ॥ उंचुं पण एक हाथनुं । धारो मनमां आण ॥ च० ॥ ३ ॥ भूतलथी सोपा-
नुं । उंचपणे परिमाण ॥ अढीहजार धनूपनुं । शास्त्र एह वखाण ॥ च० ॥ ४ ॥ ते गढनी वली
भींत छे । पंचशत धनुपनी उंच ॥ बत्रीस अंगुल सहित ते । धनुप तेंत्रीस पोहोली संच ॥ च० ॥
॥ ५ ॥ ते भीतनी वली उपरे । कंचनकांगरा सार ॥ ते गढना भूवनपती । द्वार करे तिहां चार
॥ च० ॥ ६ ॥ ते जाणो रयणतणां । वार साखें श्रीकार ॥ द्वारें द्वारें तोरणां । त्रण त्रण मणिमय
सार ॥ च० ॥ ७ ॥ पांचालिका करे देवता । मणिछत्र राजे ज्यांहिं ॥ मकरध्वजदेवें रच्या । प्रति-
द्वारें वली त्यांहिं ॥ च० ॥ ८ ॥ बारणे पताका सुर करे । वली मंगलीक करे आठ ॥ फूलमाला-
नी श्रेणिने । कलशवेदिकाठाठ ॥ च० ॥ ए ॥ कृष्णागर कंदरूतणी । धूपघटी वली जत्थ ॥ व्यं-
तर देव विस्तारता । भक्ति करे बहु तत्थ ॥च०॥१०॥ ते बारणानी खूणमां । एकेक वापी सार ॥
मणि रतनना पगथीयां । स्वादिष्ट जल श्रीकार ॥ च० ॥ ११ ॥ पूरवदिशि बारणांतणो । द्वारपाल
तुंबरु देव ॥ दक्षिणकेरे बारणे । खट्वांगी द्वारपाल देव ॥ च० ॥ १२ ॥ कपाली पश्चिम बारणे ।

ढ मध्यन्नागमां । सम न्रूमिपीठ ठे सार ॥ एक कोश धनुष पट शत । विस्तार आयतविचार ॥च०॥ ॥ ३३ ॥ पहेला वीजा गढतणुं । अंतरें एटलुं मान ॥ वेहु पासे मेलव्यायकी । धारो चित्तमां आण ॥ च० ॥ ३४ ॥ एणी रीतें त्रण गढतणुं । विस्तारनुं परिमाण ॥ कोश त्रण वली ऊपरें । धनुष अढारसें जाण ॥ च० ॥ ३५ ॥ एम वली ठए न्नींतनां । धनुष ठिक शत होय ॥ तेमांहे ते न्नेलीयें । जोयणमानें जोय ॥ च० ॥ ३६ ॥ वृत समवसरण कहुं । आगमने अनुसार ॥ हवे प्रन्नुजी जिम वेसशे । तेहनो कहुं विचार ॥ च० ॥ ३७ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । अष्टादशमी ढाल ॥ दर्शन कहे श्रोताघरे । होजो मंगलमाल ॥ च० ॥ ३८ ॥

॥ दुहा ॥ हवे त्रीजा गढविषे । समभूमिका मोजार ॥ मणिरतनमय पीठ ठे । अद्नुत एक श्रीकार ॥ १ ॥ उंचपणे जिनदेहसम । चउदिसि चार द्वार ॥ पगथालिआ लण तेहने । वसो धनुष विस्तार ॥ २ ॥ पीठ उंचुं महीतलथकी । अढी कोश परिमाण ॥ पीठतणा मध्यन्नागमां । चैत्यपादप वखाण ॥ ३ ॥ त्रण गाउ उंचो ते तरु । विस्तरी शाखा जास ॥ जस ठाया जोजनलगें ।

ठत्र धजा फूल तास ॥४॥ ते पादपना मूलमां । जिनदेवच्छंद होय ॥ सिंहासन चारे दिशें । चार तिहां वली जोय ॥ ५ ॥ पूर्वरयणसिंहासन । पादपीठसंजुत्त ॥ तेजपुंजें बहु ऊलकतुं । दीसे ठे सुपवित्त ॥ ६ ॥ ठत्र त्रण तस उपरे । उज्वल उत्तम कीध ॥ मानुं त्रिनुवनस्वामिता । स्वामिने ए दीध ॥ ७ ॥ दोपासें दोय सुरवरा । चामर धरे त्यांहिं ॥ हैयामां अणमावती । नक्ति दीसे ठे ज्यांहिं ॥ ८ ॥ समवसरणने बारणे । कंचनकमलें तत्थ ॥ चारे दिशि धर्मचक्र ठे । एकेकुं सोहे जत्थ ॥ ए ॥ धर्मचक्रनो नावए । जिन धर्मचक्री होय ॥ जाणे जे वादितणां । मदघातक ते जोय ॥१०॥ सिंहासन १ धर्मचक्र २ ध्वज ३ । ठत्र ४ चामर ५ सार ॥ चाले आकाशमार्गमां । प्रजुजी करते विहार ॥ ११ ॥ बीजां कार्य तिहां सहु । करता व्यंतर देव ॥ साधारण समोसरणनो । ए विधि कह्यो संखेव ॥ १२ ॥ कोइक महर्द्धिक देवता । एकलो श्रीजिननक्ति ॥ सघलो ए विधि ते करे । फोरवी आतमशक्ति ॥ १३ ॥ ढाल १ए मी ॥ नयरी अयोध्याथी संचर्याए ॥ ए देशी ॥ परभातें स्वामी हवे ए । देवकोटी परिवार ॥ सुणो नवि भावसुंए । समोसरवा नणी चालताए ॥ नविय-

एने उपगार ॥ सु० ॥ १ ॥ नव कमल कंचनतणांए । देव करे तईयार ॥ सु० ॥ अनुक्रमे देवता मूकताए । प्रभु पगलां धरे सार ॥ सु० ॥ २ ॥ पूरवदिसिने बारणे ए । समवसरणे पेसे देव ॥सु०॥ प्रदक्षिणा चैत्य वृक्षने ए । करता श्रीजिनदेव ॥ सु० ॥ ३ ॥ तीर्थप्रति प्रणाम करीए । पूरवदिशि सनमुख ॥ सु० ॥ स्वामी बेठा सिंहासनेए । त्रिभुवननां हरे दुःख ॥ सु० ॥ ४ ॥ रत्नसिंहासन त्रण दिशेंए । जगवंतना पमिरूव ॥ सु० ॥ व्यंतरदेव तिहां ठवे ए । साक्षात जिनस्वरूप ॥सु०॥ ॥ ५ ॥ स्वामीप्रभावें सुरें कर्याए । त्रण रूप प्रभुना सार ॥ सु० ॥ नवि शक्ति होइ सुरतणीए । । धारो मनह्मोझार ॥ सु० ॥ ६ ॥ भामंमल परगट थयुंए । दुंदुभि वाजे आकाश ॥ सु० ॥ रतनध्वज जिन आगलें ए । राजे अति उल्हास ॥ सु० ॥ ७ ॥ पुरवद्वारे पेसीनेंए । करी प्रदक्षिणा सार ॥ सु० ॥ रयणगढें जिननें नमीए । तिम वली तीर्थ नमस्कार ॥ सु० ॥ ८ ॥ साधु श्रमणी थानक तजीए । अगनिखूणे वेसंत ॥ सु० ॥ वैमानिकदेव अंगनाए । जिनजक्तें उल्लसंत ॥ सु० ॥ ॥ ए ॥ दक्षिणद्वारें पेसीनेंए । नमी ऋषभजिणंद ॥ सु० ॥ भुवन ज्योति व्यंतर स्त्रीजंए । नैऋतें

बेसे अमंद ॥ सु० ॥ १० ॥ पेसी पछिमने बारणेए। साचवी पूरवली रीति ॥ सु० ॥ जुवनपति ज्योतिष व्यंतराए। वायुखूणे बेशे धरी प्रीति ॥ सु०॥ ११ ॥ पेसी उत्तरने बारणेए। ईशानखूण-मोजार ॥ सु० ॥ बेसे अनुक्रमें कल्पसुराए। तिम वली नरने नार ॥ सु० ॥ १२ ॥ प्रथम आव्यो अल्पऋद्धिउए। आवतो महर्द्धिक देव ॥ सु० ॥ अल्पऋद्धिउ महर्द्धिकप्रतेंए। समवसरणें प्रणमेव ॥ सु० ॥ १३ ॥ पूर्वे आव्यो महर्द्धिकप्रतेंए। नमतो अल्पऋद्धि जाय ॥ सु० ॥ निमंत्रणादिकथा नहीए। विरोध भय नही थाय ॥ सुं ॥ १४ ॥ कंचनगढने अंतरेए। बेसे तिरि पशुराय ॥ सु० ॥ रूप्यगढ मध्यजागमांए। रहे वाहनसमुदाय ॥ सु० ॥ १५ ॥ रूप्यगढ बाह्य जागमांए। केई नर तिरि सुर तत्र ॥ सु० ॥ केई पेसे केई नीकलेए। समवसरणथी यत्र ॥ सु० ॥ १६ ॥ सौधर्मकल्प इंदो हवेए। प्रणमी जिनना पाय ॥ सु० ॥ हाथ जोमी हरखित थकोए। ऊनो प्रजुगुण गाय ॥ सु० ॥ १७ ॥ अनंत ज्ञानमय तुं प्रजुए। अनंतदर्शन जिनराय ॥ सु० ॥ अनंत सुखमय तुं जलोए। अनंतवीर्य जिन थाय ॥ सु० ॥ १८ ॥ हे स्वामी इण जरतमांए। सर्वथा नाठो धर्म ॥ सु० ॥

णने उपगार ॥ सु० ॥ १ ॥ नव कमल कंचनतणांए । देव करे तईयार ॥ सु० ॥ अनुक्रमे देवता मूकताए । प्रभु पगलां धरे सार ॥ सु० ॥ २ ॥ पूरवदिसिने वारणे ए । समवसरणे पेसे देव ॥सु०॥ प्रदक्षिणा चैत्य वृक्षने ए । करता श्रीजिनदेव ॥ सु० ॥ ३ ॥ तीर्थप्रति प्रणाम करीए । पूरवदिशि सनमुख ॥ सु० ॥ स्वामी बेठा सिंहासनेए । त्रिभुवननां हरे दुःख ॥ सु० ॥ ४ ॥ रत्नसिंहासन त्रण दिशेंए । जगवंतना पडिरूप ॥ सु० ॥ व्यंतरदेव तिहां ठवे ए । साक्षात जिनस्वरूप ॥सु०॥ ॥ ५ ॥ स्वामीप्रभावें सुरें कर्यांए । त्रण रूप प्रभुना सार ॥ सु० ॥ नवि शक्ति होइ सुरतणीए । । धारो मनहमोझार ॥ सु० ॥ ६ ॥ भामंडल परगट थयुंए । दुंदुभि वाजे आकाश ॥ सु० ॥ रतनध्वज जिन आगलें ए । राजे अति उल्लास ॥ सु० ॥ ७ ॥ पुरवद्वारे पेसीनेंए । करी प्रदक्षिणा सार ॥ सु० ॥ रयणगढें जिननें नमीए । तिम वली तीर्थ नमस्कार ॥ सु० ॥ ८ ॥ साधु श्रमणी थानक तजीए । अगनिखूणे वेसंत ॥ सु० ॥ वैमानिकदेव अंगनाए । जिनभक्तें उल्लसंत ॥ सु० ॥ ॥ ९ ॥ दक्षिणद्वारें पेसीनेंए । नमी ऋषभजिणंद ॥ सु० ॥ भुवन ज्योति व्यंतर स्त्रीजंए । नेऋतें

जाय ॥ १ ॥ जरत कहे तिहां मायने । पोत्रो नमे ठे एह ॥ ताहरां चरणांबुजप्रतें । धरतो अधि-
क सनेह ॥ २ ॥ मरुदेवा पण स्वामिनी । जरतने द्ये आशीष ॥ घणुं जीवजो पोतरा । पहोंचो स-
यल जगीस ॥ ३ ॥ सहस्र वरसलगें रोवतां । वळ्यां पमल माय आंख ॥ सुतविरहें दुखणी घणी ।
जंपे एहवी भांख ॥ ४ ॥ मुज तुज जननें ठांमीने । एकाकी गयो नंद ॥ डुमेर मरुदेवा अठे ।
हजी जीवे डुखदंद ॥ ५ ॥ प्रथम ठत्र धरतो हतो । हमणां सहे रविताप ॥ प्रथम गजे चढतो
हतो । पायविहार संताप ॥ ६ ॥ चामर वींझातां हतां । मुज नंदनने सार ॥ दंश मशकना उपद्र-
व । सहे ठे हवे वीहार ॥ ७ ॥ ढाल २० मी ॥ हरिया मनगां लागो ॥ ए देशी ॥ मरुदेवा माता
कहे । जरतने ईणीपरें वातरे ॥ सांभल ससनेहा ॥ तुं तो राजऋद्धि जोगवे । डुख सहे मुज अं-
गजातरे ॥ सांजल० ॥ १ ॥ दिव्य जोजन करतो हतो । मुज नंदन मनोहाररे ॥ सां० ॥ हमणां
जिक्षा मागतो । घर घर फिरे अपाररे ॥ सां० ॥ २ ॥ रतन सिंहासने वेसतो । पूर्वे मुज नंदन
आंहींरे ॥ सां० ॥ हमणां वनें फरतो फरे । एकलो ते महावाहरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ अंगरक्षक नर

बोधिबीज वावी तुमेंए । प्रगटावो आतमधर्म ॥ सु० ॥ १९ ॥ अनुत्तरसुर मनतणाए । संदेह जां-
गो जगवान ॥ सु० ॥ इहां रह्या तुमें तेहनाए । तुज महिमा नही मान ॥ सु० ॥ २० ॥ तुज ज-
क्तिलेशनुं फल थयुंए । मुजने स्वरगनिवास ॥ सु० ॥ तुज जक्तिहीन नर तप तपेए । तस फोगट
प्रयास ॥ सु० ॥ २१ ॥ ग्रंथ अभ्यास मूरख करेए । क्लेशजणी तस थाय ॥ सु० ॥ तिम जक्तिवि-
ना तप जप क्रियाए । साहमुं होये दुखदाय ॥ सु० ॥ २२ ॥ स्तवनाए तूषो नहीए । निंदा रोष
नवि मन्न ॥ सु० ॥ सम जावें प्रजु तुमों रह्याए । सदा मुख सुप्रसन्न ॥ सु० ॥ २३ ॥ जवजवमां
ताहरी होजोए । मुजने तुम पायसेव ॥ सु० ॥ ध्यान होजो प्रजु तुमतणुंए । मुजने रूडुं नितमेव
॥ सु० ॥ २४ ॥ ए रीतें प्रजुने स्तवीए । वेशे सुधर्मा इंद ॥ सु० ॥ देवदेवीनी आगलेंए । सजामांहे
अमंद ॥ सु० ॥ २५ ॥ ए त्रीजा अधिकारनीए । भाखी ठंगणीसमी ढाल ॥ सु० ॥ जवकाय दर्शन
इम कहेए । श्रोताघरें मंगलमाल ॥ सु० ॥ २६ ॥

॥ दुहा ॥ एहवा समयनेविषे । विनीतानगरीराय ॥ जरतनामा मरुदेवीने । वंदन करवा

वचनें नहीं । तो मानीश आगल वातरे ॥ सां० ॥ तातने केवल ऊपनें । मुज साच मानजो मातरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ एहवे जरतरायने । दरवान कहे एमरे ॥सां०॥ यमक शमक नामें वे नरा । आव्या ठे तुम प्रेमरे ॥ सां० ॥ १४ ॥ यमक नर कहे भरतने । स्वामी सुणो मुज वाणीरे ॥सां०॥ पुरिमतालपुरपरीसरे । शकटमुख उद्यानेरे ॥ सां० ॥ १५ ॥ तातजी तिहां केवल वर्या । हुउ जय जयकाररे ॥ सां० ॥ शमक कहे आयुधगृहे । ऊपनुं चक्र साररे ॥ सां० ॥ १६ ॥ समकालें दोय वधामणी । सांजली चिंते चित्तरे ॥ सां० ॥ प्रथम पूजा केहनी करुं । हुं थई परम प्रदीतरे ॥सां०॥ ॥ १७ ॥ अजयदाता तातजी कीहां । जीवघातक कीहां चक्ररे ॥ सां० ॥ चिंती स्वामिवंदनजणी । सज थाये जूमीशक्ररे ॥ सां० ॥ १७ ॥ यत आवश्यकसूत्रे–वायंमि पूईए चक्कं । पूइअं पूइणारिहो ताउ ॥ इह लोगंमि चक्कं । परलोगसुहावहो ताउ ॥ १ ॥ ढाल ॥ यमक शमकने विसर्जीया । देई वहुलां दानरे ॥ सां० ॥ मरुदेवाने जई कहे । भरतभूप एहवी वाणरे ॥ सां० ॥ १ए ॥ पहेलां उलंभा देती हूती । मुज सुत दुखीउ धाररे ॥ सां० ॥ एकाकी वनमां फरे । उपसर्ग सहे अपाररे

जस हूता । करतो पुरमां वासरे ॥ सां० ॥ सहे सीत वननेविषे । मुज सुत करी निवासरे ॥सां०॥ ॥ ४ ॥ सुणतो दिव्य गीत शब्दने । मुज नंदन घरमांहिंरे ॥ सां० ॥ ते शीयालना शब्दो हवे । सांभले वनमांहिंरे ॥ सां० ॥ ५ ॥ मोटुं दुख सहे पुत्रजी । शीतकाल मोझाररे ॥ सां० ॥ टाढ व्यापे बहु देहमां । कांपे करतां विहाररे ॥ सां० ॥ ६ ॥ उष्ण ऋतुमां रवितणो । सहे ताप नंदन तेहरे ॥ सां० ॥ दुःखजाजन एकलोथको । दुखनो नावे छेहरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ ते ते दुःखें आकुलो । मुज नंदनने तुं जोयरे ॥ सां० ॥ भरत तुं सुख जोगवे । दुख विलसे नंदन सोयरे ॥ सां० ॥ ॥ ८ ॥ उलंभा पोतराप्रते । दे मरुदेवा मातरे ॥ सां० ॥ मरुदेवाप्रते हवे कहे । भरत इणीपरें वातरे ॥ सां० ॥ ए ॥ तातनी माता तुं थई । शुं करे दुःखविलापरे ॥ सां० ॥ संसार तरवा तातें इहां । मूक्यो भवसंतापरे ॥ सां० ॥ १० ॥ तातने वनमां विचरतां । श्वापद नवि करे बाधरे ॥सां०॥ स्वामिना महिमाथकी । ते पाषाण घड्या साधरे ॥ सां० ॥११॥ खुहा पिपासादि परीषहा । सहे छे ते जाणो मातरे ॥ सां० ॥ कर्मरिपुलश्करजणी । करतां उग्र घातरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ प्रतीति मुज

ते निरधाररे ॥ सां० ॥ २९ ॥ यतः—यत्रैवाहमुदासे । तत्र मुदासि स्वभावसंतुष्टः ॥ यत्र च वस्तुनि ममता । मम तापस्तत्र तत्रैव ॥१॥ढाल॥ वीतरागभाव भावता । माताजी तिणवाररे ॥सां०॥ क्षपकश्रेणी चढी करी । कीधो कर्मसंहाररे ॥ सां० ॥ ३० ॥ करिखंध चढ्यां मातने । ऊपनुं केवलनाणरे ॥ सां० ॥ अंतगड केवली थई । पाम्या पद निरवाणरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ ए अवसर्पिणीने विषे । प्रथम सिद्ध ए साररे ॥ सां० ॥ पूजी कलेवर देवता । नाखे खीरसमुद्रमझाररे ॥सां०॥३२॥ त्रीजे खंडे वीसमी । पभणी सुंदर ढालरे ॥सां०॥ दर्शन कहे श्रोताघरें । होजो सुख विशालरे ॥सां०॥३३॥

॥ दुहा ॥ तिवारपछी भरतनृपो । दुःख धरतो मनमांहिं ॥ सोग संताप रुदन करे । विलपे परिपरि त्यांहिं ॥ १ ॥ इंद्रे नृप समजावीयो । ए संसार स्वरूप ॥ जे जनमे ते मरे सहि । जाणो निश्चे भूप ॥ २ ॥ माताजी मोक्षें गया । वारी भवपर्याय ॥ हर्षथानक शो शोकए । वंदो प्रभुना पाय ॥ ३ ॥ राजचिह्न मूकी करी । पालो चाले राय ॥ उत्तर बारणे पेसतो । समवसरणने ठाय ॥ ४ ॥ चार निकाय सुर परवर्या । एहवा श्रीअरिहंत ॥ देखी भरत तिहांकणे । रोम रोम विक-

॥ सां० ॥ २० ॥ हमणां तीन त्रुवनतणी । ठकुराई पुत्रने थायरे ॥ सां० ॥ माता जुर्ज सुत संपदा । सुर नर सेवे पायरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ इम कही माताप्रतें । गजें चढाव्या रायरे ॥ सां० ॥ चतुरंगिणी सेना लेई । जिन वांदवा नृप जायरे ॥ सां० ॥ २२ ॥ मारगमांहे भूपति कहे । मरुदेवाप्रतें साररे ॥ सां० ॥ वेगलुं दीसे प्रभुजीतणुं । ए समोसरण मनोहाररे ॥ सां० ॥ २३ ॥ जयजयशब्द कोलाहल । करे देवना वृंदरे ॥ सां० ॥ चार निकाय सुर सेवता । तुज सुत पद अरविंदरे ॥सां०॥ ॥ २४ ॥ मधुर गंजीर स्वर बोलती । देवडुंडुभि ए जाणरे ॥ सां० ॥ हृदय आनंद उपजावती । समवसरणने ठाणरे ॥ सां० ॥ २५ ॥ गंधर्वदेव गाए गीतने । थाए वाजित्रनादरे ॥ सां० ॥ आपणां तेहवां वाजे नहीं । खोखरा वाजित्रसादरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ ते सांजलतां मायने । आवे आनंदाश्रुपूररे ॥ सां० ॥ तेणे करी मरुदेवीना । पमल थयां चकचूररे ॥ सां० ॥ २७ ॥ देखे मरुदेवा हवे । पुत्रनी अतिशय ऋद्धिरे ॥ सां० ॥ एवमी लक्ष्मी जोगवे । जिनवर परमसुबुद्धिरे ॥ सां० ॥ ॥ २८ ॥ मोहग्रथिल हुं निशदिनें । चिंता करती अपाररे ॥ सां० ॥ ए भूल माहरी जे हती । टली

ते निरधाररे ॥ सां० ॥ २९ ॥ यतः—यत्रैवाहमुदासे । तत्र मुदासि स्वभावसंतुष्टः ॥ यत्र च वस्तुनि ममता । मम तापस्तत्र तत्रैव ॥१॥ढाल॥ वीतरागभाव भावता । माताजी तिणवाररे ॥सां०॥ क्षपकश्रेणी चढी करी । कीधो कर्मसंहाररे ॥ सां० ॥ ३० ॥ करिखंध चढ्यां मातने । ऊपनुं केवलनाणरे ॥ सां० ॥ अंतगरू केवली थई । पाम्या पद निरवाणरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ ए अवसर्पिणीने विषे । प्रथम सिद्ध ए साररे ॥ सां० ॥ पूजी कलेवर देवता । नाखे खीरसमुद्रमझाररे ॥सां०॥३२॥ त्रीजे खंडे वीसमी। पन्नणी सुंदर ढालरे ॥सां०॥ दर्शन कहे श्रोताघरें । होजो सुख विशालरे ॥सां०॥३३॥

॥ डुहा ॥ तिवारपछी भरतनृपो । डुःख धरतो मनमांहिं ॥ सोग संताप रुदन करे । विलपे परिपरि त्यांहिं ॥ १ ॥ इंदे नृप समजावीयो । ए संसार स्वरूप ॥ जे जनमे ते मरे सहि । जाणो निश्चे भूप ॥ २ ॥ माताजी मोक्षें गया । वारी भवपर्याय ॥ हर्षथानक शो शोकए । वंदो प्रभुना पाय ॥ ३ ॥ राजचिह्न मूकी करी । पालो चाले राय ॥ उत्तर बारणे पेसतो । समवसरणने ठाय ॥ ४ ॥ चार निकाय सुर परवर्या । एहवा श्रीअरिहंत ॥ देखी भरत तिहांकणे । रोम रोम विक-

संत ॥ ५ ॥ प्रदक्षिणा देई करी । प्रणमी जिनने सार ॥ कर जोमी स्तवना करे । नृप नरत ति-
णवार ॥६॥ चिरंजीव जगनाथ तुं। जय जय तुं जिनराज ॥ विश्व अनयदाता तमो । नवोदधित-
रण जहाज ॥ ७ ॥ प्रथम तीर्थंकर तुं प्रनु । थयो इण नरतमकार ॥ तुज दीठे आज माहरो ।
सफल थयो अवतार ॥ ८ ॥ तुज शासनमोटे रथे । जे चढीया नरनार ॥ तेहने मूकी न वेगली ।
लागे नवि नवचार ॥ ए ॥ शिवथकी मुजने इंहां । संसार लागे सार ॥ जिहां साक्षात तमो जि-
न । देखुं हुं श्रीकार ॥१०॥ तुज दरिसण महानंदरसें। लोचन वास्यां जेण ॥ ते नरने नवनय नहीं ।
प्रगटे अनुनव चेन ॥ ११ ॥ वेर मूक्यां सवि जंतुएं । तुज परखदा मोझार ॥ महिमा ताहरो अ-
तिभलो । जाणे सयलसंसार ॥ १२ ॥ जोजनप्रमाणे खेत्रमां । कोमाकोमी जीव ॥ माये पीमाये न-
ही । तुज महिमा हे सदीव ॥ १३ ॥ इम जिननी स्तवना करी । वंदी जिनना पाय ॥ हरिपठ-
वाडे वेसतो । नरतेसर महाराय ॥ १४ ॥ सर्वभाषाने फरसती । जोजनगामिनी वाण ॥ पांत्रीस-
गुणयुत मधुरस्वर । देशना दीये जिनजाण ॥ १५ ॥ ढाल २१ मी ॥ वामी फूली अति नली मन

नमरारे ॥ ए देशी ॥ हवे श्रीऋषभजिणंदजी । सुणो नविप्राणीरे ॥ नविक जीवने काज ॥सुण॥ नवतारणी देशना दीये ॥ सु० ॥ भवोदधि तारण जहाज ॥ सुण ॥ १ ॥ ए संसार असार छे ॥सु०॥ आधिव्याधि नंमार ॥ सु० ॥ जन्म जरा मरणें नर्यों ॥ सु० ॥ दुःखतणो आगार ॥ सु० ॥ २ ॥ प-लेवमां लागी रह्यां ॥ सु० ॥ क्रोधादिक वडीआगि ॥ सुण ॥ मोहनिद्रामां सुई रह्यो ॥ सु० ॥ सज थाउं हवे जागि ॥ सु० ॥ ३ ॥ नवि करवो पंडितजने ॥ सु० ॥ पंचप्रमादनो संग ॥ सु० ॥ निशा उलंघन यलविषें ॥ सुण ॥ कुण करे गतिनो नंग ॥ सु० ॥ ४ ॥ दश दृष्टांते दोहिलो ॥ सुण ॥ लही मनुजअवतार ॥ सु० ॥ धर्म करो हवे वेगथी ॥ सु० ॥ आतमने हितकार ॥ सु० ॥ ५ ॥ विश्व-वंचक विषय तजो ॥ सु० ॥ क्रोधादिकनो त्याग ॥ सुण ॥ रागद्वेष दूरें करी ॥ सुण ॥ राखो धरम-मां राग ॥ सु० ॥ ६ ॥ धर्मने चित्तमां आणीएं ॥ सु० ॥ रतनत्रयस्वरूप ॥ सु० ॥ ज्ञानदर्शन चा-रित्रगुणें ॥ सु० ॥ प्रगटें आतमरूप ॥ सु० ॥ ७ ॥ जीवादिक नव तत्वनो ॥ सु० ॥ अवबोध जेणें थाय ॥ सु० ॥ संक्षेपने विस्तारथी ॥ सु० ॥ सम्यग ज्ञान कहाय ॥ सु० ॥ ८ ॥ ज्ञानना पंच प्रका-

निरंतर ए आचार ॥ सु० ॥ २४ ॥ शुभ परिणति करी जीवडे ॥ सु० ॥ करवो श्रीजिनधर्म ॥सु०॥
आठ मकारज साधवा ॥ सु० ॥ वरवा शिवपुरशर्म ॥ सु० ॥ २५ ॥ देशना एहवी सांभली ॥सु०॥
ऊठी भरतनो नंद ॥ सु० ॥ ऋषभसेन जिनने नमी ॥ सु० ॥ वीनति करे अमंद ॥ सु० ॥ २६ ॥
क्रोधदावानलें दाझीयो ॥ सु० ॥ भवअटवी मोझार ॥ सु० ॥ नवीन अंबुद तुमें मुज मली ॥सुण॥
शीतल कीधो सार ॥ सु० ॥ २७ ॥ बूडतां वाहण तुं मल्यो ॥ सु० ॥ श्रीऋषभजिनदेव ॥ सु० ॥
जिम वारिशाला पिपासितें ॥ सु० ॥ तिम पाम्यो तुज सेव ॥ सु० ॥ २८ ॥ शरणें आव्यो हवे
ताहरे ॥ सुण ॥ तार तार मुज तार ॥ सु० ॥ प्रसन्न थइ मुजने दीजे ॥ सुण ॥ भवतारणी दीक्षा
सार ॥ सु० ॥ २९ ॥ ऋषभसेन जिननें कही ॥ सु० ॥ चारसें नवाणुं भ्रात ॥ सु० ॥ सातसें पोतरा
भरतना ॥ सु० ॥ एटलो ग्रहीने साथ ॥ सु० ॥ ३० ॥ दीक्षा लीए प्रभुजी कनें ॥ सु० ॥ ऋषभ-
सेन कुमार ॥ सु० ॥ जिनमहिमा देखी करी ॥ सु० ॥ दीक्षा ग्रहे मरीचिकुमार ॥ सु० ॥ ३१ ॥
ब्राह्मीयें दीक्षा ग्रही ॥ सुण ॥ जिनवरजीने पास ॥ सु० ॥ भरतें वारी सुंदरी ॥ सु० ॥ श्राविका

थाये उल्लास ॥ सु० ॥ ३२ ॥ जरतनृप श्रावक थयो ॥ सु० ॥ नाव्यो व्रतपरिणाम ॥ सु० ॥ भोग-
करम फल तस घणां ॥ सु० ॥ नवि दीक्षा अनिराम ॥ सु० ॥ ३३ ॥ नर तिर्यंच सुरने विषे ॥सु०
॥ केटला व्रत ग्रहे सार ॥ सु० ॥ श्रावकव्रत तिर्यंच ग्रहे ॥ सु० ॥ सुर समकीत मनोहार ॥ सु० ॥
॥ ३४ ॥ कठ महाकठ वरजीनें ॥ सु० ॥ राजन्य तापस जेह ॥ सु० ॥ स्वामिपासे आवी करी ॥सु०
॥ दीक्षा ग्रहे वली तेह ॥ सु० ॥ ३५ ॥ पुंडरीक आदें साधु थया ॥ सु० ॥ साधवी ब्राह्मी जाण
॥ सु० ॥ जरत आदें श्रावक थया ॥ सु० ॥ श्राविका सुंदरी वखाण ॥ सु० ॥ ३६ ॥ चतुरविध सं-
घनी थापना ॥ सु० ॥ कीधी जिनवरें त्यांहिं ॥ सु० ॥ त्रीजे खंडे एकवीसमी ॥ सु० ॥ दर्शने ढाल
कही उठांहिं ॥ सु० ॥ ३७ ॥

॥ डुहा ॥ तिण अवसर जिनरायजी । चोरासी गणधार ॥ ऋषजसेनादिक थापशे । निसुणो
तास विचार ॥ १ ॥ गणधर नामकरमथकी । गणधर पद होये तास ॥ योग्य जीव जाणी करी ।
कीधा ते उल्लास ॥ २ ॥ ढाल ॥ २२ मी ॥ मनमोहना जिनराया । सुरनर किन्नर गुण गायारे ॥

॥ म० ॥ ए देशी ॥ श्रीऋषभ जिनेसर राया । जस सेवे सुरासुर पायारे ॥ मन मोहना जिनराया ॥ सुर नर किन्नर गुण गायारे ॥ मन० ॥ ऋषभसेन प्रमुख मुनिराया । चोरासी बुद्धिसवायारे ॥ म० ॥ १ ॥ तेहनें तेमी निजपासे । त्रिपदी आपे उल्लासरे ॥ म० ॥ उत्पाद व्यय ध्रौव्यतामय । सर्व शास्त्रमाता अभिरामरे ॥ म० ॥ २ ॥ द्वादश अंगरचना त्यांहिं । कीधी गणधरे उवांहिंरे ॥ मण ॥ अनुक्रमे गणधर रचता । त्रिपदीनें ते अनुसरतारे ॥ म० ॥ ३ ॥ हवे सुवर्णकेरो थाल । मांहें चूर्ण थाप्युं विशालरे ॥ म० ॥ देवतायें परवर्यो आवे । इंद्र जिन आगलें थाल ठावेरे ॥म०॥ ॥ ४ ॥ उठी प्रभु सिंहासनथी । वासखेपनी मति धरी मनथीरे ॥ म० ॥ हाथमांहें थाल ग्रहीने । गणधरमंत्रें मंत्रीनेरे ॥ म० ॥ ५ ॥ अर्ध अवनत जस काय । जिनमुख आगल मुनिरायरे ॥म०॥ तस मस्तकमां जिनराय । वासखेप ठवे सुखदायरे ॥ म० ॥ ६ ॥ सूत्रें अरथे तदुभयथी । तुमें वधजो एह गुणथीरे ॥ म० ॥ द्रव्यें गुणें अने पर्यायें । तुमें वधजो नयें निरमायेरे ॥ म० ॥ ७ ॥ इण रीतें जिनपति भणता । तस शिरपर वास ठवतारे ॥ म० ॥ अनुयोगनी आज्ञा आपे । गण-

धर थापना तिहां थापेरे ॥म०॥७॥ तदनंतर सुर नर नारी । डुंडुन्नि वाजे तिहां अपारीरे ॥म०॥ तस मस्तके वासने नाखे । तुमें गुणें वधजो मुखे भांखेरे ॥ म० ॥ ए ॥ करकमल जोडीने ऊभा । जिनवाणी ग्रहे थिरथोभारे ॥ म० ॥ जिम मेघजल वरसतां । पादप ग्रहे हरपंतांरे ॥ म० ॥ १० ॥ सिंहासने जिनजी पधार्या । नविप्राणीना काज सधार्यारे ॥ म० ॥ पदमहोछव सारा थाय । नव्य जीवने हरख न मायरे ॥ म० ॥ ११ ॥ सूत्र गुंथ्यां गणधरे तेह । अर्थ नांखे जिनपति जेहरे ॥ म० ॥ पहेली पोरसें जिनवर देव । धर्म कहेवा नीत सहेवरे ॥ म० ॥ १२ ॥ एहवे श्रीनरत-राय । अद्भुत वलि सज करायरे ॥ म० ॥ कनमशालिना चोखा सारा । उजला सुगंध सफारारे ॥ म० ॥ १३ ॥ पातलाने कोमल तेह । अखंम अग्रनाग जेहरे ॥ मण ॥ दूवलीए खांड्या तास । सवलीए सोह्या जासरे ॥ म० ॥ १४ ॥ चार आढा प्रमाणे सोय । शुद्ध जलें करी ते धोयरे ॥म०॥ रयणना थालमां घाली । मस्तक लेइ नामिनी चालीरे ॥ म० ॥ १५ ॥ सुगंध द्रव्य देवता थाले । वलिकेरे रूडे घालेरे ॥ म० ॥ वमणी सुगंधता होवे । नर नारी वलिनें जोवेरे ॥ म० ॥ १६ ॥ गी-

त मंगल स्त्रीजन गावे । देवता डुंडुभि वजावेरे ॥ म० ॥ पूर्वद्वारे पेसे त्यांहिं । महोछवे बलि आवे ज्यांहिंरे ॥ म० ॥ १७ ॥ बलिसहित प्रदक्षिणा देई । जिनपतिने राजा तेयरे ॥ म० ॥ सघली दिसविषे त्यांहिं । मूठी भरी वलि नाखे ज्यांहिंरे ॥ म० ॥ १८ ॥ भूपातथी पहेलां यत्र । अर्ध वलि ग्रहे सुर तत्ररे ॥ म० ॥ शेष अरध ते भरत लेवे । अवशेष ते जननें देवेरे ॥ म० ॥ १९ ॥ मस्तकविषे एक कण वलिनो । जे थापे रोग जाए तेहनोरे ॥ म० ॥ षट मासलगें रोग नावे । जे वलिकण शिरपर ठावेरे ॥ म० ॥ २० ॥ इण रीतें वलिविधि थावे। नर नारी मंगल गावेरे ॥ म० ॥ प्रथम कोटथी जिनपति चलिया । सुरसाथे सहु मिलीयारे ॥ म० ॥ २१ ॥ बीजा कोटनी ईशानखूणमां । देवछंदे जिन आवे पलमांरे ॥ म० ॥ सुखसातायें वेसे त्यांहिं । सुरकोटी सेवे ज्यांहिंरे ॥ म० ॥ २२ ॥ तदनंतर बीजी पोरसमां । ऋषभसेन वक्ो गणधरमांरे ॥ म० ॥ भगवंतने पादपीठें बेसी । करे देशना भविकविकासीरे ॥ म० ॥ २३ ॥ त्रीजे खंडे बावीसमी जाणो । ढाल श्रोता मन आणोरे ॥ म० ॥ उत्रकाय दर्शननी वाणी । एकचित्तें सुणो भवि प्राणीरे ॥ म० ॥ २४ ॥

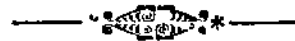
॥ दुहा ॥ स्वामिखेद निवारवा । शिष्यना गुण दीपंत ॥ जिनशिष्य प्रत्यय आणवा । वाणी गणप कहंत ॥१॥ यदुक्तं हैमऋषभचरित्रे—जगवत्पादपीठस्थः । पुंमरीको गणेश्वरः ॥ तदानीं विदधे धर्म–देशनां पापनाशिनीं ॥ १ ॥ स्वामिखेदविनोदश्च । शिष्याणां गुणदीपना ॥ उभयतः प्रत्ययश्च । गणनृद्देशनागुणाः ॥ २ ॥ दुहा ॥ निसुणी गणधरदेशना । प्रणमी सहु पुरलोक ॥ निज थानक जाता हवा । करता प्रजुगुण श्लोक ॥ २ ॥ ढाल २३ मी ॥ राग धन्याश्री ॥ गिरुआरे गुण तुमतणा । श्रीवर्धमान जिनरायाजी ॥ ए देशी ॥ ते तीरथमां ऊपनो । गोमुख जक्ष इति नामजी ॥ दाहिणपासें दोय नुजेरे । अक्षमाल धरे अनिरामजी ॥ ते ती० ॥ १ ॥ बीजोरुं पासने वलो । वामनुजें दोय धारोजी ॥ गजवाहन कंचनद्युतीरे । जिनपासे रहे उदारोजी ॥ ते ती० ॥ २ ॥ शासनदेवी चकेसरी । हेमकांति जस बाजेजी ॥ वरप्रद इषु शक्तिने पास । दाहिण चार नुजे राजेजी ॥ ते ती० ॥ ३ ॥ वाम हाथनी चार नुजामां । धनु वज्र चक्र अंकुश धारीजी ॥ आदिजिनंदने शासनेरे । सवि संघ सांनिधकारीजी ॥ ते० ॥ ४ ॥ तिहांथकी प्रभु विचरिया । जाए बीजे ठाणजी

॥ महामुनियें करी परवयोंरे । जिम नक्षत्रें चंद्र जाणजी ॥ ते० ॥ ५ ॥ स्वामीने चालतांथकां । अधोमुख कांटा थायजी ॥ पंखी पण प्रदक्षिणारे । देतां गगनें जायजी ॥ ते० ॥ ६ ॥ अनुकूल वाए वायरा । जघन्ययकी प्रजुपासेजी ॥ देवकोमी हाथ जोमीने । पद सेवे उल्लासेजी ॥ते०॥७॥ कच डाढी नख प्रजुतणा । दिन दिन ते नवि वाधेजी ॥ साते ईति समावतांरे । विचरे सुखसमाधेजी ॥ ते० ॥ ८ ॥ यतः—विश्वविस्मयकरैरिति प्रजु–रनन्जिन्नूरतिशयैः समन्वितः ॥ संसरज्जगदनुग्रहैकदा । क्ष्मामिमां विहरतिस्म वायुवत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ श्रीअंचलगछे दिन दिन दीपे । युगप्रधान गुरुरायाजी ॥ श्रीकल्याणसागरसूरिराया । मुनिजन सेवे पायाजी ॥ ते० ॥ ए ॥ तस पट अंबुज विकसन नन्नमणि । श्रीअमरोदधिसूरिजी ॥ निज प्रतिभायें जेणें जील्यो । हारी पाम्यो सुर सूरीजी ॥ ते० ॥ १० ॥ तस पटगगनें चंद्रसुधाश्रवी । श्रीविद्यासागर गछरायाजी ॥ तस पाटे जयवंता विचरे । श्रीउदयसागर सूरिरायाजी ॥ ते० ॥ ११ ॥ तस विनयी पाठकपदधारी । विनयी वदे गुरुआणजी ॥ दर्शनसागरसुगुरुकृपाथी । में जांखी ए वाणीजी ॥ ते० ॥ १२ ॥ त्रीजो खंम सं-

पूरण हूउं । त्रेवीस ढालें सारोजी ॥ सांजलतां श्रोता सुख पामें । लहे कल्याण जयकारोजी ॥ ते० ॥ १३ ॥ इति श्रीअंचलगड्डाधिराज सकलज्ञट्टारकज्ञामिनीज्ञालस्थलतिलकायमान ऐदंयुगीन सुविहित ज्ञट्टारकशिरःकोटीर हीरायमाणपूज्यभट्टारक पूज्यपुरंदर सकलसाधुसंसेवितचरणकमल ठत्रीसगुणविराजित ज्ञट्टारकश्री १०० श्रीउदयसागरसूरीश्वराणां शिष्यमहोपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणिविरचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृतानुसंधे जिनबालक्रीमन १, परिणयनविधि २, युगलाधर्मनिवारण ३, राज्यस्थापनविधि ४, शतपुत्र राजविज्ञजन ५, दीक्षाकल्याणक ६, ज्ञानकल्याणक ७, समोसरणविधि ८, चतुर्विधसंघस्थापना ९, एजिर्नवाधिकारैस्तृतीयः खंमः संपूर्णः ॥ तृतीयखंडे ढालसंख्या २३ ठे, डुहासंख्या तृतीयखंडे २१३ ठे, प्रस्ताविकश्लोकसंख्या २० ठे, तृतीयखंडे सर्वगाथासंख्या ए५ए ठे. ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ श्रीचतुर्थः खंडः प्रारभ्यते ॥

॥ दुहा ॥ वामानंदन जिन नमुं । पुरिसादाणी पास ॥ कामकुंन्न चिंतामणि । वंछित पूरे आश ॥१॥ मंगलकरण मनोहरु । प्रज्ञावतीभरतार ॥ जिनवर सहु सेवक तणा । विघन निवारणहार ॥ २ ॥ वीणा पुस्तक धारिणी । समरुं सरसती माय ॥ मूरखने पंडित करे । कालिदास कहेवाय ॥ ३ ॥ प्रणमुं गुरु मातापिता । ज्ञानदृष्टि दातार ॥ कीडीथी कुंजर करे । ए मोटो उपकार ॥ ४ ॥ गुरु दीवो गुरु देवता । आगम रयणनंडार ॥ मुज मन इच्छा तेहनी । सिद्धि चढावनहार ॥ ५ ॥ सद्गुरुना सुपसायथी । एह रास संबंध ॥ चोथे खंडे वरणवुं । चक्री नरत प्रबंध ॥ ६ ॥ किम ते जीती सहु दिशि । किम नमीया राजान ॥ ते विस्तार हवे कहुं । सुणजो देई कान ॥ ७ ॥ एकमनें श्रोता सुणो । मूकी पंच प्रमाद ॥ गिरुआनी गुणवर्णना । गातां परम आह्लाद ॥ ८ ॥ ढाल ॥ १ ली ॥ वीरें वखाणी राणी चेलणाजी ॥ ए देशी ॥ प्रनुप्रतें वंदन करी वल्योजी । नर-

तचक्की वली त्यांहिं ॥ अयोध्या नगरीयें आव्यो मुदाजी । जाये आयुधशालामांहिं ॥ प्रभु० ॥१॥ चक्रने देखी नमे भूपतिजी । प्रत्यक्ष दैवत सार ॥ तेजने देखी माने सहूजी । ए जगजननो व्यवहार ॥ प्र० ॥ २ ॥ चक्रने मोरपीछें पुंजतोजी । नृप भरत तिणवार ॥ ए भक्तजनक्रिया धारवीजी । रयणमां रज नही लगार ॥ प्र० ॥ ३ ॥ शुभ गंध प्रवित्र जलें करीजी । न्हवरावे चक्रने भूप ॥ बावना चंदन लिपतोजी । चढावे फूल अनूप ॥ प्र० ॥ ४ ॥ गंधपूजा करे भावथीजी । कपूर वरासें करी सार ॥ पहेरावे भूषण चक्रनेजी । पूजा रची नृपें मनोहार ॥ प्र० ॥ ५ ॥ चक्रमुख आगलें ते नृपोजी । आलेखे मंगलीक अष्ट ॥ मानुं आठें दिसि जयतणांजी । मंगल पामवा श्रेष्ट ॥ प्र० ॥ ६ ॥ पंचवरण कुसुमतणोजी । चक्रमुख पगर भरंत ॥ कृष्णागर धूप महमहेंजी । करतो भरत मतिवंत ॥ प्र० ॥ ७ ॥ त्रण वार भरत भूपति करेजी । चक्रने प्रदक्षिणा सार ॥ शत अरु हाथ वेगलो जईजी । नृप नमें चक्र मनोहार ॥ प्र० ॥ ८ ॥ अड दिन वासो वसे तिहांजी । करे अठाइमहोछवकाज ॥ चक्रपूजा पण विधिवडेजी । करे श्रीभरतमहाराज ॥ प्र० ॥ ९ ॥ उत्सव करी

हवे भूपतीजी । जाये नहावातणें गेह ॥ मंगलस्नानहेतुजणीजी । मूकी आजरणने तेह ॥ प्र० ॥ ॥ १० ॥ न्हावायोग्य वस्त्रने धारतोजी । स्नानसिंहासने तेह ॥ बेठो पूर्वदिशि सन्मुखेंजी । नरपती जरत जेह ॥ प्र० ॥ ११ ॥ तेल चोळनारा तिहां आवीनेजी । नरपती गात्रमकार ॥ शतपाक सहस्त्रपाक तेलथीजी । अभ्यंगन करे मनोहार ॥ प्र० ॥ १२ ॥ रसरुधिरादिक धातुनेजी । बरोबर चोलतां थाय ॥ अगनी दीपे वली गात्रनेजी । कामनी वृद्धि बहु पाय ॥ प्र० ॥ १३ ॥ मांसनी पुष्टिता नीपजेजी । गात्रने सुख उपजाय ॥ मांस अस्थि त्वचा रोम सुख करेजी । तेल चोले सुखदाय ॥ प्र० ॥ १४ ॥ सूक्ष्म.दिव्य चूरणें ते करेजी । उगटणा भूपने देह ॥ अद्भूत द्युति परगट करेजी । मरदनीया सहु तेह ॥ प्र० ॥ १५ ॥ केटली भामिनी करें धरीजी । कंचनकुंजमां नीर ॥ रूपाना कलश जले जरीजी । आवती नरपतीतीर ॥ प्र० ॥ १६ ॥ रतनकलश जल स्त्री जरीजी । ऊजी रही भूपनी पास ॥ अनुक्रमें भूपती नाहीउंजी । पवित्र जल धारे उल्लास ॥ प्र० ॥ १७ ॥ स्नान करी हवे भूपतीजी । विलेपन चोपडे अंग ॥ उजलां शुज वस्त्र पहेरतोजी । भाले तिलक

करे चंग ॥ प्र० ॥ १८ ॥ कंचन मणिमय नृपणाजी । पहेरतो भरत श्रीकार ॥ चोसठसरो हार पहेरीजी। मुक्ताफलतणो मनोहार ॥ प्र० ॥ १९ ॥ यतः—समवायांगसूत्रे–हारो मुक्तामयः स्या–च्चतुःषष्टियष्टिकः ॥ महार्घोऽत्यंतरुचिरः । सर्वेषामपि चक्रिणां ॥ १ ॥ ढाल ॥ रतननो मुगट शिरें धर्योंजी । भूपने चामर वींझाय ॥ सित आतपत्र शिरपर धर्योंजी । राजायें ते सुखदाय ॥प्र०॥२०॥ सोल सहस यक्षें परिवर्योंजी । सदा काल निकट रहेनार ॥ नृपना परम ते भक्त छेजी । साथे सज थाये हुंशीयार ॥ प्र० ॥ २१ ॥ ऐरावण गज प्रतें इंद्लोजी । जिम चढे तिम नरराय ॥ कुंजररयण अणावीयोजी । मलपतो आवे गयराय ॥ प्र० ॥ २२ ॥ उद्दाम मद् झरतोथकोजी । जाणुं ए बीजो जलधार ॥ विरुदावली वंदीजन बोलताजी । जयजय शब्द थाये सार ॥ प्र० ॥ २३ ॥ डुंडुभिनाद वाजे तिहांजी । लश्कर तेरूवाकाज ॥ परियाण वाजित्र वाजतांजी । मंगल करणने काज ॥ प्र० ॥ २४ ॥ सिंदूरें कुंभस्थल पूरीयाजी । एहवा गज आवे तिणवार ॥ अनेक देशना ऊपनाजी । तुरंगमसेना अपार ॥ प्र० ॥ २५ ॥-विस्तीर्ण महारथ आवीयाजी । निज चित्तपरें ते

उदार ॥ म... जा... गृहपति २ ने सेनापति १ ॥ २ ॥ पंचेंद्री रतन ॥ ३ ॥

...जी । आवास बहु मनोहार ॥ प्र० ॥ २६ ॥ चोथा अधिकारनी
...कार ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेजी । नित्य होजो श्रेय अपार ॥प्र०॥२७॥
...णी सेना सजी । भरतरायें तिणवार ॥ हवे रत्नवर्णन करुं । तस निसुणो
...क १ दंम २ ने तिम खडग ३ । छत्र ४ चर्म ५ मणिरत्न ६ ॥ काकिणीनामें
सात एकेंद्री रतन ॥ ३ ॥ चौद रतननां नाम ए । जाणो चित्तमोझार ॥ प्रत्येकें सहु
...नो । करणविधि कहुं सार ॥ ४ ॥ लोहित ज्वालाजूत जे । चक्र रतन होये तेह ॥ मध्य भाग
वज्ररेणनो । जय साधवाने एह ॥ ५ ॥ पाटो बांध्यो तेहने । सोनानो श्रीकार ॥ मणि मुक्ता समू-
हें करी शोभे चक्र मनोहार ॥ ६ ॥ किंकिणीयुत ते चक्र छे । घाटें घटित सार ॥ सर्व ऋतुनां
फूलथी । पूजित छे सुविचार ॥ ७ ॥ रविबिंबपरें दीपतुं । नंद्यादिक बार जाति ॥ वाजित्र रवें से-
वतुं । एह चक्र विख्यात ॥ ८ ॥ सहस्र यक्षें परवर्युं । सदा रहे आकाश ॥ गति सफल छे जेहनी ।
दुश्मननो करे नाश ॥ ९ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ झवेरी साचो अकबर साहजीरे ॥ ए देशी ॥ दंमर-

तनने वरणवुंरे । चरित्रतणें अनुसाररे ॥ वज्ररतनें करी नीपनुंरे । अंग्यांहतणी...

सांभलजो ते तुमोरे । रयणतणा अधिकाररे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ रतनमय पंच पर्व जेहनीरे । दीपे झाकझमालरे ॥ चक्रीना जाग्यथी उपजेरे । जस महिमा विशालरे ॥ सां० ॥ २ ॥ चक्री सैन्यने चालतांरे । सुखहेतुभणी थायरे ॥ गिरिपाषाण विषम जूमिनेरे । दंमरयण करे घायरे ॥सां०॥ ॥३॥ प्रयोजनना विशेषथीरे । चक्रीयें मूक्युं एहरे ॥ सहस जोयण उंमी करेरे । भूतलें खाइ जेहरे ॥ सां० ॥ ४ ॥ जिम सगरने नंदनेरे । अष्टापदगिरीनी साररे ॥ खाई खणी दंमरतनथीरे । उंमी सहस जोयण धाररे ॥ सां० ॥ ५ ॥ रिपुसेनाने जेदतोरे । वज्रगिरिने जेमरे ॥ नर सुर तिर्यंच उपद्रवारे । दूर करे ते प्रेमरे ॥ सां० ॥ ६ ॥ मोटो प्रभाव ठे जेहनोरे । सहस जक्ष ठे जासरे ॥ एहवुं दंमरतन कह्युंरे । जरतने पुण्यप्रकाशरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ खमगरतन त्रीजुं कह्युंरे । तीखी धार ठे जासरे ॥ नीलकमलसम जाणजोरे । वर्ण कह्यो ठे तासरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ सोनानी मूठ ठे जेहनेरे । अदजुत तेज अपाररे ॥ शत्रुना सैन्यने जेदतुंरे । सफल सक्रति जस साररे ॥ सां० ॥ए॥

वांबुं पचास अंगुल कह्युंरे। सोल आंगुल विस्ताररे॥ अर्धअंगुल जाडुं कह्युंरे। सहस सुर सेवे साररे॥ सां० ॥ १० ॥ तथोक्तं जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिसूत्रे—पन्नासंगुलदीहो। सोलस अंगुलाइं विछिन्नो॥ अद्धंगुलसोणीक्को। जेठपमाणो असी जणिर्ज ॥ १ ॥ ढाल ॥ छत्ररतन चोथुं कह्युंरे। जिस्यो पूनिमचंदरे॥ तेहवुं रतन शोभे जलुंरे। चक्रीने पुण्यें अमंदरे॥ सां० ॥ ११ ॥ सोनानी सली जेहमांरे। छे नवाणु हजाररे॥ जस दरिसणथी अरितणीरे। जुजाशक्ति जाए हाररे॥ सां० ॥ १२ ॥ पुष्ट प्रौढ सोवनतणोरे। दंड छे अति अभिरामरे॥ वली छत्रमांहें जाणीयेंरे। नानाविध चित्रामरे॥ सां० ॥ १३ ॥ वृष्टि आतप वायु शीतनारे। उपद्रव वारे जेहरे॥ नानाविध दोष टालतुंरे। सवि ऋतुसुखदाय तेहरे॥ सां० ॥ १४ ॥ ऐश्वर्यशौर्यने आपतुंरे। लक्षणलक्षित एहरे॥ तेजें करी ते ऊजलुंरे। राजनुं चिह्न छे जेहरे॥ सां० ॥ १५ ॥ वामप्रमाणें छत्र छेरे। चक्रीएं फरस्युं जामरे॥ द्वादश योजन विस्तारछेरे। कांइंक आझेरुं तामरे॥ सां० ॥१६॥ पांचमुं चर्मरतन छेरे। श्रीवच्छने आकाररे॥ अनेक चित्रामण चीतर्यांरे। मुक्ताफलनां मनोहाररे॥ सां० ॥ १७ ॥ सघलुं सैन्य ऊ-

पर·वहेरे । लगार नमे नहीं जेहरे ॥ रिपुना शस्त्र भेदे नहीरे। वज्र वखतरपरें एहरे ॥ सां० ॥१८॥ महानदीअंभोधिपारनेरे । पमाडे वाहनपरें एहरे ॥ गाथापति रतने वावियांरे । एमांहें शाकधान्यादिक जेहरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ तस सिद्धिकारक चर्म छेरे । प्रयोजने तेमां वावे धानरे ॥ दिवसे वावे सांजे लणेरे । गाथापति रयण सावधानरे ॥ सां० ॥ २० ॥ दोय हाथ माननुं ए कह्युंरे । फरस्युं चक्रीयें जामरे ॥ बार जोजनलगें विस्तरेरे । चर्मरतन ते तामरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ छठुं मणिरतन कह्युंरे । निरुपम कांति छे जासरे ॥ वैडुर्य रतननी जातिथीरे । रूपनुं तेह उल्लासरे ॥सां०॥ ॥ २२ ॥ वहालुं लागे सहु जीवनेरे । मस्तके थाप्युंथकुं एहरे ॥ सर्व दुःखने टालतुंरे । क्षेम तुष्टि अरुज करे जेहरे ॥ सां० ॥ २३ ॥ देव असुर मनुजतणारे । तिर्यंचनां कर्यां जेहरे ॥ उपद्रवने टालतुंरे । युद्धमां जय करे एहरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ धारक नरप्रतें जे करेरे । सदा काल जोवनरे ॥ नख केश तास वाधे नहीरे । धारकनें भय नहीं तनरे ॥ सां० ॥ २५ ॥ दोय गुहामां पेसतांरे । चक्रीने जिणवाररे ॥ हाथीकुंभस्थलें ए रह्युंरे । करे तिमिर निवाररे ॥ सां० ॥ २६ ॥ दीर्घपणें चार

अंगुलांरे । दोय अंगुल विस्ताररे ॥ एहवुं मणिरतन कह्युंरे । धारो चित्तमझाररे ॥ सां० ॥ २७ ॥ सातमुं काकिणी रयणछेरे । अहेरणने आकाररे ॥ खटतलां बार हांस छेरे । जेहने आठ कर्णिका साररे ॥ सां० ॥ २८ ॥ आठ सोनईया प्रमाणथीरे । तोले कागिणी थायरे ॥ जंगमविषने टाल-वारे । समरथ एह उपायरे ॥ सां० ॥ २९ ॥ ते अवसर सहू माननारे । एहथी प्रमाण थायरे ॥ एणें आंक्या सवि लोकने । विश्वास मनमां आयरे ॥ सां० ॥ ३० ॥ भित्यादिकमां मांडलारे । कांकिणीरयणे थायरे ॥

तो। अवसर उचित श्रीकार ॥ ५ ॥ गंजीर मीठां वयणडां । जांखे सेनानाथ ॥ नीतिशास्त्र अ-
ज्यासमां । सार्यां कारज साथ ॥ ६ ॥ जागंतो सेनापति । दीरघदर्शी होय ॥ युद्धकारज जाणे स-
हू । ततकालमति ठे सोय ॥ ७ ॥ परम जक्त ठे स्वामिनो । प्रजाने वल्लभ थाय ॥ सुप्रसन्न वदन
नयन जस । रिपुजनने दुखदाय ॥ ८ ॥ लांच न खाए लोकनी । पतिकारज सावधान ॥ दयावंत
विनयी नयी । उत्तम घणुं सुजाण ॥ ए ॥ ढाल ।. ३ जी ॥ उपशमतरु छायारस लीजें। ठांमी वि-
षय कषायजी ॥ ए देशी ॥ कोठारघरनो अधिपति रूमो । गाथापतिनामें रेणजी ॥ सघलां चक्री
सैन्यनी एहने । जोजनचिंता होय जेणजी ॥ सांजलजो हवे चतुर विचक्षण । सकल कला गुण
जाणजी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ रूमां लक्षण होय जस तनुमां। सुरूपवंत दातारजी ॥ विशेष वस्तु-
नो क्षायक सारो । कृत गुण जाणे उदारजी ॥ सां० ॥ २ ॥ स्वामिभक्त विवेकी चतुर ठे । पवित्र
धरे आचारजी ॥ शाल्यादिक बहु धान्यनी उतपती । जे करे अति मनोहारजी ॥ सां० ॥ ३ ॥
भरतक्षेत्रना अर्ध उत्तरखंम । तस साधनमकारजी ॥ सात दिवसलगें म्लेछ तिहांना । वरसावे

मेरु अपारजी ॥ सां० ॥ ४ ॥ ते अवसर चर्मरत्न समुद्रमां । जे रह्युं चक्रीसैन्यजी ॥ गाथापतिरयण सात दिवसलगें । भोजन आपे अदैन्यजी ॥ सां० ॥ ५ ॥ ए रयणनुं एह प्रयोजन । जाणो तुमें तेहजी ॥ अधिष्ठायक जक्ष सहस्र रुका । गाथापती गुणदेहजी ॥ सां० ॥ ६ ॥ प्रजाते वावे सांजे लणे धानने । तेहवे प्रयोजने एहजी ॥ गाथापती रतन ए रूडुं । बीजुं पंचेंद्री जेहजी ॥ सां० ॥ ७ ॥ ऋषभचरित्रे—चर्मरत्ने च सुक्षेत्र--वदोप्तानि दिवामुखे ॥ सायं धान्यानि जायंते । गृहीरत्नप्रभावतः ॥ १ ॥ ढाल ॥ हवे त्रीजुं वार्धकी नामें । सूतारमां शिरदारजी ॥ स्कंधावारनगरग्रामनी । रचनाकारक सारजी ॥ सां० ॥ ८ ॥ व्याकरण जाणनारो वार्धकी । जाणे वास्तुशास्त्रना अर्थजी ॥ शब्दव्युत्पत्तिएं शून्य जे नर । नवि लहे शास्त्रपरमार्थजी ॥ सां० ॥ ९ ॥ पतन ग्राम नगर प्रासादजी । हाट गृहनी तेमजी ॥ यथोचित थापना करवा डाह्यो । दिशिथापन करे एमजी ॥ सां० ॥ १० ॥ गृहना बहु भेद कह्या छे । वास्तुशास्त्रमोझारजी ॥ ते सर्वमांहें दक्ष ए वार्धकी । शिल्पक्रियामां सारजी ॥ सां० ॥ ११ ॥ ध्रुव १ धन्य २ जय ३ नंद ४ तथा खर ५ । कांत ६ मनो-

हर ७ नेदजी ॥ सुमुख ८ डुर्मुख ए क्रूर १० विपक्ष ११। धनद १२ क्षयकार १३ नेदजी ॥सां०॥ ॥ १२ ॥ आक्रंद १४ विपुल १५ विजयनाम १६। ए कह्या सोले नेदजी ॥ वास्तुशास्त्रे एहनां फल छे। ते कहुं हवे अविछेदजी ॥ सां० ॥ १३ ॥ ध्रुव ते थिरताने उपजावे। धन्य ते धनकार होय-जी ॥ जय ते सघलें जयवाद पामें। नंद ते पुत्रकार जोयजी ॥ सां० ॥ १४ ॥ खर ते दारिद्रता उपजावे। कांत ते संपद थायजी ॥ मनोहर ते मन हरखने करतुं। सुमुख लक्ष्मी उपायजी ॥सां०॥ ॥ १५ ॥ डुर्मुख ते नित युद्ध करावे। क्रूरथी विषमता होयजी ॥ विपक्षघरथी बांधव थाये। धन-वृद्धिकरे धनदसोयजी ॥ सां० ॥ १६ ॥ क्षय ते कुटुंबनी क्षीणता पावे। आक्रंदें मृत्यु थायजी ॥ रोगरहित विपुल निपजावे। विजयथी संपद थायजी ॥ सां० ॥ १७ ॥ वैशाख श्रावण मागसिरमां। पोशमां फागुणमाहेंजी ॥ घरनो प्रारंभ एहमां कीजें। शेष सातमासे नांहींजी ॥ सां० ॥ १८ ॥ एकवीस भूमीया गृहनी रचना। करे वार्द्धकी ततकालजी ॥ जंबूदीवपन्नत्तिमांहें। सघला अर्थ विशा-लजी ॥ सां० ॥ १९ ॥ ईशानखूणें देवघर करवुं। रसोडुं अग्निखूणमांहेंजी ॥ नैऋतिखूणें वासण

राखवां । द्रव्य धान्य वायुमांहेंजी ॥ सां० ॥ २० ॥ यतः—वास्तुशास्त्रे–ऐशान्यां देवगृहं । महानसं चापि कार्यमाग्नेय्यां ॥ नैऋत्यां भांडोप–स्करोर्थधान्यानि मारुत्यां ॥ १ ॥ ढाल ॥ इत्यादिक वास्तुशास्त्रनो वेत्ता । वार्धकी नामें रत्नजी ॥ अंतरमुहूर्तमांहिं निपजावे । लश्कर रहेवा गृह नूतजी ॥ सां० ॥ २१ ॥ चोथुं पंचेंद्री पुरोहित रत्न । तस निसुणो वृत्तांतजी ॥ चौद वियानो पारगामी ले । पवित्राचार सतंतजी ॥ सां० ॥ २२ ॥ शांतिक पौष्टिक क्रियाने करतो । अनेक गुणवंत एहजी ॥ कलावंत कुशल कविताग़ुण । मंत्र जंत्र जाणक जेहजी ॥ सां० ॥ २३ ॥ पांचमुं पंचेंद्री गज· रतननामें । तसवर्णन कहायजी ॥ सात अंग भोंएं जस थाप्या । उंचो भद्रजाति सुखदायजी ॥ सां० ॥ २४ ॥ वलवंत मांसालो शूरवीर । गढ पाऽवा समर्थजी ॥ डुश्मन जनने गजदर्शनथी । वहुलां थाये अनर्थजी ॥ सां० ॥ २५ ॥ शास्त्रोक्त लक्षण लक्षित गात्र । लक्ष्मी क्रीडागृह सोयजी ॥ सहुसमृद्धि करनारो ए गज । पांचमुं पंचेंद्री होयजी ॥ सां० ॥ २६ ॥ छठुं अश्वरतन हवे कहीयें । रूडी प्रकृति ले जासजी ॥ विनयसहित कह्यामां हींडे । बत्रीस अंगुल शिर तासजी ॥ सां० ॥२७॥

थिर जोवन छे तेहना रंगनुं। चार अंगुल उंचा कानजी ॥ वीस अंगुलनी वाहा लांबी। सोल अंगुल जंघनुं मानजी ॥ सां० ॥ २७ ॥ चार अंगुल ढींचणनुं मान। गावत खुरा परिमाणजी ॥ इण रीतें एंसी अंगुल उंचो। अरुहियसय दीर्घ जाणजी ॥ सां० ॥ २७ ॥ पीठ उदरनी परिधि एहनी। नवाणुं अंगुल परिमाणजी ॥ अश्वरतन आश्रीने कहीउं। आगममांहें वखाणजी ॥ सां० ॥ ॥ ३० ॥ किंचित नमतुं पीठ घोमानुं। मृदुल मांसालुं होयजी ॥ रूमां लक्षणे लक्षित पीठ छे। वर्जित कशाघात सोयजी ॥ सां० ॥ ३१ ॥ अश्वऊचित घणां रयण घरेणां। सोनाना भूषण कायजी ॥ दोषरहित नयन घोटक छे। मोटी गति जस थायजी ॥ सां० ॥ ३२ ॥ वेगें करी मनपवन गरुमने। जीते अश्वरेण तेहजी ॥ रूमा कुलथी प्रगट थयो ए। शास्त्रोक्त लक्षण जस देहजी ॥ सां० ॥३३॥ पाणी पंक अग्नि पापाणने। वालुका उलंघवा जेहजी ॥ गिरिगर्तादि विपम मारगनें। उलंघे थाक न देहजी ॥ सां० ॥ ३४ ॥ कालें हेपारव जे करतो। रातां तालु जिह्वा जासजी ॥ निद्रावंत सदा थाये घोमो। निद्रा नावे युद्धमां तासजी ॥ सां० ॥ ३५ ॥ यतः—सदैव निद्राव-

शगा । निद्राछेदश्च वाजिनां ॥ जायते संगरे प्राप्ते । कर्करस्य च भक्षणे ॥ १ ॥ ढाल ॥ चढनारंना सवि अंगने सुखनो । कारक होये तेहजी ॥ रूडां बार आवर्त छे तनुमां । आंसु न पाडे खेदे जेहजी ॥ सां० ॥ ३६ ॥ सात पंचेंद्रि रयणना जाणो । अधिष्टायक देव हजारजी ॥ चक्री पुण्यें एहवी संपदा । आवी मले निरधारजी ॥ सां० ॥ ३७ ॥ स्त्रीरतननी वर्णना आगळ । कहेवासे अमंदजी ॥ चोथे खंडे त्रीजी ढाल ए । दर्शने कही आणंदजी ॥ सां० ॥ ३८ ॥

॥ दुहा ॥ इणीपरें तेर रतनतणां । अधिकार कहींया आंहीं ॥ ऋषभचरितथी आणीने । में संखेपे उछांहीं ॥ १ छटत्रिशत हवे रायना । गुण सांभलजो सार ॥ अंग उपांगें शुरूता । प्रथम गुण मनोहार ॥ २ ॥ लक्षणलक्षित देहडी । बीजो गुण श्रीकार ॥ रूप संपदा धारतो । त्रीजो गुण उदार ॥ ३ ॥ मदर्जित होये राजवी । चोथो गुण होय जास ॥ जगछजस्वी ५ यशपणुं ६ । दया हृदय छे तास ७ ॥ ४ ॥ कला बहोतेर शीखीने । कीधां रूडां काज ८ ॥ शुद्ध राजकुल ऊपनो ए । वृद्धानुग बहे काज १० ॥ ५ ॥ त्रिविध शक्ति छे जेहनी ११ । प्रजारागी १२ गुण होय ॥ प्रजागुरू

गुण तेरमो १३ । अर्थ उपार्जन १४ जोय ॥ ६ ॥ जंकारभूत १५ गुण पंदरमो । सत्यप्रतिज्ञाधार १६ ॥ चाकरनेन छे सतरमो १७ । उंकी बुद्धि सुखकार १८ ॥ ७ ॥ यतः किरातकाव्ये—गावः पश्यंति गंधेन । वेदैः पश्यंति वाडवाः ॥ चारैः पश्यंति राजान–श्चक्षुर्भ्यामितरे जनाः ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे कार्य मांडे तेहनी । सिद्धि पमाडणहार १९ ॥ शस्त्रकलामां निपुण छे २० । शास्त्रमांहें पण सार २१ ॥ ८ ॥ निग्रह करवा समर्थ छे २२ । उपकृति करवा समर्थ २३ ॥ दुष्टशिष्ट जनकार्यमां । लांचरहित सुकृतार्थ २४ ॥ ९ ॥ उपजावी ऊपाय करी । राजरमा जेणें सार २५ ॥ दाननिपुण २६ गुण ध्रुवजयी २७ । न्यायवल्लभ गुण धार २८ ॥ १० ॥ नीतिजाण २९ दुखसंहरू ३० । जास अदारण वीर्य ३१ ॥ गंभीर गुण बत्रीसमो ३२ । तेंत्रीसमो औदार्य ३३ ॥ ११ ॥ चोंत्रीसमो चातुर्यता ३४ । प्रणामांत क्रोधनाश ३५ ॥ तत्वबोध ३७ छत्रीसमो । सात्त्विकगुणनी राश ॥ १२ ॥ जंबूपन्नतिसूत्रमां । छत्रीस नृपगुण सार ॥ ते अनुसारें वर्णव्या । धारो मनहमझार ॥ १३ ॥ यतः—" छत्तीसाहियपत्थिवगुणेहिं संजुत्ते " इति. ॥ दुहा ॥ इम सामग्री सज करी । चाले श्रीभरतराय ॥ दिशो विजय

करवाजणी । तस वृत्तांत कहाय ॥ १४ ॥ ढाल ४ थी ॥ शेहेर भलो पण सांकमोरे । नगर जलो पण दूररे ॥ हठीला वयरी ॥ असवारी श्रीशांतिनी हो लाल ॥ ए देशी ॥ परियाण जंभा देवरावीनेरे । डंको नगारांनो देय ॥ सुखकारीरे ॥ प्रथम पूरवदिशें चालिउं हो लाल ॥ १ ॥ राजा जरत सेनाने लेय ॥ सुखकारीरे ॥ असवारी भरतें करी हो लाल ॥ वाजंते रणतूर ॥ सु० ॥ गज रथ घोडाश्रेणि चली हो लाल । पायक वहुदलपूर ॥ सु० ॥ अ० ॥ २ ॥ गयवरखंधें नृप चढ्योरे। सघलो लेई परिवार ॥ सु० ॥ चक्रतननी केडें चढ्यो हो लाल । दिशि साधवा हवे सार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३ ॥ तस सैन्यमां अग्रेसरीरे । यक्षसहस्र ठे जास ॥ सु० ॥ चक्ररतन गगने चले हो लाल । नृपमनमां उल्लास ॥ सु० ॥ अ० ॥ ४ ॥ दंमरतन धरी हाथमांरे । तुरगरयणें चढ्यो सार ॥ सु० ॥ सयल सेनानो अधिपति हो लाल । सेनानी चाल्यो मनोहार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ५ ॥ राजा संघातें चालीउरे । पुरोहित रतन श्रीकार ॥ सु० ॥ सयल कष्ट शमावतुं हो लाल । शांतिमंत्रनो धार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ६ ॥ दिव्य जोजन निपजाववारे । जेहनी शक्ति अपार ॥ सु० ॥ गाथापति-

रतन चालीउं हो लाल । लश्करमां सुखकार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ७ ॥ लश्कर रहेवा घर करेरे । वाधकीनामा रतन ॥ सु० ॥ सूतारनुं कर्म आचरे हो लाल । चालवानो करे प्रयत्न ॥ सु० ॥ अ०॥८॥ चर्मरतन छत्ररतन ते रे । चाले लश्करमांहिं ॥ सु० ॥ मणिरतन कागिणी तदा हो लाल । साथें चाले उछांहिं ॥ सु० ॥ अ० ॥ ए ॥ सुर असुर मानवीतणारे । शस्त्रने जीते जेह ॥ सु० ॥ खड्गरतन साथे चले हो लाल । राजा साथे बहु नेह ॥ सु० ॥ अ० ॥ १० ॥

थाए सबला वायरारे । सारां शकुन वली थाय ॥ सु० ॥ आशिष् दीये वृद्धा स्वामिनी हो लाल । चक्री आनंद पाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ ११ ॥ सैन्यनी आगल चालतोरे । सेनानी लश्करमांहिं ॥ सु० ॥ विषम भूमि समी करे हो लाल । दंडरत्नें करी त्यांहिं ॥ सुण ॥ अ० ॥ १२ ॥ चक्रवर्तिनी सेना तिहांरे । छेहडो नावे जास ॥ सु० ॥ अविहत गतियें चालती हो लाल । बीजी गंगा भासे खास ॥ सु० ॥ अ० ॥ १३ ॥ चित्कारा थाए रथतणारे । हयना हेषारव थाय ॥ सु० ॥ नाद थाये गजना घणाहो लाल । दिग्जय छेडवठाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ १४ ॥ मस्तके मुगट बांधीयारे । एहवें

भूपें करी तत्र ॥ सु० ॥ परवर्यो चक्रवर्ती चालतो हो लाल । शोजा थाये वहु यत्र ॥ सु० ॥ अ० ॥ ॥ १५ ॥ जोजन ठेके जई करीरे । तिहां रहे चक्र थिर सार ॥ सु० ॥ प्रयाणना अनुमानथी हो लाल । जोजनमानें विचार ॥ सु० ॥ अ० ॥ १६ ॥ जोजनमान परियाणथीरे । चालतो जरत अनु- कूल ॥ सु० ॥ केटलें दिवसें पामतो हो लाल । गंगानो दक्षिण कूल ॥ सु० ॥ अ० ॥ १७ ॥ नदी- नां कांठविषेरे । डेरा कीधा राय ॥ सु० ॥ सघलुं सैन्य तिहां थापीउं हो लाल । वीसामो लीए सुखदाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ १८ ॥ ते अवसरे मंदाकिनीरे । मद झरता गजपास ॥ सु० ॥ थइ कच- राली तटजूमिकाहो लाल । वर्षाकालपरे तास ॥ सु० ॥ अ० ॥ १९ ॥ स्वछ गंगाना तटविषेरे । स्वे- छायें लेता वारि ॥ सु० ॥ सैन्यनां लोक तिहां घणांहो लाल । लोकोने हर्ष अपार ॥ सु० ॥अ०॥ ॥ २० ॥ नदीतटतरुयें बांधीयारे । सहस्रगमें हय त्यांहिं ॥ सु० ॥ मग मठ चणा जव वावीनें हो लाल । तुरंगने दीये ज्यांहिं ॥ सु० ॥ अ० ॥ २१ ॥ क्षणमात्रमां ते सैन्यमांरे । हाटनी श्रेणि मंडाय ॥ सु० ॥ जे जोइयें ते वस्तु सहु मले हो लाल । राजाने पुण्यें दुख जाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ २२ ॥

पटआवास रचावीयारे । सैन्यना लोकमाटे त्यांहिं ॥ सु० ॥ वीसरी गयां घर आपणां हो लाल । सुखसाता पामें ज्यांहिं ॥ सु० ॥ अ० ॥ २३ ॥ गंगानी वेलूमां लोटतारे । वेसर खच्चर सार ॥सु०॥ स्वामी आगें जेम सेवकारे लाल । तिम शोभे ए मनोहार ॥ सु० ॥ अ० ॥ २४ ॥ केटला ग्रहे छे इंधणांरे । केटला पाणीने लेय ॥ सु० ॥ धोनो भारो केई ग्रहे हो लाल । केई शाक फल ग्रहेय ॥ सु० ॥ अ० ॥ २५ ॥ केई चूला तिहां खणेरे । चोखा खांडे केइ ॥ सु० ॥ केई अगनि परगट करे हो लाल । धानने रांधे छे केई ॥ सु० ॥ अ० ॥ २६ ॥ केई नाहे छे नदीजलेरे । नाही ऋरे अंग धूप ॥ सु० ॥ सुगंधता निजदेहने हो लाल । स्वेछायें जमे छे अनूप ॥ सु० ॥ अ० ॥ २७ ॥ स्त्रीने पोताने अंगमांरे । विलेपन चोपडे केई ॥ सु० ॥ कटक आव्युं नवुं मानता हो लाल । आत्माप्रतें नर केइ ॥ सु० ॥ अ० ॥ २८ ॥ लीलामात्रमां पामतारे । सहू कारजनी सिद्धि ॥ सु० ॥ चक्रवर्तिना सैन्यमां हो लाल । अष्ट सिद्धिने नव नीधि ॥ सु० ॥ अ० ॥ २९ ॥ तेह दिवस गयेयकेरे । फरीथी प्रभातकाल ॥ सु० ॥ चक्ररतन जोयण चालतुं हो लाल । चक्री पण ततकाल ॥ सु० ॥

॥ अ० ॥ ३० ॥ इण रीतें नृप चालतोरे । दिनप्रतें जोजन एक ॥ सु० ॥ जीती जनपदना धणी हो लाल । ले साथे सुविवेक ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३१ ॥ चक्रने पूठें चालतोरे । चक्री भरत श्रीकार ॥सु०॥ मागधतीर्थें आवीउ हो लाल । तस साधन प्रकार ॥ सु० ॥ अ० ॥३१॥ गंगामहानदीने जिहांरे । थाय सागरनो संग ॥ सु० ॥ मागध तीरथ तिहां कह्युंरे लाल । मागधदेव छे चंग ॥ सु० ॥अण॥ ॥ ३२ ॥ चोथे खंडे ए भणीरे । सुंदर चोथी ढाल ॥ सु० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरे हो लाल । होजो मंगलमाल ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ सोरठी ॥ नव जोयण विस्तार । लांबपणें बार जोयणां ॥ पूर्व समुद्रतट सार। लश्कर नृपें थापीयुं ॥ १ ॥ सर्व सैन्यने काज । आवास करे वार्धकी ॥ चक्रीनें सुखकाज । पौषधशाल। करी नवी ॥ २ ॥ राजा पोषधशाल । अनुष्ठान करवाभणी । नृपनुं भाग्य विशाल । गजखंधेथी ऊतरी ॥ ३ ॥ पथराव्यो तिणमांहें । संथारो काजनाप्रति ॥ मागध सुर मनमांहिं । संभारी अष्टम कर्यो ॥ ४ ॥ धोयां वस्त्रने पहेरी । मूकी वेश फुलमालने । तजी शस्त्र सुखलहेर । रूडो

पोसह आदर्यो ॥ ५ ॥ दर्भ संस्थारमकार । थिर चित्तने करी नृप रह्यो । मोक्षथानकमकार । सिद्धतणीपरें जे रह्यो ॥ ६ ॥ अष्टमतपने प्रांत । पूरो पोसहो रायनो ॥ शालाथी निकसंत । नाही देवपूजा करे ॥ ७ ॥ ढाल ५ मी ॥ वेन्योरे कुंअरजीरो सेहरो ॥ ए देशी ॥ देवपूजा चक्री करी । आव्यो आयुधगेहरे ॥ विनीत ॥ तीरथ साधवा नृप चव्यो ॥ ए आंकणी ॥ सेवकने भूपति कहे । जोमावो घोमारथ जेहरे ॥वि०ती०॥१॥ पण ते रथनी वर्णना । सांजलजो नरनारी ॥ वि० ॥ अनेक शस्त्र तेमां जर्यां । घाट बांध्या छे चाररे ॥वि०ती०॥२॥ वायुवेगा हय जोतर्या । ध्वजा बांधीउं श्रीकाररे ॥ वि० ॥ चालतो प्रासाद जाणीयें । कवि उंपमा मनोहाररे ॥वि०ती०॥३॥ दशारथी सारथी भलो । रथ जोड्या तेणे त्यांहिंरे ॥ वि० ॥ जरतराय चढी तेहमां । आव्यो सायरमांहिंरे ॥वि०॥ ती०॥४॥ नाजिप्रमाणें सायरजलें । ऊजो रही चक्री त्यांहिंरे ॥ वि० ॥ निज नामांकित बाणने । नाखे तीरथमांहिंरे ॥वि०ती०॥५॥ द्वादश योजन अतिक्रमी । क्षणमात्रमांहें बाणरे ॥ वि० ॥ पमीयुं मागधदेशमां । नृपसत्ता शुज ठाणरे ॥वि०ती० ॥ ६ ॥ अवसर विण बाणपातथी । कोप्यो तीरथरायरे

॥ वि० ॥ जिम लाकडीसंघट्टथी । कोपातुर पन्नग थायरे ॥ वि०ती० ॥७॥ भ्रमरयुगल वांकी करी । लोचन रातां थायरे ॥ वि० ॥ करडे होठने देवता । जालरेखा चपलायरे ॥ वि०ती० ॥ ८ ॥ कार्तिक शस्त्र लीधुं हाथमां । हलावतो आसन त्यांहिंरे ॥ वि० ॥ मागधाधिप वाणी वदे । क्रोधमिश्रित ज्यांहिंरे ॥ वि०ती० ॥९॥ ऐरारण दांत ठेदीने । इछे कुंमल कोणरे ॥ वि० ॥ गरूडतणी पांखे करी । मुकुट घमावण कोणरे ॥वि०ती० ॥१०॥ कोण पन्नगपतिमणिप्रतें । ग्रहेवा इछे निज हाथरे ॥ वि० ॥ कोण पुरुष सूरजतणा । हय झालवा घाले बाथरे ॥ वि०ती० ॥ ११ ॥ मरणप्रतें कोण इछतो । मुज सभामोझाररे ॥ वि० ॥ क्रोधी कुण नरे नाखीउं । बाण एह दुःखकाररे ॥वि०ती० ॥१२॥ तेहना गर्वने टालसुं । सर्पने गरूड जेमरे ॥ वि० ॥ इम बोलतो मागधसुरो । उभो थयो मन प्रेमरे ॥वि०॥ ती० ॥१३॥ मीयानमांथी खडगने । काढयुं तेणे तिणवाररे ॥वि०॥ धूमकेतुपरें कांपतुं । खडग तेज अपाररे ॥ वि०ती० ॥१४॥ सायरवीरपरें तिहांकणें । कोई नवि वारे तासरे ॥ वि० ॥ परिवार पण ते देवनो । ऊठी आव्यो पासरे ॥ वि० ती० ॥ १५ ॥ केई सुरे खडग करें ग्रह्यां । केई करमां कुंत

॥ वि० ॥ आकाशें उबालतां । मनथी युद्ध करेयरे ॥ वि० ती० ॥ १६ ॥ कुहाका केई सुरें झाली-
या । मोगर केई पाणिरे ॥ वि० ॥ त्रिशूल काली केई निर्जरा । आवी ऊभा तिणठाणरे ॥ वि०
ती० ॥ १७ ॥ दंम धरी केई ऊजीया । होकारा केई करंतरे ॥ वि० ॥ केई मुखें एम उच्चरे । मूको
मूको अमने सतंतरे ॥ वि० ती० ॥ १८ ॥ केई वदनथी जंपता । धरो धरो इम नादरे ॥ वि० ॥
वेसो वेसो इम केई सुरा । जाउ जाउ केई कहे नादरे ॥ वि० ती० ॥ १९ ॥ इणिपरे मागधदेवनो ।
सज्ज थयो परिवाररे ॥ वि० ॥ एटलें आवी मंत्री । बाणनी वात कहे साररे ॥ वि० ती० ॥२०॥
अक्षर देखी बाणमां । प्रधानें दृष्टें जोयरे ॥ वि० ॥ तेहमां एम लिख्युं अछे । नरपति सांजलो सो-
यरे ॥ वि० ती० ॥ २१ ॥ राज्यें करी जो तुमतणें । काम होये मनमांहिरे ॥ वि० ॥ तिम वली
निज आउखातणो । खप होये उछांहिरे ॥ वि० ती० ॥ २२ ॥ तो सेवा करो अम्हतणी । जेट मूकी
लागो पायरे ॥ वि० ॥ जरतचक्रीएं इम लिख्युं । धारो तुम्हें निरमायरे ॥ वि० ती० ॥ २३ ॥ वली
पण उहीज्ञानथी । मंत्री कहे तिणवाररे ॥ वि० ॥ जरतखेत्रमां ऊपनो । प्रथम चक्रवर्ती साररे

॥ वि० ती० ॥ २४ ॥ श्रीऋषजस्वामीतणो। नंदन जरत ठे नाम रे ॥ वि० ॥ दंड मागे ठे तुम कन्हें । आणा पालो अजिरामरे ॥ वि० ती० ॥ २५ ॥ स्वामी वारो निज साथनें । जेटणां करो तैयाररे ॥ वि० ॥ चक्रीनी पासें जई । प्रणमो पाय निरधाररे ॥ वि० ती० ॥ २६ ॥ मंत्रीना वाक्यने सांभली । अक्षर देखी तेहरे ॥ वि० ॥ शांत थयो ते देवता । मंत्रीवचनें जेहरे ॥ वि० ती० ॥२७॥ जेटणां लेई हाथमां । वाण लेई निज हरथरे ॥ वि० ॥ आवी जरतने प्रणमीने । एम वीनवे सुर तरथरे ॥ वि० ती० ॥ २७ ॥ स्वामी आज तुम देखीने । ऊपनो अंगें आनंदरे ॥ वि० ॥ जगवंत ऋषजदेवना । तुमने जाण्या में नंदरे ॥ वि० ती० ॥ २ए ॥ थाउं प्रसन्न मुजने हवे । शिर वहसुं तुम आणरे ॥ वि० ॥ मागधतीरथें जाणजो । सेवक हुं सुजाणरे ॥ वि० ती० ॥ ३० ॥ अमे सघला आ राज्यने । ए सघलो परिवाररे ॥ वि० ॥ ते सघलुं ठे ताहरुं । स्वामी जाणो निरधाररे ॥ वि० ती० ॥ ३१ ॥ इम कहीने चक्रीजणी । वाणने आप्युं त्यांहिंरे ॥ वि० ॥ मुकुट कुंमल वली आपीयां । तीरथजल उगांहिंरे ॥ वि० ती० ॥ ३२ ॥ ते सघलुं जरतें ग्रह्युं । देवने सतकार दीधरे ॥वि०॥

देवने विसर्ज्यो चक्रीए। ठाण गयो सुप्रसिद्धरे ॥ वि० ती० ॥ ३३ ॥ चक्री रथ वाली तदा। ते मारगें करी जायरे ॥ वि० ॥ निज सेनामांहें आवीउं। मनमां आनंद पायरे ॥ वि० ती० ॥ ३४ ॥ चोथे खंडे पांचमी। कही ढाल रसालरे ॥ वि० ॥ उवझाय दर्शनसागरें। श्रोताने मंगलमालरे ॥ वि० ती० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ रथथकी उतरी करी। अंग पखाली त्यांहिं॥ अष्टमतपनुं पारणुं। भरत करे उठांहिं ॥ १ ॥ मागधदेवतणो तिहां। करे महोत्सव सार ॥ तदनंतर गगनें चले। ते चक्ररतन सफार ॥ २ ॥ दक्षिणदिशि वरदाम इति। तीरथें जाए चक्र ॥ चक्रपठवाडे चालीउं। भरतनामा भूशक्र ॥ ३ ॥ मागधने प्रभासविचें। तीरथ वरदाम होय ॥ वरदाम सुर अधिपति तिहां। राज विलसंतो जोय ॥ ४ ॥ यतः—एवं सिंधुनदीवार्धि–योगे प्रभासनामकं ॥ एतयोरंतराले च। वरदामं पयोनिधौ ॥ १ ॥ दुहा ॥ नित परियाणें चालतो। योजनमाने तेह ॥ अनुक्रमे दक्षिरसायरे। पाम्यो नृप ससनेह ॥ ५ ॥ एलची लवंग जावंतरी। बहुलां व्याप्यां त्यांहिं ॥ दक्षिणसिंधु तट विषे।

लश्कर थापे उछांहिं ॥६॥ सवि सेनाना ग्रहप्रतें। तिम वली पोशहशाल ॥ चक्रीनी आणा थकी। वार्धकी करे विशाल ॥ ७ ॥ वरदामसुरने चित्त धरी। अष्टम नक्त करंत ॥ पोसहशालामां रही। पौषध राय धरंत ॥ ८ ॥ ढाल ६ ठी ॥ उधव माधवने कहेजो ॥ ए देशी ॥ पोसह पूरो थाये ज्यारे। शालाथी नीकल्यो त्यारे ॥ कालपृष्ट धनु करमां धारेरे ॥ १ ॥ तीरथ जय करवा चाल्यो ॥ ए आंकणी ॥ सोनें करी सघलें मढीउं। अनेक रतनें ते जडीउं ॥ एहवे रथें नृप चढीउंरे ॥ती०॥२॥ सायरमां रथनो जावे। नाभिपरिमाणे जल आवे ॥ बाण नाखवा नृप ध्यावेरे ॥ ती० ॥ ३ ॥ द्वादश जोयण शर चाले। वरदाम सुर सन्ना नीहाले ॥ क्रोध चढ्यो सुरने जालेरे ॥ ती० ॥ ४ ॥ पतिन बाणने ते देखी। सारी मति तेणें उवेखी ॥ ऊपनो कुण ए मुज द्वेषीरे ॥ ती० ॥५॥ सूतो सिंह केणे जगाड्यो। केणे यमघर पग मांड्यो ॥ कुणें मुजने दुःखमां पाड्योरे ॥ ती० ॥६॥ ऊठीने वरदाम राय। कोपें करी गेहलो थाय ॥ निज हाथें शरने पायरे ॥ ती० ॥ ७ ॥ तिवारपछी वरदाम राजा। जूए अक्षर शरना ताजा ॥ चक्रीनां वाज्यां वाजांरे ॥ ती० ॥ ८ ॥ वारंवार अक्षर

जोई । शुन्न मति तेहने होइ ॥ उपशमवंत हूउं सोइरे ॥ ती० ॥ ए ॥ तदनंतर ते वाण लेइ । परिवार सघलो साथे होइ ॥ अद्‌नुत नेटणां ले केईरे ॥ ती० ॥ १० ॥ नमीने केहतो राय । हुं आव्यो ताहरे पाय ॥ अंगमां आनंद थायरे ॥ ती० ॥ ११ ॥ चक्रीने नेटणुं आप्युं । तस शर तस आगल थाप्युं ॥ कंदोरो देइ सुख व्याप्युंरे ॥ ती० ॥ १२ ॥ उज्वल मुक्ताफल ढोया । हरखित चक्रीनां मुख जोयां ॥ रतन आपी दुखमां खोयांरे ॥ ती० ॥ १३ ॥ इत्यादिक नेटणां लीधां । वरदामने निज पद दीधां ॥ चक्रीनां कारज सीधांरे ॥ ती० ॥ १४ ॥ हवे चक्री पाछो वलीउं । निज सेनामांहें मिलीउं ॥ दुःख दोहग दूरें टलीउंरे ॥ ती० ॥ १५ ॥ रथथकी ऊतर्यो तेह । नाही शुद्ध कीधो देह ॥ अठम पारणुं करे जेहरे ॥ ती० ॥ १६ ॥ अठाइमहोछव थाते । सधवा स्त्री मंगल गावे ॥ जयनोबत वजमावेरे ॥ ती० ॥ १७ ॥ चोथा खंमतणी ढाल । ठठी ए मंगलमाल ॥ दर्शन पामे ऋद्धि विशालरे ॥ ती० ॥ १८ ॥

॥ डुहा ॥ तदनंतर चक्र चालीउं । प्रन्नासतीर्थें जाय ॥ पृष्ठे नरतचक्री चल्यो । सवि जन

दुःख गमाय ॥ १ ॥ सेनारेणुयें भूमिना । विवर पूरतो जेह ॥ कियत् प्रयाणें पामीउं । पश्चिम उदधि तेह ॥ २ ॥ क्रमुकपत्र श्रीफलतणा । एहवां व्याप्यां वृक्ष ॥ पश्चिम सायरतटविषे । सैन्यने थापे दक्ष ॥ ३ ॥ सिंधुनदी सायरतणो । जिहां मेलावो थाय ॥ प्रभासतीर्थ तिहांकणें । धारो तुमें मन भाय ॥ ४ ॥ प्रभासनाथ उद्देशीने । अष्टमभक्त करंत ॥ पोषहशालामां जई । पोसह नृप धरंत ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ रातडीयां रमीनेरे कंत घरे आवीयारे ॥ ए देशी ॥ पोसह पूरो करी चक्री हवेरे । रथमां थई असवार ॥ सायरमांहें पहोतो नृपतिरे । जीतवा तीरथ सार ॥ प्रभासतीरथ साधन नृप चल्योरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ नाभिप्रमाणें तीरथनुं जल थयुरे । एटलुं उलंघी त्यांहिं ॥ रथमां बेसी चक्री बाणनेरे । नाखे तीरथमांहिं ॥ प्र० ॥ २ ॥ द्वादश जोजन समुद्र उलंघीनेरे । पडीयुं सभामांहिं बाण ॥ शर देखीने कोपातुर थयोरे । शुं मुज तेजनी हाण ॥ प्र० ॥ ॥ ३ ॥ कुण मूरख मरणने वांछतोरे । मुज सभानी मोझार ॥ अकस्मात ए कार्य कर्युंरे । उपनो दुशमन धार ॥ प्र० ॥ ४ ॥ अक्षर दीठा बाणमां ते सुरेरे । वांची जोयां वली तेण ॥ ततकाल शांत

थयो तीरथपतीरे । मुखथी जंपे एम वेण ॥ प्र० ॥ ५ ॥ भरतखेत्रमां चक्री ऊपनोरे । नरत एहवुं तस नाम ॥ तेणें वाण ए मुजनें नाखीयुंरे । वश करवा अनिराम ॥ प्रण ॥ ६ ॥ एम विचारी निज परिकरजुतोरे । आव्यो चक्रीनी पास ॥ प्रणति करीने वीनवे इणपरेंरे । मीठे वचनें उल्लास ॥प्र०॥ ॥ ७ ॥ हे स्वामिजी तुम दीपावीउरे । मुजने आवीने आज ॥ प्रनास नाम यथोचित थयुं हवेरे । जिम रविथी कजराजि ॥ प्र० ॥ ८ ॥ ए हुं पश्चिम दिशि अंतें रह्योरे । तुज सुनटपरे सार ॥ सदा कालें ताहरी आणनेरे । शिर वहिस निरधार ॥ प्र० ॥ ९ ॥ इम कहीने नरतनें ते सुरेरे । वाण आप्युंरे तेह ॥ कडां सोनानां कटिसूत्र रयणनोरे । मुगटनें आले सुर जेह ॥ प्र० ॥ १० ॥ सुरने मान देवाभणी भूपतेंरे । सघली नेटने लेय ॥ प्रसादचिह्न स्वामीनुं ए खरुंरे । जो नेटणांने ग्रहेय ॥ प्र० ॥ ११ ॥ प्रनासने निजपदमां थापीनेंरे । जिम क्यारामांहें वृक्ष ॥ जीती करी चक्री पाछो वल्योरे । आव्यो सेनामांहें दक्ष ॥ प्रण ॥ १२ ॥ स्नान करी जिनप्रतिमा पूजतोरे । परिवारसंयुत राय ॥ अठमतपनुं कीधुं पारणुंरे । दिव्य भोजन सुखदाय ॥ प्र० ॥ १३ ॥ चक्री प्रनास सुरनो

तिहां करेरे । अठाहीमहोछव सार ॥ सुभटमात्रने प्रथम नृप दीयेरे । उचित पूजा मनोहार ॥प्र०॥
॥ १४ ॥ तदनंतर चक्रगयणमां चालतुंरे । पठवाडे भरतराय ॥ अनुक्रमे सिंधुनदी दक्षिणतटेंरे ।
आव्युं सैन्य सोहाय ॥ सिंधुदेवी जय करवा नृप चल्योरे ॥ १५ ॥ ए आंकणी ॥ सिंधुनदी दक्षि-
ण कांठें करीरे । जइ पूरव सनमुख ॥ सिंधुदेवीना घरपासे ठवीरे । नृप करे सैन्यनें सुख ॥सिं०॥
॥ १६ ॥ सिंधुदेवीने मनमां धारीनेंरे । पचखे अठ्ठम राय ॥ तपमहिमायें देवीनुं तदारे ॥ आसन
कंपित थाय ॥ सिं० ॥ १७ ॥ तेवारपछी ते अवधिज्ञानथीरे । आव्यो चक्रीनें जाणी ॥ चक्री पूज-
वा आवी ते सुरीरे । भेटणां बहु लेई पाणि ॥ सिं० ॥ १८ ॥ तिवारपछी जयजयशब्द करेरे । आ-
काशें ऊभीरे तेह ॥ कहे स्वामी हुं ताहरी किंकरीरे । आदेश आपो करुं जेह ॥ सिं० ॥ १९ ॥ मु-
खथकी एम कहेती ते सुरीरे । प्रणमी भूपना पाय ॥ अष्टहियसहस कुंभ रतननारे । भेट दीए
सुखदाय ॥ सिं० ॥ २० ॥ रयणभद्रासन दोय देवी दीयेरे । कीरति जयनें निमित्त ॥ रतनमय बा-
जुबंध आपतीरे । सुवरणकडां पवित्त ॥ सिं० ॥ २१ ॥ सुकुमाल मूठीमां लेवायतांरे । एहवां आपेरे

वत्थ ॥ चक्री सघलुं लेई तेहनेरे । करतो विसरजन तत्थ ॥ सिं० ॥ २२ ॥ हवे चक्री कंचनना था-
लमांरे । पामी जोजन सार ॥ अष्टम तपनुं कीधुं पारणुंरे । तिम परिवारें श्रीकार ॥ सिं० ॥ २३ ॥
सिंधुदेवीनो महोछव नृप करेरे । आठ दिवसलगें ताम ॥ चक्र अनुसारे हवे जिम चालशेरे । क-
हेवाशे वात अनिराम ॥ सिं० ॥ २४ ॥ चोथे खंडे सातमी ए कहीरे । सुंदर ढाल मनोहार ॥ उ-
वझाय दर्शन कहे श्रोताघरेरे । नित्य होजो जयकार ॥ सिं० ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ उत्तरपूर्व दिशि वचे । गगनें चाले चक्र ॥ वचमां केइ रायनें । जीते नृप भूशक्र ॥ १ ॥ अविछिन्न परियाणथी । दिन केटलें राय ॥ जरतार्ध दोयने घाटसम । गिरि वैताढ्यें जाय ॥ २ ॥ गिरिदक्षिण मध्य जागमां । थाप्युं खंधावार ॥ विस्तार आयामें शोभतुं । अंतरीय वस्त्र सार ॥ ३ ॥ वार्धकीकृत पौषधगृहे । अठ्ठम तप करे राय ॥ वैताढ्यगिरिकुंअरतणां । आसन कंपित थाय ॥ ४ ॥ ढाल ॥ ८ मी ॥ जोसीअडो जाणें ज्योतिष सार ॥ ए देशी ॥ वैताढ्यकुमार सुर चिंतवेरे । एह किस्यो उतपात ॥ दुसमन कोई मुज मस्तकेरे । हणवानी करे वात ॥ चक्रीजी आव्यो जीत-

वाकाच । जस वाधसे जगमां लाज ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ चिंतवतां ते देवनेजी । ऊपनुं अवधिज्ञान ॥ देवें जाण्युं सहु तदाजी । कहेवा लाग्यो इम वाण ॥ च० ॥ २ ॥ जरतखेत्रमां ऊपनोरे । पहेलो चक्री एह ॥ निज परिवारने कही इस्युंजी । सज थयो सुर तेह ॥ च० ॥ ३ ॥ चक्रीपासें आवी देवतारे । व्योममां रहीने जपंत ॥ हे स्वामी तमो जीवजोरे । घणा दिवस महंत ॥ च० ॥ ॥ ४ ॥ ताहरो हुं सेवक इहांजी । वसुं तुं निरधार ॥ फरमावो हुकमप्रतेरे । जिम थाये मुज करार ॥ च० ॥ ५ ॥ मूलें मोंघां जारे लघू अछेरे । जेटमां लाव्यो रेण ॥ रतनजूषण चक्री आगलेंजी । ल्यो तुमें इम कहे वेण ॥ च० ॥ ६ ॥ देवदूष्य वस्त्र आपीयांजी । राजानें तिणवार ॥ जंमारी जिम रायनेरे । तिम देवना आपे सार ॥ च० ॥ ७ ॥ जद्रासन जद्रकारणारे । घणां आपे त्यांहिं ॥ मानुं प्रताप संपदतणारे । क्रीमागृह छे ज्यांहिं ॥ च० ॥ ८ ॥ ते देवनुं सघलुं ग्रहुंरे । चक्रीयें निज काज ॥ दासना अनुग्रह हेतुथीरे । अलुब्ध ग्रहे महाराज ॥ च० ॥ ९ ॥ बोलावी ते देवनेंरे । विसर्जन करतो राय ॥ अठमनुं करे पारणुंरे । परिकरजुत सुखदाय ॥ च० ॥ १० ॥ वैताढ्यगिरिना

देवनोरे । अठाइमहोत्सव थाय ॥ लश्करने हरख घणोरे । जीतना झंका वजझाय ॥ च० ॥ ११ ॥
तमिस्रा गुफा उद्देशीनेरे । चक्र चाले आकाश ॥ पठवाडें चक्री चल्यारे । पुण्य प्रबल प्रकाश ॥च०॥
॥ १२ ॥ गुफासमीपें सैन्यनेरे । थापे जरत महाराय ॥ मानुं शैलदेहें ऊतरीरे । विद्याधरपुरी कहे-
वाय ॥ च० ॥ १३ ॥ कृतमालदेवने मन धरीजी । अष्टम पचखे भूप ॥ आसन कंप्युं तेहनुंजी ।
जाण्युं सयल स्वरूप ॥ च० ॥ १४ ॥ अवधिज्ञानें जाणी करीरे । चक्रीनी आव्यो पास ॥ प्रणमी
पूजे देवतारे । अतिथि गुरुपरें खास ॥ च० ॥ १५ ॥ तमिस्रागूफाविषेरे । द्वारपालसम तुज नृत्य ॥
॥ इम कहेतो ते देवतारे । सेवा करे कृतकृत्य ॥ च० ॥ १६ ॥ स्त्रीरतनजोग आपीयांरे । चोद आ-
भूषण त्यांहिं ॥ देवतायें चक्रीप्रतेरे । नाम कहुं उछांहिं ॥ च० ॥ १७ ॥ हार १ अधहार २ एका-
वलीरे ३ । कनकहार ४ चंदनहार ५ ॥ रयणहार ६ मुक्तावलीरे ७ । बाजुबंध ८ करां ९ मनोहार
॥ च० ॥ १८ ॥ त्रुटितमुद्रा १० ॥ कुंमल ११ तथारे । डुगडुगी १२ श्रीकार ॥ चूलमणी १३ तिल-
क १४ कह्यांरे । स्त्रीने पहेरवा सार ॥ च० ॥ १९ ॥ स्त्रीरतनजोग आपतोरे । फूलमाल दिव्य वस्त्र ॥

एटली वस्तु कृतमालजीरे । आपी भेट पसत्थ ॥ च० ॥ २० ॥ ते सघलुं भूपें ग्रह्युंरे । राजी देवने कीध ॥ भयें छते पण भूपतेरे । दिगविजय दंड लीध ॥ च० ॥ २१ ॥ मोटें प्रसन्न भावें करीरे । देवने विसर्जे राय ॥ अध्ययनप्रांते शिष्यनेरे । विसर्जे जिम उपाध्याय ॥ च० ॥ २२ ॥ भोयें भाजन थापीनेरे । निज परिकरने लेय ॥ अठमतपनुं पारणुंरे । भरतचक्री करेय ॥ च० ॥ २३ ॥ कृतमाल देवनो नृप करेरे । अठाहीमहोछव श्रेष्ठ ॥ प्रणिपातें ग्रह्या स्वामिजीरे । शुं काम न करे गरिष्ठ ॥ ॥ च० ॥ २४ ॥ चोथे खंडे जाणजोरे । आठमी सुंदर ढाल ॥ पाठक दर्शन कहे वलीरे । आगल वात रसाल ॥ च० ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ अन्यदा कालें भूपति । तेम्री सेनानाह ॥ हरिणगमेषी इंद जिम । भाखे वयण अथाह ॥ १ ॥ सिंधुसागर वैताढ्यनी । सीमा छे एमांहिं ॥ दक्षिणसिंधुनिकुटप्रतें । साधो तुमें ज-ठांहिं ॥ २ ॥ पूरवदिशि दक्षिणदिशें । सिंधु नदी छे यत्र ॥ उत्तरदिशें वैताढ्य छे । पश्चिम लवण छे तत्र ॥ ३ ॥ ए त्रण सीमायें थयो । सिंधुनिकुट ए जाण ॥ सिंधुएं जूदो कर्यो । तेमाटे ए ठाण

॥ ४ ॥ वदरीवनपरें म्लेछने । आयुधयष्टि तारू ॥ वेगें आण मनावीने । नेटणां लावो गाढ ॥ ५ ॥ तदनंतर सेनापती । वलीउं सिहसमान ॥ तेजे दिनकरसारिखो । बुद्धें गुरु उपमान ॥ ६ ॥ पूरण लक्षण गात्रमां । म्लेचठनापानो जाण ॥ माथे करी चढावतो । चक्रीनी ते आण ॥ ७ ॥ ढाल एमी ॥ ऋषभदेव मोराहो ॥ ए देशी ॥ स्वामीप्रतें प्रणमी गयो । सेनानी आवासेहो ॥ सामंतने आज्ञा दीए । परियाणनणी उल्लासेहो ॥ सेनापति चाल्यो हो । शिर धरी नरतनी आण ॥ सेनापति चाल्यो हो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हवे सेनापति नाहीने । देवपूजा कीधीहो ॥ मोंघां आनूपण पहेरीने । निज गात्रें शोभा दीधीहो ॥ से० ॥ २ ॥ दिव्य वसनने पहेरीयां । झीणां पोतदारहो ॥ कंठकंदलमां रयणनी । हांसडी पहेरी सारहो ॥ से० ॥ ३ ॥ राजपट्ट शिरमां धर्यो । ग्रहीयां हथियारहो ॥ केडे कटारी धारतो । हाथे स्वर्णनाथां उदारहो ॥ से० ॥ ४ ॥ गणनायक दंरुनायका । सारथवाह अनेकहो ॥ एहवे परिवारें परवर्यो । ते युवराजा नेक हो ॥ से० ॥ ५ ॥ गजरतनें चढीउं तदा । सुषेण सेनानीहो ॥ उज्वल ठत्रने धारतो । चामर वहुमानीहो ॥ से० ॥ ६ ॥

चरण अंगुष्ट संज्ञा करी । वारणनें प्रेर्योहो । अरध सैन्य साथे लीउ । चाल्यो मदघेर्योहो ॥ से० ॥ ॥ ७ ॥ चालतां केटले दिनें । आव्यो सिंधुनदीने तीरेहो ॥ सैन्य तिहां ऊतारीयुं । सुषेणसेनानी थीरेहो ॥ से० ॥ ८ ॥ तिण अवसरे चमूपती । चरमरतनने फरसेहो ॥ नैसर्गिक प्रभावथी । बार जोजन विकसेहो ॥ से० ॥ ए ॥ सेनासाथे चमूनाथजी । चर्मरतनें करीनें हो ॥ सिंधुनदीना अपरतट । पार पाम्यो तरीनेहो ॥ से० ॥ १० ॥ सिंधुदक्षिण निकुटविषे । साधवा सेनानीहो । कल्पांतकाल सायरपरें । सघले विस्तर्यो मानीहो ॥ से० ॥ ११ ॥ धनुपरव चितकाऽथी । वीहामणो रणवासीहो ॥ लीलामां चमूपती । दिन दिन तेज प्रकाशी हो ॥ से० ॥ १२ ॥ जीत्यो सिंहलरायने । वब्बर वश कीधा हो ॥ ढंकणराजापासथी । तेणें भेटणां बहु लीधांहो ॥ से० ॥ १३ ॥ रतनमाणेकें पूरीउ । यवनद्वीप साधेहो ॥ बहु भेटणां लेइ तेहना । सेनानी आगें वाधेहो ॥ सु० ॥ १४ ॥ कालमुखनामा म्लेछने । तेणें जीत्यो तेज प्रतापेहो ॥ अणखाता मुखनेविषे । पांच आंगुली पानमां थापेहो ॥ सु० ॥ १५ ॥ चमूपती आग्नेयके । म्लेछ जोनकनामें जेहहो ॥ अवलां वदन तेहनां

हुआं । वायुयें तरुदलपरें तेहहो ॥ से० ॥ १६ ॥ वैताढ्यनी अधोभूमिमां । जे रही म्लेछजातिहो ॥ तेप्रतें पण जीतिउ । जस कीरति विख्यातिहो ॥ से० ॥ १७ ॥ प्रौढ प्रताप प्रसारतो । इण रीतें निकुटमां फेरीहो ॥ अनुक्रमें लश्करपती । जई रह्यो कछनें घेरीहो ॥ से० ॥ १८ ॥

कच्छदेशमां सेनापती । रह्यो थिर चित्तहो ॥ म्लेच्छ राजा बहु आवीनें । भेटणां आगे पवित्तहो ॥ से० ॥ १९ ॥ कंचनशैलनी उपमा । सोनाना आगर आपेहो ॥ केटला भूपति तिहांकणे । मुखआगें हाथीने आपेहो ॥ से० ॥ २० ॥ केटला तुरंगम आपना । भेटणामां सारहो ॥ केटला रथने दीधे तिहां । जिनरथने अनुसारहो ॥ से० ॥ २१ ॥ बीजुं पण जेह सार छे । म्लेच्छ सहू तेहने आपेहो ॥ गिरिथी नदीयें संचीयुं । एहवुं रतन ते सायर आपेहो ॥ से० ॥ २२ ॥ म्लेच्छ सहू तस इम वदे । अमें आज्ञायें ताहरीहो ॥ आजथकी इण थानकें । रहीशुं सुखकारीहो ॥ से० ॥ २३ ॥ यथायोग्य ते भूपनें । दीए सनमान सेनानाहहो ॥ विसरज्या सवि तेहनें । जाये निज ठाणें उच्छाहहो ॥ से० ॥ २४ ॥ पूर्वे रीतें सेनापती । सिंधुनदी उत्तरीयोहो ॥ सुखें समार्थ

कार्यनी । मिळताने तेह वरीयोहो ॥ से० ॥ २५ ॥ म्लेच्छथकी धन जे ग्रह्युं । ते चक्रीनें जेट ठावेहो ॥ मानुं कीरतिवेलीनो । रूमो दोहद चक्री पावेहो ॥ से० ॥ २६ ॥ कृतगुण ज्ञायक चक्रीये । सनकार्यो लश्करस्वामीहो ॥ हर्षित चित्त विसरजीउं । जाए चमूपति निज धामहो ॥ से० ॥२७॥ अयोध्यानयरीपरे । तिहां रहे जरतरायहो ॥ सिंह जाए ज्यां त्यां तस । घर पोतानुं थायहो ॥से०॥ ॥ २७ ॥ चोथे खंडे ए कही । नवमी शुज ढालहो ॥ उवझाय दर्शनसागरे । श्रोताने मंगलमालहो ॥ से० ॥ २ए ॥

॥ दुहा ॥ सेनानीने एकदा । तेम्री षक्री कहंत ॥ ऊघामो तमिस्त्रागुफा । दोय कपाट सतंत ॥ १ ॥ दक्षिणदिशि उत्तर दिशि । इक इक वारणुं होय ॥ आठ जोजन उंचुं कह्युं । विस्तृति चारें जोय ॥ २ ॥ प्रतिद्वार दो कपाट छे । वज्रें घमीयां सार ॥ अम अम जोयण उच्चता । दो दो जोयण विस्तार ॥ ३ ॥ उदघाटित एकेकने । पश्चाद्भागमझार ॥ पोहोलो लांबो टोम्लो । चार जोजन निरधार ॥ ४ ॥ एहवी नृप आज्ञाप्रतें । माथे तेणें चढावी ॥ निजमंदिर आवी करी । पोस-

हशालें जावी ॥५॥ पोसह धरी अट्टम कर्यो । कृतमालसुर निमित्त ॥ चोथे दिन तेणें पहेरियां । व-
सनाजरण पवित्त ॥६॥ उपगरण पूजानां ग्रही । वहु सामंतपरिवार ॥ तमिस्रा गुफा आवीउ । दक्षि-
णकपाटें सार ॥७॥ कपाटनें मोरपींछीए । पूंजीनें करे शुद्ध ॥ जलधारा छांटे तिहां । चंदन पूजे समृद्ध
॥८॥ कपूर वरासें पूजीयां । वली वस्त्रें तिणवार ॥ फूलमालें करी पूजतो । दोय कमाडने सार ॥९॥
धूपधाणुं कंचनतणुं । कर ग्रही चमूनाह ॥ ऊखेवतो कमाडने । रचे फूलपगर त्यांह ॥ १० ॥ कपा-
टने मुखआगलें । अड मंगल विरचंत ॥ पंचांग थापी भूतलें । सेनानी प्रणमंत ॥ ११ ॥ केवल
मृदुतायुक्त नर । माटीपरें मरदाय ॥ कठिन पुरुष दूरें तजो । दृषदपरें दुखदाय ॥ १२ ॥ सरल-
ताने कठिनपणुं । तेणें मलीउ लोक ॥ आदर पामे लोकमां । दिन दिन मान वहु श्लोक ॥ १३ ॥
वैताढ्यगिरिमां चालती । विद्याधरनी नार ॥ तस स्तंभन ओषधसमो । अड दिन उत्सव सार ॥
॥ १४ ॥ उछव करी सेनापति । दंडरतन लेइ हत्थ ॥ सत अठ पगलां उसरी । हणे कपाटने तत्थ
॥ १५ ॥ दंडरतनें त्रणवारथी । दो कपाटने त्यांहिं ॥ प्रहार कर्यो वहु आकरो । उघड्यां दोये ज्यां-

हिं ॥ १६ ॥ ढाल १० मी ॥ प्रणमी सदगुरु पाय । गायसुं राजीमती सतीजी ॥ ए देशी ॥ सुषेण सेनापति ताम । चक्रीने जइ विनवेजी । तमिस्रा गुफानां द्वार । उघड्यां स्वामी हवेजी ॥ १ ॥ उत्तर जरतखंम । जयप्रस्थान मंमलजणीजी । ऊघमीयां ए बार । पाउ धारो तेणें भूधणीजी ॥ २ ॥ प्रौढ पराक्रम धार । चक्री हस्तीयें चढेजी ॥ सेना सघली साथ । ढोल ददामा गुमगुडेजी ॥ ३ ॥ आगल चाल्युंरे चक्र । पाछल जरतनृपतीजी ॥ आव्यो गुफानी पास । मलपतो जाणुं मृगपतीजी ॥ ४ ॥ नृपमाथे शिखावंध । धारंतां जाए डुख घणांजी ॥ उपसरग नवि थाये । तिरि नर सुर-जातितणांजी ॥ ५ ॥ मणीरतन लेइ राय । गजकुंजस्थलें थापीउंजी ॥ रविपरें आकरुं तेज । जक्ष-सहस्रें व्यापीउंजी ॥ ६ ॥ तेवार पछी नरराय । गुफाद्वारे प्रवेश करेजी ॥ आठ सोनइयामान । कागणीरतन करमां धरेजी ॥ ७ ॥ मणिरतननुं स्वरूप । कागिणीरतननुं तिम वलीजी ॥ पूर्वें कह्युं वृत्तांत । धारजो चेतन मनरुलीजी ॥ ८ ॥ पेसी दरीनी मांहिं । सैन्यप्रकाश हेतुजणीजी ॥ कागिणीरतनें करी त्यांहिं । मांमलां इच्छे जूधणीजी ॥ ए ॥ दरी दोय पासामांहिं । गोमूत्रिका आका-

रथीजी ॥ जोजन जोजन अंते । मंमल आलेखे वेगथीजी ॥ १० ॥ पांचसे धनुपप्रमाण । लांबुं पोहोळुं धारजोजी ॥ एकेकुं मांमलुं एह । मनमांहें तुमें अवधारजोजी ॥ ११ ॥ ऊर्ध्वे अधजोजन आठ । तिरछुं ते बार जोयणांजी ॥ दक्षिण वाम पासमांहिं । प्रकाशकारक एक जोयणांजी ॥१२॥ एक भीतिमोझार । पंचविंशति मंमल जण्यांजी ॥ बीजी भींते चोवीस । आवश्यकवृत्तियें सुण्यांजी ॥ १३ ॥ एम ओगणपचास । मांमलां थयां जाणजोजी हवे वली कहीयें जे वात । ते पण चित्तमां आणजोजी ॥ १४ ॥ तिहांलगें रहे मांडलां एह । उघाड्यां गुफाद्वार तिम वलीजी ॥ जीवे जिहांलगें सार्वभौम । महितलमांहें मनरुलीजी ॥ १५ ॥ मंमलना प्रकाशे । सुखे करी सेना चलेजी ॥ शोभे गुफा तिणवार । रतनप्रभा असुरें मीलेजी ॥ १६ ॥ मांहें चालती सेन । तेणें करी गूफा घणोजी ॥ घोष करती छे त्यांहिं । दोहणी जिम रवईयातणेजी ॥ १७ ॥ सुभटना घोमा रथ । अश्वखुराए चूर्या कांकराजी ॥ नगरीपरें थयो मार्ग । सयल गुफामां सुखकराजी ॥ १८ ॥ मांहे रह्यो सेनालोक । तेणें करी तेह कंदराजी ॥ तिरछापणुं पामंत । लोकनालिपरें थइ धराजी ॥ १९ ॥ द-

क्षिण टोमाथी जाए । आगल सतर जोयणेंजी । नदी उन्मगा नाम । पोहोली त्रणें जोयणांजी ॥ २० ॥ वार जोजन आयाम । पूरव भीतिथी नीकलीजी ॥ पछिम भींतने भेदी । जइ सिंधुनदीमांहें भलीजी ॥ २१ ॥ ते उन्मगा नदीमांहें । नाखी शिला तुंबपरें तरेजी ॥ एहो ए जलनो प्रभाव । भवियण धारो चित खरेजी ॥ २२ ॥ उन्मगानदीथी दोय । जोयणें निम्नगानदीजी ॥ त्रण जोजन विस्तार । वार जोजन लांबी वदीजी ॥ २३ ॥ निकली पूरवभीति । पछिमभीति भेदी करीजी ॥ जई सिंधुनदीयमझार । भेली थई आश्रय आसरीजी ॥२४॥ निम्नगानदीयमझार । तुंबीफल बूडे तीहांजी ॥ एहवो जलनो प्रभाव । कहीउं आगमांहें जीहांजी ॥ २५ ॥ बांधे वार्धकी पाज । ततकाल थाए अवसरेजी ॥ वज्रपरें अतिगाढ । पाज थई हवे ऊतरेजी ॥ २६ ॥ सेना लेइ सुखसात । चक्री दुस्तर नदीप्रतेजी ॥ नदी दोय ऊतरी जाम । पाम्यो उत्तर बारणांप्रतीजी ॥ २७ ॥ ताम विना प्रयास । कपाट उत्तरदीशीतणांजी ॥ ऊघडीयां स्वयमेव । भय पामी सेनातणांजी ॥ २८ ॥ प्रथमथी निकल्युं चक्र । गुफामाहेंथी आगलेजी ॥ जिम आ॰॰॰शथी सूर्य । नीकले

तिम आगल चलेजी ॥ २९ ॥ मोटो जरत महीनाथ । गुफाबारणें निकल्योजी ॥ पातालविवरें क-री जेम । वली इंद्र मानुं अटकल्योजी ॥ ३० ॥ गुफामांहेंथी त्यांहिं । गज निकल्या घोमा वली-जी ॥ रथ अने पालुं कटक । निकलतुं हवुं मन रुलीजी ॥ ३१ ॥ पचास जोजन आयाम । तमि-स्रानामें गुफा कहीजी ॥ उंची अरूजोयण मान । बार जोयण विस्तृति लहीजी ॥ ३२ ॥ एहवी गुफा ऊलंघी । श्रीभरत नरेसरूजी ॥ उत्तर भरतार्ध खेत्र—मांहें पेठो अलवेसरूजी ॥ ३३ ॥ चोथे खंडे एह । ढाल दशमी सुंदर जणीजी ॥ दर्शन कहे अहो जव्य । चक्रीकथा मंगलतणीजी ॥३४॥

॥ दुहा ॥ उत्तर जरतार्धविषे । वसे जीलनी जात ॥ मद अंधकार धारता । नामें श्रीआपात ॥ १ ॥ मोटां बल ठे जेहनां । दीपे तनुद्युति जास ॥ जूमि रह्या दानवतणी । उपमा थाए तास ॥ २ ॥ विस्तारे ठे जिल्लना । मोटा गृहप्रासाद ॥ शयन आसन वाहन पण । घणां तास आह्लाद ॥ ३ ॥ कुवेरना ए गोत्रीया । रहेता पृथिवीमांहें ॥ बहु कंचनरूपें भर्या । हुं जाणुं उछांहिं ॥ ४ ॥ तस पाठल बहु प्राणीया । वर्ते ठे मनोहार ॥ घणा दास ठे जेहने । गयो पराभव सार ॥ ५ ॥

अनेक युद्धक्रियाविषे । नवि मुंके बलशक्ति ॥ मद्दा गाम्ताना भारने । वेहवा जिम वृषशक्ति ॥ ६ ॥
कृतांनपरें ते थानकें । आवे भरत नरिंद ॥ तिण वेलामां जीलने । कष्ट थाये अमंद ॥ ७ ॥ जरत-
सैन्यना जारथी । भूमि जली चगदाय ॥ गृह उद्यान कंपें घणां । वसुधा कंपित थाय ॥ ८ ॥ दिगं-
तलगें जक्रीतणो । व्याप्यो तेजप्रताप ॥-तेणे करी जीलभूमिमां । थाये दिग्दाह व्याप ॥ ए ॥ ति-
णवेला सघली दिशि । रज उड्याथी त्यांहिं ॥ दृष्टिपथे सुजे नही । जील पारें अति वाह ॥ १० ॥
दुःश्रव रव निर्घोष जस । मांहोमांहे अथमाय ॥ कांपे भीलनी देहमी । वायु दुःखद थाय ॥ ११ ॥
तुरंगखुरघातें करी । भूमि विदारे तत्र ॥ जयरव थाए सेनथी । फोडे गयणने यत्र ॥ १२ ॥ चक्रें
करीने आवतो । देखी जरत भूपाल ॥ सहु किरात कंपित थया । कोपातुर सुविशाल ॥ १३ ॥
॥ ढाल ११ मी ॥ लूंबे झूंबे वरसीलो मेह । लश्कर आयो दरीयाखानरो हो लाल ॥ ए देशी ॥
एंकठां मिलिया किरात । क्रोधवशें इम उच्चरे हो लाल ॥ ए कुण आव्यो शत्रु । सज्ज थई अम्ह
उपरें हो लाल ॥ १ ॥ मरणतणो वांछनार । कुण आव्यो बालबुद्धि हो लाल ॥ पामर जन रे

एह । वर्जित सघली समृद्धिजं हो लाल ॥ २ ॥ खिणपुण्याइ एह । हीनलक्षण कुण ए नरो हो लाल ॥ आव्यो अम्हारे देश। सिंहगुफामां डुरमरो हो लाल ॥३॥ उद्धत एहने आज । आपणें दशे दिश नाखीयें हो लाल ॥ महावायुयें जलधार। नाखीयें तिम मुखें भांखीयें हो लाल ॥४॥ इण रीति वदता म्लेछ। एकठा मिली जरतप्रति हो लाल ॥ ऊग्र संग्रामकाज। जिम शरज जलद प्रति हो लाल ॥ ५ ॥ जेदाय नही एहवा तेण । सन्नाह प्रतिधारीयां हो लाल ॥ मानुं काचबानी पीठ । अस्थिखंडे उपजावीयां हो लाल ॥ ६ ॥ केशतणा ढांकनार । माथें किरातें टोप पहेरीया हो लाल ॥ डुशमनने जयकाज । खडग ग्रही अग्नि विखेरीया हो लाल ॥ ७ ॥ केइ किरात तिणवार । जमपरें जृकुटी वांकी करे हो लाल ॥ केई युद्धें रमनार । जयंकर तरवार करें धरे हो लाल ॥ ८ ॥ केई धरे निज हाथ । दंरूने तिण अवसरे हो लाल ॥ केई जालां धरी हाथ । गगनें ऊलालता उच्चरे हो लाल ॥ ए ॥ द्वेषीने शूलकाज । त्रिशूल धरे शवरा तिहां हो लाल ॥ मोगर लेइ केइ पाणि । आवी ऊजा रह्या जिहां हो लाल ॥ १० ॥ विविध आयुध धरे म्लेछ । युद्ध करवाने इछता

हो लाल ॥ शस्त्रविना नथी कोई । जिम विषविण पन्नग प्रीवता हो लाल ॥ ११ ॥ भरतना सैन्यमांहि । समकालें पमता हवा हो लाल ॥ नरतनी आगली फोज । साथें किरात लडता हवा हो लाल ॥ १२ ॥ शस्त्रनो मेह वरसंत । म्लेछें करी नृपसेनमां हो लाल ॥ चक्री सुभटनां शस्त्र । पमतां हवां तिणवेलमां हो लाल ॥ १३ ॥ म्लेछसैन्यें करी तत्र । आगली फोज नरततणी हो लाल ॥ कूटाणी बहु जोर । पमती हवी धरणीजणी हो लाल ॥ १४ ॥ स्वेछायें म्लेच्छनुं सैन्य । तेणे नरतसेनातणा हो लाल ॥ गदाघातें करी रथ । नांग्या कर्या दुखिया घणां हो लाल ॥ १५ ॥ मोटा मळपरे म्लेच्छ । तेणे करी रणसायरे हो लाल ॥ नृपसेना लघुमच्छ । हारी पामे एणीपरें हो लाल ॥ १६ ॥ निज सेना एहवी देखी । सुषेण सेनानी कोपें चढ्यो हो लाल ॥ राजायें प्रेर्यो तास । सन्नतर वखतर मळ्यो हो लाल ॥ १७ ॥ चोथे खंडे ढाल । एकादशमी ए कही हो लाल ॥ उवझाय दर्शने एम । चरित अनुसारें ए लही हो लाल ॥ १८ ॥

॥ डुहा सोरठी ॥ लही चक्रीनी आण । सज्ज थयो सेनापती ॥ हाथे लीधां बाण । रातां

नयण तेणे कर्यां ॥ १ ॥ रातुं करी वदन्न । क्षणमां हुउं चमूपती ॥ कांपे कंपित तन्न । वैश्वानरतणीपरे तिहां ॥ २ ॥ सेनास्वामी सुषेण । पोते कवच पहेरीयां ॥ राक्षसरायपरें तेण । रिपुलश्कर खावाभणी ॥ ३ ॥ हयरतन प्रतिआण । आरोहे सेनापती ॥ अश्वरतनना वखाण । पूर्वे कह्यां छे जाणजो ॥ ४ ॥ सेनानी हवे सार । खड्गरतन करमां ग्रह्युं ॥ शत्रूने संहार । करणजणी ए खड्ग छे ॥ ५ ॥ साप वली पांखवंत । सिंहने वली पाखर्यो ॥ सेनानी खड्गवंत । तिणवेला शोभे घणो ॥ ६ ॥ म्लेछप्रते हवे जेम । जीते सुषेण सेनापति ॥ संबंध निसुणो प्रेम । कचपच वात छांकी करी ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ जतीनी ॥ ए देशी ॥ अश्वरतनें चढ्यो सेनानी । कवच पहेरीने बहुमानी ॥ खडगरतन करें ग्रहीयो । चतुरंगी सेना परवरीयो ॥ १ ॥ आकाशे असीनें तेह । विद्युतपरें चमाडे जेह ॥ रण घोडाने प्रेर्यो ताम । हय पेसे युद्धने ठाम ॥ २ ॥ समरांगणें पेठो सेनानी । मलेछने मार दीए मानी ॥ हणातां नाठा कीरात । जंपे अरे शुं थयो उतपात ॥ ३ ॥ आंखो वींची केइ म्लेछ ऊभा । ससलापरें थिरथोभा ॥ ऊंचा थइ केई तरु चढीया । लश्कर नवि

जाए वढीया ॥ ४ ॥ केटलानां पड्यां हथियार । केटलानां पड्यां ब्रल सार ॥ सेनानी सेनने दे-
खी । वनमां गया उवेखी ॥ ५ ॥ केइ म्लेछना हय थंन्नाणा । गारुमंत्रें जिम सर्पराणा ॥ के-
टलाना रथ नंगाये । चमूपति प्रबलप्रन्नावे ॥ ६ ॥ पोताना प्राणने लेई । दिशो दिशि म्लेछ जा
ए केई ॥ चेतना मूंजाणी तास । पत्नीउं करे उपहास ॥ ७ ॥ सुपेणें करी दुख पाम्या । निज
थानक म्लेछे वाम्या ॥ वायसपरें एकठा थइनें । सिंधुनदीप्रतें गया वहीनें ॥ ८ ॥ नदीनी वेलु-
माहें । करे संथारा उठांहें ॥ ते एकठा थइने वेठा । मलेछो विचारमां पेठा ॥९॥ मेघमुख कुलदेव-
ने ध्यावे । अठमतप निज मन ठावे ॥ अठम पूरो थाय ज्यारे । आसन कंपे देवनां त्यारे ॥१०॥ अव-
धिज्ञाने जाणी देवा । म्लेछ आगल आवी ततखेवा ॥ आकाशे रही जंपे तेह । बोलो म्लेछ तुमो ससनेह
॥११॥ देवने देखी बोल्या तेह । अम सहाय करो गुणगेह ॥ अमारा देशमां दुष्ट । आव्यो कोण
पापी ए पुष्ट ॥ १२ ॥ पहेलां अहीं नाव्यो कोई । हमणां आव्यो पापी सोई ॥ जिम जाए तिम
करो देव । अम मनोरथ पूरो हेव ॥ १३ ॥ ते सांभली मेघमुख देव । म्लेछने एम कहेव ॥ नर-

त नामें चक्री एह । देव असुर नरेंद्र मानें जेह ॥ १४ ॥ कोइ नही जीते एहनें सार । मंत्र जंत्र न लागे हथियार ॥ चक्रवर्तिनुं भाग्य अनूप । पाय प्रणमें सघला भूप ॥ १५ ॥ चक्री जीताए न-वि केण । आगममांहें एहवुं वेण ॥ तोपण तमारे वचनें । उपसर्ग करीशुं एहनें ॥ १६ ॥ एम क-ही अलोप थाय । आकरा वरसाद वरसाय ॥ वीजली चमका घणा थावे । सेना सवि क्रोधने पावे ॥ १७ ॥ चक्रीसेना चूरवाकाज । वज्रशीलाना थाये अवाज ॥ मुसलधारा अखंड वरसे । वरसाद करी देव हरखे ॥ १८ ॥ वरसादना जलपूरमांहिं । गज थाए मठपरे त्यांहिं ॥ रवि जातो रह्यो कुण ठाम । अंधकार व्याप्यो दुखधाम ॥ १९ ॥ जलमय पृथिवी तिहां थावे । सेनाजन दुखडां पावे ॥ दुखकारक मेघने देखी । चक्री थाय उपायगवेखी ॥ २० ॥ निज हाथे करीने त्यांहिं । चर्मरत्नने फरसे उठांहिं ॥ बार जोजन पोहोलुं थावे । सेनाजन मोदने पावे ॥ २१ ॥ चर्मरत्नें चढीने राय । सेना सघली तीहां ठाय ॥ वरसाद तणातां निवारी । लोकने लेई रह्यो तिण ठारी ॥ २२ ॥ तोय आतप वायराकष्ट । राखवाने कारण पुष्ट ॥ चक्री निजहाथें छत्र । फरसंतां वाधे तत्र ॥ २३ ॥ बा-

र जोजन झाकेरुं थावे । चक्रीना हाथ प्रजावे ॥ ठलदंडनी ऊपर राय । मणिरतन ठावे तिण ठाय ॥ २४ ॥ ठत्रचर्मसंपुटमांहिं । सेना थापी ठगंहिं ॥ जाणुं निज घरमां वेठा । परिवारसहित सुख ईठा ॥ २५ ॥ सात दहाडा संपूटमजार । तिण थानक रहे सेना सार ॥ गाथापती जोजन आपे । सात वासर सुखमां थापे ॥ २६ ॥ पापी कोण ए ने देव । मुजने उपसर्गें हेव ॥ एम चक्री विचारे चितमां । तव सज्ज थाये यक्ष पलमां ॥ २७ ॥ सदा काल पासे वसनारा । सोल सहस यक्ष कुआरा ॥ क्रोधानलपरें चालता जेह । मेघमुखसुरने कहे तेह ॥ २८ ॥ अरे रांकडा तुमें कुण जात । चक्रीसैन्यने करो व्याघात ॥ तुमें जाणो नही महीनाथ । जरतचक्री सेनानाथ ॥ २९ ॥ नृपसाथे युद्ध आरंज । तुमने थाशे दुखप्रारंभ ॥ तेमाटे तमो मेघ वारो । मानो चक्रीने सुखकारो ॥३०॥ ते यक्षनी निसुणी वाणी । मेघदेवे मनमां आणी ॥ मेघजलने ततखिण वारी । हुआ शांत देवता सारी ॥ ३१ ॥ कुलदेवना वयणें किरात । जय पामे कांपे गात ॥ जइ चक्रीनां शरणां लीधां । प्रणमंतां कारज सीधां ॥ ३२ ॥ अश्वरत्नजेवा लक्ष अश्व जेह । चक्रीने ते आपे सनेह ॥ लाखो-

गमें द्रव्यने आपे । चक्री मन सुखमां व्यापे ॥ ३३ ॥ हाथ जोडी जंपे एम वाच । जयवंता रह्या तुमो साच ॥ अखंड पराक्रम धीर । षटखंडमां हें तुमो वीर ॥ ३४ ॥ वैताढ्यगिरिनो तुं स्वामी । अम भूमिनो तुं गुणधामी ॥ गुफापोल कोण उघाडे । तुजविण कुण अमने नमाडे ॥ ३५ ॥ इण रीतें अदभुत शक्ति । वरणवी न जाए व्यक्ति ॥ अजेय बल छे ताहेरुं । नवि चाले कांइं अमारुं ॥ ॥ ३६ ॥ आज पछी ताहरी आणा । शिर धरसुं अमें सहु राणा ॥ चक्रीयें म्लेछ वश कीधा । सतकारी निज पद दीधां ॥ ३७ ॥ विसर्जन करी चक्री तास । मनमां पाम्यो उल्लास ॥ जीतना वगडाव्या डंका । नम्या दुसमन जे हता वंका ॥ ३८ ॥ चोथे खंडे ढाल रसाल । बारमी ए मंगलमाल ॥ उवझाय दर्शन कहे प्राणी । तुमें सांभलो थिर मन आणी ॥ ३९ ॥

॥ दुहा ॥ सेनापतिने तेडीनें । चक्री दे आदेश ॥ सिंधु निकुट उत्तरतणो । साधन करो उद्देश ॥ १ ॥ निकूटनी पूरवदिशे । सिंधुनदी छे सार ॥ ऊत्तरदिशे हिमवंतगिरि । वेयढ दक्षिणे धार ॥ २ ॥ पछिम दिश लवणोदधि । ए चारे करी सीम ॥ सिंधुनिकुट तेणें थयुं । म्लेछ वसे म-

हाजीम ॥ ३ ॥ हवे सेनापति म्लेछने । जीतीने वश कीध ॥ ज्ञेटणां लेई तेहने । नृपने तेणें दीध ॥ ४ ॥ पूर्व विधियें जाणजो । नदी उतारण कार ॥ ग्रंथगोरवना जयथकी । न कर्यो अहीं विस्तार ॥ ५ ॥ बहु वर्षलगे तिहांकणे । रहे ।। जरत नृपाल ॥ मानुं अनार्यलोकने । करवा आर्य विशाल ॥ ६ ॥ आयुधगृहथी अन्यदा । दिग्जय साक्षीभूत ॥ जरतनामा चक्रीतणुं । चक्र चाल्युं अद्भुत ॥ ७ ॥ पूर्व दिशिए चालीयुं । चूलहिमवंत सनमुख ॥ तस पूंठें चक्री चल्यो । हरतो जननां दुःख ॥ ८ ॥ वचमां जनपद गामना । भूपतिने जीतंत ॥ ज्ञेट लीधी सवि रायनी । बहु सत्कार करंत ॥ ए ॥ जोजनप्रमाणें चालतो । बहु वरसलगें राय ॥ अनुक्रमे हिमगिरिनिकटमां । आव्युं सैन्य सुखदाय ॥ १० ॥ थापी कटक तिहांकणें । अठम धारी चित्त ॥ प्रातसमें चोथे दिने । रथ चढ्यो नृप पवित्त ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ सुगुण सोभागीरे के साहिब माहरा । श्री चिंतामणि पास ॥ ए देशी ॥ जरतचक्रीरेके रथमां चढी करी । निकली सेनथी त्यांहिं ॥ वायुवेगारेके रथघोमा- प्रते । प्रेरणा करतो उठांहिं ॥ देखने साधवारेके भरत चक्री चल्यो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हिमवं-

तगिरिनीरेके जींतप्रते तदा । रथाग्रें करी भूप ॥ त्रणवार तोकेरेके हय खेंची रखे । नृपनी कला अनूप ॥ दे० ॥ २ ॥ पूरव रीतेंरेके धनुषमां थापीउं । निज नामांकित वाण ॥ कानलगें खेंचीरेके गगने मूकीउं । सफल थाउ मुज आण ॥ दे० ॥ ३ ॥ बहोतेर जोजनरेके ऊमी वाण ते । हिमवंत सुरसभामां जाए ॥ सुरमुख आगलरेके वाण पड्युं तदा । दाह ऊपनो चित्तमांहें ॥ दे० ॥ ४ ॥ वाण देखीनेरेके कोपातुर थयो । रातां लोचन थाय ॥ चिंते दिलमांरेके कोण रिपु ऊपनो । मुज मस्तकें दुःखदाय ॥ दे० ॥ ५ ॥ देवें हाथमांरेके वाण ग्रह्युं तदा । दीठा अक्षर नाम ॥ अक्षर देखीरेके क्रोधथी उपशम्यो । ते अमर अभिराम ॥ दे० ॥ ६ ॥ चक्रीना शरनेरेके ग्रही ते सुरो । रूडां भेटणां लेय ॥ भरतने पासेरेके आव्यो देवता । प्रणमें हरख भरेय ॥ दे० ॥ ७ ॥ इणीपरें बोलेरेके हिमगिरिदेवता । चक्रीने तिणवार ॥ सयल खेतररेके तुमें जीतीयुं । हुं तुज सेवक सार ॥ दे० ॥ ८ ॥ ते वाण आप्युंरेके चक्रीनुं जे हतुं । कल्पतरुफूलमाल ॥ गोशीर्षचंदनरेके द्रह जल आपीयां । सर्वौषधी रसाल ॥ दे० ॥ ९ ॥ कंचनकमांरेके बाजुबंध वली । देवदूष्य अंबर सार ॥

ज्ञेटणांमिपथीरेके दंरूमां रायने । देवें आप्यां श्रीकार ॥ दे० ॥ १० ॥ स्वामी ताहरोरेके हुं छु किं-
करो । उत्तरदिशिने प्रांत ॥ आज्ञा तहारीरेके माथे धारसुं । थानके रह्यो निचिंत ॥ दे० ॥ ११ ॥
एम कहीनेरेके ठानो रहे सुरो । चक्री दीये बहुमान ॥ सतकार आपीरेके सुरने विसरजीउ । देव
गयो निज थान ॥ दे० ॥ १२ ॥ ते हिमगिरिंथीरेके रथने वालीउ । चक्रीयें तिणवार ॥ ऋषज्ञकू-
टेरेके आवे हरखथी । सेना सयल परिवार ॥ दे० ॥ १३ ॥ हिमवंतगिरिनीरेके दक्षिण मेखला ।
तेहनी पासे ए जाण ॥ गंगाप्रपातरेके सिंधुपातकूटने । अंतरे ए गिरिठाण ॥ दे० ॥ १४ ॥ आठ
जोजननोरेके उंचो जाणजो । ऋषज्ञकूट गिरि सार ॥ दोय जोयणरेके ज्ञूमि अवगाहिउ । रह्यो गोपु-
छ आकार ॥ दे० ॥ १५ ॥ ए गिरिमूलमांरेके अरू जोयण कह्यो । खट जोयण मध्यज्ञाग ॥ चार
जोयणरेके ऊपर ते गिरि । लांबो पोहोलो महाज्ञाग ॥ दे० ॥ १६ ॥ प्रासाद एकरेके ठे गिरिऊ-
परे । देशे ऊणो उंचो कोस ॥ अरध कोसरेके विस्तारें कह्यो । लांबपणें एक कोस ॥ दे० ॥ १७ ॥
वृषभनामेरेके ए गिरिनेविषे । महर्धिक अमर विख्यात ॥ एक पल्योपमरेके आयु तेहनुं । पाले

राज अवदात ॥ दे० ॥ १७ ॥ ए परवतनेरेके रथशीर्षे करी । त्रण वार करे प्रहार ॥ रथप्रनें थापी रेके चक्री हाथमां । काकिणीरतन ग्रहे सार ॥ दे० ॥ १९ ॥ अवसर्पिणीमांहेरेके तृतीयारकतणा । ठेहडे हुं नरतनाम ॥ चक्री एहवोरेके काकिणीरयणें करी । अक्षर लखुं अभिराम ॥ दे० ॥ २० ॥ यतः—उसप्पिणी इमीसे । ततीयाए समाए पच्छिमे नाए ॥ अहमंसि चक्कवट्टी । भरहो इअ नामधिज्जेणं ॥ १ ॥ अहमंसी पढम राया । अहयं नरहाविदोनरवरिंदो ॥ नत्थि महं पडिसत्तू । जिअं मए नारहं वासं ॥ २ ॥ ढाल ॥ गिरिपूर्वे कटकेरेके अक्षरने लीखी । तिहांथी वलीउ भूप ॥ खंधावारमांरेके चक्री अठमतणुं । पारणुं करे अनूप ॥ दे० ॥ २१ ॥ नरतचक्रीरेके तदनंतर हवे । हिमवंत सुरनो त्यांहिं ॥ अठाईमहोछवरेके करतो सुंदरु । निज संपदसम ज्यांहिं ॥ दे० ॥२२॥ चोथे खंडेरेके ढाल ए तेरमी । कही चरित्र अनुसार ॥ पाठक दर्शनरेके सागर कहे तुमो । पुण्य करो सुखकार ॥ दे० ॥ २३ ॥

॥ डुहा ॥ हिमवंत.सुर साधी करी । श्रीनरत महाराय ॥ चतुरंगिणीसेनाजुतो । वैयढगि-

रिएं जाय ॥ १ ॥ दक्षिणदिशिन मारगें । वैताढ्य अभिमुख सार ॥ चक्ररतन गयणें चले । अनु
चक्री मनोहार ॥ २ ॥ अनुक्रमे चालतां हवे । आव्या वैताढ्यपास । उत्तरनितंवें सैन्यने । थापे
नृप उल्लास ॥ ३ ॥ विद्याधर अधिपतिप्रतें । संभारी मनमांहिं ॥ अठम तपने आदर्यो । चक्रीए
उछांहिं ॥ ४ ॥ नमिविनमिप्रते भूपति । निजनामांकित बाण ॥ नाख्युं क्रोधातुर थई । मनाववा
निज आण ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ सोरठ देश सोहामणोरे जोजो ॥ ए देशी ॥ नमि विनमि वि-
द्याधरूरे जोजो । आलोकी ते बाण ॥ मोरा साहिबारे ॥ मुजने लागे अनीठफांरे जोजो ॥ दिल-
मां चिंते ए किस्युंरे जोजो । कोणे नाख्युं इण ठाण ॥ मो० मु० ॥ १ ॥ कोपावेश थयो तेहनेरे
जोजो । अरुण कीधां तेणे नेण ॥ मो० ॥ मु० ॥ कोण दुशमन एह ऊपनोरे जोजो । नमि विनमी
बोले वेण ॥ मो० ॥ मु० ॥ २ ॥ चिंतवतां तेणे जाणीयुंरे जोजो । भरतखेत्र मझार ॥ मो० ॥ मु० ॥
पहेलो चक्रवर्ती ऊपनोरे जोजो । भरतनामा ए सार ॥ मो० मु० ॥ ३ ॥ अवधिज्ञान नथी तेहनेरे
जोजो । ते किम जाणे एह ॥ मो० मु० ॥ अचिंत्य दिठग महिमाथकीरे जोजो । जाणे वृत्तांत तेह

॥ मो० मु० ॥ ४ ॥ ऋषजकूट गिरिने विपेरे जोजो । ऊजलुं पोतानुं नाम ॥ मो० ॥ मु० ॥ लखी
करी चालतोथकोरे जोजो । आव्यो इण गिरि ठाम ॥ मो० ॥ मु० ॥ ५ ॥ जुजवल गर्वित एह ठे
रे जोजो । ग्रहेवा अमपासे दंरु ॥ मो० ॥ मु० ॥ एणे वाण नाखीउंरे जोजो । तेज प्रताप प्रचंरु
॥ मो० ॥ मु० ॥ ६ ॥ नमि विनमि दोये वंधवारे जोजो । मांहोमांहें इम कही ताम ॥मो०॥मु०॥
ऊठी युद्ध करवाजणीरे जोजो । सज्ज थया गुणधाम ॥ मो० मु० ॥ ७ ॥ ते वेहुनी आज्ञाथकीरे
जोजो । आव्युं विद्याधरसेन ॥ मो० ॥ मु० ॥ लश्करना कोलाहलेंरे जोजो । वैताढ्य गाजे तेण
॥ मो० ॥ मु० ॥ ८ ॥ विद्याधर सोवनतणीरे जोजो । वजाडे दुंदुजि जोर ॥ मो० ॥ मु० ॥ दरी
पण गाजे घणुंरे जोजो । अवाजमिशें करी घोर ॥ मो० ॥ मु० ॥ ए ॥ गतिजंग थाये नवि जेह-
नोरे जोजो । गयणें गरूरूपरें जेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ नमि विनमि साथे चालीयारे जोजो । वहु वि-
द्याधर तेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ १० ॥ माणिक रतन विमानथीरे जोजो । जाणुं वैमानिकदेव ॥मो०॥
॥ मु० ॥ अनेक विद्याधर आवीयारे जोजो । रण करवा ततखेव ॥ मो० ॥ मु० ॥ ११ ॥ केई वि-

याधर चालीयारे जोजो । जलकणुआ वरसंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ केइ रूडा रथणतणारे जोजो । रथमां वेसी आवंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ १२ ॥ गज आव्या ते सेनमांरे जोजो । मद झरता अपार ॥मो०॥ ॥ मु० ॥ मेघघटापरें शोजतारे जोजो । सिंदूर रंग्या शिर सार ॥ मो० ॥ मु० ॥ १३ ॥ गगने तुरंग चलावतारे जोजो । केई वियाधर त्यांहिं ॥ मो० ॥ मु० ॥ मुखमां सुंदर चोकमांरे जोजो । एहवा वाजी ठे ज्यांहिं ॥ मो० ॥ मु० ॥ १४ ॥ आयुधधारी हाथमांरे जोजो । कवच पहेरी निजदेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ पालुं कटक आव्युं घणुंरे जोजो । युध करवाने सनेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ १५ ॥

वैताढ्यगिरिथी ऊतरीरे जोजो । नमि विनमि ते दोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ वियाधरदलें परिवर्यारे जोजो । आव्या नृपप्रते सोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ १६ ॥ मणिविमानें करी महीप्रतेंरे जोजो । चंदरवि उपमा थाय ॥ मो० ॥ मु० ॥ कलहल शस्त्रें मही तदारे जोजो । विद्युत उपमा पाय ॥ मो० मु० ॥ १७ ॥ डुंडुजिनाद घणा होवेरे जोजो । जेहवो मेघनो राव ॥ मो० ॥ मु० ॥ वियाधरदल गयणमांरे जोजो । भरतें दीठो प्रभाव ॥ मो० ॥ मु० ॥ १८ ॥ नमि विनमी भरतप्रतेंरे जोजो । जंपे

एह्वी वात ॥ मो० ॥ मु० ॥ दंरुअरथी तुं आवीनेरे जोजो । ग्रहे धन जोइए अवदात ॥मो०॥
॥ मु० ॥१ए॥ मतिदर्पें विद्याधरूरे जोजो । वली कहे एह्वां वचन्न ॥ मो० ॥ मु० ॥ रणजणी उद्यत
तुमोरे जोजो । थाउ विकचवदन्न ॥ मो० ॥ मु० ॥ २० ॥ श्रीजरतचक्री ह्वे रे जोजो । सेनासहित
दोय साथ ॥ मो० ॥ मु० ॥ युद्ध विविध रचावतोरे जोजो । बार वरसलगें नाथ ॥ मो० ॥ मु० ॥
॥ २१ ॥ नमि विनमिने जीतीयारे जोजो । जरतचक्रीयें तत्थ ॥ मोण ॥ मु० ॥ नमिविनमी कर
जोमीनेरे जोजो । चक्रीने नमे ससत्थ ॥मो०॥ मु० ॥२२॥ भरतजूपने इम कहेरे जोजो । नमिविन-
मी तिणवार ॥ मो० ॥ मु० ॥ रविथी तेज अधिक नहीरे जोजो । इण संसार मोऊार ॥मो०॥मुण॥
॥ २३ ॥ वायुथी वेगवंत कोइ नहीरे जोजो । मोक्षथी बीजुं सुख नांहीं ॥ मो० ॥ मु० ॥ जिम
एटलां दृष्टांत कह्यांरे जोजो । तिम तुजथी सूर नवि क्यांहिं ॥ मोण ॥ मु० ॥ २४ ॥ जरत आजे
साक्षातपणेरे जोजो । दीठा वृषभ जगवंत ॥ मो० ॥ मुण ॥ स्वामिना पुत्रसुं युद्धतांरे जोजो । अ-
णघटतुं थयुं तंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ २५ ॥ अज्ञानथी अमोए करीरे जोजो । तुमसाथें रणवात

॥ मो० ॥ मु० ॥ अम अपराध खमजो तुमेंरे जोजो । गिरुआ गुण अवदात ॥ मो० ॥ मु० ॥२६॥ स्वामी आदिदेवनारे जोजो । पहेलां अमें दोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ दासपणुं करता हतारे जोजो । चित्त विमासी जोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ २७ ॥ स्वामीपरें स्वामीपुत्रनीरे जोजो । सेवा करतां न लाज ॥ मो० ॥ मु० ॥ वैताढ्यमां तुज आणथीरे जोजो । अमें वसीसुं महाराज ॥ मो० ॥ मु० ॥ २८ ॥ चोथे खंडे जाणजोरे जोजो । चोदमी ढाल रसाल ॥ मो० ॥ मु० ॥ उवझाय दर्शनसागरेरे जोजो । ए कही मंगलमाल ॥ मो० ॥ मु० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ नमि विनमी विद्याधरु । नृपना प्रणमी पाय ॥ भेट करे स्त्रीरत्नी । तस वर्णन हवे थाय ॥ १ ॥ समचतुरस्र छे जेहनो । आकार अद्भुत सार ॥ उपजाव्यो सूत्र देइने । विधियें हरख अपार ॥ २ ॥ ढाल १५ मी ॥ नथ गई मेरी नथ गई । अयोध्यानगरीनो सोनीको तेकाव ॥ अवघकीथां मोरी नथकी घकाव । नागर नंदजीके लाल ॥ रास रमंतां मोरी नथ गईजो ॥ ए देशी ॥ वयण सुणो मेरे वयण सुणो । वयण सुणो भरतेसरराय ॥ अचरिज वात कहुं चित्त लाय ॥ मोरां

वयण सुणो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ विनमी कहे राजाने ताम । अम पुत्री ल्यो गुण अनिराम ॥ मे० ॥ अणवधता ठे रोम नख जास । नितयौवना रहे सुखवास ॥ मे० ॥ २ ॥ सघला रोगनिवारिणी एह । दिव्य औपधीपरें ठे जेह ॥ मे० ॥ सवि नारीमां शिरोमणि धार । रूप लक्षणें रति अवतार ॥ मे० ॥ ३ ॥ मान उनमान प्रमाणवंत । जोगवतां थाये बलवंत कंत ॥ मे० ॥ सवि ऋतुमांहें सुखभणी थाय । कमललोचना ते सुखदाय ॥ मे० ॥ ४ ॥ त्रण श्याम त्रण श्वेत ठे तास । त्रण रातां त्रण उन्नत जास ॥ मे० ॥ त्रण गंनीर त्रण ठे विस्तार । त्रण आयत त्रण लघू विचार ॥ मे० ॥ ५ ॥ केशपाश ठे रूमो जास । सापिणीसरखो ऊंपे तास ॥ मे० ॥ पराजव करती चालें करी जेह । पद्ममांहें चंद्रमाने तेह ॥ मे० ॥ ६ ॥ रतिप्रीतिने क्रीडनकाज । नेत्रवापी धरे महाराज ॥ मे० ॥ लांबी नाशिका शोने सार । जाल लावण्यजलनी ए धार ॥ मे० ॥ ७ ॥ दोय कपोल शोभित सार । कंचननीपरें तेज अपार ॥ मे० ॥ अंसदेशे लाग्या दोय कान । कामने हींमोलाखाट उपमान ॥ मे० ॥ ८ ॥ होठपुट बिंबिफलपरें रक्त । दाडिमकणसम दंत सक्त ॥ मे० ॥ कंठकंदल

त्रण रेख धरंत । नलिनीनालपरें त्नुज उलसंत ॥ मे० ॥ ए ॥ दोय कुच धरती कामिनी सार । कंचनकलशोपमा मनोहार ॥ मे० ॥ कुचें अपहर्युं जारूपणुं जास । एवो पातलो मध्यभाग खास ॥ मे० ॥ १० ॥ नाभिमंरूलप्रतें धरती तेह । रोमाल्ली अदत्नुत ससनेह ॥ मे० ॥ नितंब विशालें करी राजे तेह । मानुं मदनशय्योपम एह ॥ मे० ॥ ११ ॥ मनोहर ऊरू दीपे तास । जंघा हरिणीसम शोन्ने जास ॥ मे० ॥ हस्तकमल पदकमलनी शोन्न । देखी रहे कमल जलमां थोन्न ॥मे०॥ ॥ १२ ॥ हाथपगनी अंगुलीमांहें । नखरतन दीपे उछाहें ॥ मे० ॥ विशाल स्वछ कोमल वत्थ । एवी शोन्ने कन्या पसत्थ ॥ मे० ॥ १३ ॥ मनोरम अवयव निरमल रूप । तेणें करी शोन्ने अनूप ॥मे०॥ रतन कंचनना श्रीकार । भूषण जरूित पहेर्यां मनोहार ॥ मे० ॥ १४ ॥ कोटें पहेर्यो मुक्ताफलहार । न्नालें तिलक कर्युं तेणें सार ॥ मे० ॥ आंखो आंजी कानें पहेरी रूाल । नाशा मोती तेज विशाल ॥ मे० ॥ १५ ॥ फूलमाल ग्रीवामां सार । करमां चूरूलो ठे मनोहार ॥ मे० ॥ चंदनलेप कीधो निज अंग । मणिरेण कांचली पहेरी चंग ॥ मे० ॥ १६ ॥ पगे नेऊरनो रूमकार । हंससरिखी गति ठे

सुखकार ॥ मे० ॥ चतुरांइ सघली ठे एमां । मुख्य जाणो सघली स्त्रीठमां ॥ मे० ॥ १७ ॥ ठत्र धरे पठवाडे तास । वींजाये दोय चामर जास ॥ मे० ॥ हजार सखीसुं परिवरी तेह । सुनन्दा स्त्रीरतन गुणगेह ॥ मे० ॥ १८ ॥ इण रीतें गुण वरणवी तास । आपे चक्रीने विनमी उल्लास ॥ मे० ॥ महा अमूल्य रतन अपार । नमि विद्याधरें आप्यां श्रीकार ॥ मे० ॥ १९ ॥ घेरे आवेल स्वामिने प्रायें । अदेय वस्तु नवि होवे कांइं ॥ मे० ॥ मोटा पुरुष जाणे उचित आचार । नमिविनमीने दीये सतकार ॥ मे० ॥ २० ॥ दोयने विसर्ज्यां चक्रीये त्यांहिं । राज आप्यां पुत्रने उठांहिं ॥ मे० ॥ वैरागवंत श्रीऋषभजनी पास । दोय ग्रहे दीक्षा उल्लास ॥ मे० ॥ २१ ॥ चोथा खंडतणी ए सार । ढाल पनरमी जयजयकार ॥ मे० ॥ उवझाय दर्शन कहे भविवृंद । सांभलतां थाए परम आनंद ॥मे०॥२२॥

॥ दुहा ॥ नमि विनमी जीती करी । स्त्रीरतन ग्रही सार ॥ चक्रानुग चक्री चल्यो । तेज जिस्यो दिनकार ॥ १ ॥ चालंतां केटले दिने । पाम्यो गंगाकूल ॥ गंगादेवी गृहनिकट । सैन्य थापे अनुकूल ॥ २ ॥ नृप आज्ञायें चमूपति । गंगा उतरी ताम ॥ उत्तर निकूट गंगातणो । साधे सुषेण

नाम ॥ ३ ॥ तदनंतर भरतेसरू । गंगा ध्यावे चित्त ॥ अठम तपने आदरे । मन वच काय पवित्त ॥ ४ ॥ गंगादेवी तपथकी । ततखीण आवी त्यांहिं ॥ उज्वल रयण सिंहासन । दोय आपे उठांहिं ॥ ५ ॥ अमहिय सहस रयणतणा । कुंज आपे सुविशाल ॥ क्षोभ पामे गंगासुरी । भरतनुं रूप निहाल ॥ ६ ॥ मुक्ताभरण पहेरीयां । वस्त्र पहेर्यां सुकुमाल ॥ रोमांचित देह तेहनी । थइ नृपरूप निहाल ॥ ७ ॥ आंखप्रते प्रेरती तिहां । वर वरवा फुलमाल ॥ रागवशें पार्थिवप्रति । वीनति करे रसाल ॥ ८ ॥ मुज मन वींध्युं स्वामीयें । तेमाटे रहो आंहिं ॥ बहु प्रार्थना करती तिहां । भरत रह्यो उठांहिं ॥ ए ॥ गंगादेवीसुं नृपो । विविधपरे सुखभोग ॥ भोगवतो तिहांकिण रहे । सहस वरस गतसोग ॥ १० ॥ समजावी गंगाप्रते । लेइ अनुज्ञा तास ॥ खंडप्रपात गुहा साधवा । चक्री चल्यो उल्लास ॥ ११ ॥

ढाल १६ मी ॥ नणदल हे, तथा दलवी पाल तलावरी ॥ ए देशी ॥ राजन हे राजन भरत चल्यो हवे तिहांथकी । चतुरंगिणी सेना लेय ॥ राजन पराक्रमे सिंहसारिखो । गुणगण जस अ-

मेय ॥ राज गुफासाधनजणी चालीउं ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ राजन हे राजन अनुक्रमें हवे आ-
वीउं । खंरूप्रपात गुहापास ॥ राजन सेना सघली थापतो । जरत तिहां उल्लास ॥ रा० ॥ २ ॥ रा-
जन हे राजन नटमाल देव मनमां धरी । जरत चक्री तिणवार ॥ रा० ॥ अठम तप करतो हवो ।
सुरनुं आसन चाल्युं सार ॥ रा० ॥ ३ ॥ राजन हे राजन अवधिज्ञाने जाणीउं । आव्यो चक्री इण
ठाण ॥ रा० ॥ जेट लावे रयणतणी । रयणजूषण सुजाण ॥ रा० ॥ ४ ॥ राजन हे राजन जरतच-
क्रीनी सेवमां । देव हूउं लयलीन ॥ रा० ॥ ताहरी आणा शिर धारसुं । पदकंपज रस पीन ॥रा०॥
॥ ५ ॥ राजन हे राजन नटमालदेवे नाटक करी । रीझव्यो जरतने ताम ॥ रा० ॥ जरते पण स-
तकार देइ । विसर्ज्यो निज ठाम ॥ रा० ॥ ६ ॥ राजन हे राजन अठम तपनुं पारणुं । चक्रीयें की-
धुं सार ॥ रा० ॥ अठाइउछव देवनो । नृप करे सुखकार ॥ रा० ॥ ७ ॥ राजन हे राजन सुषेण से-
नानी तेरूीउं । चक्री एम कहेय ॥ रा० ॥ खंरूप्रपात गुफा तुमो । ऊघाडी आण वहेव ॥ रा० ॥
॥ ८ ॥ राजन हे राजन जूपआणा शिरमां धरी । सेनानी सुषेण ॥ रा० ॥ नटमालप्रतें मनमां ध-

री । अठम तप कर्यो तेण ॥ रा० ॥ ए ॥ राजन हे राजन सुषेण पोसहशालाथी । निकली अठम अंत ॥ रा० ॥ पूजा उपगरण ग्रहीं । तईयार करी सतंत ॥ रा० ॥ १० ॥ राजन हे राजन स्नान करी सेनापती । पहेर्यां महू अलंकार ॥रा०॥ अमूलक वस्त्रने पहेरीयां । धरतो धूपधाणुं सार ॥रा० ॥ ११ ॥ राजन हे राजन खंमप्रपात गुफाप्रति । आवी सेनानी तेह ॥ रा० ॥ देखीने नमतो हवो । कपाटने पूंजे जेह ॥ रा० ॥ १२ ॥ राजन हे राजन अरू मंगल आलेखतो । उसरी सात पद ताम ॥ रा० ॥ कमाम उघामवा चमूपती । ले दंमरतन अभिराम ॥ रा० ॥ १३ ॥ राजन हे राजन दंमरतनप्रहारथी । मुणमांहें कमाड दोय ॥ रा० ॥ उघड्यां चक्रीपुण्यथी । पुण्यें सिद्धता होय ॥ रा० ॥ १४ ॥ राजन हे राजन कहे चक्रीने चमूपती । सज्ज थाउ सुखकार ॥ रा० ॥ गजखंधें चढ्यो भूपति । साथे सेनापरिवार ॥ रा० ॥ १५ ॥ राजन हे राजन दक्षिण कुंभथलनेविषे । राये थापी मणिरतन ॥ रा० ॥ चक्री पेसे गुफाविषे । तेजे जिस्यो दिनरतन ॥ रा० ॥ १६ ॥ राजन हे राजन तिमिर नाश करणभणी । काकिणी रतने त्यांहिं ॥ रा० ॥ मांमलांने आलेखतो । चक्री जाए

गूफामांहिं ॥ रा० ॥ १७ ॥ राजन हे राजन गुफा पश्चिम नींतिथी । थइ पूरवभींतिमांहें ॥ रा० ॥ गंगाने मलती अछे । सखीपरे दोय नदी त्यांहिं ॥ रा० ॥ १८ ॥ राजन हे राजन उन्मगा निम्नगा। ए नामे तटिनी दोय ॥ रा० ॥ जरतचक्री तिहांकणें । सेनासहित आव्यो सोय ॥ रा० ॥ १९ ॥ राजन हे राजन पूरवपरें पाजें करी । उतर्या नदी तेह ॥ रा० ॥ गुफा दक्षिण वारणा । ऊघमीयां छे जेह ॥ रा० ॥ २० ॥ राजन हे राजन गुफामांहेंथी नीकली । गंगापश्चिम तटमांहिं ॥ रा० ॥ खंधावारनें थापीउं । चक्रीयें उठांहिं ॥ रा० ॥ २१ ॥ राजन हे राजन चोथे खंडे जाणजो । सोलमी ढाल श्रीकार ॥ रा० ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । पुण्यें जयजयकार ॥ रा० ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरतमहिपालजी । अठम भक्त करेय ॥ उद्देशी नवनिधिप्रति । पुण्यें सिद्धि वरेय ॥ १ ॥ अठम तप पूरो थये । आव्यां नवह निधान ॥ प्रत्येके छे तेहने। यक्ष हजार वखाण ॥ २ ॥ नैसरप १ पांडुक २ नाम छे । पिंगल ३ ने सर्वरतन ४ ॥ महापदम ५ पंचम कह्युं । काल ६ महाकाल ७ रतन ॥ ३ ॥ माणवक ८ ने शंख ९ तथा । नाम कह्यां ए सार ॥ नव निधिने विवरी

कहुं । तस सुणजो अधिकार ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ लाछलदे मात मल्हार । बहु गुण रयण भंमार ॥ ए देशी ॥ एह नवे निधान । अष्ट चक्र प्रतिष्टान ॥ आजहो उंचपणे अरू जोयण माने जाणजोजी ॥ १ ॥ नव जोजन विस्तार । लांबा जोयण बार ॥ आजहो वैडूर्यमणिरतनें वदन ढांकीयांजी ॥ २ ॥ सरिखा छे सवि तेह । कंचनमया जेह ॥ आजहो रतनेरे पूर्या चक्रलंछन शोभताजी ॥ ३ ॥ मजूसतणो आकार । सोवनकर्मा सार ॥ आजहो अधिष्टायक निधिनामें सुर एहना कह्याजी ॥ ४ ॥ पल्योपम आयुष धार । नागकुमार रहेनार ॥ आजहो सहस देवताप्रनें जाणजोजी ॥ ५ ॥ आकर ग्राम ने डंग । पाटण रचना चंग ॥ आजहो मडंब द्रोणमुख खंधावारनोजी ॥६॥ हाट घरनो श्रीकार । थापवा विधि विस्तार ॥ आजहो ए सघलो विधि नैसरपमें कह्योजी ॥ ७ ॥ लोहादिक ऊपजे ज्यांहिं । आकर कहीयें त्यांहिं ॥ आजहो वाडसहित ते गाम कह्युं वलुंजी ॥८॥ राजधानी होवे यत्र । नगर कहीयें तत्र ॥ आजहो रतनवस्तु ऊपजे ते पाटण कह्युंजी ॥ ए ॥ जल थलवट दोय । द्रोणमुख कहीयें सोय ॥ आजहो अढीकोसमांहें गामे सूनुं मडंब कह्युंजी ॥ १० ॥ ए सघलो वि-

स्तार । नैसर्पनीधिमझार ॥ आजहो पहेलुंरे निधान कह्युं तुमें जाणजोजी ॥ ११ ॥ दींनार नालिकेर वित्त । संख्या जेह पवित्त ॥ आजहो मुक्ताफल हीरानी परीक्षा जेहमांजी ॥१२॥ धान्यना मापां ज्यांहिं । पाली पवाली कह्यां त्यांहिं ॥ आजहो घृतगुमादिक जे तोलनविधिजी ॥ १३ ॥ मान उनमान प्रमाण । सर्व गणीत वखाण ॥ आज हो धान वाव्यानो विधि सघलो जलोजी ॥१४॥ बीजां निधाननीमांहें । ए विधि निकले ज्यांहिं ॥ आजहो पारुकनामें नधि तुमें जाणजोजी ॥ १५ ॥ स्त्रीपुरुषने जोग । आभरण भेद अजोग ॥ आजहो गजतुरगभूषण पिंगलमां कह्यांजी ॥ १६ ॥ चक्रीनां रतन जेह । चोद कह्यां छे तेह ॥ आजहो तेहनीरे उतपत्ति सर्वरतनमां कहीजी ॥ १७ ॥ सर्व रतनप्रभाव । कांतिवंत थाए बनाव ॥ आजहो चोद रतन जे चक्रीनां कह्यांजी ॥ १८ ॥ सवि वस्त्र उत्पत्तिभेद । रंगप्रमुख अविछेद ॥ आजहो क्षालनविधि महापद्मनिधिमां कह्योजी ॥ १९ ॥ छठा निधानमझार । ज्योतिषशास्त्र अनुसार ॥ आजहो कालज्ञानविधि सघलो तेहमांजी ॥ २० ॥ शुभ अशुभ फल होय । ते सघलो विधि जोय ॥ आजहो खेमव्यापार प्रकार छे एहमांजी ॥ २१ ॥ लोहना अनेक

प्रकार । सोना रूपाना सार ॥ आजहो चंद्रकांत रविकांत मुक्ता नेदछेजी ॥ २२ ॥ स्फटिक प्रवालां सार । तेहना बहु प्रकार ॥ आजहो तेहनीरे उतपत्ति महाकाल निधिविषेजी ॥ २३ ॥ हथियार नेद अनेक । युध करवामां छेक ॥ आजहो कवचना बहुनेद जे कह्या नलाजी ॥ २४ ॥ युद्धनी नीति विचार । साम दानादिक चार ॥ आजहो दंमनी नीति माणवकमांहें कहीजी ॥ २५ ॥ सात प्रकारें दंमनीति । गणांगे मनप्रीति ॥ आजहो विस्तार सघलो तिहांथी जाणजोजी ॥ २६ ॥ नाटककरण प्रकार । अनेक कहीया सार ॥ आजहो वाजित्र कारणना जे नेद छेजी ॥ २७ ॥ काव्यना चार प्रकार । संस्कृत प्राकृत सार ॥ आजहो अपभ्रंश शोरसेननामें ए कह्यांजी ॥ २८ ॥ ए सघलो विधि जाण । महानिधि शंखमां वखाण ॥ आजहो नवमुंरे निधान एम कह्युं नलुंजी ॥२९॥ गंगामुख मागधवास । अम नवनिधिनो उल्लास ॥ आजहो चक्रीने कहे अमें तुज पुण्यें-वश थयाजी ॥ ३० ॥ आव्या ताहरे अनुराग । तुमें जाणो महाभाग ॥ आजहो नोगवो आपो इछापूर्वकेंजी ॥ ३१ ॥ सागर पण खीण थाय । अमे नवि खीण थइयें प्राय ॥ आजहो चक्रीरे तुं जाणजे

मनमांहें खरुंजी ॥ ३२ ॥ निज वश थया निधि जाण । पारणुं करे तिण ठाण ॥ आजहो अठाही-महोत्सव निधिनो नरपति करेजी ॥ ३३ ॥ चोथे खंडे ढाल । सतरमी एह रसाल ॥ आजहो पत्न-णीरे उवझाय दर्शनसागरेजी ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ हवे सुषेण सेनापति । पामी चक्रीआण ॥ गंगादक्षिणनिकुटने । साधन जाए सु-जाण ॥ १ ॥ निकुट साधी आवीउं । नृपपासे तिणवार ॥ बहु काललगें भूपति । रहे तिहांकिण सार ॥ २ ॥ एक समे हवे चक्र ते । साधी भरत समस्त ॥ अयोध्याअभिमुख चालीउं । नृप पण सेन प्रशस्त ॥ ३ ॥ ढाल १८ मी ॥ आछेलालनी देशी ॥ श्रीभरत भूपाल । जिनपूजा विशाल ॥ आछेलाल करीने हवे संचरेजी ॥ १ ॥ सुंदर पहेरी वत्थ । मुक्तामाल पसत्थ ॥ आछेलाल पहेरी कंठमां भूपतीजी ॥ २ ॥ कुंजर चढीउं राय । दोय चामर वीजाय ॥ आछेलाल नवनिधियें भर्यो कोशनेजी ॥ ३ ॥ चौद रतन श्रीकार । नृपपासे उदार ॥ आछेलाल सुमंगलायें दीठां ते फल्यांजी ॥ ४ ॥ राजानी पुत्री बत्रीस । सहस प्रमाणें ईश ॥ आछेलाल नवोढायें परवर्योजी ॥ ५ ॥ तेटली

देशनी नार ; अपछरने अनुकार ॥ आठेलाल चोसठ सहस अंतेउरीजी ॥ ६ ॥ वारांगना इक लाख । सहस अठावीस नाख ॥ आठेलाल एक लाख वाणु सहस कहीजी ॥ ७ ॥ एटली स्त्रीपरिवार । जोगवे सुख अपार ॥ आठेलाल वत्रीस सहस भूपें परवर्योजी ॥ ८ ॥ चोरासी लाख गज सार । तावत वल्लीय तुखार ॥ आठेलाल चोरासी लाख रथ जेहनेजी ॥ ९ ॥ सुनट तस छन्नु कोडि । सेवे दोय कर जोडि ॥ आठेलाल जूतल छायुं लश्करेजी ॥ १० ॥ प्रथम प्रयाणथी सार । अतिक्रम्यां साठ हजार ॥ आठेलाल एटलां वरस थयां साधतांजी ॥ ११ ॥ अयोध्या नगरी आवंत । सेना सुखने पावंत ॥ आठेलाल चक्रीने पुण्यें दुख नहीजी ॥ १२ ॥ वाटे चालंतां त्यांहिं । रज उडे छे ज्यांहिं ॥ आठे लाल विद्याधर मलिन होयेजी ॥ १३ ॥ गोकुलमांहे गोवाल । घृत आपे रसाल ॥ आठेलाल ताजां सुरहां सैन्यनेजी ॥ १४ ॥ वाटमां जेह किरात । तस जेट ले अवदात ॥ आठेलाल मोती प्रमुख अनेक तदाजी ॥ १५ ॥ वाटमां आव्या भूप । रतन आपे अनूप ॥ आठेलाल चक्री जरत ते सहु ग्रहेजी ॥ १६ ॥ गाम गाम वृद्ध लोक । आवे छे गतशोक ॥ आठेलाल

भेट आपी रायने नमेजी ॥ १७ ॥ वृंदें चढीया बाल । चक्रीने देखवा विशाल ॥ आठेलाल जनक जिम तनयप्रतेंजी ॥ १८ ॥ धान्यें धनें करी युक्त । उपद्रवरहित व्यक्त ॥ आठेलाल गामना लोकने देखतोजी ॥ १९ ॥ नदी कचराली करंत । तलावप्रते शोषंत ॥ आठेलाल वापी कूप खाली होयेजी ॥ २० ॥ मलय अनिलपरे त्यांहिं । चाले सेना सुखे ज्यांहिं ॥ आठेलाल अनुक्रमें विनीता पामीउंजी ॥ २१ ॥ नगरीथी किंचित दूर । सेना थापे हरखपूर ॥ आठेलाल भरतचक्री तिण अवसरेजी ॥ २२ ॥ नव निधान श्रीकार । पातालमार्गें आवे सार ॥ आठेलाल नगरीबाहिर निधी रहेंजी ॥ २३ ॥ इण रीतें सेना चार । पति अश्व इभ रथ धार ॥ आठेलाल नगरीमां पेसे नहीजी २४ ॥ नगरीसरीखां निधान । नगरीमां रहेवा नवि थान ॥ आठेलाल अवकाशविण रही नवि शकेजी ॥ २५ ॥ यतः जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिसूत्रे—" ण चरं ण च महाणिहिउ चत्तारि सेणाउ ण पविसंती नयरी ॥इत्यादि॥ " चोथे खंडे ढाल । अढारमी रसाल ॥ आठेलाल भणी दर्शनसागरेजी ॥२६॥

दुहा ॥ श्रीभरत महीपालजी । राज शिरोमणि एह ॥ पुरप्रवेश करवाभणी । अट्ठम तप करे

तेह ॥ १ ॥ पोशधशाले जइ करी । मन वच काय पवित ॥ तप पूरे थये नीकली । अशन करे थिरचित्त ॥ २ ॥ सहू परिवारसाथने । वली चक्रीएं त्यांहिं ॥ रसवती निपजावीने । जमाड्यां उ- ढांहिं ॥ ३ ॥ हवे अयोध्या नयरीयें । प्रवेश करे नृपराय ॥ तास अधिकारवर्णना । सांजलजो सुखदाय ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ बलद् जला ठे सोरठी हो लाल ॥ ए देशी ॥ विजय करी ज- रतेसरु होलाल । अयोध्या नगरीयें करे प्रवेशरे ॥ सोजागी ॥ टाल्या लोकना सकल कलेशरे ॥ सोभागी ॥ अयोध्या नगरी वनी सुविशेषरे ॥ सो० ॥ शणगार्यां हाट अशेषरे ॥ सो० ॥ पटकुले ढाया प्रदेशरे ॥ सो० ॥ जय जय भणे नरनारीयो हो लाल ॥ ए आंकणी ॥ पग पग ते नयरी- विषे होलाल । तोरण बांध्यां साररे ॥ सो० ॥ कुंकुम ढांटणां अपाररे ॥ सो० ॥ गंधांबुवृष्टि सुख- काररे ॥ सो० ॥ कंचनथंजें मनोहाररे ॥ सो० ॥ मांचा मांड्या श्रीकाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥२॥ मांचे मांचे रतनना होलाल । तोरण बांध्यां लहकंतरे ॥ सो० ॥ दीपे ते विविध जलसंतरे ॥ सो० ॥ जीते दिनकरपंतरे ॥ सो० ॥ टाल्यो तमनो अंतरे ॥ सो० ॥ जोवानी होये खंतरे ॥ सो० ॥ ज० ॥

॥ ३ ॥ मांचे मांचे वेठीथकी होलाल । गीत गाए वरपात्ररे ॥ सो० ॥ सुंदर जेहनां गात्ररे ॥सो०॥
संगीतवद्ध सुशास्त्ररे ॥ सो० ॥ वाजे विविध वाजित्ररे ॥ सो० ॥ जोवा मल्या बहु छात्ररे ॥ सो० ॥
॥ ज० ॥ ४ ॥ मांचे मांचे मोती चंद्रुआ होलाल । शोभे झाकझमालरे ॥ सो० ॥ झालर तेहनी
विशालरे ॥ सो० ॥ झूमखर्मा सुकुमालरे ॥ सो० ॥ पंचरंगी निहालरे ॥ सो० ॥ देखत मंगलमालरे
॥सो०॥ज०॥५॥ पगपग चामर वींझता होलाल । नयरीमां तिणवाररे ॥ सो०॥ पुरवधूहसित उदाररे
॥सो०॥ विविध भाति मनोहाररे ॥सो०॥ मणिजडित दंड साररे ॥सो०॥उज्वलगंग जलधाररे ॥सो०॥ज०
॥६॥ फरके धजा तिहां चिहुं दिशें होलाल। पगपग नाटारंभरे ॥सो०॥ मांड्या ते सोवनथंभरे ॥सो०॥
नाचे गोरी अदंभरे ॥सो०॥ जेणें रूपें जीती ठे रंभरे ॥सो०॥ वंभने पण होये अचंभरे ॥सो०॥ज०॥७॥
हाटहाट मंदिरतणा होलाल । यक्षकर्दमे आंगणां लींपायरे ॥सो०॥ मोतीना स्वस्तिक थायरे ॥सो०॥
लोकने आनंद नवि मायरे ॥ सो० ॥ फरती वेली वनायरे ॥ सो० ॥ गोरी मंगल गायरे ॥सो०॥
॥ ज० ॥ ८ ॥ धूपघटी अगरतणी होलाल । थाये नगरीमोझाररे ॥ सो० ॥ कंदरुधूप मनोहाररे

॥ सो० ॥ पानबीयो सुखकाररे ॥ सो० ॥ कस्तूरी अंबर साररे ॥ सो० ॥ चंदनधूप श्रीकाररे ॥सो०॥ ॥ ज० ॥ ए ॥ शुभ मुहूर्त शुभ लग्नमां होलाल । गजे चढ्यो महीपालरे ॥ सो० ॥ माथे छत्र विशालरे ॥ सो० ॥ चामर ढलकंत ढालरे ॥ सो० ॥ गंगा सिंधुनदी उजमालरे ॥ सो० ॥ सेवे चामर मिशें ततकालरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १० ॥ उज्वल चीवर पहेरीयां होलाल । झीणां पोतदाररे ॥सो० ॥ सुंहालां सुखकाररे ॥ सो० ॥ सुगंध वासित श्रीकाररे ॥ सो० ॥ पहेर्यां रयण अलंकाररे ॥ सो० ॥ मूलें मोंघां अलप भाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ११ ॥ मुगट माणिक बहु राजवी होलाल । बत्रीस सहस सुजाणरे ॥ सो० ॥ चक्रीनी साथे तिण ठाणरे ॥ सो० ॥ मस्तके वहे शुभ आणरे ॥ सो० ॥ मागध बोले जयवाणरे ॥ सो० ॥ लोक जुए एकताणरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १२ ॥ अनुक्रमें नयरीमां पेसीउं होलाल । चक्री भरत भूपालरे ॥ सो० ॥ पूरव बारणें विशालरे ॥ सो० ॥ गीतनाद थाये रसालरे ॥ सो० ॥ राजमार्गे स्त्रीउं उजमालरे ॥ सो० ॥ वधावे अक्षत सुकुमालरे ॥सो०॥ज०॥१३॥ मोतीयें थाल भरी करीरेलाल । वधावे वर नाररे ॥ सो० ॥ करें कंकणना रणकाररे ॥ सो० ॥ पगे

झांझरना झमकाररे ॥ सो० ॥ कटिमेखलना खलकाररे ॥ सो० ॥ वाजे मादलना धोंकाररे ॥सो०॥ ॥ ज० ॥ १४ ॥ नवि गणे गजभय पुरजना होलाल । भूपने धन आपंतरे ॥ सो० ॥ फलने तेह थापंतरे ॥ सो० ॥ विरहना दुःख कापंतरे ॥ सो० ॥ नयणें अमी आपंतरे ॥ सो० ॥ जूदागरी नवि पापंतरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १५ ॥ जोवा चक्रीने तिहांकणे होलाल । अनेक नरना वृंदरे ॥ सो० ॥ विद्याधर अमंदरे ॥ सो० ॥ लघुवाल आवे आनंदरे ॥ सो० ॥ जन लहे सुखकंदरे ॥ सो० ॥ देखी चक्री-मुखचंदरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १६ ॥ नेट लावे केइ नागरा होलाल । मुक्ताफल मनोहाररे ॥ सो० ॥ सुगंध चुआ श्रीकाररे ॥ सो० ॥ उत्तम वस्त्र अपाररे ॥ सो० ॥ हीरा झवेर साररे ॥ सो० ॥ केटलो कहीयें विस्ताररे ॥ सो० ज० ॥१७॥ ते सघलां लेतोथको होलाल । आव्यो पिताने प्रासादरे ॥ सो०॥ गजथी उतर्यों आह्लादरे ॥सो०॥ लोकना टाल्या विषवादरे ॥सो०॥ जिम अधिष्टायक देव पूज्यपादरे ॥ सो० ॥ तिम विसर्ज्या यक्षमर्यादरे ॥ सो० ॥ ज० ॥१८॥ बत्रीस सहस भूपने हो लाल ॥ विसर्ज्या तिणवाररे ॥ सो० ॥ सेनापतिने निवाररे ॥ सो० ॥ पुरोहित ग्रहपति वाररे ॥ सो० ॥ वार्धकीने

निज ठाररे ॥ सो० ॥ मोकले वसुधाधाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १९ ॥ त्रणसें त्रेसठ रसोइया होलाल । निज घरे करे विदायरे ॥ सो० ॥ शेठने विसर्ज्यो निजठायरे ॥ सो० ॥ श्रेणी प्रश्रेणी घरे जायरे ॥ सो० ॥ दुर्गपाल जावा सज थायरे ॥ सो० ॥ सार्थवाह ग्रह सुख पायरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ २० ॥ जिम इंद्र इंद्राणी तिम नृपो होलाल । सुनद्राप्रमुख निज नारीरे ॥ सो० ॥ बत्रीस सहस राजकुमारिरे ॥ सो० ॥ तेटली देशकन्या साररे ॥ सो० ॥ बत्रीस बद्ध पात्र मनोहाररे ॥ सो० ॥ तेटलां नाटिककाररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ २१ ॥ इत्यादिक परिवारसुं होलाल । चक्री पाहोता आवासरे ॥सो०॥ जिम धनद वसे कैलासरे ॥ सो० ॥ करतो नोगविलासरे ॥ सो० ॥ सेवकनी पूरे आसरे ॥ सो० ॥ पाम्या लोक उल्लासरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ २२ ॥ चोथे खंडे ए कही होलाल । उंगणीसमी शुन्न ढालरे ॥ सो० ॥ मीठी अमीय रसालरे ॥ सो० ॥ चक्रीना पुण्य उत्तालरे ॥ सो० ॥ दर्शनवाणी विशालरे ॥ सो० ॥ लहीयें मंगलमालरे॥ सो० ॥ ज० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ प्रासादमां पूरव दिशें । वेसी किंचित राय ॥ कांइक वात कही करी । मज्जन

करवा जाय ॥ १ ॥ तलावमां जिम हाथीओ । तिम नाहे भूपाल ॥ परिजनसाथे मोदथी । भोजन करे रसाल ॥ २ ॥ वली नाटक नवनव रसें । संगीतादि विनोद ॥ केतो काल वही गयो । धरतां एम प्रमोद ॥ ३ ॥ सुर नरवर विद्याधरा । मलीया बहु राजिंद ॥ इणीपरें प्रणमी वीनवे । विनय-सहित आनंद ॥ ४ ॥ षट खंम साध्या तें प्रत्तु । हरिसम विक्रमवंत ॥ राज्याभिषेक अमें करुं । अनुमति द्यो गुणवंत ॥ ५ ॥ आज्ञा आपी चक्रीयें । हरख्या सुरराजान ॥ नयरीथी ईशानदिशें । मंम्प विरचे ताम ॥ ६ ॥ पद्मद्रहथी आणीया । गंगासिंधुथी नीर ॥ खीरसागरने तीर्थनां । जल ओषधी सुधीर ॥ ७ ॥ पोसहशालामां जइ । अठ्ठमतप करे भूप ॥ तेरमो अठम ए कर्यो । तप जगमां अनूप ॥ ८ ॥ चक्री त्रण तीरथविषे । सिंधुदेवीनो सार ॥ गंगादेवीनो वली । वेयढदेवनो धार ॥ ९ ॥ दोय गुफास्वामीतणा । हिमवंत सुरनो धार ॥ विद्याधरराजातणो । निधानतणो सुख-कार ॥ १० ॥ राजधानी प्रवेशतणो । अभिषेकसमें जाण ॥ तेर अठम इम जाणजो । तास कह्यां अहिठाण ॥ ११ ॥ त्रण तीरथ हिमवंतगिरें । नमिविनमीने तेम ॥ शरणोदण चक्री करे । पांच

ठेकाणे प्रेम ॥ १२ ॥ अठमतप पूरो थये । अंतेउर संजूत ॥ गजउपर आरोहिउं । मंरूप जाये पवित्त ॥ १३ ॥ अंतेउरसाथे तथा । नाटक सहस बत्रीस ॥ पेठो अभिपेकमंरूपे । भरतभूप सुजगीस ॥ १४ ॥ स्नानपीठ मणिमय तिहां । सिंहासनप्रति राय ॥ प्रदक्षिणा करतो हवो । जिम रवि मेरुगिरि जाय ॥ १५ ॥ ढाल २० मी ॥ नोमें मासेने आठमे दिवसे । जायो जिनवररायाजी ॥ ए देशी ॥ स्नानपीठे पूरवदिशि पगथीए । चढीया भरतरायजी ॥ पूरवदिशि रयणसिंहासनें । चक्री बेठा तिणठायजी ॥ १ ॥ उत्तर दिशि सोपानने मारगे । बत्रीस सहस भूपजी ॥ सुखसातायें चढीया तिहांकणें । अभिपेककारण अनूपजी ॥ २ ॥ चक्रीथी अति दूर नही ते । बेठा भद्रासन माहेंजी । हाथ जोमी विनयें नतकंधर । सनमुख तेह उठांहेंजी ॥ ३ ॥ दक्षिण सोपानमार्गें चढीने । सेनापति गाथापति आव्याजी ॥ वार्धकी पुरोहित श्रेष्ठी । इत्यादि सवि मन भाव्याजी ॥४॥ यथायोग अनुक्रमें आसनमां । बेठा दोय कर जोमीजी ॥ इम जाणुं निज स्वामीने वीनति । करवा आव्या दोडीजी ॥ ५ ॥ तेवारपछी नरदेवने तिहांकिण । अभिपेक भणी तिहां आयाजी ॥ अ-

नियोगिक सुर ततखिण सघला । जल लाव्या मन नायाजी ॥ ६ ॥ अनिषेक करवा हरखित थाता । देवो समकाल आयजी ॥ पूर्वें आण्या जलने लेई । रतनना कलश भरायजी ॥ ७ ॥ कलश नरीने नरत चक्रीने । अनिषेक करे देवजी ॥ जलना प्रवाह बहु तिहां थावे । वाजां वाजे ततखेवजी ॥ ८ ॥ तदनंतर बत्रीस सहस नृप । शुन क्षणे रायने करताजी ॥ अनिषेकमिशें हर्ष आंसुधारा । जलधारा वरसंताजी ॥ ९ ॥ अनिषेक करीने सहू राजा । आशीष रूडी दीएजी ॥ पर्वतसम आयु तुम होजो । चिरंजीवी तुं सुख दीएजी ॥ १० ॥ सेनापतीप्रमुख वली बीजा । शेठ पटेल ते आयजी ॥ जलें करी अनिषेक कर्या तिहां । आसीस दीये सुखदायजी ॥ ११ ॥ पशमदार उज्वल अंगलुहणें । लूह्यां चक्रीनां देहजी ॥ बावनाचंदनें विलेपन कीधां । सुरप्रमुख जनें तेहजी ॥ १२ ॥ शक्रप्रदत्त ऋषनस्वामीनो । मुगट नरत शिर ठावेजी ॥ रतननां कुंमल काने पहेरावे । कोटमां हार पहेरावेजी ॥ १३ ॥ देवदूष्य वस्त्रो पहेराव्यां । कंठे फुलमाला घालेजी ॥ साक्षात कल्पद्रुमतणीपरें । चक्रीने जन भालेजी ॥ १४ ॥ मणि माणिक रतन आनूषण । चक्रीने

अंगें सारजी ॥ अभियोगिक सुरें ए सवि करणी । कीधी हरख अपारजी ॥ १५ ॥ भरतचक्री सेवकजनने । आदेश दीये एहवोजी ॥ तमो हाथीखंधें चढीने । ढंढेरो करो तेहवोजी ॥ १६ ॥ मार्गे मार्गे विनीता नगरीमां । दाण कोई नवि देवेजी ॥ राजकर नवि करजो कोइ जन । दंरू कोई नवि देवेजी ॥ १७ ॥ बंधन मारण कोइने नवि करवुं । कोइ घरें सुभट नवि पेसेजी ॥ हर्षकारण नितप्रतें करवा । बार वरस सुविशेषेजी ॥ १८ ॥ चक्रीने वयणे ते अधिकारी । नगरीमांहें करताजी ॥ कार्यसिद्धिमां आज्ञा पनरमुं । रतन चक्रीनुं धरताजी ॥ १९ ॥ रयणसिंहासनथी ऊठीने । ऊतर्या भरतरायजी ॥ बीजा पण स्नानपीठथी ऊतर्या । गजे चढ्या नररायजी ॥ २० ॥ चक्री निज प्रासादें आवी । पवित्र जलें करी न्हायजी ॥ अठमतपनुं पारणुं कीधुं । चक्रीयें सुखदायजी ॥ २१ ॥ अभिषेक उंठव बार वरसलगें । पूरो थाये ज्यारेजी ॥ आस्थानसभामां चक्री आवी । यक्षने विदाय करे त्यारेजी ॥ २२ ॥ तिम वली नृपने विदाय कीधा । सत्कार बहुलो आपेजी ॥ यथायोग वस्त्र दान देइने । निज निज थानके थापेजी ॥ २३ ॥ तदनंतर प्रासाद चढीने । सुख भोगवे संसारजी

॥ जिम सुधर्मा इंद्र शचीसुं । जोगवे विमानमझारजी ॥२४॥ चोथे खंडे वीसमी ढाले । अजिपेकनो संबंधजी ॥ उवझाय दर्शन कहे जवि सुणजो । चक्रीनो पुण्य अनुबंधजी ॥ २५ ॥

॥ डुहा ॥ चक्रीना आयुधगृहे । रतन एकेंद्री चार ॥ चक्र छत्र असि दंड ए । उत्पत्तिस्थानक सार ॥ १ ॥ काकिणी चर्मतणी तथा । तिम वली नवे निधान ॥ चक्री श्रीगृहनेविषे । प्रगट थयां मन आण ॥ २ ॥ सेनापति ने गृहपति । पुरोहित वार्धकी नाम ॥ निज नगरीमां उपना । नर-मणि चउ अजिराम ॥३॥ वैताढ्यगिरिना मूलमां । गज अश्वरयण दोय ॥ उतर विद्याधरश्रेणिमां । स्त्रीरतन ऊपनुं जोय ॥ ४ ॥ यतः—चउरो आयुधगेहे । जंमारे तिन्नि डुन्नि वेयढे ॥ एगं रायगिहंमिय । नियनयरे चेव चत्तारि ॥ १ ॥ डुहा ॥ जरतेसर अवनीपति । पाले राज अखंम ॥ नीमने कांतगुणें करी । वैरी मित्र प्रचंम ॥ ५ ॥ न्यायें दाशरथीसमो । तेजें रविसम जेह ॥ दानें करणसमो तदा । बुद्धें सुरगुरु तेह ॥ ६ ॥ एकछत्री पृथ्वीप्रतें । पाले आणी प्रीत ॥ दुविधा नीति धरे सही । त्रण शक्ती जस रीत ॥ ७ ॥ चार उपाय चित्तें धरी । जीते सघला शत्रु ॥ परमेष्ठी समरे मुदा ।

थंते अंतर शत्रु ॥ ८ ॥ षड्गुणसुं दुर्जन हणें । धरे राज्य सप्तांग ॥ जस वधतो जगतीतले । जेह-नी आण अनंग ॥ ए ॥ यदुक्तं रघुवंशकाव्ये—यस्मिन् महीं शासति वार्णिनीनां । निद्रां विहाया-र्धपथे गतानां ॥ वातोऽपि नास्रंसयदंशुकानि । को लंबयेदाहरणाय हस्तं ॥ १ ॥ दुहा ॥ शुज रीते पाले प्रजा । पिता पुत्रपरें जोय ॥ इक आरे पीये तदा । अजा हरिणपति तोय ॥ १० ॥ आ-नंद दीये नयननें । निज रूपें करी जेह ॥ चंद्रपरें नृप जरत ते । धरे प्रजासुं नेह ॥ ११ ॥ हवे जरतचक्रीतणी । ऋद्धितणो विस्तार ॥ तास अधिकार वर्णवुं । सांभलजो नरनार ॥ १२ ॥ ढाल ॥ ॥ २१ मी ॥ फतमल पाणीनें गईथी तलाव लश्कर आव्यो हाजारायनो ॥ ए देशी ॥ राजन भर-तनामा जूपाल । राज करे विनीताविषे ॥ राजन आकरो तेजप्रताप । तपनपरें जेहनेविषे ॥ १ ॥ राजन सायर परें गंजीर । चित्तनो पार न पामीयें ॥ राजन चौद रतने शोजंत । औदार्यगुणें अ-भिरामीयें ॥ २ ॥ राजन चक्रीने पगतलहेठ । अहनिश सेवे नवनिधि ॥ राजन ऋषभदेवने विहार। मानुं ए कंचनकजसिद्धि ॥ ३ ॥ राजन शोळ सहस ठे यक्ष । अंगरक्षक चक्रीतणा ॥ राजन नृप-

कन्या बत्रीस । हजारसाथे सुख घणा ॥४॥ राजन जनपद कनी बत्रीस–हजारसुं सुखजोगवे ॥ राजन नाटिक सहस बत्रीस । नित रमतो पुणजोगवे ॥५॥ राजन भरतखेत्र मझार । प्रथम चक्रीवर ए कह्यो ॥ राजन रसवतीना करनार । त्रणसें त्रेसठ परिमाण लह्यो ॥ ६ ॥ राजन अढारश्रेणियें भूप । लोक व्यवहार उपजावीयो ॥ राजन कुंभार १ ने पटेल २ । सोनीका ३ घाट सरजावीउं ॥७॥ राजन सूपकार ४ गंधर्व ५ । कासवग ६ मालाकार ए ७ ॥ राजन काठीयानी ८ वली नात । तंबोली ए सुखकारए ॥८॥ राजन नव नारु कह्या एह । हवे नव कारु वखाणीयें ॥ राजन मोची १ घांची २ सार । घांचा ३ छीपा ४ मन आणीयें ॥९॥ राजन कंसारा ५ घाट घमनार । दरजी ६ लुहार ७ जील ८ जाणीयें ॥ राजन धीवरनी वली जात ए । नव कारु अहिनाणीयें ॥१०॥ राजन चीतारादिक भेद । ते पण एह-माहें मीले ॥ राजन इत्यादिक व्यवहार । जरतरायथी नीकले ॥११॥ राजन गज हय चोरासी लाख । रथ पण एटला एहने ॥ राजन छन्नु क्रोम जे गाम । पालुं कटक पण जेहने ॥१२॥ राजन देश बत्रीस हजार । तेहनो स्वामी ए कह्यो ॥ राजन बहोतेर पुरवर सहस । तेहतणो अधिपति लह्यो ॥ १३ ॥

राजन सहस्रें करी ऊन । लाख द्रोणमुख जेहने ॥ राजन पत्तनसंख्यापरिमाण । सहस अमतालीस तेहने ॥१४॥ राजन कर्वट मडंवनुं मान । चोवीस हजार जाणजो ॥ राजन आगर वीस हजार । सोना रतनना आणजो ॥१५॥ राजन शोल सहस खेडा द्वीप । संवाध चौद हजारनो ॥ राजन नेता एह वखाण । सहस छपन वेलाकूलनो ॥ १६ ॥ राजन ऊगणपचास म्लेच्छ राज । तेह तणो नायक खरो ॥ राजन त्रण कोम मंत्री जास । त्रण कोमी हल एहनां धरो ॥ १७ ॥ राजन धजा शोजे दश कोम । पचरंगी चक्रीतणे ॥ राजन गायन सहस चोसठ । धवल मंगल ते नित जणे ॥ १८ ॥ राजन गोकुल कोटी एक । चक्रीने घर बारणें ॥ राजन जोजन कल्याण नाम । नित करतो सुखकारणें १९ राजन जरतनामा एह राय । विनीतानगरी अधिपती ॥ राजन पाले राज अखंम । दिनदिन वधती दोलती ॥ २० ॥ राजन चोथा खंमनझार । एकवीसमी ढाल सोहामणी ॥ राजन पाठक दर्शन वाणी । श्रोता थाजे सुणवाभणी ॥ २१ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । पाले राजप्रचंम ॥ आखंमलपरें जेहनी । वरते आण अ-

खंरु ॥ १ ॥ साठ हजार वरसपछी । निज घर आव्या स्वामी ॥ सकल भरत साधी करी । चक्री सहुगुणधाम ॥ २ ॥ बत्रीस राज कुलो मली । सेवे नृपना पाय ॥ नाटारंज होवे तिहां । सत्तामांहिं सुखदाय ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २२ मी ॥ आइसमानी ऊंची ऊंचीरे सरोवरीयानी पाल ॥ ए देशी ॥ हवे मांड्यां मांड्यां नाटकमंरुाणके । भूमि ठंटावे दे ठटारे ॥ धमधम दों दों मादलना ध्वानके । गाजेरे जिम जलधरघटारे ॥ १ ॥ ठमठम ठमकित ठामथकी ते पायके । घमघम घमकित घूघरारे ॥ करकर वाजत ताल कंसाल रसालके । तिवल वजावे ते धुरारे ॥२॥ गावत गावत गीत सरले सादके । झालर वाजत रणझणीरे ॥ गाजत गाजत अंबर अंबर नादके। धावत धावत सुर सुणीरे ॥३॥ चच-पट चचपट द्ये तालोटा तंतके। सटसट वीण वजावतारे ॥ तटमट तटमट जोडे वीणा जंतके । अटि अटि अटा चालतारे ॥ ४ ॥ बोले बोले वरुवरु मीठा बोलके । खरुखरु लोक सहू हसेरे ॥ रम-झम रमझम नाटकनार मझोलके । सुण सुण सहु आगें धसेरे ॥ ५ ॥ मलिया मलिया जोवा सारुं लोकके । ख्याल कुतूहल खांतिसुरे ॥ जुमीया जुडीया माणसकेरा थोकके । थोक देई भली ज्ञाति-

सुंरे ॥ ६ ॥ दीसे दीसे नाटक देवसमानके । हयडुं हींसे देखतांरे ॥ रीझ्यो रीझ्यो चक्री भरत-
रायके । पातिक नाशे पेखतांरे ॥ ७ ॥ निसुणी निसुणी नाटिककेरी वातके । लोक बहू तीहां आ-
वीयारे ॥ जोई जोई नाटक तेह सरूपके । दिल रीझावीयांरे ॥ ८ ॥ झुंगल झुंगल भेरी नफेरी
विशालके । वांसली वाजतीरे ॥ थाये थाये शंखना बहुला नादके । ढक्का गाजतीरे ॥९॥ महुअर
महुअर पावानो थाये नादके । तंबूरा रणझणेरे ॥ शरणाईना चहचाटके । पटहनाद सवि सुणेरे ॥१०॥
संतार संतार सारंगी नादके । वाजे तिहां घणांरे ॥ झालर झालरना झणकारके । वाजित्रनी नही
मणारे ॥ ११ ॥ बत्रीस बत्रीस बद्ध नाटक सारके । थाये शोभतुंरे ॥ पहेरी पहेरी पितांबर नारके ।
जनमन मोहतुंरे ॥ १२ ॥ षोडश षोडश सजी सणगारके । टोले तिहां मलीरे ॥ चरणे चरणे बांधी
घूघरमालके । फरहरतां वस्त्रें जलीरे ॥१३॥ ढलता ढलता मेले शिरथी गोफणां तत्रके । बाला हरख-
भीरे ॥ निर्मल निर्मल कमलसरीखे हाथेके । गले घाले बांह वेगथीरे ॥१४॥ क्षणमां क्षणमां पग एकठा
करेयके । कूदी कर ग्रहे अन्यनारे ॥ माती माती रसराती ताली लेयके । फूदडी जन्यनारे ॥ १५ ॥ घालें

घालें घूमती घुमर खायके। पगतलमां हें तिहांकणेरे ॥ खलके खलके सोवनचूरूके। करमां रणझणेरे ॥ ॥१६॥ कंठथी कंठथी बोले मधुर वेणके। फांफर झमके घणूंरे ॥ जाणे जाणे कोकिलस्वर एहके। अंबप्रसंगें सुणुंरे ॥१७॥ ईफी ईडी एक एक ऊन्नी रहीके। चक्रपरें फेरतीरे ॥ दोफी दोफी लीए एकेकके । वचमां घेरतीरे ॥१८॥ नाचे नाचे नव नवी रीते त्यांहिंके। गोरी आनंदसुंरे ॥ विस्मय विस्मय पामें नरतरायके। सहू लोक मोदसुंरे ॥ १९ ॥ इणविध इणविध नाटारंन्न थायके। राजसभाविषेरे ॥ जिम जिम जिम जिम आव्या सहु लोकके। तिम तिम जाए निजरुखेरे ॥ २० ॥ चोथा चोथा खंरूमोझारके। ढाल बावीसमी ए न्नणीरे ॥ पाठक पाठक दर्शनवाणीके। निसुणो नाटिकतणीरे ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ नाटारंन्न थया पछी। दासने पूछे राय ॥ परिवार सहू किहां अछे। देखाफो तुमें आय ॥ १ ॥ राजहुकम इम सांन्नली। दास देखाडे तेह ॥ तदनंतर हवे जे थयुं। सांन्नलो न्नवि ससनेह ॥ २ ॥ तटिनी जिम ग्रीसम समे। कृश थाये अत्यंत ॥ तिम ते सुंदरी कृश थई। हिमे कमलिनी तंत ॥ ३ ॥ खीण थयुं रूप जेहनुं। लावण्यतायें हीन ॥ पीळा दुर्बल गाल छे। दे-

खाती छे दीन ॥ ४ ॥ सूकां कदलिदलपरे । सूकाणी तस देह ॥ जगिनी बाहुबलतणी । नामे सुंदरी जेह ॥ ५ ॥ देखाडी जगिनीप्रतें । चाकरलोके तास ॥ देखी कोपातुर थयो । जंपे वचन विखास ॥ ६ ॥ रक्तकजन सवि सांजलो । शुं घर खूटुं धान ॥ जे माटें ए रुवली । गात्र थयुं जस ग्लान ॥७॥ लवणसमुद्रे लवणनी । नही क्षीणता होय ॥ तिम मुज घर सहु शस्यना । आविर्जावने जोय ॥ ७ ॥ रसोइया न हता घरे । धान न रांधे जेह ॥ जेमाटे मुज वहेननी । क्षीण थई सवि देह ॥ ए ॥ शुं आदर दीधो नही । महीना फोगट खाय ॥ सेवा तस्कर दास छे । मुज मन क्रोध उपजाय ॥ १० ॥ द्राख खजूर खारिक तथा । अखोड वदाम सार ॥ निमजां पीस्तां शर्करा । खाद्य वस्तु अपहार ॥ ११ ॥ मुज मंदिरमां वस्तुनी । शी अछति हुइ आज ॥ जे माटे महारी स्वसा । एहवी थइ अकाज ॥ १२ ॥ मुज वनमांहें तरु घणां । वंध्य थया शुं तेह ॥ फलावली नवि आपता । क्षीण थयो जिणे देह ॥ १३ ॥ धेनु नापे डुग्धनें । शुं मुज घरमां थाय ॥ अथवा जोजन मव्येथके । शुं जगिनी नवि खाय ॥ १४ ॥ अथवा एहनी कायमां । शुं आमय उपजंत ॥ वैद्य न

मलीउ नयरमां । सा कथाशेष लहंत ॥१५॥ तेमाटे मुजने कहो । शुं थयुं अहीं तेह ॥ ज्ञरतप्रतें प्रणमी सहू । ते सवि कहे समेत ॥१६॥ ढाल २३ मी ॥ चंपानगरी अति भली हुं वारी लाल ॥ए देशी॥ सेवकजन कहे रायने हुं वारी लाल । ज्ञगिनीतणो वृत्तांतरे ॥हुं०॥ ज्ञांखे सहू मूलथी ॥हुं०॥ ज्ञगिनी दुःखाक्रांतरे ॥हुं०॥१॥ हे स्वामी ताहरे घरे ॥हुं०॥ कोई वस्तुनी नवि हाणिरे ॥हुं०॥ तो पण ताहरी वहेनना ॥ हुं० ॥ डुखकानी निसुणो वाणीरे ॥ हुं० ॥ २ ॥ स्वामी तमो जे दिने गया ॥ हुं० ॥ दिग्जय करवा निमित्तरे ॥ हुं० ॥ ते दिनथी वहेने मांडीयो ॥ हुं० ॥ आंबिल तप पवित्तरे ॥ हुं० ॥ ॥ ३ ॥ ब्राह्मी वहेनें दीक्षा ग्रही ॥ हुं० ॥ नापी आज्ञा एहने रायरे ॥ हुं० ॥ भावथकी श्रमणी-परे ॥ हुं० ॥ सुंदरी घरे रही प्रायरे ॥ हुं० ॥ ४ ॥ दास वचन इम सांज्ञली ॥ हुं० ॥ ज्ञगिनी तेमात्री पासरे ॥ हुं० ॥ चक्री कहे ज्ञगिनीप्रते ॥ हुं० ॥ मीठां वचन उल्लासरे ॥ हुं० ॥ ५ ॥ व्रतविघन तुजने कर्युं ॥ हुं० ॥ एटला दिनसुधी वहेनरे ॥ हुं० ॥ हुं मूरख शिरोमणि ॥ हुं० ॥ तुं ज्ञानी सु-चेनरे ॥ हुं० ॥ ६ ॥ तातनी पुत्री तुं खरी ॥ हुं० ॥ धन धन तुज अवताररे ॥ हुं० ॥ संसार करु-

ठे जाणीठे ॥ हुं० ॥ दीक्षा लेवा मन धाररे ॥ हुं० ॥ ७ ॥ अमसरीखा विषयारसे ॥ हुं० ॥ आसक्त थया अपाररे ॥ हुं० ॥ राज्यना लोजी पापीया ॥ हुं० ॥ फोगट गयो अवताररे ॥ हुं० ॥ ८ ॥ आयु अथिर संसारमां ॥ हुं० ॥ जेहवा वार्धितरंगरे ॥ हुं० ॥ विषयानंदी जीवमा ॥ हुं० ॥ मनमां न जाणे चंगरे ॥ हुं० ॥ ९ ॥ अथिर आयुएं जे साधीयें ॥ हुं० ॥ रूमो मोक्षनो पंथरे ॥ हुं० ॥ तेटलुं सार ठे जाणजो ॥ हुं० ॥ अन्य सहू पलिमंथरे ॥ हुं० ॥ १० ॥ वीजलीना उद्योतमां ॥ हुं० ॥ मोती परोवाये जेमरे ॥ हुं० ॥ तिम जे साधन नर करे ॥ हुं० ॥ धर्मसुं राखी प्रेमरे ॥ हुं० ॥ ११ ॥ अथिर शरीरे मानवी ॥ हुं० ॥ जे लीये उत्तम मागरे ॥ हुं० ॥ ते नरने वखाणीयें ॥ हुं० ॥ तेह पुरुष महाजागरे ॥ हुं० ॥ १२ ॥ निपुण पुरुष तेहने कहीयें ॥ हुं० ॥ खार जलथी रतन ग्रहेयरे ॥ हुं० ॥ अथिर तनूथी जे करे ॥ हुं० ॥ तस संत शोजा देयरे ॥ हुं० ॥ १३ ॥ जरतचक्रीयें तिणे समे ॥ हुं० ॥ हरखित दिल थई तासरे ॥ हुं० ॥ दीक्षा आज्ञा आपतो ॥ हुं० ॥ ततखिण थई सा उल्लासरे ॥ हुं० ॥ १४ ॥ पूर्वे तपथी कृश हती ॥ हुं० ॥ हमणां हरख अपाररे ॥ हुं० ॥ रोमे रोमे फूल-

ती ॥ हुं० ॥ भ्रातवचन सुखकाररे ॥ हुं० ॥ १५ ॥

एहवे समयें आवीया ॥ हुं० ॥ विहरंता आदिनाथरे ॥ अष्टापद गिरिऊपरे ॥ हुं० ॥ तरण तारण जगनाथरे ॥ हुं० ॥ १६ ॥ समवसरण देवे रच्युं ॥ हुं० ॥ रतन कांचन रूप्यजातरे ॥ हुं० ॥ मानुं एह बीजो गिरि ॥ हुं० ॥ कविउपमा अवदातरे ॥ हुं० ॥ १७ ॥ देशना दीये स्वामिजी ॥ हुं० ॥ ते सघलो विचाररे ॥ हुं० ॥ गिरिपालक आवी तदा ॥ हुं० ॥ चक्रीने कहे सुखकाररे ॥ हुं०॥ ॥ १८ ॥ षट खंम भरतखेत्रना ॥ हुं० ॥ विजयथी अधिको हर्षरे ॥ हुं० ॥ आव्या प्रभु सांभली करी ॥ हुं० ॥ भूपने थयो उत्कर्षरे ॥ हुं० ॥ १९ ॥ वधामणी गिरिपालने ॥ हुं० ॥ साढी बारह कोडीरे ॥ हुं० ॥ कंचन एटलुं आपीयुं ॥ हुं० ॥ ते जाये निज ठाण दोडीरे ॥ हुं० ॥ २० ॥ सुंदरीने चक्री कहे ॥ हुं० ॥ मनोरथ तुज पूरनाररे ॥ हुं० ॥ विचरंता तातजी आवीया ॥ हुं० ॥ जगगुरु जगहितकाररे ॥ हुं० ॥ २१ ॥ मुख माग्या पासा ढल्या ॥ हुं० ॥ हरखी सुंदरी तामरे ॥ हुं० ॥ निःक्रमण अभिषेक रायजी ॥ हुं० ॥ वहेनने करावे उद्दामरे ॥ हुं० ॥ २२ ॥ नाहेली सुंदरी वहेनने

॥ हुं० ॥ विलेपन चोपडावे अंगरे ॥ हुं० ॥ ऊजलां वस्त्र पहेरावीयां ॥ हुं० ॥ अलंकार शील ठे चंगरे ॥ हुं० ॥ २३ ॥ रतन आजूपण मूकीयां ॥ हुं० ॥ जगिनीयें तिणवाररे ॥ हुं० ॥ शीलथी ए अधिकां नहीं ॥ हुं० ॥ केवल ए ठे जाररे ॥ हुं० ॥ २४ ॥ सुंदरी आगलें जाणजो ॥ हुं० ॥ सुज्ञ-ड्डा स्त्रीरतननाररे ॥ हुं० ॥ चेटीसरीखी शोजती ॥ हुं० ॥ शीलतणो अलंकाररे ॥ हुं० ॥ २५ ॥ शीलसुंदरी सुंदरी हवे ॥ हुं० ॥ आरोही शिबिकामां साररे ॥ हुं० ॥ चक्री पाठल चालीउं ॥हुं०॥ सहू साथे परिवाररे ॥ हुं० ॥ २६ ॥ वीजाये दोय चामरु ॥ हुं० ॥ माथे छत्र धरायरे ॥ हुं० ॥ बि-रुदावली मागधजना ॥ हुं० ॥ जणतां पवित्र थायरे ॥ हुं० ॥ २७ ॥ दीक्षा गीतने गावती ॥ हुं० ॥ भोजाई तिणवाररे ॥ हुं० ॥ फगले फगले कुलवधू ॥ हुं० ॥ ऊतारे लूण सुखकाररे ॥ हुं० ॥ २८ ॥ अनेक जन मिलीया तिहां ॥ हुं० ॥ आडंबर संजुत्तरे ॥ हुं० ॥ अष्टापद गिरिनेविषे ॥ हुं० ॥ प्रजु-चरणे पहुंतरे ॥ हुं० ॥ २९ ॥ जरत चक्री अने सुंदरी ॥ हुं० ॥ त्रण प्रदक्षिणा देयरे ॥ हुं० ॥ अ-जिगम पांचे साचवी ॥ हुं० ॥ वंदना जिनने करेयरे ॥ हुं० ॥ ३० ॥ धरमचक्री जिणंदनी ॥ हुं० ॥

स्तवना करे बहु भूपरे ॥ हुं० ॥ सार पदारथ तुं अछे ॥ हुं० ॥ त्रिभुवनमांहें अनूपरे ॥ हुं० ॥३१॥ भगवंतने स्तवी करी ॥ हुं० ॥ नमी वली जिनपायरे ॥ हुं० ॥ ईशानखूणे बेसीयो ॥ हुं० ॥ पामी यथोचित ठायरे ॥ हुं० ॥ ३२ ॥ सुंदरीये जिन वांदीया ॥ हुं० ॥ हाथ जोडी कहे एमरे ॥ हुं० ॥ स्वामी संसार मरुमंडले ॥ हुं० ॥ मल्या अमृतकुंड प्रेमरे ॥ हुं० ॥ ३३ ॥ शरणागत वच्छल प्रभु ॥ हुं० ॥ भवथी मुजने ताररे ॥ हुं० ॥ दुखसागरथी उधरो ॥ हुं० ॥ दयावंत सुखकाररे ॥हुं०॥ ॥ ३४ ॥ ब्राह्मी भगिनी माहरी ॥ हुं० ॥ भत्रीजा महारा साररे ॥ हुं० ॥ भत्रीजपुत्र जे माहरा ॥ हुं० ॥ तेहना सफल अवताररे ॥ हुं० ॥ ३५ ॥ दीक्षा लेई ताहरी ॥ हुं० ॥ सवि थया कृता-र्थरे ॥ हुं० ॥ साधी लणें जोगथी ॥ हुं० ॥ रूडो धर्मपदार्थरे ॥ हुं० ॥ ३६ ॥ भरततणा उपरोधथी ॥ हुं० ॥ मुजनें एटलो कालरे ॥ हुं० ॥ व्रतनो विलंब थयो प्रभु ॥ हुं० ॥ सांभल जिन दयालरे ॥ हुं० ॥ ३७ ॥ विश्वतारक मुज दीनने ॥ हुं० ॥ तार तार मुज ताररे ॥ हुं० ॥ प्रसन्न थई तुमें मुज प्रभु ॥ हुं० ॥ दीक्षा द्यो मनोहाररे ॥ हुं० ॥ ३८ ॥ भवतारणी दीक्षा दीये ॥ हुं० ॥ सुंदरीने

जिनरायरे ॥ हुं० ॥ सामायिक उच्चार कर्यो ॥ हुं० ॥ तेणीए तिण ठायरे ॥ हुं० ॥ ३९ ॥ महाव्रत द्रुम आराममां ॥ हुं० ॥ अमृत नीक समानरे ॥ हुं० ॥ शीखामण सुंदरीभणी ॥ हुं० ॥ देशना करे भगवानरे ॥ हुं० ॥ ४० ॥ श्रमणी गणमां तेहने ॥ हुं० ॥ सोंपी प्रभुयें त्यांहिंरे ॥ हुं० ॥ सुख समाधें संजमप्रते ॥ हुं० ॥ सुंदरी पाले उछांहिंरे ॥ हुं० ॥ ४१ ॥ देशना निसुणी स्वामिनी ॥ हुं० ॥ प्रणमी प्रभुना पायरे ॥ हुं० ॥ अयोध्या नगरी नृप गयो ॥ हुं० ॥ परम प्रमोद उपजायरे ॥ हुं० ॥ ॥ ४२ ॥ चोथे खंडे ए कही ॥ हुं० ॥ ढाल त्रेवीसमी जाणरे ॥ हुं० ॥ पाठक दर्शनसागरे ॥ हुं० ॥ सुणो श्रोता गुणखाणरे ॥ हुं० ॥ ४३ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीचक्री परषद्विषे । प्रधानने पूछंत ॥ कुण नर मुज अभिषेकविषे । आव्या नाव्या तंत ॥ १ ॥ आदेश नृपनो सांभली । रक्षक बोले ताम ॥ भेट ग्रही केइ आवीया । राजाजी गुणधाम ॥ २ ॥ पण ताहरा अभिषेकमां । बंधव आव्या नाहीं ॥ तेमाटे तस तेडवा । मूको दूत उछांहिं ॥ ३ ॥ राये दूत तेडावीआ । मोकलवा ततकाल ॥ आज्ञामूल ते भूपनुं । ब्रह्मचर्य व्रत

पाल ॥ ४ ॥ ढाल २४ मी ॥ राणकपुर रलीयामणुं हो लाल ॥ ए देशी ॥ चक्री दूतने मोकले हो लाल । जाइने गामो गाम ॥ सुण प्यारारे ॥ दूतमुखे कहेवरावीयां हो लाल । एहवां वचन उद्दाम ॥ सुण प्यारारे ॥ चक्री दूतने मोकले हो लाल ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जो वांछा तुम राज्यनी हो लाल । तो जरतनां सेवो पाय ॥ सु० ॥ निज आयुषने इछता हो लाल । राखवा संपद ताय ॥ सु० ॥ च० ॥ २ ॥ दूतवचन एम सांजली हो लाल । अठाणुं बंधव तेह ॥ सु० ॥ विचार करी एम बोलता हो लाल । दूत आगल सभ तेह ॥ सु० ॥ च० ॥ ३ ॥ तातें राज्यने आपीयां हो लाल । अमने जरतने वहेंची ॥ सु० ॥ ए अधिकुं करशे हवे हो लाल । अमने जरत शुं खेंची ॥ सु० च० ॥ ४ ॥ मृत्युवारक नवि एह जे हो लाल । नवि करशे जरा दूर ॥ सु० ॥ आधि व्याधि नवि टालशे हो लाल । तृष्णा न करशे चकचूर ॥ सु० च० ॥ ५ ॥ भरतनी सेवा अमने हो लाल । एहवां न टाले दुख ॥ सु० ॥ मनुष्य जावे दोये सारिखा हो लाल । आपशे शुं एह सूख ॥सु०॥ ॥ च० ॥ ६ ॥ राज्य घणां पाम्येथके हो लाल । संतोष न आव्यो चित्त ॥ सु० ॥ अमारां राजने

ईठतो हो लाल । चक्री सेनापवित्त ॥ सु० ॥ च० ॥ ७ ॥ वल देखाडे अमनें हो लाल । अमें पण तातना नंद ॥ सु० ॥ ए पण तातनो नंदनो हो लाल । सरिखा बुं अमंद ॥ सु० ॥ च० ॥ ८ ॥ तातप्रतें पूछ्या विना हो लाल । अमें नवि करुं रणवात ॥ सु० ॥ पहेलां महोटा भाइसुं हो लाल । नवि करवो संघात ॥ सु० ॥ च० ॥ ए ॥ सवि बंधव इम दूतने हो लाल । कहीनें तिणवार ॥सु०॥ अष्टापदें जाता हवा हो लाल । जिनपासे सुखकार ॥ सु० ॥ च० ॥ १० ॥ चोथे खंडे ए कही हो लाल । चोवीसमी ढाल श्रीकार ॥ सु० ॥ उवझाय दर्शनसागरे हो लाल । श्रोताने जय जयकार ॥ सु० ॥ च० ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ त्रण प्रदक्षिणा देइने । परमेश्वर प्रणमंत ॥ माथे अंजलि तिहां करी । स्तवना एम करंत ॥ १ ॥ देवें पण तुज गुणतणो । पार न पाम्यो कोय ॥ कुण मूरख अम सारिखा । बाल चपलता होय ॥ २ ॥ पण स्तवना ताहरी करुं । निज शक्ति अनुसार ॥ जय जिनराज दया-करु । उपकारी सिरदार ॥३॥ जे तपमांहें आकरा । ते पण तूज नमंत ॥ जे ताहरा चरणांबुज–

सेव करे ते संत ॥ ४ ॥ प्रतिदिन नमतां तूजने । ऊतारे भवपार ॥ मोहतिमिरने नेदवा । जिन-
जी बो दिनकार ॥ ५ ॥ ढाल २५ मी ॥ गोतम समुद्रकुमार सागर गंजीर ॥ ए देशी ॥ वली स्त-
वना करे तेह । श्रीजिन ऋषभनी ॥ भावथकी ते इणीपरेंए ॥ १ ॥ नवि ग्रहे कोईनुं स्वामी । व्रल
निज फोरवी ॥ त्रिजुवनचक्री तुं भलोए ॥ २ ॥ एह जगतमोझार । स्वामी तुं एकज ॥ समचित्त
वर्ते तुं प्रजुए ॥ ३ ॥ चंद्रपरें सोमलेश । वदन ताहरुं ॥ मधुरी वाणी उच्चरेए ॥ ४ ॥ तुजने स्तवे
तस देव । स्तवना बहु करे ॥ ते सुख पामे शिवपुरतणांए ॥ ५ ॥ जे तुज अर्चे नव्य जीव । जे
तुजने नमें ॥ त्रिजुवनमांहें जस विस्तरेए ॥ ६ ॥ मोटुं फल थाये तास । श्रीजिननक्तिथी ॥ तुज
सेवा सुखकारणीए ॥ ७ ॥ दुखदव दाधा जीव । तेहने मेघसम ॥ मोहांध टालवा दीवमोए ॥८॥
रंक अने राजान । पंमित मूरख ॥ उपकार करवा तुल्यताए ॥ ए ॥ बायातरु वाटमांहि । सहुने
सारिखो ॥ इम स्तवना करे प्रजुतणीए ॥ १० ॥ जिनचरणांबुजे तेह । नमरपरें सहू ॥ दृष्टि थापी
जिन वीनवेए ॥ ११ ॥ हे स्वामी अरदास । अमची सांभलो ॥ राज वहेंची तुमें दीधांए ॥ १२ ॥

सो दीकरानें राज । यथायोगपणें । तुमें दीक्षाने अवसरेए ॥ १३ ॥ ते राज्यें संतुष्ट । अमें सुखें रहुं । मरजादा नवि उल्लंघताए ॥ १४ ॥ हमणां जरतराय । अम राज मागतो ॥ तृप्ति नही जरत-तणेए ॥ १५ ॥ अन्य नृपनां राज । पमावी लीयां ॥ हवे अमारे केमें पड्योए ॥ १६ ॥ कहेवराव्युं वली एम । राज तजो करी ॥ सेवा करो सहु माहरीए ॥ १७ ॥ किम मूकुं वचनमात्र । आपणां राज्यने ॥ क्लीवतणीपरें अमें सहूए ॥ १८ ॥ किम करीयें तस सेव । अधिक ईहा नही ॥ मान घातक सेवा कहीए ॥ १९ ॥ राज मूकी तस साथ । युद्धने किम करुं ॥ तुमनें पूछ्या विण अमें सहूए ॥ २० ॥ तेमाटे तातनी पास । पूछवा आवीया ॥ तुमें कहो तिम कीजीयेंए ॥ २१ ॥ चोथा खंममझार । ढाल पचवीसमी ॥ ए कही दर्शनसागरेए ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तास वयणने सांजली । कृपावंत जगवान ॥ उत्तर एहवो तव दीये । केवलज्ञान निधान ॥ १ ॥ हे वत्सो तुमें सांजलो । ए संसार असार ॥ रागें वाह्या जीवमा । न करे धर्म लगार ॥ २ ॥ पापनो पोषक रूप छे । द्रोह मोहनो पाश ॥ मान कह्युं संसारमां । आपे जवनी राश ॥३॥

चउकषाय जेणें तज्या । चतुर कहीजें तेह ॥ जेणें एहने नवि तज्या । ते पामे दुखगेह ॥ ४ ॥ कर्मरिपुसाथें हवे । झूझो तुमों झुझार ॥ कर्मवैरिने वश करो । जीतो सर्व प्रकार ॥ ५ ॥ अंगारकारकनी तमो । सुणी कथा महाभाग ॥ संतोष धारी चित्तमां । तृष्णानो करो त्याग ॥ ६ ॥ ढाल ॥ २६ मी ॥ वीण वजाई कानुडेंजी । चितडुं चोरी लीध ॥ ए देशी ॥ कोई अंगारकारकोजी । मसके पाणी भरेय ॥ अंगार करवा उतावलोजी । अटवी जाये तेय ॥ श्रीजिनराजे उपदिश्योजी ॥ रूडो ए दृष्टांत ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ उनालो आव्यो तदाजी । लू लागे प्रचंड ॥ वल वल थावे देहमांजी । चालतो वज्रनो दंड ॥ श्री० ॥ २ ॥ तरसें पीड्यो ते सहूजी । मसकनुं पीधुं वारी ॥ मूंझाणी तस चेतनाजी । भोंएं पड्यो तिणवार ॥ श्री० ॥ ३ ॥ तेणें करी तृषा नवि गईजी । तरुतलें सूतो तेह ॥ सुपनमांहें घरमां गयोजी ॥ मनमां जाणें सनेह ॥ श्री० ॥ ४ ॥ कूपनीरनें पीवतोजी । समुद्रनुं पीधुं वारि । अंगारकार ते हुउजी । मानुं अगस्ति अवतार ॥ श्री० ॥ ५ ॥ तोपण तरस तेहनीजी । नवि टली दुखकार ॥ वापी तटाक नीरनेजी । पीधां सयल अपार ॥ श्री० ॥

॥ ६ ॥ सवि जलथानक शोषव्यांजी । तरस न गई तास ॥ नारकनीपरें वेदनाजी । नवि तूटी ठे जास ॥ श्री० ॥ ७ ॥ सुपनमां मरुदेशमांजी । पाम्यो खारो कूप ॥ मनमां मीठुं जल मानतोजी । मानुं खीरसमुद्र स्वरूप ॥ श्री० ॥ ८ ॥ दुखें पामीयें नीरनेजी । जाणी तेणें त्यांहिं ॥ तृणनो पूळो दोरडेजी । बांधी नाख्यो उठांहिं ॥श्री०॥ ९ ॥ कालक्षेप नवि करेजी । प्रायें दुखीउं लोक ॥ ए उंखाणो साचव्योजी । तेणें तिहां गतशोक ॥ श्री० ॥ १० ॥ माठा रायपरें ते कुएजी । पूळानुं लीधुं वारि ॥ नीच कहीयें तेहनेजी । आप्युं पातुं धार ॥ श्री० ॥ ११ ॥ तोपण तेह रांकडोजी । तृण पूळाना बिंद ॥ घृतपोतापरें पीवतोजी । तरस न गई अमंद ॥ श्री० ॥ १२ ॥ सायरप्रमुख नीरथीजी । न गई पिपासा जास ॥ दरजपूरजलें करीजी । केम जाये तृषा तास ॥ श्री० ॥ १३ ॥ ते माटे वत्स सांभलोजी । तृष्णा निवारो असार ॥ संतोष धारो चित्तमांजी । तृष्णा टालणहार ॥ श्री० ॥ १४ ॥ अंगारकार तृषापरेंजी । राज्य आशायें जीव ॥ नवि तृपतो सूखें करीजी । तर्पणें वह्नि सदीव ॥ श्री० ॥ १५ ॥ राज्यथी नरकना दुःखनेजी । पामें जीव सदाय ॥ तेमाटे तजो रा-

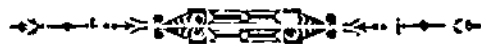
ज्यनेजी । ए तो अथिर डुखदाय ॥ श्री० ॥ १६ ॥ तमने सुखवांछा होयेजी । ल्यो संजमनुं राज ॥ अमंद आनंद मोक्षनुंजी । कारण ए महाराज ॥ श्री० ॥ १७ ॥ जिनवाणीने सांजलीजी । ततखिण पाम्या वैराग ॥ जिनपासे अठाणुंएजी । दीक्षा लीधी महाजाग ॥ श्री० ॥ १८ ॥ लुंचन कीधो केशनोजी । सहूए थई अनुकूल ॥ नाख्या उखेडी जाणीयेंजी । ए तो कर्मतरूनां मूल ॥ श्री० ॥ १ए ॥ ठव्यो सहूने मस्तकेंजी । श्री जिनजीयें वास ॥ शिववधू वश करवातणोजी । चूर्ण ए कीध प्रकाश ॥ श्री० ॥ २० ॥ धर्मध्वज ने मुखपटीजी । सहूने आपे नाथ ॥ अंतरवैरी जीतवाजी । जाणुं खरूगखेटक ग्रह्युं हाथ ॥ श्री० ॥ २१ ॥ अठाणुं राजऋषि थयाजी । आदीश्वर उपदेश ॥ नरसुरें कीधी वंदनाजी । कहे धन धन सकल सुरेश ॥ श्री० ॥ २२ ॥ चोथे खंडे ए कहीजी । छवीसमी ढाल रसाल ॥ उवझाय दर्शन एम कहेजी । श्रोताने मंगलमाल ॥ श्री० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ तुमो धीरजधर सत्वधर । मोटी वैरागबुद्धि ॥ दीक्षा लीधी शुज मनें । समतारसनी समृद्धि ॥ १ ॥ ते सघलां स्वरूपने । धारी निज चित्तमांहिं ॥ दूत जई सहु जरतने । कहे

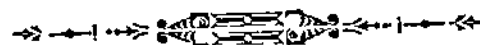
वात उछांहिं ॥ २ ॥ श्रीभरत महीपालजी । राज लीधां तस सार ॥ सवि जलने सायर ग्रहे । सवि तेजने दिनकार ॥ ३ ॥ यतः—ज्योतिंषीव ज्योतिषां ज्योतिरीश–स्तेजांसीवाहर्पतिः पावकानां ॥ वारिणीव स्रोतसां वारिराशि–स्तेषां राज्यान्याददे चक्रवर्ती ॥ १ ॥ दुहा ॥ ते अठाणुं महामुनि । वहे नित संयमभार ॥ पंचमगतिप्रयाणजणी । पाले पंच आचार ॥ ४ ॥ समिति गुतिने आदरे । ममता नही लवलेश ॥ चरण करण आराधतां । लहेता सर्वविशेष ॥ ५ ॥ नवविधें ब्रह्म पालता । चाले संजमपंथ ॥ सहजानंदे मगनता । निश्चयथी निर्ग्रंथ ॥ ६ ॥ निरमम निरहंकारीया । शांत प्रशांत ने दांत ॥ ब्राह्य अंतर क्रोधादिकें । निरविकार अत्यंत ॥ ७ ॥ त्रण गारवने ठांमीया । जाणी तास विपाक ॥ सूत्रआणां आगल करी । जांखे प्रवचनवाक ॥ ८ ॥ दया बराबर पालता । सकल जंतुसमुदाय ॥ जस सम तृण मणि पत्थरा । शून्य वसति रंक राय ॥ ९ ॥ तप ध्यानानल योगथी । नीपजावे कल्याण ॥ इणीपरें संजम साधता । पामें गौरव ठाण ॥ १० ॥ ज्ञानी ध्यानी संयमी । नही मानी मनमांहीं ॥ दमीया मद आठे जिणे । नही पुद्गल परिवाह ॥११॥ढाल॥७मी॥

दीठो दीठोरे वामाको नंदन दीठो ॥ ए देशी ॥ कीजें कीजेंरे भवि संजमनो खप कीजें । चित प्रसन्नता समतावासित । अनुनव अमृत पीजेंरे ॥ नवि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ संजमथी अचल अवाधित । शिवसुख सहेज वरीजें ॥ एकांतिक अत्यंत अहिंसज । पूरणानंद धरीजेंरे ॥ न० ॥ ॥२॥ नवपुद्गल परिणतिने पीले । फीले निजगुण जलमां ॥ शुद्धातम अनुनूतिविज्ञानें । केवल लहे एक पलमांरे ॥ भ० ॥ ३ ॥ संजमथी अनुभव निज जागे । परपरिणामने नागे ॥ अक्षय दर्शन ज्ञान वैरागें । अनुनव ताली लागेरे ॥ न० ॥ ४ ॥ बंध उदय उदीरणा सत्ता । चउविह कर्मने टाले ॥ अनंत चतुष्टय निजगुणसत्ता । दरपणने अजुआलेरे ॥ न० ॥ ५ ॥ श्रीअचलगच्छे दिनकरसरीखा । श्रीधर्ममूर्तिसूरिराया ॥ युग प्रधान गुरुराज विराजे ॥ श्रीकल्याणसागर मुनिरायारे ॥ ॥ न० ॥ ६ ॥ तस पट पूर्वाचलमां उदयो । रविसम तुल्य प्रतापी ॥ श्रीअमरसागरसूरि मुनिजनसेवित । जस कीरति जग व्यापीरे ॥ भ० ॥ ७ ॥ तस पटधारी विद्याआगर । श्रीविद्यासागरसुरिंदा ॥ तस पाटे जयवंता विचरे । श्रीउदयसागर मुणिंदारे ॥ भ० ॥ ८ ॥ आचारज कीर्तिसागर

सूरि । दर्शनसिंधु उवकाया ॥ सवावीस ढालें करी पूरण । चोथो खंम गवायारे ॥ ज० ॥ ए ॥
अढार चोवीसें आसोमासे । धनतेरस दिन सारो ॥ मंगलवारें पूरो हुउं । सुणतां जय जयकारोरे
॥ज०॥१०॥ चोथो खंड हुउं संपूरण । जांख्यो चरित्तने जोई ॥ जणता गुणतां सुणतां संपति । नव-
निधि मंगल होइरे ॥ ज० ॥ ११ ॥ सर्व गाथा ए४१ ॥ इति श्री अंचलगच्छाधिराज सकलभट्टारक-
शिरोमणि पूज्य जट्टारक श्री १०७ श्रीउदयसागरसूरीश्वराणां शिष्योपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणिवि-
रचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतवंधे भरतचक्रोत्पत्ति १ दिग्विजय २ राज्याभिषेक ३
सोदर्यव्रतग्रहणकीर्तनो ४ ऽयं चतुर्भिरधिकारैः संपूर्णश्चतुर्थः खंमः ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ श्री पंचमः खंडः प्रारभ्यते ॥

॥दुहा॥ स्वस्तिश्री सुखसंपदा। सकल सिद्धि दातार ॥ धवल धिंग गोडी धणी। सेवक सांनिधकार ॥ १ ॥ तीर्थंकर त्रेवीसमो। प्रणमंतां सुख थाय ॥ विघन निवारण सुखकरु। नवनिधि मंगलदाय ॥ २ ॥ गणधर श्रीगोतम प्रमुख। सूत्रतणें धुर जेह ॥ प्रणमी ते श्रुतदेवता। हुं पण प्रणमुं तेह ॥ ३ ॥ पाली जिणें प्रौढो कीउ। ज्ञान दीउं मन जाय ॥ सुगुरु पदांबुज समरीयें। परमानंद सुखदाय ॥ ४ ॥ पंचम खंडमां वरणवुं। बाहुबलिनो अधिकार ॥ निंदा विकथा परिहरी। सांभलजो नरनार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ली ॥ देशी चोपईनी ॥ एक दिन भरतसभा मोझार। सुषेण सेनापति आव्यो श्रीकार ॥ नृपने प्रणमी भावें तदा। एहवां वयणथी जंपे मुदा ॥ १ ॥ दिगविजय करीनें एह। ताहरी पुरीयें नवि पेसे तेह ॥ हजी सूधी चक्र महाराज। जिम थंभें बांको गजराज ॥ २ ॥ वलतो उत्तर नरपति तास। मुखथी जंपे एम उल्लास ॥ षटखंडमांहें हजीसुधी

पुष्ट । कुण मुज आज्ञा न माने डुष्ट ॥ ३ ॥ त्यारें मंत्री कहे महाराय । तुमें जीत्युं नरतखेत्र तां-
य ॥ चुल्लहिमवंत गिरिपर्यंत । हुं जाणुं सयल विरतंत ॥ ४ ॥ साधतां शुं जय बाकी रह्यो । दि-
गयात्रा करतां ए लह्यो ॥ नमगा घरटमां पड्या जिम चणा । तसपरें कोइ रह्यो डुसमणा ॥ ५ ॥
पुरीमां अणपेसतुं चक्र । तुजने सूचवे रिपु छे वक्र ॥ तुज आज्ञा उलंघणहार । हजीसुधी वर्ते छे
संसार ॥ ६ ॥ दुर्जय ताहरे देवमां नही । अमें देखुं तुमें जाणो सही ॥ अथवा अमें जाण्यो छे
एक । जीतवाजोग सांजल तुं छेक ॥ ७ ॥ श्रीरुषजस्वामीनो नंद । लघु ज्राता तुज छे अमंद ॥
महाबल बाहुबली विख्यात । तुज नवि माने ए अवदात ॥८॥ एककोर सघलां हथीयार । एक दि-
शिमां वज्र मनोहार ॥ जिम ए जोरावर तिम सवि राय । बाहुबली बलवंत कहाय ॥ ए ॥ एक
कोर सघला राजान । एक दिशि बाहुबलि तुं जाण ॥ बरोबर ए छे सही । जीतवा जोग ए बात
ज लही ॥ १० ॥ तेमाटे अणजीते तास । तें कांइं नवि जीत्युं छे खास ॥ षटखंरु नरतखेत्र मझार
। तुजसम को नथि दीठ संसार ॥ ११ ॥ नवि ए मानें ताहरी आण । चक्र नवि पेसे तेणें इण

ठाण ॥ तेमाटे विलंव नही आज । उद्यत थाउं तस जीतण काज ॥ १२ ॥ सचिव वयण निसुणीने राय । उत्तर दीए एहवो त्यांय ॥ लघु वंधव नवि मानें आण । लाजकारक ए ठे दुखखाण ॥ १३ ॥ वीजुं लघुवंधवसुं युद्ध । अणजुगतुं करवुं कहे बुद्ध ॥ जेहनी आज्ञा नवि घरमांह । तस आणा वाहिर विवाह ॥ १४ ॥ मुज हांसी लोकमांहिं थाय । नवि कनिष्ट जाई लागे पाय ॥ राजधरम रिपुशिक्षा कहे । सगपण संकट चितरुं दहे ॥ १५ ॥ चक्रीना निसुणी वचन्न । सचिव कहे इम बुद्धिरतन्न ॥ संकट ताहरुं जांजसे तेह । वाहूवल गुणरयणगेह ॥ १६ ॥ आज्ञा देवी वृद्धें आंहीं । लघुएं करवी ते उच्छांहि ॥ लोकनो ए ठे रूढ आचार । सामान्य गृहीनो पण ए धार ॥ १७ ॥ वाहुवलने मूकी दूत । जणावो आणा निज जुत्त ॥ जो नवि माने तुमची आण । तो करशुं वलतुं परियाण ॥ १८ ॥ शीखामण तस दीजें सार । राजधरम मोटो व्यवहार ॥ अपवाद ताहरो जग नही थाय । लोके हांसी नहीं कहेवाय ॥ १९ ॥ तेमज अंगीकार करे राय । मंत्री वयण माने तिण ठाय ॥ वाहुवलप्रतें जरत नरिंद । मोकले सुवेग दूत अमंद ॥ २० ॥ पंचमखंडे

पहेली ढाल। सुणतां थाये मंगलमाल ॥ उवझाय दर्शने कही श्रीकार। रूपजचरित्रतणे अनुसार ॥२१॥

॥ दुहा ॥ नीतिमार्गने जाणतो। आकरो ने वाचाल ॥ सुवेगनामा दूत ते। लही नृप आण विशाल ॥ १ ॥ आरोही रथनेविषे। सार सैन्य परिवार ॥ विनीताथी ते नीकल्यो। चालंतो तिणवार ॥ २ ॥ चालंतां मारगविषे। फाबुं फरके नेण। कार्य आरंभ विधिनेविषे। अवलुं दैवत तेण ॥ ३ ॥ जमणी नाडी दूतनी। वहेती हवी प्रयाण ॥ सबला मारगनेविषे। आथडे रथ दुखठाण ॥ ४ ॥ वार्यो पण चाकरगणे। हठ नवि मूके दूत ॥ मृगलो फावो चालतो। हूउं तास अपूत ॥ ५ ॥ सूका कंटकद्रुमविषे। बेठो कागफो तत्थ ॥ चालंतां ते दूतने। शब्द बोले अपसत्थ ॥ ६ ॥ दूततणा सुख आगले। कालो अहि लतरंत ॥ मानुं दैवें अर्गला। जावातणी करंत ॥७॥ अवला वाया वायरा। रज पेसे नेत्रमांहिं ॥ जमणो रासभ भुंकीउ। चालंतां तस त्यांहिं ॥ ८ ॥ यतः—आटो कूटो घीगाफुउ। रूटे केशें नार ॥ विण टीलें विप्रज मीले। तो सही जाणजे काल ॥ १ ॥ खर फावो विषहर जीमणों। फावी दुरगा देव ॥ शुकन लेइने चालीयें। सुर नर सारे

सेव ॥ २ ॥ कुंन्न करंवो चीबरी । हनुमंतने हरिणां ॥ पहेले पोरें जमणां न्नलां । पठे रूावा ही न्नला ॥ ३ ॥ अवसरहिता वाणी । गुणगणरहितापि शोभते पुंसां ॥ नामे गर्दन्नशब्दः । प्रयाणसमये शुभः कथितः ॥ ४ ॥ दुहा ॥ शुकन शुन्नाशुभ जाणतो । तोपण चाल्यो तेह ॥ रूडा चाकर स्वामीने । किहां नवि आपे ठेह ॥ ए ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ महेतोजी खणावे वाडी । राजाजी चणावे कोटहो राज ॥ ए देशी ॥ अविच्छिन्न प्रयाणथी । सुवेग चाल्यो जायहो राज ॥ उलंघ्यां वहु गामडां । नगर कर्वट वहु ताय हो राज ॥ नयरीथी दूत चालीउ ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वनखंडमांहें आवीउ । नवि लेवे विश्राम हो राज ॥ नदीकांठे पण न ग्रहे । शीघ्रगति उद्दाम हो राज ॥ न० ॥ २ ॥ अटवीयें पहोतो सुवेग ते । मांहें वसे कीरात हो राज ॥ तेणें धनुष चढावीयां । करवा जंतुसंघात हो राज ॥ न० ॥ ३ ॥ हरिण चीतरा दीपडा । वाघ प्रमुख दुष्ट जीव हो राज ॥ मानुं यमना गोत्रीया । वनमां वसे सदीव हो राज ॥ न० ॥ ४ ॥ झूक करे अहि नोलीया । वनमांहें देखे सोय हो राज ॥ जास झरोझर झांखरां । खाखर न्नाखर जोय हो राज ॥ न० ॥ ५ ॥

फणिधर मणिधर जिहां फरे । अजगर उंदर गोह हो राज ॥ ऊजड़ भयथानक वली । विसमी प-
र्वत खोह हो राज ॥ न० ॥ ६ ॥ मांहो मांहे पाड़ा झूझता । तेणें जूनां वृक्ष हो राज ॥ भांग्यां
दूते देखीयां । तरु नानाविध लक्ष हो राज ॥ न० ॥ ७ ॥ भीले ऊकाली मधमाखीउं । देखे दूतो
त्यांहिं हो राज ॥ ढांक्यो तरुगणे दिनकरु । अटवीमांहें उच्छाहिं हो राज ॥न०॥८॥ घोर अटवीने उ-
ल्लंघतो । पाम्यो वहली देश हो राज ॥ तस वर्णन हवे सांभलो । श्रोता गुण विशेष हो राज
॥ न० ॥ ९ ॥ मार्गे मार्गे तरुतले । भूषण भूषित देह हो राज ॥ पंथीजन वधू वेसती । देखे दूत
गुणगेह हो राज ॥न०॥१०॥ ठेकाणें ठेकाणें गावती । ऋषभस्वामीना चरित्र हो राज ॥ शालि गोपीने
देखतो । सुवेग दूत पवित्त हो राज ॥ न० ॥ ११ ॥ गामोगामें नानाविध । फल पुष्पें लहकंत हो
राज ॥ तरुगण शोभे अतिघणां । खुशबोई महकंत हो राज ॥ न० ॥ १२ ॥ नगरे नगरे व्यवहा-
रीया । गामो गाम मझार हो राज ॥ जाचकने दान आपता । अशन वसन सुखकार हो राज
॥ न० ॥ १३ ॥ उत्तर भरत अधथकी । नाशी आव्या म्लेच्छ हो राज ॥ ऋद्धें भरीया ते बहू ।

वसता देशमां स्वेच्छ हो राज ॥ न० ॥ १४ ॥ षट्खंड भरतथी एह छे । खंडांतर वहली देश हो राज ॥ भरत आणा नथी जेहमां । सुवेग आव्यो सुविशेष हो राज ॥ न० ॥ १५ ॥ वहलीदेशनी सीममां । शालिखेत्र राखण नारी हो राज ॥ पूछे दूतने ते सवि । किहांथी आव्या इण ठार हो राज ॥ न० ॥ १६ ॥ पाणिहारी पण पूछती । किहांथी आव्या तुमें आंहीं हो राज ॥ ताहरो स्वामी कोण छे । दूत भांखो उच्छांहिं हो राज ॥ न० ॥ १७ ॥ तास वचन दूते सूणी । उत्तर दीए एम हो राज ॥ माहरो स्वामी भरत अछे । चक्रवर्ती सुख प्रेम हो राज ॥ न० ॥ १८ ॥ विनीता नगरीथी आवीउं । तुमें मुज जाणो चित्तहो राज ॥ दूतवाक्यने सांभली । जंपे स्त्रीउं एम तत्थ हो राज ॥ न० ॥ १९ ॥ अमारी कंचूकीविषे । एक भरत छे आंहीं हो राज ॥ धातुसंबंधी बीजो कह्यो । भरतीया भरे उछांहिं हो राज ॥ न० ॥ २० ॥ रोगविषे छे पेटमां । त्रीजो भरत विख्यात हो राज ॥ अमें त्रण भरतविना नही । चोथानी नवि जाणुं वात हो राज ॥ न० ॥ २१ ॥ काने पण नवि सांभल्यो । भरत राजा अभिधान हो राज ॥ सुवेग सांभली चिंतवे । आश्चर्य एह

अमान हो राज ॥ न० ॥ २२ ॥ लोक कहे वली दूतने । अमारो बाहुबलि राय हो राज ॥ तेह नी ठकुराया वसुं । दिन दिन दोलत थाय हो राज ॥ न० ॥ २३ ॥ न्यायमारग बाहुबलतणो । नजरे जोतोथको जेह हो राज ॥ अनुक्रमे त्रण लाख गामने । दूत उलंघे तेह हो राज ॥ न० ॥ ॥ २४ ॥ इम करतां केटले दिनें । निज परिवारे तेह हो राज ॥ तक्षशिला पुरी आवीउ । सुवेग दूत ससनेह हो राज ॥ न० ॥ २५ ॥ पंचम खंडे ए कही । बीजी सुंदर ढाल हो राज ॥ उवझाय दर्शनसागरे । आगल वात रसाल हो राज ॥ न० ॥ २६ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ सुवेग नामा तेह । तक्षशिला पुरी आवीउ ॥ परिसर लोकें जेह । दीठो क्षणमाल लोयणें ॥ १ ॥ क्रीडा उद्यानमांहें । एकठा मल्या भट घणा ॥ दंड पीले उत्साह । भुजा अफाले वेगथी ॥ २ ॥ इति निरखे सोय । जनमार्गे रथ आफले ॥ नगर लोकने जोय । आनंद पामें निज मने ॥ ३ ॥ एक ठामें गजराज । वृक्षें बांध्या पेखतो ॥ बाहुबल नृपने राज । मयगल गर्जारव करे ॥ ४ ॥ निरखे घोटकशाल । उद्यानमांहें रायनी ॥ विमानपरें विशाल । मानुं गयणथी

आवती ॥ ५ ॥ वाहुवल नृपनी ऋद्धि । देखी अचरिज पामतो ॥ दूत सुवेग सुबुद्धि । शिर धु-
णतो पुर पेसीउं ॥ ६ ॥ तक्षशिलाना वखाण । सांजलजो हवे वर्णवुं । श्रोता तमो सुजाण । त्रिक-
थावात परिहरी ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ देशी जोरावर हाथानी ॥ हरिवल धनवंत पुतरे । दीठो
रूपालो । शिर पाघ ठोगालो । वांकडी मूठालो । मीठे दुंदालो ॥ गोखेरे बेठी नृपनी नंदनीरे
॥ ए देशी ॥ सरगपुरी सरगें गईरे । मनमोहनगारी । दिल रिझणहारी । सुरनरने प्यारी । जाउं
वलिहारी । तक्षशिला नगरीरे उपम देखीनेरे ॥ १ ॥ अलकापुरी अलगी रहीरे । जलधि कंपावे
। केहनी नजरें न आवे । निज रूप छुपावे । मन आनंद पावे ॥ नयरी देखीरे सायरमां रहीरे
॥ २ ॥ गढ मढमंदिर पोलरे । दीसे अति चारु । तेजे दीदारु । लोचन सुखकारु । उपम मनोहारु ॥
आवेरे व्यापार करण देशांतरीरे ॥ ३ ॥ शोल सजी शणगाररे । ललना अतिरूडी । वांहें खलके
चुडी । जित नकें सुडी । जातिनी नवि कूडी ॥ कामी जननरे ते हितकारिणीरे ॥ ४ ॥ बाल
जुवान समानरे । क्रीडा नित थाता । जोगवे सुखसाता । धनयोवन माता । निज धरमें राता ॥

एहवारे नर वसे ते नयरीनेविषेरे ॥ ५ ॥ धपमप मादल नादरे । थाये तेह सेहरे । बहु वाजां घेहरे । साहिबनी महेररे । लीलानी लहेररे ॥ तत थेईरे नाटक थावतांरे ॥ ६ ॥ श्रेणीय बद्ध सुबद्धरे । हाट दीसे चारु । बेठा ठे व्यापारु । निज माल अधिकारु । सोदागर सारु । रूमारे वेपारी वसे शेहेरमांरे ॥ ७ ॥ मद झरता गयरायरे । मलपंता आवे । शुभ घाट सोहावे । मोतीनी फूलुं ठावे । देखी सुख थावे ॥ झूतेरे दीठा एहवा हाथीयारे ॥ ८ ॥ तिहांकणें तेजी तुरंगरे । हेषारव करता । पंचगति अनुसरता । सोनें पाखरता । सादी मन हरता ॥ पुरमांरे सोहे एहवा घोमलारे ॥ ए ॥ नगरमां रूमा रथरे । घोमा रथ सोहे । रसिया मन मोहे । पंथना श्रम खोहे । सुखीया आरोहे । झूतेरे दीठा एहवा रथ जलारे ॥ १० ॥ तिहांकणे सुजटना थाटरे । दीसे सनूरा । पंच शस्त्रें पूरा । दीसंता क्रूरा । संग्रामें सूरा । दीठारे जट एहवा कोमीगमेंरे ॥ ११ ॥ व्यापारी धनवंतरे । दीठा रूपाला । शिर पाघ ठोगाला । वांकमी मूठाला । मीलें दुंदाला । झूतेरे निरख्या एहवा चोवटेरे ॥ १२ ॥ देखे दोसी हाटरे । मखमलने खासा । चीवर मले लासा । रंग-

जोग विलासा । जन देखे तमासा ॥ दूतेरे दीठा ते नयरीविषेरे ॥ १३ ॥ देवलें इंद्रधजा दंफरे । आकाशे लहके । किहां फूलेल महके । त्रंबालां त्रहके । गढवीगुण गहके ॥ एहवुंरे निरखंतो दूत शेहेरमांरे ॥ १४ ॥ वरूवखती व्यवहारीरे । बेठा निज गोखे । निज वालने पोषे । विलसे सुख जोषे । नवि रहे रोषे ॥ दूतेरे जोया ते नगरीविषेरे ॥ १५ ॥ तिहां कंदोइनां हाटरे । घेवर ने खाजा । पेडा बरफी ताजा । पूरी दहीथरां झाझा । लाडु कवली साजां ॥ इत्यादिक सुखडीरे दूत देखतोरे ॥ १६ ॥ तिहांकणें वेश्यागेहरे । पग नेऊर रमके । कानें झाल झमके । वलयावली ख-लके । नाके वेसर झलके ॥ मोतीना हाररे पहेर्या शोजतारे ॥ १७ ॥ तंबोलीनी दुकानरे । ज्यां गंगेरी पान । सोपारी वहु मान । काथे चुने वान । रसीया दीये मान । लविंग एलचीरे बीडां चावतांरे ॥ १८ ॥ माली बेठा बजाररे । गुंथे मनोहार । तिहां चोसर हार । जाईजूहीना सार । मोगरा अपार ॥ इत्यादिक गजरारे तिहां शोभतारे ॥ १९ ॥ दीसे सुरहीयानी ठेलिरे । वहुमूलो तेल । अंतर रंगरेल । मोगरेल फुलेल । सुगंध वली धूपेल ॥ लेतारे अलवेला सुरहीया हाटथीरे

॥ २० ॥ इणीपरें जोतो दूतरे । आव्या दरवारे । तिहां पोलीउं वारे । जावा देउं त्यारे । हुकम आवे ज्यारे ॥ एम कहेतांरे तिहां ऊन्नो रह्योरे ॥ २१ ॥ पंचम खंडें ढालरे । त्रीजी ए वारु । नि- सुणो श्रोतारु । उत्तम गुणधारु । आतम सुखकारु । पत्नणीरे एणीपरें दर्शनमागरेरे ॥ २२ ॥

॥ डुहा ॥ दरवारे दूत आवीउं । निरखे सयल सरूप ॥ मनमां अचरिज पामतो । राजधा- नी अनूप ॥ १ ॥ मोटां मंदिर मालीयां । गोख जाली वहुन्नांत ॥ रतनतणा अवलोकीने । पूरी हूई खांत ॥ २ ॥ दरवानें जइ रायने । कही दूतनी वात ॥ ताहरा वृद्धन्रातनो । सुवेग आव्यो ख्यात ॥ ३ ॥ आज्ञा आपी वाहूवलें । दरवानने तिणवार ॥ सुवेग दूत आवीउं । नृपनी सन्ना मझार ॥ ४ ॥ रयण सिंहासने रायजी । वेठा दैवतदार ॥ एहवा वाहूवलप्रते । दूत देखे श्रीकार ॥ ५ ॥ राजा तो शोन्ने न्नलो । जो होये वहु परिवार ॥ तस वर्णन हवे वर्णवुं । सांन्नलजो नर- नार ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ ऊठी लालण न्नर घमोहे । दामारो माट देखारू ॥ आवी उंहरी के जा परीहे । वेरण मत तरसावे जीव ॥ ए देशी ॥ मुकुटबद्ध राजा हवेहेंके । सेवे वाहुवलिना पाय ॥

नवली परखदाहेके । सुवेग निरखे नृपचरित्र । जिम मेरुशिखरें करीहेके । शोन्ने अदन्नुत ठाय ॥ न० ॥ सु० ॥ १ ॥ तिम बाहुबल राजवीहेके । शोन्ने राजायें त्यांहिं ॥ न० ॥ जाणुं निज विमानथीहेके । दिनकर आव्या न्नूमांहिं ॥ न० ॥ सु० ॥ २ ॥ सुत त्रण लाख · सुंदरुहेके । बेठा परखदमांहिं ॥ न० ॥ देवकुंअरपरें शोन्नताहेके । शुन्न वेष पहेर्या उठांहिं ॥ न० ॥ सु० ॥ ३ ॥ स्वामी विश्वासन्नाजनाहेके । मंत्री बुद्धिनिधान ॥ न० ॥ राजकाज करवान्नणीहेके । बेठा चतुर आस्थान ॥ न० ॥ सु० ॥ ४ ॥ अंगरक्षक सहसगमेंहेके । करमां ग्रही करवाला ॥ न० ॥ बाहुबलिनी आगलेहेके । छत्र तेह सुविशाल ॥ न० ॥ सु० ॥ ५ ॥ चामर वींजे वारांगनाहेके । मनोहर ढलकत ढाल ॥ न० ॥ जसोल छत्र तिहांकणेंहेके । नृपमुख आगें रसाल ॥ न० ॥ सु० ॥ ६ ॥ रतनतणा थांन्ना तिहांहेके । झलके तेज अपार ॥ न० ॥ नीलरतनमय चोरसीहेके । बांध्युं भूतल सार ॥न०॥ ॥ सु० ॥ ७ ॥ चंद्रोदय मोतीतणाहेके । बांध्या सभामझार ॥ न० ॥ बेठो रयणसिंहासनेहेके । बाहुबल वसुधाधार ॥ न० ॥ सु० ॥ ८ ॥ सुखे जोवाये नृपतणुंहेके । रूप परम श्रीकार ॥ न० ॥ न-

मतो हवो बाहुबलप्रतेंहेके । दूत तेह मनोहार ॥ न० ॥ सु० ॥ ए ॥ चुसंज्ञायें राजवीहेके । जणा-
वे दासने एम ॥ न० ॥ बेसाडो एह दूतनेहेके । आसने तमो बहु प्रेम ॥ न० ॥ सु० ॥ १० ॥
दूत बेठो आसनविषेहेके । दूतने पूछे छे राय ॥ न० ॥ कुशल क्षेम भरततणेहेके । छे साता सुख-
दाय ॥ न० ॥ सु० ॥ ११ ॥ विनीता नगरीनेविषेहेके । प्रजाने वरते कल्याण ॥ न० ॥ तातपरें
भरततणीहेके । वरते छे शुभ आण ॥ न० ॥ सु० ॥ १२ ॥ षटखंड भरतक्षेत्रनोहेके । थयो विजय
कहो वात ॥ न० ॥ निरविघने गृहे आवीयोहेके । माहरो ते वृद्धभ्रात ॥ न० ॥ सु० ॥ १३ साठ
सहस वरसलगेंहेके । करी कटक महंत ॥ न० ॥ सेनानी आदे भलाहेके । कुशले सहु छे सतंत
॥ न० ॥ सु० ॥ १४ ॥ चोरासी लख हाथीयाहेके । वर्ते छे सुखसात ॥ न० ॥ तिम वली तेटला
घोडलाहेके । सुखीया छे अवदात ॥ न० ॥ सु० ॥ १५ ॥ अखंड आण मुज भाईनेहेके । बहु नृप
सेवे पाय ॥ न० ॥ सुखें भरतरायनेहेके । काल व्यतिक्रम थाय ॥ न० ॥ सु० ॥ १६ ॥ इण रीतें
बाहुबलीहेके । पूछी प्रेष्यने वात ॥ न० ॥ हाथ जोडी कहेतो हवोहेके । सुवेगदूत अवदात ॥न०॥

॥ सु० ॥ १७ ॥ सयल पृथ्वीने ज़े करेहेके । पोते एकलो श्रेय ॥ न० ॥ एटलामाटे रायनेहेके । वर्ते कल्याण तेय ॥ न० ॥ सु० ॥ १७ ॥ नगरीने पण श्रेयछेहेके । तिम तस सकल साथ ॥ न० ॥ कु-शल क्षेम छे हे प्रजुहेके । सांजल वंसुधानाथ ॥ न० ॥ सु० ॥ १ए ॥ जरते षट खंम साधीयाहेके। कांइं नवि विघन तास ॥ न० ॥ कोई नथी भरतसमोहेके । इण युगमांहें उल्लास ॥ न० ॥ सु० ॥ ॥ २० ॥ अखंम आण छे जेहनीहेके । सघले छे महाराज ॥ न० ॥ सेवे सघला राजवीहेके । जि-म पंकज दिनराज ॥ न० ॥ सु० ॥ २१ ॥ तोपण भरतभूपतिहेके । चितमांहें नाणे हर्ष ॥ ठकुराइ-यें नवि माचतोहेके । नवि धरे कंइं उतकर्ष ॥ न० ॥ सु० ॥ २२ ॥ साठ सहस वरसपठीहेके । आव्यो निजपुरमांहिं ॥ न० ॥ सयल सुजन तिहां मल्याहेके । मिलादिक उच्छांहिं ॥ न० ॥सु०॥ ॥ २३ ॥ राज्याजिषेक जूपनोहेके । कीधो आडंबरजुत ॥ न० ॥ जाई पण निज न आवीयाहेके । हरख्युं नवि तस चित्त ॥ न० ॥ सु० ॥ २४ ॥ नाव्या बार वरसलगेंहेके । कोइ पण बंधव पास ॥ न० ॥ जाणी दूतने मोकल्याहेके । रायें तेडवा उल्लास ॥ न० ॥ सु० ॥ २५ ॥ कांइं विचारी बं-

धवाहेके । नाठ्या भूपनी पास ॥ न० ॥ दीक्षा आदीश्वरकनेंहेके । लेई करे श्रुत अभ्यास ॥न०॥ ॥ सु० ॥ २६ ॥ हमणां तेमने इम नहीहेके। ए माहरो एह अन्य ॥ न० ॥ जो ते होंस पूरी पडेहेके । चक्री माने धन्य ॥ न० ॥ सु० ॥ २७ ॥ तेमाटे तमो आवीनेहेके । पूरो रायनी आश ॥न०॥ जो नेह होये नाइसुंहेके । आवो वेगें उल्लास ॥ न० ॥ सु० ॥ २८ ॥ पंचम खंडे ए कहीहेके । चोथी ढाल रसाल ॥ न० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेंहेके । होजो मंगलमाल ॥ न० ॥ सु० ॥ २९ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ श्रीबाहुबलने तेह । दूत वचन इम नांखतो ॥ सांनल नृप ससनेह । थिर चित्त करी मुज वेणने ॥ १ ॥ वज्रथकी अत्यंत । कठोर वचन तुजने कहुं ॥ नवि तुं तास मिलंत । निज थानक वेसी रह्यो ॥ २ ॥ ज्येष्ट नाइनी सेव । करतां लाजे तुं मनें ॥ गर्व धरे स्वयमेव । किम नवि आवे तिहांकिणें ॥ ३ ॥ भोजननी विधिमांहिं । चार नेद ठे स्वादना ॥ रसना जाणे त्यांहिं । मधुर आम्ल ने तिक्तने ॥ ४ ॥ तिम वचने पण जाण । दूत चतुरमुख जंपतो ॥ बाहुबलने ठाण । तास अधिकार सांनलो ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ५ मी ॥ सुमति सदा दिलमां धरो ॥ ए

देशी ॥ सुवेग दूत नृपने कहे । सांजलो माहरी वात ॥ सलूणें ॥ किम हठवाद ग्रही करी ।
नाव्या तुमें अवदात ॥ स० ॥ सु० ॥ १ ॥ उतकंठा मलवातणी । ताहरी जरतने जोर ॥ स० ॥
तुं तो तिहां नथी आवतो । थई बेठो निठोर ॥ स० ॥ सु० ॥ २ ॥ कुलवंतने इण जगतमां । वृद्ध
जाइ पूजनीक होय ॥ स० ॥ तस नमनां तुज मानजी । नवि होय हांसी कोय ॥ स० ॥ सु० ॥३॥
तस सेवा करतांथकां । नवि होशे तुजने लाज ॥ स० ॥ चक्रीना पदकजप्रतें । देव पण नमें महा·
राज ॥ स० ॥ सु० ॥ ४ ॥ एटला दिनलगें नावीउ । एहवी नवि धारो शंक ॥ स० ॥ सहसे अप·
राध ताहरो । वृद्ध भ्राता निःशंक ॥ स० ॥ सु० ॥ ५ ॥ तुज मलवाथी चक्रीने । होशे सुखनो पोष
॥ स० ॥ हित पण बे जणनुं थशे । नवि रहेशे कंइ रोष ॥ स० ॥ सु० ॥ ६ ॥ रीझयो तुजनें आ·
पशे । अधिकी राजऋद्धि ॥ स० ॥ कष्टथकी तुज राखशे । चक्री गुणसमृद्धि ॥ स० ॥ सु० ॥ ७ ॥
तुम आवे दुश्मनतणा । मनोरथ पामशे खीण ॥ स० ॥ जिम रविने ऊगवे । हिम ते थाये लीण
॥ स० ॥ सु० ॥ ८ ॥ तेजें करी तुमें वधो । जरतजाइने संग ॥ स० ॥ राज्य करो एकठा थई ।

प्रीति धरो बहु चंग ॥ स० ॥ सु० ॥ ए ॥ बीजा बलवंत राजवी । लाज मूकी सेवे पाय ॥ स० ॥ दिनप्रतें सेवा सारता । चक्रीना गुण गाय ॥ स० ॥ सु० ॥ १० ॥ ए सेववो निरंतरें । चक्री सघलें राय ॥ स० ॥ निग्रह अनुग्रह जे करे । चक्रवरती सुखदाय ॥ स० ॥ सु० ॥ ११ ॥ भाई ए बे माहरो । भय नवि करशे तेह ॥ स० ॥ इम चितमां नवि आणजे । राजधरम दंभगेह ॥स०॥सु०॥१२॥ देवदानवतणा गणो । नृपतेजें खेंच्या आय ॥ स० ॥ भरतनी सेवा करे । सवि जन तस गुण गाय ॥ स० ॥ सु० ॥ १३ ॥ अर्ध आसन देवें करी । मित्रता आचरे इंद्र ॥ स० ॥ आवी तुं अनुकूलता । केम न करे नरिंद ॥ स० ॥ सु० ॥ १४ ॥ वीजुं कटक वेगलुं रहो । भरतनो एक सुषेण ॥ स० ॥ दंडपाणी रयण आगले । नवि वरासे केण ॥ स० ॥ सु० ॥ १५ ॥ लाख चोराली गज तेहना । जंगम गिरिसम जेह ॥ स० ॥ कोण रुंधसे तस आवतां । चक्रीनुं दल तेह ॥ स० ॥ सु० ॥ १६ ॥ तेटला भरतरायना । अश्वने रथपरिमाण ॥ स० ॥ महीतलमां आवतांथकां । कोण राखशे तुज ठाण ॥ स० ॥ सु० ॥ १७ ॥ पालुं कटक छन्नुं कोरु ते । त्रास उपजावे तूज ॥ स० ॥ ते माटे नम-

वुं सही । वचन मानो ए मूज ॥ स० ॥ सु० ॥ १७ ॥ मीठां खाटां इणीपरें । दूतें कह्यां ते वेण ॥ स० ॥ चित्तमांहें नवि धारीयां । वाहुवलीयें तेण ॥ स० ॥ सु० ॥ १ए ॥ निज जीवितने रूठको । दीसे तुं महाराय ॥ स० ॥ गर्वप्रतें शुं धरी रह्यो । नवि आवे केम तस पाय ॥ स० ॥ सु० ॥ २० ॥ चक्रीसेना सायरसमी । तुज दल साथुउ होय ॥ स० ॥ मोटासुं झूऊ न कीजीयें । लोकमां दृष्टांत जोय ॥ स० ॥ सु० ॥ २१ ॥ कटुक वचन दूतें कह्युं । पण नवि मान्युं राय ॥ स० ॥ सूकुं काठ मुरखपरें । नांगे नमे नही क्यांइं ॥ स० ॥ सु० ॥ २२ ॥ नही आवे तो ताहरुं । निश्चें जासे राज ॥ स० ॥ वहु अपमानने पामशो । राखशे नवि तुज लाज ॥ स० ॥ सु० ॥ २३ ॥ चक्री जोरावर अठे । लश्कर तास अपार ॥ स० ॥ षटखंरुमां रहेवाय नही । तुजथी कोइ पण ठार ॥ स० ॥ सु० ॥ २४ ॥ इंद्रे जिम सुरलोकथी । काढ्यो संगम देव ॥ स० ॥ जई मेरुचूलिका वस्यो । ते अपराधी हेव ॥ स० ॥ सु० ॥ २५ ॥ तेहने तो इंद्र आणथी । मल्युं थानक तेह ॥ स० ॥ पण तुजने षटखंरुमां । नवि मलशे थानक केह ॥ स० ॥ सु० ॥ २६ ॥ जो मुज वेण नवि मानसो ।

तो करशो पश्चाताप ॥ स० ॥ माटे जो न विचारशो । तो उपजशे संताप ॥ स० ॥ सु० ॥ २७ ॥ काम विचारी जे करे । रहे तिणरी लाज ॥ स० ॥ अति उत्सुक उतावला । ते विणसाडे काज ॥ स० ॥ सु० ॥ २८ ॥ यतः किरातकाव्ये—सहसा विदधीत न क्रिया—मविवेकः परमापदां पदं ॥ वृणुते हि विमृश्यकारिणं । गुणलुब्धाः स्वयमेव संपदः ॥ १ ॥ ढाल ॥ लाख वातें एक वातमी । तमों आवो जरतने पाय ॥ स० ॥ तिक्त वचन दूतें कह्यां । नवि माने वाहूवल राय ॥ स० ॥ ॥ सु० ॥ २९ ॥ तेजें करी वयें करी । श्रेष्ठ छे भरतनृप ॥ स० ॥ इच्छा जो राज जीविततणी । होये तो नमो अनूप ॥ स० ॥ सु० ॥ ३० ॥ आज्ञा जीवित छे नृपतणुं । तमों जाणो चित्तमझार ॥ स० ॥ पंचम खंडे पांचमी । कही दर्शने ढाल सुखकार ॥ स० ॥ सु० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ दूतवयण इम सांजली । श्रीबाहुवल राजान ॥ वलतो उत्तर एम दीये । दूत निसुण सावधान ॥ १ ॥ दूतपणुं तुज रूअडुं । तुं मोटो वाचाल ॥ मुज आगल पण इम कहे । तुं मोटो विकराल ॥ २ ॥ तातबरोबर माहरो । वृद्ध बंधव छे तेह ॥ मलवा इच्छे मूजने । युक्त कह्युं

तें एह ॥ ३ ॥ सुर असुर नरपतें करी । ऋद्धिवंत ते जाय ॥ अल्प विजव अम आववे । लज्जा तस उपजाय ॥ ४ ॥ तेमाटें आवुं नहीं । अमो जरतने ठाय ॥ तुं जाणे मुज चित्तनो । वर्ते ए अभिप्राय ॥ ५ ॥ साठ हजार वरसलगें । परनां ग्रहीयां ताय ॥ लघु बंधवनां राजने । ग्रहेवा इच्छे राय ॥ ६ ॥ जो रूडुं जाईपणुं । तो केम मूक्या दूत ॥ संग्रामकामें भाईने । बंधव चित्त अ-पूत ॥ ७ ॥ धीरजवंत लघु बंधवा । गया तातनी पास ॥ कोण लडे श्रुद्ध जाइशुं । इम ध्यातां उ-ल्लास ॥ ८ ॥ राज लीधां सवि तेहनां । बल प्रगटयुं तुम राय ॥ बकचेष्टाने आदरे । एहवो हूउ न्याय ॥ ९ ॥ तेहवो नेह देखावतो । तेणें मूक्यो तूज ॥ दाय नवि आवे माहरे । आवागमण ठे गूझ ॥ १० ॥ कठोर चित्त ठे जरतनुं । हुं जाणुं मनमांहिं ॥ वली पण इम तुजने कहुं । ते सांभ-ल उच्छांहिं ॥ ११ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ विरुलें भार घणो ठे राज । वातां केम करो ठो ॥ ए देशी ॥ श्रीबाहुबलराय पयंपे । सांजल दूत मुज वाणी ॥ जरतनी पासें हुं नवि आवुं । न कर तुं ता-णोताणी ॥ मानो बोल अमारो दूत । हुं तस चरणें न लागुं ॥ नवि मानुं जरतनी आण । नथी

कंइं माहरुं भागुं ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वज्रथकी पण कठोर हुं छुं। थोडी लखमी मूज ॥ भरतनी
ऋद्धिने हुं नथी ग्रहतो। शुं कहुं दूत तूज ॥ मा० ॥ २ ॥ फूलथकी पण अति सुकुमाल। दंती
भरत नरिंद ॥ लघू भाईनां राज राज लेईने। विलसे सुख अमरिंद ॥ मा० ॥३॥ अमें जवेखुं भर·
तरायने। मोठां कीधां काज ॥ भाईने पण सुख नवि दीधां। धिक्कार पडो तस राज ॥ मा० ॥ ४ ॥
जो गुरु मोटाई मन राखे। शिष्य माने तस तेम ॥ गुरु पण गुरुगुणें करी हीणा। लाज उपजावे
एम ॥ मा० ॥ ५ ॥ ऊवट मारग अंगीकरता। धरता मन अहंकार ॥ काज अकाज न जाणे जे
गुरु। तस करवो परिहार ॥ मा० ॥ ६ ॥ भरतरायनां में कंइं थोडां। मार्यां नवि को गाम ॥ जेणें
करी अविनय अमारो। सहसे ते अभिराम ॥ माण ॥ ७ ॥ दुरजनने शीखामण देवा। हुं नवि
आवुं त्यांहिं ॥ विचारपूर्वक कारज करतां। शु देशे दुर्जन वाह ॥ मा० ॥ ८ ॥ यतः—जिह्वा कर
कछोटडी। तीनुं जो वश होय ॥ सज्जन चालो मलपता। दुर्जन हसे न कोय ॥ १ ॥ ढाल ॥ ए-
टला काललगें हुं नवि आव्यो। माहरे नथी कांइं ईहा ॥ सुखे समाधें राज करुं छुं। इम गमाडुं

दीहा ॥ मा० ॥ ए ॥ सवि थानकमां अप्रमत्त अमें । सदा रहुं निरलोन्न ॥ अमारो शुं वांक ग्रहे
ठे । नरत चक्री थिरथोन्न ॥ मा० ॥ १० ॥ देश नगर पुर पाटण एहनां । अमें नवि ग्रहीयें कांइं ॥
तो भरत किम स्वामी माहरो । शोवाते ते थाय ॥ मा० ॥ ११ ॥ तेहनो माहारो एकज स्वामी ।
श्रीआदीश्वर तात ॥ केम घटे अम बेहुमांहें । स्वामीसंबंधनी वात ॥ मा० ॥ १२ ॥ मुज आव्ये
नरतचक्रीनुं । केवुं रहेशे हेज ॥ गगनें सूर्य उदय पाम्येथके । पावकनुं नही तेज ॥ मा० ॥१३॥
बीजा राज नरतने सेवे । तेहनें राजनी ईहा ॥ दासपणुं चक्रीनुं करतां । एम गमावे दीहा ॥मा०॥
॥ १४ ॥ तेहनी परें अमें नवि इच्छुं । राज राखण नवि बीह ॥ सुखे समाधे तातकृपाथी । महा-
राजाए दीह ॥ मा० ॥ १५ ॥ सुर असुर नर सेवा जेहनी । सारे नितप्रते हेव ॥ तेणें करी संतो-
ष्यो चक्री । सुखीउ थाउ नितमेव ॥ मा० ॥ १६ ॥ स्वामी जगत श्री आदिश्वरना । श्रीसोधर्म
इंद ॥ अरधुं आसन आपे नरतने । ते जुगतुं सुखकंद ॥ मा० ॥ १७ ॥ चोद रतन रूडां चक्रीने ।
तिम वली नवें निधान ॥ तोपण तेहनी सेनासायर । वडवानल हुं जाण ॥ मा० ॥ १० ॥ पाला

अश्व रथने हाथी । सेनानी तिम भूप ॥ विलय थाशे मुज देखे सघला । जिम रवितेजें घूक ॥ मा० ॥ १७ ॥ सांभल वली तुं बालकवयमां । में तुज स्वामीने झाली ॥ आकाशें ऊबाल्यो हषदपरें । लीला में करवाली ॥ मा० ॥ २० ॥ आकाशें वेगलो जईने । नोंएं पमतो में राख्यो ॥ अनेकवार शिशुतावयमांहें । भूतल पाकी नाख्यो ॥ मा० ॥ १२ ॥ ते जरत नवि जाणतो मनमां । शुं तुज मोकल्यो आंहीं ॥ ते दिन शुं तेने वीसरीया । नहीं आवुं हुं त्यांहीं ॥ मा० ॥ २२ ॥ ते-माटे तमों डुत जाउ । श्रीजरतने धाम ॥ तातें आप्युं हुं राज भोगवुं । संतुष्ट हुं निज गम ॥ मा० ॥ २३ ॥ पंचम खंमें बठ्ठी ढाले । एह कह्यो अधिकार ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे जवि । पुण्यथी जय जयकार ॥ मा० ॥ २४ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीबाहूबल नृपतणां । दूत सांजली वेण ॥ तिण थानकथी नीकल्यो । पामी डुःखनां चेन ॥ १ ॥ कोपातुर नयणें करी । राजा देखे तास ॥ कुमार पण रोषें करी । जूए दूतने खास ॥ २ ॥ हणवा जाणुं ऊठीया । अंगरक्षक तिणवार ॥ दूतनें जय उपजावता । लागे प्रबल

प्रहार ॥ ३ ॥ केइ नर जाणें चित्तमां । रखे रांकनो दूत ॥ हणाशे इणवारमां । इम कहेता अद-
भूत ॥ ४ ॥ धनुष ग्रही निज हाथमां । दरवान ऊना त्यांहिं ॥ जयवंत लागे दूतने । दिगमूढ
थावे ज्यांहिं ॥ ५ ॥ तोपण धीरजनें धरी । क्षोन न पामें मन्न ॥ राजसन्नाथी नीकल्यो । ते वि-
लखाणें वदन्न ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ आवेरे ठेलगाणा ताहरी कांकणीने फुंवे ॥ ए देशी ॥ सुवेग
दूत एम चिंतवेरे । राजसन्नाथी दूररे मनमां ॥ जेहनेरे नय लागे आकरोरे तनमां । किहां हुं
इहां आवीठरे । अशुनमति दुखपूररे जनमां ॥ वेगें जाउं नरतनी पासरे ॥ १ ॥ मनमां नीकलतां
ते दूतनेरे । घाटीया पग अथमायरे ज्यांरे ॥ कोईरे सुनट ले तरवारनेरे त्यांरे । नय पामे दूत
तिहांकणेरे ॥ ए मुज मारणठायरे त्यांरे । त्रिशूल धरी केई कुंअररे मारे ॥ २ ॥ लेवे सुभट निज
हाथमांरे । मोगरने तिणवाररे वारु ॥ फरसीरे करमां ग्रहे करीयें संहारु । पगले पगले दूतनोरे ।
जाणें मुज प्रहाररे मारुं ॥ ऊना रह्यां मुजने मारवारे सारुं ॥ ३ ॥ एम करतां दरबारथीरे । नी-
कल्यो दूत सुवेगरे दोमी ॥ कोण आवे ठे एह माननेरे मोमी । लोक कहे चक्रीतणोरे ॥ जीवती

त्थर लीधा हाथमांरे । धनुष ग्रही निज हाथरे फरता ॥ वानरपरें । जील वनमांहिं जाता । आवे जो हूकम रायनोरे ॥ तो जरतसुं मांडुं बाथरे वदता । संदेशहार देखे वनमांहिं गाता ॥ १६ ॥ सुवेग दूत एम चिंतवेरे । अहो अहो मोटां वेररे आंहीं ॥ दीसे बे तात मार्यातणारे ज्यांहीं । तुच्छ जाति पुलिंदनीरे ॥ धीरज जास अंतरेंरे त्यांहीं । एहवुंरे में नवि दीठुंरे क्यांहिं ॥ १७ ॥ नहां कोई एह देशमांरे । जे नवि विण हथियाररे मोटा ॥ सघलारे सूरा पूरा देखीयें बे धोटा । वली-उं देश बाहुबलतणोरे ॥ दीसे सबल झूफाररे बोटा । संग्रामकातेरे कोई नवि खोटा ॥ १८ ॥ खेरु-लोक पण इहांकणेरे । कोपकठिन रक्त नेणरे वांकां ॥ देश स्वनाव एहिज नथी कोइ । रांका जाणुं वेंचाथी लीयारे ॥ बोले जसवेणरे शांका । मांहोमांहिं वढता मारेबेरे हांका ॥ १९ ॥ बहु लश्कर चक्रीतणुंरे । तो पण एहने अग्ररे जाणी ॥ मानुंरे जरतनुं नही रहे पाणी । जिम वह्निनी आग-लेंरे ॥ तृणजोर जाय व्यग्ररे हाणी । सुवेग विचारे चित्तमांरे आणी ॥ २० ॥ बाहुबलिनी आग-लेंरे । शुं चाले भरतनुं जोररे सयणां ॥ घणुं घणुं भांखीयें शुं मुखे वयणां । अनेक नृप जरतत-

णीरे ॥ सेवा सारे अणोररे रयणा । तेणेंरे सरीउं नरतरायनुंरे जयणां ॥२१॥ इण रीतें विचारतांरे । केटले दिनें तेहरे ज्यांहिं ॥ विनीता नगरीयें आवीउरे त्यांहिं । पंचम खंडे सातमीरे ॥ कही ढाल एहरे प्राहिं । उवझाय दर्शनसागरे उछांहिं ॥ २२ ॥

॥ डुहा ॥ दरवानें जई वीनव्युं । चक्रीने तिण वार ॥ आज्ञा होय तो दूतने । तेमी लावुं सार ॥ १ ॥ आज्ञा आपी चक्रीए । आव्यो पासें तेह ॥ प्रणति करीने बेसीउ । नृप आगल स-सनेह ॥ २ ॥ चक्री पूछे दूतनें । लघु बंधवनी तत्र ॥ कुशलक्षेमनी वारता । वरते छे पवित्र ॥३॥ प्रश्नोत्तर पूछेथके । कहे संदेशहार ॥ वाहुवल नृपने खेम छे । दिन दिन तेज अपार ॥ ४ ॥ देव पण नवि करी शके । वाहुवलनें दुखवान ॥ नव ग्रह छे सेवक जेहना । माणसनी शुं छे विशात ॥ ५ ॥ हितशिक्षाना वयणलां । में कह्यां तस सार ॥ विनय धरी पहेलांथकी । अनेकवार हित-कार ॥ ६ ॥ मधुर वचनथी तेहने । समजण नावी कांइ ॥ तदनंतर खाटां कह्यां । पण समज्यो नही प्राय ॥ ७ ॥ करुवां तीखां वाक्य ते । नवि लागां तस चित्त ॥ सन्निपातना रोगमां । शुं करे

वैद्य पवित्त ॥ ८ ॥ सामवयण पण में कह्यां । नवि मान्यां ते राय ॥ कठोर वचन पण में कह्यां । कोइ न लागो उपाय ॥ ए ॥ मानधन जस बहु अछे । बाहुबलने नूपाल ॥ तृणसरिखुं ए जगतने । माने ए विसराल ॥ १० ॥ पोतासरीखो कोयने । नवि जाणे ते चित्त ॥ दूत कहे चक्रीप्रतें । बाहुबल छे कुपत्त ॥ ११ ॥ तुम लश्करनी वर्णना । में कीधी तस पास ॥ पण नवि बीहे तुमथकी । भय नवि लागे तास ॥ १२ ॥ तेणें मुजने एम कह्युं । षटखंम जरतमकार ॥ आणा वरतो जरतनी । हुं नवि मानुं लगार ॥ १३ ॥ तातें आपी जूमिका । तेणें रहुं संतुष्ट ॥ मारे बीजो खप नथी । सदा काल सुखपुष्ट ॥ १४ ॥ तेमाटें चक्री सुणो । मोकलावें सर्युं तत्र ॥ समतामां वरतो तमों । थिर चित राखी अत्र ॥ १५ ॥ दूतवचन इम सांजली । कोपित चक्री थाय ॥ हवे जे बनशे इहां । ते आगल कहेवाय ॥ १६ ॥ ढाल ॥ ८ मी ॥ सीरोही सेलूहोके ऊपर जोधपुरी ॥ ए देशी ॥ श्रीजरतचक्रीहोके चिंतवे निज दिलें । एम केम करीयेंहोके शुं चालसे खलें ॥ महातेजवंतहोके मानी बाहूबली । एहनी वारताहोके केम जाए कली ॥ १ ॥ वरगंधहस्तीहोके तसपरें

गंधथी । एहथी सवि नाशेहोके वात न जाए कथी ॥ विचारी मनमांहोके भरत इस्युं वोले । सुरासुरनरमांहोके वाहुने नवि तोले ॥ २ ॥ शिशुतावयमांहोके वाहूवलतणुं । हुं वल जाणुंहोके फोकट शुं नणुं ॥ अनुनववारताहोके जाणुं एहनी । नवि चाले शक्तिहोके एहसुं केहनो ॥ ३ ॥ जो सिंह सहेहोके आलानथंननने । अष्टापद जीवहोके वश थाय अचंभने ॥ जो लघु नाईहोके वाहुवल वश होये । तो शुं ऊंतुंहोके मुज पुण्ये सोये ॥ ४ ॥ अविनय लघुनोहोके अमें सहसुं सही । लोक मुजनेहोके असमर्थ कहेशे लही ॥ सघली वस्तुहोके पामीयें धनें करी । नवि पामीयें नाईहोके तेहवो वात खरी ॥ ५ ॥ वली चक्री सचिवनेंहोके कहे इणीपरे । तुमें किम वेठाहोके वगपरे मोन धरें ॥ यथारथ मुजनेहोके वोलो वात इहां । हवे शुं करवुंहोके जायवुं केम तीहां ॥६॥ चक्रीनी वाणीहोके सांभलीने तदा । सेनानी जंपेहोके वचन एम मुदा ॥ स्वामी तुजनेहोके क्षमा योग्य ठे । करुणानाजनहोके तुमो नोग्य ठे ॥ ७ ॥ जे नर जेहनोहोके गाममांहें वसे । ते तस आधीनहोके थाए चित विकसे ॥ वाहुवल राजाहोके देशने भोगवे । ताहरा वचननेहोके मन

नवि जोगवे ॥ ८ ॥ प्राणनो त्यागजहोके थावा दीजीयें । पण वेरीतेजनेंहोके वधतां खीजीयें ॥ तेजनो घातकहोके नाई शुं करीयें । शिक्षा तस दीजेंहोके तेहथी नवि फरीयें ॥ ए ॥ नंमारने लश्करहोके मित्रें तिम वली । पुत्रें करीनेहोके शरीरें तिम रूली ॥ निज तेजनें राखेहोके राजा इणीपरें । राजानुं जीवितहोके तेज कह्युं खरें ॥ १० ॥ षटखंममांहेंहोके आज्ञा नवि लोपे । तुज दासानुदासहोके नवि जन ते कोपे ॥ बाहुबल हठीहोके आण नवि माने । तेमाटें सज्जजहोके थाउ सावधाने ॥ ११ ॥ यतः—आज्ञाजंगो नरेन्द्राणां । महतां मानमर्दनं ॥ पृथक् शय्या च नारीणा–मशस्त्रो वध उच्यते ॥ १ ॥ ढाल—गृहवासी लोकनेहोके नाई शुं एहवो । संविभाग धननोहोके निश्चें निरवहेवो ॥ पण मोटा नाथनीहोके आज्ञा मानवी । नहीतर लज्जाहोके जाए नितनवी ॥ १२ ॥ तें सयल भरतहोके जीत्युं निजबलें । बाहुबली जीतोहोके एहनुं शुं चाले ॥ तें तरीउ दरिउहोके गोपदनुं किस्युं । वेगें हवे जीतोहोके मंत्री वदे इस्युं ॥ १३ ॥ एहवुं नवि सांभल्युंहोके नवि दीठुं कदा । पृथिवीतलमांहेंहोके चक्रीनें मुदा ॥ डुशमन थई राजाहोके राजने

पालतो । अचरिज एहजहोके सहु मान गालतो ॥ १४ ॥ अविनीत जनविपेहोके नेह न राखवो । मीठां वचनेहोके ते नवि भांखवो ॥ जाईसंबंधहोके टालवो तेहथी । नवि कांइ राखवीहोके प्रीति एहथी ॥ १५ ॥ सहु शत्रुनें जीतीहोके नगरीमां धसुं । प्रतिज्ञा धरतुंहोके चक्र ते नवि खस्युं ॥ भाईना मिशथीहोके तेह न उवेखवो । नेहनी दृष्टेंहोके तेह न देखवो ॥ १६ ॥ सेनानी सुषेणेहोके चक्रीने कह्युं । वली पण पूछोहोके सचिवने सद्द्युं ॥ मंत्री तव बोल्याहोके सेनानीपरें । साहेवजी एमजहोके करवुं चितखरें ॥ १७ ॥ विलंब नवि कीजेंहोके किसी वातनो । परियाणनंभाहोके नाद द्यो घातनो ॥ तक्षशिलाउपरहोके चढाई कीजीयें । बाहुबल रायनेहोके शिक्षा दीजीयें ॥ १८ ॥ पोते पण स्वामीहोके जाये तिहांकणें । भाईपणुं देखोहोके वलतुं शुं भणें ॥ सावां खोटांहोके दूतनां वयणलां । जाणो तुमो जाईहोके जिम परखे रयणलां ॥ १९ ॥ ते सेव्रक जूदाहोके स्वामीद्रूपीया । स्वारथना वांछकहोके दोपने पेखीया ॥ ते उत्तर खोटोहोके विरची तुज कहे । कष्टमांहें पाडेहोके चीतडुं नित दहे ॥ २० ॥ वचन ते मान्युंहोके चक्रीयें तिम वली । अंगीकार क-

रंतोहोके खुशाल मन रली ॥ वाखादिकनांहोके वचनने अहेवा । पंमितजनने हितनेहोके काजें सवि सहेवा ॥ २१ ॥ पंचमखंडेहोके लश्कर सजतणी । हरखित चित हूईहोके आठमी ढाल भणी ॥ उवझायवर पन्नणेहोके दर्शनसिंधु सही । ए सहु वारताहोके चरितथकी लही ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तदनंतर वसुधापती । शुभ मुहूरत लग्न ॥ शुभ दिवस जोवरावीने । सैन्य वाहे सुखमग्न ॥ १ ॥ परियाणकाजें नृपति । गजऊपर चढ्यो त्यांहिं ॥ चतुरंगी सेना सजी । भंना वाजे उठांहिं ॥ २ ॥ सहसगमें पयदल तदा । मेलवीउं तिणवार ॥ लोक मल्या लाखोगमें । मुख बोले जयकार ॥ ३ ॥ बत्तीस सहस मुकुटबद्ध । राजा थया सन्नद्ध ॥ मंत्री पण मलीया घणा । रणकेरे अनुबंध ॥ ४ ॥ इम परिवारें परवर्यो । सज्ज थई तव राय ॥ नयरीथी निकल्यो मुदा । जय करवा सुखदाय ॥ ५ ॥ ढाल ए मी ॥ घोमी तो आई थारा देशमां मारूजी । खिरणीदे पाठी वालहो ॥ मृगनेणीरा भमर । थांसुं नही बोलां मारूजी ॥ ए देशी ॥ अयोध्या नगरीथी नीकल्यो चक्रीजी । श्रीभरतेसरजी रायहो ॥ झूझारो रणने काममां ॥ च० ॥ चक्ररतन आगल चले ॥च०॥

जावुं जाईने ठांयहो । हत आव्यो रणमति मानमां चक्रीजी ॥१॥ ए आंकणी ॥ शुज शुकन थाये चालतां ॥ चण ॥ रज पण शमती पंथहो ॥ झू० ॥ लाखोगमें हाथीया ॥ च० ॥ चाले शुज तिण पंथहो ॥ ह० ॥ २ ॥ चोरासी लाख घोमला ॥ चण ॥ चाले सेनामांहिंहो ॥ झू० ॥ वेसर जोतर्या रथमें ॥ च० ॥ चोरासी लाख मानें ज्यांहिंहो ॥ ह० ॥ ३ ॥ पालुं कटक ठन्नुं कोम ठे ॥ च० ॥ साथें चाल्युं तिणवारहो ॥ झू० ॥ चोद रतन साथें चल्यां ॥ च० ॥ चौदपूरव मुनिने सारहो ॥ह०॥ ॥ ४ ॥ नवे निधान वश जेहने ॥ च० ॥ वरते ठे सावधानहो ॥ झू० ॥ लोक कहे तस चालतां ॥ चण ॥ शामाटें जाए मतिमानहो ॥ ह० ॥ ५ ॥ स्वेच्छाए एह जावतो ॥ च० ॥ निज देश जोंवणकाजहो ॥ झू० ॥ तो चक्र चाले किम वाटमां ॥ च० ॥ रिपुशिक्षानें साजहो ॥ ह० ॥ ६ ॥ लोक कहे अनुमानथी ॥ च० ॥ दिशिप्रतें धारी तत्रहो ॥ झू० ॥ बाहूबलने जीतवा ॥ च० ॥ नृपनुं जणाये चरित्रहो ॥ ह० ॥ ७ ॥ अहो अखंम क्रोध ठे ॥ चण ॥ मोटाने पण चित्तहो ॥ झू० ॥ पण नथी चालतुं तेहसुं ॥ च० ॥ पामशे बाहुबल जीतहो ॥ ह० ॥ ८ ॥ डुखें जीताये बाहुबली

॥ च० ॥ देवनुं नवि चाले जोरहो ॥ झू० ॥ अंगुलीयें मेरु ऊपाडवो ॥ च० ॥ तिम करे चक्री फोरहो ॥ ह० ॥ ए ॥ रखे जो बाहुबल एहनें ॥ च० ॥ जीतशे भरतनें साथहो ॥ झू० ॥ अपजश होशे भरतनो ॥ च० ॥ मोटी सेना बाथहो ॥ ह० ॥ १० ॥ एहवा बोल लोकना ॥ च० ॥ गामोगामें थायहो ॥ झू० ॥ पुरपुर मारगें आवता ॥ च० ॥ चक्री सुणतो जायहो ॥ ह० ॥ ११ ॥ चतुरंगिणी सेना चली ॥ च० ॥ नदीजल शोषती जायहो ॥ झू० ॥ ग्रीषमकालना रविपरें ॥ च० ॥ शोशवती जलनां ठायहो ॥ ह० ॥ १२ ॥ मारगझाडने पाडतो ॥ च० ॥ पवनपरें तस सेनहो ॥झू०॥ चक्रीना पुण्यथी चालतुं ॥ च० ॥ सुखसमाधें चेनहो ॥ ह० ॥ १३ ॥ चक्रपठवाडे चालतो ॥च०॥ श्रीभरत भूपालहो ॥ झू० ॥ जिम सूरज राशि पालटें ॥ च० ॥ दिन केटलें विशालहो ॥ ह० ॥ ॥ १४ ॥ आव्यो बहलीदेशमां ॥ च० ॥ देशसमीपें सारहो ॥ झू० ॥ जिम सागर मर्यादथी ॥च०॥ तिम रहे नृप मनोहारहो ॥ ह० ॥ १५ ॥ पंचम खंडें ए कही ॥ च० ॥ सुंदर नवमी ढालहो ॥झू०॥ उवझाय दर्शनसागरें ॥ च० ॥ सुणतां थाये मंगलमालहो ॥ ह० ॥ १६ ॥

॥ डुहा सोरठी ॥ वाहुवल राजान । आव्यो जाणी भरतने ॥ थाये ते सावधान । दास-
मुखें वातो लही ॥ १ ॥ यतः—गावः पश्यंति गंधेन । वेदैः पश्यंति ब्राह्मणाः ॥ चैरैः पश्यंति राजा-
न–श्चक्षुर्भ्यामितरे जनाः ॥ १ ॥ डुहा ॥ वजमावी नंजा त्यांहिं । राजाएं तिण अवसरें ॥ गजें च-
ढ्यो उछांहिं । रूमो वेष पहेरीने ॥ २ ॥ अनेक राय मिलंत । मलीआ कुंअर तिहां घणा ॥ स-
चिवादिक सामंत । जिम देवतायें इंद्रलो ॥ ३ ॥ एकज कारजमांहिं । वरते ठे तेहना भटा ॥ बहु
लश्कर मल्युं त्यांह । शोजा थाये नृपतणी ॥ ४ ॥ हाथी घोमा रत्थ । पायुं कटक वाहुवलतणुं ॥
आव्युं दोमी तत्थ । नृप मनपवन प्रेरीउं ॥ ५ ॥ मोटा सबल जुकार । जट बोले तिण अवसरें ॥
अमें एकला तरवार । तेणे डुसमन जीतसुं ॥ ६ ॥ वीरपणुं मानंत । केई सुजट तिण वेलमां ॥
सूरा पूरा तंत । बहुमानी मठराता ॥ ७ ॥ ऊजलुं शिरमें छत्र । नृप शोजे तेणें करी । निज सेना
सुपवित्र । निरखंतो वाहुवल चले ॥ ८ ॥ ढंटो चाल्या जाय । नगारां तिहां गमगडे ॥ अति आ-
डंवर राय । चालंतो मारगविषे ॥ ए ॥ निज देश सीममकार । वेगें आव्यो धसमसी ॥ वाहुवल

वसुधाधार । रण उतकंठा ठे घणी ॥ १० ॥ वायुथकी अत्यंत । युध उतकंठा सुनटने ॥ पंमित ए म जपंत । शास्त्रतणा अनुसारथी ॥ ११ ॥ गंगाना तटमांहें । निज लश्करने थापीउं ॥ नरतसेना ठे ज्यांहें । तिणथी नजीक दूरे महीं ॥ १२ ॥ हवे युद्धमंमाण । जे रीतें करी थायशे ॥ तास निसुणो वखाण । श्रोता एकण मनें करी ॥ १३ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ कसीआने तंबू ठाकुर म्हारा खमा कीयाहो म्हारी नणदल ॥ ए देशी ॥ मलीआनें तिहांकणें सुत सामंत राजवीहो । मारा साहिबा ॥ बाहुबल नृपतितणेंरे वचन्न । निज सुत सिंहरथने थाप्यो सेनापतीपदेंहो ॥ मा० ॥ नृपे पहेरावतो कवच तन्न ॥ मि० ॥ १ ॥ रणपट्ट बांध्यो सोनाकेरो तेहने मस्तकेंहो ॥ मा० ॥ जाणुं दिनकरजिस्योरे प्रताप । राजाने नमीने ते सिंहरथ नामें कुंअरुहो ॥ मा० ॥ निज घरमां गयोरे सुख व्याप ॥ मि० ॥ २ ॥ राजा युद्धने अरथें आदेश आपे अन्यनेंहो ॥ मा० ॥ विसरजीया रायेंरे त्यांहिं । रणना अरथी नरनें निज स्वामीतणी आगनाहो ॥ मा० ॥ सतकार जाणोरे उच्छांहिं ॥ मि० ॥ ३ ॥ भरत राजायें पण निज कटक तेमावी तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥ वली पोताना

कुमर तेडावी ॥ रण करवानी आणा तेहनें आपे हरखथीहो ॥ मा० ॥ सेनानी सुषेणने समजावी ॥ मि० ॥ ४ ॥ सुषेण सेनानी नृपनी आणा माथे चढावतोहो ॥ मा० ॥ निज मंदिर जायेरे तेह । बीजा नरनें जरतराजायें तिहां कह्योहो ॥ मा० ॥ सज्ज थाउरे रणाने गेह ॥ मि० ॥ ५ ॥ भरत चक्री पण सेनानीने तव इस्युं वदेहो ॥ मा० ॥ किहां गया माहरा देव । बाहुबलनें जीतो जइने मुज आणा सफल करोहो ॥ मा० ॥ सेवकनी राखोरे टेव ॥ मि० ॥ ६ ॥ एकलो सोमजसा नामें बाहुबलनंदन महाबलीहो ॥ मा० ॥ सेनानें नाखेरे समूल ॥ दिशोदिशें नाम चावुं एहनुं जाणो तुमें खरुंहो ॥ मा० ॥ नहीं आवे एहनुंरे कांइं मूल ॥ मि० ॥ ७ ॥ वयमां नानो तेजें अधिको सो· मजसा गुणीहो ॥ मा० ॥ रिपुलश्करें दावानल जेह । बाहुबलना पुत्र पोतरा बलवंत दीसताहो ॥ मा० ॥ जमपरें दीसे दुर्धर तेह ॥ मि० ॥ ८ ॥ एकेको अक्षोहीणीमांहिं मल्लसारिखोहो ॥मा०॥ नवि रुरतोठेरे तास । बाहुबलना सामंतने निजस्वामीनी ऊपरेंहो ॥ मा० ॥ जोरावर ठेरे भग· ति उल्लास ॥ मि० ॥ ९ ॥ तेमाटें सहू जाउ तुमें सेनानी साथसुंहो ॥ मा० ॥ माने सहु जरतनां

वेण । हरखें पूर्या ते कुकारा सवला सेवकाहो ॥ मा० ॥ निज घरें जाएरे तेण ॥ मि० ॥ १० ॥ भरत वाहुवल राजानां वचन मान्यां ते जटेंहो ॥ मा० ॥ सज थाये रणतणेरे काम । तरवार धनुष जाथां जालां जाल्यां हाथमांहो ॥ मा० ॥ पूजेरे आयुधने अजिराम ॥ मि० ॥ ११ ॥ हथीयारने आगल मादल वाजे वहुपरेंहो ॥ मा० ॥ नाटक थायेरे अदंज । पोताने अंगें वलीं चंदन चरचे ते जटाहो ॥ मा० ॥ मानुं रूपें काम अचंभ ॥ मि० ॥ १२ ॥ कस्तूरीसुं तिलक ललाटे ते करेहो ॥ मा० ॥ नावि जटनें रातेरे नींद । इम करतां सुभटने परभात थयो तिहांकणेंहो ॥मा०॥ ऊग्यो झलहल तेज दिणंद ॥ मि० ॥ १३ ॥ रणना वाजां वाजे वेहु सैन्यमांहो ॥ मा० ॥ त्रास पामता दीसता मातंग । जयज्रांत तिहांकणें क्रोजना पामें जलनिधिहो ॥ मा० ॥ क्रूर जीव गुफामां पेसेरे चंग ॥ मि० ॥ १४ ॥ मोटा मोटा उरग तिणवेला बिलमां पेसताहो ॥ मा० ॥ तिण अवसरे शैल धूजंत । देवलोक पण रणने वाजित्रें कांपतोहो ॥ मा० ॥ सहू श्रानक थायेरे जयज्रांत ॥मि०॥ ॥ १५ ॥ वेहु लश्करना सुभट सज थाता तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥ निज मन प्रतिज्ञा धार । रण

उत्साह करता मनमां हरखता ते सहीहो ॥ मा० ॥ दुशमनने करशुं संहार ॥ मि० ॥ १६ ॥ ब-
ख्तर जालिकाने समरावता जट मनमोदसुंहो ॥ मा० ॥ नवनवी लोढानी करेरे चंग । पंचम खंडे
रंग अखंडे दशमी ढालमां ए कह्योहो ॥ मा० ॥ उवझाय दर्शनसागरेंरे उमंग ॥ मि० ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ केई सुभट तिण अवसरें । हय मनगमता लेय ॥ रणकारजमां तेहने । शणगार
बहू करेय ॥ १ ॥ सज्ज करावी तुरंगने । आरोही सुखकार ॥ परीक्षाने कारणजणी । दोमावता
अपार ॥ २ ॥ हेषारवे घोमाप्रतें । चंदनथी चरचंत ॥ हेषारव घोमातणो । जयसूचक विरचंत
॥ ३ ॥ केई भटें आयुधथकी । रथ पूर्या तिणवार ॥ मानुं रणने देखता । एम करे उपचार ॥४॥
केई लंब धजा धरी । सज्ज थाये सुखकार ॥ केई सुभट हय रथप्रतें । जोतरे ठे तिणवार ॥ ५ ॥
दंतूसल हाथीतणा । पूजे जट श्रीकार ॥ फूलमाल पहेरावता । घंट बांधे मनुहार ॥ ६ ॥ हाथी
तणा ललाटमां । तिलक करे जट त्यांहिं ॥ हाथी उपर वेसीया । शूरवीर जट ज्यांहिं ॥ ७ ॥ लो-
ढाना मोगरप्रते : मावत ग्रहे ठे हत्थ ॥ युद्धतणा अंगणविषे । रिपुशिरछेद पलत्थ ॥ ८ ॥ ढाल

॥ ११ मी ॥ केम्थकी कसी वज्रकछोटा । पादुका पहेरी पाय ॥ गलेरे माला रुद्राखनी । अरुण-रुण चित लाय ॥ सलूणी जोगणी रूमीवे । अरेहां भीतर कूमीवे ॥ ए देशी ॥ वेसर शकट विर्त्ते करी भरीया । सुजटें सवि तिणठार ॥ बखतर पण रथमां जरीया । रिपु जय करवा श्रीकार ॥ सनेहा सांजल श्रोतावे । अरेहां न खाउं निद्रा गातांवे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ चतुर सुजट रथ-मांहें वेगा । लेई तरवारने ढाल ॥ जीतीशुं दुशमनप्रतें । एम जंपे वाणी रसाल ॥ स० ॥ अ० ॥२॥ चतुरंगिणी सेना सज थावे । विहुं लशकरनी ताम ॥ सोमयशा बाहूबलतणो । वृद्ध नंदन अजि-राम ॥ स० ॥ अ० ॥ ३ ॥ मोटा गुण पराक्रम धरतो । लाख गजसाथे जूऊार ॥ लण लाख रथ घोना-प्रतें । युध करवा तईयार ॥ स० ॥ अ० ॥ ४ ॥ सिंहरथ बाहूबलिनो नंदो । महाबलवंत कहाय ॥ दिव्य हथीयारनें धारतो । ते पण उद्यत थाय ॥ स० ॥ अ० ॥ ५ ॥ सिंहकरण नंदन सिंहसरिखो । सायरपरें गंजीर ॥ हाथें करी बहु गिरिप्रतें । उपाडे वेगें समीर ॥ स० ॥ अ० ॥ ६ ॥ सिंहवि-क्रम कुमार ते रूमो । सुजटें डुर्जय तेह ॥ सिंहसेन पण तेम वली । रिपुक्षयकारक जेह ॥ स० ॥

॥ अ० ॥ ७ ॥ बाहुबलिना त्रण लाख कुंअर । रण करवा समरत्थ ॥ एकलो अक्षोहिणीप्रतें । जी-
तवा धरे ते मत्थ ॥ स० ॥ अ० ॥ ८ ॥ भरतचक्रीना लश्करमांहिं । नीसान दश लाख साद ॥
अढार लाख वाजे दुंदुभि । सुभट पामें आह्लाद ॥ स० ॥ अ० ॥ ए ॥ श्रीबाहूबलनी सेनामांहिं ।
शोळ लाख रणतूर ॥ वाजंतां ठे बहूपरें । दुसमन प्राण चकचूर ॥ स० ॥ अ० ॥ १० ॥ भेरीना भं-
कारव थाये । आकरा लश्करमध्य ॥ फूटी जाये भूतल तदा । नाशंता शत्रु बध्य ॥ स० ॥ अ० ॥
॥ ११ ॥ वाजित्रने पमछंदे करीनें । तारामंमल थयुं लास ॥ वीरना सिंहनादथी । शब्दमय जगत
उल्लास ॥ स० ॥ अ० ॥ १२ ॥ भरतने सुभटें बखतर पहेर्यां । घोमा कर्या तईयार ॥ हथीयार झा-
ल्यां हाथमां । दीसंता सबल झूझार ॥ स० ॥ अ० ॥ १३ ॥ युद्धनो आरंभ हमणां थाशे । बोले
वारंवार ॥ राजपुरुष लश्करतणा । वार्ता करे तिणवार ॥ स० ॥ अ० ॥ १४ ॥ संग्रामशूरा वीरा ति-
हांकणे । चक्री आणायें ताम ॥ सज्ज थया रणकाजमां । उत्साह धरी अभिराम ॥ स० ॥ अ० ॥
॥ १५ ॥ सिंहमुखा वली गरुमुखा । जिहां गजमुखा वली कोय ॥ बहुमुखा घोटक तिहां भला ।

भरतने सैन्यें जोय ॥ स० ॥ अ० ॥ १६ ॥ मद झरता मयगल शणगार्या । नाद करे बहुं चंत ॥ मानुं चालंता पहाम ठे । चक्रीदलने शोजंत ॥ स० ॥ अ० ॥ १७ ॥ हाथीना शुंडादंममांहें । केणे राख्यां जालां त्यांहिं ॥ लोहमोगर पण केई नटें । सेनामां राखे उठांहिं ॥ स० ॥ अ० ॥ १० ॥ खेंची लगाम घोमाने राखे । केई सुजट तिणवार ॥ इणीपरें जरतराजातणुं । चाल्युं कटक ते झूमार ॥ स० ॥ अ० ॥ १ए ॥ जरतवाहुवल दोय स्वामिनां । कटक चाल्यां श्रीकार ॥ हवे अधिकार आगल कहुं । सुणजो तमें नरनार ॥ स० ॥ अ० ॥ २० ॥ पंचम खंडमांहें अग्यारमी । ए कही सुंदर ढाल ॥ उवझाय दर्शन इम वदे । श्रोताने मंगलमाल ॥ स० ॥ अ० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीवाहूवल राजवी । नाई धोइ पवित्त ॥ श्रीजिनवरने पूजवा । चैत्यें गयो एकचित्त ॥ १ ॥ प्रतिमा ऋषज जिणंदनी । सुगंधजलें नवरात्र ॥ जिनमोच्छवें जिम इंदलो । तिम करे नृप बहु जाव ॥ २ ॥ गंधकषाय वस्त्रें करी । लूही जिननुं देह ॥ प्रतिमा पूजी चंदनें । नरपतियें बहुनेह ॥ ३ ॥ फूलमाल जिनकंठमां । पहेरावी श्रीकार ॥ धूपें धूपी जिणंदने । वाहुवलियें ति-

णवार ॥ ४ ॥ उतरासंग रायें करी । प्रणमी जिनना पाय ॥ कर जोमी जिनआगलें । स्तवना करे मन नाय ॥ ५ ॥ निज मूरखता अवगणी । हुं स्तवुं तुजने सार ॥ जे माटे तुज सेव ते । मुज प्रेरे मनोहार ॥ ६ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ नंदसलूणा नंदनारेलो ॥ ए देशी ॥ श्रीआदिनाथ परमेसररे-लो । कांइं तुं जिनराज अलवेसरूरेलो ॥ जयवंता तुमो देवतारेलो । चार निकायसुर सेवतारेलो ॥ १ ॥ वज्रपंजरसम ताहरुंरेलो । कांइं नाम हरे भय माहरुंरेलो ॥ तुज चरणांबुज जोवतांरेलो । तस दिन जाये सोहावतारेलो ॥ २ ॥ धन्य धन्य ते नरने गणेरेलो । तुज नाम लेतां जाए नव जे-तणोरेलो ॥ घोर संसारना दुखमांरेलो । ते वारो अमारां अनिठमांरेलो ॥ ३ ॥ नवदावानलथी वीहतारेलो । तुज शरणुं करे भवि ईहतांरेलो ॥ जे नीरखे जिनरायनेरेलो । ते पामे शिवसुख धा यनेरेलो ॥४॥ तुज देशनावाणीजलें करीरेलो । नाह्या ते नवि लागे मलेरेलो ॥ कर्ममेल सहू जाए टलीरेलो । जेहने तुज सेवा सारी मलीरेलो ॥ ५ ॥ जय जिनराज कृपानिधिरेलो । तुम नामे अष्ट महासिधिरेलो ॥ विभाव पर्याय वारतारेलो । कांइं स्वरूप धरम आचरतारेलो ॥ ६ ॥ आलंबन

ताहरुं धरेरेलो । ते तो संसारखाडे नवी गरेरेलो ॥ वज्र नवि जेदे तेहनेरेलो । अधिपती तुं ठे जेहनेरेलो ॥ ७ ॥ परम पुनीत जिनरायजीरेलो । तुमें हितकारक जगतायजीरेलो ॥ शरणागत वच्छल विजुरेलो । केवलज्ञानमयी प्रजुरेलो ॥ ८ ॥ इणी रीतें स्तवना करीरेलो । नमी जिनने चित्तमांहें धरीरेलो ॥ देवगृहथी नीकल्योरेलो । वाहुवल जोजनगृहमां मल्योरेलो ॥ ए ॥ जोजन करी हवे रायजीरेलो । वज्रसन्नाह पहेरे रायजीरेलो ॥ हेम माणिक रतनें जडयुंरेलो । एतो विजयसिरी करवा घडयुंरेलो ॥ १० ॥ ते वखतरें करी शोजतोरेलो । ए तो दिनकरतेजने थोजतोरेलो ॥ माथे सीलम टोप धारीउरेलो । ए तो जय करवा उवारीउरेलो ॥ ११ ॥ लोहनाराचे पूरीयारेलो । पीठे तूणीर वांध्या रिपु चीरीयारे ॥ वाम जुजें धनुष ग्रह्योरेलो । युद्ध करवा नृप जाये वह्योरेलो ॥ १२ ॥ कुलवधू आसीस इम दीयेरेलो । तुमें जय करजो रणमां जइरेलो ॥ स्वगोत्रजरती वदे तदारेलो । तमो जीवजो घणा दिन·मुदारेलो ॥ १३ ॥ समृद्धिवंत दिनदिन हजोरेलो । मागधजन वदे तुं धजोरेलो ॥ मोटे गयंदे चढ्या नरपतिरेलो । तेजें जीत्यों जेणे दिनपतिरेलो ॥ १४ ॥ सुत-

परिवारें परवर्योरेलो । वहु रयण आभूषणें अलंकर्योरेलो ॥ तृणतुल्य विश्वने जाणतोरेलो । कांइं मनमां आणंद आणतोरेलो ॥१५॥ सोमजसा नीले हयेरेलो । नृप आगल चल्यो स्वमतियेंरेलो ॥ रोके रिपुसमूहनेरेलो । जिम रवि तेजव्यूहनेरेलो ॥ १६ ॥ दुखे देखाये जमपरेरेलो । महाजसा नामें कुंअर खरेरेलो ॥ सिंहनामें घोडे चढ्योरेलो । वहु पाखर रयणें जड्योरेलो ॥ १७ ॥ वाहुवलनी आगलेरेलो । सिंहरथ कुमार वेगें चलेरेलो ॥ रथ ऊपर वेसी करीरेलो । जाए रणकरण मति धरीरेलो ॥ १८ ॥ सिंहकरण नृपनंदनोरेलो । रणमां रिपूने निकंदनोरेलो ॥ कालदाढा रथें चढ्योरेलो । जे जय करवानी बुद्धें बढ्यो रेलो ॥ १९ ॥ रक्त तुरंग आरोहीउरेलो । सिंहविक्रम चित्त उमाहीउरेलो ॥ शत्रुने दुरजेयठे रेलो । बलवंत जगे जस गेय ठेरेलो ॥ २० ॥ नृप अंगज सिंहसेनजीरेलो । कालागिल रथ चढे चेनजी रेलो ॥ सर्वथकी आगल चल्योरेलो । फोजमांहें जइने मल्योरेलो ॥२१॥ इत्यादिक रीतें करीरेलो । नाना वाहन असवारी धरीरेलो ॥ सनद्धबद्ध निज सेनथीरेलो । वाहूबल चढ्यो वेगथीरेलो ॥ २२ ॥ पंचम खंडें बारमीरेलो । भणी ए ढाल साकरसमीरेलो ॥ उवझाय दर्श-

नसिंधुएंरेलो । निसुणी श्रोता सवि बंधुएंरेलो ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ जरतेसर निज सुतजणी । इणीपरें कहे वचन्न ॥ सेन सकल लेई करी । जाउं तमें इकमन्न ॥ १ ॥ हुं पण श्रीजिनरायनी । सेवा करीने जट ॥ जिनवर चित्त धरतोथको । वेगें आवुं तत ॥ २ ॥ श्रीजरत महीपालजी । श्रीजिनमंदिर जाय ॥ मानुं शुभ लक्ष्मीतणो । जंमार गृह कहेवाय ॥ ३ ॥ प्रतिमा श्रीआदिनाथनी । तीर्थजलें अभिषेक ॥ चक्रीयें कीधो जलो । महा-बुद्धि गुणठेक ॥ ४ ॥ देवदूष्य वस्त्रें करी । लूही जिननुं अंग ॥ गोशीर्ष चंदनवती । पूजा रचे नृप चंग ॥ ५ ॥ कमलपूजा जिनरायनी । विरचे चक्री अमंद ॥ प्रतिमा आगल धूपने । उखेवे आणंद ॥ ६ ॥ आदिनाथ वंदी करी । कर जोमीने त्यांहिं ॥ स्तवना करे चक्री तदा । बहु जक्तें उठांहिं ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १३ ॥ मी ॥ काने मुद्रा सिर जटा । जोगी जंगलमें रहे ॥ अवें सुन नर-पति लाल । आशा किनकी नहु करे ॥ भज भोलेनाथकुंवे । सूका टुका मांगिके ॥ अ० ॥ लेट रहें जर नहुं लरें ॥ ए देशी ॥ चक्री आदीसरआगें । सुणो मेरे अरिहंत लाल ॥ स्तवना करुं तुम-

तणी । भजुं जिनरायकुंवे ॥ मात पिता जिन धन्य ते माने ॥ सुण ॥ तोतली वाणी बालकतणी ॥ त्र० ॥ १ ॥ हे स्वामी तुज आश्रित जंतु ॥ सु० ॥ भारेकरमी पण सीऊसे ॥ भ० ॥ सिद्धरस-संयोगे लोढुं ॥ सुण ॥ हेम थाये कारज थशे ॥ त्र० ॥ २ ॥ तुजप्रतें ध्याता ने स्तवता ॥ सु० ॥ पूजा करता जे जना ॥ त्रण ॥ धन्य अवतार ठे तेह्नो ॥ सु० ॥ जे जन ध्याये एकमना ॥ त्र० ॥ ॥ ३ ॥ पृथिवीमां विरहता स्वामिनी ॥ सु० ॥ जे पगरेणु होय ॥ त्र० ॥ महामतंगजपणुं पामती ॥ सु० ॥ उनमूले त्रवतरु जोय ॥ त्रण ॥ ४ ॥ मोहे करी अंधित सवि नरने ॥ सु० ॥ विवेकलो-चन तुं आपतो ॥ त्र० ॥ अनादिकालनी भ्रमता जागत ॥ सु० ॥ निज स्वरूपपदें थापतो ॥त्र०॥ ॥ ५ ॥ तुज पद अंबुज त्रमर नरने ॥ सु० ॥ न होये शिवपद वेगलुं ॥ त्र० ॥ तुज देशना अमृ-तपानें करी ॥ सु० ॥ त्रवपाश डुख जाए टल्युं ॥ त्र० ॥ ६ ॥ श्रीआदिनाथने प्रणमी चक्री ॥सुण॥ ए जाचुंलुं तुमकनें ॥ भ० ॥ त्रवोभव मुजने ताहरी ॥ सु० ॥ सेवा होजो शुत्रमनें ॥ त्र० ॥ ७ ॥ प्रथम जिणंदने इम थुणी ॥ सु० ॥ प्रणमी जिनवरना पाय ॥ भ० ॥ देवगृहथी निकल्यो ततखिण

॥ सुण ॥ श्रीभरतनामा महाराय ॥ च० ॥ ८ ॥ बखतर पहेर्युं वज्ररतननुं ॥ सुणो मेरे चेतन ला-ल । शोभतो चक्री सार ॥ चढ्यो रणकाजकुंवे ॥ ए आंकणी ॥ शिरपर टोप पहेर्यों रयणनो ॥सु०॥ चक्रीये मनोहार ॥ च० ॥ ए ॥ जयपराजय नामें दोय भाथा ॥ सु० ॥ लोहनाराचें पूर्ण ॥ च० ॥ लण लोकने दंरुवाकाजें ॥ सु० ॥ धनुष धरे ते पूर्ण ॥ च० ॥ १० ॥ दैत्य दावानल खङ्ग हाथें ॥सु०॥ चक्री ग्रहे तिणवार ॥ च० ॥ बीजां पण आयुध निज करथी ॥ सु० ॥ फरसे चक्री मनोहार ॥च०॥ ॥ ११ ॥ सुरगिरिनामें गजनी ऊपर ॥ सुण ॥ चढीयो नृप सुखकार ॥ च० ॥ पवनजय रथमां आ-रोह्यो ॥ सु० ॥ सुषेण सेनानी श्रीकार ॥ च० ॥ १२ ॥ लघु भाई सेनानीनो ॥ सु० ॥ नामें गरुरु कुमार ॥ च० ॥ ते पण जयरथें आरोहीउं ॥ सु० ॥ वक्तो बे तिहां भुझार ॥ च० ॥ १३ ॥ सुषेण सेनानी पोताना करमां ॥ सु० ॥ कालानल खङ्ग ग्रह्युं ॥ च० ॥ अग्निमुख भालांप्रते ग्रही ॥सुण॥ वीज उद्योत उपम लह्युं ॥ च० ॥ १४ ॥ सवा क्रोरु चक्रीनंदन ॥ सु० ॥ मोटा पराक्रमधार ॥च०॥ ते पण सहू तैयार थई ॥ सु० ॥ आव्या ठे श्रीकार ॥ च० ॥ १५ ॥ श्रीसूर्यजसा तेहमां मोटो

॥ सु० ॥ त्रिभुवननो जीतनार ॥ च० ॥ वैरी जननें दिव्य आयुधें करी ॥ सु० ॥ आकरो करे प्रहार ॥ च० ॥ १६ ॥ सूर्यहास खड्ग निज हाथें ॥ सु० ॥ इंद्रधनुष ग्रहे हस्त ॥ च० ॥ सुरसंमोह बखतर पहेरीयुं ॥ सु० ॥ सूर्ययशा प्रशस्त ॥ च० ॥ १७ ॥ सूर्यजसा नीलें घोडे चढ्यो ॥ सु० ॥ समरांगणमां सूर ॥ च० ॥ देवजसा नामें बीजो बेटो ॥ सु० ॥ दीसंतो महाक्रूर ॥ च० ॥ १८ ॥ देवें पण नवि जीताए तेहनें ॥ सु० ॥ संग्रामकिरियामांहिं ॥ च० ॥ श्वेत अश्वरथें आरोह्यो ॥सु०॥ महाबलवंत उछांहिं ॥ च० ॥ १९ ॥ त्रीजो कुमर रणे सूर छे ॥ सु० ॥ गरुड वाहन धरंत ॥ च० ॥ विकट नामा बखतरने धरतो ॥ सु० ॥ रणकाज मोटा करंत ॥ च० ॥ २० ॥ चक्रीनो पुत्र सुजसा नामें ॥ सु० ॥ जोरावर कहेवाय ॥ च० ॥ दुर्जय नामा रथमां बेठो ॥ सु० ॥ युद्धने काथें आय ॥ च० ॥ २१ ॥ मेघनाद नामा नृप कुंअर ॥ सु० ॥ नाद करंतो जोर ॥ च० ॥ निज हाथें धनुषने ग्रही ॥ सु० ॥ आव्यो रणने ठोर ॥ च० ॥ २२ ॥ कालमेघ बाणने वरसतो ॥ सु० ॥ रथें चढी आवंत ॥ च० ॥ कावेर घोडें महाकाल पुत्र ॥ सु० ॥ रणमां ईहा पावंत ॥ च० ॥ २३ ॥ वैरिसिंह

काले घोडे ॥ सुण ॥ चक्रीनो ते नंद ॥ च० ॥ पांच अक्षोहिणीनो जेता ॥ सु० ॥ रणमां आवे अमंद ॥ च० ॥ २४ ॥ वीरमानी वीरसेन कुंअर ॥ सु० ॥ नीलें हयें थयो असवार ॥ च० ॥ हाथें गदा झाली आव्यो ॥ सु० ॥ समरभणी सुखकार ॥ च० ॥ २५ ॥ इत्यादिक चक्रीना पुत्र ॥ सु० ॥ बलवंत बहु राजान ॥ च० ॥ विविध जातिनां वाहने बेसी ॥ सु० ॥ सहु आव्या इक ध्यान ॥च० ॥ २६ ॥ सैन्यना मुख आगल चाले ॥ सु० ॥ सुषेण सेनानाथ ॥ च० ॥ भट कोमोगमें परवरीउ ॥ सु० ॥ कटक चले तल साथ ॥ च० ॥ २७ ॥ इणीरीतें श्रीभरतचक्री ॥ च० ॥ चाल्यो लेई परिवार ॥ च० ॥ आदिजिणंदने चित्तमां धरतो ॥ सु० ॥ जय करवा श्रीकार ॥ च० ॥ २८ ॥ पंचम खंडे तेरमी ढाले ॥ सुण ॥ एह कह्यो अधिकार ॥ च० ॥ उवझाय दर्शनसागरें रूडो ॥ सु० ॥ चरित्रतणें अनुसार ॥ च० ॥ २९ ॥

॥ डुहा ॥ भरत बाहुबल राजवी । मागधने द्ये दान ॥ निज निज सैन्यने देखता । रणकामें सावधान ॥ १ ॥ बाणप्रतें धरताथका । जिम राजहंस मृणाल ॥ रणवार्ता करताथका । चालं-

ता जजमाल ॥ २ ॥ उठाह मन धरताथका । महाबलवंत दोय ॥ निज निज सैन्ये आवीया । भरत वाहूवल सोय ॥ ३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ गोकुल गामने गोंदरेरे ॥ ए देशी ॥ भरत अने बाहुवलीरे । शोभे निज सेना मझार ॥ सुण प्यारारे ॥ जिम जंबूद्वीपमांहें रह्योरे । मेरुगिरि उपम धार ॥ सु० ॥ भ० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ दोय सेनमां तिणसमेरे । मांहिं रही भूमि देखाय ॥सु०॥ जिम महाविदेहनी भूमिकारे । निषधनीलगिरिमां जोवाय ॥ सु० ॥ भ० ॥ २ ॥ दोयनुं सैन्य पंगती थईरे । वाटें चाल्युं जाय ॥ सु० ॥ जिम कलपांत समयविषेरे । पूर्वापर वारिधि थाय ॥सु०॥ ॥ भ० ॥ ३ ॥ चालती दोय सेननारे । पगघातें करी त्यांहिं ॥ सु० ॥ शेषनागनी फणावलीरे । थिर पण कांपे छे ज्यांहिं ॥ सु० ॥ भ० ॥ ४ ॥ सुभटवलें करी रीझीयारे । गिरि पण कंपे जत्थ ॥सु०॥ मानुं माथुं धुणावतारे । उपमा ये कवि तत्थ ॥ सु० ॥ भ० ॥ ५ ॥ वाहुवलना सेनमांरे । विद्याधर अनिलवेग ॥ सु० ॥ बहु परिवारें परवर्योरे । अतुली बल सुतेग ॥ सु० ॥ भ० ॥ ६ ॥ रातनारि विद्याधरुरे । लाख भार लोहगदाधार ॥ सु० ॥ निज हाथमांहें भमाडतोरे । वाहूवलसेनमझार

॥ सु० ॥ ज० ॥ ७ ॥ लोहगदाप्रतें देखीनेरे । मातंग कांकरा थाय ॥ सु० ॥ तीडपरें हय आचरेरे । रथ ते मालासम थाय ॥ सु० ॥ भ० ॥ ८ ॥ माहेंद्रचूड विद्याधररे । भरतनी सेनामकार ॥ सु० ॥ हाथें मोगर जमाडतोरे । कोपातुर जयकार ॥ सु० ॥ भ० ॥ ९ ॥ सुगति नामें विद्यापतिरे । वैताढ्य दक्षिणश्रेणिस्वाम ॥ सु० ॥ पायक अश्व रथ गयतणोरे । वीस कोडी अभिराम ॥ सु० ॥ज०॥ ॥ १० ॥ प्रत्येकें प्रत्येकें जाणजोरे । संख्या एह ठे तास ॥ सु० ॥ ते पण जरतना सेनमांरे । आवी मल्यो ठे उल्लास ॥ सु० ॥ भ० ॥ ११ ॥ इत्यादिक आडंबरेरे । वेहु राजानां सैन्य ॥ सु० ॥ सम भूतल जोई करीरे । मुकाम कीधां अदैन्य ॥ सु० ॥ ज० ॥ १२ ॥ एकवीस जूमिउं भरतनेरे । रहेवा सुंदर आवास ॥ सु० ॥ सूर्यजसादिक सुततणारे । अग्यार जूमिया खास ॥ सु० ॥ ज० ॥१३॥ मुकुटबद्ध राजातणारे । सप्तभूमिया सद्म,॥ सु० ॥ अन्य सामंतने जाणीयेंरे । त्रण जूमिया निढञ्च ॥ सु० ॥ ज० ॥ १४ घोटकशाला तिम वलीरे । गजशाला मनोहार ॥ सु० ॥ ए सहू वार्धकी तिहां करेरे । रहेवानें सुखकार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १५ ॥ अशन वसन सवि तिहांकणेरे । मनगमती मले

वस्त ॥ सु० ॥ शकट उंट पोठी घणारे । नारवाहक प्रशस्त ॥ सु० ॥ जण ॥ १६ ॥ कोट रचाव्यो चिहुं दिशेरे । बुरज कोसीसां सार ॥ सु० ॥ नालोनी पंगती तिहां धरीरे । अरिजन करती संहार ॥ सु० ॥ भ० ॥ १७ ॥ कांगरे कांगरे तिहां घणीरे । जंबूरा जंजाल ॥ सु० ॥ कोकबाण तिहां आ पीयारे । हणवाने विकराल ॥ सु० ॥ जण ॥ १८ ॥ इत्यादिक विधि जाणजोरे । दोय सेनामझार ॥ सु० ॥ हवे आगल वात जे होशेरे । ते सुणजो नरनार ॥ सु० ॥ भ० ॥ १९ ॥ पंचम खंडे चो-दमीरे । ए कही सुंदर ढाल ॥ सु० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेरे । होजो मंगलमाल ॥सु०॥जण॥२०॥

॥ दुहा सोरठी ॥ जरत नामा नरिंद । आदेश आपे सुतजणी ॥ सज्ज थाउ अमंद । चढत करो हवे रणतणी ॥ १ ॥ पामी नृपनी आण । सेनानीने सुतें कह्युं ॥ तुरत चढो केकाण । पंच हथीयार धरी करी ॥ २ ॥ सुजट थया तइयार । सेनानीना वेणथी ॥ जला भला जूजार । मूठा-ला मठरायला ॥ ३ ॥ योध जिस्या यमदूत । वाघा केसरीया कीया ॥ रढीयाला रजपूत । कर-वाल धरी करी ॥ ४ ॥ शुरू करी रणभूमि । बार गाऊने अंतरें ॥ थंज थाप्यो रिपुधूमि । वचमां

तेणें लश्करें ॥५॥ थापी आज्ञा चार । वे राजायें तिणसमें ॥ अस्त थाए रवि ज्यार । युद्ध नवि करवुं विहुं जणें ॥ ६ ॥ वरसे मेह जिणवार । रण नवि करवो सेनमां ॥ वीजी आज्ञा धार । त्रीजी आदीसरतणी ॥ ७ ॥ चोथी धरमनी आण । वे सेनें लरूवुं नही ॥ दो राजा मन आण । व्यवस्था एम थापता ॥ ८ ॥ हवे युद्धमंरूाण । सूर्योदय वेलासमे ॥ थाए तेह वखाण । श्रोता सुणजो थिर चितें ॥ ए ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ देशी करूखानी ॥ सैन्य वेहु नृपतणा झूरूवा तिणसमें । चढतरा तरत वाजां वजायां ॥ सुभट भट कटक चट महकी भेला थया । वरूवरूा वागिया वेग धाया ॥ सैन्य० ॥ १ ॥ सीस सींदूरीया प्रवल मद पूरीया । भमर गुंजार भीषण कपोला ॥ शुंरू उछालता शत्रुदल पारूता । हाथीया करत हाल कलोला ॥ सै० ॥ २ ॥ घंट वाजे गले एकठा सवि मली । मेघ काली घटा जाणे दीसे ॥ ढलकती ढाल ने सीस चामर ढले । मत्त मातंग रहे भर्या रीसे ॥ सै० ॥ ३ ॥ हालता चालता जाणे रूरी पर्वता । गुहिर गंभीर गर्जारव करता ॥ भरत वाहूवल रायना सैन्यमां । एहवा हस्ती मदवारि झरता ॥ सै० ॥ ४ ॥ देश काश्मीर कांवोज

वाह्लिकतणा । खेत्र खुरसाण सूधा खरंगा ॥ अवल उत्तरपथा पवन पाणीपथा । जलजला कछी तेजी तुरंगा ॥ सै० ॥ ५ ॥ नीलका पीलका सबल कंबोजना । रातका रंगि कविला कीहाका ॥ कीरझीया कालूआ धूसरा डूसरा । हांसला वंसिला भोगनामा ॥ सै० ॥ ६ ॥ शिर धरे आंकका वांहे पहेरे कर्कां । निज निज वचनना बोलवाला ॥ एकथी एकला कटक आगल खडा । वांकका वीर सूजट पाला ॥ सै० ॥ ७ ॥ सबल कंधाल मूठाल जीव शल्यसम । लोहना टोप आटोप धरता ॥ पंच हथीयारथी पूरीया ते सहू । भीम आकारने तेह करता ॥ सै० ॥ ८ ॥ निज निज नाम नेजा धजा फरहरे । गुरुगुडे घोर नीसाण वाजां ॥ एहवा रथ बहु तिहांकणे आवीया । जरत बाहूबल सेन ऊाऊा ॥ सै० ॥ ९ ॥ सेनरी धूलि उफि गयणतले लागती । समुद्रजल ऊठल्यां तेहवेला ॥ शेप पण सलसल्या इंद्र पण खलहल्या । त्रूटी गिरिश्रृंग थई गया जेला ॥ सै० ॥ १० ॥ हस्तिधर हस्तिसाथे लडे तिहांकणे । तुरंगथी तुरंगधर जुऊ करता ॥ रथें आरोहीउ रथीसाथे वढे । सुभटसुं सुजट ते खड्ग धरता ॥सै०॥११॥ राजकुंअर लडे राजवीसाथसुं । ठाकुरा ठाकुरें राढि

मंडे ॥ चाकरें चाकरा सचिव सचिवें वली । मुगलसुं मुगल लडे ठेर ठंडे ॥ सै० ॥ १२ ॥ जीलनी जातिना जीलने ते हणे । एहवी नीति दोय सेन थापे ॥ वीररस पोषता जोई निज जोगता । ते लडे एम तस कीर्ति व्यापे ॥ सै० ॥ १३ ॥ खेचरे खेचरा भूचरे भूचरा । झूझता एम दोय सेन-मांहे ॥ अमल आरोगता खेद नवि धारता । झमोझमि वाहता शस्त्र त्यांहें ॥ सै० ॥ १४ ॥ केई तरवारथी केई कटारथी । केई बंधूकथी सुभट सूरा ॥ बाणने वरसता धनुषने नाखता । युद्धना काजमां वीर पूरा ॥सै०॥१५॥ बाहुबलि रायना चरणने नमी करी । अनिल विद्याधर तेह आवे ॥ सुषेण सेनानीने तेह एम उंचरे । मूजसुं तूज बल कांइं न फावे ॥ सै० ॥ १६ ॥ बाण घन वरसता दोय भेला थई । संचरे बकपरें धवल नेजा ॥ गाज दलसाज ऋतु आइ पाउसतणी । वीज जिम कुंत चमके सतेजा ॥ सै० ॥ १७ ॥ कोप करी अरुण लोचन हुआं दोयना । आफले दोय जण मांहोमांहिं ॥ अनिलना बलथकी सुषेण तेह उसर्यो । हाहाकार शब्द थयो अतुल त्यांहिं ॥ सै० ॥ १८ ॥ अनिल विद्याधरे हरिनाद त्यां कर्यो । तेहथी बाहुबल सुभट हरख्या ॥ आपणुं जोर ठे मन्नमें मा-

चता । हार ठे सुपेणनी तेणे परख्या ॥ सै० ॥ १ए ॥ क्रोध कठीन ते रातमां लोयणो । कालअनलसम खम्गधारी ॥ ततखिण दोमीउं सुपेण हवे वेगथी । डुशमन जीतीशुं वेग मारी ॥ सै० ॥ ॥ २० ॥ सुनट लोकें तदा देखी चित चिंतव्युं । विश्वने एह संहारकारी ॥ गिरितणो ठेदक भूमिविदारक । न जाणीयें केहने एह प्रहारी ॥ सै० ॥ २१ ॥ वाहुवल अंगजो सिंहरथ कुंअरु । वायुवेग हयरथें तेह चढीयो ॥ सुपेणने रोकीयो दोमवा नवि दीउं । सुपेणसुं जोरथी तेह वढीयो ॥ सैण ॥ २२ ॥ संग्रामसूर वरवीर दोय सेनना । समरमां जईयने तेह पमीया ॥ गुणीयणें राग सिंधु वजाया तिहां । ऊऊवा मांहोमांहें अमीया ॥ सै० ॥ २३ ॥ हाक करी ताकीने माकमांहें ग्रहे । झटपट वाहीने वांक फेरे ॥ ताणीने वाण नाखे अरिप्राण ले ; धसमसी शत्रुने घाली घेरे ॥ सै० ॥ २४ ॥ धमहडे धरणी ने नालि पण गमगडे । अडवडे युद्धमां जोध फरता ॥ खमखडे ढालने अरिधम रडवडे । जमपडे कुंतनी आगि खिरता ॥ सै० ॥ २५ ॥ धमधमे धीम तिहां कायरा कमकमे । चमचमे घा वहे रक्तधारा ॥ सुनट रणभूमिमां निकट थइ आफले । विकट नट

प्रकट आवे आटारा ॥ सै० ॥ २६ ॥ देखी महाघोर रणप्रतें केई भट । कायरा त्रास पाम्याज दीठा ॥ महा घातनां घारवें झूमणा ते हुआ । युद्धमां तो रह्या होइ धीठा ॥ सै० ॥ २७ ॥ सिंहरथ सिंहकरण बाहुबलितणा । मेघनाद सिंहनाद चक्रीपूता ॥ मांहोमांहें झुझता चार ए आकरा । त्रिभुवन क्षोभता रणविगूता ॥ सै० ॥ २८ ॥ शब्दबंधु अने वीरबंधु वळी । महाबाहुने सुबाहु नामें ॥ धूपघट धूमकेतु जयवीर महाजय । बालूक त्रिलोक गुणधामें ॥ सै० ॥ २९ ॥ कामचोज चंद्रक चक्रिबाहुबलतणा । युद्धमां सवि लड्या तेह वीरा ॥ झूझनी होंस नवि रही तेहनें । बलवंत तेजवंत अधिक धीरा ॥ सै० ॥ ३० ॥ मनुष्यसंहार थया तिहां अतिघणा । हाथीआ घोरुला बहुल मूआ ॥ लोहीना खाल वह्या बहु तिहांकणे । । शोक संताप नर खीण हूआ ॥ सै० ॥ ३१ ॥ बार वरस एम युद्ध करतां थयां । पण नवि जीतीया तेह कोइ ॥ हारी दोय सेननी ते पण नवि थई । फोकट मामलो एम होई ॥ सै० ॥ ३२ ॥ हानि एम एम देखीने सुधर्म इंद्र ते । चमरेंद्र आवीया तेण ठामें ॥ भरत बाहूबल दोयने वारवा । लोकने राखवा एह कामें ॥ सै० ॥ ३३ ॥ पनरमी ढाल

ए खंभ पंचमतणी । जाति कम्खातणी कही ए देशी ॥ उवझाय वर श्रीयदर्शनसागरें । नविक जन सांजलो शुद्ध लेशी ॥ सै० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीसौधर्मा इंद्रजी । तिम वली श्रीचमरेंद्र ॥ दोय आवीने इम कहे । सांजल वचन नरिंद ॥ १ ॥ युद्धारंज शुं मांमीउं । लोकोने दुखदाय ॥ ऋषजदेवपरें पालवी । एह प्रजा महाराय ॥ २ ॥ तेमाटे दोय सेनना । सुजटने वारो गाढ ॥ सवि जनने सुखीया करो । वेगें निवारो राढ ॥ ३ ॥ जरत बाहुबलें इंद्रनां । वचन मान्यां श्रीकार ॥ लमाई करता सुजटने । तेणें वार्या रणठार ॥ ४ ॥ दोय इंद्रें दोय भूपने । समजावी तिणवार ॥ पंच युद्धनी थापना । विरची तस हितकार ॥ ५ ॥ दृष्टियुद्ध १ ने वचनयुद्ध २ । बाहुयुद्ध ३ मुष्टियुद्ध ४ ॥ दंमयुद्ध ५ पंचम कह्युं । ए नाम कर्यां विबुद्ध ॥ ६ ॥ पांचे युद्धनी वर्णना । सांजलजो नरनार ॥ विस्तारीने वर्णवुं । चरित्रतणे अनुसार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १६ मी ॥ तुमें पितांवर पहेर्यांजी । मुखने मरकलडे ॥ ए देशी ॥ कुंजरथी दोय जाईजी । उतर्या तिहांकणें ॥ झूझ करवानें सज थाएजी । पेठा समरांगणें ॥ १ ॥ बे

पण महाबलनें धरताजी ॥ उत० ॥ लीलायें पगलां भरताजी ॥ पेठा० ॥ दृष्टियुद्धें लरवुं एहवुं जी ॥ उ० ॥ करी प्रतिज्ञा निरवहेवीजी ॥ पे० ॥ २ ॥ उभा रह्यो अनिमिष नयणाजी ॥ उ० ॥ शक्र चमरेंद्र कहे इम वयणाजी ॥ पे० ॥ मुख सनमुख दोय राजाजी ॥ उ० ॥ जोता ठे अधिक दिवाजाजी ॥ पे० ॥ ३ ॥ घणी वार ते दोय रायजी ॥ उ० ॥ निश्चल लोचनता थायजी ॥ पे० ॥ मानुं जोगी ध्यान स्वरूपेंजी ॥ उण ॥ निश्चल लोयणें उंपेजी ॥ पे० ॥ ४ ॥ श्रीभरत राजानां नेण-जी ॥ उ० ॥ मीचाणा जुए सेनजी ॥ पे० ॥ आंखे आंसुधारा वहेजी ॥ उ० ॥ चक्री निज दिल-मां दहेजी ॥ पे० ॥ ५ ॥ माथुं धूणता तिण वेला देवजी ॥ उ० ॥ मुखेथी एम कहेवजी ॥ पेण ॥ हार्यो जरत वाहुवल जीत्योजी ॥ उ० ॥ वाहुवलनो जस वर्त्योजी ॥ पे० ॥ ६ ॥ वाहुवलशिरें फू-लनी वूठीजी ॥ उ० ॥ देवता करे मन संतूठीजी ॥ पे० ॥ वाहूवलिनो विजय थातेजी ॥ उ० ॥ वीर सोमप्रजा गुण गातेजी ॥ पे० ॥ ७ ॥ हरखकोलाहल थावेजी ॥ उ० ॥ जीतनां वाजां वजावे-जी ॥ पे० ॥ कीर्तिनाटकणी नृत्य करतीजी ॥ उ० ॥ वाहुवलनी चिहुंदिशें फरतीजी ॥ पे० ॥ ८ ॥

नरतरायना लश्करलोकजी ॥ उ० ॥ मंद तेज हुआ पाम्या शोकजी ॥ पेण ॥ चिंतातुर सेना आ-
वेजी ॥ उ० ॥ असाता बहुली पावेजी ॥ पे० ॥ ए ॥ प्रमोद विषादने धारीजी ॥ उ० ॥ दोय रा-
जानी सेनामझारीजी ॥ पे० ॥ दृष्टियुद्धनो अधिकारजी ॥ उ० ॥ वखाण्यो चरित अनुसारजी
॥ पे० ॥ १० ॥ सोलमी ढाल पंचम खंडेजी ॥ उ० ॥ बाहुबल तेज प्रचंडेजी ॥ पेण ॥ उवझाय द-
र्शननी वाणीजी ॥ उ० ॥ श्रोताजने भावें निसुणीजी ॥ पेण ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीनरत महीपालने । बाहुबल जंपे एम ॥ वचनयुद्ध हवे तमें करो । मुज साथे
मन प्रेम ॥ १ ॥ जिम पग फरस्यो अहि हुए । तिम रीस धरे नरिंद ॥ निज उत्कर्षने राखवा ।
हा नाखी सुखकंद ॥ २ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ सुण बहेनी पिउडो परदेशी । आज के काल चले-
सीरे ॥ ए देशी ॥ श्रीनरत चक्री हवे तिहांकणें । वचनयुद्धने करतोरें ॥ ईशानवृषनपरे नादने
धरतो । ऐरावण गजरव अनुसरतोरे ॥ सांनल प्राणी वात रसाली । पुण्ये थाशे खुशालीरे ॥ १ ॥
ए आंकणी ॥ रणईढ़क देवविमानने पाडतो । नादें करी कंपावेरे ॥ ग्रह नक्षत्र तारा पण कंपे ।

कुलगिरिने फोलावेरे ॥ सां० ॥ २ ॥ समकालें जलधिजल उछले । जरतनो नाद एहवोरे ॥ पृथिवी हालकलोल करावी । डुर्धर लागें कहेवोरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ राशिप्रतें बलद नवि गणता । कुबुद्धिगुरुआणारे ॥ अंकुशप्रतें नवि गणता हाथी । शुज वचन जिम पिशुणारे ॥ सां० ॥ ४ ॥ हय लगाम नवि जाणे तीहां । नवि वेसर कशघातरे ॥ त्रास पाम्या भरतने नादे । नवि रह्या केई थिरवातरे ॥ सां० ॥ ५ ॥ अति जैरव बाहुबलियें कीधो । सिंहनाद तिणवेलारे ॥ तिण नादें गरुड पण पक्षीउं । जाणी पंखोरवहेलारे ॥ सां० ॥ ६ ॥ उरग पण पाताले पेठा । मंथाचल रुमफोलरे ॥ सघला सागर नाद सुणंतां । थया हालकलोलरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ बाहुबलनादें करी गिरिवर ते । अवनीपीठें पडीयारे ॥ देवना विमानने तिहांकिण । कंपनना दुख नमीयांरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ वधतो वधतो बाहुबलनाद । तिहांकणें थावे जोररे ॥ फरीथी भरतें पण हरिनाद । कीधो अतिही निठोररे ॥ सां० ॥ ९ ॥ जरतनादे वैमानिक देवनी । वनिता त्रासने पामेरे ॥ जिम सिंह देखी मृगली नाशे । जय पामी उद्दामेरे ॥ सां० ॥ १० ॥ इम अनुक्रमें भरत बाहुबल । वचनयुद्ध करतारे ॥

अनुक्रमें चक्रीनो नाद तिहां । घटतो गयो डुख धरतांरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ वधतो हवो बाहुबलनो नाद । जिम सरितानो प्रवाहरे ॥ जिम सज्जननी मिलता वधती । तिम नाद वध्यो अवाहरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ नरतने बाहुबलीयें जीत्यो । नरत हार्यो दुख दीगेरे ॥ देवें फूलनी वृष्टि कीधी । लघूनो जस थयो मीगेरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ पंचम खंमें ढाल सतरमी । एह कही श्रीकाररे ॥ पाठक दर्शनसागर कहे नवि । पुण्यथी जयजयकाररे ॥ सां० ॥ १४ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीनरतप्रतें बाहूबली । जंपे एहवी वाच ॥ बाहुयुद्ध हवे कीजीएं । ख्याति राखी निज साच ॥ १ ॥ नरतनृपें पण मानीउं । तास वचन अनिराम ॥ बाहुयुद्ध करवानणी । सज्ज थया उद्दाम ॥ २ ॥ ढाल ॥ १८ मी ॥ काली पीली वादली । राजिंद झरमर वरसे मेह ॥ ए देशी ॥ दोय जणा हवे तिहांकणे । साजन महामल्लपरें जेह ॥ मांहोमांहे बाहु अफालता । साजन गजदंतूसलपरें तेह ॥ तुमें जोजोरे भवि लफाइ बाहुयुद्धतणी नीतिशुद्ध ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ खिणमां नेला वेहु मीले । साजन खिणमां पामे वियोग ॥ खिणमां ऊठी वेगा होवे । साजन

खिणमां पडे भूजोग ॥ तु० ॥ २ ॥ वली स्नेहादिकें करी । साजन दोय जन अंगोअंग ॥ भीरुता भीडता निज बाहूने । साजन मलता होवे वेहु चंग ॥ तु० ॥ ३ ॥ क्षणमां हेठल क्षणमां ऊपर । साजन युद्धवशें इम थाय ॥ जिम करमवशें प्राणीउं । साजन अध ऊपरें जाय ॥ तु० ॥ ४ ॥ मोटा अहिपरें ते वेहु । मांहोमांहें बंधविज्ञान ॥ करता ठे रणभूमिमांहें । साजन बूटा थाए सावधान ॥तु०॥ ॥ ५ ॥ वारंवार भूमि लोटवे । साजन धूले खरडे देह ॥ ते वेहूना भारने । साजन अणसहती भूमि तेह ॥ तु० ॥ ६ ॥ क्रोधातुर बाहूबली । साजन एक करें चक्रीने लेय ॥ आकाशें ऊठालीउं । साजन जिम गज शरभ ग्रहेय ॥ तु० ॥ ७ ॥ तिण वेला दोय सेनमां । साजन हाकारो बहु थाय ॥ केहनें डुख नवि ऊपजे । साजन मोटाने डुख उपजाय ॥ तु० ॥ ८ ॥ बाहुबल दिलमां चिंतवे । साजन धिग जीव ए बल मूज ॥ ए कार्यना ऊवेखक । साजन धिग पमो मंत्रीरे तूज ॥ तु० ॥९॥ रखे जो मोटो जाइ । साजन भोंयें पडे इणवार ॥ तो माहरो अपजश होशे । साजन आकरो अतिडुखकार ॥ तु० ॥ १० ॥ गगनथी पमतां हुं धरुं । साजन बाहुबलें चिंतव्युं जाम ॥ जरतनी हेठे

ज्जुजा धरी । साजन वाहुबलें तिण ठाम ॥ तु० ॥ ११ ॥ ऊरध बाहु जतीपरें । साजन खिण वाहूब-
लि त्यांहिं ॥ ऊभो रह्यो न्राटो जुए । साजन कंडुकपरें ग्रह्यो वांहिं ॥ तु० ॥ १२ ॥ न्नरतनें पम्रवाधी
ऊपनो । साजन सविषाद वळी मोद ॥ दोय सेनामां पीम्रतां । साजन उत्सर्ग अपवादनो नोद
॥ तु० ॥ १३ ॥ न्नाई रावणथी ऊपनो । साजन वाहुबबलिनो विवेक ॥ विद्या शील गुणें करी ।
साजन लोक वखाणें ठेक ॥ तु० ॥ १४ ॥ वाहूबलने मस्तकें । साजन देवें कुसुमवृष्टि कीध ॥ जी-
त्यो वाहुबल हारीउं । साजन न्नरत कहे विबूध ॥ तु० ॥ १५ ॥ पंचम खंडे अढारमी । साजन
ढाल कही ए सार ॥ उवकाय दर्शन लहे भवि । साजन सुणतां हरख अपार ॥ तु० ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ ते विलखाणो कोपथी । श्रीन्नरत महीराय ॥ धूमजालें करी वह्नि जिम । तसपरें
उंपम थाय ॥ १ ॥ लाजें नमतुं मुखकमल । वाहुबलि तिणवार ॥ गदगद कंठें जंपतो । इणीपरें
वचन प्रकार ॥ २ ॥ महावीर जगनाथजी । मोटी न्नुजा बलवंत ॥ विषाद चित्तें नवि कीजीयें ।
तुमें उत्तम गुणवंत ॥३॥ कदा दैवसंयोगथी । केणें विजयी जीत जीतें ॥ तुम नवी जीतीउं । हुं ईहां

सुचरित ॥ ४ ॥ घुणाक्षर न्यायें करी । पोतोनो जयकार ॥ हजीसुधी मानुं अमो । इहां न अ-
वर प्रकार ॥ ५ ॥ एटले तुंहीं एकलो । सूरवीर झूजार ॥ सायर देवें मंथ्यो पण । वापीरूप नवि
धार ॥ ६ ॥ फालच्युत द्वीपीपरें । शुं वेसी रह्यो राय ॥ ऊठ ऊठ रणकाजमां । सज्ज थई तमो
भाय ॥ ७ ॥ लघु बंधवना वचनने । निसुणी चक्री त्यांहिं ॥ आप दोषने टालवा । हा मानी उ-
छांहिं ॥ ८ ॥ जे रीतें मुष्टियुधप्रते । परस्पर भ्राता दोय ॥ वढीया ते तिम वर्णवुं । सांभलजो भ-
वि सोय ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ चित्रोडा राजारे ॥ ए देशी ॥ भरत बाहुबल राजारे । रणमां-
हिं दिवाजारे । प्रतापें करी झाझा तेह ताणमांरे ॥ दोय राजा सोभागीरे । पुण्यें वरूभागीरे । जो-
वा रढ लागी पगपग लोकनेरे ॥ १ ॥ तदनंतर मूठी भीडीरे । निज अंगने पीडीरे । भटवरगने
मोडीरे भरत दोडीउरे ॥ क्रोधें रातां नेणरे । जे ते बोले वेणरे । न विवरायें केण भरत नरिंदनारे
॥ २ ॥ मूठें भरतेशरे । नृप उर हणे अतिलेशरे । चक्री सुविशेषें क्रोधे तिहांकणेरे ॥ दरवाजाना
उदाररे । कपाटप्रतें साररे । करे प्रहार दांते करी जिम हाथीउरे ॥ ३ ॥ जिम कुपात्रें प्रदानरे । ते

निष्फल जाणरे । पिशुन सनमान जलवृष्टि ऊखरेंरे ॥ बधिरे कर्णजापरे । अटवीमां गीतथापरे । हिममांहें वह्निव्याप ए सवि निष्फल जाणजोरें ॥ ४ ॥ तिम मुष्टिप्रहाररे । चक्रीनो मनोहाररे । नवि लागो फुखकार फोगट नृप पेटमांरे ॥ हवे सुनंदानंदरे । ऊपाडी मूठी अमंदरे । होवे फुख-दंद हणतो जरतप्रतेंरे ॥ ५ ॥ ते मुष्टिने घातरे । थयो जरत भूमिपातरे । लागां तिहां गात मूर्छा पाम्यो जरतेसरूरे ॥ जरतने पडवे त्यांयरे । भूमी कंपायरे ॥ पतीयें जय थायरे जिम कुलांगनारे ॥ ६ ॥ कांपे गिरि पण जोररे । पृथिवी अघोररे । सजनवर्ग निठोर तिहांकणे थावतारे ॥ क्षत्रिय-ना कुबोलरे । बाहुबल निसुणे अतोलरे ॥ दोय अमोल इहांकणे क्षत्रिय इम कहेरे ॥ ७ ॥ जाईने फुख थायरे । ईजत वली जायरे । अपजस गवाय बाहूबली चिंतवेरे ॥ वली जाई एहरे । जो न-वि जीवे तेहरे । तो मुज किस्यो सनेह आउखें मुज सर्युंरे ॥ ८ ॥ इम मनमां विचारीरे । जाईसुं नेह धारीरे । सींचे नयनवारि बाहूबल जाईप्रतेंरे ॥ निज उत्तरीय वस्थरे । करी बाहुबली तत्थरे ॥ वींजे सुपसत्थ जरतप्रतें हित धरीरे ॥ ए ॥ जे भाई तेहज जाईरे । एह वात गवाईरे । बीजी

शी सगाइ रणविषे कामनीरे ॥ चक्री तिणवाररे । सूता नरपरें साररे । ऊठ्यो मनोहर चेतना पामीनेरे ॥ १० ॥ श्रीभरतेश्वर रायरे । दीठो बाहुबल भायरे । ऊभो तिण ठाय चाकरपरें आगलेरे ॥ दोय भाई त्यांहिंरे । अधोमुख ऊभा रह्या ज्यांहिंरे । हारि अने जीतिमांहे लाज थाए मोटातणीरे ॥ ११ ॥ यतः —अधोमुखो वितिष्टाते । बांधवौ नावुभावपि ॥ पराजयो जयश्चापि । लज्जायै महतामहो ॥ १ ॥ ढाल ॥ ऊसरीऊ रणमांरे । विचारे मनमांरे । चक्री एक पलमां अवसर जोईनेरे ॥ फरीथी युद्ध ईहेरे । नवि किंचित बीहेरे । सुभटमांहें लीह भरतरायनीरे ॥ १२ ॥ मानी निज मानरे । नवि तजे सावधानरे ॥ तेहना गुणगान लोके गावतारे ॥ जावजीव जस थावेरे । पुण्याइ दीपावेरे । निज वंश सोहावे टेकदार आदमीरे ॥ १३ ॥ बाहुबल हवे चिंतेरे । उपकार कीधो में प्रीतेरे । भरतने ईणी रीतें ऊगारीऊरे ॥ भरत तिहां हार्योरे । देवता उच्चार्योरे । पण केणें नवि वार्यो युद्धने अवसरेरे ॥ १४ ॥ जीत्यो लघु भायरे । देवता गुण गायरे । सुख थाये मनमांहें बाहुलसेननेरे ॥ फूलवृष्टि वरसेरे । लघुने शिरें हरसेरे ॥ देवे अतिसरसें कीधी वर्णनारे

॥ १५ ॥ पंचम खंडे ढालरे । उंगणीसमी रसालरे । कही मंगलमाल उवझाय दर्शनेरे ॥ सांजलो श्रोतारुरे । जवनें निस्तारुरे । होये दीदारुरे जे सुणे भावसुंरे ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । दंम ग्रही निज हाथ ॥ तेगें करी युध आदरे । बाहुबलिनी साथ ॥ १ ॥ दे दंडें करी दीपतो । चक्री जरत भूपाल ॥ जिम चूलिकाए गिरिजरु । शोजे अतिहि विशाल ॥ २ ॥ ढाल ॥ २० मी ॥ सखीरी आयो ऊनालो अटारमो ॥ ए देशी ॥ सखीरी चक्री भरत हवे तिण समें । तिण समें फेरवी तेह दंम ॥ चतुर नर सांजलो ॥ सखीरी जाणीयें ए उतपातनो । उतपातनो छेदन कारक चंद ॥ च० ॥ १ ॥ सखीरी बाहुबलने मस्तकें । मस्तकें नाखे जरत नरिंद ॥चण॥ सखीरी दंडे करी हणतो हवो । हणतो हवो चक्री ते तेज वरिंद ॥व०॥२॥ सखीरी चक्रीना दंमघातें करी । घातें करी बाहुबली शिरमांहिं ॥च०॥ सखीरी थयो महारव तिहांकणे । तिहांकणे नादें थाए बाह ॥ च० ॥ ३ ॥ सखीरी दंमें करी ते नृपतणो । नृपतणो मुगट थयो ते जग्न ॥ च० ॥ सखीरी एह रणमां अयोघनें । अयोघनें जिम लोढुं थाये जग्न ॥ च० ॥ ४ ॥ स-

खीरी किरीटरेणना खंरू ते । खंरू ते शिरमांहिंथी खरंत ॥ चण ॥ सखीरी वायें धुणित जिम वृ-
क्षथी । वृक्षथी जोयें फूल ढलंत ॥ च० ॥ ५ ॥ सखीरी दंरूघातें करी वाहूवली । वाहुवलीचक्षु
खिण मीचात ॥ च० ॥ सखीरी मीचाणी तिण अवसरें । तिण अवसरें लोकोनी पण वात ॥च०॥
॥ ६ ॥ सखीरी नयन ऊघाडी राजवी । राजवी हाथें ग्रहीने त्यांहिं ॥ च० ॥ सखीरी लोढाना दं-
रूप्रतें ग्रही । दंरूप्रतें वाहुवली ऊठांहिं ॥ च० ॥ ७ ॥ सखीरी आशंकाने धारती । धारती भूमीयें
तिणवार ॥ च० ॥ सखीरी ए दंरू मुज शुं विदारसे । विदारसे ऊपारूसे डुखकार ॥ च० ॥ ८ ॥
सखीरी दंरूप्रतें नमारूतो । नमारूतो वाहुवली ते स्वाम ॥ च० ॥ सखीरी दंडें करी चक्रीप्रतें ।
चक्रीप्रतें क्रोधें करी ताडे ताम ॥ च० ॥ ए ॥ सखीरी दंरूघातें करी घटपरें । घटपरें कीधा खंरो-
खंरू ॥ च० ॥ सखीरी जरतनुं वखतर फाटीयुं । फाटीयुं हतुं पण प्रचंरू ॥ च० ॥ १० ॥ सखीरी
विणवादल रवि जेहवो । जेहवो विण धूमें जिम अग्नि ॥ च० ॥ सखीरी शटित वखतर जिम भू-
पति । नूपति दीपे तिम वरूनाग ॥ च० ॥ ११ ॥ सखीरी अरध खिणलगें विह्वल । विह्वल जरत-

राय तिहां थाय ॥च०॥ सखीरी किंचित वार रही करी। रही करी रण करवानें ठाय ॥च०॥१२॥ सखीरी चक्री फरीथी दंरुने । दंरुने हाथे ग्रहीने धाय ॥ च० ॥ सखीरी वाहुवलने सनमुख सनमुख वेगें चाल्यो जाय ॥ च० ॥ १३ ॥ सखीरी दांते करी होठ पीडतो । पीरुतो त्रृकुटी करी वली रक्त ॥ च० ॥ सखीरी वाहुवलने मुंरुमां । मुंरुमां दंड मारे अति व्यक्त ॥ च० ॥ १४ ॥ सखीरी दंरुघातें करी वाहूवली । वाहुवली ढींचणताय जाय ॥ च० ॥ सखीरी पृथिवीमांहें खुंचीउ । खूंचीउ डुख बहू तिहां थाय ॥ च० ॥ १५ ॥ सखीरी वज्र सार वाहुवलीविषे । वाहुवलीविषे आफली तेह ॥ च० ॥ सखीरी निज अपराघे वीहतो । वीहतो चाल्यो दंरु जेह ॥ च० ॥ १६ ॥ सखीरी जानुलगें बुड्यो जोंयमां । जोंयमां अवगाह्यो गिरिपरें ज्यांहिं ॥च०॥ सखीरी शेपनागपरें राजतो । राजतो वाहुवली वली त्यांहिं ॥च०॥१७॥ सखीरी ते वेदनायें राजवी । राजवी धूणे मस्तक सोय ॥च०॥ सखीरी चित्तें चमत्कार पामीउ । पामीउ वृद्ध वंधवनुं वल जोय ॥च०॥१८॥ सखीरी दंरुघातनी वेदना । वेदना पामी ठे घणी जोर ॥ च० ॥ सखीरी मेदिनीमांहेंथी नीकल्यो ।

नीकळ्यो बाहुबली घोर ॥ च० ॥ १९ ॥ सखीरी रातां लोचने देखतो । देखतो बाहुबली ते राय ॥ च० ॥ सखीरी दंडप्रतें हाथे ग्रही । हाथे ग्रही भमाडे तिण ठाय ॥ च० ॥ २० ॥ सखीरी दंडें करी सुनंदापुत्रें वेगथी । वेगथी जमाड्यो ते दंड ॥ च० ॥ सखीरी राधावेदना चक्रनी । चक्रनी लक्ष्मी वर्यो प्रचंड ॥ च० ॥ २१ ॥ सखीरी दंडें करीने सागरा । सागरा जोजना वहुली पाय ॥च०॥ सखीरी जमतो देखीने दंडते । दंड ते जोर भ्रमि उपाय ॥ च० ॥ २२ ॥ सखीरी झपडतो सूरजप्रतें । प्रतें कांसपात्रपरें फोडे तेह ॥ च० ॥ सखीरी जारंडइंमानीपरें । इंमानीपरें रिक्रमंडल चूरसे जेह ॥ च० ॥ २३ ॥ सखीरी सैन्यलोकें हवे इणीपरें । इणीपरें आशंकायें वीचित्र ॥ च० ॥ सखीरी चक्रीप्रतें दंडें करी । दंडें करी चक्री हणीउं तत्र ॥च०॥२४॥ सखीरी माथें हण्यो तेणें दंडथी । दंडथी भरत राजाने त्यांय ॥ च० ॥ सखीरी कंठलगें पेठो भोंयमां । भोंयमां मोटा दुखने पाय ॥ च० ॥ २५ ॥ सखीरी मोगर हत खीलापरें । खीलापरें चक्री भोंयमांहें जाय ॥ च० ॥ सखीरी चक्रीसेनाना नरवरु । नरवरु चिंता मोटी थाय ॥ च० ॥ २६ ॥ सखीरी राहुग्रहस्त रविपरें । रविपरें

चक्री तेह होय ॥ च० ॥ सखीरी पृथिवीमां खूंचेथके । खुंचेथके कोलाहल बहुलो जोय ॥ च० ॥ ॥ २७ ॥ सखीरी रणसंकुल मोटो थयो । मोटो थयो क्षोणीमांहें जोय ॥ च० ॥ सखीरी आंख मीचाणी कालमुख । कालमुख कष्ट पाम्यो बहु सोय ॥ च० ॥ २८ ॥ सखीरी षटखंड भरततणो धणी । भरततणो धणी बहु लज्जावंत होय ॥ च० ॥ सखीरी क्षणमात्र भूमिमां रह्यो । भूमिमां रह्यो दंडघाततणें घात सोय ॥ च० ॥ २९ ॥ सखीरी एक क्षणने आंतरे । आंतरे नीकल्यो भरत राय ॥ च० ॥ सखीरी जिम प्रजातने अवसरे । अवसरे ऊगे दिनकरराय ॥ च० ॥ ३० ॥ सखीरी देवतायें तिहां भाखीउं । भाखीउं तिहांकणे एहवो वेण ॥ च० ॥ सखीरी भरत हार्यो बाहुबली जीतीउं । बाहुबली जीत्यो निज पुण्याईवसेण ॥ च० ॥ ३१ ॥ सखीरी बाहुबलीने मस्तकें । मस्तकें फूल घणां वरसंत ॥ च० ॥ सखीरी जसवाद बाहुबलीतणो । बाहुबलीतणो तिहां अति उलसंत ॥ च० ॥ ३२ ॥ सखीरी पंचमखंडे ए कही । ए कही वीसमी सुंदर ढाल ॥ च० ॥ सखीरी ज्ञवकाय दर्शन इम कहे । इम कहे आगल वात रसाल ॥ चण ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ नृपति हवे श्रीजरतजी । चिंते निज दिलमांहिं ॥ पांचे युद्धमां हारीउं । जीत न हूई आंहिं ॥१॥ लघु बंधवें मुज जीतीउं । माहरुं न रह्युं मान ॥ मुधा षट खंम साधीया । आवत में इण ठाम ॥ २ ॥ एकही भरतखेत्रमां । दोय चक्री समकाल ॥ तेम वासुदेव दोय वली । इक म्यान दो करवाल ॥ ३ ॥ एक गुहामां दोय हरी । न संजवे एह क्यांहिं ॥ इक खेत्रें दो दिनकरु । इम चिंते चित्तमांहिं ॥ ४ ॥ नवि दीठा नवि सांजल्या । शास्त्रें केणे कदाप ॥ ए बलीउं किम मुजथकी । इम करे पश्चाताप ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २१ मी ॥ दखिण दोहिलो राज दखिण दोहिलो राज ॥ ए देशी ॥ चक्री विचारेहो लाल । एणें मुज जीत्यो राज ॥ निज बल साटेंरे । रणना साथमां ॥ चिंतातुर जाणीहो लाल । जक्षें विचारी राज ॥ तिहांकणे थाप्युंरे चक्र । भरतना हाथमां ॥ १ ॥ चक्रगुण सुणजोहो लाल । वायुवेगें चाले राज । कालानल सरखुंरे आकाशे चाल्युं धोकमां ॥ वीजलीपरें झलकेहो लाल । तेज प्रचंरुं राज । चिहुं दिशें दीपेरे इणहीज लोकमां ॥ २ ॥ सूर्यबिंबसरिखुंहो लाल । अग्नि ए झरतुं राज । आकाशें फरतुंरे सेना देखे तिहांकणें ॥ भरत एम

चिंतेहो लाल । चक्रखत्तावेंहो राज । बाहुंबलकेरुंरे मस्तक छेदणे ॥ ३ ॥ इम चिंतवतेंहो ला-
ल । इष्ट सुरजोगें राज । बाहुबल साहमुरे चक्ररतन आवतुं ॥ बाहुबल देखी हो लाल । ए अण-
जुगतुं राज । एणे किम कीधुंरे चक्रनुं भावतुं ॥ ४ ॥ धिग वृद्ध भ्राताहो लाल । क्षत्रीकुल लाजे
राज । एणे अकाजेंरे विरुदं देखावतो ॥ देवसमदेहो लाल । पंच युद्ध थाप्यां राज । देववाणी छं-
डीरे ए किम चक्र आवतो ॥ ५ ॥ बालपरें कीधुंहो लाल । चक्रनुं ग्रहेवुं राज । लघुता पाम्योरे
चक्री भरत नरेसरू ॥ तेजो लेश्यावालोहो लाल । लोकने बीहावे राज । क्रोधें लेश्या मेलेरे तप-
सी मुनिवरू ॥ ६ ॥ तिम ए भरतहो लाल । मुजने बीहावे राज । हुं नवि बीहुंरे एहना तेगथी
॥ मुज बलने जाणेंहो लाल । निर्बल चक्रीहो राज । इम चिंतवतांरे आवीउं चक्र वेगथी ॥ ७ ॥
बाहुबलें चिंत्युंहो लाल । जीर्ण भांडपरें राज । दंडप्रहारेरे चक्रने चुरसुं ॥ जीर्ण वस्त्र प्रायेंहो लाल
। जुनां कंटकपरें राज । सहेजमां हणीनेरे पाछुं फेरसुं ॥ ८ ॥ दृषदपरें ऊलालीहो लाल । आकाशें
नाखीश राज । अथवा भोंयमांहिंरे नालपरें दाटसुं ॥ चकलीसुतपरेहो लाल । ऊडतुं ग्रहीयें राज

। तिम हुं ग्रहीशरे चक्रने ठाठसुं ॥ ९ ॥ विण अपराधेंहो लाल । केम मुज हणसे राज । मुज पुण्ययोगेंरे एहनी मेलें चूरसुं ॥ चक्रना सुरनीहो लाल । सहस्रनी संख्या राज । दंरुप्रहारेंरे देवने कुरसुं ॥ १० ॥ घरटने जोगेंहो लाल । कण ते पीसाए राज । तिम हुं एनेरे चूरसुं नही मणा ॥ एम विचारतेंहो लाल । वाहुवल नृपने राज ॥ चक्र तिहां आवीरे देतुं प्रदक्षिणा ॥ ११ ॥ सुविनीत शिष्यहो लाल । गुरूने पूठे फरतो राज । विनयने धारतुंरे चक्र फरे चिहुं दिशें ॥ चक्रीनुं चक्रहो लाल । समरथ नविहो राज । सामान्य गोत्रमांरे तेहनुं नही चालशे ॥ १२ ॥ वली विपेपथीहो लाल । चरम शरीरी नरनें राज । नवि तिहां घातरे चक्र करी शके ॥ फरीथी चक्रहो लाल । नरतने हाथे राज । चक्र ते आवीरे तिहां वासो टके ॥ १३ ॥ जिम पंखी मालेंहो लाल । वेशे उठांहिं राज । जिम घोटकशालेंरे हय वेसे सुखी ॥ पांचमे खंडेंहो लाल । एकत्रीसमी ढाल राज । दर्शने जांखीरे सुणो तुमें सुमुखी ॥ १४ ॥

॥ डुहा ॥ विषधरने विष आपवुं । ते होये निष्फल जेम ॥ मारुं चक्र पाछुं वल्युं । तसपरें इहां

तेम ॥ १ ॥ एम भरत निज चित्तमां । चिंतवे तिहां सदीव ॥ चक्रीपणुं मुज नवि रह्युं । पड्यो दुःखसिंधु अतीव ॥ २ ॥ बाहुबलें पण चिंतव्युं । नृपने चक्र ए शस्त्र ॥ एहथी कंइ बीजुं नही । एह पासे पसत्थ ॥ ३ ॥ दंडायुध मुजनेविषे । मूक्युं चक्रने एण ॥ अन्यायकारी भरत छे । उलंघ्युं निज वेण ॥ ४ ॥ तेमाटें ए भरतने । चक्रसहित इण ठाण ॥ मूठें करीने हुं ग्रहुं । काढुं एहना प्राण ॥ ५ ॥ रीसवशें इम चिंतवी । बाहुबली तिण ठाम ॥ मूठी ऊपाडी दोडीयो । हणवाने उद्दाम ॥ ६ ॥ तिण वेला देवें मली । वार्यो नृपने ताम ॥ मुष्टिप्रहार तुमें मत करो । इहां न एनुं काम ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २२ मी ॥ थारे माथे पचरंगी पाग सोनानो छोगलो मारूजी ॥ ए देशी ॥ बाहुबल राजा तेज दिवाजा तिहांकणें ॥ साहेबजी ॥ चिंते मनप्रीतें ए नवि करवुं आपणें ॥ सा० ॥ अहो राजने लोभे चित विक्षोभें हुं नड्यो ॥ सां० ॥ में युद्धने मांड्युं पाप न छांड्युं भव पड्यो ॥ सा० ॥ १ ॥ धिग धिग मुज कांइं सूज नवि आवी इहां घडी ॥ सा० ॥ भाईसुं लडवुं नवि कांइं मलवुं ए घडी ॥ सा० ॥ छे चल राज एह अकाज निकारणें ॥ सा० ॥ फोगट प्रारंभ्यो मनमां क्रो-

भ्यो आपणें ॥ सा० ॥ २ ॥ हणी मोटाने वंची छोटाने छलथकी ॥ सा० ॥ जे राजनुं लेवुं ते दुख देवुं मुजथकी ॥ सा० ॥ साकिण डाकिण मंत्रपरें जे हिंसवा ॥ सा० ॥ सगाने मारी शुभमति टारी न खींसवा ॥ सा० ॥ ३ ॥ राजनी प्राप्ति न हुइ तृप्ति जीवने ॥ सा० ॥ शाश्वत राजें हवे निज काजें सदीवने ॥ सा० ॥ मुज तातें छंडी निज गुण मंडी ऋद्धिने ॥ सा० ॥ ते तातनो पुत्र हुं पवित्र सुबुद्धिने ॥ सा० ॥ ४ ॥ राजलक्ष्मी तजवी नवि आदरवी पापिणी ॥ सा० ॥ पग पग करडे गुणने मरडे सापिणी ॥ सा० ॥ मनमां एम धारी क्रोधने वारी बाहूबली ॥ सा० ॥ चक्रीप्रतें कहेतो उपशम वहेतो मनरुली ॥ सा० ॥ ५ ॥ हे मोटा भाई शुभ मति आई माहरे ॥ सा० ॥ अपराध माहरो वांक न ताहरो एहरे ॥ सा० ॥ तुजने में खेद्यो क्रुद्धें भेद्यो ते सहू ॥ सा० ॥ ते खमसे सहजे समता वहजे हुं कहुं ॥ सा० ॥ ६ ॥ भवपाशें वाशें चित्त उदासें नवि गमें ॥ सा० ॥ भाइ सगाई ए विरुआई न विरमें ॥ सा० ॥ राजनी वंछा वकी दुगंछा मूजने ॥ सा० ॥ भवोदधि नवि वंछुं कहुं हुं तूजने ॥ सा० ॥ ७ ॥ त्रिभुवनना स्वामी गुण अभिरामी तातनो ॥ सा० ॥ पंथ

आदरीशुं श्रेयने धरीशुं वातनो ॥ सा० ॥ परमारथ धारो गुणें उदारो इम कही ॥ सा० ॥ ते मूवें लोच विगन शोच दीक्षा ग्रही ॥ सा० ॥ ८ ॥ जलुं जलुं कीधुं कारज सीधुं तें मुदा ॥ सा० ॥ देवता एम बोले नही तुज तोले कोई कदा ॥ सा० ॥ बाहूबलमाथे देवता साथे फूलनी ॥ सा० ॥ वृष्टिने करता वातने धरता मूलनी ॥ सा० ॥ ९ ॥ चिंते बाहूबल साधु महाबल चित्तमें ॥ सा० ॥ माहरे इहां रहेवुं संजम वहेवुं चित्तमें ॥ सा० ॥ पूर्वे व्रत ग्रहीया ज्ञानें लहीया बंधवा ॥ सा० ॥ लघुताने पामुं मान न वामुं वंदवा ॥सा०॥१०॥ घाती करमने गाली केवलशाली हुं जदा ॥सा०॥ थाई. ज्ञान पाई जाईस जिनपासे तदा ॥ सा० ॥ मनमां विचारी काउसग धारी ते रह्यो ॥ सा० ॥ तिण ठाम गुण धाम ध्यानमांहें मुनि लह्यो ॥ सा० ॥ ११ ॥ जरत तस देखी सुगुण गवेखी मुनि प्रतें ॥ सा० ॥ प्रणमें परिवारें भक्ति उदारें निज हितें ॥ सा० ॥ सोमजसा आनंदे मुनिने वंदे हरखथी ॥ सा० ॥ आतम समार्यो क्रोधने वार्यो भावथी ॥ सा० ॥ १२ ॥ पंचम अधिकारे अतिमनोहारे ए लही ॥ सा० ॥ बावीसमी ढाले मंगलमाले ए कही ॥ सा० ॥ दर्शने भांखी चित्तने साखी ए र-

मी ॥ सा० ॥ सांभलो श्रोतारु जवनिस्तारु साकरसमी ॥ सा० ॥ १३ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीबाहूबल मुनिवरू । समतारस लयलीन ॥ अध्यातमरसमयी सदा । निज धर्में आधीन ॥ १ ॥ शांतसुधारसें सींचीयुं । मुनीयें मन त्यांहिं ॥ काउसगध्यानें मुनि रह्यो । निश्चल दिल उठांहि ॥ २ ॥ बाहूबल मुनिराजनी । स्तवना .इणीपरे ताम ॥ जे रीतें चक्री करे । ते जांखुं अभिराम ॥ ३ ॥ सांजलजो थिर मन करी । मूकी सकल जंजाल ॥ गिरुआना गुण सांजले । थाये मंगलमाल ॥ ४ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ मारू साथे मारें साजे धणरे हाथे मद पीउरे लो ।. मारा मा।णिगर मारुलो ॥ ए देशी ॥ जवियां जरत नरेसर अतिअलवेसर गुण स्तवेरेलो । प्रणमी तिहांकणेंरेलो ॥ भविआं आंसु झरते क्रोध निसरते तेहवेरेलो । इणीपरें पजणेरेलो ॥ १ ॥ भविआं संजमधारी गुण अपारी तुं मुनिरेलो । एगविह असंजम टालेरेलो ॥ भविआं भवनिबंधन दोय बंधन तुं हणीरेलो । आतम अजुआलेरेलो ॥२॥ जविआं त्रण दंम हरतो गुण अनुसरतो तुं भलोरेलो । त्रण गुपतिधारीरेलो ॥ जविआं त्रण शल्य वरजित दोषने तरजित ऊजलोरेलो । हृदयथी

विचारीरेलो ॥ ३ ॥ भविआं त्रण गारव पराभव करता टालीयारेलो । त्रण विराधना तजीरेलो ॥ भविआं कषाय चार गुण संहार गालियारेलो । समताने तें भजीरेलो ॥ ४ ॥ भविआं चारे सन्ना तें एकमन्ना ते तजीरेलो । चारे विकथा वामीरेलो ॥ भविआं आरत रौद्र ते अशुद्धं अणभजीरेलो । दोय ध्यानने पामीरेलो ॥ ५ ॥ भविआं पांचे क्रिया महाविक्रिया अपहरीरेलो । कामगुण पांचे टालीरेलो ॥ भविआं पंच महाव्रत गुणमणिसंभृत आदरीरेलो । पांचे सुमति पालीरेलो ॥६॥ भवियां षटकाय अपाय विराधना नें वमीरेलो । त्रण लेश्या निवारीरेलो ॥ भविआं आदरता मन धरता वशो तुं दमीरेलो । शुभ लेश्या संभारीरेलो ॥ ७ ॥ भवियां सात भयथानक गुणना घातक तें तज्यांरेलो । आठ मदथानक गालेरेलो ॥ भवियां नवविध शुभविधि वंभगुप्तिने तें सज्यांरेलो । दश यतिधर्म पालेरेलो ॥ ८ ॥ भवियां अग्यार प्रतिमा गुणें करी हढिमा श्राऊनीरेलो । ते सर्वे तुमें जाणोरेलो ॥ भवियां भिक्षुप्रतिमा वारे हढिमा निराबाधनीरेलो । तुमें चित्तमांहें आणोरेलो ॥ ९ ॥ भवियां किरियाथानक तुं निवारक तेरनेरेलो । चौद भूतग्राम पालेरेलो ॥ भवियां परमा-

धामी पाप आरामी पन्नरनेरेलो । अनुमोदना टालेरेलो ॥ १० ॥ भवियां गाथाअध्ययन सुखना दायन सोलनेरेलो । जाणो वम्नागीरेलो ॥ भवियां असंजम मोटातम सतर अतोलनेरेलो । तेह-तणा तुमें त्यागीरेलो ॥ ११ ॥ नवियां अवंभ अदंन्न अढार नेदने वारतोरेलो । उंगणीस अध्ययन जाणेरेलो ॥ नविशं असमाधिथानक गुणना वारक हारतोरेलो । वीस संख्याने चित्त नाणेरेलो ॥ १२ ॥ नवियां एकवीस सबला गुणनिबलाने तुं तजेरेलो । बावीस परीसह जीतेरेलो । नवियां त्रेवीस अध्ययन सुखना चैन तुं नजेरेलो । जिन चोवीस सुप्रीतेरेलो ॥ १३ ॥ न-वियां पचीस नावना आतमपावन नावतोरेलो । छवीस उंद्देसण काल जाणेरेलो ॥ नवियां स-तावीस निसदिस गुण साधु सोहावतोरेलो । अडवीस आचारप्रकल्प आणेरेलो ॥ १४ ॥ भवियां पापश्रुतप्रसंग अन्नंगने जाणतोरेलो । उंगणत्रीस संख्यायेरेलो ॥ नवियां मोहनीथानक गुण आ-चारकहाणतोरेलो । त्रीसनी संख्यायेंरेलो ॥ १५ ॥ नवियां समतासागर गुणना आगर सिद्धनारे-लो । गुण एकत्रीस वखाणेंरेलो ॥ नवियां योग संग्रह पापनिग्रह बुद्धनारेलो । बत्रीस मनमां आ-

णेरेलो ॥ १६ ॥ नवियां आसातन गुणपातन तेंत्रीस जे कहीरेलो । तेहतणा तुमें त्यागीरेलो ॥ नवियां प्रवचनवाणी अमृतसमाणी सद्दहीरेलो । संवररूप सोनागीरेलो ॥ १७ ॥ नवियां इत्यादिक गुणधारक मोटो तुं जतीरेलो । प्रनु आणा पालेरेलो ॥ नवियां संजम पालो निज अजुआलो तुं व्रतीरेलो । आठ करमने गालेरेलो ॥ १८ ॥ भवियां इणिपरें नरतनरेसरें भावथीरेलो । स्तवना बहू करीरेलो ॥ नवियां धन्य ठे तुजने मोह ठे मुजने चित्तथीरेलो। पापनी में बुद्धि धरीरेलो ॥१९॥ नवियां हुं तुं पापी बहु डुख व्यापी जीवडोरेलो। संसारें राच्योरेलो ॥ नवियां मोहअंधकारक तुं निवारक दीवडोरेलो । नवि किहांकणें माच्योरेलो ॥२०॥ भवियां हुं हुं लोभी सज्जनखोभी आतमारेलो । निज शक्ति नवि जाणीरेलो ॥ नवियां तुजसुं मांकी राढो न छांकी महातमारेलो । अशुभ मतिनें आणीरेलो ॥ २१ ॥ नवियां तातनो नंदन नविआनंदन तुं खरोरेलो । धन तें संजम आदर्युरेलो ॥ नवियां मोहे नमीठे कर्मे जमीठे आकरोरेलो । में नवि कांइ आचर्युरेलो ॥ २२ ॥ नवियां क्रोध करदम जे डुरदमनें पखाललोरेलो । समताजल करीरेलो ॥ नवियां नरतराय नमी मुनिपाय

मद टालतोरेलो । विनयनें चित धरीरेलो ॥ २३ ॥ नवियां पंचम खंडे तेज अखंडे त्रेवीसमीरेलो । नांखी ढाल रसालरेलो ॥ नवियां उवकायवाणी नविएं जाणी अमीसमीरेलो । दर्शनने मंगलमालारेलो ॥ २४ ॥

॥ डुहा ॥ इणिपरें नरतभूपती । शूणी मुनिवरने त्यांहिं ॥ तक्षशिलायें आवतां । सेनायुत उच्छांहिं ॥ १ ॥ नगरीना उद्यानमां । दीठो जिनप्रासाद ॥ धर्मचक्र प्रणमी करी । चक्री थयो आह्लाद ॥ २ ॥ सोमजसा नत्रिजने । चक्री पूछे ताम ॥ प्रासाद कुणें करावीउ । ते भांखो अनिराम ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २४ मी ॥ जीरे मारे वाणी अमीयरसाल । सुणतां मुज साता वली जीरेजी ॥ ए देशी ॥ जीरे मारे पूर्वे ऋषन्न जिणंद । बद्मस्थकालें विरहता जीरेजो ॥ जीरे संध्यावेलायें आंहिं । आव्या प्रनुजी मलपता जीरेजी ॥ १ ॥ जीरे वधामणी वनपाल । आवी दीधी रायने ॥ जी० ॥ जीरे आप्युं बाहुवलें दान । निज थानक गयो पायने ॥ जी० ॥ २ ॥ जीरे बाहुबल चिंते एम । हमणां सांज पमी गई ॥ जी० ॥ जीरे सवि आडंबरें जुत । प्रातसमें वांदीस जई ॥जी०॥

॥ ३ ॥ जीरे नंना देवरावी तिणवार । सज कर्या सहू शेहेरमां ॥ जी० ॥ जीरे प्रनातवेलायें भूप । वंदन चाल्यो लेहेरमां ॥ जी० ॥ ४ ॥ जीरे वनमांहें आव्यो जाम.। तिहां नवि दीठा जिनेसरु ॥ जी० ॥ जीरे मनोरथ गया सर्वे । चिंतातुर हुउ नृपवरु ॥ जी० ॥ ५ ॥ जीरे चिंतानिवारणकाज । प्रधानें कीधी थापना ॥ जी० ॥ जीरे पूज्युं नृपे धर्मचक्र । तातनी पादुका नावतां ॥ जी० ॥६॥ जीरे ए सघलो वृत्तांत । नरतने सोमजसें कह्यो ॥जी०॥ जीरे नरत चक्री निज चित्त । साचो जाणी सद्दह्यो ॥ जी० ॥ ७ ॥ जीरे पादुका वंदी राय । तक्षशिलापुरें आवीया ॥ जी० ॥ जीरे बहु उच्छवसंजुत्त । चक्री आनंद पामीया ॥ जी० ॥ ८ ॥ जीरे अभिषेक कीधो राय । सोमजसाने राजनो ॥ जी० ॥ जीरे सवि राजा समक्ष । तिम वली लोक समाजनो ॥ जी० ॥ ए ॥ जीरे ते दिनथी सोमवंश । शत शाखायें विस्तर्यो ॥ जी० ॥ जीरे ते ते पुरुष रतन । तेहनुं एक कारण थयो ॥जी०॥१०॥ जीरे उत्तम कुलनी नार । रूपवंती सोहामणी ॥जी०॥ जीरे चोवीस हजार प्रमाण । सोमजसाने कामिनी ॥ जी० ॥ ११ ॥ जीरे बहोतेर सहसप्रमाण । जगविख्यात विक्रम वरा ॥जी०॥

जीरे श्रेयांसप्रमुख पुत्र । पवित्र तेहना मुख करा ॥ जी० ॥ १२ ॥ जीरे बत्रीस लाख ग्राम । पाटण सोढें जेहना ॥ जी० ॥ जीरे पुरां त्रणसें उदार । संख्या कही तेहना ॥ जी० ॥ १३ ॥ जीरे रथ चमालीस लाख । हाथी लक्ष कह्या जला ॥ जी० ॥ जीरे घोमा पांलीस लाख । सोमजसाना निरमला ॥ जी० ॥ १४ ॥ जीरे सवा क्रोम तस सैन्य । सातसें राजा जेहमें ॥ जी० ॥ जीरे आज्ञा माने तास । एटली ऋद्धि कही तेहने ॥ जी० ॥ १५ ॥ जीरे सोमजसाने त्यांहिं । पाटें वेसामी एणीपरें ॥ जी० ॥ जीरे श्रीजरत भूपाल। निज नगरी चल्यो चित खरें ॥ जी० ॥ १६ ॥ जीरे पुनरपि वाहुवल पाय । प्रणमी चक्रीजी मुदा ॥ जी० ॥ जीरे विनीता नयरीयें जाय । लश्कर सहित वेगें तदा ॥ जी० ॥ १७ ॥ जीरे पंचम खंडे एह । ढाल कही चोवीसमी ॥ जी० ॥ जीरे उवकाय दर्शन नाण । श्रोता सुणो तुमें उद्यमी ॥ जी० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ करी जयमंको जरतजी । वजडावी रणतूर ॥ सेनाजुत चक्री चल्यो । हरखित दिल जरपूर ॥ १ ॥ चक्री श्रीभरतेसरू । अनुक्रमे चाल्यो जाय ॥ दिन केटलें ते पामीउं । अयो-

ध्या नयर सुठाय ॥ २ ॥ निज पुरमां सुख संपदा । राजऋद्धि नंमार ॥ राज करे रूमीपरें । पाले प्रजा सुखकार ॥ ३ ॥ सुर असुर नर समूह ते । नृपना सेवे पाय ॥ इंद्रपरें सुख नोगवे । मनमां आनंद थाय ॥ ४ ॥ आयुधशालानेविषे । चक्र पेखुं तिणवार ॥ मनह मनोरथ सवि फल्या । चक्रीना मनोहार ॥ ५ ॥ वाहुवल ऋषि एकलो । काउसगधारी जेह ॥ तास अधिकार सांजलो । धरी मुनिवरसुं नेह ॥ ६ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ पंथिमारे मंदेसमो ॥ ए देशी ॥ श्रीवाहूबल मुनिवरू । वाचंयम सिरदार ॥ ध्यानें तान लगावीउं । निश्चल चित्त मनोहार ॥ बलिहारी ए मुनितणी । हुं जाउं वारोवार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ नासाप्रांतें वीसम्या । नयणां दोये सार ॥ मानुं दिशा साधनजणी । सोहे शंकु अवतार ॥ व० ॥ २ ॥ आकरा तापने मुनि सहे । उष्णऋतु दुखखाण ॥ वनतरुवरपरें सहू सहे । आतुरता नवि आण ॥ व० ॥ ३ ॥ उष्णऋतु मध्याह्नो । आकरो सूरज जेह ॥ शुज ध्यानसुधायें छांटीउं । नवि जाणे मुवि तेह ॥ व० ॥ ४ ॥ शिरथी मांमी पगलगें । प्रस्वेद वहंत ॥ पण मुनिवर परसेवने । नवि कांइ लूहंत ॥ व० ॥ ५ ॥ धूलि लाग तस देहमां ।

मुनिवर शोजे त्यांय ॥ पण नवि चित्त उदवेगता । नवि धरे पीमा कांय ॥व०॥६॥ वर्षाकृतुना सम-यमां । जलनी धारा सहंत ॥ किंचित मन नवि मोलीउं । मुनिवर उपशमवंत ॥व०॥७॥ यतः—आ-यावयंति गिम्हेसु । हेमंतेसु अवाउमा ॥ वासासु पमिसंलीणा । संजया सुसमाहिया ॥ १ ॥ढाल॥ वीजलडी ऋबुका करे । वायु आकरा वाय ॥ काउसगथी तिम ध्यानथी । नवि चब्या ऋषिराय ॥ वलिहारी वाहुवलतणी ॥ ए आंकणी ॥ ७ ॥ हेठल वारिथकी हुई । सेवाल अत्यंत ॥ तेणें करी मुनिराजना । दोय पगें नवि वलगंत ॥ व० ॥ ए ॥ शीयालामां साधुने । टाढ लागेरे देह ॥ धर्म-ध्यान अग्नियें करी । सुखे वसे ठे तेह ॥ व० ॥ १० ॥ करम इंधणने वालतो । मुनिवर गुणवंत ॥ धर्मध्यान वधारतो । उपगारी महंत ॥ व० ॥ ११ ॥ वाहुवलिना खंधमां । वनना पामा आय ॥ शींगमां मारी खरजने । करता डुख उपजाय ॥ व० ॥ १२ ॥ वाहुवलिना शिरनेविषे । तिम वली माढीमांहिं ॥ जुजा दोयने अंतरे । कर्या पंखीयें माला त्यांहिं ॥ व० ॥ १३ ॥ वेलें वींटाणी देह-मी । मुनिरायनी यत्र ॥ कर्मलतायें वींटीउं । कवि दीए उपमा तत्र ॥ व० ॥ १४ ॥ माजना अंकु-

रा ऊगीया । अणीयाला जेह ॥ देहने खुंचे कर्कशा । भेदाये मुनिनी देह ॥ व० ॥ १५ ॥ जेम खल पगतले पेसीने । सज्जन मनने दंत ॥ तिम ए उपनय जाणजो । शमधन नवि छेदंत ॥ व० ॥ ॥ १६ ॥ यतः—दर्भांकुरास्तीक्ष्णमुखा जलेन । प्राप्ताः परां वृद्धिमिदं शरीरं ॥ अभेदयन् सज्जनमानसानि । यथा खलाः पादतलं प्रविश्य ॥ १ ॥ ढाल ॥ तोपण श्रीबाहुबलऋषि । नवि रूठ्या कांइ ॥ रागद्वेषपने जीतीने । प्रभूजीने ध्याइ ॥ व० ॥ १७ ॥ चित्तकमलमां जिनप्रभें । ध्यातो ते मुनिराय ॥ इम करतां ऋषिरायने । वरस एक थाय ॥ व० ॥ १८ ॥ आहारविना मुनिवर रह्यो । जिम ऋषभ अरिहंत ॥ हवे जे व्यतिकर थायशे । ते आगल निसुणंत ॥ व० ॥ १९ ॥ पंचम खंडे ए कही । पचवीसमी ढाल ॥ उवझाय दर्शनसागरे । होजो मंगलमाल ॥ व० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ तक्षशिलाने परीसरें । आदीश्वर सुखकार ॥ पूरण वर्ष थया पछी । समवसर्या हितकार ॥ १ ॥ प्रभुए ब्राह्मी सुंदरी । तेडी कहीउं एम ॥ जाउ बाहूबलकनें । मुज वचनें धरी प्रेम ॥ २ ॥ ढाल ॥ २६ मी ॥ जामिणी कारज ऊपनेजी । जाए जिसें घरमांहिं ॥ ए

देशी ॥ ऋषभ जिणंद इम उच्चरेजी । ब्राह्मी सुंदरीने त्यांहिं ॥ खीणकरमा बाहुबलीजी । थई र-ह्यो छे ज्यांहिं ॥ १ ॥ सतीजी जाउं प्रतिबोधन काज । मुज वाणीएं आसती ॥ ए आंकणी ॥ शुक्ल चतुर्दशी रात्रि तेजी । तिमिरवर्जित जेम होय ॥ तिम तमरहीत मुनिवरूजी कविय वखाणे सोय ॥स०॥२॥ मोहनीय करमना मानथीजी । नवि पामे केवलस्वरूप ॥ जिम कंबलपटें ढांकीउंजी । नवि देखाये अर्करूप ॥स०॥३॥ तुम दोयने वचनें करीजी । ततकाल नजसेरे मान ॥ तेमाटें जाउं उतावलीजी । तस दीउं उपदेशनुं दान ॥ स० ॥ ४ ॥ जिन आणाने शिरें धरीजी । नमी प्रभुजीना पाय ॥ ब्राह्मी सुंदरी चालीयांजी । मुनिवरपासे जाय ॥ स० ॥ ५ ॥ अमूढलक्ष्य जिनेश्वरूजी । समयें उपदेश देत ॥ जाणता हता ज्ञानें करीजी । मोकल्या जाणी हेत ॥ स० ॥ ६ ॥ वनमां गई दोय आरजाजी । वेलें वींट्यो मुनिराय ॥ रज लागी रयणपरेंजी । नवि ओलख्यो तिण ठाय ॥ स० ॥ ७ ॥ वारंवार गवेषतीजी । हवे तेणे ओलख्योरे बंधु ॥ ध्यानधारामां मगनताजी । समतारसनो सिंधु ॥ स० ॥ ८ ॥ महामुनि बाहुबलप्रतीजी । त्रण प्रदक्षिणा देय ॥ खमासमणा त्रण देई

करीजी । वंदी एम कहेय ॥ स० ॥ ९ ॥ ज्येष्ट बंधव सुणो मुज मुखेंजी । कहेवराव्युं प्रभुजीए तूज ॥ गज चढ्या केवल न ऊपजेजी । मनडामां नवि मुंफ ॥ स० ॥ १० ॥ इम कही दो श्रमणी तदाजी । जिम आवी तिम जाय ॥ विस्मय पाम्यो महातमाजी । चिंते चित्तमां त्यांय ॥ स० ॥ ॥ ११ ॥ सावद्य योगने में तज्याजी । काउसगधारी रहुं प्रायें ॥ किहांथी चढवुं मुज कहेजी । गजनुं श्रमणी आंहिं ॥ स० ॥ १२ ॥ ए जिननी दोय शिष्यणीजी । मृषा नवि जाखे कदाप ॥ किम ए होशे वातडीजी । हुं तो संजम व्याप ॥ स० ॥ १३ ॥ अथवा में जाण्युं इहांजी । ए तो सही मानगज होय ॥ व्रतगरिष्ट कनिष्टनेजी । वंदना घटे ठे जोय ॥ स० ॥ १४ ॥ त्रिभुवनगुरु श्रीतातनीजी । सेवा करवा विवेक ॥ हजी तुज आव्यो नथीजी । शुं मानें निज ठेक ॥ स० ॥१५॥ पहेलां व्रत अंगीकर्याजी । ते अठाणुंरे भाय ॥ तेहने किम करुं वंदनाजी । ए तुं डुरध्यान ध्याय ॥ स० ॥ १६ ॥ हमणांज हुं जाइ तिहांजी । महामुनिवांडुंरे तेह ॥ इम चिंतवतां बाहुबलीजी । पग ऊपाड्यो जेह ॥ स० ॥ १७ ॥ लता वेलपरें त्रूटीयांजी । चारे घनघाती कर्म ॥ तिणवेला मुनि-

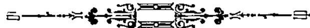
रायनेजी । केवलज्ञान शर्म ॥ स० ॥ १८ ॥ उत्पन्न केवल ज्ञानताजी । केवलदरसनजूत ॥ सौम्य दर्शन शशिपरेजी । सोहे अधिक दीत ॥ स० ॥ १९ ॥ ऋषभ जिणंद पदांबुजेंजी । आव्या तेह मुणिंद ॥ प्रदक्षिणा देई करीजी । यथोचित वेठा आणंद ॥ स० ॥ २० ॥ पंचमखंडें छवीसमीजी । ढाल कही श्रीकार ॥ उवज्झाय दर्शनसागरेजी । श्रोताने हितकार ॥ स० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीबाहुबल मुनिवरु । धारक केवलज्ञान ॥ लोकालोक प्रभासकर । स्वपर प्रकाशकवान ॥ १ ॥ आपही आप स्वभावमां । थिर थयो आतमराम ॥ परम तत्वमयी हुआ । चिदानंद गुणधाम ॥ २ ॥ निज सत्व प्रगट थई । सहजरूप भगवान ॥ शुद्धातममां झीलतां । गाळ्यां कर्मनिदान ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २७ मी ॥ राग धन्यासी ॥ हीचेरे हीचेरे ॥ ए देशी ॥ बाहुबल मुनिवरु । सयल गुण आगरू । वंदीयें भविक जन शुद्ध भावे ॥ जेहथी दुखटले । सकल वंछित फले । मुगतिरमणी सुख हाथ आवे ॥ १ ॥ बाहुबल मुनिवरु । सयल गुण आगरु ॥ ए आंकणी ॥ आतम साधता । निज गुणें वाधता । जिनतणी आणने ते आराधे ॥ पातक वारता । दुरगति गालता ।

एहवा मुनिवरा मोक्ष साधे ॥ वा० ॥ २.॥ सम्यग ज्ञान दर्शन । चरणधर महाव्रती । पंचम ज्ञानने तेह पामी ॥ ज्ञविक जीव बूझता । महीतल विहरता । प्रणमीयें ज्ञावथी जे निकामी ॥वा०॥ ॥ ३ ॥ एहवा मुनितणी । सेवना नित करो । आतमराम मुनिराज ध्यावो ॥ निज गुण आदरी । पापनें परिहरी । सहज सुख संपदा नित्य पावो ॥ वा० ॥ ४ ॥ श्रीजिन शासन । सुरतरु सुंदरु । शत शाखा विस्तर्यो अधिक राजे ॥ वइरी शाखा अने । चंद्रकुले शोभतो । विधिपक्ष गच्छ इण जगत छाजे ॥ वा० ॥ ५ ॥ गछ सोहाकरो । गणधरो सुंदरो । श्रीधर्ममूर्तिसूरि युगप्रधानो ॥ परिहरी वित्तने । संयम आदरी । धर्मकामें थयो सावधानो ॥ वा० ॥ ६ ॥ तस पट उदयगिरि । दिणयर-सारिखो । श्रीकल्याणसागरसूरि गछराया ॥ तास पाटें सिरी । अमरसागर गुरु । मुनिजने सेविया जास पाया ॥ वा ॥ ७ ॥ तस पट दीपको । मोहने जीपको । श्रीविद्यासागरसूरि नेता ॥ तस पदें राजता । गछ सोहावता । श्रीउदयसागर सूरि गुणसमेता ॥ वा० ॥ ८ ॥ सीस तस दोय ते । शुज्ञ मति धारका । कीर्तिसागर सूरि जग प्रतीता ॥ उवझाय दर्शन—सागर गणिवरा । सुगुरु कृपा-

थकी ते वदीता ॥ वा० ॥ ए ॥ ढाल सतावीसमी । पंचम खंरुनी । पूर्ण हुइ नवि जना चित्त धा-
रो ॥ परम मंगल करी । जयरमा सुखकरी । सुणत नविकां निज काज सारो ॥ वा० ॥ १० ॥
पंचम खंरु । अखंरु चित्त ए रच्यो । सुगुरु सुपसायथी कार्य साध्यो ॥ खंरु पूरो हुउं ।
विजयता नीपनी । आज आनंदनो पोष वाध्यो ॥ वा० ॥ ११ ॥ इति श्रीअंचलगच्छाधिराज सक-
ल नट्टारकनामिनी नालस्थल तिलकायमान पूज्यरंदर नट्टारक श्री १०७ श्रीउदयसागरसूरीश्वरा
णां शिष्य महोपाध्याय श्री दर्शनसागरगणिविरचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतवंधे
श्रीबाहुवलसंग्राम दीक्षा केवलज्ञान संकीर्तनो नाम पंचमः खंरुः समाप्तः ॥ सर्व गाथा ७४७ छे ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ षष्ठः खंडः प्रारभ्यते ॥

॥ दुहा ॥ स्वस्ति श्रीमंगलकरा । प्रणमुं जिन चोवीस ॥ चिदानंद चिदघन सदा । वर्ते छे
निशदीस ॥ १ ॥ आतमसत्ता प्रकटिता । टाली सयल उपाधि ॥ केवलज्ञान गुणागरू । सहजा-
नंद समाधि ॥ २ ॥ प्रणमी ते परमेश्वरा । वली समरी श्रुतदेव ॥ विघ्नविनाशन हेतु जे । मंगल
करण सदैव ॥ ३ ॥ सुगुरु क्रमांबुज समरीयें । निक्कारण उपगार ॥ जकने जे पंकित करे । ज्ञान-
दृष्टि दातार ॥४॥ यत्पाणिपद्मपरिशीलनया कदाचि–दश्मोपमोऽप्यहमुपेत्य सदाकृतित्वं ॥ पूजां ज-
नादधिगतोऽस्मि धृतप्रतिष्ट—स्तस्मै नमः सुगुरवे वरसूत्रधत्रें ॥ १ ॥ श्रीजिनागमबोहित्थं । संसा-
रार्णवतारकं ॥ ममेदं दर्शितं येन । तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ विना गुरुभ्यो गुणनीरधिभ्यो । जा-
नाति धर्मं न विचक्षणोऽपि ॥ निरीक्षते कुत्र पदार्थसार्थं । विना प्रदीपं शुभलोचनोऽपि ॥ ३ ॥
श्रीधर्ममूर्तिविधिपक्षगणाधिपानां । पट्टे प्रभूतमतिरुग्रतपा अपापः ॥ दातृत्वशक्तिपरिरंजितसाधुलो-

कः । कल्याणसागरगुरुर्जयताच्चिरायुः ॥ ४ ॥ दुहा ॥ बठा खंमने वर्णवुं । ते सुणजो नरनार ॥ निदा विकथा परिहरी । एकमनां हितकार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ली ॥ चोपईनी देशी ॥ हवे श्रीऋषजजिणंदनो शीष । श्रीमरिचीनामें मुनीश ॥ श्रमणगुणें करी शोभित जेह । स्वजावें सुकुमाल बे तेह ॥ १ ॥ जिम कलज यूथपतिसंघात । विहरे महीतलमां अवदात ॥ तिम जिनसाथे तेह मुणींद । विचरे समतारसनो कंद ॥ २ ॥ एकसमें मरीचि अणगार । प्रजुजीसाथे करतो विहार ॥ मध्याह्नसमयें उनालामांहिं । दिनकर ताप लागे अथाह ॥ ३ ॥ मारगनी रज लागे अंग । लूलागे गतिनो थाये जंग ॥ पगथी मांमी शिरपर्यंत । परसेवो थाये अत्यंत ॥ ४ ॥ डीलें मेल लाग्यो डुखदाय । वस्त्र गंधाणां ऋषिना त्यांय ॥ जिम पय सींचेल सूकुं चाम । गंधाये डुरगंधनुं धाम ॥ ५ ॥ पाय दाऊणुं लागे बे जोर । तरस पण लागी कठोर ॥ चितमां चिंते ते अणगार । मारगें थाशे केम विहार ॥ ६ ॥ केवल दर्शन केवल ज्ञान । धरनारा श्रीऋषज भगवान ॥ पोतरा चेलो हुं बुं तास । चक्रीनो नंदन बुं खास ॥ ७ ॥ चतुविह श्रीसंघनी समक्ष । स्वामिनी पासें अतिदक्ष

॥ पंच महाव्रत उंचर्यां सार । दीक्षा में लीधी मनोहार ॥ ८ ॥ तेमाटें एह ठाणथी मूज । घेर जावुं नवि पडे सूज ॥ जिम सुजट रणमांथी गेह । जावा जुगतुं नवि घटे तेह ॥ ए ॥ मुजने श्रमणपणानो ज्ञार । नवि सहेवाये कांइं लगार ॥ दुखें चढाये पर्वत जेम । मुजने लागे संजम तेम ॥ १० ॥ ए तो कुलमां लज्जा थाय । बीजुं तो व्रत नवि पलाय ॥ हुं पमीउ मोटा संकटमांहिं । नित नित लागे परीसह ज्यांहिं ॥ ११ ॥ एक कोर आवी नदी पूर । बीजी कोर सिंह ठे सूर ॥ माहरे हूउ एहज न्याय । हवे शुं करवो अहीं उपाय ॥ १२ ॥ अथवा में जाण्यो विचार । सुखदाई मुज पंथ श्रीकार ॥ त्रिदंमधारी थईने रहुं । एहवुं चित्तमां हुं सद्दहुं ॥ १३ ॥ मन वचन काय जे त्रण दंमा मुनिराजें जीत्या प्रचंम ॥ तेणें जीताणो माहरो जीव । ते माटें थाउं त्रिदंमी सदीव ॥ १४ ॥ शिर केशलोच मुनिएं कीध । में तो क्षुरमुंम व्रतने लीध ॥ थूल सूक्ष्म जीववधनो त्याग । ते तो मुनिवर करे महाभाग ॥ १५ ॥ माहरे तो थूल जीवनी हिंसा । नवि करवी एह वात प्रशंशा ॥ मुनिवर तो अकिंचन होय । सोनानी वींटी मुजने होय ॥ १६ ॥ उपानह मुनि नवि पहेरं-

त । हुं तो धारुं तेह सतंत ॥ शीलसुगंधित मुनिवरदेह । नाहवुं नवि इच्छे छे तेह ॥ १७ ॥ शील-
दुरगंधित माहरो जीव । चंदनविलेपन करीश सदीव ॥ निरमोही छे महामुनिराय । मुगट छत्र
नवि धरे कांय ॥ १८ ॥ मोहें अवराणो हुं तुं आंहिं । शिरपर छत्र धारुं उछांहिं ॥ श्वेत वसन पहेरे
मुनिराज । निकषायी भवतरण जहाज ॥ १९ ॥ कषायें करी हुं मेलो रहुं । भगवां वस्त्रने अंगें व-
हुं ॥ सचित पाणीने रुषिजी तजें । माहरो जीव तो तेहिज भजे ॥ २० ॥ पण मित नीरें स्नानज
करुं । एह व्रत मुज मनमां धरुं ॥ निज बुद्धें विचारी तेह । तेहवुं लिंग धरे निज देह ॥ २१ ॥
स्वामीसाथे विचरे रोज । नवि सहेवाणी परीसह फोज ॥ नवि संजत नवि गृहस्थ तेह । एहवो
हुओ ते ससनेह ॥ २२ ॥ नही घोमो नवि खर कहेवाय । जिम उभयंश वेसर थाय ॥ तिम मरी-
चि उपम लहंत । आश्चर्यकारी वेष वहंत ॥ २३ ॥ विजाति मुनिमांहें सोय । जिम हंसविषे वाय-
स जोय ॥ ते निरखी पूछे बहु लोक । धरमनी वार्ता ते गतशोक ॥ २४ ॥ पूछतां लोकने कहे
सोय । मूल उत्तर गुण भेद छे दोय ॥ साधु धर्म पाले नरनार । ते पामें भवनो निस्तार ॥ २५ ॥

वलतुं जन नाखे ठे तास । तुमें केम नवि पालो उल्लास ॥ उपदेश देवे कुशला तमो । नवि कांइ इंद्रीने दमो ॥ २६ ॥ लोकवचन इम निसुणी तेह । वलतो भांखे उत्तर एह ॥ आचार पालवा नहि मुज शक्ति । चित्तअभिप्राय तुमें जाणो व्यक्त ॥ २७ ॥ नित नित प्रतिबोध लोकने देय । दीक्षा लेवाने चित्त करेय ॥ स्वामीनी पासे मोकले तास । दीक्षा लेवा परम उल्लास ॥२८॥ इम करतां केतो गयो काल । मरीचीने सुखसाता विशाल ॥ ठट्ठे खंडे ए पेहेली कही । उवझाय दर्शनसागरें सही ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ स्वामी साथे विहरतां । एक समें मरीची अंग ॥ रोग आकरो ऊपनो । जिम घुण काष्टप्रसंग ॥ १ ॥ टोलांथकी भूलो पड्यो । वानर जिम अथडाय ॥ कोइ नवि पाले तेहने । दुखमां दहाडा जाय ॥ २ ॥ तिम पतित गछवाह्य तस । मुनिवर न लीये सार ॥ औषधनी संभालणा । कोइ न करे तिणवार ॥ ३ ॥ रोगतणी बाधाथकी । पीडाये बहु तेह ॥ जिम सूअरथी ईक्षुनो । वाड पामे दुखगेह ॥ ४ ॥ मरीची हवे निज चित्तमें । चिंतवतो ते एम ॥ अहो अशुभ

कर्म मूजने । उदयें आव्युं नेम ॥ ५ ॥ पोताना जे मुनिवरा । ते पण नाव्या काम ॥ अन्यपरें मु-ज लेखवे । रोगीकेरे ठाम ॥ ६ ॥ जिम रविने ऊलूकथी । नथी प्रयोजन हेत ॥ तिम मुनिने पण मुजथकी । निजमनमां तुं चेत ॥ ७ ॥ सवि सावद्य विरम्या मुनि । मुज पापीनी सेव ॥ केम वे-यावच ते करे । धारो मनमां हेव ॥ ८ ॥ मुजने पण जुगतुं नथी । वेयावच मुनिपास ॥ कराववो ए वारता । छे मोटी उपहास ॥ ए ॥ तेमाटे मुज सेवना । करवा कोय नर सार ॥ गोतीने चेलो करुं । मुज मन ए हितकार ॥ १० ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ अरज अरज सुणोने रूमा राजीयाहोजी ॥ ए देशी ॥ मरीयंच मरीयंच केटला दिनपछीहोजी । साजो हूउ ताम ॥ ऊखर ऊखर भूमिका कालांतरेहोजी । ते पण थाये अजिराम ॥ १ ॥ सुणजो सुणजो नविजन वारताहोजी ॥ ए आंक-णी ॥ एक दिन ऋषनजिणंदनेहोजी । पासें कपिल कुमार ॥ नारें भारें करमी आवीउहोजी । स-मवसरणमझार ॥ सु० ॥ २ ॥ प्रनुजी प्रनुजी दीये देशनाहोजी । निसुण्यो कपिलेंरे धर्म ॥ पण चितमां ते नवि रुच्योहोजी । जेहने वोहोलां छे कर्म ॥ सु० ॥ ३ ॥ चंद्र चंद्र किरण चकवानणी-

होजी । जिम घूकनें परभात ॥ खीण खीण पुण्याइ रोगीजणीहोजी । नवि गमें औषधवात ॥सु०॥
॥४॥ वायु वायुजणीशीतल यथाहोजी । जिम वकराने मेह ॥ ए जिम ए जिम एहने नवि रुचेहो-
जी । तिम तस धर्मसनेह ॥ सु० ॥ ५ ॥ इत उत इत उत कपिलो तिहांकणेंहोजी । सुणवा वी-
जोरे धर्म ॥ दृष्टें दृष्टें जोतां मरीयंचप्रतेंहोजी । दीठो विलक्षण मर्म ॥ सु० ॥ ६ ॥ मरीयंच मरीयं-
चने पासें आवीउंहोजी । क्षत्री कुपिलकुमार ॥ बालक बालक जेम मोटां हाट तजी होजी ; ल-
घु हाटें वस्तु लेवा सार ॥ सु० ॥ ७ ॥ कपिले कपिले धर्म पूठीउंहोजी । मरीयंच तव कहंत ॥
इहां इहां धर्म नवि अछेहोजी । हुं हुं पतित सतंत ॥ सु० ॥ ८ ॥ तुं तो तुं तो धरमनो अरथीउं-
होजी । तो जा स्वामिनी पास ॥ वली वली जिनपासें गयोहोजी । क्षत्री तेह उदास ॥ सु० ॥९॥
फरी फरी तिम धर्म सांजव्योहोजी । पण नवि रुचिउं तेह ॥ निज कर्म निज कर्म दुःखित आ-
तमाहोजी । जिम घृत रोगी प्रमेह ॥ सु० ॥ १० ॥ चातक चातक रांकडाने जिम वली होजी ।
नवि गमे पूर्ण तटाक ॥ पित पितना रोगीने शर्कराहोजी । नवि रूचे जिम सटाक ॥ सु० ॥ ११ ॥

सायर सायर माछिलाने नवि गमेहोजी । मीतुं स्वादिष्ट नीर ॥ जेम जेम घूअमनी आंखनेहोजी । नवि गमे दिनशोचा तीर ॥ सु० ॥ १२ ॥ तिम तिम पापी पुरुषना चित्तमांहोजी । नवि रूचे धरमवचन ॥ वक्ता वक्तानां वाक्य निष्फल हुएहोजी । उपताप थाये प्रतिदिन्न ॥ सु० ॥ १३ ॥ यतः—त्याज्या हिंसा नरकपदवी नानृतं जाषणीयं । स्तेयं हेयं सुरतविरतिः सर्वसंगान्निवृत्तिः ॥ जैनो धर्मो यदि न रुचते पापपंकावृतिभ्यः । सर्पिर्दुष्टं किमिदमियता यत्प्रमेही न जुंक्ते ॥ १ ॥ तिक्तायते पित्तिनि शर्करापि । क्षारायते सज्जलमब्धिमीने ॥ दोषायते घूकदृशोरहःश्रीः । शल्यायते पापिनि जैनवाणी ॥ २ ॥ मूर्खैरपक्वबोधैश्च । सहालापश्चतुःफलः ॥ वाचां व्ययो मनस्ताप–स्ताडनं दुःप्रवादनं ॥ ३ ॥ भवेदभव्येषु गुरूपदेशा–द्गुणो वहिः कोऽपि न वास्तुतस्तु ॥ सौधाश्रयात्स्याद्गृहगोधिकापि । स्वग्मालशुभ्रा न पुनर्दयालुः ॥ ४ ॥ ढाल ॥ पुनरपि पुनरपि आवी मरीचिनेहोजी । कह्यां एहवां वेण ॥ शुं तुज शुं तुज पासे धरम छे नहीहोजी । फोगट फेरवे तेण ॥ सु० ॥ ॥ १४ ॥ जे ते जे ते पण धर्म मुज कहोहोजी । इम कही रह्यो तेह ॥ मरीयंच मरीयंच चिंते चित्त-

मांहोजी । मुज योग्य शिष्य ठे एह ॥ सु० ॥ १५ ॥ अहो अहो ज्ञाग्यजोगें करीहोजी । मल्यो अम दोयनो मेल ॥ एम एम धारी कह्युं तेहनेहोजी । मुजपासे धर्म ठे सहेल ॥ सु० ॥ १६ ॥ उ-त्सूत्र उत्सूत्र इक वचनें करीहोजी । एक कोमा कोमी सागर जाण ॥ वांध्युं वांध्युं भव ज्ञमवुं तेणें-होजी । आतमने तिण ठाण ॥सु०॥१७॥ कपिल कपिलने तेणें दीखीउहोजी । कीधो निज सहाय ॥ तिण दिन तिण दिनथी परिव्राजकपणुंहोजी । पाखंम चाल्युंरे जाय ॥ सु० ॥ १८ ॥ ठठे ठठे खंडे ए कहीहोजी । सुंदर बीजी ढाल ॥ उवकाय उवकाय दर्शनसागरेहोजी । आगल वात रसाल ॥१९॥

॥ दुहा ॥ हवे श्रीआदिजिनेसरु । महीतल विचरे सार ॥ अधिक कांइं सो जोयणा । रोग निवारणहार ॥ १ ॥ ताप समावे जनतणां । जिम वरसालें मेह ॥ तिम ज्ञवियणने सुख करे । श्रीजिनवर गुणगेह ॥ २ ॥ श्रीजिनमारगनेविषे । विचरे सहजसमाधि ॥ ते अधिकारह सांभलो । एकमना निरबाध ॥ ३ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ सीरोही मुखमंमणोजी । ज्ञेट्यो आदिजिणंद ॥ ए देशी ॥ । साते ईति समावतोजी । श्रीयुगादिरे देव ॥ चउविह संघने पालतोजी । अतिशय रा-

जित देवरे ॥ १ ॥ जिनजी विहार करे सुखकार ए आंकणी ॥ वेर तजाव्यां जीवनेजी । निज महिमाने प्रनाव ॥ जिम रवि तिमिरने टालतोजी । किरणतणे अनुजावरे ॥ जि० ॥ २ ॥ डुर्निक्ष नवि पडे देशमांजी । श्रीजिन महिमावंत ॥ जामंमलने धारतोजी । अनंत ज्योति लहंतरे ॥जि०॥३॥ मुख आगल गयणें चलेजी । धर्मचक्र सतेज ॥ जिम चक्री चक्रें करीजी । शोभावंत सहेजरे ॥जि०॥ ॥४॥ लघु धज सहस्रमांहिं ठेजी तस मुख इंद्रधज होय ॥ सवि करम जय थांजलोजी । तेणें शोजे जिन जोयरे ॥ जि० ॥ ५ ॥ स्वयमेव वाजे डुंडुजिजी । आकाशें तिणवार ॥ परियाण जोग कल्याणनेजी । सूचवती श्रीकाररे ॥जि०॥६॥ आकाशें स्फटिकतणुंजी । रयणसिंहासन जेह ॥ पादपीठ संयुक्त ठे जी । तेणे शोजे जिन एहरे ॥ जि० ॥ ७ ॥ कंचनकमले पग ठवेजी । हंसपरें जिनराय ॥ अधोमुख कंटक होवेजी । परिकरने तिण ठायरे ॥ जि० ॥ ८ ॥ जय लाग्यो कंटकतणेजी । अधोमुख करी जूमांहिं ॥ पेसवाने ते इच्छताजी । बुध दीये उपमा त्यांहिंरे ॥ जि० ॥ ए ॥ समकालें सघली ऋतुजी । तेणें सेवित जिनराय ॥ अनंगसहाय पापनुंजी । लेवा प्रायश्चित त्यांयरे ॥ जि० ॥ १० ॥

तरुगण जे मारगतणाजी । ते नमीयां तिणवार ॥ मृडु शीतल अनुकूल तेजी । वायु सेवे जिनने साररे ॥ जि० ॥ ११ ॥ प्रदक्षिण पंखी दीएजी । प्रभुजीने तिण ठाय ॥ जघन्यथकी कोमी देवताजी । सेवे जिनना पायरे ॥ जि० ॥ १२ ॥ गगने छत्र चालतुंजी । तेणे शोभित जिनदेव ॥ उज्वल छत्र सोहामणुंजी । वृत्ताकार तदेवरे ॥ जि० ॥ १३ ॥ गंगातरंगपरें ऊजलांजी । वींजाए चामर तास ॥ मानुं चंद्रकिरण जूदां कर्याजी । प्रतिभासे छे खासरे ॥ जि० ॥ १४ ॥ तपतेजे करी दीपताजी । समतावंत मुणिंद ॥ लक्षोपमें करी परिवर्योजी । जिम नक्षत्रें चंदरे ॥ जि० ॥ १५ ॥ गामोगामें जिनवरुजी । प्रतिबोधतो नव्य जीव ॥ विहरंतो महीतलविषेजी । उपकार करे सदीवरे ॥ जि० ॥ १६ ॥ श्रीजिनवर एकणसमेंजी । अष्टापद पाम्या गिरींद ॥ तस वरणन आगल होशेजी । सांजलजो सुखकंदरे ॥ जि० ॥ १७ ॥ छट्ठे खंडे त्रीजी जणीजी । उवझाय दर्शने ढाल ॥ सांभलतां सुख ऊपजेजी । नित नित मंगलमालरे ॥ जि० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ ग्राम आकर पुर द्रोणमुख । कर्वट पाटण मरुंब ॥ विचरंतो महीतल प्रजु । इक

दिन ते अविलंब ॥ १ ॥ अष्टापद गिरितलहटी । पाम्या श्रीभगवान ॥ पण गिरिरायनी वर्णना । सुणजो देई कान ॥ २ ॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ अली महबूब जालम जाटणी ॥ ए देशी ॥ अष्टापद गिरि रूअडो । ऊजलो अतिही श्रीकार ॥ शारद वादलसारिखो । उंचो अड जोजन सार ॥१॥ तुमें चित्त धारो गिरिनी वारता ॥ ए आंकणी ॥ जिनजन्माभिषेके विकुर्व्यां । इंद्रें वृषभनां रूप ॥ मानुं तेहनो एक वलदीउ । रह्यो उंचो गिरिने स्वरूप ॥ तु० ॥ २ ॥ नंदीसर द्वीपपुष्करिणी । वावमां दधिमुख शैल ॥ तेमाहेलो छे एक गिरि । आव्यो दीसे मेल ॥ तु० ॥ ३ ॥ जंबूद्वीप कमलतणो । उधर्यो तांतणानो खंड ॥ अथवा भूमिकानो ए गिरि । श्वेतरतन मुगट प्रचंड ॥ तु० ॥ ॥ ४ ॥ निर्मलता अने कांतिथी । निरंतर ए गिरिने देव ॥ जाणुं नीरें नवरावता । कवि दीये उपमा हेव ॥ तु० ॥ ५ ॥ विद्याधरनी कामिनी । शिखरें विसामो लेय ॥ वेयढगिरिने विसारती । सुखसाताने ग्रहेय ॥ तु० ॥ ६ ॥ आरीसो ए भूमितणो । जोवा धार्यो इण ठाय ॥ ग्रह नक्षत्र घडवाभणी । अक्षय माटीथल कहेवाय ॥ तु० ॥ ७ ॥ गिरिमध्य भागमां वेसीया । कीधा श्रांत

कुरंग ॥ शिखरें करी देखाफता । अनेक मृगचिह्नना रंग ॥ तु० ॥ ७ ॥ स्फटिक रतननो छे ए गिरि । शिखरे धजा सोहाय ॥ घमघम वागे छे घूघरी । शोभा अद्भुत थाय ॥ तु० ॥ ए ॥ ऊंचा शिखर अग्रनेविषे । संक्रम्यो सूरज तेण ॥ दीधुं उदयगिरि भ्रमपणुं । जीलझीने सुखचेन ॥ तु० ॥ ॥ १० ॥ नीलां पानडे गिरिविषे । तरुनी छाया छे जोर ॥ मोरमयूरी तिहां नाचता । क्रीमारस सुखघोर ॥ तु० ॥ ११ ॥ विद्याधरनीरे जामिनी । मृगपोत रमाडे छे त्यांहिं ॥ पाणामांहिंथी पय ऊरे । सींचे लतावन ज्यांहिं ॥ तु० ॥१२॥ कदलीपत्रें संताइ रही । भीलफीनुं नाटक जुए जत्थ ॥ देवांगना तिहां सवि मली । ऊपजे हरख पसत्थ ॥ तु० ॥ १३ ॥ थाकेली कामभोगथी । सापिणीए जख्यो जिहां वात ॥ वायु पण नाशतो फरे । रहुं तो करशेरे घात ॥ तु० ॥ १४ ॥ अष्टापदनी दरीविषे । किन्नरीउं जोगवे जोग ॥ मनमां साताने मानती । माने पुण्यसंयोग ॥ तु० ॥ १५ ॥ सोगठे पासे रमें किहांकणे। किहांकणे मदिरा पीवाय ॥ किहांकणे द्राक्षना मांफवा। झुमी रह्या तिण ठाय ॥तु०॥१६॥ किहांकणे पुलिंदणी गावती । किहांकणे किन्नरीयुं गाय ॥ किहांकणे विद्याधरजा-

मिनी । वेठीउं प्रभुगुण गाय ॥ तु० ॥ १७ ॥ पाकां द्राखफल खाईने । उनमत्त श्रीशुक त्यांहिं ॥ मुखें मीठुं नित बोलता । गिरिवरमांहें उठांहिं ॥ तु० ॥ १८ ॥ किहांकणें कोयल टहुका करे । पंचम राग गावंत ॥ किहांकणें क्रोंचपंखी बोलतां । मनमां साता पावंत ॥ तु० ॥ १९ ॥ मेघागमन सुणी करी । मोरमीउं बोले क्यांहिं ॥ किहांकणें तलाव परिसरे । सारस वेठा ठे प्रायिं ॥तु०॥२०॥ रातां अशोकवचन किहांकणें । किहांकणे तमालताल ॥ अनेक तरु ठे जिण गिरें । शोभे अतिहि विशाल ॥ तु० ॥ २१ ॥ चंपो गुलाव ने मोगरा । सेवंतां वली मुचकुंद ॥ जाई जुइ बोलेसरी । केवमा ठे रे अमंद ॥ तु० ॥ २२ ॥ शी शी शोभा वरणवीएं । ए गिरिराजनी आंहिं ॥ ते अष्टापदें जगगुरु । चढीया परम उठांहिं ॥ तु० ॥ २३ ॥ ठट्ठा खंमनी ए कही । चोथी ढाल श्रीकार ॥ पाठक दर्शनसागरे । श्रोताने सुखकार ॥ तु० ॥ २४ ॥

॥ दुहा ॥ त्रिभुवनस्वामिनी ते गिरि । नक्ति करे तिणवार ॥ तरुकुसुमें निर्झरजलें । राखे लोकव्यवहार ॥ १ ॥ ते अष्टापद गिरि तदा । प्रभुचरणें पवित्त ॥ आप अवतार धन्यता । माने

हरखसंजुत्त ॥ २ ॥ कवि उपमा दे एहवी । नवि तस कांइं ज्ञान ॥ मेरुथकी ए गिरिवरु । नवि थयो हीनमान ॥ ३ ॥ जनमाभिषेक पवित्रता । मेरूने जिनें कीध ॥ मुजने पायें फरसीउं । चोखाई नें दीध ॥ ४ ॥ कोकिलकूजित मिषथकी । वारंवार गिरि तेह ॥ प्रजुजीना गुण गावतो । बुधजन उपमा एह ॥ ५ ॥ चउविह सुर रचना करे । त्रिगडानी ततकाल ॥ दर्शनगुण निर्मलभणी । भक्ति करे उजमाल ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ५ मी ॥ चूनडीनी देशी ॥ जोयण प्रमाणें खेत्रमां । देवता वायुकुमाररे लाल । तृण कचरो काष्टादिक । अशुचिनो करे अपहाररे लाल ॥ रचना समवसरण तणी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सांभलजो सवि नरनारिरे लाल । विघननिवारण सुख करी ॥ दोहत दीये जयकाररे लाल ॥ र० ॥ २ ॥ विकुरवी वादलांप्रति । मेघकुमारना देवरे लाल ॥ सुगंध जलें करी भूमिने । सींचे ठ ततखेवरे लाल ॥ र० ॥ ३ ॥ तेवारपछी व्यंतर सुरें । जोयतलीयुं वांध्युं साररे लाल ॥ कंचन मणि रतनें करी । चिहुं दिशि सरीखुं मनोहाररे लाल ॥ र० ॥ ४ ॥ जानुं प्रमाणें फूलनी । वृष्टिने ते करे त्यांयरे लाल ॥ चारे दिशें व्यंतरसुरें । तोरण बांध्यां दीपा-

यरे लाल ॥ र० ॥ ५ ॥ तोरण चिहुं दिशि थंजमां । सोहे मराल आकाररे लाल ॥ तेहमां चार ठत्र रह्यां । सोहाए ते मनोहाररे लाल ॥ र० ॥ ६ ॥ थंभविषे धजा शोजती । पवनें प्रेरित होयरे लाल ॥ आठ मंगल तोरणहेठें । आलेखे देवता सोयरे लाल ॥ र० ॥ ७ ॥ भूमि रचित पीठने- विषे । वैमानिकना सुर जेहरे लाल ॥ रतनतणो गढ तिहां करे । जिनजक्तिमां बहु नेहरे लाल ॥ र० ॥ ८ ॥ माणिक रतननां कांगरां । ते देवे वली तिहां कीधरे लाल ॥ जाणुं मानुषोत्तर सी- मसां । चंद्रसूरजश्रेणि प्रसिद्धरे लाल ॥ र० ॥ ९ ॥ कांचन गढ ज्योतिषी रचे । कांगरां रतनना धाररे लाल ॥ हवे जुवनपती देवता । कीधो रूपानो व्रप्र साररे लाल ॥ र० ॥ १० ॥ कंचन क- पिशीपे तेहनें । कीधां जुवनपतिदेवरे लाल ॥ वप्रें वप्रें चार चार ते । दरवाजा रच्या हेवरे लाल ॥र०॥ ॥ ११ ॥ दरवाजे दरवाजे तोरणां । माणिकना देवे कीधरे लाल ॥ द्वारे द्वारे व्यंतरसुरें । धूपघमी हाथें लीधरे लाल ॥ र० ॥ १२ ॥ सोनाना गढने आंतरे । ईशानखूण मोझाररे लाल ॥ देवठंदो देवता करे । जिम देवगृह घरमां साररे लाल ॥र०॥१३॥ समवसरणमांहिं जाणीयें । त्रण गाऊनो

चैत्यवृक्षरे लाल ॥ व्यंतरदेवें ते कर्यो । जिम वाहणमां कुआथंन्न दक्षरे लाल ॥ र० ॥ १४ ॥ रय- णपीठ व्यंतर करे। चैत्यतरुहेठल साररे लाल ॥ ते पीठनी ऊपरें। करे देवच्छंद श्रीकाररे लाल ॥ र० ॥ १५ ॥ तेमांहें पूरवदिशें। रतनसिंहासन रचीरे लाल ॥ बाजोठ पण हेठल धर्यो। देवें विधिएं विरचीरे लाल ॥ र० ॥ १६ ॥ रयण देवछंद ऊपरें। त्रण छत्र तिहां सुरें कीधरे लाल ॥ इणी रीतें देवें रच्युं। सुर असुरें ते सुप्रसिद्धरे लाल ॥ र० ॥ १७ ॥ पूरव दिशिने बारणे। मुख- द्धारें प्रभुजी पेसेरे लाल ॥ जाणुं भव्यना हृदयमां। पेसतां मन हीसेरे लाल ॥ र० ॥ १८ ॥ जि- नवर अशोकतरुप्रतें। प्रदक्षिणा करे त्रणवाररे लाल ॥ नमस्कार तीरथभणी। इम जंपे मुखे उ- च्चाररे लाल ॥ र० ॥ १९ ॥ पूरव सनमुख जिनवरु। सिंहासने बेठा त्यांहिंरे लाल ॥ जिम राजहं- स कमलप्रतें। बेसे मन उछांहिंरे लाल ॥ र० ॥ २० ॥ त्रणे दिशिविषे जिनतणां। रतनसिंहासन- मांहिंरे लाल ॥ त्रण रूप व्यंतर सुरें कर्यां। भवि तारवाने उछांहिंरे लाल ॥ र० ॥ २१ ॥ पूरव बारणे पेसतां। साधु साधवी वैमानिक देवीरे लाल ॥ प्रदक्षिणा देई नमी प्रभू। तीर्थभक्ति मन

धरेवीरे लाल ॥ र० ॥ २२ ॥ पहेला कोटमां सवि मुनि । अगनिखूण मझाररे लाल ॥ सुखें समाधें वेसीया । जिम आंराममें तरू साररे लाल ॥ र० ॥ २३ ॥ मुनि पठवाडे ऊनी रहे । वैमानिक पत्नी त्यांहिंरे लाल ॥ तेहनी पठवाडे साधवी । तिमज रहे उगांहिंरे लाल ॥ र० ॥२४॥ पेसी दक्षिणने वारणें । जिनने नमी उदाररे लाल ॥ नैऋतखुणें बेसती । भवन ज्योति व्यंतर स्त्रीउंरे लाल ॥ र० ॥ २५ ॥ श्रमणी चउविह देवीउं । जिन देशना ऊभी सुणंतरे लाल ॥ आवश्यकनी वृत्तिमां । एहवो पाठ मुणंतरे लाल ॥ र० ॥ २६ ॥ पेसी पश्चिम वारणें । जिनने नमी बेसंतरे लाल ॥ वायुखुणमां भुवनपती । जोतिसी व्यंतर उलसंतरे लाल ॥ र० ॥ २७ ॥ समवसर्या जिनजीप्रतें । जाणी सौधर्म इंद्रे लाल ॥ उत्तर दिशिने बारणें । पेसी जिनने नमे सुखकंदरे लाल ॥ र० ॥२८॥ इशानखुणामां वेसीया । वैमानिक सुर नरने नाररे लाल ॥ बेसवानो विधि एम कह्यो । धारो भवियां सुखकाररे लाल ॥ र० ॥ २९ ॥ ठठे खंडे पंचमी । ढाल कही श्रीकाररे लाल ॥ उवझाय दर्शनसागरें । श्रोताजनने हितकाररे लाल ॥ र० ॥ ३० ॥

॥ डुहा ॥ श्रीसौधर्मा इंद्रजी । वांदी जिनना पाय ॥ भक्तिथकी स्तवना करे । आतमने सुखदाय ॥ १ ॥ जोगीसर पण तुज गुणो । कहेतां न लहे पार ॥ तो किम हुं तुज पुणप्रतें । दाखुं मन निरधार ॥ २ ॥ परमेसर परमातमा । जगगुरु जगआधार ॥ देवाधिदेव तुं भलो । तीन रतन दातार ॥ ३ ॥ केवलज्ञान दिवाकरु । केवल दर्शनवंत ॥ तीर्थंकर पहेला तमो । जाणो ज्ञेय अनंत ॥ ४ ॥ त्रिभुवन बंधव तुं जयो । भवपाथोधि जहाज ॥ जगचिंतामणि परमगुणि । शिवपंथरथ जिनराज ॥५॥ इणी रीतें थूणी करी । करी पंचांग प्रणाम ॥ ईशानखुणें बेसीउं । सौधर्मा अभिराम ॥ ६ ॥ जिन आव्यानी वारता । शैलपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेता हवा । सज्ञ थाउं सुखकार ॥ ७ ॥ सोनईया भरतें तदा । गिरिपालकभणी दीध ॥ साडी बार कोडी मानथी । जगमां ए परसीध ॥ ८ ॥ हवे चक्री जिन वांदवा । जाए जेणी रीत ॥ तेह अधिकार सांभलो । मनमां धारी प्रीत ॥ ए ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ उंची मेरु रहें रही हो राज । दीवगो वलेरे आकाश कलालणी ॥ तें माहरो साहिब मोहीउंहो राज ॥ ए देशी ॥ ऊठी सिंहासनथकी हो राज ।

जगवंत दिशि सनमुख ॥ सुसाहिबा ॥ वंदना करे तिहां रह्यो होराज । आणी अधिक सनेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ १ ॥ सात आठ पगलां जई करी हो राज । चक्री अपगत दुख ॥ सु० ॥ वं० ॥२॥ फरी सिंहासने वेसिने हो राज । चक्री तेडावे अन्य राय ॥ सु० ॥ वं० ॥ स्वामीने चरणें जावा-जणी हो राज । तुमें चालो महाराय ॥ सु० ॥ वं० ॥ ३ ॥ भरत आणायें आवीया हो राज । तत-खिण नरपति तेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिम वेलायें सागरपति हो राज । तरंग आव्या ससनेह ॥सु०॥ ॥ वं० ॥ ४ ॥ गर्जारव हाथी करे हो राज । हेंखारे हय त्यांहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिनपासे जावात-णी हो राज । शीघ्रता थाए ज्यांहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ ५ ॥ रथ वेसनारा आवीया हो राज । पायद-ल आव्युं तिणवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ राजआणा जिनवंदना हो राज । सोनुं सुगंध ए सार ॥ सु० ॥ ॥ वं० ॥ ६ ॥ राजकुंअर सवि रूअडाहो राज । पहेरी उत्तम वस्थ ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिनवंदनम-ति हरखीयाहो राज । ततखिण आव्या तस्थ ॥ सु० ॥ वं० ॥ ७ ॥ केई कुंअर घोडे चढ्याहो राज । केई कुंअर असवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ सांवेलां थाये वहुपरेहो राज । प्राणीने हर्ष अपार ॥सु०॥

॥ वं० ॥ ८ ॥ भरतने उतावल करे हो राज । सन्यना लोक सार ॥ सु० ॥ वं० ॥ जगगुरु जइयें वादवा हो राज । सवि लेई परिवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ ए ॥ एणी रीतें सेना मली हो राज । ते सघली दरवान ॥ सु० ॥ वं० ॥ चक्रीने जई वारता हो राज । भांखी थाउ सावधान ॥ सु० ॥वं०॥ ॥ १० ॥ हवे चक्री स्नानें करी हो राज । कीधुं अंग विशुद्ध ॥ सु० ॥ वं० ॥ रागद्वेष जयें करी हो राज । जिम मुनि मन शुद्ध कीध ॥ सु० ॥ वं० ॥ ११ ॥ देवपूजा भरतें करीहो राज । पहेर्यां ऊजलां वस्त्र ॥ सु० ॥ वं० ॥ माथे छत्र धरावतोहो राज । वींजाये चामर प्रशस्त ॥ सु० ॥ वं० ॥ ॥ १२ ॥ इम करतां घरवेदिकाहो राज । आव्यो चक्री तेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ हाथीप्रतें आरोहतोहो राज । मानुं पूर्वाचलें रवि जेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ १३ ॥ भेरी नाद थाये तदाहो राज । वाजित्र वाजे त्यांहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ प्रभुवंदनभणी चालीउंहो राज । चक्रीश्रीभरतेश ॥ सु० ॥ प्रभु वंदनभणी ॥ ए आंकणी ॥ चतुरंगिणी सेना चलीहो राज । राजा मन उछांहिं ॥ सु० ॥ प्रभु० ॥ ॥ १४ ॥ सेनानी मुख आगलेंहो राज । चाल्यो छे तिणवार ॥ सु० ॥प्र०॥ अंतेउर परिवारसुंहो रा-

ज । चाल्या मारगमझार ॥ सु० ॥ प्र० ॥ १५ ॥ चालंतां अनुक्रमेंहो राज । आव्या अष्टापद पास ॥ सु० ॥ प्र० ॥ चक्री गजथी ऊतरीहो राज । गिरि चढीउं उल्लास ॥ सु० ॥ प्र० ॥ १६ ॥ जिम जिन शासननो मुनिहो राज । गृहिधर्मथी उत्तंग ॥ सु० ॥ प्र० ॥ चारित्रगिरि आरोहतोहो राज । निज परिणति सुचंग ॥ सु० ॥ प्र० ॥ १७ ॥ उत्तर दिशिने बारणेंहो राज । समवसरणमझार ॥ सु० ॥ प्र० ॥ पेठो भरतचक्री तदाहो राज । जिन दीठा सुखकार ॥ सु० ॥ प्र० ॥ १८ ॥ पण प्रभुजी केहवा अछेहो राज । आनंद कदलीतरु मेह ॥ सु० ॥ प्र० ॥ समतारसना सिंधु छे हो राज । अनंता गुणनो गेह ॥ सु० ॥ प्र० ॥ १९ ॥ त्रण प्रदक्षिणा देई करीहो राज । नमी प्रभुजीना पाय ॥ सु० ॥ प्र० ॥ माथें अंजली नृपें करीहो राज । स्तवना विरचे त्यांय ॥ सु० ॥ प्र० २० ॥ जे आश्रया तुज भविजनाहो राज । ते तुजसरिखा थाय ॥ सु० ॥ प्र० ॥ जिनप्रतें चक्री स्तवेहो राज । आणी भावविशेष ॥ ए आंकणी ॥ जिम दीवाना संयोगथीहो राज । वाटे दीपता पाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ २१ ॥ मंद धरता इंद्रिय गजाहो राज । तस रहित करनार ॥ सु० ॥ जि० ॥

तुज शासन औषध भलुंहो राज । जयवंतुं जयकार ॥ सु० ॥ जि० ॥ २२ ॥ घाती करमने तें ह-
णीहो राज । ऊवेखी शेष कर्म ॥ सु० ॥ जि० ॥ त्रिजुवननो ठाकुर तुं जयोहो राज । तुज देखी
भांग्यो ज्रर्म ॥ सु० ॥ जि० ॥ २३ ॥ तुज पद वलग्या जे नराहो राज । ते पामें ज्रवपार ॥ सु० ॥
॥ जि० ॥ जिम गरूमपंखी पांखमांहो राज । रह्या ते उलंघे जलधि अपाररे ॥ सु० ॥ जि० ॥२४॥
तुज दर्शन सुख कारणोहो राज । ज्रव्य जीवने मनोहार ॥ सु० ॥ जि० ॥ आनंद कल्याण डुमप्र-
तेंहो राज । वधारवा मेघ सार ॥ सु० ॥ जि० ॥ २५ ॥ मोह महानिंद टालवाहो राज । तुज द-
र्शन सुप्रभात ॥ सु० ॥ जि० ॥ निष्कारण ताहरा अछे हो राज । उपकारना अवदात ॥ सु० ॥
॥ जि० ॥ २६ ॥ तुज चरणांबुज फरसथीहो राज । प्राणीनां कर्म त्रुटाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ जिम
इंडुशीत किरणथीहो राज । गजदांत फूटी जाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ २७ ॥ जिम वृष्टि वरसादनीहो
राज । चंड्रिका शशिनी जेम ॥ सु० ॥ जि० ॥ हे स्वामी तेहनी परेहो राज । तुज सर्व साधारण
प्रेम ॥ सु० ॥ जि० ॥ २८ ॥ इणी रीतें जिनप्रतें थूणीहो राज । नमी श्रीभरतराय ॥ सु० ॥जि०॥

इंद्रनी पुंठे वेसतोहो राज । सामानिक सुरपरें त्यांय ॥ सु० ॥ जि० ॥ २ए ॥ सुरनी पुंठे बीजा नराहो राज । बेठा छे तिण ठाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ नरपृष्टें नारी रहेहो राज । क्षणमात्र ऊनी सुख दाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३० ॥ इणी रीतें पहेला कोटमांहो राज । बेठो चतुर्विध संघ ॥ सु० ॥जि०॥ जाणुं स्वामीशासनविषेहो राज । चउविह धर्म सुचंग ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३१ ॥ बीजा गढमां वेसताहो राज । हरख्या तिरियंचवृंद ॥ सु० ॥ जि० ॥ मांहोमांहें वेर छंमीकरीहो राज । नेहसहित अमंद ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३२ ॥ त्रीजे कोटे राजादिकतणाहो राज । वाहन रहे तिण ठाण ॥ सु० ॥ ॥ जि० ॥ हवे अधिकार आगल सुणोहो राज । जेह थाशे वखाण ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३३ ॥ छठे खंडे छठी कहीहो राज । उवझाय दर्शनें ढाल ॥ सु० ॥ जि० ॥ सांभलतां सुख नीपजेहो राज । नित नित मंगलमाल ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३४ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीआदिसर जिनवरु । उचित समयने जाणी ॥ दीये देशना धर्मनी । सवि निसुणो भवि प्राणी ॥ १ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ आज सफल दिन माहरोरे राज । आबू पर्वत रूहमोरे

राज ॥ ए देशी ॥ प्रजुजी दीए देशनारे राज । जेहमां ड्रव्यानुयोग ॥ माणाराज ॥ जीव स्फटि-
कसम निरमलोरे राज । मलीन ते कर्मसंयोग ॥ माणा राज ॥ तत्वमयी जिनदेशनारे राज ॥ १ ॥
ए आंकणी ॥ उचित थानक वेसी करीहो राज । सांजले सघला लोक ॥ माण॥० ॥ वस्तुगत धर्म
जाण्याविनारे राज । कष्ट ते वनमां पोक ॥ मा० ॥ तत्व० ॥ २ ॥ सम्यग ज्ञानक्रियाथकीरे राज ।
शिवसुखनां फल रोक ॥ मा० ॥ संयोगें शिव नीपजेरे राज ॥ एक विना एक फोक ॥ मा० ॥ त-
त्व० ॥ ३ ॥ शुद्धातम परमां नहीरे राज । शुद्धातम निज पास ॥ मा० ॥ शुद्धातम परिचयविनारे
राज । जीव लहे जववास ॥ मा० ॥ त० ॥ ४ ॥ असमर्थें निज संपदारे राज । संजारे भवि जेह
॥ मा० ॥ दुख सकल टले तेहथीरे राज । शुद्धातमसुं सनेह ॥ मा० ॥ त० ॥ ५ ॥ जिम थरूथी
धूणीयेंरे राज । मोटा तरूने जडांहिं ॥ मा० ॥ शिथिल होये अध उपरेंरे राज । पडे थोडा दिन-
मांहिं ॥मा०॥त०॥६॥ तिम जवतरु बहु कालनोरे राज । रागादिक परिणाम ॥ मा० ॥ विषय क-
षाय फलफूलडांरे राज । पड गई शाखा ताम ॥ मा० ॥ त० ॥ ७ ॥ पुद्गलसुख ते पानडांरे राज ।

सडे पडे वली थाय ॥ मा० ॥ पुण्य ते नीलां पत्र छे रे राज । पाप ते पाकां पलाय ॥ मा० ॥त०॥ ॥ ८ ॥ भव आनंदी मूल छे रे राज । एहवुं जे विषवृक्ष ॥ मा० ॥ तस धूणाववा धर्म छे रे राज । शुद्धातम शुभ दक्ष ॥ मा० ॥ त० ॥ ए ॥ तृष्णारूप दृढ मूल छे रे राज । कुबोध कंद जास ॥ मा० ॥ दुष्टसंगति खंधक कह्योरे राज । कषाय शाखा तास ॥ मा० ॥ त० ॥१०॥ पंच प्रमादें पालव्योहो राज । सात व्यसन मोटां पत्र ॥ मा० ॥ तेहनी छायायें ढांकीउंरे राज । विवेक रविकर यत्न ॥ मा० ॥ त० ॥ ११ ॥ अपजश फूल वृक्षनांरे राज । दुर्गति फल विषवृक्ष ॥ मा० ॥ संसार विषवृक्ष ए कह्योरे राज । आदीसर जिनें दक्ष ॥ मा० ॥ त० ॥ १२ ॥ ते तरूने उच्छेदवारे राज । शुद्ध स्वरूपनो जाप ॥ मा० ॥ समयें समयें कीजीयेंरे राज । प्रगटे आपोआप ॥ मा० ॥ त० ॥१३॥ अभ्र टलें जिम सूर्यनुंरे राज । दीसे अद्भुत तेज ॥ मा० ॥ कर्म गये तिम आतमतारे राज । भासे अधिक सहेज ॥ मा० ॥ त० ॥ १४ ॥ भव सुख सघलां दुख छे रे राज । सवि संयोगी भाव ॥मा०॥ वैरागरसमां झीलतारे राज । प्रगटे सहज स्वभाव ॥ मा० ॥ त० ॥ १५ ॥ कर्मवशें गति चारमांरे

राज । फरीउं वार अनंत ॥ माण ॥ चार अनंतां वीसर्यारे राज । विषय कषाय सेवंत ॥ मा० ॥ त० ॥ १६ ॥ शुद्ध महाव्रत आदरेरे राज । तो टले सघलां दुःख ॥ मा० ॥ शिवसुख अभिलाषी थयोरे राज । भवथी थयो जे विमुख ॥ मा० ॥ त० ॥१७॥ बहिरातमताने तजीरे राज । परमातम परपेखि ॥ मा० ॥ अंतर आतममां रहीरे राज । ज्ञानक्रियाए विशेष ॥ मा० ॥ त० ॥ १८ ॥ पुत्र कलत्र ए कारिमारे राज । ततखिण दीए छेह ॥ मा० ॥ धर्म कर्यो विघटे नहीरे राज । तिणें करो धर्मसुं नेह ॥ मा० ॥ त० ॥ ॥ १९ ॥ धर्मनी देशना सांभलीरे राज । दीक्षा लीये केई भव्य ॥मा०॥ देशविरति केई आदरे रे राज । निज परिणाम करी भव्य ॥ मा० ॥ त० ॥ २० ॥ छठे खंडे ए कहीरे राज । सातमी सुंदर ढाल ॥ मा० ॥ उवझाय दर्शनसागरेंरे राज । सुणतां मंगलमाल ॥ मा० ॥ त० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ देशना पूरी थइ तिहां । श्रीभरत भूमिपाल ॥ निज बंधव मुनिराजने । देखे हर्ष विशाल ॥ १ ॥ भाईप्रतें देखी करी । नृप मन हूउं ताप ॥ चित्तमां इणीपरें चिंतवे । मुजने दुः-

खनो व्याप ॥ २ ॥ ए भाईना राज्यने । ग्रही में भुंडुं कीध ॥ में अणतृप्तियें करी । नस्मरोगोपम लीध ॥ ३ ॥ अन्यनणी आपुं अछुं । जे लक्ष्मीनुं दान ॥ ते राखे घृत ढोलवुं । वृथा थाय ते जाण ॥ ४ ॥ वायस पण निज जातिने । तेम्री खाए धान ॥ तेहथकी पण हीन छुं । नाई विणसनमान ॥ ५ ॥ भाई मूकी भोगने । हुं भोगवुं संसार ॥ तेह फोगट कृतार्थता । हुं मानुं निरधार ॥ ६ ॥ जो ए सघला मुनिवरा । फरीथी ग्रहे नोग ॥ तो मुज पुण्य वधुं कहुं । मले पुण्यसंयोग ॥ ७ ॥ इम आलोची नरतजी । जई तातनी पास ॥ नोगतणी आमंत्रणा । भरत करे उल्लास ॥ ८ ॥ उत्तर वलतो प्रनु दीये । हे सांभल राजान ॥ तुज बंधवा महाधैर्यधर । धरे धरमनुं ध्यान ॥ ९ ॥ पंच महाव्रत आदर्यां । नवने जाणी असार ॥ फरी नोग नवि आदरे । जिम उंच वमनाहार ॥ १० ॥ ए रीतें निषेधीउं । श्रीश्रीनरत नरिंद ॥ फरी दिलमांहें चिंतवे । दुखनर परम अमंद ॥ ११ ॥ संग तज्या ए मुनिवरे । नवि नोगवे ए नोग ॥ तोपण अशन देई करी । हुं थाउं गतशोग ॥ १२ ॥ इम चिंतवी नरतें तदा । पांचसें गाम्रां त्यांह ॥ आहार नरी अणावीयां । प्रार्थे

भाइ जठांहे ॥ १३ ॥ तव स्वामी उत्तर दीये । सांजल तुं नरराय ॥ अभ्याहृत ए आहार ते । नवि लीए मुनिराय ॥ १४ ॥ ए नही तो मुज घरविषे । आवी लीउ आहार ॥ कहे प्रनु राजपिंरुने । लेवा नवि आचार ॥ १५ ॥ प्रजुए एम कहेथके । चिंतातुर थयो नूप ॥ इंदो प्रजुने पूठतो । अवग्रहनां स्वरूप ॥ १६ ॥ ढाल ॥ ८ मी ॥ वेसर गइरे गमाइ म्हारे । नान्हडे देउरि पाई लाल वेसर दे ॥ ए देशी ॥ हवे कहे श्रीआदिश्वर वाणी । सुण पंच अवग्रह जवि प्राणी लाल ॥ ठे वारु ॥ मुनिजनने हितकारु ठे वारु ॥ प्रथम अवग्रह सुरपतिनो । बीजो श्रीचक्रीनो लाल ॥ ठे वारु ॥ मुनिजनने हितकारु ठे वारु । जिनधर्मतणा उपगारु ठे वारु ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ त्रीजो अवग्रह नूपतिकेरो । चोथो गृहपतिनो जलेरो लाल ॥ ठे वारु ॥ साधरमीनो पांचमो जाणो । ए पांच नेद वखाणो लाल ॥ ठे वा० ॥ मु० ॥ जि० ॥ २ ॥ आगले आगले अवग्रहे त्यांय । पूर्व पूर्व अवग्रह बंधाय लाल ॥ ठे० ॥ जिम चक्री अवग्रहें थाय । इंद्र अवग्रह बंधाय लाल ॥ ठे० ॥ ॥ मु० ॥ जि० ॥ ३ ॥ इंद्र पण कहेतो ठे जिनने । माहरो अवग्रह मुनिने लाल ॥ ठे० ॥ में आ-

प्यो विहार करंता । सुखे जरतमां विचरो निचंतां लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ४ ॥ इम कही प्रजुने वंदीने । रह्यो इंद्र मौन धरीने लाल ॥ ठे० ॥ भरतेसर चिंतवे ठे त्यांहिं । में कांइं करवुं आंहिं लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ५ ॥ इम धारी हृदयमझार । दयावंत नृप श्रीकार लाल ॥ठे०॥ कहे षटखंकमां विचरो निरबीह ॥ मुज आणा तुमें निरइह लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ६ ॥ चक्री पूठे इंद्रने त्यारे । शुं करवुं मारे ए आहारे लाल ॥ ठे० ॥ गुणवंतजणी आपो राय । इंद्रें जांख्युं वलतुं त्यांय लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ७ ॥ मुनिविना गुणवंत जगमां । कोण ठे धारुं मनमां लाल ॥ ठे० ॥ अथवा में जाण्युं ठे आंहिं । जाविक श्रावक ठे उठांहिं लाल ॥ ठे० ॥मु०॥ ॥ जि० ॥ ८ ॥ तेभणी मारे आपवुं अन्न । विचार कर्यो प्रतिदिन्न लाल ॥ ठे० ॥ इंद्रनुं रूप देखी-ने भूप । । मन विस्मय पाम्यो अनूप लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ए ॥ इंद्रप्रते पूठे ठे राजा । शुं आ रूपें रहो देवलोके ताजा ॥ ठे० ॥ अथवा बीजे रूपे रहो । ते मुजने तमो कहोहो लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १० ॥ इंद्र जंपे तुं सुण राय । ए रूप सुरलोके नवि थाय ॥ ठे० ॥ जे मू-

लगुं अम रूप । तेमनुं जे न जोवाये स्वरूप लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ११ ॥ इंद्रप्रतें कहे ज-
रतराय । तुम मूलरूप जोवा मन थाय लाल ॥ ठे० ॥ रूप देखामी चक्षू ठारो । मुज विनति तुमें
चित्त धारो लाल ॥ ठे० ॥मु०॥जि०॥१२॥ तुं उत्तम गुणवंत ठे प्राणी । तुज नेहनी नवि थाउं हाणी
लाल ॥ ठे० ॥ इंद्रें एहवुं जरतने कही । एक अंगुली देखाडी सही लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥
॥ १३ ॥ पण ते अंगुली केहवी सारी । योग्य आभूषण पहेरनारी लाल ॥ ठे० ॥ त्रिजुवन गृह
दीवीसमान । तस उपमा नावे मान लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १४ ॥ जिम सायर पुनम चंद
देखी । हरखित होये अतिविशेषी लाल ॥ ठे० ॥ तेम अंगुलिप्रतें देखी नृप । प्रमोद पाम्यो अ-
नूप लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १५ ॥ भगवंतप्रतें प्रणमी हवे इंद । आण लेई रायनी अमंद
लाल ॥ ठे० ॥ निज थानकें पुरंदर जाय । मनमां बहु हरख जराय लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥
॥ १६ ॥ आदिनाथप्रतें प्रणमी राय । विनीता नगरीयें जाय लाल ॥ ठे० ॥ रतनमय इंद्रअंगुली-
केरो । नृप उठव करे भलेरो लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १७ ॥ रायें रतन हरि अंगुली थापी

। अठाही उछव ठ्यापी लाल ॥ छे० ॥ ते दिनथी आज दिन पर्यंत । इंद्र महोछव चाल्यो सतंत लाल ॥ छे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १८ ॥ इंद्रस्तंभ उंचो करी लोक । ए उछव करे रोक लाल ॥ छे० ॥ श्रीआदिसरें कर्यो विहार । गिरिथी जग सुखकार लाल ॥ छे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १९ ॥ नविक कमल विकसंतो स्वामी । क्षेत्रांतर सूरज गामी लाल ॥ छे० ॥ आदिनाथ छे जगना त्राता । सवि जीवने दीए सुखसाता लाल ॥ छे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ २० ॥ छठे खंमे आठमी ढाल । श्रोताने मंगलमाल ॥ छे० ॥ पाठक दर्शनसागर वाणी । तुमें सांनलो नवियण प्राणी लाल ॥छे०॥मु०॥जि०॥२१॥

॥ दुहा ॥ श्रीनरत महीपालजी । श्राद्ध तेमावी पास ॥ जमवुं दिनप्रतें मुज घरें । भांखे वचन उल्लास ॥ १ ॥ दुर्नर उदर नरणनणी । कृष्यादिक जे कर्म ॥ ते तुमें नवि करजो हवे । मनमां राखो धर्म ॥ २ ॥ सज्झाय पाठ तुमें करो । करो ज्ञान अभ्यास ॥ रहेवुं इणीरीतें तुमें । प्रतिदिन गृह आवास ॥ ३ ॥ भोजन करीने मुज तमो । नित्य कहो ए वचन्न ॥ जीत्यो तुं अने भय वधे । हिंसा न कर तुं धन्न ॥ ४ ॥ श्रीचक्रीना वयणने । पमिवज्जी श्रावक तेह ॥ तस घरे

नोजन नित करे। वचन नणे ते सनेह ॥ ५ ॥ पंच विषय सुख मगनता। चक्री प्रमादवंत ॥ ता-
स वचन निसुणी करी। चिंते चितमां सतंत ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ए मी ॥ सिद्धारथनारे नंदन वीनवुं
॥ ए देशी ॥ चक्री चिंतेरे निज दिलनेविषे। केणे मुज जीत्योरे जोर ॥ कषायें करी जाणुं माहरो
आतमा। जीताणो ठे निठोर ॥ १ ॥ ए हितकारीरेश्रावक मुज कहे। विकथा मेलीरे दूर ॥ धर्म-
कथा नित सुणीयें नावथी। लहीयें आणंद पूर ॥ २ ॥ ए आंकणी ॥ कषायथकीरे मुजने भय
वधे। नवि करवी जीवहिंस ॥ मरण अनंतारे लहे हिंसाथकी। जे प्राणी निस्त्रिंश ॥ एहि० ॥ ३ ॥
नित नित कहेतांरे धर्मना वाक्यने। उत्तम एह गूणवंत ॥ परिणतिवालारे वासित जीव ए।
श्रद्धावंत रूचिवंत ॥ एहि० ॥ ४ ॥ मुज प्रमादरे विषयलंपटपणुं। नवि कांइ मुज धर्मराग ॥ न-
वमां माच्योरे नवि राच्यो धर्ममां। जमसंगी वहुलाग ॥ एहि० ॥ ५ ॥ एम चिंतवतांरे क्षणमात्र
रायना। दिलमां आव्युं धर्मध्यान ॥ लवणसमुद्रमांरे गंगाप्रवाह ते। क्षणमात्रलगें थिर ठाण
॥ एहि० ॥ ६ ॥ शब्द रूप रस गंध फरसमां। फरी राच्यो तेह राय ॥ नोगकरम फल वहु

जे जीवने । तस नवि केणें वराय ॥ एहि० ॥ ७ ॥ हवे एक दिवसें रसोईआ नृपप्रतें । वीनवे एणीप्रतें नाम ॥ श्राद्ध अश्राद्ध नवि मालम पडे । अमें मुंझाउं उद्दाम ॥ एहि० ॥ ८ ॥ रसवतीकारकप्रतें चक्री कहे । तमें ठो श्रावक शुद्ध ॥ आज पछी तुमें जोजन आपवुं । परीक्षा करी निज बुद्धि ॥ एहि० ॥ ए ॥ जरतने वयणेरे रसवतीकारका । जिमवा आवेरे लोक ॥ तेहने पूछेरे तुमें कोण छो । ते कहे श्रावक लोक ॥ एहि० ॥ १० ॥ श्रावकनांरे व्रत केटलां अछे । ते कहो धरीय विवेक ॥ ते कहे श्रावकनां व्रत बार छे । ते जाणो तुमें छेक ॥ एहि० ॥ ११ ॥ पांच अणुव्रत सात शिक्षा व्रत । ए जाणो व्रत बार ॥ जे कहे तस भोजन ते दीये । तेहसुं नेह अपार ॥ एहि० ॥ १२ ॥ जे नर श्रावक धर्म जाणे नही । देखमावे रायने तेह ॥ रसोईया एम नित करता हवा । नवि पेसवा दे'ये गेह ॥ एहि० ॥ १३ ॥ धर्मजाणकनेरे त्रण रेखा करे । चक्री भरत सुजाण ॥ ज्ञानदर्शन चारित्र लिंग ए । काकिणी रतनें तिण ठाण ॥ एहि० ॥ १४ ॥ षट् षट् मासेरे परीक्षा नृप करे । नवीन श्रावक होय ॥ काकिणी रतनेंरे रेखा त्रण

करे । पूर्वपरें विचारीरे जोय ॥ एहि० ॥ १५ ॥ रेखांकित नर जोजन पामता । अवर न पामेरे तत्थ ॥ मोहें जीत्योरे ताहरो आतमा । नृपने ते कहे जत्थ ॥ एहि० ॥ १६ ॥ तदनंतर ते माहन तिहां थया । साधुने दीए निजनंद ॥ तेमांहेंथीरे कोइ नवि प्राणीउं । दीक्षा लीए आणंद ॥ एहि० ॥ १७ ॥ नवि सहेवाए परीसह जे नरें । ते ग्रहे श्रावकधर्म ॥ कागिणी रतनें लंछित नृपधरे । पामें भोजन शर्म ॥ एहि० ॥ १८ ॥ जोजन राजाए दीधुंरे एजणी : एहवुं जाणीरे लोग ॥ श्रद्धायें करी जोजन आपता । कोइदिनें ते गतशोग ॥ एहि० ॥ १९ ॥ अरिहंत स्तवना मुनि श्रावकतणी । सामाचारी संजुत ॥ एहवा वेद जरतचक्री करे । सज्झाय पाठ निमित्त ॥ एहि० ॥२०॥ वेद करीनेरे तेहने आपीया । माहन जणवाने काज ॥ आर्यवेद एहने बुध कहे । जरतचक्रीनेंरे राज ॥ एहि० ॥ २१ ॥ अनुक्रमें माहन ते ब्राह्मण थया । काकिणी रयणनी रेख ॥ कालदोषेरे जनोई ते थई । ए जाणो सुविशेष ॥ एहि० ॥ २२ ॥ एह स्थिति तो जरतराज्यें हुई । सूर्यजसा हवे राय ॥ स्वर्णजनोई कागिणी अजावथी । विप्रनें करे सुखदाय ॥ एहि० ॥ २३ ॥ महा-

जस प्रमुख कोइक नृपतें । जनोई रूपानी कीध ॥ बीजा राजारे रेशमनी करे । अनुक्रमें सूत्र प्रसीध ॥ एहि० ॥ २४ ॥ भरत चक्रीथीरे आदितजस नृपो १ । महाजस २ अतिबल राय ३ ॥ बलजद्र ४ अने बलवीरज ५ वली । कीर्तिवीर्य ६ जलवीर्य ७ राय ॥ एहि० ॥ २५ ॥ दंडवीरज ८ आठमो नरपती । ए आठ उत्तम राय ॥ त्रण खंरु भोगवे भरतक्षेत्रना । निज प्रजानें सुखदाय ॥ एहि० ॥ २६ ॥ इंद्रे दीधेल भगवंत मुगटने । आठें शिर धर्यो तेह ॥ मोटा प्रमाणथीरे बीजा नवि धरे । ए जाणो ससनेह ॥एहि०॥२७॥ हाथीएं हाथीनो भार वही शके । बीजाएनवि वहेवाय ॥ ए दृष्टांतेरे भवियण जाणजो । बीजुं नवि कहेवाय ॥ एहि० ॥ २८ ॥ नवमा दशमा अरिहंत आंतरे । हुउं साधुविच्छेद ॥ इम जिनशासन अंतरनेविषे । किंचित धर्मविछेद ॥एहि०॥२९॥ अरिहंत थुई जति श्राद्धधर्ममय । एहवा आरज वेद ॥ सुलसा याज्ञवल्क मिथ्यातीए । अनार्य कीधारे वेद ॥एहि०॥ ॥३०॥ एम भरतनारे दिवस व्यतिक्रमें । श्राद्धदानें करी त्यांहिं । कामक्रीडायें विनोदें करी । सुख विलसे उठांहिं ॥ एहि० ॥ ३१ ॥ छठ्ठे खंडेरे नवमी ढाल ए । भांखी परम श्रीकार ॥ उवझायवर

श्रीदर्शनसागरें । श्रोताने हितकार ॥ एहि० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ पृथिवीतलमां विहरता । आदीसर जगवान ॥ एक समें अष्टापदें । समवसर्या जिनभान ॥ १ ॥ ततखिण देवें तिहां रच्युं । समवसरण मंडाण ॥ बेसी श्रीजगनाथजी । करता धर्म वखाण ॥ २ ॥ श्रीजगगुरुनी वारता । शैलपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेतो हवो । सज्ज थाउ सुखकार ॥ ३ ॥ राजाए तस आपीयुं । वधामणीनुं दान ॥ दिन दिन कल्पतरुपरें । देतां नवि थाय हान ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ धण समरथ पिउ नानमो ॥ ए देशी ॥ जिन आव्या जाणी करी । जरत कहे नूपतिने एम ॥ चालो जईएं प्रजु वांदवा ॥ राजा सहु हरखित थया । हा स्वामीसुखें बहु प्रेम ॥ चालो जईएं प्रजु वांदवा ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सेना चतुरंगी सज्ज थई । भूपतिनी आज्ञाथी ताम ॥ चा० ॥ सवि परिवार लेई करी । चक्री चाल्यो वंदनने काम ॥ चा० ॥२॥ ततखिण सवि अष्टापदें । आव्या जिनवरजीनी पास ॥ चा० ॥ प्रदक्षिणा जिनप्रतें देई । वंदी प्रजूजीने उल्लास ॥ जिनस्तवना चक्री करे ॥३॥ ए आंकणी ॥ अल्पबुद्धि हुं तोपण मुजने । तुज प्र-

भावथी ताहरा आज ॥ जि० ॥ शुन्न गुण ग्रामने हुं करुं । तुं जिनवर सांजल महाराज ॥ जि० ॥ ॥ ४ ॥ जिम चंद्रमाना तेजथी । जोनारा माणसनी आंख ॥ जि० ॥ मंद छे तोपण परवक्री । था- ए छे एहवी जगमां न्नांख ॥ जि० ॥ ५ ॥ मोह अंधकारें मूंझीउं । एहवा एह संसारमऊार ॥जि०॥ प्रकाश करवाने दीवडो । छे तुं जिनवर एक मनोहार ॥ जि० ॥ ६ ॥ आकाशपरें अनंत छे । ताहरुं अनोपम केवलज्ञान ॥ जि० ॥ जयवंतुं वरते सदा । निरावरणें करी सावधान ॥ जि० ॥ ७ ॥ प्र- माद निद्रामां पड्या । अमसरीखा न्नविजनने काज ॥ जि० ॥ गमनागमन वहू करो । रविपरें तुमो महाराज ॥ जि० ॥ ८ ॥ लाख जनम ऊपार्जिआं । एहवां अशुभ जे वहु कर्म ॥ जि० ॥ नाश पामें तुज दरिसणें । ए जिनशासनकेरो मर्म ॥ जि० ॥ ए ॥ पत्थरपरें कठिन घृत । वह्नियें करी जिम द्रवंत ॥ जिए ॥ तिम करम पण जिन मिलें । शिथिलता गुणने पावंत ॥ जि० ॥ १० ॥ एकांत सुखमा आरायकी । सुषमडुषमा आरो श्रेष्ट ॥ जि० ॥ जिहां कल्पतरुथी अधिका तुमो । शुन्न फलदाता छो गरिष्ट ॥ जि० ॥ ११ ॥ सयल न्नुवनना अधिपति । तें शोन्नाव्युं जगतने एह

लही जिनदेवना'। चित्तमां भावो एहवा ज्ञान ॥ जि० ॥ एहज सवि जनने थशे । रूडी जवजल तरवा नाव ॥ जि० ॥ २० ॥ दर्शन ज्ञान चारित्र तप । जेह क्रिया ते शिवनुं अंग ॥ जि० ॥ ए विणु अवर मिथ्या क्रिया । ते जाणो मृगतृष्णातरंग ॥ जि० ॥ २१ ॥ इत्यादिक जिनरायनी । देशना निसुणी हरख्या लोक ॥ जि० ॥ जूपति पण आणंदिउं । रविने जिम देखीने कोक ॥जि०॥ ॥ २२ ॥ छठ्ठे खंडे जाणजो । दशमी ए ठे सुंदर ढाल ॥ जि० ॥ उवज्झाय दर्शनसागरु। कहे आगल वली वात रसाल ॥ जि० ॥ २३ ॥

॥ डुहा ॥ देशना पूरी थए तिहां । वंदी जिनना पाय ॥ इणीपरें प्रजुप्रतें वीनवे । श्रीजरत नहाराय ॥ १ ॥ हे स्वामी इण जरतमां । तुम सरीखा भगवंत ॥ केटला थाशे कहो । मुजने तु- निचिंत ॥ २ ॥ चक्रवर्ति केटला थशे । ते जांखो वृत्तांत ॥ वली पण जेह वारता । तुमें दाखो जगवंत ॥ ३ ॥ गोत्र १ नगर २ माता ३ पिता ४ । आयुष ५ वर्णह ६ मान ७ ॥ नाम ८ अंतर ९ दीक्षा १० गति ११ । तास कहो जगवान ॥ ४ ॥ चक्री वचन इम सांजली । जाखे त्रि-

ज्ञुवन स्वाम ॥ तेह हवे वर्णन करुं । निसुणो तमो अजिराम ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ११ मी ॥ हस्तीनागपुर वर ज्ञलो ॥ ए देशी ॥ श्रीआदिसर जिन कहे । तुमें धारो चित्तमझाररे ॥ मुजसरिखा त्रेवीस जिना । तुज सरीखा चक्री इग्याररे ॥ तुजसरीखा चक्रो इग्यार । होशे इण ज्ञरतमां पुण्यवंतरे ॥ पुण्यवंत अनंत विज्ञान । वदे इम केवली ज्ञगवंतरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वीसमा अने बावीसमा । दोए जिनवर गौतमवंशरे ॥ काश्यपवंश बावीस जिना । सहू मुक्तिगामी प्रशंसरे ॥ सहू मुक्तिगामी प्रशंस । होशे इण ज्ञरतमां पुण्यवंतरे ॥ २ ॥ अयोध्या नगरीविषे । जितशत्रू विजयानंदरे ॥ अजितनाथ परमेसरू । वहोतेर लाख पूर्व आयु अमंदरे ॥ वहो० ॥ ३ ॥ साढाचारसें धनूषनी । कंचनकाया उत्तुंगरे ॥ पूर्वांग हीन पूर्व लाखनो । दीक्षापर्याय जाणो चंगरे ॥ दीक्षाप० ॥ ४ ॥ मुज निर्वाणकालथी । अजितनिर्वाण कालरे ॥ पचास लाख कोडी सागर तणो । अंतर जाणो महीपालरे ॥ अंतर० ॥ ५ ॥ सावत्थीए संज्ञव प्रज्ञु । जितारी सेना मातरे ॥ साठ लाख पूरव आउखुं । धनुष चारसें सोवनगातरे ॥ धनुष चा० ॥ ६ ॥ चउ पूर्वांगें हीन छे । लाख

पूरव व्रतपर्यायरे । त्रीस लाख कोमी सागरतणुं । बीजा त्रीजाने अंतर थायरे ॥ बीजा त्री० ॥७॥ विनीता पुरी अभिनंदन । संवर सिद्धार्थ मातरे ॥ पचास लाख पूर्व आउखुं । धनु साढा । त्रण-सो सोवन गातरे ॥ धनु सा० ॥ ८ ॥ अष्ट पूर्वांगें ऊणो कह्यो । लाख पूरव व्रत पर्यायरे ॥ दश लाख कोमी सागरतणो । त्रीजा चोथाने अंतर थायरे ॥ त्रीजा चो० ॥ ९ ॥ कोशलपुरे सुमतिप्र-भू । मेघरथ मंगला मायरे ॥ चालीस पूर्व लाख आउखुं । धनु त्रणसो कंचन कायरे ॥ धनु त्र० ॥ ॥ १० ॥ बार पूर्वांगें हीन छे । पूर्व लक्ष व्रत पर्यायरे ॥ नव लाख कोमी सागरतणो । चोथा पंच-म अंतर थायरे ॥ चोथा पंचम० ॥ ११ ॥ कोसंबी पद्मप्रभू । धर सुसीमा अंग जातरे ॥ त्रीस लाख पूर्व आउखुं । अढीसो धनुष रक्त गातरे ॥ अढीसो० ॥ १२ ॥ शोल पूर्वांगें न्यून छे । पूर्व लक्ष एहनो परजायरे ॥ नेवु सहस कोमी जलधिनो । दोयने अंतर कहेवायरे ॥ दोयने० ॥१३॥ सुपास जिन वाणारसी । प्रतिष्ठ राय पृथिवी मायरे ॥ वीस पूर्व लाख आउखुं । वसो धनुष कंचन द्युति कायरे ॥ वसो० ॥ १४ ॥ वीस पूर्वांगें ऊणो कह्यो । एहनो पर्याय पूर्व लाखरे ॥ नव सहस

कोमी सागरतणो । ठठा सात मानो अंतर नाखरे ॥ ठठा सा० ॥ १५ ॥ चंद्रप्रभू चडानना । म-
हसेन लखमणा मातरे ॥ दश पूर्व लाख आउखुं । दोढसो धनुष ऊजलुं गातरे ॥ दोढसो० ॥१६॥
चोवीस पूर्वांगें हीन ठे । पूर्व लक्ष व्रतस्थिति जाणरे ॥ नवसो कोडी सागरतणो । आंतरो दोय
जिननो वखाणरे ॥ आंतरो० ॥ १७ ॥ काकंदीयें सुविधि प्रभू । सुग्रीव रामा तनय विख्यातरे ॥
बे लाख पूर्व आउखुं । सो धनुष ऊजलुं गातरे ॥ सो धनुष० ॥१८॥ अठावीस पूर्वांगें हीन ठे । व्र-
त पर्याय पूरव लाखरे ॥ नेवु कोडी सागरोपम । आंतरानुं मान नाखरे ॥आंतरा०॥ १९ ॥ नद्दि-
लपुरे शीतल प्रभू । द्रढरथ राय नंदा मातरे ॥ एक लाख पूरव आउखुं । नेवु धनुष कंचन गात-
रे ॥ नेवु ध० ॥ २० ॥ पचीस पूरव सहस ठे । ए जिननो व्रत पर्यायरे ॥ नव कोमी सागर आं-
तरो । नवमा दशमाने कहेवायरे ॥ नवमा द० ॥ २१ ॥ सिंहपुरे श्रेयांसजी । विष्णु भूपति विष्णु
मायरे ॥ उंचपणें धनु एंसीनी । कंचनवरणी जिनकायरे ॥ कंचन० ॥ २२ ॥ चोरासी लाख वरस-
तणुं । आउखुं श्रेयांसनुं जाणरे ॥ एकवीस लाख वरसतणो । व्रत पर्याय एहनो वखाणरे ॥व्रतप०॥

॥ २३ ॥ एकसो सागरोपम तिम वली । ठासठ लाख ठवीस हजाररे ॥ एटले वरसें ऊन ठे । एक कोमी सागर अंतर धाररे ॥ एक को० ॥ २५ ॥ वासुपूज्य चंपापुरे । वसुपूज्य जया राणी पूतरे ॥ बहोतेर लाख वरसनुं आउखुं । सीतेर धनु काया रत्तरे ॥सितेर०॥ २५ ॥ चोपन लाख वरसतणो । व्रतपर्याय जाणो नासरे ॥ चोपन सागरोपमतणो । अंतर काल सुविलासरे ॥ अंतरकाल० ॥ २६ ॥ कंपिलपुरे विमल प्रन्नू । कृतवर्मा श्यामा मातरे ॥ साठ लाख वरसनुं आउखुं । साठ धनुष कंचन गातरे ॥ साठ ध० ॥ ॥ २७ ॥ एहनो व्रत पर्याय ठे । पन्नर लाख वर्ष प्रमाणरे ॥ वासुपूज्य विमलवचें । त्रीस सागर अंतर जाणरे ॥ त्रीस सा० ॥ २८ ॥ अयोध्यापुरें अनंत जिन । सिंहसेन सुजसा मातरे ॥ त्रीस लाख वरसनुं आउखुं । पचास धनु कंचन गातरे ॥ पचास० ॥ २९ ॥ साढा सात लाख वर्षनो । व्रत पर्याय जिननो साररे ॥ विमल अनंतवच्चे आंतरो । नव सागर मान धाररे ॥ नवसा ॥ ३० ॥ धर्मनाथ रतनपुरे । नानु राजा सुव्रता मायरे ॥ दश लाख वर्षनुं आउखुं । धनु पिस्तालीस हेम कायरे ॥ धनुपि० ॥ ३१ ॥ तेहनो व्रत पर्याय ठे । अढी लाख वरस

प्रमाणरे ॥ अनंत धर्मवचें आंतरो । चार सागरोपम वखाणरे ॥ चार सा० ॥ ३२ ॥ शांतिनाथ ग-
जपुरविषे । विश्वसेन अचिरा मातरे ॥ लाख वरसनुं आउखुं । धनुष चालीस कंचन गातरे ॥ ध-
नुष० ॥ ३३ ॥ व्रत पर्याय श्रीशांतिनो । पचवीस सहस प्रमाणरे ॥ पोणे पल्योपमें न्यून छे । त्रण
सागर अंतर जाणरे ॥ त्रण सा० ॥ ३४ ॥ कुंथुनाथ श्रीगजपुरें । सुर श्रीराणी अंगजातरे सहस
पचाणुं आउखुं । पांत्रीस धनु कंचन गातरे ॥ पांत्रीस० ॥ ३५ ॥ त्रेवीस सहस साडासातसो । व्रत
पर्याय एहनो होयरे ॥ कुंथू शांतिवचें आंतरो । पल्योपम अरध जोयरे ॥ पल्योप० ॥ ३६ ॥ श्री-
अरनाथ गजपुरविषे । सुदर्शन देवी मातरे ॥ आउखुं चोरासी सहसनुं । त्रीस धनुष कंचन गा-
तरे ॥ त्रीस ध० ॥ ३७ ॥ व्रत पर्याय जिनतणो । एकत्रीस सहस मानरे ॥ हजार कोडी वरसें
न्यून छे । पल्य तुर्यांश अंतर जाणरे ॥ पल्य तु० ॥३८॥ मल्लिनाथ मिथिलापुरे । कुंभ राजा प्रभा-
वती मायरे ॥ नील वरण पचवीस धनु । हजार कोडी अंतर थायरे ॥ हजार० ॥ ३९ ॥ वरस
पचावन सहसनुं । जीवित जिननुं धाररे ॥ शत वरसें हीन व्रतविषे । पचावन वरस हजाररे ॥प-

चा० ॥ ४० ॥ मुनिसुव्रत राजगृहे । सुमित्र राय पद्मा मायरे ॥ सहस त्रीस वरसनुं । कृष्ण वरण वीस धनुष कायरे ॥ कृष्णव० ॥ ४१ ॥ साढा सात सहस छे । वरसनो व्रत पर्यायरे ॥ चोपन लाख वरसनो । आंतरो दोय जिनने थायरे ॥ आंतरो० ॥ ४२ ॥ नमि प्रभू मिथिलापुरें । विजय वप्रा राणी मातरे ॥ आयु दश सहस वर्षनुं । पन्नर धनु सोवन गातरे ॥ पन्नर० ॥ ४३ ॥ एहनो व्रतपर्याय ते । अढी सहस वरस प्रमाणरे ॥ मुनि नमि मोक्षनो आंतरो । षट लाख वरस वखाणरे ॥ षट ला० ॥ ४४ ॥ नेमनाथ सोरीपुरे । शिवा समुद्रविजय तायरे ॥ दश धनुष तनु श्याम छे । वरस हजारनुं आयरे ॥ वरस० ॥ ४५ ॥ एहनुं सातसो वरसनुं । व्रत पर्याय कह्युं मानरे ॥ नमिनेमि मोक्षनो आंतरो । पांच लाख वरसनो जाणरे ॥ पांच ला० ॥ ४६ ॥ वाणारसी पार्श्वप्रभु । अश्वसेन राजा वामां मातरे ॥ नव हाथ काया नीली कही । शत वरसनुं आयु विख्यातरे ॥ शत व० ॥ ४७ ॥ दीक्षामां वर्ष सीतेर छे । पार्श्वनाथनां जाणो साररे ॥ एंशी सहस साडासातसो । नेमि पासनो अंतर धाररे ॥ नेमिपा० ॥ ४८ ॥ कुंडग्रामे महावीरजी । सिद्धारथ त्रिसला मातरे ॥

बहोतेर वरसनुं आउखुं । सात हाथनुं कंचन गातरे ॥ सात हा० ॥ ४ए ॥ व्रत पर्याय एहनो । वेंतालीस वरसनो होयरे ॥ पास वीरनो आंतरो । अढीसो वरसनो जोयरे ॥ अढीसो० ॥ ५० ॥ छठ्ठे खंडे इग्यारमी । एह जाणो ढाल रसालरे ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । प्रद्यूनामें मंगलमालरे ॥ प्रद्युना० ॥ ५१ ॥

॥ डुहा ॥ त्रेवीस जिननी वारता । प्रज्जुए नांखी एह ॥ ते निसुणी हरखित थयो । चक्रीजी गुणगेह ॥ १ ॥ इग्यार चक्री जे होशे । तेहनुं कहो स्वरूप ॥ तव वलतुं प्रज्जु उपदिशे । सांजल तुं हवे नूप ॥ २ ॥ ढाल १२ मी ॥ पंथमो निहालुंरे बीजा जिनतणोरे ॥ ए देशी ॥ श्रीआदीसर भांखे भूपनेरे । चक्रीतणोरे वृत्तांत ॥ काश्यप वंशमां सघला ऊपनारे सघला कंचन गात ॥ भवि तुमें सुणजोरे चक्रीनी वारतारे ॥ ए आंकणी ॥ शिवगामी एहमांहिं आठ छे रे । दोय देवलोकमां जाय ॥ सातमी नरके दोयगया वलीरे । इम नांखे जिनराय ॥ भवि० ॥ २ ॥ तुं जिम माहरेवारें ऊपनोरे । तिम अजितनाथने वार ॥ अयोध्या नगरीमांहें होशेरे । सगर चक्री मनोहार ॥ न० ॥ ३ ॥ सा-

मा चारसें धनुषनी देहमीरे । बहोतेर पूरव लख आय ॥ सुमित्रविजय राणी यशोमतीरे । तस नंदन कहेवाय ॥ ज० ॥ ४ ॥ ते सगर पण निज पुत्र मरणथीरे । लही वैराग उदार ॥ अजितपासे दीक्षाने आदरीरे । जासे मोक्षमझार ॥ ज० ॥ ५ ॥ सावत्थी नगरीनो भूपतिरे । समुद्रविजय तस तात ॥ भद्राराणी कुंखे ऊपनोरे । मघवा चक्री विख्यात ॥ भवि० ॥ ६ ॥ साढीबेंतालीस धनुषनी देहमीरे । पांच लाख वरसनुं आय ॥ वैरागवासित चारित्र पालीनेरे । जाशे त्रीजा देवलोकमांय ॥ जवि० ॥ ७ ॥ कुरुजंगल देशमांहें जाणजोरे हस्तीनागपुर अवतंस ॥ अश्वसेन राजा सहदेवी नंदनोरे । सनतकुमार प्रशंस ॥ जवि० ॥ ८ ॥ साढी एकतालीस धनुषनी देहमीरे । त्रण लाख वरसनुं आय ॥ उत्तम रूप इंद्रें प्रशंसीउरे । गुणवंत ते कहेवाय ॥ भवि० ॥ ए ॥ वैराग वासना चित्तमां आणीनेरे । पाली संजम तेह ॥ ए बे चक्री धर्मशांति आंतरेरे । जाशे त्रीजे सुरलोके जेह ॥ जवि० ॥ १० ॥ पंचम चक्री शांति जिनेसरूरे । कुंथुजिन बठारे होय ॥ सातमो चक्री अर अरिहंतजीरे । एहने दोय पदवीरे जोय ॥ जवि० ॥ ११ ॥ हथिणाउर पुरमांहें भूपतिरे ।

कृतवीर्य राजा तारा मात ॥ साठ सहस वरसनुं आउखुंरे । अठावीस धनुष उंचुं गात ॥भवि०॥
॥ १२ ॥ अरनाथ मल्लिनाथने आंतरेरे । आठमो सुभूम तेह ॥ निज करमवशें जासे सातमीरे ।
नरकमां पापनी रेह ॥भवि०॥ १३ ॥ काशीदेशेरे नयरी वाणारसीरे । पद्मोतर राजारे चंग ॥ ज्वा-
लाराणी कुंखे ऊपनोरे । पद्मचक्रीरे उछरंग ॥ भवि० ॥ १४ ॥ त्रीस सहस वरसनुं आउखुंरे ।
उंची धनुष वीसनी काय ॥ संजम पाली शिववासी होशेरे । धर्मतणेरे पसाय ॥ भवि० ॥ १५ ॥
कांपील्यपुरमां महाहरि नरपतीरे । मेरा मातनो नंद ॥ हरिषेण चक्री दशमो जाणजोरे । आयु
दश सहस अमंद ॥ भवि० ॥ १६ ॥ उंचपणे धनु पन्नर देहनीरे । मुनिनमि अंतर मझार ॥ नव-
मो दशमो चक्री होयशेरे । जनताने सुखकार ॥ भवि० ॥ १७ ॥ राजगृह पुरमांहें जाणजोरे ।
विजयराजा गुणवंत ॥ वप्रा जननी उदरे ऊपनोरे । जय चक्री पुण्यवंत ॥ भवि० ॥ १८ ॥ बार ध-
नुषनुं गात्र जेहनुंरे । त्रण सहस वरसनु आय ॥ नमि नेमि जिन अंतरे ए होशेरे । एम भांखे
जिनराय ॥ भवि० ॥ १९ ॥ कांपील्यनगरे ब्रह्मरायजीरे । चुलनीनो जे अंगजात ॥ सातसो वरस

आयु जेहनुंरे । सात धनु उन्नत गात ॥ भवि० ॥ २० ॥ श्रीनेमिनाथ पार्श्वनाथ अंतरेरे । होशे चक्री ब्रह्मदत्त ॥ रौद्र ध्यान परवश आतमारे । सातमी नरके पहुंत ॥ भवि० ॥ २१ ॥ ठट्ठा खंड- मां ढाल बारमीरे । एह कही मनोहार ॥ उवझायवर श्रीदर्शनसागरेरे । श्रोताने हितकार ॥ज०॥२२॥

॥ दुहा ॥ चक्री अणपूछे प्रभु । कहे वासुदेव वात ॥ त्रण खंडना भोक्ता होशे । नव हरि सामल गात ॥ १ ॥ काश्यप गोत्री आठमो । बीजा गौतमवंश ॥ अपरमात बलदेव नव । श्वेत वरण शुभ वंश ॥ २ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ महाविदेह खेत्र सोहामणुं ॥ ए देशी ॥ आदीसर प्रभु इम कहे । सांभल भरत नरिंद लालरे ॥ पोतनपुर नगरविषे । प्रजापती मृगावती नंद लालरे ॥ आदी० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वासुदेव त्रिपृष्टजी । सित्तेर धनुष उंची काय लालरे ॥ वरस चो- रासी लाखनुं । आयु कह्युं सुखदाय लालरे ॥ आ० ॥ २ ॥ श्रेयांस प्रभु ज्यारे विचरता । महीत- लमां सुखकार लालरे ॥ त्यारे सातमी नरकमां । जाशे हीनपुण्य धार लालरे ॥ आ० ॥ ३ ॥ द्वा- रिकापुरी द्विपृष्टजी । सीतेर धनुष उंची काय लालरे ॥ वासुपूज्य जिन बारमा । बहोतेर वरस

लाख आय लालरे ॥ आ० ॥ ४ ॥ ब्रह्म राजा पद्मावती । नंदन ए कहेवाय लालरे ॥ जाशे छठी नरकमां। निज करमतणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ५ ॥ सयंभु द्वारिकापुरें : साठ धनुष उंचो देह लालरे ॥ साठ लाख वरसनुं आउखुं । विमलवंदक श्राद्ध तेह लालरे ॥ आ० ॥ ६ ॥ रुद्र राजा पृथिवी तथा । तेहनो अंगज एह लालरे ॥ जाशे छट्टी नरकमां । दुःखदाइ पाय रेह लालरे ॥ आ० ॥ ७ ॥ पुरुषोत्तम द्वारिकापुरें । सोम सीता तनुजात लालरे ॥ पचास धनुषनी देहनी । आयु त्रीस लाख विख्यात लालरे ॥ आ० ॥ ८ ॥ अनंतनाथनी वारमां । चोथो एह कहे-वाय लालरे ॥ जाशे छट्टी नरकमां । पापतणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥९॥ पुरुषसिंह अश्वपुरविषे । धर्मनाथने वार लालरे ॥ शिवराय अमृत नंदनो । सर (५) वेद (४) धनु काय सार लालरे ॥ आ० ॥ १० ॥ दश लाख वरसनुं आउखुं । पाली संपूर्ण आय लालरे ॥ छठी नरके ते जशे । अशुभतणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ११ ॥ पुरुषपुंडरीक नाम छे । चक्रीपुरी जन्मगाम लालरे ॥ महासिर लखमीवतीतणो । नंदन गुण अभिराम लालरे ॥ आ० ॥ १२ ॥ उंगणीस धनुषनी देह-

ऋी । अर मल्लि अंतरे थाय लालरे ॥ पांसठ सहस वरसनुं । आयु ठहीयें जाय लालरे ॥ आ० ॥ ॥-१३ ॥ दत्त नाम वाणारसी । अग्निसिंह शेषवती जात लालरे ॥ अर मल्लिनाथने अंतरे । छवीस धनूष गात लालरे ॥ आ० ॥ १४ ॥ ठपन सहस वरसनुं । आयू पूरण पाली लालरे ॥ नरक गति जई ऊपना । पापप्रकृति वेहाल लालरे ॥ आ० ॥ १५ ॥ नारायण राजगृहें । दशरथ सुमित्रा नंद लालरे ॥ शोल धनुषनी देहऋी । सहस बार आयु अमंद लालरे ॥ आ० ॥ १६ ॥ मुनि नमि जिन अंतरे । आठमो होशे एह लालरे ॥ आउखुं पाली जाशे हवे । चोथी नरकने गेह लालरे ॥ आ० ॥ १७ ॥ मथुरापुरें श्रीकृष्णजी । वसुदेव देवकीपूत लालरे ॥ श्रावक ठे नेमनाथनो । दश धनुष ऊचुं गात लालरे ॥ आ० ॥ १८ ॥ सहस वरसनुं आउखुं । पाली नवमो एह लालरे ॥ त्रीजी नरके सिधावशे । अशुभ कर्मनी रेह लालरे ॥ आ० ॥ १९ ॥ बलदेव पहेलो अचल होशे । भद्रासुत गुणराशि लालरे ॥ वरस पच्यासीलाखनुं । आयु कह्युं उल्लास लालरे ॥ आ० ॥ २० ॥ विजय नामें बीजो होशे । सुभद्रानंदन सार लालरे ॥ पंचोतेर लाख वरसनुं । आयु एहनुं धार

लालरे ॥ आ० ॥ २१ ॥ त्रीजो बलदेव भद्र छे । सुप्रभा राणी माय लालरे ॥ पांसठ लाख वरस आउखुं । तुमें जाणो नरराय लालरे ॥ आ० ॥ २२ ॥ सुप्रभ नामें चोथो थशे । राणी सुदर्शना माय लालरे ॥ पंचावन लाख वरसनुं । बलदेवनुं जाणो आय लालरे ॥ आ० ॥ २३ ॥ पांचमो सुदर्शन थशे । विजया राणी नंद लालरे ॥ सतर लाख वरसनुं । आयु जाणो नरिंद लालरे ॥आ०॥ ॥ २४ ॥ छठो आनंद नाम छे । वैजयंती पुत्र लालरे ॥ पच्यासी सहस वरसनुं । आयु कह्युं पवित्र लालरे ॥ आ० ॥ २५ ॥ नंदन नामें सातमो । जयंती राणीनो नंद लालरे ॥ पांसठ सहस वर्ष आउखुं । होशे भरत नरिंद लालरे ॥ आ० ॥ २६ ॥ पदम बलदेव नाम छे । अपराजित सुत सा- र लालरे ॥ पन्नर सहस वरसनुं । आयु जाणो निरधार लालरे ॥ आ० ॥ २७ ॥ नवमो बलदेव राम छे । रोहिणी तस माय लालरे ॥ बारसें वरसनुं आउखुं । इम भांखे जिनराय लालरे ॥आ०॥ ॥ २८ ॥ आठमो मोक्षगामी होशे । ब्रह्मदेवलोके राम लालरे ॥ उत्सर्पिणी कृष्ण तीर्थमां । सीझ- से ए अभिराम लालरे ॥ आ० ॥ २९ ॥ अश्वग्रीव १ ने तारक २ । मेरक ३ ने मधुनाम ४ लालरे

॥ निशुंभ ५ बलि ६ प्रह्लाद ७ ठे । लंकेश ८ जरासंधस्वामि ए लालरे ॥ आ० ॥ ३० ॥ प्रतिवासुदेव ए नव होशे । मरशे हरिने हाथ लालरे ॥ इणीपरें सवि वारता । सांजली वसुधानाथ लालरे ॥ आ० ॥ ३१ ॥ छट्ठे खंडे तेरमी । ढाल कही श्रीकार लालरे ॥ पाठक दर्शनसागरे । श्रोताने हितकार लालरे ॥ आ० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ ते निसुणी जरताधिपो । परखद देखी ताम ॥ जिनजीने इम पूछीउं । वंदी प्रश्न अजिराम ॥१॥ तिरजंच नर देवें करी । सभा जरी तुज एह ॥ तेहमां कोइ जिनजीवमो । छे नथी ते कहेह ॥ २ ॥ एहीज जरत खेत्रमां । निज तीरथ वरताव ॥ बूफवशे जवि जीवने । मुज जांखो शुभ भाव ॥ ३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ सुण मेरी सजनी रजनी न जावेरे ॥ ए देशी ॥ श्रीजगवंत इणीपरे जासेरे । निसुणो चक्री मनने उल्लासेरे ॥ ताहरो पुत्र मरीचि नामरे । परिव्राजक प्रथम अजिरामरे ॥ १ ॥ आरत रौद्र ध्याने हीनरे । समकित शोभित मन अदीनरे ॥ चउविह धर्मध्यानना ध्यातारे । एकांत रह्यो दिन गमातारे ॥ २ ॥ करमें मेलो जीव एहनोरे । इमणां व-

तें कहुं तुं तेहनोरे ॥ बीजो तो जीव कोई न दीसेरे । जे देखी तुज हयडुं हीसेरे ॥ ३ ॥ शुक्ल ध्यान अग्नि संयोगरे । अनुक्रमें शुद्धता वरसे अभोगरे ॥ जिम चीवरनी पाणीसंगेरे । निर्मलता होये अतिचंगेरे ॥ ४ ॥ इणही जरतें पोतनपुर गामेरे । होशे त्रिपृष्ट हरि पहेलो नामेरे ॥ पच्छिम विदेह मूकापुरमांरे । प्रियमित्र चक्री होशे जगमांरे ॥ ५ ॥ ईम अनेक भमी जवमांहिंरे ॥ थाशे महावीर जिन उठांहिंरे ॥ इम निसुणीने जरतरायरे । मरीयंचने वांदवा तिहां जायरे ॥६॥ मरीयंचने वंदी जरत भापेरे । तुं मरीचि सुण उल्लासेरे ॥ पोतनपुरमां त्रिपृष्ट नामरे । वासुदेव होइश तुं अजिरामरे ॥ ७ ॥ धनंजय धारणीयें जायोरे । प्रियमित्र चक्री तुं सोहायोरे ॥ पच्छिम विदेह मूकाइंगेरे । तुज जीव होशे मननें रंगेरे ॥ ८ ॥ तेहने हुं नथी वांदतो आजरे । तुज वेषने नवि नमुं महाराजरे ॥ पण थाईश तुं महावीरस्वामीरे । तेहने वांदु हुं शिर नामीरे ॥ ए ॥ श्रीआदिजिनना नमी वायरे । विनीता नगरीयें गयो रायरे ॥ चक्रीने वचने मरीचि त्यांहिंरे । त्रण वार नाच्यो मन उठांहिंरे ॥ १० ॥ वलतुं मुखे मरीयंच बोलेरे । हुं थाईश वासुदेव तोलेरे

॥ चक्री पण हुं थाईश साचरे । जिन पण होईश प्रजूनी वाचरे ॥ ११ ॥ दादो माहरो मुख्य ते जिनमांरे । महारो जनक मुख्य चक्रीमांरे ॥ सघला हरिमां हुं वुं वृद्धरे । अहो उत्तम कुल माहरुं समृद्धरे ॥ १२ ॥ एक दिशि त्रिजुवन सर्वेरे । एक दिशि मुज कुल अखर्वेरे ॥ गजनुं टोलुं एककोरे दीसेरे । एककोर ऐरावणें मन हीसेरे ॥ १३ ॥ ग्रहमांहें जिम रवि अधिकेरोरे । नक्षत्रमांहें चंद्र जलेरोरे ॥ तिम सघला कुलमां मुज कुल एकरे । उत्कृष्टुं जाणो सुविवेकरे ॥ १४ ॥ एणी रीतें कुलनो मद कीधरे । मरीयचें नीच गोत्र लीधरे ॥ जेम करोलीउ लालें वंधायरे । तेहनी उपमा एहने थायरे ॥ १५ ॥ ठठे खंडे चौदमी ढालरे । सांजलतां होये मंगलमालरे । उवझाय दर्शनसागर वाणीरे । उजमाल थाउ धर्ममां प्राणीरे ॥ १६ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीआदीसर जिन हवे । महीतल करे विहार ॥ पुंरुरीक आदे जला । गणधर लेइ परिवार ॥ १ ॥ कोसलदेशना लोकने । बूझवतो भगवंत ॥ मगधदेश जविजंतुने । करतो धर्मनी खंत ॥ २ ॥ देश दशारण जीवने । उपजावे आनंद ॥ धर्मधुरा मालवविषे । जनने करे

अमंद ॥ ३ ॥ सुरपरें पाप आपदा । नाश पमाडहार ॥ गुजरात सोरठ देशना । जनने सुख क-
रनार ॥ ४ ॥ इम करतां केटले दिने । गया सिद्धाचल शेल ॥ गिरिवर्णन हवे सांजलो । दूरे वि-
कथा मेल ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ मनमोहना लाल ॥ ए देशी ॥ श्रीसेत्रुंजो महागिरिरे ॥ जन
रंजना लाल ॥ वरणन तस कहेवायरे ॥ दुख जंजना लाल ॥ दरिसण दीठे जेहनेरे ॥ जन० ॥
पातक दूर पलायरे ॥ दुखजं० ॥ १ ॥ किहांकणे रूपानी खाण छे रे ॥ ज० ॥ किहांकणे सोनानी
खाणरे ॥ दु० ॥ रतनखाण कोई थानके ॥ ज० ॥ सेत्रुंजा गिरिमां वखाणरे ॥ दु० ॥ २ ॥ ए गि-
रिमांहें वहु औषधीरे ॥ ज० ॥ जेहथी रोग पलायरे ॥ दु० ॥ नीझरणां जलनां वहेरे ॥ ज० ॥
पाणीयें कुंज जरायरे ॥ दु० ॥ ३ ॥ गिरिमस्तकें रवि आवतेरे ॥ ज० ॥ दिवसे मुगट शोजायरे
॥ दु० ॥ राते चंदनरसतणुंरे ॥ ज० ॥ तिलक शशि थोजायरे ॥ दु० ॥ ४ ॥ गगनरोध शिखरें
करीरे ॥ ज० ॥ सहस मस्तक गिरि होयरे ॥ दु० ॥ नालियेरनां वन ए गिरेंरे ॥ ज० ॥ कदली-
वन वहु जोयरे ॥ दु० ॥ ५ ॥ सोरठ देश भामिनीतणारे ॥ ज० ॥ मीठां गीत गवायरे ॥ दु० ॥

ते सुणवा मृग आवीयारे ॥ ज० ॥ बहु सुख साता पायरे ॥ दु० ॥ ६ ॥ केतकी वृक्ष महमहेरे ॥ ज० ॥ ऊपर भूमिये ज्यांहिंरे ॥ दु० ॥ ठेकाणें ठेकाणें सिंदुवारनां ॥ ज० ॥ फूल शोभे उठांहिंरे ॥ दु० ॥ ७ ॥ आंवली तरूए वेसतारे ॥ ज० ॥ कपिवृंद सूखने हेतरे ॥ दु० ॥ फणस फल बहू नीपजेरे ॥ ज० ॥ बीजा तरुसमेतरे ॥ दु० ॥ ८ ॥ केसूडां ए गिरिविपेरे ॥ ज० ॥ रातां कुसुम ठे जासरे ॥ दु० ॥ किहांकणें द्राखना मांडवारे ॥ ज० ॥ किहांकणें खजूर खासरे ॥ दु० ॥ ॥ ९ ॥ किहांकणें तामीरसें करीरे ॥ ज० ॥ नीलकी गोठ करेयरे ॥ दु० ॥ रविकिरणें अभेद्यठेरे ॥ ज० ॥ पान मंडप लहेयरे ॥ दु० ॥१०॥ नीली ध्रोहना अंकुरारे ॥ ज० ॥ चारो चरे गोवर्गरे ॥ दु० ॥ सहकार फलने पिक भखेरे ॥ ज० ॥ आह्लाद लहे निसर्गरे ॥ दु० ॥ ११ ॥ केतकी चंपक अशोक ठे रे ॥ ज० ॥ कदंब बकुल वृक्षरे ॥ दु० ॥ नाम कह्यामां आवे नहीरे ॥ ज० ॥ देखाये जिहां प्रत्यक्षरे ॥ दु० ॥ १२ ॥ पंथीजनें नालीएरनेरे ॥ ज० ॥ नीरें कादव कीधरे ॥ दु० ॥ अधोभूमिका गिरितणीरे ॥ ज० ॥ देखाये प्रसीधरे ॥ दु० ॥ १३ ॥ भद्रशाल वनमांहेंश्रीरे ॥ ज० ॥ मानुं आ-

ण्यो वनखंकरे ॥ दु० ॥ बुध दीये उपमा एहवीरे ॥ ज० ॥ मंफित तरू प्रचंकरे ॥ डु० ॥ १४ ॥ पोहोलो पंचास जोयणोरे ॥ ज० ॥ शिखरें दश जोयण होयरे ॥ डु० ॥ आठ जोजन उंचो गिरिरे ॥ ज० ॥ चढीया प्रभूजी सोयरे ॥ डु० ॥ १५ ॥ समवसरण देवें रच्युंरे ॥ ज० ॥ बेठा आदि जिणंदरे ॥ दु० ॥ गंभीर वाणीयें दीए देशनारे ॥ ज० ॥ दीये आनंद कंदरे ॥ दु० ॥ १६ ॥ जिन देशना देतां थकांरे ॥ ज० ॥ गिरि पण गाजे अत्यंतरे ॥ डु० ॥ पफछंदा गुफातणारे ॥ज०॥ साथे थाये सतंतरे ॥ दु० ॥ १७ ॥ पहेली पोरस गये स्वामिजीरे ॥ ज० ॥ देशना मूके त्यांहिंरे ॥ डु० ॥ जिम मेघ वर्षाकालमांरे ॥ ज० ॥ उसरतो होये प्राइंरे ॥ दु० ॥ १८ ॥ ऊठी तेह थानकथकीरे ॥ ज० ॥ देवछंदे जिन जायरे ॥ दु० ॥ परम गुणी जिनरायजीरे ॥ ज० ॥ सुर किन्नर गुण गायरे ॥ दु० ॥ १९ ॥ स्वामीने बाजोठमरे ॥ ज० ॥ गणधर श्रीपुंमरीकरे ॥ दु० ॥ बेसे जिम साम्राज्यमांरे ॥ ज० ॥ युवराजा तिम ठेकरे ॥ दु० ॥ २० ॥ तिमहीज सज्ञानेविपेरे ॥ ज० ॥ देशना दीये तेहरे ॥ दु० ॥ बीजी पोरसें गणधररूरे ॥ ज० ॥ पूरी करे ससनेहरे ॥ डु० ॥ २१ ॥ ए रीतें

भवि जीवनेरे ॥ ज० ॥ उपगार करे काजरे ॥ दु० ॥ किंचित काल सिद्धाचलेरे ॥ ज० ॥ रहेता हवा जिनराजरे ॥ दु० ॥ २२ ॥ छट्ठे खंडे ए कहीरे ॥ ज० ॥ पन्नरमी ढाल श्रेष्टरे ॥ दु० ॥ जव-जाय दर्शनसागरेरे ॥ ज० ॥ सेत्रुंजय गिरि गरिष्टरे ॥ दु० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ श्री सेत्रुंजा गिरिथकी । बीजे करत विहार ॥ जगगुरु श्रीपुंडरीकने । तेमी कहे इम सार ॥ १ ॥ महामुनि अमो इंहांथकी । जाउं हुं हवे आज ॥ मुनि पंच कोडी परिवर्यो । तुं रहे एणें ठाय ॥ २ ॥ ए खेत्रना महिमाथकी । थोडा कालमझार ॥ परिकर सहित तुजने थशे । केवलज्ञान श्रीकार ॥ ३ ॥ शैलीशी ध्यान सेवतो । सपरिवार तुज आंहीं ॥ नीपजसे दिन स्तोक-मां । मोक्षगति उछांहिं ॥ ४ ॥ स्वामी वचन अंगीकरी । प्रणमी प्रभुना पाय ॥ पंच कोडी परिवा-रयुत । रह्यो गणधर तिण ठाय ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १६ मी ॥ हरिणी जव चरे ललना ॥ ए देशी ॥ विहार कर्यो आदीसरें ॥ ललना ॥ लालहो लेई सयल परिवार ॥ ए गिरि वारुरे ललना ॥ श्री-पुंडरीकने मेलिने ललना ॥ । लाल होशे सेत्रुंजा ऊपर सार ॥ ए गिरि वारुरे ललना ॥ १ ॥

जप तप दानें जे फल ललना । लालहो बीजे तीरथ थाय ॥ ए गिरिं० ॥ तेहथी ए तीर्थ संभार-
तां ललना । लालहो कोमीगणुं फल गवाय ॥ ए गिरि० ॥ २ ॥ श्रीपुंडरीक इण गिरिवरे ललना
। लालहो रह्यो मुनिसंजुत ॥ ए गिरि० ॥ जाणुं उदयाचलतटे ललना । लालहो नक्षत्रें इंदु पवि-
त्त ॥ ए गिरि० ॥ ३ ॥ परम संवेगथी गणधरु ललना । लालहो अमृत वाणीएं त्यांहिं ॥ए गिरि०॥
नाखे सघला मुनिप्रतें ललना । लालहो रूमां वचनें ज्यांहिं ॥ ए गिरि० ॥ ४ ॥ खेत्रप्रन्नावें ए
गिरि ललना । लालहो सिद्धता कारण थाय ॥ ए गिरि० ॥ गढ किल्लो जीतनारने ललना ।
लालहो जय कारण गवाय ॥ ए गिरि० ॥ ५ ॥ करवी इंहां संलेखणा ललना । लालहो मुक्तिसा-
धन उपाय ॥ ए गिरि० ॥ द्रव्य नाव दोय नेदथी ललना । लालहो संलेखणा दोय थाय ॥ ए
गिरि० ॥ ६ ॥ सवि उनमाद महारोगता ललना । लालहो एहथी साते धात ॥ ए गिरि० ॥ ते-
हनां कारण शोषवे ललना । लालहो द्रव्य संलेखणा ख्यात ॥ ए गिरि० ॥ ७ ॥ राग द्वेष महा-
मोहनो ललना । लालहो सवि कषायनो ठेद ॥ ए गिरि० ॥ नाव संलेखणा ते कही ललना । ला-

लहो ए हूर्ड बीजो ज्ञेद ॥ ए गिरि० ॥ ८ ॥ एम कही पुंमरीकजी ललना । लालहो श्रमण कोटीसाथ ॥ ए गिरि० ॥ सूक्ष्म बादर अतिचारने ललना । लाल हो आलोवे मुनिनाथ ॥ ए गिरि० ॥ ए ॥ शुद्धिजणी महाव्रततणुं ललना । लालहो आरोपवुं करे त्यांहिं ॥ ए गिरि० जिम हेमने शुद्धताजणी ललना । लालहो वारंवार वह्नि उठांहिं ॥ ए गिरि० ॥ १० ॥ जेम बे त्रणवार वस्त्रने ललना । लालहो धोये निरमल थाय ॥ ए गिरि० ॥ तेम फरीथी व्रतरोपणा ललना । लालहो निरमलता उपाय ॥ ए गिरि० ॥ ११ ॥ चोंत्रीस अतिशये संयुता ललना । लालहो त्रिजुवनपति अरिहंत ॥ ए गिरि० ॥ पहेलुं शरण मुजने होजो । लालहो मुक्तासम तनुकांत ए गिरि० ॥ ॥ १२ ॥ अनंत अक्षय थान ठे ललना । लालहो परवालासरीखी कांति ॥ ए गिरि० ॥ पन्नर ज्ञेदे सिद्ध ते ललना । लालहो त्रीजुं शरण होजो तंत ॥ ए गिरि० ॥ १३ ॥ पंच महाव्रत धारक ललना । लालहो तजीया सावद्य संग ॥ ए गिरि० ॥ श्याम वरण मुनिरायजी ललना । लालहो त्रीजुं शरण मुज चंग ॥ ए गिरि० ॥ १४ ॥ श्रीकेवलीएं उपदिश्यो ललना । लालहो जीवदयामय

धर्म ॥ ए गिरि० ॥ स्फटिकोपलसम निरमलो ललना । लालहो चोथुं शरण मुज शर्म ॥ ए गि-
रि० ॥ १५ ॥ लाख चोरासी योनिमां ललना । लालहो जे मुज लागां पाप ॥ ए गिरि० ॥ मिछा
दुक्कड ते होजो ललना । लालहो नही करुं आप ॥ ए गिरि० ॥ १६ ॥ वोसरावुं त्रण जोगथी ल-
लना । लालहो पापस्थानक अढार ॥ ए गिरि० ॥ अज्ञानभावथी सेवीयां ललना । लालहो
भव परभवमझार ॥ ए गिरि० ॥ १७ ॥ एकेंद्रियादिक जंतुने ललना । लालहो हुं खमावुं आज
॥ ए गिरि० ॥ ते पण मुजने खामजो ललना । लालहो वैररहित मुनिराज ॥ ए गिरि० ॥ १८ ॥
मुज मैत्री सहू जीवमां ललना । लालहो होजो सदा निरभीक ॥ ए गिरि० ॥ हुं ए-
कलो मुज नही कोइ ललना । लालहो धारुं ए दिल ठीक ॥ ए गिरि० ॥ १९ ॥ एम कही पुं-
डरीकजी ललना । लालहो अणसण कीधुं त्यांहिं ॥ ए गिरि० ॥ सवि मुनीये पण अणसण ललना
। लालहो कीधुं मन उछांहिं ॥ ए गिरि० ॥ २० ॥ क्षपकश्रेणीयें गणधरु ललना । लालहो चढता
छे तिणवार ॥ ए गिरि० ॥ तेहनां घाती करम ते ललना । लालहो त्रूट्यां ते दुखकार ॥ ए गि-

रि० ॥ २१ ॥ पंच कोटिमित साधुनां ललना । लालहो त्रूट्यां घातीयां चार ॥ ए गिरि० ॥ तपतेजना प्रन्नावथी ललना । लालहो कर्मनो थाये अपहार ॥ ए गिरि० ॥ २२ ॥ मास अंते चैत्री पुनमें ललना । लालहो पुंमरीक गणधार सार ॥ ए गिरि० ॥ केवलज्ञानने पामीया ललना । लालहो सवि मुनिने पण धार ॥ ए गिरि० ॥ २३ ॥ चोथो पायो शुक्लध्याननो ललना । लालहो ध्यातां ते अणगार ॥ ए गिरि० ॥ भवोपग्राही कर्म टालीने ललना । लालहो गया ते मुक्तिमझार ॥ ए गिरि० ॥ २४ ॥ सहू अमर आवी करी ललना । लालहो उच्छव करे उठांहिं ॥ ए गिरि० ॥ भक्तिथी मरुदेवापरें ललना । लालहो सेत्रुंजा ऊपर त्यांहिं ॥ ए गिरि० ॥ २५ ॥ जेम श्रीऋषनस्वामीजी ललना । लालहो प्रथम जिन कहेवाय ॥ ए गिरि० ॥ तेम श्रीसेत्रुंजा गिरिवरु ललना । लालहो पहेलुं तीर्थ गवाय ॥ ए गिरि० ॥ २६ ॥ जीहां एक पण यति सिद्ध थयो ललना । लालहो ते पण तीर्थ पवित्र ॥ ए गिरि० ॥ तो इहां सिद्धि एटला वर्या ललना । लालहो मोटुं सिद्धगिरि खेत्र ॥ ए गिरि० ॥ २७ ॥ छठे खंडे शोलमी ललना । लालहो ए कही रूमी ढाल ॥ ए गि-

रि० ॥ जवकाय दर्शनसागरे ललना । लालहो श्रोताने मंगलमाल ॥ ए गिरि० ॥ २८ ॥

॥ दुहा ॥ चैत्री पुनमने विषे । पुंमरीक थया सिद्ध ॥ ते दिनथी चैली थई । जंपे एम विबुद्ध ॥ १ ॥ तेमाटे पुंमरीकगिरि । नाम थयुं विख्यात ॥ रागद्वेष रिपु जीतवा । शत्रुंजय अवदात ॥ २ ॥ संगसहित जे जविजना । ए दिने पूजे तास ॥ ते नर शिवसुख पावसे । परमानंद उल्लास ॥ ३ ॥ नंदीसर द्वीपे शाश्वता । जिन पूजन फल होय ॥ तेहथी इण दिन ए गिरें । अधिक फल इहां जोय ॥ ४ ॥ दान शील तप पूजना । बीजे दिन फल थाय ॥ तेहथी कोमीगणुं फल । चैत्रीयें कहेवाय ॥ ५ ॥ चारित्र चंद्रप्रज जिन । चैत्री सेत्रुंजे शैल ॥ सेत्रुंजी नदी नाहवुं । पुएयें पामें मेल ॥ ६ ॥ विहार करतां एकदा । आदीश्वर जगवान ॥ विनीता नगरी समोसर्या । सिद्धारथ उद्यान ॥ ७ ॥ इंद्रादिक सहु देवता । ततखिण आवी त्यांहिं ॥ समवसरण विरचे मुदा । जोयण जूमिमांहिं ॥ ८ ॥ वनपालक ते वारता । कहे जरतने जाय ॥ साकी बारह कोमीने । दीये नृप तिण ठाय ॥ ९ ॥ चतुरंगी सेना लेई । प्रजुवंदन नृप जाय ॥ अधिकार तेह सांजलो ।

एकमनां सुखदाय ॥ १० ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ करम परीक्षा करण कुमर चल्योरे ॥ ए देशी ॥
नरत चक्री जिनवंदन चल्यो रे । मनमां पामी आणंद ॥ पाछुं कटक हय गज रथ दीकरारे । प-
रवर्यो महासुखकंद ॥ सुण नवियां हवे रूमी वारता रे ॥ कहुं तुम आगल साच ॥ १ ॥ ए आं-
कणी ॥ सामंत सेनापति भूपति नलारे । अंतेउर परिपार ॥ शेठ पटेल सारथवाहजी रे । चार-
ण मागध सार ॥ सु० ॥२॥ गंधर्व लोक साथे ठे घणारे । एम अनेक जनवृंद ॥ समवसरण नू-
मिकायें आवीउर । चक्रीजी ते अमंद ॥ सु० ॥ ३ ॥ पूरव वारणें समोसरण विषेरे । पेसी चक्री
त्यांहि ॥ प्रदक्षिणा देई जिनप्रतें नमी स्तवेरे । एणी रीते उछांहि ॥ सु० ॥ ४ ॥ जयवंतो जिनरा-
ज कृपानिधिरे । स्याद्वादी नगवंत ॥ संसार कांतार निस्तारक नलोरे । संसारनो कर्यो अंत ॥
सु० ॥ ५ ॥ चिर उतकंठित माहरी आंखमीरे । जोवा तुम मुखचंद ॥ आज सफल थई ते देख-
तांरे । पामी सहज आनंद ॥ सु० ॥ ६ ॥ तुज सेवा नवोनव मुज होजोरे । इम स्तवना करी राय
॥ शक्र पठवाडे नरत भूपतिरे । बेठो यथोचित ठाय ॥ सु० ॥ ७ ॥ सवि नाषामां मलती तिण स-

मेरे । योजन गामिनी वाणी ॥ जगगुरु दीए पद्वी देशनारे । मधुरी अमृत वखाण ॥ सु० ॥ ८ ॥
दान सुपात्रे देवुं नितप्रतेंरे । संघपूजा बहू जात ॥ जिनशासन प्रभावना कीजीयेंरे । तीर्थयात्रा
संघसंघात ॥ सु० ॥ ए ॥ सिद्धांत लेखन श्रुतने पूजवुंरे । साहमीतणी वली जक्ति ॥ गुरु आवे
सामइयां कीजीयेंरे । धर्मध्यान करीयें व्यक्त ॥ सु० ॥१०॥ देशना निसुणी जरतें पूछीयुंरे । श्रीरि-
सहेसने त्यांय ॥ हे स्वामी किम संघवी पद जद्धुंरे । शीरीतें पामीयें आंय ॥ सु० ॥ ११ ॥ संघ
वीपदथी शुं फल ऊपजेरे । ते भांखो विरतंत ॥ ते निसुणी आदीसर इम कहेरे । सांभल चक्री
सतंत ॥ सु० ॥ १२ ॥ तीर्थंकर पद संगाधिपपणुंरे । भाग्य विना नवि थाय ॥ संपदा पाम्ये संघ
काढवोरे । ते उत्तम नरने आय ॥ सु० ॥ १३ ॥ इंद्रनी पद्वी चक्री पद तथारे । रूडुं रूडुं कहे-
वाय ॥ ए दोयथी संघवी पद रूयडुंरे । जिहां नविन ऊपार्जन थाय ॥ सु० ॥ १४ ॥ संगाधिपति
दर्शन शुद्धिनेरे । पामी तीर्थंकर नाम ॥ गोत्र ऊपार्जे ए फल नीपजेरे । जिन मानवा योग्य ताम
॥ सु० ॥ १५ ॥ सर्वदा काले संघ पूजवोरे । संघाधीप विशेष ॥ मानवो पूजवो वदु आदर करीरे।

जगमांहें पुण्यनी रेख ॥ सु० ॥ १६ ॥ चउविह संघसंघातें मार्गमांरे । शुभ वासना धरी मन्न ॥ रथमांहें जिनबिंब थापवुंरे । उछव कीजें प्रतिदिन्न ॥ सु० ॥ १७ ॥ ठरी पालतां यात्रा कीजीयेंरे । तीरथनी बहु जाव ॥ यात्रा सफल थाये तेहनीरे । प्रगटे शुद्ध स्वजाव ॥ सु० ॥ १८ ॥ यतः—
सम्यक्त्वधारी १ पथि पादचारी २ । सचित्तवारी ३ वरशीलधारी ४ ॥ भूस्वापकारी ५ सुकृती सदैका–हारी ६ विशुद्धां विदधाति यात्रां ॥ १ ॥ ढाल ॥ पंच प्रकारें दान दीजीयेंरे । दुखीया दीन उद्धार ॥ नगरे नगरे जिनदेहराविषेरे । धजा चढावे तिहां सार ॥ सु० ॥ १९ ॥ सेत्रुंजे रैवत वैज्ञारगिरेंरे । अष्टापदमझार ॥ संमेतशिखरें देवनी पूजनारे । जे करे नर मनोहार ॥ सु० ॥ २० ॥ गुरुआणायें सवि कारजप्रतेंरे । जे करे मन शुज भाव ॥ एणी रीतें संघवी होये जीवडोरे । जिनशासन अनुजाव ॥ सु० ॥ २१ ॥ मिथ्याती नरनो संसर्ग टालवोरे । आदर नवि तास वचन्न ॥ यात्राफलने संघवी इछतोरे । इम करे निशदिन्न ॥ सु० ॥ २२ ॥ निंदा नवि करवी कोई जीवनीरे । परदर्शनी स्तवना नांहिं ॥ जावजीवलगें समकीत पालवुंरे । संघपतियें उछांहिं ॥ सु० ॥ २३ ॥

साधु साधर्मी रुचिवंत जंतुनीरे । अशन वसन वहूसेव ॥ प्रतिवरसें करे संघवी ज्ञावथीरे । संघप- ति कहीयें हेव ॥ सु० ॥ २४ ॥ आठम चौदस पुनम अमासनारे । पोसा तीन बहु ज्ञक्ति ॥ सं- घपूजा संघवी करे मुदारे । फोरवे आतम शक्ति ॥ सु० ॥ २५ ॥ ते संघवी सुरने पण पूजवोरे । ते ज्ञव शिवपद जाय ॥ कोई संगवी त्रीजे ज्ञव मोक्षनीरे । उत्तम पदवी पाय ॥ सु० ॥ २६ ॥ श्री जिनवरनां वचन सांज्ञलीरे । प्रणमी प्रभूने भूप ॥ सुललित वचन मुखथी उचरेरे । अदभूत वाणी अनूप ॥ सु० ॥ २७ ॥ तारक पारग मुज कृपा करोरे । जेणें करुं संघपति नाम ॥ निरमल करुं मा- हरो आतमारे । तुज प्रसाद अभिराम ॥ सु० ॥२८॥ तदनंतर दिव्य माला ग्रही करीरे । भरतने कंठेरे इंद ॥ तस घरणी सुज्ञद्रा कंठमारे । नाखी तेणे अमंद ॥ सु० ॥ २९ ॥ चतुरंगिणी सेनायें राजवीरे । तिहांथी वलीउ चंग ॥ अयोध्या नगरीयें आवीउरे । वधतो वे उछरंग ॥ सु० ॥ ३० ॥ छठे खंडे सतरमी जाणजोरे । ढाल एह श्रीकार ॥ उवज्ञाय दर्शनसागर कहे ज्ञलीरे । सुणतां ज- यजयकार ॥ सु० ॥ ३१ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीन्नरत महीपालजी । संघने तेकी एम ॥ वहु मानयुत वाणी वदे । साथे आवो प्रेम ॥ १ ॥ वजकावी न्नंभाप्रते । संघ काढण निमित्त ॥ देशें देशें कंकोतरी । मोकलावे पवित्त ॥ २ ॥ चउविह संघ तुमें आवजो । सेत्रुंजाजात्राकाज ॥ निज परिकर लेई करी । थिर चित्त करी शुन्न साज ॥ ३ ॥ नयरीयें जिनचैत्यमां । अरु दिन उछव सार ॥ चक्रीयें कीधो न्नलो । निज परिणति शुभ धार ॥ ४ ॥ संघलोक जे आवीया । तस दीये सनमान ॥ उचित सहूनां साचवे । ते कहीयें सुजाण ॥ ५ ॥ श्रीगणधरने तेकीने । चक्री निजघरमांह ॥ सहू विघनने वारवा । शांतिकरम करे त्यांह ॥ ६ ॥ गणधर मंत्रें करी तिहां । प्रत्यक्ष सघला देव ॥ विघनरहित जात्रान्नणी । आववुं माने देव ॥ ७ ॥ ते वेला श्रीशक्रजी । कनकतणुं जिनगेह ॥ प्रतिमा आदीसरतणी । रायने दे ससनेह ॥ ८ ॥ नृप आदेशें वार्धकी । मणिमय कीध आवास॥शुभ दिन संघयुत न्नरतजी । वाहिर कीधो वास ॥९॥ ते आवास दक्षिण दिशें । पोसहशाल रचाव ॥ गणधर मुनि वासो वसे । सुखसाता शुन्न न्नाव ॥ १० ॥ तेथी पश्चिम दिशिविषे । चक्रीनो शुन्न वास ॥ बीजा पण

संघलोकना । आवास ठे उल्लास ॥ ११ ॥ इण रीतें रचना ठवी । संघनी पंथ मझार ॥ नृप आणायें वार्धकी । करतो ठे सुखकार ॥ १२ ॥ कंचन देवागारमां । रतनमय प्रन्नु सोहंत ॥ चक्री पण निज दिलविषे । परिणति शुद्ध करंत ॥ १३ ॥ बाहुबलिसुत श्रीसोमजस । गगनवल्लभ तिम जाण ॥ वज्रनाभ राजा वली । कल्याणकेतु वखाण ॥ १४ ॥ ए चउ इंद्र थापीया । श्रीजिनगेहमझार ॥ सूरीमंत्रथी गणधरें । प्रतिष्टा ए मनोहार ॥ १५ ॥ बीजा पण संघनेविषे । धुरंधर धर्मभार ॥ सहसगमें होता हवा । श्रावक अति श्रीकार ॥ १६ ॥ संघाधिप चक्री तिहां । सुजद्रा संघविणी थाय ॥ उंद्रमाल कंठे ठवी । इंद्रें बहु सुखदाय ॥ १७ ॥ संघ जमाड्यो चक्रीयें । संघनी पूजा कीध ॥ ॥ यात्राकाज सधावा । डंका नगारा दीध ॥ १८ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ आवो जमाइ प्राहूणा, जयवंताजी ॥ ए देशी ॥ शुन्न दिवसे हवे सिद्धि करे ॥ सुणो संताजी ॥ गजें चढी नरराय ॥ गुणवंताजी ॥ मस्तकें ठत्र धरावतो ॥ सु० ॥ चामर श्वेत वीजाय ॥ गु० ॥ १ ॥ इंद्र चारे चिहुं दिशें । सु० ॥ परवर्यो जूमिनाथ ॥ गु० ॥ मंगल गीतने गावती ॥ सु० ॥ सधवा शुन्न स्त्री साथ ॥गु०॥

॥ २ ॥ वहु वरसलगें जीवजो ॥ सु० ॥ तुं भरत भूपाल ॥ गु० ॥ तस स्तवना देवता करे ॥ सु० ॥ जयरव थाये विशाल ॥ गु० ॥ ३ ॥ सामंतगण साथें चव्या ॥ सु० ॥ मंडलीक राजान ॥ गु० ॥ प्रधान पण साथे चला ॥ सु० ॥ संघ पुरुष शुजज्ञान ॥ गु० ॥ ४ ॥ मुगटबंद्ध राजा कह्या ॥ सु० ॥ बत्रीस सहस प्रमाण ॥गु०॥ ढमढम वाजे ठंदसुं ॥सु०॥ लाख चोरासी निसान ॥गु०॥५॥ लाख चोरासी गज तुरी ॥सु०॥ तेहनां रत्नजमित पलाण ॥गु०॥ लाख चोरासी रथ जला ॥सु०॥ तेहना वृषन्न शुन्न वखाण ॥गु०॥६॥ चरणे फांफर सोनातणां ॥ सु० ॥ कोटे सोवन घूघरमाल ॥ गु० ॥ बत्रीस सहस नाटक जलां ॥ सु० ॥ त्रण लाख मंत्री विशाल ॥ गु० ॥ ७ ॥ दीवीधरा पांच लाख कह्या ॥सु०॥ शोल सहस सेवा करे जक्ष ॥ गु० ॥ दश क्रोम अलंब धजाधरा ॥ सु० ॥ उन्नू क्रोम पायक दक्ष ॥ गु० ॥ ८ ॥ चोसठ सहस अंतेउरी ॥ सु० ॥ रूपवंत गुणराश ॥ गु० ॥ एक लाख अठावीस सहस ठे ॥ सु० ॥ वारांगना उल्लास ॥ गु० ॥ ९ ॥ शेष तुरंगम सवि मली ॥ सु० ॥ अढार कोमी विख्यात ॥ गु० ॥ सवा क्रोम पुत्र शोजता ॥ सु० ॥ भूषण शोभित गात ॥ गु० ॥ १० ॥

व्यापारी लण कोम्र ठे ॥ सु० ॥ संघमाहें श्रीकार ॥ गु० ॥ बत्रीस कोम्र रसोईया ॥ सु० ॥ शेठ सेनापति सार ॥ गु० ॥ ११ ॥ सारथवाह अनेक ठे ॥ सु० ॥ राय राणा नही पार ॥ गु० ॥ नव निधि चौद रयण सही ॥ सु० ॥ संघमांहें श्रीकार ॥ गु० ॥ १२ ॥ पंच अणुव्रत धारका ॥ सु० ॥ श्रावक श्राविका साथ ॥ गु० ॥ बाहुवल प्रमुख मुनिकोम्री ॥ सु० ॥ नमि विनमी मुनिनाथ ॥ गु० ॥ ॥ १३ ॥ केवलज्ञानी गणधरा ॥ सु० ॥ श्रमणी बहू ठे साथ ॥ गु० ॥ गंधर्व लोक साथे घणा ॥ सु० ॥ देहरे जणावे सनाथ ॥ गु० ॥ १४ ॥ नाटकीया नाटकणीउं ॥ सु० ॥ ख्याल तमासा थाय ॥ गु० ॥ देहरासर सोवनरथें ॥ सु० ॥ थाप्युं ठे सुखदाय ॥ गु० ॥ १५ ॥ सैन्य चाले चक्रीतणुं ॥ सु० ॥ रज ऊडे बहू त्यांहिं ॥ गु० ॥ रजे सूरज ढांकीउं ॥ सु० ॥ कवि उपमा देवाय ॥ गु० ॥ ॥ १६ ॥ नगरे नगरे गुरु पूजा ॥ सु० ॥ देवपूजा पण थाय ॥ गु० ॥ साहमीवठल शुभपरे ॥सु०॥ चक्री जरत कराय ॥ गु० ॥ १७ ॥ ए रीतें परियाणप्रतें ॥ सु० ॥ दिन दिन करे ते राय ॥ गु० ॥ देशदेशना राजातणां ॥ सु० ॥ जेटणां लेतो जाय ॥ गु० ॥ १८ ॥ मणि माणिक मुक्ताफल ॥सु०॥

हीरा जवेर बहु द्रव्य ॥ गु० ॥ घोमा आपे नवनवा ॥ सु० ॥ चक्रीने नृप भव्य ॥ गु० ॥ १ए ॥ एम बहु देश अतिक्रमी ॥ सु० ॥ श्रीजरत जूपाल ॥ गु० ॥ एक जोयणें सोरठ देश छे ॥ सु० ॥ त्यांसुधी आव्यो रसाल ॥ गु० ॥ २० ॥ छठ्ठे खंके अढारमी ॥ सु० ॥ जाखी ढाल रसाल ॥ गु० ॥ उवझाय दर्शन इम कहे ॥ सु० ॥ चक्री पुण्य विशाल ॥ गु० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ संघ आव्यो जाणी करी । सोरठ देशनो स्वामी ॥ शक्तिसिंह नामें जलो । भरत जत्रीजो ताम ॥ १ ॥ चक्रीने मुजरो करी । जेट मूकी बहुमूल ॥ परस्पर मल्या दो जणा । सज्जनपरें अनुकुल ॥ २ ॥ चक्री जत्रीजाप्रनें । जाखे मधुर वचन्न ॥ सुराष्ट्र नाम सफल कर्युं । पंकितजन शुभ मन्न ॥ ३ ॥ जिण देशे सत्रुंजय गिरि । तीरथमां सिरदार ॥ जव सफल ताहरो खरो । सेवा करे श्रीकार ॥ ४ ॥ अमसरीखा दूरे रह्या । नवि देखुं गिरि सार ॥ भाग्यवंत ते नर हुवे । सेत्रुंजा जेटणहार ॥ ५ ॥ प्रीतिवचन इम जंपीने । जत्रीजाने सनमान ॥ आभर्णप्रमुख आपतो । श्रीजरतेश राजान ॥ ६ ॥ पुंकरीकगिरि देखीने । हूउ परम प्रमोद ॥ कल्याण कोकी नीपजे । स-

दा खुशाली विनोद ॥ ७ ॥ शिवरमणी क्रीमाजणी । कंदुक उत्तम एह ॥ रतनकांतें करी गयणने। चिलित करे गिरि तेह ॥ ८ ॥ रोमराजि हरखितथको । शिर धूणंतो राय ॥ सोमजसा राजाप्रतें। वचन कहे मन जाय ॥ ए ॥ ढाल ॥ १ए मी ॥ मरुदेवी माता इम भणे । ऊठो नृप भरत मन-रंगेंजी ॥ ए देशी ॥ सोरठ देशना लोक ए ते। पुण्यवंत उत्तम प्राणीजी ॥ जे नित पुंमरीक शैलनी। पासे वसे शुन्न मति आणीजी ॥ गिरि ठाया फरसी जिणें । वायरो वली गिरिनो अंगजी ॥ जश लागे तस देहथी । सवि पापनो थाये नंगजी ॥ १ ॥ जे नर पुंमरीक गिरिप्रतें । नाव थकी आंखे नालेजी ॥ ते नरना पातिक जाये । निज आतमने अजुआलेजी ॥ गिरि देखी मुज चित्तडुं । ह-रखित घणुं तिहां थावेजी ॥ खेत्रप्रभावें माहरुं । निरमलता मन ते पावेजी ॥ २ ॥ सेत्रुंजा गिरि-मां पंखीमा । जे वसे तस धन धनजी ॥ वेगलो हुं वसुं अछुं । मुज अवतार हीन हीनजी ॥ सो-मजसाने एम कही । गजखंधेथी ऊतरी रायजी ॥ गणधरने वंदना करे । मुनिवरना नमे ते पा-यजी ॥ ३ ॥ गणधरने चक्री पूछतो । ए पर्वत केम पूजायजी ॥ शी विधि करवी इण गिरें । नां-

खो तुमें मुनिवर रायजी ॥ श्रीनाभ गणधरमां मुखी । अवधिज्ञाननो ते धारीजी ॥ उत्तर वलतो इम कहे । चक्रीने ते सुखदायजी ॥ ४ ॥ हे चक्री ए गिरि देखें । नमवो शुभ भाव लावीजी ॥ सेत्रुंजगिरि वात जे कहे । दान आपवुं तस मन भावीजी ॥ सोना रूपाना फूलें करी । वधावीयें पर्वत एहजी ॥ मणि रतने वधावीयें । पुण्य लाभ होये अछेहजी ॥ ५ ॥ वेल घोडा रथ पालखी । वाहनने दूरें तजीजी । वसुधातलें लोटी करी । गिरि वंदीजें पंचांग भजीजी ॥ तिहांकणे ते दि' नमां वली । संघ वासो वसे मनोहारजी ॥ इन्द्रसंघाते संघाधिप । उपवास करे मन धारजी ॥६॥ नाही शुभ वस्त्र पहेरीने । सजोडे संघवी सारजी ॥ अरिहंतदहेरे स्नात्रने । भणावे अति सुखकारजी ॥ तिवारपछी संघमांहेंथी । वाहिर नीसरी संघनाहजी ॥ सेत्रुंजा सनमुख ते करे । एक आवास निज अवाहजी ॥ ७ ॥ धूपधाणुं कंचनतणुं । संघवी नवुं करमां धारेजी ॥ धवल मंगल सधवा स्त्रीउ । गाये गीत ते अपारेजी ॥ जाचक दान देता जवुं । मनमां आणी उल्लासजी ॥ भूमिप्रतें यक्षकर्दमें । विलेपन कीजें खासजी ॥ ८ ॥ संघने छांटणां कुंकुमतणां । मांहोमांहें तेह

करावेजी ॥ जन कोलाहल वारीने । गणधरने आगल ठावेजी ॥ पछवाडे संघवी चले । ए रीतें गिरिने पूजोजी ॥ नैवेद्यपूजा कीजीयें । फूल चढावी कर्म धूजोजी ॥ ए ॥ सोना रूपां चढावीयें । वस्त्रपूजा पण वली कीजेंजी ॥ साहमी वछल पण कीजीयें । जाचकने दान दीजेंजी ॥ संघपूजा गुरुपूजना । करतां बहु लाभ होयजी ॥ संगीत बहु गीत गावतां । अनंत फल दाता जोयजी ॥ १० ॥ इंडे संघवीयें ए गिरि । वली संघना लोकें भावेजी ॥ निज स्त्रीसाथे पूजवो । पूजंतां वंछित पावेजी ॥ श्रीगुरुपासे जई करी । धरमकथा सूणीजेंजी ॥ ज्ञानाभ्यासने कीजीयें । निज धरम रूडो सूणीजें जी ॥ ११ ॥ श्रीनाभ गणधर मुखथकी । एहवी वाणी निसुणी राजाजी ॥ विमलाचल समीपमां । देवरावे मुकाम दीवाजाजी ॥ नाही पवित्र राजा हूउं । ऊजलां वसन धारीजी ॥ चार इंद्र संघविण जुत । जिनालयें गयो दुख वारीजी ॥ १२ ॥ फूल अक्षत स्तुति प्रमुखथी । जिन चरणांबुजनी सेवाजी ॥ गणधरसाखें सवि करे । गीत गाये चक्री हेवाजी ॥ गुरु भाषित विधि मन धरी । सेत्रुंजा सनमुखें रायजी ॥ पवित्र भूमिने लींपीने । मोतीनो साथीउ पूरायजी ॥ १३ ॥ पू-

जा प्रमुख गिरिराजनी । संघ सहित चक्रीयें कीधीजी ॥ पंचांग प्रणाम गिरिप्रतें । करे चक्री मति-समृद्धिजी ॥ तीरथनी स्तवना करे । ते सांभलो जवियण प्राणीजी ॥ धरणेंद्रप्रमुख देवता । तीरथ सेवे बुद्धि आणीजी ॥ १४ ॥ चमरेंद्र वलींद्र भूवनपती । तीरथनी जक्ति बहु करताजी ॥ किन्नरप्रमुख जे इंदला । अहनिश गिरि ध्यानने धरताजी ॥ राक्षसना पण अधिपती । जक्षराजा सिद्धाचल नामजी ॥ त्रिविध जोगें गिरि सेवना । अभिलाष धरे अजिरामजी ॥ १५ ॥ अणपन्नी ने पणपन्नी । व्यंतरना नायक जेहजी ॥ तीरथरायने सेवता । तुज नमुं हुं धरी नेहजी ॥ ज्योतिषीना वासव जला । चंद्र सूर्य गिरिने ध्यावेजी ॥ विद्याधर कोकोगमें । सेवा करी आणंद पावेजी ॥ १६ ॥ वासुदेव ने चक्री जला । सेत्रुंजानी सेवा सारेजी ॥ ग्रैवेयकना देवता । मनथी प्रजुवंदना धारेजी ॥ अनंत अक्षय नित्य ठे । अनंत फलना दातारजी ॥ श्रीसेत्रुंजो महागिरी । तीरथमांहें सिरदारजी ॥ १७ ॥ सिद्ध अनंता ए गिरियें । तीर्थंकर थया जाणोजी ॥ वीजा पण सीऊसे वली । जवजंजाल करी हाणोजी ॥ इम स्तवना गिरिराजनी । चक्रीयें कीधी शुभ जावजी ॥ प्रणमी सेत्रुंजा गिरिप्रतें ।

कहे तुज मोटो प्रजावजी ॥ १७ ॥ श्रीनाज नामा गणधरु । गणसंजुत गुरु कहेवायजी ॥ जक्ति थकी गुरुने नमे । श्रीजरतेश्वर रायजी ॥ धरम ध्यान परायण । गुरु वचन सुधारस पीतोजी ॥ उपवासनो दिन इम गम्यो । संघवी जस जगमां नदीतोजी ॥ १९ ॥ परभात वेला संघयुत । चैत्यमां चक्री जायजी ॥ जनवंदना भावथी करी । प्रणमी श्रीगुरुना पायजी ॥ पुण्य कारण पारणुं करे । श्रीजरत राजा त्यारेजी ॥ ठट्ठे खंडे उगणीसमी । ढाल दर्शने कही मनोहारेजी ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ भरत नृपें रचावीउं । वार्धकी पासे ताम ॥ विमलाचल तल हेठीयें । विनीतासरीखुं गाम ॥ १ ॥ बहु गृह शोजे पुरविपे । मंदिर जाली जांत ॥ गोख जालीयां कोकोगमे । अद्भुत पुरनी कांत ॥ २ ॥ राजजुवन मणिमय जला । शोजे ठे श्रीकार ॥ अमास दिने पण शशितणी आपे कांति अपार ॥ ३ ॥ सोध शिखर सोना तणां । देखी देखी जनवृंद ॥ मानुं मेरुगिरिप्रतें । अवकर माने अमंद ॥ ४ ॥ चोरासी चहुटा जला । मले ठे सघली वस्त ॥ सार सार त्रिजुवनविपे । इहां सहू प्रशस्त ॥ ५ ॥ सुंदर गढ किल्ला अठे । करे गगनसुं वाद ॥ शुं जांखुं एक जी-

भथी । दीठे होये आह्लाद ॥ ६ ॥ पुर मध्य भागे युगादिनो । उज्वल छे प्रासाद ॥ मानुं अक्षय भरतनो । जशकंदो आह्लाद ॥ ७ ॥ वापी कुआ तलाव छे । नीर थानक अपार ॥ वनखंड पण चिहुं दिशे । शोभा अतिहि सफार ॥ आनंदना उदयथकी । करी आनंदपुर नाम ॥ सोरठ देशनी सीममां । सिंहने आप्युं गाम ॥ ए ॥ हवे तीरथ चढवा भणी । चक्री भरत नरेश ॥ परमानंद चित्त धारतो । इम करतो उद्देश ॥ १० ॥ मुख आगल श्रीनाभजी । गणधर चाल्या ताय ॥ तस पूठें श्रीसंघ सवि । एम व्यवहार थाय ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ ठोली हो प्रिया ठोली चल्यो वनवास ॥ ए देशी ॥ दीठो हो गिरि दीठो सेत्रुंजो नाम । मीठो हो गिरि मीठो लाग्यो संघनेजी ॥ प्रणमीहो गिरि प्रणमी चढीया लोक । दिलमांहो गिरि दिलमां आणी उमंगनेजी ॥ १ ॥ गोरीहो गिरि गोरी गाये गीत । सरलेहो गिरि सरले सादे हरखथीजी ॥ भंभाहो गिरि भंभा ताल कंसाल । वीणाहो गिरि वीणा वाजे वेगथीजी ॥ २ ॥ चढतांहो गिरि चढतां ऊरधमुख लोक । शोभेहो गिरि शोभे चित्रामणपरेंजी ॥ देखेहो गिरि देखे मुगतिनुं गेह । लोकनांहो गिरि लोक-

ना चितरुां तिहां ठरेजी ॥३॥ उत्तरहो गिरि उत्तर दिशिने मार्ग । चक्रीहो गिरि चक्री सेत्रुंजय गि-
रि चढेजी ॥ बीजाहो गिरि बीजा जात्रु लोक । सरवहो गिरि सरव मारगें ते चढेजी ॥ ४ ॥ सु-
धर्मांहो गिरि सुधर्मा गणधर शिष्य । चिल्लणहो गिरि चिल्लणनामा महामुनिजी ॥ पछिमहो गि-
रि पछिम दिशिने पंथ । चढीउंहो गिरि चढीउं लोकजुत महागुणीजी ॥ ५ ॥ दश जोयणहो गि-
रि दश जोयण चढीया लोक । तरसहो गिरि तरस लागी आकरीजी ॥ प्राणहो गिरि प्राण हर-
नारी तरस । मुनिनेहो गिरि मुनिने कहे वंदन करीजी ॥ ६ ॥ संघलोकहो गिरिसंघ लोकसांनि-
धकाज । तपलब्धेंहो गिरि तपलब्धें मुनि सरोवर करेजी ॥ स्वादिष्टहो गिरि स्वादिष्ट अमृत नीर ।
पीतांहो गिरि पीतां सवि ताढक करेजी ॥ ७ ॥ चिल्लणहो गिरि चिल्लण नामें तलाव । प्रसिद्धहो
गिरि प्रसिद्ध ते दिनथी थयुंजी ॥ एहना जलेंहो गिरि एहना जलें करी पाप । जायेहो गिरि जा-
ये दुख दोहग गयुंजी ॥८॥ एह नीरेंहो गिरि एह नीरें जेनर न्हाय । पूजाहो गिरि पूजा जिनराय-
नी करेजी ॥ एक भवहो गिरि एक भव पामी तेह । मुगतेंहो गिरि मुगतें जाए भव तरेजी ॥९॥

पाणीहो गिरि पाणी पीधां लोक । वीसामोहो गिरि वीसामो लेई संघ चलेजी ॥ सुखसातायेंहो गिरि सुखसातायें पहेली पर्व । चढीउंहो गिरि चढीउं संघलोक खरे दिलेंजी ॥ १० ॥ तिहांथी आगलहो गिरि तिहांथी आगल चाल्या जाय । देखेहो गिरि देखे वनखंड सोहामणोजी ॥ मानुं नंदनहो गिरि नंदनवन उपमान । जोतांहो गिरि जोतां संघ हरखे घणोजी ॥ ११ ॥ मध्याह्नेहो गिरि मध्याह्ने ज्ञरत राजान । वासोहो गिरि वासो संघनो तिहां करेजी ॥ फूलहो गिरि फूल ग्रहे केइ लोक । आंबाहो गिरि आंबा फल केई धरेजी ॥ १२ ॥ नाहहो गिरि नाहे स्त्रीना वर्ग । जलक्रीडाहो गिरि जलक्रीडा करे नवनवीजी ॥ फुलमालाहो गिरि फूलमाल । गुंथे केई लोक । वर्णनाहो गिरि वर्णना करे अभिनवीजी ॥ १३ ॥ चंपकवरणीहो गिरि चंपकवरणी नार । हुंबडाहो गिरि हुंबडा खुंदे मनरुलीजी ॥ इणरीतेंहो गिरि इण रीते सघलो संघ । वनखंडेहो गिरि वनखडे रह्यो अतिभलीजी ॥ १४ ॥ चक्रीहो गिरि चक्री ज्ञरत सुजाण । शक्तिसिंहहो गिरि शक्तिसिंहने तेडी करीजी ॥ जातोहो गिरि जातो वनह मझार । जोवाहो गिरि जोवा मन इछा धरीजी ॥१५॥

सुंदरताहो गिरि सुंदरता वनमांहिं । देखेहो गिरि देखे भरत नृपतिजी ॥ एक कुंमहो गिरि एक कुंम अदभुत देखी । कलहंसे हो गिरि कलहंसे शोभित तिहां ठतीजी ॥ १६ ॥ कमलेंहो गिरि कमलें वींटेल कुंड । शोभाहो गिरि शोभा कुंडनी अति वनीजी ॥ वहु पंखीहो गिरि वहु पंखी ध्वनि करंत । रुडीहो गिरि रुडी रचना अति घणीजी ॥ १७ ॥

नृप पूछेहो गिरि नृप पूछे मत्रीजाने त्यांहिं । कोणेहो गिरि कोणे कुंम करावीउंजी ॥ वलतोहो गिरि वलतो उत्तर तेह । आपेहो गिरि आपे नृपने उमाहीउंजी ॥ १८ ॥ सुण काकाहो गिरि सुण काका मुज वेण । स्वामीहो गिरि स्वामी ऋषज समोसर्याजी ॥ त्यारेहो गिरि त्यारे वांदवा तास । गयो हो गिरि गयो हुं परिवारें परवर्योजी ॥ १९ ॥ में पूछ्युं गिरि में पूछ्युं जिनने जेवार । त्यारेहो गिरि त्यारे इंदो मुज कहेजी ॥ कुंम नामहो गिरिकुंम नाम जाणो भूप । सर्व तीरथहो गिरि सर्व तीरथ अवतार वहेजी ॥ २० ॥ पहेलांहो गिरि पहेलां इण गिरिमांहिं । केवलज्ञानीहो गिरि केवलज्ञानी जिनतणोजी ॥ देहरेहो गिरि देहरे सुधर्मा इंद । आव्योहो गिरि आव्यो पूर्वे

तुमें सूणोजी ॥ २१ ॥ ते इंडेंहो गिरि ते इंडें कर्यो कुंन्ड । प्रभु स्नात्रहो गिरि प्रभुस्नात्रकरण नणी
जी ॥ कुंडें न्हातांहो गिरि कुंन्डें न्हातां सहू कोढ । जाएहो गिरि जाए जाणो भूधणीजी ॥ २२ ॥
इंडेंहो गिरि इंडें कही मुज वात । तुज आगलहो गिरि तुज आगल काका में कहीजी ॥ निसु-
णीहो गिरि निसुणी नरत नरिंद । साचीहो गिरि साची वार्ता सद्दहीजो ॥ २३ ॥ चक्रीहो गिरि
चक्री समरावे कुंन्ड । जीरणहो गिरि जीरण जाणी तिहांकर्णेजी ॥ ते दिनथीहो गिरि तेदिनथी ना-
रतकुंन्ड । प्रसिद्धहो गिरि प्रसिद्ध नाम ते जन नणेजी ॥ २४ ॥ ते रात्रेंहो गिरि ते रात्रें वनखंन्ड ।
रह्योहो गिरि रह्यो संघ सयल भलोजी ॥ प्रनातेहो गिरि प्रनाते नंना वजडावी । चाल्योहो गिरि
चाल्यो तिहांथी निरमलोजी ॥ २५ ॥ चक्रीहो गिरि चक्री कुंन्डमां न्हाय । पत्नीहो गिरि पत्नीसंजु-
त भावथीजी ॥ श्वेतवेशहो गिरि श्वेत वेश पहेरे दोय । चालेहो गिरि चाले श्री संघ वेगथी-
जी ॥ २६ ॥ चालंताहो गिरि चालंता प्रथम श्रृंग । पाम्याहो गिरि पाम्या सघला संघजना-
जी ॥ तदनंतरहो गिरि तदनंतर आव्यो इंद । भक्तेंहो गिरि नक्तें तेह शुनमनाजी ॥ २७ ॥ च-

की हो गिरि चक्री इंद्र तेह । मलीयाहो गिरि मलीया दोये मांहोंमाहेंजी ॥ श्रीनाभहो गिरि श्रीनाभ गणधर साथ । मुख्य शृंगहो गिरि मुख्य शृंगने फरसे तिहांजो ॥ २८ ॥ प्रदक्षिणाहो गिरि प्रदक्षिणा करे राय । इंद्र साथेहो गिरि इद्र साथे हरख धरीजो ॥ रायणहो गिरि रायणप्रतें नरेश । देखेहो गिरि देखे दूध झरती खरीजी ॥ २९ ॥ रायण हेठेहो गिरि रायण हेठे त्यांहिं । इंद्रें कीधीहो गिरि इंद्रें कीधी रतननी पादुकाजी ॥ ऋषभनीहो गिरि ऋषभनी जाणो तेह । देखाडेहो गिरि देखाडे नृपने भावुकाजी ॥ ३० ॥ प्रणमेहो गिरि प्रणमे राजा तास । भक्तेंहो गिरि भक्तें संघ पण वंदतोजी ॥ पूजाहो गिरि पूजा करे नृप त्यांहिं । यक्ष कर्दमेंहो गिरि यक्ष कर्दमें करी आनंदतोजी ॥ ३१ ॥ पारिजातहो गिरि पारिजात प्रमुख फूल । तेणें पूजाहो गिरि तेणें पूजा करी अतिभलीजी ॥ स्वामी प्रतेंहो गिरि स्वामी प्रतें ध्याये भूप । पगलांनेहो गिरि पगलांने वंदे मनरूलीजी ॥ ३२ ॥ श्री संघहो गिरि श्री संघ पगलां पूजंत । केसर सूखडेंहो गिरि केसर सूखडें तिहांकणेंजी ॥ भावना भावेहो गिरि भावना भावे लोक । आसातनाहो गिरि आसातना टालो

थुई जणेजी ॥ ३३ ॥ छट्ठे खंडेहो गिरि छट्ठे खंडे एह । वीसमीहो गिरि वीसमी ढाल शुन्न जणी-
जी ॥ भांखेहो गिरि जांखे दर्शनसमुद्र । सांजलोहो गिरि सांजलो श्रोता महागुणीजी ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ तेवार पछी श्री शक्रजी । चक्रीने कहे एम ॥ मुज वचन तमें धारजो । मनमां आणी
प्रेम ॥ १ ॥ प्रायें कालना दोषथी । हीण मति नर जेह ॥ मूरतिविण इण गिरि विषे । नवि धरे
श्रद्धा तेह ॥ २ ॥ तीर्थंकर चरणें करी । शेत्रुंज गिरि पवित्त ॥ विशेष वासना कारणे । जिन गृह होये
इहां जुत्त ॥ ३ ॥ जे कालें जे जिनतणी । आगति होवे आंहि ॥ ते काले ते जिनतणी । मूरति थाये
उछाहि ॥ ४ ॥ हमणां आदि जिनेसरु । प्रथम तीर्थंकर सार ॥ ते माटे इण गिरि विषे । चैत्य करो
मनोहार ॥ ५ ॥ जिम बाहूबलें निज पुरें । कीधो जिन प्रासाद ॥ चोरासी मंडप जुतो । करो तुमें
आह्लाद ॥ ६ ॥ इम निसुणी हरि वयणने । चक्री श्रद्धावंत ॥ आदेश दे सूतारने । चैत्य करणने
तंत ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २१ मी ॥ इण अवसर पुरपालकरे । राणो खेंगार राजानरे ॥ ए देशी ॥ श्री जरत
चक्रीनी आणथी । वार्धकी करे तिणवाररे ॥ त्रैलोक्य विभ्रम प्रासादने । मणि रतनें करी तैयाररे

॥ जुउं जुउं देहरां थाये इण गिरें ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सिंहनाद प्रमुख पूरव दिशें। मंडप एकवीश सो-
हायरे ॥ जद्रशाल प्रमुख दक्षिण दिशें। इकवीस संख्या कहेवायरे ॥ जु० ॥ २ ॥ मेघनाद प्रमुख ए-
कवीस ते। मंडप पश्चिम दिशें जाणरे॥ उत्तर दिशमां विशाल मुख। मंडप इकवीस वखाणरे
॥ जु० ॥ ३ ॥ सवि मंडप माणिक रेणना। एक कोसना उंचां तेहरे॥ लांबपणें ते दोढ गाउनां। वि-
स्तारे सहस धनुष जेहेर॥ जु० ॥ ४ ॥ यतः—उच्चः क्रोशावधिर्दैर्घ्ये। सार्धगव्यूतिसंमतः ॥ विस्तारे
धनुषामेक–सहस्रं स व्यराजत ॥ १ ॥ ढाल ॥ मणितोरण माला चिहुं दिशें। मंडपमां राजे त्यांहिरे ॥
गोख जालीयां लाखो गमें । वेदिका रतनमय ज्यांहिरे॥ जु० ॥ ५ ॥ ते चैत्यमां चउमुख ऋषभजी ।
रतनमयी मूरति कीधरे ॥ रविनी परें कांति जेहनी । एहवी दीसे प्रसिद्धरे ॥ जु० ॥ ६ ॥ यतः—
दालिद्दं दोहग्गं । कुजाइ कुसरीर कुग्गई कुमइउं ॥ अवमाण रोग सोगा । न हुंति जिणबिंबका-
रीणं ॥ १ ॥ ढाल ॥ तस पासे पुंडरीक मूरति । करावे नृप दोय साररे ॥ नमि विनमिनी मूरति-
प्रतें । राजा करावे मनोहाररे ॥ जु० ॥ ७ ॥ ए त्रणना मध्य भागमां । श्री ऋषभनी प्रतिमा मां-

डी रे ॥ तस आगल चक्रीनी मूरति । हाथ जोडी दृष्टि मांडीरे ॥ जु० ॥ ८ ॥ ए रीतें कारीगर करे । चक्रीनी लेई आणरे ॥ नाभिराजा मरु देवातणी । रतन मूरति तिण ठाणरे ॥ जु० ॥ ९ ॥ सुनंदा सुमंगला मातनी । प्रतिमा मणि रतनें बनायरे ॥ ज्ञानमय मूरति ब्राह्मीतणी । सुंदरीनी मूरति थायरे ॥ जु० ॥ १० ॥ भावी अरिहंतना बिंबने । निज वरण चिह्न प्रमाणरे ॥ भराव्यां चक्रीयें तिहांकणें । रतननां तेह वखाणरे ॥ जु० ॥ ११ ॥ तेहनां पण देहरां रचावीयां । सेत्रुंजा गिरि मझाररे ॥ वली निज भाईनी मूरति । करावी मणिमय साररे ॥ जु० ॥ १२ ॥ प्रासाद कराव्या इणीपरें । ते तीरथमांहें रायेरे ॥ कारीगर चीतारा रक्षक । पूजकने थापे तिण ठायेरे ॥ जु० ॥ ॥१३॥ भृंगार थाल कलश छत्र। चामर आभूषण दीवरे॥ जिनपूजाना सामानने । चक्रीयें मूक्या अतीवरे ॥जु०॥ ॥१४॥ ते तीरथें गोमुख यक्ष छे । तास तनू कंचनवानरे ॥ गज वाहन छे ते यक्षने । चार भुजा तस वखाणरे ॥ जु० ॥ १५ ॥ वरद अक्षमालाप्रतें । धारे जमणा करमांहिंरे ॥ बीजोरुं नागपासने । डावे करे धारे उछांहिंरे ॥ जु० ॥१६॥ शासनदेवी चक्रेश्वरी । कंचनवरणी तस कायरे ॥ आ-

ठ भुजा छे तेहने । गरुम वाहन सुखदायरे ॥ जु० ॥ १७ ॥ वाम चार भुजाविषे । धनुष वज्र अं-
कुश चक्ररे ॥ दक्षिणमां वरद वाणने । चक्र पासने धरती अवक्ररे ॥ जु० ॥ १८ ॥ तीरथ रक्षक
शासन देवता । पोतानी मेलें होयरे ॥ पण घडीयां नवि कोई जनें । ग्रंथें तुमो भविजन जोयरे
॥ जु० ॥ १९ ॥ हवे रूडे दिवसें तिण गिरें । श्री नाभ बाहुबलि नामरे ॥ नमि विनमी बीजा आ-
चार्यजी । अनेक मल्या अभिरामरे ॥ जु० ॥ २० ॥ इंद्रादिक सुर पण बहु मल्या । वली राजाना
मल्या वृंदरे ॥ प्रतिष्टा उत्सव थाये तिहां । ते निसुणो भवी अमंदरे ॥ जु० ॥ २१ ॥ गुरुज्ञापित पू-
जासामानने । इंद्र तिहांकणे मगावेरे ॥ आभजोग सुर ततखिण सहू । प्रतिष्टा सामानने लावेरे
॥ जु० ॥ २२ ॥ विद्याप्रवाद पूरवविषे । जे कही प्रतिष्टाविधि साररे ॥ ते विधियें चैत्यप्रतिमाप्रतें ।
थापना करे मनोहाररे ॥ जु० ॥ २३ ॥ सूरिमंत्रें वास मंत्रीने । नाखे प्रतिमाशिरमांहेंरे ॥ वाजित्र
नाद थाये घणा । कर्ण पवित्र थाये उछांहेरे ॥ जु० ॥ २४ ॥ शुइदाण १ मंत्रन्यास ते २ । आह्वान ३
जिनदिशि बंधरे ४ ॥ नेत्र उन्मीलन ५ देशना ६ । गुरु अधिकार पट संबंधरे ॥ जु० ॥ २५ ॥

बीजी करणी श्रावक करे । प्रतिष्टाने अधिकाररे ॥ प्रतिष्टा महोछव चक्रीयें । कीधो बहू श्रीकाररे ॥ जु० ॥ २६ ॥ सनात्र भणावे तिहांकणें । आदिनाथनी सुखकाररे ॥ चंदनपूजा जिनवर तणी । चक्री करे मनोहाररे ॥ जु० ॥ २७ ॥ ज्ञान गुरू गुरुजीप्रतें । नृप जिमणीदिशें थापेरे ॥ डाबी दि-शायें श्रमणी सवि । थापी चक्री सुख व्यापेरे ॥ जु० ॥ २८ ॥ केसर कपूर कस्तूरीउ । बावनाचंदनें करी त्यांहिंरे ॥ श्रीसंघ जिनमूरतिप्रतें । पूजा करता उच्छांहिंरे ॥ जु० ॥ २९ ॥ चंपक केतकी मा-लती । मोगरा जासुद गुलाबरे ॥ अशोक पुन्नाग जाई जूई । मुचकुंद पाटल फूल डाबरे ॥जु०॥३०॥ इत्यादिक फूलनी जातियें । इंद्र चक्री प्रमुख सवि लोकरे ॥ जगगुरूनी पूजा ते करे । मनमां नवि कांइ शोकरे ॥ जु० ॥ ३१ ॥ अक्षत फल धूप दीपथी । नैवेद्य जलें करी सेवरे ॥ विचित्रपणें सहू संघ ते । करता छे तिहां ततखेवरे ॥ जु० ॥ ३२ ॥ इणिरीतें श्रीसिद्धाचले । जात्रा थइ बहू प्रेमरे ॥ श्री संघ सयल हरख्यो घणुं । मनमां थयो तिहां खेमरे ॥ जु० ॥ ३३ ॥ कंचन रजतवस्त्रें करी । महा-धजा सवि प्रासादरे ॥ श्रीनाभें मंत्रित धजा ग्रही । चक्री चढावे आह्लादरे ॥ जु० ॥ ३४ ॥ तद:

नंतर उतरासंग धरी । गुरुपासें आवी रायरे ॥ प्रदक्षिणा देई गुरुजीप्रतें । चंदने पूजे गुरुपायरे ॥ जु० ॥ ३५ ॥ गुरुवंदनप्रतें ग्रही करी । इम वेण भाखे उदाररे ॥ चंदन सूरिमंत्रें मंत्रीउं । तुज तिलक करुं सुखकाररे ॥ जु० ॥ ३६ ॥ इम कही श्रीनाभ गणधरू । श्रीभरतने भालें त्यांहिंरे ॥ संघनायकनुं तिलक कर्युं । मनमां आणी उछांहरे ॥ जु० ॥ ३७ ॥ खमासमणा देई गुरुजीप्रतें । वंदना करे महीपालरे ॥ श्रीनाभ गणधर तव दीये । धर्मलाभ आशीस विशालरे ॥ जु० ॥ ३८ ॥ संघभक्ति गुरुभक्तिने । संघवीयें कीधी श्रेष्टरे ॥ निज धननो लाहो तेणें लीउं । निज हाथें करी गरिष्टरे ॥ जु० ॥ ३९ ॥ मुख्य शृंगथी हेठें हेमगुफा । तेमांहें अरिहंत बिंबरे ॥ अतीत अनागत वर्तमान । त्रण कालना रयण बिंबरे ॥जु०॥ ४० ॥ तेहनी पूजा चक्री करी। आव्यो आनंदपुर गामरे॥ इंद्रें कह्यां वचन सफल कर्यां । भरत चक्रीयें अभिरामरे ॥ जु० ॥ ४१ ॥ छठे खंडे जाणजो । एकवीसमी सुंदर ढालरे ॥ उवझाय दर्शन कहे भवी । सुणतां होये ऋद्धि विशालरे ॥ जु० ॥ ४२ ॥

॥ दुहा ॥ संघ-सयलयुत भरतजी । गिरिथी उतरी ताम ॥ जिनगुण ध्याता आवीया । श्री-

आनंदपुर गाम ॥ १ ॥ साहमी वछल संघमां । हूआ बहू तिणवार ॥ हवे रैवतगिरि जातरा । करवा हरख अपार ॥ २ ॥ तिण वेला चक्री प्रतें । नमि विनमी कहे एम ॥ दो कोमि मुनियुत इण गिरि । ईहां रहीशुं खेम ॥ ३ ॥ शिवरमणी अमो सवि मुनि । अत्र वरीसुं नूप ॥ ते माटे धर्मलाजने । जाणजो तुमें अनूप ॥ ४ ॥ नमि विनमी दो दो कोमीसुं । पाम्या केवलज्ञान ॥ फागण सुदी दशमी दिने । लहे मुगतिनुं गण ॥ ५ ॥ निरवाण उच्छव मुनितणो । सुर चक्रीयें कीध ॥ रतन मूरति तस थापीने। धननो लाहो लीध ॥ ६ ॥ मास दोयने अंतरे । गिरिनार यात्रा काज ॥ संघ सयल लेई करी । चाल्यो भरत महाराज ॥ ७ ॥ ढाल २२ मी ॥ अरणिक मुनिवर चाल्या गोचरी ॥ ए देशी ॥ चक्री सधाव्योरे गिरनार जातरा । आव्या चंद्र उद्यानोजी ॥ पश्चिम दिशिमांरे श्री संघ लोक ते । डेरा दीधा तिण ठाणोजी ॥ चक्री सधाव्योरे गिरनार जातरा ॥ १ ॥ ए आंकणो ॥ बीजे दिन ते संघ लेई करी । रैवत सनमुख जायजी ॥ गिरिप्रतें देखेरे संघ सहू । मनमां आनंद पायजी ॥ च० ॥ २ ॥ गिरिनार महोटोरे पर्वत जाणीयें । उंचो लागे अपारोजी ॥ कसोटी

पापाणें करी नीपनो । मेघवरण मनोहारोजी ॥ चण ॥ ३ ॥ जाणुं भृमिका स्त्रीनो चोटलो । कवि दीये ओपमा त्यांयेंजी ॥ सोवन रतन माणिक कांतिथी । गिरनार दीपे छठांयेंजी ॥ च० ॥ ४ ॥ इंद्रनील मणिविपे प्रोत छे । स्फटिकोपल कांति दीसेजी ॥ हेमरेखा पण गिरिविपे शोजती । गिरि देखी मन हींसेजी ॥ च० ॥ ५ ॥ शक्तिसिंहरे चक्रीने कहे । सेत्रुंजा गिरिनी जाणोजी ॥ पांचमी टुंक श्रीगिरनारजी । जिनजी कहे मन आणोजी ॥ च० ॥ ६ ॥ पहेले आरेरे उंचो ए गिरि । छवीस जोजन मानोजी ॥ वीजे आरे रे वीस जोजन कह्यो । त्रीजें शोल प्रमाणोजी ॥ च० ॥ ७ ॥ चोथे आरे रे दश जोयण गिरि । पांचमे जोयण दोयजी ॥ छट्ठे आरेरे सो धनु उच्चता । अवसर्पिणीमांहें जोयजी ॥ च० ॥ ८ ॥ सघलां पापनो वारक ए गिरि । शाश्वतो जाणो सारजी ॥ गिरनार नाम षट शास्त्रे कह्यां । ते चितमां अवधारजी ॥ च० ॥ ए ॥ कैलास १ उज्जयंत २ रैवत ३ स्वर्णगिरि ४ । गिरनार ५ नंदजद्र ६ नामजी ॥ मोटुं तीरथ गिरनार जाणजो । जंपे आदीसर स्वामजी ॥ च० ॥ १० ॥ गिरनार गिरिमांरे नव छिद्र वायुने । रुंधी महामुनिरायजी ॥ थिर चित्त

करीने परम ज्योतिने । गुफामां बेठा ध्यायजी ॥ च० ॥ ११ ॥ देवता जक्षरे विद्याधरवरें । अपछरा गंधर्व लोकजी ॥ गिरिने सेवे निज स्वार्थभणी । प्रतिदिन मूकी शोकजी ॥ च० ॥ १२ ॥ क्षण मात्र लगेंरे सूरज चंद्रमा । वाहन मूकी विसामोजी ॥ किंचित आनंद पामी स्तुति करी । जाये पोताने ठामोजी ॥ च० ॥ १३ ॥ अनेक तरुयें गिरिनार राजतो । देखी रुडो शैलजी ॥ डेरा दीधारे गिरितलेटीयें । चक्री संघनो मेलजी ॥ च० ॥ १४ ॥ उपवास करी भरतराय ते । लही गणधर उपदेशजी ॥ तीरथ पूजा करे गिरनारनी । सघली वीधि उद्देशजी ॥ च० ॥ १५ ॥ संघ सयल चक्रीप्रतें तिहांकणें । जमाडे शक्तिसिंहजी ॥ मनोहर रसवती भलां पकवानजी । तृप्त करावे अबीहजी ॥ च० ॥ १६ ॥ दुखें चढावे रैवत गिरि प्रतें । जाणी भरत रायजी ॥ यक्ष सहस्रें करी रचावतो । पाज सुखें चढायजी ॥ च० ॥ १७ ॥ चक्रीयें चार पाज कीधी तिहां । गिरि चढवा निमित्तजी ॥ दान शील तप भावना करी । मानुं धर्म पवित्तजी ॥ च० ॥ १८ ॥ पाजे पाजे वननदी चैत्य ते । वीसामा करावेजी ॥ न्हानां ग्राम रचना बहू इम । लोकने काजे ठावेजी ॥ च०

॥ १७ ॥ ते पाजे करी रैवतगिरि प्रतें । सुखसातायें संघोजी ॥ चढीयो निर्मल मनने थिर करी, शुन्न मनोरथ चंगोजी ॥ च० ॥ २० ॥ त्रण कल्याणक श्रीनेमिनाथना । जाणतो नरतरायजी ॥ उंचो एक प्रासाद करावीयो । रतनमय तिण ठायजी ॥ च० ॥ २१ ॥ मणि रतननांरे चित्रामण कर्यां । मंरूप इग्यार विशालजी ॥ चोबारो सुरसुंदर नाम ठे । तोरण कर्यां रसालजी ॥ च० ॥ २२ ॥ सहू ऋतुनारे उद्यान मंम्कित । प्रासाद रचना करावीजी ॥ नील रतननीरे श्रीनेमिनाथजी । मूरति चक्रीयें ठावीजी ॥ च० ॥ २३ ॥ मुख्य शिखरथीरे अध इक जोजन । मूकी पठिम दिशिमांहेजी ॥ ए प्रासादनी रचना तिहांकणें । चक्रीयें कीधी उठांहेंजी ॥ च० ॥ २४ ॥ आदिदेवनोरे इण गिरिने विषे । स्वस्तिकावर्तक नामजी ॥ प्रासाद चक्रीयें कीधो नावथी । पाप निवारण ठामजी ॥ च० ॥ २५ ॥ ते प्रासादमांहें सोना रुपा तणी । रतननी मूरति निपाईजी ॥ श्रीनाभ गणधेरं प्रतिष्टा करी । अनेक महोठव थायजी ॥ च० ॥ २६ ॥ नेमनाथने वांदवा आव्यो । आकाश मार्गें इंदोजी ॥ ऐरावण नामें हाथी वेसी करी । प्रजुनक्तें अमंदोजी ॥ च० ॥२७॥ ऐरावणे एक प-

गे जूमिने । चांपी पुरंदर त्यांयजी ॥ अरिहंत पूजा कारण जाणीने । गजपदकुंड करायजी ॥च०॥ ॥ २७ ॥ यतः—स्पृष्ट्वा शत्रुंजयं तीर्थं । गत्वा रैवतकाचलं ॥ स्नात्वा गजपदे कुंडे । पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १ ॥ ढाल ॥ मीठां जल छे तेह कुंरुना । साकरसरिखां जाणजी ॥ बीजा कुंड पण देवतायें कर्या । मानी इंद्रनी आणजी ॥ च० ॥ २ए ॥ नेमनाथनीरे सुर पूजा करे। फूलें करी मनोहारजी ॥ गजपद कुंडमांरे जरत नाही करे । जिनपूजा अतिसारजी ॥ च० ॥ ३० ॥ पूजी जिननेरे स्तवना ते करे । निज आतमने तारेजी ॥ करम समूहने जेह निवारतो। पापतिमिरने वारेजी ॥ च० ॥ ३१ ॥ गुरुजक्तें करी पवित्र अंग छे। एहवो चक्री तेहजी ॥ जाचकजणी दान देवाफतो। सुरतरुपरें सनेहजी ॥च०॥ ॥ ३२ ॥ तेवार पछी सरस आहारने। परिवारजुत भूपालजी ॥ करी निद्राप्रतें क्षणमात्र सेवतो। सुखसाता विशालजी ॥च०॥३३॥ श्रीलाभ गणधर तीर्थ वर्णन करे। दिव्य औषध गिरिमांहेंजी ॥ पुण्यें करी फले करी जनप्रतें। गिरि प्रीति करे उछांहेंजी ॥ च० ॥ ३४ ॥ जिन अनंतारे इण गिरि आवीया । आवशे बीजा जिनेशजी ॥ केई मुनिराज सिद्धिने वर्या । मोटुं तीर्थ सुजगीसजी ॥च०॥३५॥ श्रीद सिद्धिगिरि वि-

द्याधर गिरि। देवगिरि ए चारजी॥ गिरिनी चिहुं दिशि एटला शोजता। गिरिनारजी सुखकारजी ॥च०॥३६॥ पूरव दिशिविषे उदयंती नदी। दक्षिणे उज्जयंती सारजी॥ पश्चिम दिशि विषे सुवर्णरेखा नदी। उत्तरे लोला धारजी ॥ च० ॥ ३७ ॥ राक्षसदेव अधिष्ठायक गिरें। देवी अंबिका नामजी॥ कामितपूरण सुरतरु सारिखा। सेवकने अभिरामजी ॥ च०॥ ३८ ॥ नेमिनाथनी सेवाकारको। ज-रतरायने कहेतोजी ॥ ब्रह्मेंद्र आवीने गिरनारने विषे। उत्तम नेहने वहेतोजी ॥ च० ॥ ३९ ॥ प-हेला तीर्थंकर श्री आदिनाथजी। तिम तुं जरतमझारजी॥ प्रथम संघपति तीर्थप्रकाशक। संघने सुख करनारजी ॥ च० ॥ ४० ॥ वली ब्रह्मेंद्र इंद्र इम कहेतो हवो। तें कर्यो नेम प्रासादजी ॥ ते माटे तुं मुज माननीक हूउं। सुण राजा आह्लादजी ॥ च० ॥ ४१ ॥ अतीत उत्सर्पिणी पहेला कालमां। तेहना रूपनो ब्रह्मेंद्रजी ॥ सागर अरिहंत मुखकमलथकी। ते इम सुणतो अमंदजी॥ च०॥ ४२॥ सुण तुं इंद्र अवसर्पिणीविषे। श्रीनेमिनाथनो शिष्यजी ॥ गणधरपदप्रतें पामी मोक्षने। वरसो तुमो अतिदक्षजी ॥ च० ॥ ४३ ॥ जिनवचनथीरे हरख लही करी। पंचम सुरलोकमांहिंजी ॥ ने-

मनी पूजा ते करतो हवो । अमो पण पूजुं अवाहजी ॥ च० ॥ ४४ ॥ इम कहीनेरे निज थानक गयो । भरत चक्री हरखेंजी ॥ जाचक जनने दान देवाडतो । मेहनीपरें जन परखेंजी ॥ च० ॥ ४५ ॥ मास अनंतरे गिरि गिरनारथी । ऊतर्यों संघ श्रीकारजो ॥ शक्तिसिंह वीनति नृपप्रतें । करे भाव उदारजी ॥ च० ॥ ४६ ॥ तस पुरमां जई अठाइ महोछव । जात्रा निमित्त रायजी ॥ संघभक्ति गुरुभक्ति सवि करे । तिण थानकें सुखदायजी ॥ च० ॥ ४७ ॥ भलामण दीयेरे निज भत्रीजने । गिरिनी सेवा करजोजी ॥ साचवण पण तुमें रखावजो । गिरनारनुं ध्यान धरजोजी ॥ च० ॥ ४८ ॥ छट्ठे खंडेरे ढाल बावीसमी । तुमें जाणो नरनारीजी ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे भवि । धर्मे जय-जयकारजी ॥ च० ॥ ४९ ॥

॥ दुहा ॥ श्री गिरनारनी जातरा । करी भरत महीपाल ॥ हवे अर्बुद गिरि भेटवा । चाले संघ विशाल ॥ १ ॥ कल्याणक भूमि प्रतें । फरसे जे जिहां संघ । तेह अधिकार सांभलो । थिर मन करी शुभ चंग ॥ २ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ चूडलें जोवन झल रह्यो । चूकलो झाकझमाल ॥

राजन ॥ ए देशी ॥ चक्री चल्यो हवे तिहां थकी । संघ सहित श्रीकार ॥ साजन ॥ संघनायक शिरोमणी । करतो जन उपगार ॥ साजन ॥ जात्रा काजें सधावीया ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें अरबुदगिरें । आव्यो संघ नेह ॥ साजन ॥ गुरु उपदेशे नरतजी । देहरां करावे जेह ॥ सा० ॥ जा० ॥ २ ॥ अतीत अनागत वर्तमान । एहवा श्री नगवंत ॥ सा० ॥ तेहना प्रासाद रचावीया । अरबुद गिरिपर तंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ३ ॥ नाही जलें करी तिहांकणें । प्रभु पूजा करंत ॥ सा० ॥ मानवभव सफल करे । चक्रीजी गुणवंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ४ ॥ संघ पण पूजा करे । मनमां आणी भाव ॥ सा० ॥ सतर नेदी पूजा प्रतें । शुन रीति बनाव ॥ सा० ॥ जा० ॥ ५ ॥ नत्रीजा सवि थानकें । पामी हरखित थाय ॥ सा० ॥ नेटणां लीये तेहनां । नरत नामा ते राय ॥ सा० ॥ जा० ॥ ६ ॥ आबूथी संघ उपमी । अखंड प्रयाणें तेह ॥ सा० ॥ मारगे मारगे चालतो । सवि तीरथने वंदे जेह ॥ सा० ॥ जा० ॥ ७ ॥ सवि तीरथनी भूमिमां । पूजा करावे राय ॥ सा० ॥ उत्सव भगति करावतो । आतमने हितदाय ॥ सा० ॥ जा० ॥ ८ ॥ दुखीया दीन उद्धारतो । मुनिनी

पूजा करंत ॥ सा० ॥ धर्मलाज्ञ ग्रहतो थको । मगध देशे आवंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ए ॥ मगध राजानो सुत वडो । श्रीमागध कूमार ॥ सा० ॥ संघने सनमुख आवीयो । सामइयां लावे श्रीकार ॥ सा० ॥ जा० ॥ १० ॥ धवल मंगल गीत गावतां । जाट भणंत कल्याण ॥ सा० ॥ चक्री राजग्रह शेहेरमां । प्रवेश करे शुण खाण ॥ सा० ॥ जा० ॥ ११ ॥ मागध कुमारने मंदिरें । जोजन कीधां जूप ॥ सा० ॥ वैजार गिरिनी जातरा । गयो चक्री अनूप ॥ सा० ॥ जा० ॥ १२ ॥ वार्धकी पासे करावीजं । वीर प्रजुनुं गेह ॥ सा० ॥ चक्री संघजुत जिनतणी । भक्ति करे धरी नेह ॥ सा० ॥ जा० ॥ १३ ॥ सेत्रुंजा गिरनार । वैजार गिरि मकार ॥ सा० ॥ जिन प्रासाद करावीयां । पाप समूह निवार ॥ सा० ॥ जा० ॥ १४ ॥ सघले तीरथ थापना । करतो जूमिनाथ ॥ सा० ॥ पूजा उच्छव दानना । काम कीधां नरनाथ ॥ सा० ॥ जा० ॥ १५ ॥ वैभार गिरि तीरथ वडुं । उतारे जवपार ॥ सा० ॥ शिवरमणी अंगीकरे । जात्रा ए नरने सार ॥ सा० ॥ जा० ॥ १६ ॥ सवि कारज करी संघपती । मागधने वलावे त्यांहिं ॥ सा० ॥ नित्य परियाण करतो थको । गयो संमेत शिखर

ठांहिं ॥ सा० ॥ जा० ॥ १७ ॥ तिहां पण वीस प्रभूजी तणां। प्रासाद रचावे नूप ॥ सा० ॥ पूजी जिन गणधरप्रतें। नक्ति करे अनूप ॥ सा० ॥ जा० ॥ १८ ॥ समेतशिखर तीरथ नलुं। पापनो करे नाश ॥ सा० ॥ एकवार पूज्युं थकुं। शिवपद दीये उल्लास ॥ सा० ॥ जा० ॥ १९ ॥ आठ दिवस-लगें तिहां रही। ऊतरीयो श्रीसंघ ॥ सा० ॥ निज नगर जावानणी। ऊलट धरे ठे चंग ॥ सा० ॥ ॥ जा० ॥ २० ॥ संघसहित केटले दिने। अयोध्या नगरी उद्यान ॥ सा० ॥ चक्रीजी हवे आवीया। मनमां ध्याइ नगवान ॥ सा० ॥ जा० ॥ २१ ॥ ठठे खंडे त्रेवीसमी। सुंदर ए कही ढाल ॥ सा० ॥ उवझाय दर्शनसागरें। श्रोताने मंगलमाल ॥ सा० ॥ जा० ॥ २२ ॥

॥ डुहा ॥ तेवार पछी सूरजजसा। आव्यो जाणी संघ ॥ चक्रीने मलवानणी। साहमो आव्यो चंग ॥ १ ॥ जनकप्रतें प्रणमी करी। नेट्या अंगो अंग ॥ मन वच तनु हरखित थयो। नरत चक्रीने संग ॥ २ ॥ केइ जनने संभारवे। केइ जनने वथणेह ॥ केइ जननें दृष्टें करी। नेह उपजावे तेह ॥ ३ ॥ सूर्यजसा श्रीभरतनो। वृद्ध नंदन गुणवंत ॥ पुरपेसारो संघने। हरखें तेह

करंत ॥ ४ ॥ नगर लोक हरख्या घणुं । इणीपरें जंपे वेण ॥ दुख दोहग दूरें गया । प्रगट्या सुखना चेन ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २४ मी ॥ आज आणंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यांरे ॥ मोहनजी मल्या ॥ प्रजु आज दीसे ठे दीवाली । प्रजु आव्या पोते चाली ॥ जमो सेवने सुंढाली ॥ आज आणंद थयो भाग्य अमारां जाग्यांरे ॥ ए देशी ॥ आज आनंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यांरे चक्रीजी मल्या ॥ स्वामी आज दीसे ठे दीवाली । स्वामी आव्या पोते चाली ॥ नगरी शोजे रढीयाली ॥ आज आनंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यांरे चक्रीजी मल्या ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ ठांटणां केसरनां कीधां । नगरलोके मांहोमांहें दीधां ॥ चक्रीना मनोरथ सवि सीधा ॥ आज० ॥ २ ॥ घर घर तोरण तिहां वांध्यां । मंगलीक कारण साध्यां ॥ हरख तणां कारण वाध्यां ॥ आज० ॥ ३ ॥ राजजुवन उपर ठाजे । सोनाना कलश राजे ॥ अधिकी शोजा दीवाजे ॥ आज० ॥ चंद्रमंडल सरिखा त्यांहिं । वढ जूमिका आरीसा ज्यांहिं ॥ नयरीशोभा उढांहिं ॥ आज० ॥ ५ ॥ मांचे मांचे सोहे चडुंआ । चित्रामण जूजूआं ॥ नगरीयें नाटक वहु हूआ ॥ आज० ॥ ६ ॥ शणगार्या चोरा-

सी चोहूटा। व्यापारी बेठा मोटा ॥ कामें नही ते खोटा॥ आज० ॥ ७ ॥ ठटकाव पाणीना कीधा। वंदीने खुलासा दीधा ॥ मनवांछित तस सीधां ॥ आज० ॥ ८ ॥ हाथीयें चक्री चढीउ। माथे छत्र तिहां ढलीउ ॥ नगरीनो दहाडो वलीउ ॥ आज० ॥ ९ ॥ वींजाये चामर तास। गंगातरंग मानुं खास ॥ देखी थाये उल्लास ॥ आज० ॥ १० ॥ जय जय शब्द जंपे भाट। नारीजनें पहेर्यां घाट॥ लोकना मलीया थाट ॥ आज० ॥ ११ ॥ गंधर्व गाये जस गीत। चक्री तुं परम पुनीत॥ दुसमनने तुं जीत ॥ आज० ॥ १२ ॥ राग रंग नगरीमां थावे। सधवा धवल मंगल गावे ॥ श्रीनाजजी आगलें जावे ॥ आज० ॥ १३ ॥ संघसहित नगरी आव्या। चक्री जनमनने भाव्या ॥ स्त्रीए मोतीयें वधाव्या ॥ आज० ॥ १४ ॥ इणी रीतें चक्री पेठा। जई देहरे जिनमुख दीठा ॥ अमृतथी लाग्या मीठा ॥ आजण ॥ १५ ॥ दरिसण आदीसरनुं कीधुं। गुरुचरणे वंदन दीधुं ॥ मंदीर पेसी कारज सीधुं ॥ आज० ॥ १६ ॥ बीजे दिन श्रीराजान। संघ जमाडवा सावधान ॥ थाये हवे पकवान ॥ आज० ॥१७॥ छट्ठा खंडतणी ढाल। चोवीसमी कही रसाल ॥ दरसनने मंगल माल ॥ आज०॥

॥ दुहा ॥ राये सूखडीया तिहां । तेडाव्या ततकाल ॥ मनमान्यां पकवानने । नीपजाव्यां विशाल ॥ १ ॥ मोटा मंडप वांधीया । संघजमाडण काज ॥ चंडुआ तोरण वांधीया । आसण वेसण साज ॥ २ ॥ रतन जडित तिहां वाटका । सोवन थाल मंडाव ॥ वाय वीजाये वींजणे । इणीपरें भक्ति वनाव ॥ ३ ॥ जमवाना फर्यां नोतरां । श्रीसंघ आवे त्यांहिं ॥ साहमी भक्ति नृप करे । ते सुणजो उछांहिं ॥ ४ ॥ ढाल ॥ २५ मी ॥ शीआले तो खाईजे सासू खोपरां । उन्हालेहे खरबूजाने खांड ॥ शीयालोहे भले आवीउ ॥ ए देशी ॥ तथा ॥ सहे गुरुजी वधावो मोतीए ॥ ए देशी ॥ श्रीसंघ जमवा आवीउ । वली सजीया शोले शणगार ॥ जीरे संघ भक्ति चक्री करे । मनमां हरख धरी घणो ॥ संघने आदरहे दीये अपार ॥ जीरे संघभक्ति चक्री करे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ पीरसनारा वहु आवीआ । पहेली लापसीहे पीरसे तिहां सार ॥ जीरे संघ० ॥ ते जमतां आनंद पामतां । वखाणेरे जमण मनोहार ॥ जीरे संघ० ॥ २ ॥ यतः—सूक्ष्मं गोधूमचूर्णं घृत गुडसहितं नालिकेरं सखंडं । द्राक्षा खर्जूर शुंठी तजमरिचयुतं एलची देवपुष्पं ॥ पक्वं ताम्रे

कटाहे कटलटविटपे पावके मंदभागे । धन्या हेमंतकाले प्रचुरघृतयुतां भुंजते लप्पनश्रीं ॥१॥ ढाल ॥
केलां खांझ खजुर वली । नारंगहे नालीएर सार ॥ जीरे० ॥ आंबा रायण सेलडी । मूके मेवाहे
तिहां अपार ॥ जीरे० ॥ ३ ॥ चारवी चारोली साकर लवा । निमजा पिस्तांहे पीरस्यां श्रीकार
॥ जीरे० ॥ अखोड वदाम दाडिम द्राख गली । आंबानी हे साख अपार ॥ जीरे० ॥ ४ ॥ खातां
झाढे लागे मीठडी । हसी हसीहे मगावे तेह ॥ जीरे० ॥ दहीं वडां पीरस्यां जलां । खाजा खां-
डहे पीरस्यां सनेह ॥ जीरे० ॥ ५ ॥ हवे पकवान पीरसे जलां । ते सुणजोहे थिर करी कान ॥
जीरे० ॥ मीठा मोतीचूर पीरस्या । जलेबीहे खातां वाधे वान ॥ जीरे० ॥ ६ ॥ पेडा पतासां व-
रफीडं । घेवर झाझाहे गलेफ्या सार ॥ जीरे० ॥ पासे मूक्यां साकरज तल्यां । गुंदपाकहे गल-
पापडी धार ॥ जीरे० ॥ ७ ॥ सेवईया मोतीया वली । करणसाईहे पीरस्यो मेसूब ॥ जीरे० ॥ स-
करपारा नालीएरपाक । दुधपाकहे पीरस्या मदेबूच ॥ जीरे० ॥ ८ ॥ फरसाण पण पीरसी जली ।
गांठीया फाफडाहे सेव भजीयां सार ॥ जीरे० ॥ फूलवडी प्रमुख जलां । ए रीतेहे पीरसे श्रीकार

॥ जीरे० ॥ ए ॥ एलचीपाक चारोलीपाक । खारां खाटांहे पीरस्यां वली शाक ॥ जीरे० ॥ कसमसीया सिंहकेसरी । लाडू खातेहे जाये वली थाक ॥ जीरे० ॥ १० ॥ एकसो आठ जातिना । पकवान कीधांहे नलाभातें राय ॥ जीरे० ॥ संघ जमाडण कारणें । आनंद अंगेंहो तिहां नवि माय ॥ जीरे० ॥ ११ ॥ मगदल पीरसे थाल जरी । वारंवारहे पांते फरी त्यांहिं ॥ जीरे० ॥ आठा मांका पोली पातली । खलखलहे नामें घृत त्यांय ॥ जीरे० ॥ १२ ॥ खीर खांड ऊपर घी तरे । जमतांहे नवि करे कोई लाज ॥ जीरे० ॥ भली जुगतें संघ जमाडीउ । नरनारीहे प्रशंसे राज ॥ जीरे० ॥ ॥ १३ ॥ कृपणपणुं नही रायने । दान मानेहे वडो सूरवीर ॥ जीरे० ॥ शालि दालि वली पीरस्यां । ताजां घृतहे जमे संघधीर ॥ जीरे० ॥ १४ ॥ चोखानी पलेव वली ; जारनीहे पलेव वली सार ॥ जीरे० ॥ हलदीया पलेव वली । सुंठीयाहे पलेव मनोहार ॥ जीरे० ॥ १५ ॥ नोजन वच्चे पाणी आवे । साकर वास्यांहे पाणी श्रीकार ॥ जीरे० ॥ खांडना पाणी गंगापाणी । पालर पाणीहे पीतां सुखकार ॥ जीरे० ॥ १६ ॥ कपूर वास्यां ताढां निरमलां । एहवां पाणीहे पीए संघलोक

॥ जीरे० ॥ दहीना घोल आवे जलां । ते सुणजोहे पीरसे गतशोक ॥ जीरे० ॥ १७ ॥ गायना दहीं भेंसना दहीं । सतरा दहींहे मधुरा दहीं त्यांहिं ॥जीरे०॥ जीरालूण मांहें लीधां । जमतां वाधेहे मनमां उछांहिं ॥ जीरे० ॥ १८ ॥ चलू लेवाना पाणी आवीयां । केवडावासितहे पाणी मनोहार ॥ जीरे० ॥ काथा कपूर वास्यां पाणी । चंदन वास्यांहे पाणी श्रीकार ॥ जीरे० ॥ १९ ॥ चलू कीधां तेणे करी । हवे पाननाहे वीडां आपे सार ॥ जीरे० ॥ सोपारीने एलची । लवंगहे जावंत्री धार ॥ जीरे ॥२०॥ आदरमान घणो संघने । चक्री करेहे मनने उल्लास ॥ जीरे० ॥ पहेरामणी वस्त्रनी हवे । थाये तिण वारहे संघने उल्लास ॥ जीरे० ॥ २१ ॥ देवदूष्यने खीरोदक । खासा दोरीयाहे सेलां श्रीकार ॥ जीरे० ॥ मलमल कसबी जरबाव । मुखमल जरकसी लाल ॥ जीरे० ॥ २२ ॥ अटलस पटोलां पटु भलां । सणीयां रूडांहे सूसी बनात ॥ जीरे ० ॥ थेपाडां सींदली प्रमुख जलां । पचरंगीहे वस्त्र अवदात ॥ जीरे० ॥२३॥ पामडी थरमा कामली । कामला रूडाहे इत्यादिक जाण ॥ जीरे० ॥ केसरनां कीधां छांटणां । हवे विलेपनहे अंगे वखाण ॥ जीरे० ॥ २४ ॥ बावनाचंदन विलेपीयां ।

सुगंध अरगजाहे लगाड्या अंग ॥ जीरे० ॥ फूलेल चंपेल मोगरेल । चोपड्यां तेलहे संघे उछरंग ॥ जीरे० ॥ २५ ॥ जाई जूई मचकुंद । केवडो चंपोहे मोगरानां फूल ॥ जीरे० ॥ मरुर्ड दमणो मालती । फूलहे वली जासूल ॥ जीरे० ॥ २६ ॥ ए रीतें फूल पहेरावीयां । आभूषणहे हवे आपे राय ॥ जीरे० ॥ मुगट कुंडल तिलक वळी । हार दोराहे कडां सुखदाय ॥ जीरे० ॥ २७ ॥ बाजुबंध बहेरखा । नव ग्रही मुद्रडीहे कंदोरा सार ॥ जीरे० ॥ ऊतरी सांकली वेलीया । इम भगतिहे करे उदार ॥ जीरे० ॥ २८ ॥ श्राविकासाथने घडचोलां । रूडी साडीहे पहेरावी त्यांय ॥ जीरे० ॥ यथा-योग साहमीतणी । सेवा कीधी उत्तम भाव ल्याय ॥ जीरे० ॥ २९ ॥ विदाय कीधो श्रीसंघने । न-ररायेंहे खरची आवी तास ॥ जीरे० ॥ संघ गयो निज निज घरें । मनमांहेंहे धरतो उल्लास ॥ ॥ जीरे० ॥ ३० ॥ छट्ठे खंडे पचवीसमी । ढाल जंपीहे श्रोता सुखदाय ॥ जीरे० ॥ उवझाय दर्शन कहे रायना । मनोरथहे सफल थाय ॥ जीरे० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ श्री श्रीऋषभ जिणंदजी । अनेक देश विहार ॥ करी भविजनने थापीया । धर्म-

विपे श्रीकार ॥ १ ॥ बोधिदान देवाथकी । करे प्रभू उपगार ॥ जाणुं मोहांध जीवने । आंख आपे मनोहर ॥ २ ॥ केवल ज्ञानथी मांडीने । श्री जिननो परिवार ॥ जेह थयो ते सांजलो । एकमनां नरनार ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २६ मी ॥ मोरा साहिबाहो श्री शीतलनाथके । विनति सुणो एक मोरकी ॥ ए देशी ॥ श्री जिननाहो मुनिराज प्रमाणके । चोरासी सहस जाणजो ॥ श्रमणी संख्याहो त्रण लाख प्रमाणके । थिरचित पाले जिन आणतो ॥ तुमें श्रोताहो सुणजो परिवारके । आतमने हितकारतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्रेयांस प्रमुखहो श्रावक गुणवंतके । त्रण लाख पांच हजारतो ॥ सुजद्रा प्रमूखहो श्राविकानो साथके । पांच लाख चोपन हजार तो ॥ तुमें० ॥ २ ॥ पूरवधारीहो महामुनिरायके । चार हजार जाणतो ॥ सातसो पंचासहो वली ऊपर होय । ए प्रमाण चित्त आणतो ॥ तुमें० ॥ ६ ॥ अवधिज्ञानीहो साधु प्रमाणके । नव सहस जाणजो ॥ केवलज्ञानीहो अणगार प्रमाणके । वीस हजार मन आणतो ॥ तुमे० ॥ ४ ॥ वीस हजारहो अने षट.शत मानके । वैक्रिय लब्धिधर साधतो ॥ वादी संख्याहो बार सहस जाणके । ठसें पचास निराबाधतो

सुगंध अरगजाहे लगाड्या अंग ॥ जीरे० ॥ फूलेल चंपेल मोगरेल । चोपड्यां तेलहे संघे उछरंग ॥ जीरे० ॥ २५ ॥ जाई जूई मचकुंद । केवमो चंपोहे मोगरानां फूल ॥ जीरे० ॥ मरुड दमणो मालती । फूलहे वली जासूल ॥ जीरे० ॥ २६ ॥ ए रीतें फूल पहेरावीयां । आभूषणहे हवे आपे राय ॥ जीरे० ॥ मुगट कुंमल तिलक वळी । हार दोराहे कडां सुखदाय ॥ जीरे० ॥ २७ ॥ बाजुबंध बहेरखा । नव ग्रही मुद्रमीहे कंदोरा सार ॥ जीरे० ॥ ऊतरी सांकली वेलीया । इम भगतिहे करे उदार ॥ जीरे० ॥ २८ ॥ श्राविकासाथने घमचोलां । रूमी सामीहे पहेरावी त्यांय ॥ जीरे० ॥ यथायोग साहमीतणी । सेवा कीधी उत्तम नाव ल्याय ॥ जीरे० ॥ २९ ॥ विदाय कीधो श्रीसंघने । नररायेंहे खरची आवी तास ॥ जीरे० ॥ संघ गयो निज निज घरें । मनमांहेंहे धरतो उल्लास ॥ ॥ जीरे० ॥ ३० ॥ छट्ठे खंडे पचवीसमी । ढाल जंपीहे श्रोता सुखदाय ॥ जीरे० ॥ उवझाय दर्शन कहे रायना । मनोरथहे सफल थाय ॥ जीरे० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ श्री श्रीऋषन्न जिणंदजी । अनेक देश विहार ॥ करी नविजनने थापीया । धर्म-

विपे श्रीकार ॥ १ ॥ वोधिदान देवाथकी । करे प्रभू उपगार ॥ जाणुं मोहांध जीवने । आंख आपे मनोहर ॥ २ ॥ केवल ज्ञानथी मांडीने । श्री जिननो परिवार ॥ जेह थयो ते सांजलो । एकमनां नरनार ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २६ मी ॥ मोरा साहिवाहो श्री शीतलनाथके । विनति सुणो एक मोरकी ॥ ए देशी ॥ श्री जिननाहो मुनिराज प्रमाणके । चोरासी सहस जाणजो ॥ श्रमणी संख्याहो त्रण लाख प्रमाणके । थिरचित पाले जिन आणतो ॥ तुमें श्रोताहो सुणजो परिवारके । आतमने हितकारतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्रेयांस प्रमुखहो श्रावक गुणवंतके । त्रण लाख पांच हजारतो ॥ सुजद्रा प्रमूखहो श्राविकानो साथके । पांच लाख चोपन हजार तो ॥ तुमें० ॥ २ ॥ पूरवधारीहो महामुनिरायके । चार हजार जाणतो ॥ सातसो पंचासहो वली ऊपर होय । ए प्रमाण चित्त आणतो ॥ तुमें० ॥ ६ ॥ अवधिज्ञानीहो साधु प्रमाणके । नव सहस जाणजो ॥ केवलज्ञानीहो अणगार प्रमाणके । वीस हजार मन आणतो ॥ तुमें० ॥ ४ ॥ वीस हजारहो अने पट.शत मानके । वैक्रिय लब्धिधर साधतो ॥ वादी संख्याहो वार सहस जाणके । ठसें पचास निरावाधतो

॥ तुमें० ॥ ५ ॥ मनपर्याय ज्ञानीहो गुणवंत अणगारके । बार सहस प्रमाणतो ॥ उसें पचासहो
वली ऊपर सारके । एटला साधु वखाणतो ॥ तुमें० ॥ ६ ॥ वीस सहसहो जिनवरना शिष्यके ।
मोक्षगामी मन धारतो ॥ आरजा साधहो मुगतें जानारके । कही चालीस हजारतो ॥ तुमें० ॥
॥ ७ ॥ बावीस सहसहो नवसें अणगारके । अणुत्तरोववाई सारतो ॥ इणी रीतेंहो चउवीह संघके
आदिनाथनो परिवारतो ॥ तुमें० ॥ ८ ॥ दीक्षाकालथीहो एक लाख पूरवके । खपावी जिन रा-
यतो ॥ तदनंतरहो जाणी मोक्षकालके । चाल्या अष्टापद ठायतो ॥ तुमें० ॥ ए ॥ अनुक्रमेंहो अ-
ष्टापद शैलके । चढीया ऋषभ जिणंदतो ॥ परिवार साथेंहो दश हजार साधके । शुभ जावें अ-
मंदतो ॥ तुमें० ॥ १० ॥ चौद जत्तुंहो पचख्युं जगवंतके । पुहवी शिलापट्टमांहिंतो ॥ पादपोपग-
मनामाहो अणसण कीधके । श्रीजिनमुनियें उठांहिंतो ॥ तुमें० ॥ ११ ॥ छट्ठे खंडेहो उवीसमी ढा-
लके । श्रोताजन सुखकारतो ॥ उवझाय दर्शनहो जंपे प्रमोदके । गुण गातां मनोहारतो ॥ तुमें० ॥

॥ दुहा ॥ अनशन कृत प्रभु जारता । पर्वतपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेता हवा । दिलगीरी

मन धार ॥ १ ॥ पचख्या चार आहारने जिनने एहवा जाणी ॥ शोकसंतापें पीडीउ । चक्री थयो तिण ठाण ॥ २ ॥ शोक कृशानुयें नृप वल्यो । आंसू मूके आंख ॥ अंतेउर परिवारसुं । दुख धरतो बहु कांख ॥ ३ ॥ पगें करी नृप चालीउ । अष्टापद सनमूख ॥ सवि परिकर लेई करी । मन धरतो बहु दुःख ॥ ४ ॥ ढाल ॥ २७ मी ॥ हो पीयु पातलीया ॥ ए देशी ॥ हो प्रभु वालाजी ॥ भरत चक्री गयो तामजो । विपवाद धरतो मनमां अष्टापद गिरिरेलो ॥ हो प्रभु वहालाजी ॥ कांटा कांकरा त्यांयजो । खूंचेरे अति कर्कश दुख मन नवि धरेरेलो ॥ १ ॥ हो प्रभु वहालजी ॥ पगमां वहे लोहीनी धारजो । जाणुंरे नृपना अलतें रंगीयारेलो ॥ हो प्रभु० ॥ चरणे चालंतालोकजो । तेहनेरे नृप वारे जाउ जागीयारेलो ॥ २ ॥ हो प्र० ॥ माथे धर्युं पण छत्रजो । सूरजनो ताप नवि उपशमीउं तिहांकणेरेलो ॥ हो प्र० ॥ जे मनसंबंधी तापजो । ते अमृतनी वृष्टें करी नवि शमें बुध भणेरेलो ॥ ३ ॥ हो प्र० ॥ शोक व्याकुल नररायजो । अथकाये चालंतां मारगनेविषेरेलो ॥ हो प्र० ॥ विभ्रम चित्त नरिंदजो । खिणमात्र नवि रति पामें नरपति निज हृदेंरेलो ॥४॥ हो प्र०॥

उठदी उठली वेगजो । गतीरे अफाले जरत जूपतीरेलो ॥ हो प्र० ॥ जूल्यो मुगताफल हारजो । राजारे नवि जाणे सेर किहां पतीरेलो ॥ ५ ॥ हो प्र० ॥ पूछे जिनजीनी वातजो । गिरिपालकप्रतें राजाजी तिणसमेरेलो ॥ हो प्र० ॥ कांइं नवि देखे रायजो । कोईनुं वचन नवि सांजले नवि खमें· रेलो ॥ ६ ॥ होप्र० ॥ जरत चक्री त्यांयजो । चितमांरे एक ध्यावे आदिजिनेसरुरेलो ॥ हो प्र० ॥ जिम योगींद्र एकचित्तजो । ध्यानमांरे लगाडे लय अलवेसरुरेलो ॥ ७ ॥ हो प्र० ॥ करतो उतावल वाटजो । वेगेरे हवे आव्यो अष्टापद गिरिरेलो ॥ हो प्र० ॥ परिश्रम नवि जाणे रायजो। पगविहारें चढीउं गिरिप्रते चित खरेरेलो ॥ ८ ॥ हो प्र० ॥ जरत जूपति त्यांयजो । पदमासन पूरित निरखे जगनाथनेरेलो ॥ हो प्र० ॥ त्रण प्रदक्षिणा देयजो । चक्रीरे पद वंदे त्रिजुवननाथनारेलो ॥ ए ॥ ॥ हो प्र० ॥ पासे वेठो जूपजो । देह छायापरें सेवा सारे जिनतणीरेलो ॥ हो प्र० ॥ आसन कंपे इंद्रजो । सघलारे तिहां आव्या जिनवंदनभणीरेलो ॥ १० ॥ हो प्र० ॥ प्रदक्षिणा देई तामजो । जिनने प्रणमी वेसे दिलगीर चित धरीरेलो ॥ हो प्र० ॥अणबोल्या रहे सवि इंदजो। जाणुंरे आलेख्या

चित्रामणपरीरेलो ॥ ११ ॥ हो प्र० ॥ ए अवसर्पिणीमांहेजो । त्रीजा आराना पखवाडा नेव्यासी रहेथकेरेलो ॥ हो प्र० ॥ माहावादी तेरस पहेले पोहोरजो । अभिचि नक्षत्रें चंद्रजोग आव्येथकेरेलो ॥ १२ ॥ हो प्र० ॥ पदमासने वेसी त्यांयजो । बादर कायजोगने रुंधे जिनराजजीरे-लो ॥ हो प्र० ॥ वागजोग मनोजोग थूलजो । तेहने रुंधे जावा मुगति काजजीरेलो ॥ १३ ॥ हो प्र० ॥ बादर कायजोगजो । तेप्रतें सूक्ष्म कायजोगें रुंधी करीरेलो ॥ हो प्र० ॥ सूक्ष्म वच मनोजोगजो । तेह-ने रुंधे श्री जिनराय शुभपरीरेलो ॥ १४ ॥ हो प्र० ॥ शुकल ध्यान त्रीजुं एहजो । सूक्ष्मक्रिय इति नामें ग्रंथमांहें भण्युंरेलो ॥ हो प्र० ॥ सूक्ष्म तनुयोग जेहजो । ते व्यवछिन्न क्रियाए रुंधे इम सुण्युंरे-लो ॥१५॥ हो प्र० ॥ पण लघु अक्षर कालजो । चौदमुं गुणठाणुं फरसी जिनजी तदारेलो ॥ होप्र०॥ सघलां दुखथी मूकायजो । खीणकरमा भगवानजी हूआ तिहां मुदारेलो ॥ १६ ॥ हो प्र० ॥ केव-लज्ञानी जिनेशजो । केवलदर्शनी अनंत सुखमयी विभूरेलो ॥ हो प्र० ॥ अनंत वीर्य युक्तजो । क-र्मबंध अभावे ऊंची गति प्रभूरेलो ॥ १७ ॥ हो प्र० ॥ सम श्रेणें श्री जिनराजजो । मोक्षने पाम्या

निज कारजने साधीउंरेलो ॥ हो प्र० ॥ जे दश हजार साधजो । क्षपक श्रेणी चढीने केवल उप-
जावीउंरेलो ॥ १७ ॥ हो प्र० ॥ मन वचन काय जोगजो । सर्वेथी रुंधी क्षणमात्रमां लहे मोक्षनेरे
लो ॥ हो प्र० ॥ सादि अनंतो कालजो । ते मुनि भोगवे अव्यावाध सूखनेरेलो ॥ १९ ॥ हो प्र० ॥
निरवाण कल्याणथी त्यांयजो । ओलाणो दुखपावक नारक जीवनोरेलो ॥ हो प्र० ॥ अणदीठे सु-
खनो लेशजो । एहवाने क्षणमात्र सुख हो मोजनोरेलो ॥ २० ॥ होय प्र० ॥ छठ्ठा खंड मझारजो ।
चालीरे सतावीसमी ढाल मनोहररेलो ॥ हो प्र० ॥ उवझाय दर्शनसिंधुजो । कहे श्रोता तमो
निसुणो आतम हितकररेलो ॥ २१ ॥ हो प्र० ॥

॥ दुहा ॥ ततखिण श्री चक्रवर्तजी । शोक संतापित थाय ॥ मूर्छित थई भोंए पड्यो । व-
ज्राहतपरें त्यांय ॥ १ ॥ मोटुं दुख आव्ये थके । कोइ न मले उपाय ॥ दुख शिथिलता हेतु ते ।
रोवुं न जाणे कांय ॥ २ ॥ ते हेतुप्रतें हरि कहे । भूपप्रतें तिणवार ॥ महापोकार पूर्वक करे । रो-
दन विधि अपार ॥ ३ ॥ इंद्रे रोदन तिहां कर्युं । तस पछवाडे देव ॥ सरखां दुख छे जीवने । सरिखी

चेष्टा हेव ॥ ४ ॥ रोवां तेहनां सांभली । लक्ष्मणा नरनाह ॥ रुदन करे उंच स्वरें । गगन फोडे अथाह ॥ ५ ॥ क्रंदवें करी रायनी । फूटी शोकनी गांठ ॥ मोटा परवाहें करी। जिम पालीबंध ठाठ ॥ ६ ॥ देवता असुर मनुष्यनां । रोदन थाये नूरि ॥ तेणें करी त्रिजुवन विषे । दुखजल चाल्यां पूर ॥ ७ ॥ ते दिनथी सहु नातमां। शोकसंनव निमित्त ॥ रोदन मारग चालीउं । इण जगमांहें विचित्त ॥ ८ ॥ श्री नरत महीपालजी । स्वभाव धीरज ठांडी ॥ वहु दुखीउं प्रज्ञु विरहथी । इम विलापने मांमी ॥ ए ॥ ढाल २८ मी ॥ घर आवोरे मनमोहन घोटा ॥ ए देशी ॥ हा तात हा जगवंधुजी ॥ मोटा ॥ तुं करुणा समुद्र ॥ मोटा ॥ नव अटवी मांहें अमप्रते ॥ मोटा ॥ तुं मूकी चाल्यो अक्षुद्र ॥ मोटा ॥ इहां रहोरे मनमोहन मोटा ॥१॥ ए आंकणी ॥ केवलज्ञानी तुज विना ॥ मो० ॥ अमो केम रहुं नवमांहिं ॥ मो० ॥ अंधकारमांहिं दीवाविना ॥ मो० ॥ केम रहेवाये उगांह ॥ मो० ॥ इहां० ॥ २ ॥ उद्मस्थनीपरें मौनने ॥ मो० ॥ तुं केम धरे आज ॥ मो० ॥ देशनाए अनुग्रह अमप्रतें ॥ मो० ॥ केम नवि करे जिनराज ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ३ ॥ लोक अग्र नागें तुं गयो

॥ मो० ॥ जे माटे नवि भाखे वाणी ॥ मो० ॥ मुज दुख प्रतें मुज बंधवा ॥ मो० ॥ केम नवि करता हाणी ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ४ ॥ अथवा में जाण्युं ते सहू ॥ मो० ॥ स्वामी अनुगामी सदा काल ॥ मो० ॥ मुज विण बीजो कुलमां नहीं ॥ मो० ॥ जिन अनुग विशाल ॥ ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ५ ॥ जगतना त्राता तातजी ॥ मो० ॥ बाहुबल्यादिक भ्रात ॥ मो० ॥ ब्राह्मी सुंदरी बेनकी ॥ मो० ॥ पुंमरीक सुत अवदात ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ६ ॥ श्रेयांस आदें पोतरा ॥ मो० ॥ हणी मोहनी सेन ॥ मो० ॥ शिवनगर पामी करी ॥ मो० ॥ विलसे निराबाध चेन ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ७ ॥ हुं हजी सूधी जीवित चाहुं ॥ मो० ॥ मोटी ठे मुज खोम ॥ मो० ॥ मरवा ईछतो रायने ॥ मो० ॥ इंदो कहे जई दोम ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ८ ॥ भरत राजा धीरज धरो ॥ मो० ॥ तुम अम बेहूनो स्वामी ॥ मो० ॥ संसार सागर ते तर्यों ॥ मो० ॥ बीजाने तारे ताम ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ए ॥ जिनजी कृत तीर्थें करी ॥ मो० ॥ ऊतरीयें संसार ॥ मो० ॥ जिम आरें करी महानदी ॥ मो० ॥ ऊतरीयें पेले पार ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १० ॥ स्वामी तो कृतकृत्य हता ॥ मो० ॥ जन उद्धरवा काज ॥ मो० ॥ पूरव लाख

संसारमां ॥ मो० ॥ ते माटे रह्या जिनराज ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ११ ॥ उपगार करी सवि लोकने
॥ मो० ॥ पाम्या मोक्षनां सुख ॥ मो० ॥ तेहनो शोक तुं शुं करे ॥ मो० ॥ नवि धरे मनमां दुख
॥ मो० ॥ इहां० ॥ १२ ॥ जनम जरा मरणतणा ॥ मो० ॥ दुख परजाली तेह ॥ मो० ॥ शाश्वत
सुखने जोगवे ॥ मो० ॥ तेहसुं किस्यो सनेह ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १३ ॥ शोक तो बीजा नर करे ॥
मो० ॥ तिम नवि घटतुं तूज ॥ मो० ॥ ते माटे मन थिर करो ॥ मो० ॥ मानो वयणलां मूज
॥ मो० ॥ इहां० ॥ १४ ॥ सागरने नवि क्षोभना ॥ मो० ॥ कंपना मेरु न होय ॥ मो० ॥ नूमीने
चपलपणुं नवि ॥ मो० ॥ वज्रने कुंठता न होय ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १५ ॥ पीयूषने नीरसपणुं
॥ मो० ॥ चंद्रमां ऊष्णता अंश ॥ मो० ॥ ए जिम कदीही न संभवे ॥ मो० ॥ तिम विलाप नि-
रसंश ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १६ ॥ तेमाटे धीरज धरी ॥ मो० ॥ शोक न कीजें लगार ॥ मो० ॥ स-
मता राखो जीवने ॥ मो० ॥ जावी होय ते थानार ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १७ ॥ वली गोत्रवृद्धें वा-
रीउं ॥ मो० ॥ प्रतिबोधीउं नृप त्यांहिं ॥ मो० ॥ अवलंबन धीरजतणुं ॥ मो० ॥ धरतो नृप उबांहिं

॥ मो० ॥ इहां० ॥ १८ ॥ छठ्ठे खंडे ए कही ॥ मो० ॥ अठावीसमी ढाल ॥ मो० ॥ दर्शन कहे भवि प्राणीया ॥ मो० ॥ मूको मोह जंजाल ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ हवे सुधर्मा इंदजी । जिनतनु बालणहेत ॥ सामान सवि मंगाववा । आदेश आपे तेत ॥ १ ॥ आज्ञा लेई सुरवरा । नंदन वनथी तत्थ ॥ बावना चंदन इंधणां । बहु आण्यां सुपसत्थ ॥ २ ॥ हरि आदेशें सुरवरा । पूरव दिशिहि मझार ॥ स्वामी शरीर हेतुभणी । गोशीर्ष चंदन सार ॥ ३ ॥ वृत्ताकारें चयरचे । तेवार पछी सुर तेह ॥ एह विधि प्रभुदेहने । भवि धारो तुमें नेह ॥ ४ ॥ इक्ष्वाकवंशी मुनितणी । दक्षिण दिशिहि मझार ॥ त्र्यस्त्राकारें चय रची । देवतायें तिणवार ॥ ५ ॥ बीजा श्री अणगारनी । पच्छिम दिशे रचंत ॥ चय चतुरस्त्राकारथी । अग्निकुंग देवे तंत ॥ ६ ॥ हवे खीर सागरतणां । जल मगावे इंद ॥ ते जलें करी जिनतनू । सुर नवरावे अमंद ॥ ७ ॥ गोसीस चंदन रसथकी । विलपे प्रभुनुं अंग ॥ तदनंतर प्रभुदेहने । वस्त्रें ढांके चंग ॥ ८ ॥ दिव्य माणिक भूषण वली । शोभावे सवि अंग ॥ श्री जिनराजनुं तिहांकणें । देवताएं शुभ रंग

॥ ए ॥ वीजा पण वली सुरवरा ॥ अन्य मुनीनी जक्ति ॥ इंद्रपरें न्हवणादिकें । करता ठे शुज्ञ व्यक्ति ॥ १० ॥ हवे निरवाण महोच्छव । जे रीतें सुरराय ॥ करशे ते सवि सांजलो । एकमनां सुखदाय ॥ ११ ॥ ढाल ॥ २ए मी ॥ भोलूमा हंसारे विषय न सेवीयें ॥ ए देशी ॥ हवे ते देवता मणि रतनतणी । त्रण शिविका करे त्यांहि ॥ हजार पुरुषें वहेवायोग्य तेह ठे । एहवी शिविका उछांहिं ॥ निरवाणमहोठव चोसठ हरि करे ॥ १ ॥ ऊलट आणीरे अंग । जिनना उठव सुखदायक कह्यां । नित वधे हरख तरंग ॥ निरवाण महोठव चोसठ हरि करे ॥ २ ॥ ए आंकणी ॥ जिन चरण प्रतें प्रणमी सुरपती । शिरें थापी जिनकाय ॥ तदनंतर तेह स्वयमेव तिहांकणें । शिविकामां थापे उठांय ॥ निर० ॥ ३ ॥ ईक्ष्वाकवंशी मुनिवरनां तनू । वीजी शिविकामझार ॥ थापे देवता शुभ जावें करी । शिवपद पहरोणां धार ॥ निर० ॥ ४ ॥ वीजा मुनिनां गात्रने देवता । त्रीजी शिविकामझार ॥ निज माथे करी लेईने थापीयां । मुनिजगति सुखकार ॥ निर० ॥ ५ ॥ हवे ते शिवका श्रीअरिहंतनी । ऊपाडे पोते इंद ॥ वीजा साधुनी बीजी शिविका ते । देवता ऊपाडे अ-

मंद ॥ निर० ॥ ६ ॥ आगले अपछरा तालोटा दीये । गाये गीत रसाल ॥ नाटिक बत्रीस व- ऊने ते करे । मधुर ध्वनि मनोहार ॥ निर० ॥ ७ ॥ आगल आगल धूपघडी सुरा । धरता वाट मझार ॥ मानुं धूपना धूममिशथकी । शोकवाफ छंडे अपार ॥ निर० ॥ ८ ॥ केई देवता शिबिकानी ऊ- परे । फूलनी माला ठवंत ॥ केई सुर ते देवदुष्य वस्त्रथी । तोरण आगल धरंत ॥ निर० ॥ ए ॥ केई अनिमिष यक्षकर्दमें करी । आगे छांटणां देवंत ॥ केई सुर ते मुख आगल फरे । केई पछ- वाडे दोडंत ॥ निर० ॥ १० ॥ नाथ नाथ इम मुखे बोलता । केई सुरो तिणवार ॥ केई सुर कहे अमें तुं मंद जागीया । निज प्रतें निंदणहार ॥ निर० ॥ ११ ॥ अमने रक्षाप्रतें आपो तुमो । वा- रंवार केई बोलंत ॥ केई सुर कहे हवे धर्म संशय प्रतें । कुण छेदसे निचिंत ॥ निर० ॥ १२ ॥ ज्ञान लोचन प्रतें कुण हवे आपशे । विरह पड्यो तुज जोर ॥ इम केई देवता मुखथी बोलता । केई सुर पाडे सोर ॥ निर० ॥ १३ ॥ विविध वाजित्र वाजते थके । शिबिका जिननी तेह ॥ आवी इंदो चयसमीपमां । मूके शिबिका सनेह ॥ निर० ॥ १४ ॥ दोय शिबिका जे बीजा साधुनी । ते

पण चयनी पास ॥ देवें लावीरे मूकी तिहांकणें । मन दिलगीर गतहास ॥ निर० ॥ १५ ॥ श्री-
सुधर्मा पूरव दिशितणी । चयमां जिनतनु थापि ॥ विधिनो जाणक हरि खवरदार । चिंता तस मन
व्याप ॥ निर० ॥१६॥ दक्षिण चयविषे ईक्ष्वाक मुनितणां । वपु थापे तिहां देव ॥ बीजा मुनिनारे देह
पच्छिम चये देव थापे जई हेव ॥ निर० ॥१७॥ इंद्र आदेशे अगनिकुमारना । ते सघली चयमांहें ॥ तत्काल
अग्नि विकुरवे शक्तियें । तस कृत्य छे उछांहें ॥ निर० ॥ १८ ॥ शक्र आणायें वायुकुमारना । सुरे
विकुर्व्यो वाय ॥ चारे दिशिथीरे अग्निप्रतें तिहां । दीपावे सलगाय ॥ निर० ॥ १९ ॥ वली चयने
विषे हरि आज्ञाथकी । कपूर वरास ठवे देव ॥ घीना घरा मधुघडा रेरुता । सेंकरुोगमें ततखेव
॥ निर० ॥ २० ॥ हारुकां मूकी जेटले सवि धातु । वली तेटलें चय आग ॥ खीरसमुद्र जलें ते-
हने ठलवे । मेघकुमार वरु भाग ॥ निर० ॥ २१ ॥ जमणी दाढा ऊपरली नली । इंद्रे ग्रही ति-
णवार ॥ निज विमानमां प्रतिमापरें तस । पूजवा नणी दिल धार ॥ निर० ॥ २२ ॥ डावी दाढा
जे ऊपरली नली । ग्रहे ईशान इंद ॥ जमणी दाढा हेठलीप्रतें ग्रहे । हरखें श्रीचमरेंद्र ॥ निर०

॥ २३ ॥ हेठली वाम दाढाप्रतें ग्रहे तदा । श्रीवलींद्रजी सार ॥ वीजा वासव शेष दांतने । ग्र-
हता हवा तिण ठार ॥ निर० ॥ २४ ॥ वीजा सुर ते शेष अंगहाडने । ग्रहता हवा सुखकार ॥
मागता श्राद्धने देव आपता । त्रण कुंड अग्नि श्रीकार ॥ निर० ॥२५॥ ते दिनथी हुआ अग्निहोत्री
ब्राह्मणो । ते निज गृहमोजार ॥ जिन चिता वह्निनी पूजा करे । राखे निरवात ठार ॥ निर० ॥
॥ २६ ॥ इम त्रण चय वली तिण थानके । केटला राख लेवंत ॥ भक्तिथकी भस्मने वांदता । भ-
स्मभूषण तावंत ॥ निर० ॥ २७ ॥ ते दिनथी तापस सवि राखने । अंगे लगाडे उछांहि ॥ त्रण
चयथानके रतनथूभने । देवता करे गयवाह ॥ निर० ॥ २८ ॥ तदनंतर नंदीसर द्वीपमां । शाश्वत
चैत्य जूहार ॥ अठाइ महोछव करी सुर इंद सहू । पहोता निज निज ठार ॥ निर० ॥ २९ ॥ सवि
इंदा निज निज विमानमां । सुधर्मा सभानेरेमांहिं ॥ माणवक थंभमां वज्रना डावडा । तिहां
दाढा थापे उछांहिं ॥ निर० ॥ ३० ॥ ते जिनदाढानी पूजा करे । तस महिमा अत्यंत ॥ सदा
काले विजयमंगल । सुख देवने थाये सतंत ॥ निर० ॥ ३१ ॥ छट्ठे खंडे ओगणत्रीसमी । सुंदर ए-

हिज ढाल ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे नवि । आगल वात रसाल ॥ निर० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीनरत चक्री करे । संस्कार नूमि समीप ॥ जिन प्रासादनी थापना । प्रनु भक्तें अप्रतीप १ ॥ एक जोजन लांबो कह्यो । त्रण गाऊ उंचो जाण ॥ सिंहनिषाद तस नाम छे । शिवगिरि चढवा पाज ॥ २ ॥ रतनतणो निपजावीउं । वार्धकीरयणे त्यांह ॥ तस वर्णन हवे सांभलो । श्रोता धरी उठांह ॥ ३ ॥ ढाल ॥ ३० मी ॥ एकवीसानी देशी ॥ प्रासाद बारणांरे स्फटिक रतननां चार छे । रमणीकरे समवसरणपरें सार छे ॥ द्वारे द्वारेरे तस बिहुंपासे रयणतणा । चंदनकलशारे शोल छे धारो इकमणां ॥ त्रूटक ॥ प्रासादने तोरण रयणकेरां शोल जाणो मन खरे । द्वारे द्वारे अष्ट मंगलीक शोल मंगुलिया ठवे । ते बारणामां विशाल मुखमंरूप चार छे सोहामणा । तास आगल प्रेक्षामंरूप कह्या अति रलीयामणा ॥१॥ प्रेक्षामंरूपरे तस मध्यभागें जाणीयें । वज्ररतननारे अक्षवाटा वखाणीयें ॥ तेहने मध्य नागेरे रयणसिंहासन होय भलुं । वार्धकी रयणरे सवि कारज करे निरमलुं ॥ त्रुटक॥ प्रति प्रेक्षामंरूप आगल मणिपीठिका होती हवी । तास ऊपरें रयणकेरा चैत्यथूना तिहां ठवी ॥

ते चैत्यथूभनी वली आगल प्रत्येकें दिशि दिशिविषे । मणिपीठिका मोटी वार्धकी करे पोतानी इछारुखें ॥ २ ॥ ते ऊपररे पांचसें धनुष प्रमाण छे । चैत्यथूभ सनमुखरे सवि अंग रतनतणुं अछे ॥ ऋषभ वर्धमानरे चंद्रानन वारिषेण जिना । पदमासनेरे बेठा जाणो शुभमना ॥ त्रुटक ॥ शाश्वती प्रतिमा जिनतणी ए नेत्र कैरव चंद्रिका । सम्यगदर्शन कल्पवल्ली वधारवा जलधारिका ॥ प्रत्येकें चैत्यथूभ आगल मणिपीठिका रुडी करे । ते पीठिका आगल चैत्यपादप वार्धकी रचना करे ॥ ३ ॥ चैत्य तरु आगलरे प्रत्येकें मणिपीठिया । ते ऊपररे प्रत्येकें इंद्रध्वज ठाविया ॥ इंद्रध्वज आगलरे प्रत्येकें तदा पुष्करणी । वाव सुंदररे त्रण सोपान तोरणभली ॥ त्रुटक ॥ स्वछ शीतल जलें पूरित विचित्र कमलें राजती । वहु हंस सारस प्रमुख विहगालापसाथें गुंजती ॥ सिंहनिषद जिनगेहमांहिं मोटी एक मणिपीठिका । तास ऊपर देवछंद रचना विचित्र रतन विराजिका ॥४॥ देवछंद ऊपररे विविध रंगनां वस्त्रनो । चंदुर्ड रुडोरे वार्धकी बांधे भावनो ॥ विण अवसररे संध्या आभ पटल सिरी । मानुं प्रगटोरे बुध दीए उपमा ए परी ॥ त्रुटक ॥ चंदुआ अंतर चिहुं पासे वज्रमय

अंकुश रचे । अंकुशमांहें आमलांपरें थूल मुगताफल खचे ॥ हारथ्रांते अतिही निरमल शोभती मणिमालिका ॥ त्रैलोक्यमणिखाणनी ए आणी बांधी वर्णिका ॥ ५ ॥ मणिमाला अंतेरे निरमल वज्रमालीआ । मांहोमांहें आलिंगेरे कांतिशुजाए मानुं आलीया ॥ ते नींतमांरे विचित्र मणिमय गोख छे । जे देखीरे नवि मनकुं पामें जोख छे ॥ त्रुटक ॥ ते गोखमांहें कृष्णागरतणी धूपछटा महमहे । कुंदरु वरास तुरुष्क सुंदर धूपसमूह तिहां दहे ॥ तेह गिरिने नवी प्रगटी नीलचूला भ्रमप्रतें । आपनारा धूप एह पंडित दीये उपमा छते ॥ ६ ॥ देवछंद कीधोरे वार्धकीरयणें जिनभणी । रयण प्रतिमारे चोवीसे जिनवरतणी ॥ निज निज संठाणरे मान वरण प्रमुखें करी । साक्षात जिनपरेरे शैलेशी ध्यानें वरी ॥ त्रुटक ॥ तिहां शोल प्रतिमा कंचनवानें एहवी वार्धकी करे । दोय प्रतिमा श्वेत रंगे दोय शामल रंगनरे ॥ दोय प्रतिमा राते वरणे दोय नीला जिनवरा । नवि भाव प्रणमे दुःख विगमे परम मंगल सुखकरा ॥ ७ ॥ जिनध्यानेरे आरति उद्वेग सवि टले । मंगलमालारे सुखरमा आलिंगन मले ॥ दरशनशुद्धिरे तास निमित्त जिनपूजना । पुष्टालंबनरे

प्रभुप्रतिमा जाणो जना ॥ त्रुटक ॥ पूजा करतां जिनतणी नर सौख्य लीला संपजे । घर ऋद्धि वृद्धि सुसिद्धि नव निधि आतमने हित नीपजे ॥ छट्ठे खंडे त्रीसमी ढाल सांभलता मन उल्लसे । गछराय उदय सुरिंदसेवक पाठक दर्शन उपदिशे ॥ ८ ॥

॥ दुहा ॥ चोवीसे जिनवरतणी । मूरतितणां वखाण ॥ चरितानुसारें वर्णवुं । सुणो श्रोता सुजाण ॥ १ ॥ ढाल ॥ ३१ मी ॥ पिउड़ा जिनचरणानी सेवाहो प्यारी मने लागे ॥ ए देशी ॥ कंचनमय करपदतल सोहे । ते सवि प्रतिमाना जाण ॥ अंक रतनमय नख ससनेहा । लोहिताक्ष मध्य रेहा आणहो ॥ संघवी अष्टापद गिरि देहरे । जिनबिंब ठावतो ॥ शुभ भाव लावतो ॥ भावना भावतो । आनंद पावतो ॥ अनुभव ध्यावतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गात्रलष्टि छे विविध तरेनी । नाभी ते कंचनक्यारी ॥ रिष्टरतन रोमराजी विराजे । चुचूक कंचन सारीहो ॥ संघवी० ॥ २ ॥ श्रीवत्स ते तपनीय विशाल । होठ ते लाल प्रवाल ॥ दंत स्फटिकमय जीहा जिननी । तपनीय तालवुं रसालहो ॥ संघवी० ॥ ३ ॥ कनक नाशिका तिहां सविशेषा । लोहिता-

क्नी मांहें रेखा ॥ लोहिताक्षरेखित नयन जिनना । अंक रयण सुविशेषाहो ॥ संघवी० ॥ ४ ॥ अक्षिपर ज्ञमुहा वली कीकी । रिष्ट रतनमय सोहे ॥ श्रवण निलाडवटी कंचनमय । झाकझमाल जन मोहेहो ॥ संघवी० ॥ ५ ॥ वज्ररतनमय अतिही सुहाणी । सीसघटी सुखखाण ॥ केशभूमि तपनीय निवेशा । रिष्ट रतन केश वखाणहो ॥ संघवी० ॥ ६ ॥ पूंठे छत्र धरे प्रत्येकें । प्रतिमा एक विवेक ॥ दोय पासें दोय चामर धारे । लीलाए जिनने ठेकहो ॥ संघवी० ॥ ७ ॥ नाग भूत यक्षने कुंम्धारा । आगें होय उदार ॥ ते पाडिमा जिन प्रतिमा आगें । मानुं सेवा मागे सारहो ॥ ॥ संघवी० ॥ ८ ॥ प्रतिमा इग्यारे निज हाथ जोम्मी । सवी रतनमयी अंग ॥ प्रत्यक्ष श्री जिनआगल बेठी । विनय साचवे चंगहो ॥ संघवी० ॥ ए ॥ देवछंदविषे रयणघंट । ऊजला चोवीस सार ॥ मानुं ऊपार्या आकाशथी इंहां । रविबिंब थाप्या मनोहरहो ॥ संघवी० ॥ १० ॥ घंट कलश भंगार आयंसा । थाल पात्री सुपइठ ॥ मनुगुलिया वायकरग प्रचंम्रा । रयण करंम्र विसिट्ठहो ॥ संघवी० ॥ ॥ ११ ॥ हय गर नर किन्नर किंपुरिसा । कंठ उरग वृषसरिसा ॥ रयणपुंज वली फूल चंगेरी ।

माल्य चूरण विसेसाहो ॥ संघवी० ॥ १२ ॥ गंध वस्त्र आजरण चंगेरी । सरसव पुंजणी त्यांय ॥ इम पुष्पादिक पडल वखाण्या । सिंहासन आगल ठायहो ॥ संघवी० ॥ १३ ॥ छत्र ने चामर आगें स-मुगा । तैल कुठजृत जुगा ॥ भरिया पात्र चोयग सुविलासें । तगर एला शुजवगाहो ॥ संघवी ॥ ॥ १४ ॥ वली हरिताल ने मनसिल अंजन । धूपधाणुं वली हेम ॥ मंगलदीवो रयणनो थाप्यो । सवि सामग्री प्रेमहो ॥ संघवी० ॥ १५ ॥ रतनना कलश रतन सिंहासन । मणी अरु मंगल सुठेक ॥ चोवीस जिन मुख आगल ए सहू । थाप्यां वार्धकीए विवेकहो ॥ संघवी० ॥ १६ ॥ सिंहनिशाद प्रासादनी रचना । जरतचक्रीने वेण ॥ सयल कला विज्ञान विचक्षण । शुजपरें कीधी तेणहो ॥ संघवी० ॥ १७ ॥ ते प्रासादें दिव्य रतनमयी । नवाणुं भाईनी भूप ॥ प्रतिमा करावे वार्धकी पासे । पद्मासन अनूपहो ॥ संघवी० ॥ १८ ॥ भरतराय पोतानी प्रतिमा । ते पण करावी त्यांहिं ॥ चैत्य बाहिर जगवंतनी थूज । करावी उठांहिंहो ॥ संघवी० ॥ १९ ॥ नवाणुं बंधवना थूजने । नृपें कराव्या सार ॥ इत्यादिक विधि थापना कीधी । आतमने हितकारहो ॥ संघवी० ॥ २० ॥ इण

रीतें चैत्य निपजावी । श्री नाभ गणंधर पासें ॥ प्रतिष्टा पण रूडे भावे । चक्री करावे उल्लासेहो ॥ संघवी० ॥२१॥ पूरव दिशिमां दोय तीर्थंकर । संभव दक्षिण चार ॥ पश्चिम दिशिमां आठ सुपासा । उत्तरें धर्म दश सारहो ॥ संघवी० ॥ २२ ॥ चिहुं दिसें इम प्रभुने थापी । चक्रीएं तिणवार ॥ मानव भवनो लाहो लीधो । वरत्यो जयजयकारहो ॥ संघवी० ॥ २३ ॥ यतः—चत्तारि अठ दस दोय । वंदिया जिणवराण चोवीसा ॥ परमठ्ठ निठ्ठियठ्ठा । सिद्धा सिद्धिं मम दिसंतु ॥ १ ॥ ॥ ढाल ॥ धवल मंगल बहु गीत गवाणां । साहमीवछल भक्ति ॥ जाचक जन संतोष्या सघला । फोरवी वीरजसक्तिहो ॥ संघवी० ॥ २४ ॥ छठ्ठे खंडे एकत्रीसमी । एह कही शुभ ढाल ॥ उवझाय दर्शन सागर भाखे । धर्मथी मंगलमालहो ॥ संघवी० ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ चक्रीजी चित चिंतवे । अष्टापद मझार ॥ जावे आवे आसातना । म करो लोक इण वार ॥ १ ॥ एम विचारी चित्तमां । लोहपुरुष तिणवार ॥ रक्षाकारण नृप करे । गिरिमां देहरे सार ॥ २ ॥ रक्षक लोहनरें करी । नरने लागे अगम्य ॥ अष्टापद गिरिठाण ते । वर्ते छे बहु

रम्य ॥ ३ ॥ दंमरतनें करी भूपति । गिरिदांता करे छेद ॥ थंभपरें ऋजु उच्च ते । चढवा न लाने भेद ॥ ४ ॥ नरें अलंघ्य योजनांतरे । चिहुं दिशि गिरिने भूप ॥ अड सोपान तिहां करे । मेखलारूप अनूप ॥ ५ ॥ ते दिनथी ए गिरितणुं । अष्टापद थयुं नाम ॥ हरगिरि कैलास स्फटिकगिरि । लोक कहे अभिराम ॥ ६ ॥ त्रण प्रदक्षिणा दे तिहां । जिन प्रतिमाप्रति सार ॥ सुगंध गंगाजलवती । न्हवरावे श्रीकार ॥ ७ ॥ देवदूष्य वस्त्रें करी । लूहे जिननां अंग ॥ बावना चंदन रसथकी । लेप करे मन रंग ॥ ८ ॥ रतननां भूषण जिनप्रतें । पहेरावे शुभ भाव ॥ फूलमाल कंठे ठवे । वस्त्रपूजा शुद्ध भाव ॥ ए ॥ कृष्णागर कुंदरुतणा । धूप उखेव्या तास ॥ घंट वजाड्या भूपतें । मनमां भक्ति उल्लास ॥१०॥ चोवीसे जिनरायनी । पूजा भक्ति बनाय ॥ प्रणमी जिनवरने मुदा । स्तुति पभणे नरराय ॥ ११ ॥ ढाल ॥ २३ ॥ मी ॥ श्रीसीमंधर साहिब आगें ॥ ए देशी ॥ चोवीसे जिनवरनी स्तवना । चक्री करे शुभ ताम ॥ चोसठ इंडें पूजित जे जिन । कीजें तास प्रणामरे भविकां ॥ चोवीस जिनवर वंदो ॥ जिम चिर कालें नंदोरे भवि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥

पंच कल्याणकें करी जिनराया । द्ये नारकीने साता ॥ जगत सुखाकर त्रिभुवन त्राता । सुर कि-
न्नर गुण गातारे ॥ नवि० ॥ चो० ॥ २ ॥ हे आदिनाथ विश्वहित दाता । उपगारी सिरताज ॥
आर्य अनार्यविषे जनताने । सम परिणाम जिनराजरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३ ॥ पहेलां तो इण मू-
तलमांहें । तुमें विचर्या जगवंत ॥ हमणां केहने उपगार करवा । मोक्षगामी थया संतरे ॥ ज० ॥
चो० ॥ ४ ॥ अद्यापि साक्षात तुमो नविजनने । प्रतिनासो नवमांहिं ॥ विश्व अनुग्रहकारी तुज
वाणी । ते संनारे उछांहिंरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ५ ॥ जिम संसार सयलने ठांड्यो । निरमम तुमे न-
गवंत ॥ तिम स्वामी मुज मनथ्रतें म तजो । कदाचित हुं कहंतरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ६ ॥ आदि-
जिनप्रतें एम थुणीने । नमी वीजा जिनराय ॥ प्रत्येकें जिनराजनी स्तवना । करतो श्रीभरतरायरे
॥ ज० ॥ चो० ॥ ७ ॥ विषय कषाय रिपुगणा जीत्या । अजितनाथ भगवान ॥ विजयाकुक्षि मा-
णिक रतनसम । जितशत्रु अंगज जाणरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ८ ॥ श्रीजितारि नृपना नंदन । सेना-
मातायें जायो ॥ संजवनाथ त्रीजा तीर्थंकर । मोहतिमिर रवि गायोरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ९ ॥ सं-

वर राजा वंश विभूषण । सिद्धारथा जननी नंद ॥ जग अजिनंदन अभिनंदन जिनवर । अमने द्यो आनंदरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १० ॥ मेघरथ रायनो वंश दीपावक । सुमतिनाथ जिणंद ॥ मंगलादेवी मातानो जात । सुर सेवे पद अरविंदरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ११ ॥ धर राजा सुसीमा मात । पदमप्रजू गुणराशि ॥ वंश सोहाकार गुणमणि आगर । दूरीकृत जवपाशरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १२ ॥ सुपास स्वामी सातमा अरिहा । पईठ नरेश्वर तात ॥ पृथिवी माता मलयभूमि चंदन । चोसठ हरि गुण गातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ १३ ॥ महसेन नरपति वंश नजशशी । चंद्रप्रजु जिनराय ॥ लखमणाकुंखे हंस समोवड । प्रणमंतां सुख थायरे ॥ ज० ॥ जो० ॥ १४ ॥ सुग्रीव राजानो नंदन रूमो । रामा मात मल्हार ॥ सुविधिनाथ नवमा परमेसर । शुणतां सूख अपाररे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ॥ १५ ॥ दसमा शीतलनाथजी जवियां । शुभ जावें प्रणमीजें ॥ दृढरथ नूपति नंदा माता । कर्म शत्रु नामीजेंरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ १६ ॥ विष्णु राजा विष्णुदेवी माय । नंदन गुणविख्यात ॥ श्री श्रेयांस जिन श्रेयभणी होजो । इग्यारमा अवदातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ १७ ॥ वसुपूज्य भूपति ज-

यादेवीनो । नंदन गुणसमुद्र ॥ वासुपूज्य त्रिजुवन जन पूजित । शिवश्री आपो अक्षुद्ररे ॥ भ० ॥
॥ चो० ॥ १७ ॥ श्यामा राणी कृतवर्म भूपति । आत्मज विमलस्वामी ॥ मुज मननी विमलता का-
जें । हुं प्रणमुं शिर नामीरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १९ ॥ सिंहसेन ज्रूपाल कुलमंगल । दीपक अनंतनाथ
॥ सुजसा मायें जायो जिनजी । साचो शिवमार्ग साथरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २० ॥ सुव्रता माता
जानु नृप नंदन । धर्मनाथ जिणंद ॥ मुजने धर्मनी बुद्धि पोषो । पाप कुबुद्धि निकंदरे ॥ भ० ॥
॥ चो० ॥ २१ ॥ विश्वसेन कुल मुगट समोवड । अचिरादेवीयें जायो ॥ करमनी शांति करो शां-
तिनाथ । इंद्राणीयें हुलरायोरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २२ ॥ सूर राजा कुल गगन नजोमणि । श्रीराणी
कुक्षिरतन्न ॥ कुंथुनाथ सतरमा जिनवर । हुं प्रणमुं प्रतिदिन्नरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २३ ॥ देवीमात
नदीशोजा कुमुद । सुदर्शन नृपनंद ॥ अरनाथजी मुजने निवारो । जवभय ज्रमण फंदरे ॥ ज० ॥
॥ चो० ॥ २४ ॥ कुंजांजोधि सुधाकुंभसरिखो । प्रजावती अंगजात ॥ करम क्षय करवाने महामल्ल
। मल्लिनाथ शिवदातरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २५ ॥ सुमित्र हिमवंत पद्मद्रहसम । पदमावती सुत र-

तन ॥ वीसमा मुनिसुव्रत तीरथपति । वांदवा कीजें प्रयत्नरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २६ ॥ वप्रा माता व-
ज्राकर मह़ीपति । विजय राजानो पुत्र ॥ जगजन जस चरणांबुज सेवे । नमि प्रज्ञु परम पवित्ररे
॥ ज० ॥ चो० ॥ २७ ॥ शिवगामी शिवादेवी नंदन । श्री नेमिनाथ जिनराय ॥ समुद्रविजय आनंदन
चंदो । परम दयावंत थायरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २८ ॥ अश्वसेन कुल चूडामणि सम । वामा राणी
मात ॥ पार्श्व जिनेश्वर नत पुरंदरा । देखे हरख संजातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २९ ॥ सिद्धारथ नृप नं-
दन जिनजी । त्रिशला हृदय विश्वास ॥ श्रीवीर जिनवर चरणकमलप्रनें । प्रणमुं हुं उल्लासरे ॥ज०॥
॥ चो० ॥ ३० ॥ इण रीतें थूणी नमी जिनने । प्रत्येकें जरतराय ॥ सिंहनिषाद प्रासादथी निकल्यो ।
मनमां हरख न मायरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३१ ॥ छट्ठे खंडे बत्रीसमी ढाले । एह कह्यो अधिकार ॥
॥ उवझाय दर्शन सागरें रूडो । जिनस्तवना जयकाररे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ वलती कोटें जोवतो । मित्रपरें ते चैत्य ॥ अष्टापदथी ऊतर्यो । चक्रीजी कृतकृत्य
॥ १ ॥ परिकरजुत मंदगतिथकी । चाल्यो जरत नरिंद ॥ अयोध्या नगरी आवीयो । शोकातुर

दुखदंद ॥ २ ॥ प्रभु विरहानलें परजल्यो । आंखे अश्रुपात ॥ एहवी रीतें भरतजी । दिलगीरी सवि गात ॥ ३ ॥ बेठो जातो सूवतो । जागंतो नरराय ॥ बाहिर मांहिं रातदिन । मन समरे जिनराय ॥ ४ ॥ जिम जिनशासननो मुनि । साध्य संभारे नीत ॥ तिम ते राजा जिनथकी । अलगुं न राखे चित्त ॥ ५ ॥ मोटा मोटा सचिवजी । शोक निवारण काज ॥ प्रतिबोध देई थिर करे । नरपतिने शुभ साज ॥ ६ ॥ हलवे हलवे भूपति । राज कारज मझार ॥ चित पेसाडे शुभपरें । मंत्री वचन उदार ॥ ७ ॥ हलवे हलवे शोकने । मूकंतो नरराय ॥ राहुमुक्त चंद्रनीपरें । वर्ते ठे तिण ठाय ॥ ८ ॥ पण जिनने संभारतो । गज जिम विंध्याशैल ॥ तिम नगरीना लोकथी । नाणे क्रीडा मेल ॥ ए ॥ परिकरने आग्रहें करी । आराम भूमि मझार ॥ मोद उपजावण चित्तने । भरत गयो सुखकार ॥ १० ॥ वसंत ऋतु जाणी करी । सवि परकरजुत्त ॥ सवि सामग्री मेळीने । क्रीडा करे पवित्त ॥ ११ ॥ ते अधिकारनी वर्णना । सांभलजो नरनार ॥ मनमां आनंद ऊपजे । सुख संपदा अपार ॥ १२ ॥ ढाल ॥ ३३ मी ॥ राग वसंत धमालनी देशी ॥ वसंतसिरी सो नृप खेलेहो । अ-

हो मेरे ललना । खेलेहे ऋषजको नंद ॥ वसं० ॥ खेले हे नृपसुतवृंद ॥ वसं० ॥ चुआ चंदनें भरीयां कचोलां । कुंकुम घोल जर्या माट ॥ वली जाउं ॥ अबीर गुलालनी कोरी जरीने । ठांटे ठयल नर घाट ॥ वसंत सिरी सो नृप खेलेहो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वचे वचे वचे चहचहे वंकिन फरी । मुरज श्रीमंरूल ताल ॥ वली० ॥ विविध जातिनां वाजित्र वाजे । मनमें हरख विशाल ॥ वसं० ॥ २ ॥ साथे मित्रजन टोली मली हे । पहोंचे खेलत बाग ॥ वली० ॥ बागके बाहिर मित्त सब ठोमी । गटक गये स्त्रीजोग लाग ॥ वसं० ॥ ३ ॥ सारी सोवनकी पिचकारी । घोर कुं- कुम ठिरकाय ॥ वली० ॥ भरी खंरूोखरी चंदनजेरी । ठांटे ठांटे कामिनी त्यांय ॥ वसं० ॥ ४ ॥ जरी पिचकारी जाणे स्त्री फेरी । हारी मनावी तुम राय ॥ वली० ॥ खेलत खेलत जलनी क्रीका । नृपनायिका प्रेरणा थाय ॥ वसं० ॥ ५ ॥ लतामंरूप शय्याविषे राजा । कुसुम भूषण सवि अंग ॥ वली० ॥ रमतो हवो रमणीगण संजुत । निज स्वेछाये शुज रंग ॥ वसं० ॥ ६ ॥ फूल नेपथ्यने गुंथी जामिनी । रायने आपे त्यांहिं ॥ वली० ॥ जाणुं कंदर्पदेवनी पूजा । जेट करंती उठांहिं

॥ वसं० ॥ ७ ॥ सवि अंग फूल आभरण स्त्रीउं । नृप आगें क्रीडा करंत ॥ वली० ॥ आलिंगन नृपकंठे करती । क्षणमात्र भुजाए वलगंत ॥ वसं० ॥ ८ ॥ लीला विलास साम्राज्य सुख भोक्ता । इणीपरें वनमांहिं ॥ वली० ॥ दे फागुआ चक्री सवि नरने । मीठाई मेवा उछांहिं ॥ वसं० ॥ ए ॥ केलिगृहमें सवि जन जाए । रसवती व्यंजन खाय ॥ वली० ॥ सांज समय जाणी परिकरजुत । भरतजी घरे आय ॥ वसं० ॥ १० ॥ छठ्ठे खंडे तेंत्रीसमी ढाले । एह कीधा विचार ॥ वली० ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे भवि । चक्रीनुं भाग्य उदार ॥ वसं० ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ संसारिक सुख भोगवे । श्रीभरत महीपाल ॥ राज ऋद्धि लीला भली । विलसे भाग्य विशाल ॥ १ मंगल वाजित्र वाजते । नाचंते वर पात्र ॥ गायक गीतो गावते । बिरुद पढंते छात्र ॥ २ ॥ पुन्यसुख रातो रहे । श्री चक्री नरराय ॥ स्वामी मोक्षना दिनथकी । पंच लक्ष पूरव जाय ॥ ३ ॥ नाही करी एकणसमें । पूजी जिनवर पाय ॥ देवदूष्य वस्त्र पहेरीयां । निज गात्रें तिहां राय ॥ ४ ॥ फूलमाला कंठें धरी । विलेपन कीधुं अंग ॥ सर्वांगें चक्री तदा । रयणा-

भरण सुचंग ॥ ५ ॥ अंतेउर परिवारसुं । परिवरिउ नरराय ॥ आरीसाजुवनें गयो । दासी दर्शित ठाय ॥ ६ ॥ अति निर्मल ते जुवन ढे । देखाये सहु अंग ॥ हवे जिम अनित्य नावना । कारण भांखुं चंग ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ३४ मी ॥ के नाई रुडुं तें शुं कर्युं ॥ ए देशी ॥ निज वपुप्रतें जोवतो । आरीसा जुवन मकार ॥ तिण समें नृप आंगुलीथकी । भोंयें पमी वींटी श्रीकार ॥ चक्री नावेजी नावना ॥ १ ॥ पावना आतमराम ॥ नावना नवडुख नाशिनी । वासिनी शिवपुर ठाम ॥ २ ॥ चक्री नावेजी नावना ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें देखतो गात्रने । जुए आंगुली तेह ॥ शोभारहितने देखतो । दिवसें चंद्रकला रेह ॥ च० ॥ ३ ॥ शुं नवि शोने ए आंगुली । एहवुं चिंतेरे नूप ॥ जोंएं पडेल मुद्रिकाप्रतें । देखे नजरें अनूप ॥ च० ॥ ४ ॥ बीजा शुं पण अंग ए । आभरणें करी हीन ॥ शोना रहित देखाय ढे । मति आवी तस पीन ॥ च० ॥ ५ ॥ मतिपूर्वक विचारिने । नूषण मूके सहू राय ॥ पहेलो मुगट ऊतारीयो । मस्तक गत शोभाय ॥ च० ॥ ६ ॥ कुंडल माणिकरेणना । कानेथी ऊतार्यां ताम ॥ जाणुं पूर्व पश्चिम दिशि । रवि शशि वार्जित धाम

॥ च० ॥७॥ ग्रीवा भूषण ढांकीयां । भरतरायें तिणवार ॥ शोभा रहित भालतो । जिम नदी निर्जल ठार ॥ च० ॥ ८ ॥ वक्षस्थलथी हारने । ऊतारे तेह राय ॥ तारा रहित गगनपरें । तेम देखे तिण ठाय ॥ च० ॥ ए ॥ बाजूबंधने मूकीयां । राजायें तिणवार ॥ कंकण दोये हाथथी । ऊतार्यां जाणी असार ॥ च० ॥ १० ॥ बीजां पण मुद्रादिक । छांडंतो ते भूपाल ॥ तेविण सघली अंगुली । शोभा रहित विशाल ॥ च० ॥ ११ ॥ पग भूषणप्रतें ढांकतो । भरत देखेरे त्यांय ॥ गलित कंचनवलय गज । दंतशूल उपम थाय ॥ च० ॥ १२ ॥ एम अनुक्रमें भरतजी । सर्वांग भूषण त्याग ॥ शोभारहित पोताप्रतें । निरखे ते महाभाग ॥ च० ॥ १३ ॥ शटित पतित जस पानडां । एहवा तरुपरें होय ॥ काया चक्रीनी तिण समे । चिंते राजारे सोय ॥ च० ॥ १४ ॥ आभरणें करी देहनी । शोभा हूई जे सार ॥ ते अनित्य तुं जाणजे । पुद्गल भाव विचार ॥ च० ॥ १५ धिग धिग ए शोभातणे । ए तो परनोरे संग ॥ तुं तो एहथीरे भिन्न छे । शुद्धातम निज चंग ॥ च० ॥ ॥ १६ ॥ ए संसार असारमां । पामी नर अवतार ॥ संजम धर्मने आदरे । धन तेहनो अवतार

॥ च० ॥ १७ ॥ तन धन यौवन कारिमा । बहिरातम अघरूप ॥ अनित्य पदारथ ए सहू । नित्य ते तूज स्वरूप ॥ च० ॥ १८ ॥ ध्रुव ते चेतन द्रव्य छे । अध्रुव पुद्गल पिंम ॥ पर पर्याय दूरें तजी । नजीसुं आप अखंम ॥ च० ॥ १९ ॥ धर्मविना सवि जीवने । नवि कोई शरण संसार ॥ सुप्रस्थित निज आतमा । त्राण शरण सुखकार ॥ च० ॥ २० ॥ केहना छोरू अने वाछरू । केहना ऋद्धिने राज ॥ परनव जातां ए जीवने । करशे धर्म सहाज ॥ च० ॥ २१ ॥ सुर चक्री हरि बल नरा । पामें सवि जमगेह ॥ धरमी अक्षय पद वरे । सार पदारथ तेह ॥ च० ॥ २२ ॥ विषय कषायें जे वासीउ । तेहिज आतम संसार ॥ नव नव कर्म उपार्जतो । फरतो योनिमझार ॥ च० ॥ ॥ २३ ॥ चउ गईनां डुख नोगवे । पडीउ मायारे जाल ॥ जडीउ आठेरे कर्मसुं । नमीउ त्रणरे साल ॥ च० ॥ २४ ॥ एकलो आवीने अवतरे । एकलो पामे नाश ॥ जगमां कोई नही केहनुं । सघला कर्मना दास ॥ च० ॥२५॥ नवि संसार संजोगने । छांमी अशुननी भ्रांत ॥ एकज शुद्ध स्वनावनी । नावना नावी एकांत ॥ च० ॥२६॥ बहिरातमनीरे अन्यता । नासे पुद्गल अन्य.॥ परसंजोगथी

अन्य तुं । थाईश ते दिन धन्य ॥ च० ॥ २७ ॥ अशुचि अपावन देहमां । वसीउं काल अनंत ॥ ते दिन कहीयें आवशे । अशरीरी गुणवंत ॥ च० ॥ २७ ॥ विष्टादिक मलमांहिं छे । दुरगंधित ए काय ॥ नव दरवाजारे वहे सदा । काया छे डुखदाय ॥ च० ॥ २९ ॥ कपूर कस्तूरी शुच व-स्तुने । दुखवे एहिज देह ॥ जिम जलधरनारे नीरने । खारी जोय होय जेह ॥ च० ॥ ३० ॥ जेणें विषयथी उंसरी । तप तपीउं सुखदाय ॥ तेणें कायानुं फल ग्रह्युं । शास्त्रें एम कहाय ॥ च० ॥ ३१ ॥ इम चिंतवतांरे तेहने । अपूर्व करण गुणठाण ॥ क्षपकश्रेणियें ते चढ्यो । राय पाम्यो शुक्ल झाण ॥ च० ॥ ३२ ॥ घाती कर्मना क्षयथकी । नृपने केवलज्ञान ॥ जिम वादलांनेरे नाशवे । रवि प्रकाश होये जाण ॥ च० ॥ ३३ ॥ छट्ठे खंडेरे जाणजो । चोंत्रीसमी शुभ ढाल ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । भावधरम मंगलमाल ॥ च० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ सहसातकारें तिण समें । इंद्रासन कंपाय ॥ अवधिज्ञानथी देखीने । विनीता न-गरी आय ॥ १ ॥ भक्तिथकी ते नृपप्रतें । करे उचित आचार ॥ स्वामीपरें स्वामीपुत्रमां । नवि

गणे अवर प्रकार ॥ १ ॥ इंद्र कहेरे हे केवली । द्रव्य लिंग ग्रहो सार ॥ जिम हुं वांदुं वली करुं । व्रत उंछव श्रीकार ॥ ३ ॥ ज्यांलगें वेष नवि ग्रहे । त्यांलगें नमे न कोय ॥ वेष धर्यो तव सुरवरा । वंदन करता होय ॥ ४ ॥ उपदेशमाला वृत्तिमां । धर्मदास गणीवचन्न ॥ ते माटें वेष वांदवो । भक्ति करो प्रतिदिन्न ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ३५ मी ॥ आज सफल दिन मुजतणोए । दीठा धरम जिणंद ॥ मनोरथ सवि फल्याए ॥ ए देशी ॥ तदनंतर जरतेसरूए । इंद्र वयण सुणी त्यांहितो ॥ दिक्षा आदरेए ॥१॥ पंच मुष्टि लोच तिहां करेए । आणी जाव उठांहितो ॥ बीजा मुनिपरें ए ॥२॥ शासनदेवें आपीउंए । रजोहरण सामानतो ॥ जरत करें ग्रहेए ॥३॥ देवराजें वंदना करीए । भरत ऋषिने शुजभावतो ॥ वेष रूडो कह्योए ॥४॥ दश हजार नृप तिण समेंए । दीक्षा ग्रहे चक्रीनी सायतो ॥ स्वामी संबंध धरीए ॥५॥ तेहवा स्वामिनी सेवनाए । परजव आपे सुख गेहतो ॥ जावें जो करीए ॥६॥ हवे सुधर्मा शक्रजीए । भरत रायनो नंदतो ॥ आदित्यजसा जलोए ॥ ७ ॥ तेहने राज्याजिषेक करेए । जाणी भार वहेनारतो ॥ उंछव करी घणाए ॥ ८ ॥ केवलज्ञान उत्पत्तिथकीए । मांफी जरत मुनिरायतो ॥ ग्राम

नगरविपेए ॥ ए ॥ अरण्य गिरि द्रोणमुख गाणमांए । विहार करे सुखसाततो ॥ ऋषन्न जिणंद-
परेंए ॥ १० ॥ सूरकृत कंचन कमलमांए । वेसी राजऋषि तेहतो । धरम देशना दीएए ॥ ११ ॥
केई नर दीक्षा आदरेए । केइ ग्रहे बार व्रत सारतो ॥ वाणी सुणी करीए ॥ १२ ॥ इम प्रतिबोध
देतोथकोए । जव्य जीवने मुनि तेहतो ॥ पूरव लाखविचरिलए ॥ १३ ॥ तदनंतर भरतेसरूए ।
अष्टापद गिरि जायतो ॥ अणसण तिहां करेए ॥ १४ ॥ चार आहारने पचखीयाए । संलेखणा एक
मासतो ॥ पूरी थईथकेंए ॥ १५ ॥ श्रवण नक्षत्रें चंद्र आवतेए । मुगतें गया ऋषिरायतो ॥ विभा-
वने परिहरीए ॥ १६ ॥ सीतोतेर पूर्वलाखलगेंए । वस्या कुमार वासतो ॥ भरत नरेसरूए ॥ १७ ॥
मंरुलिक राजापणेंए । सहस वरस रह्या रायतो ॥ सुखने भोगव्यांए ॥ १८ ॥ एक सहस वरस ऊ-
नताए । षट लाख पूरव सारतो ॥ चक्रवर्तपदें रह्याए ॥१९॥ केवलज्ञानने भोगव्युंए । विचरंतां म-
हीपीठतो ॥ लाख पूरव व्यतिक्रम्यांए ॥ २० ॥ इणी रीतें जरत मुनिए ॥ चोरासी लाख पूर्व आ-
युतो ॥ जोगवी सिद्धें गयाए ॥ २१ ॥ मोक्ष उत्सव इंद्रें कीधोए । सवि देवता परिवारतो ॥ भली

जुगति थकीए ॥ २२ ॥ जरत पछी आठ पाटलगेंए । शक्र दत्त मुगट प्रभावतो ॥ आरीसा जुवनवि-
पेंए ॥ २३ ॥ राजा केवलज्ञान लहीए । मुगतें गया निरदोषतो ॥ कर्म खपावीनेए ॥ २४ ॥ इम
असंख्यात पेढीलगेंए । ऊर्ध्वगामी नृप होयतो ॥ अधोगति नवि होयेए ॥ २५ ॥ मुक्तिगति स-
र्वार्थसिद्धिए । ए दोय गतिविण अन्यतो ॥ तेहने नही संभवेए ॥ २६ ॥ ऋषजनो वंश रयणाय-
रूए । ते माटें कहेवायतो ॥ शास्त्रें दाखीउंए ॥२७॥ हेमाचारज कृत आदितणुंए । चरिततणें अनु-
सारतो ॥ एह संबंध कह्योए ॥२८॥ आचारज विनयचंद्रकृतए । आदिनाथ चरित्रतो ॥ ते जोइ
करीए ॥२९॥ सेत्रुंजा महातममां वलीए । उपदेश चिंतामणि वृत्तितो ॥ चिहुं ग्रंथ साखथीए
॥३०॥ चोकस करी निज मतिथकीए । ए आण्या संबंधतो ॥ सद्गुरु सांनिधेंए ॥३१॥ षट खंडें करी
ए रच्योए । आदिजिणंदनो रासतो ॥ सांजलो हरखथीए ॥ ३२ ॥ सांभलतां सुखसंपदाए । राज
ऋद्धि परिवारतो ॥ नवनीधि संपजेए ॥३३॥ अनुक्रमें मोक्षना सुखप्रतेंए । लहे चेतनरायतो ॥ जे
सुणे जावथीए ॥ ३४ ॥ छठे खंडे पांत्रीसमीए । ढाल कही श्रीकारतो ॥ उवझाय दर्शनेए ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ हवे श्रीसुविहित गछनां । विरुद थयां पट जेह ॥ सोहमथी निग्रंथ पद । साधू माहात्म्य कहेह ॥ १ ॥ एकादशमा पट्टधर । सुस्थित सुप्रतिवद्ध ॥ ते आचारजथी थयुं । कोटिगच्छ सुप्रसिद्ध ॥ २ ॥ ए वीजुं लह्युं विरुद तस । सूरिमंत्रनो जाप ॥ कोटिवार गण्यो तेहथी । जगमां ए परी ठाप ॥ ३ ॥ वयर स्वामी दश पूर्वधर । पन्नरमा पटधार ॥ वयरी शाखा विस्तरी । तेहथकी श्रीकार ॥ ४ ॥ चंद्रसूरि गुरु सतरमा । शीतल चंद्रसमान ॥ तेहथी हूउं चंद्रकुल । संततिनुं अनिधान ॥ ५ ॥ छत्रीसमी पाटे थया ॥ सर्वदेव सूरींद ॥ तेहने वडतले सूरिपद । गुरुएं दीध आणंद ॥ ६ ॥ तिण कारण ते गुरुथकी । वडगच्छ थयुं नाम ॥ तृतीय विरुद लह्युं इणीपरें । सुविहित गणें अन्निराम ॥ ७ ॥ सांख्यसूरि तस पट्टधर । मुख्य शिष्य गुणधाम ॥ शंखेश्वर प्रजु नेटवा । गया संखेसर ग़ाम ॥ ८ ॥ जिन वंदीने तेह गुरु । रह्या तत्र चोमास ॥ संखेसर गच्छ थापना । कीधी तव सुविलास ॥ ए ॥ चोथुं विरुद थयुं तदा । जगमांहिं विख्यात ॥ एक मुखें केता कहुं । सुविहितना अवदात ॥ १० ॥ श्रीप्रभानंद सूरिने । उपदेशें वहु नव्य ॥ संघ प्रतिष्टा का-

रणे । खरचे अति घणां द्रव्य ॥ ११ ॥ नाणां खरच्यां अतिघणां । तेहथी नाणक गछ ॥ प्रगट्युं पंचम विरुद तव । गंगाजलपरें स्वछ ॥ १२ ॥ आरजरक्षित सूरिवर । ठेंतालीसमे पाट ॥ बहुश्रुतधारी उग्र तप । जाणे मोक्षनी वाट ॥ १३ ॥ शुद्ध क्रियाधारक गुरु । पहोता चांपानेर ॥ मासखमण पावाचलें । रह्या अचल जिम मेर ॥ १४ ॥ शुद्ध अशन न मले तदा । अनशन इछे सूरि ॥ तपें रीझी सूरी कालिका । आवी आणंद पूरी ॥ १५ ॥ कहे आरज तुजथी घणो । होशे धर्म उद्योत ॥ म करो अनशन सूरिजी । तुं तो भवार्णव पोत ॥ १६ ॥ जसोधन भणसाली धरे । मलसे एषणीक अन्न ॥ पारणुं करी भवि जीवने । कहेजो सुविधि वचन्न ॥ १७ ॥ ॥ विधिपक्ष गच्छनी थापना । करजो श्रीगणधार ॥ अधिष्टाईका अमें थई । करशुं सांनिध सार ॥ १८ ॥ एह विरुद छठुं थयुं । सुविहितनुं सुखदाय ॥ अंचल गच्छ अभिधान ते । कुमर नरिंदथी थाय ॥१९॥ ढाल ॥ ३६ मी ॥ राग धन्यासी ॥ दीठो दीठोरे वामाको नंदन दीठो ॥ ए देशी ॥ पायो पायोरे भले में जिनशासन पायो । स्याद्वाद अनंत नयात्मक ॥ आगम मुज मन भायोरे । भले

में ए जिनशासन पायो ॥ १ ए आंकणी ॥ धन धन विधिपक्ष गछ परंपरा । आर्यरक्षित सुरिराय ॥ क्रिया उद्धारें शोना वधाइ । निरमोही निरमायरे ॥ नले० ॥ २ ॥ श्री जयसिंह सूरि तस पाटे । ते पण तस प्रतिरूप ॥ वाद करी दिगपटने जीत्या । प्रतिबोध्यो जयसिंह भूपरे ॥ नले० ॥ ॥ ३ ॥ सात कोमी ग्रंथ मुखें जेहनें । कीधा श्रावकवृंद ॥ तस पाटें धर्मघोष सूरीश्वर । जस नमें बहू नरइंदरे ॥ नले० ॥ ४ ॥ शतपदी ग्रंथतणां जे करता । निरमायी निस्संग ॥ नविजन बोधक आतम शोधक । श्रुतरंगी शुन्न संगरे ॥ नले० ॥ ५ ॥ तस पट्टें उदयाचल दिनकर । श्रीगुरु म-हेंद्रसिंह ॥ सूरिशिरोमणि सिंहप्रन्न गुरुजी । तस पट्टे अजितसिंहरे ॥ नले० ॥ ६ ॥ श्रीदेवेंद्रसिंह सुरीश्वर । श्रीधर्मप्रन्न सूरींद ॥ सिंहतिलक गुरु गच्छपति सोहता । महेंद्रप्रन्न मुनिंदरे ॥ नले० ॥ ॥ ७ ॥ गणनायक मेरुतुंग सूरीश्वर । जस महिमा अत्यंत ॥ नागर वाणीया श्रावक कीधा । प्रण-मत सुर मुनि संतरे ॥ नले० ॥ ८ ॥ तस पद गयणांगण शशि सरिखा । सूरि श्रीजयकीर्ति ॥ श्रीजयकेसर सूरि सुखाकर । अद्भूत धर्मनी मूर्तिरे ॥ नले० ॥ ए ॥ श्रीसिद्धांत सागर मुनिपति !

जाणे जैन सिद्धांत ॥ नावसागर गुरु नवतारणनणी। अदनूत नाव महंतरे ॥ नले० ॥ १० ॥ ज्ञानादिक गुणमणि रोहणसम । गुणनिधान गुरुराज ॥ महाव्रत पाळी निज अजुआली । सार्यां आतमकाजरे ॥ भले० ॥ ११ ॥ तस पट उदयाचल वासरमणि । धरममूरति सूरींद ॥ क्रियाउद्धार करी चारित्र चित्त धरी । जीत्या वादीना वृंदरे ॥ भले० ॥ १२ ॥ थोके थोके जन तस गुण गावे । आजलगें विख्यात ॥ श्रीकल्याणसागर सूरीश्वर । बुद्धें सरस्वती साक्षातरे ॥ नले० ॥ १३ ॥ तस पटगगने चंद्र सुधाश्रवी । अमरसागर सूरिराय ॥ अभिनव जाणे सुरपतिसरिखा । सहु जनने सुखदायरे ॥ नले० ॥ १४ ॥ तस पट अंबुज विकसन नास्कर । श्री विद्यासागरसूरि ॥ गछनायक गुण अलंकृत गात्र । कहेतां वाधे नूररे ॥ नले० ॥ १५ ॥ तस पाटें संप्रति समयमां । मुज गुरु परम सोहाय ॥ श्रीउदयसागरसूरि राजे गच्छमां । जस प्रताप सवायरे ॥ नले० ॥ १६ ॥ आगम निगमने जाणे जे गुरु । जैन न्याय लहे जेह ॥ लक्षण साहित्य अलंकृत छंदना । पार लह्या गुण गेहरे ॥ नले० ॥ १७ ॥ तस पद पंकज मधुकर सरीखा । आचारज उवझाय ॥ कीर्तिसागर

सूरि दर्शनसागर । गुरुजाई कहायरे ॥ जले० ॥ १७ ॥ उवझायें रासनी रचना कीधी । चरित्रतणें अनुसार ॥ सद्गुरुसानिधें पूरो हूउं । सुणतां जयजयाररे ॥ जले० ॥ १९ ॥ रसनावशें जे न्यूनाधिक जण्युं । प्रजुमारगथी विरुद्ध ॥ ते सहू चउविह संघनी साखें । मिच्छा डुक्कड शुद्धरे ॥ जले० ॥ ॥ २० ॥ संवत वेद नय नगज वसुधा (१७२४)। सुदि तेरस महामास ॥ रविवारें प्रीतिजोगमां सुंदर । पूरण कीध ए रासरे ॥ जले० ॥ २१ ॥ सूरत शेहेरे श्रीगुरु मेहरे । वडा चहुटा मझार ॥ भाईसाजीने उपासरे रहीनें । रास रच्यो श्रीकाररे ॥ भले० ॥ २२ ॥ कपूरसंघा वंश विजूषण । शाह खुशालचंद सार ॥ उपासरा धर्मशाला प्रमुख शुज । काज करे मनोहाररे ॥ जले० ॥ २३ ॥ तिम वली पोरवाड ज्ञाते सोहंता । महेता श्रीनिहालचंद ॥ गछरागी गुरु जक्तें सूरा । जिनधर्मे मति अमंदरे ॥ जले० ॥ २४ ॥ मोहनदासना वंशमां दीवो । भूषणदास चिरंजीव ॥ अति आडंबरें प्रतिष्टा कीधी । गछरागी अतीवरे ॥ भले० ॥ २५ ॥ व्रतधारी गुरुरागी अतिघणा । गलालशाह श्रीकार ॥ तस सुत सकलचंद रूडो । जिनधरमी सुखकाररे ॥ जले० ॥ २६ ॥ आगमगछे श्रीसिंह-

रतनसूरि । तस शिष्य श्रीहेमचंद ॥ तेहतणें वली संघ आग्रहथी । ए रास रच्यो सुखकंदरे ॥ जले० ॥२७॥ चउविह संघतणां मन रीझीयां । सांभली एह संबंध ॥ आदरजो भवि रास सांजलवुं । ए उपशम अनुबंधरे ॥ जले० ॥ २८ ॥ छठ्ठे खंडे ढाल छत्रीसमी । आचार्यगुण समान ॥ सुणतां जणतां पातिक नाशे । मंगल लहे प्रधानरे ॥ भले० ॥ २९ ॥

प्रथम खंडें चौदसें छत्रीस । दश अक्षर परिमाण ॥ बीजे खंडे चौदसें अडसठ । अढार अक्षर वखाणरे ॥ जले० ॥ ३० ॥ बारसें उंगणपचास सलोका । त्रीजा खंडमझार ॥ इग्यार अक्षर वली ऊपर जाणो । जवि प्राणी मनोहाररे ॥ भले० ॥ ३१ ॥ चोथे खंडे इग्यारसें छन्नुं । उंगणत्रीस अक्षर सार ॥ पंचम खंडे इक सहस अठोतर । श्लोक प्रमाण चित्त धाररे ॥ जले० ॥ ३२ ॥ छठ्ठे खंडे सतरसो सात । श्लोक संख्या सुविलास ॥ प्रथमादर्शें ए रास लखीउं । तेजसागरें उल्लासरे ॥ जले० ॥३३॥ सर्व मलीने एकसो सडसठ । ढाल जाणो रासमांहिं ॥ ग्रंथाग्र आठ सहसने ऊपर । एकसो साडत्रीस उछांहिरे ॥ भले० ॥ ३४ ॥ श्री गोडीप्रभू पासनी सांनिधें । मनना मनोरथ सिद्धि ॥

सुख संपत्ति वधती दिन दोलत । नव निधिने अरु सिद्धिरे ॥ भले० ॥ ३५ ॥ रूपा सोनाने फूलें वधावो । मंगल गीतने गावो ॥ सुंदर सिंधु मंगल लक्ष्मी । परमानंद सुख पावोरे ॥ भले० ॥ ३६ ॥ इति श्री अंचलगछाधिराज पूज्य भट्टारक भामिनी भालस्थल तिलकायमान ऐदंयुगीन सुविहित भट्टारकशिरःकोटीरहीरायमाण पूज्य पुरंदर भट्टारक श्री १०८ श्री उदयसागरसूरीश्वराणां शिष्योपाध्याय श्री दर्शनसागरगणि विरचिते श्री आदिनाथ परमेश्वर चरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृतानुसंधे मरीचिकुमाराधिकार १, ऋषभप्रभुविहार २, अष्टापदगिरीवर्णन ३, ऋषभप्रभु समवसरण रचना ४, भरतचक्री जिनवंदन गमनविधि ५, प्रभुदेशना वक्तव्यता ६, नित्य श्रावकभक्ति ७, जिन अंतर वक्तव्यता ८, एकादश चक्री वक्तव्यता ९, नव हरि वक्तव्यता १०, नव प्रतिहरि वक्तव्यता ११, नव बलदेव वक्तव्यता १२, श्री सिद्धाचलगिरि वर्णन १३, तत्र श्री जिनसमवसरण १४, पुंडरीक मोक्षगमन १५, सिद्धाचलस्योपरि जिनस्य नृपवंदन १६, सिद्धाचल महिमावर्णन १७, सिद्धाचल संघ निष्कासन १८, राजादनीतरोस्तले प्रभुपदवंदन १९, श्री सुधर्माइंद्रोपदेशात् श्री भ-

रतचक्रवर्तिना शत्रुंजयोपरि ७४ मंडप चैत्यकारापण २०; जिनबिंब प्रतिष्टा कारापण २१, नरतस्य संघतिलक २२, गिरिनारयात्रा २३; अर्बुदगिरियात्रा २४, संमेतशिखरयात्रा २५, वैनारगिरि यात्रा २६, करणानंतर पश्चात् संघवलन २७, विनीता नगरी आगमन २८, श्री संघनोजननक्ति २९, पकवान वक्तव्यता ३०, ऋषनजिन परिवारसंख्या ३१, अष्टापदोपरि आदिजिन मोक्षगमन ३२, भरतविलाप वक्तव्यता ३३, जिननिर्वाण महोत्सव वक्तव्यता ३४, अष्टापदाद्रौ सिंहनिषाद्प्रासाद स्थापना ३५, चतुर्विंश जिनबिंब कारापण ३६, प्रतिष्टामहोत्सव ३७, चतुर्विंशति जिनस्तवना ३८; चक्री वसंत क्रीडन ३९, तदनु भरतस्य आदर्शनुवने गमन ३०, अनित्य भावना नावन ४१, केवलज्ञाननोत्पत्ति ४२, इंद्रागमन शासनदेवता मुनिवेष अर्पणं ४३, भरत दीक्षाग्रहण ४४, अष्टापदोपरि मोक्षगमन ४५, विधिवर्णनैः संयुतो नाम षष्टः खंडः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥ प्रथम खंडे ढाल २७, सर्व गाथा १०८३, श्लोकमान १४३६ अक्षर १० छे. द्वितीयखंडे ढाल २७, सर्व गाथा ११४४, श्लोकमान १४६८ अक्षर १८ छे. तृतीयखंडे ढाल संख्या १३, सर्व गाथा ९६७, श्लोकमान १२४९ अ-

क्षर ११ छे. चतुर्थखंडे ढाल २७, सर्व गाथा ए४१, श्लोकमान ११एद अक्षर २ए छे. पंचमखंडे ढाल २७, सर्व गाथा ७४७, श्लोकमान १०७ञ अक्षर १६ छे. षष्ठे खंडे ढाल ३६, सर्व गाथा १२१२, श्लोकमान १७०७ अक्षर १२ छे. सर्व ढाल १६७ छे. सर्व गाथा ६०ञञ छे. सर्व श्लोक प्रमाण ञ१३७ छे.

गच्छेंचले सुविहिते विधिपक्षसंज्ञे । कल्याणसागरमुनीशवरा बभूवुः ॥
देवाग्रसागरवराश्च परंपरायां । तेषां बभूर्मुनिवरा भवभीरवश्च ॥ १ ॥
स्वरूपसागरास्तेषां । बभूवुर्मुनिसत्तमाः ॥ शिष्याः सर्वगुणोपेता । गुरुभक्तिपरायणाः ॥ २ ॥
तच्छिष्यवर्यभविबोधसुबद्धकक्षाः । साधुक्रियोद्धरणनिर्मलचित्तभावाः ॥
वाचंयमेंद्रवरगौतमसागराख्याः । संसारसागरतरंडनिभाश्चरंति ॥ ३ ॥
नीतिसागरनामानो । विहरंति महीतले ॥ तच्छिष्या भव्यजीवानां । प्रबोधायार्कसन्निभाः ॥ ४ ॥

तेषां विनेयगणवर्यगुणोपपन्नाः । श्री धर्मसागरवरा व्रतधारकाश्च ॥
मह्यां चरंति भविकांबुजबोधनार्का–श्चारित्रपात्रगुरुभक्तिपरागमज्ञाः ॥ ५ ॥
साहाय्यतः प्रेरणया च तेषां । मुद्रापयित्वा प्रकटीकृतोऽयं ॥
ग्रंथो युगादीशचरित्ररम्यो । भव्यप्रबोधांकुरमेघतुल्यः ॥ ६ ॥

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथो गुरुश्रीमत्कल्याणसागरसूरीश्वरप्रसादात् ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

अगाउथी मदद आपनारा सद्गृहस्थोनुं लीस्ट.

रु.	नाम.
	(१) कच्छ–वराडीआ.
६००	शा. हीरजी राएशी
३०	शा. चत्रभोज वसाइया
१२	शा. चांपशी केशवजी
६	शा. नरशी जेठा
२	शा. नरशी करमशी
	(२) कच्छ–रवा.
३००	शा. हीरजी पुंजा

रु.	नाम.
	(३) कच्छ–दुमरा.
१५१	शा. वेलजी पुंजा
२५	शा. रतनशी मुरजी
१२	शा. मुरजी लखमशी
१२	शेठ देवशी वीरपार
६	शा. राजपार पालण
६	शा. माणेक गोशर
६	शा. मुरजी जेठा

रु.	नाम.
६	शा. खीमजी रतनशी
६	शा. मुरजी हीरजी
२	शा. गोविंदजी देवजी
२	शा. वेलजी माइचा
२	शा. नथु मुलजी
	(४) कच्छ–सुजापुर.
१०२	शा. हंसराज मेगजी

रु.	नाम.	रु.	नाम.	रु.	नाम.
	(५) कच्छ-वारापधर.	२	शा. कानजी वीरम	२	शा. सोजपार पुंजा
५५	शा. कुगरशी रननशी	२	शा. मणसी उकेरा	२	शा. हंसराज पासु
३०	शा. भारमल देवशी	२	शा. ठाकरशी अरजण	१	शा. चत्रभोज त्रीकमजी
६	शा. माव्रशी देवशी	२	शा. मालशी देअशी	१	शा. रागवजी रतनशी
६	शा. सवजी हीरजी	२	शा. शवशी देवणांध	१	शा. देवजी पुंजा
६	शा. केशवजी लीलाधर	२	शा. दामजी परवत	१	शा. गेला उकेरा
६	शा. खीमजी कल्याणजी	२	शा. मुरजी वेणशी	१	शा. पुंजा पासवीर
४	शा. त्रीकमजी लधा	२	शा. रतनशी हंसराज	१	शा. रतनशी माणक
३	शा. नरपार परवत	२	शा. नेणशी पत्रामल	१	शा. मुरजी चत्रभोज
२	शा. नथु पत्रामल	२	शा. शामत अरजण	१	शा. वीशर वसाइआ

रु.	नाम.	रु.	नाम.	रु.	नाम.
१	शा. धारशी हेमराज	१	शा. पुनशी वसाइआ	३०	शा. सामजी तेजपार
१	शा. खीमणांध वसाइआ	१	शा. पुंजा राघवजी	१२	शा. कुंवरजी पांचारीआ
१	शा. रतनशी परबत	१	शा. लखमशी चत्रभोज	१२	शा. वेलजी नरपार
१	शा. डुंगरशी देवशी	१	शा. कानजी लधा	१२	शा. हंसराज जेठाभाइ
१	शा. माकण वीशर		(६) कच्छ–कांदाकरा.	१२	शा. हंसराज गेला
१	शा. अरजण लधा	५४	शा. पद्मशी पासु	१०	शा. हीरपार लधा
१	शा. खीमजी राघवजी		(७) कच्छ–फराडी.	६	शा. खीमजी हेमराज
१	शा. रतनशी डुंगरशी	५०	शा. कानजी गेला	६	शा. कल्याणजी वीरजी
१	शा. रतनशी नाथा		(८) कच्छ–जखौ.	६	शा. दामजी रायमल
१	शा. हरशी अरजण	३०	शा. हंसराज कुंवरजी	६	शा. ठाकरशी लखमशी

रु.	नाम
६	शा. सवराज पुंजा
६	वाइ हीरवाइ आणंदजी
५	शा. मालशी चतु
५	शा. शवजी जीमशी
५	शा. खीमजी लाधा
५	शा. नरपार कुरशी
४	शा. मेगजी नरशी
२	वाइ लखमीबाइ खीमजी
२	शा. जेठा खेतशी
२	शा. हंसराज वसाइआ

रु.	नाम
२	शा. आणंदजी जीवराज
२	शा. सामजी ठाकरशी
१	शा. नेणशी वेरशी
१	शा. धनजी पाशु
१	शा. हंसराज मोर
१	शा. कचरा पुंजा
१	शा. देवजी जोजा
१	शा. चांपशी मेगजी
१	शा. लीलाधर मेगराज
१	शा. मुरजी पुंजा

रु.	नाम
१	शा. मालसी हरधोर
१	शा. हीरजी खीमजी
१	शा. लीलाधर आसपार
१	शा. देवशी हरपार
१	शा. मेगजी वसाइआ
१	शा. खीमजी हंसराज
१	शा. पुनशी आसपन

(ए) कच्छ–नांगलपुर.

रु.	नाम
३०	शा. देवशी मारूण
३०	शा. जकेरा मुरजी

रु.	नाम.
२४	शा. कानजी वेलजी
२४	शा. गेला जीमा
२४	शा. नथु कानजी
१७	बाइ देवकुबाइ
१२	शा. करमशी चोथा
१२	शा. अरजण खीअशी
१२	शा. रामजी शारग
१२	शा. शोजु शारग
१२	शा. देवजी मुरजी
१२	शा. गोवर हंसराज

रु.	नाम.
१२	शा. खेतु हंसराज
१२	शा. कुरपार गोसर
१२	शा. रवजी माणक
१२	शा. नेणशी सोजु
१२	शा. चांपशी माडण
१२	शा. कानजी पदमशी
१२	शा. लधा पासु
६	बाइ जागइबाइ
६	शा. आणंद मुरा
६	बाइ मांकबाइ

रु.	नाम.
६	बाइ पुंजीबाइ
६	शा. वेरशी वागा
६	शा. रवजी वेरशी
	(१०) कच्छ–वांनकाइ.
२५	शा. तेजा जीमा
	(११) कच्छ–कोठाय.
१७	शा. पदु पांचारीआ
६	शा. मालशी गेला
६	शा. हीरजी कोरशी
६	शा. मोणशी मुरग

नाम.
शा. मेगण गेला
२ शा ठाकरशी राजदेमेरी
२ शा. वेलजी शोदे
१ शा. मणशी नागशी
१ शा. रतनशी परबत
१ शा. सवजी ठाकरशी
१ शा. दामजी हेमराज
१ शा. नाणजी खीमा
१ शा. नागशी जेठा
१ शा. सवजी नागशी

रु. नाम.
१ शा. वेलजी मुरजी
१ शा. लवजी लधा
१ शा. हीरजी नागशी
(१६) कच्छ–ढाडुरा
६ शा. हरपार देवजी
२ शा. खीमजी मेगराज
(१७) कच्छ–रापर गढवाली
६ शा. उदेशी कुरशी
६ शा. पाशवीरं खीअशी
६ शा. नेणशी कुरशी

रु. नाम.
६ शेठ आणंदजी लखमशी
२ शा. तेजपार शीवशी
२ शा. वेलजी नागशी
२ शा. करमशी रामजी
२ शा. टोकरशी नाणजी
२ शा. नारमल भोजराज
२ शा. माणक देवजी
१ शा. रागवजी देवजी
(१८) कच्छ–सांधाण.
२ शा. तेजपार करमण

रु.	नाम.
१	शा. कल्याणजी जीवराज
१	शा. मुरजी त्रीकम
१	शा. वेलजी खीअराज
१	शा. खीअराज पांचारीआ
१	शा. देवजी जगशी
१	शा. पासु नागशी
	(१५) कछ नलीआ.
६	शा. मेगजी माराण
६	शा. लालजी खीमजी
६	शा. उकेडा खीमजी

रु.	नाम.
६	शा. देवजी पुनशी
६	शा. लालजी शामजी
६	शा. देवजी शोजपार
६	शा. मालशी देवराज
६	शा. सामजी लालजी
६	शा. वेलजी पसाइआ
६	शा. देवजी हीरजी
६	शा. वेरसी माणक
६	शा. लखमशी वीरधोर
६	शा. खीमजी जवेर

रु.	नाम.
२	शा. हीरजी लालजी
२	शा. भारमल जेतशी
२	शा. हीरजी जगशी
२	शा. खीयराज भाणजी
२	शा. वेलजी खीमजी
२	शा. हीरजी लीलाधर
२	शा. खीअराज नरपार
२	शा. देवजी हंसराज
२	शा. सोजपार खीअराज
२	शा. गंगाजर खीअराज

रु.	नाम.
६	शा. लाधा मुरजी
३	शा. जारमल आशमल
३	शा. देवजी आशु
	(१२) कछ–तेरा.
१२	शेठ रतनशी हीरजी
१२	शा. भीमजी खीमजी
	(१३) कछ–मंजल.
१२	शा. खेतशी वसाइआ
	(१४) कछ–कोठारा.
१०	शा. हीरजी वेलजी
६	शा. देवजी मुरजी
६	शा. खीअशी गोविंदजी
६	शा. उकेडा वीरजी
३	शा. जीअशी परवत
६	शा. सवजी जेठा
३	शा. खीअशी जेठा
२	शा. मुरजी पाशु
२	शा. रामइआ आशमल
२	शा. वीरपार दामजी
२	शा. मुरजी वीशर
२	शा. लीलाधर लखमशी
२	शा. पांचुभाइ तेजशी
२	शा. उमरशी उकेडा
२	शा. जेठाभाइ धारशी
२	शा. हेमराज लखमशी
२	शा. कोशा हरपार
२	शा. टोकरशी वीरजी
२	शा. पीतांबर देवजी
२	शा. करमशी नथु
१	शा. जेठाभाइ पुंजा

रु.	नाम.
१	शा. कल्याणजी जीवराज
१	शा. मुरजी त्रीकम
१	शा. वेलजी खीअराज
१	शा. खीअराज पांचारीआ
१	शा. देवजी जगशी
१	शा. पासु नागशी
	(१५) कछ नलीआ.
६	शा. मेगजी मारूण
६	शा. लालजी खीमजी
६	शा. जकेडा खीमजी

रु.	नाम.
६	शा. देवजी पुनशी
६	शा. लालजी शामजी
६	शा. देवजी शोजपार
६	शा. मालशी देवराज
६	शा. सामजी लालजी
६	शा. वेलजी पसाइआ
६	शा. देवजी हीरजी
६	शा. वेरसी माणक
६	शा. लखमशी वीरधोर
६	शा. खीमजी जवेर

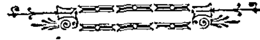
रु.	नाम.
२	शा. हीरजी लालजी
२	शा. जारमल जेतशी
२	शा. हीरजी जगशी
२	शा. खीयराज भाणजी
२	शा. वेळजी खीमजी
२	शा. हीरजी लीलाधर
२	शा. खीअराज नरपार
२	शा. देवजी हंसराज
२	शा. सोजपार खीअराज
२	शा. गंगाजर खीअराज

रु.	नाम.
२	शा. मेगण गेला
२	शा ठाकरशी राजदेमेरी
२	शा. वेलजी शोदे
१	शा. मणशी नागशी
१	शा. रतनशी परबत
१	शा. सवजी ठाकरशी
१	शा. दामजी हेमराज
१	शा. ज्ञाणजी खीमा
१	शा. नागशी जेठा
१	शा. सवजी नागशी

रु.	नाम.
१	शा. वेलजी मुरजी
१	शा. लवजी लधा
१	शा. हीरजी नागशी
	(१६) कछ–ठाडुरा
६	शा. हरपार देवजी
२	शा. खीमजी मेगराज
	(१७) कछ–रापर गढवाली
६	शा. उदेशी कुरशी
६	शा. पाशवीर खीअशी
६	शा. नेणशी कुरशी

रु.	नाम.
६	शेठ आणंदजी लखमशी
२	शा. तेजपार शीवशी
२	शा. वेलजी नागशी
२	शा. करमशी रामजी
२	शा. टोकरशी ज्ञाणजी
२	शा. ज्ञारमल भोजराज
२	शा. माणक देवजी
१	शा. रागवजी देवजी
	(१८) कछ–सांधाण.
२	शा. तेजपार करमण

रु.	नाम.	रु.	नाम.	रु.	नाम.
	(१९) कछ–नानी सींघोडी.	१	शा. रागवजी भीखशी		(२१) कछ–सायरा.
२	शा. शामजी पुनशी		(२०) कछ–वांढीआ.	१	शा. रागवजी थोभण
२	शा. पद्‌मशी देवजी	१	शा. जेतशी नरशी	१	शा. लीलाधर मणशी
१	शा. लालजी शोदे				

॥ इति श्रीआदिनाथजीनो रास समाप्त ॥